



Democratic Arab Center for Strategic
Political and. Economic Studies

Democratic Arab Center
| Berlin - Germany



Ferhenga Têgînên Islamî Kurdî - Erebî
معجم المصطلحات الإسلامية

Ev ferheng dê vebêjeyên Islamî yên ku herî berbiçav û yên ku bêtir têne bikaranîn, bide ber xwe, wekî rêgez û bingehên sereke yên Islamê, li gorî pênaseyên hêsan, û ravekirina hêsanbar û mîtodekî sivik. Bêyî ku em têkevin hûrguliyên cûdahiyên ku di navbera zanyaran û meleyan de hene, an cûdahiyên mezhebî, felsefî, ramanî û yên din. Ew kurteferhenge ku têgînên Islamî yên herî berbiçav radigihîne, lê ew ne ferhengeke Islamî ya mezin û berfireh a hûrgulî ye ku gelek alîyan, tefsîr û biryarên cûrbecûr bide ber xwe (pêşkêş bike). Armanca vê ferhengê tenê zimanî ye, ji bo ku têgînên Islamî yên ku di zimanê Erebî de hatine derbasî(veguhezîne)nava zimanê Kurdî, bike, da ku têgihiştina kesên ku pir bi zimanê Erebî nizanin, şiyaw bike, da ku alîkariya wan bike ku têgînên îslamî yên herî berbiçav têbigihin.



VR . 3383 - 6779 B

DEMOCRATIC ARAB CENTER
Germany, Berlin
<http://democraticac.de>
TEL. 0049-CODE

030-89005468/030-898999419/030-57348845
MOBILTELEFON: 0049174274278717



2023



Ferhenga Têgînên Islamî Kurdî - Erebî معجم المصطلحات الإسلامية

Dr. Safia Zivingî
Bi hevkarîya Prof. Dr. Rafik Sulaiman

النـاشـر:

المركز الديمقراطي العربي

للدراستات الاستراتيجية والسياسية والاقتصادية

ألمانيا/برلين

Democratic Arab Center

For Strategic, Political & Economic Studies

Berlin / Germany

لايسمح بإعادة إصدار هذا الكتاب أو أي جزء منه أو تخزينه

في نطاق استعادة المعلومات أو نقله بأي شكل من الأشكال، دون إذن مسبق خطي من الناشر.

جميع حقوق الطبع محفوظة

All rights reserved

No part of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, without the prior written permission of the publisher.

المركز الديمقراطي العربي

للدراستات الاستراتيجية والسياسية والاقتصادية ألمانيا/برلين

البريد الإلكتروني book@democraticac.de





المركز الديمقراطي العربي

لدراسات الاستراتيجية، الاقتصادية والسياسية

Democratic Arab Center
for Strategic, Political & Economic Studies

الكتاب :

Ferhenga Têgînên Islamî

(Kurdî - Erebi)

تأليف:

Dr. Safia Zivingî

Bi hevkarîya Prof. Dr. Rafik Sulaiman

رقم تسجيل الكتاب: VR . 3383 – 6779 . B

الطبعة الأولى

2023م

رئيس المركز الديمقراطي العربي: أ. عمار شرعان

مُعْجَمُ الْمُصْطَلَحَاتِ الْإِسْلَامِيَّةِ

(كردى - عربى)

تأليف :

د. صافية زفنىكى، بالاشتراك مع أ.د. رفىق سلیمان

تختلف المصطلحات الدينية عن المصطلحات العلمية والفكرية بأن المجال الدينى من أكثر المسائل حساسية عند الإنسان، لأنه يتعلق بخالق هذا الكون العجيب فى تكوينه، لذا تشكّل مفرداته تحدٍ آخر لمدى قدرة اللغة على استيعاب المفردات الدينية لما لها من خصوصيات فى دقة أبعادها المتعددة والمتشعبة والمتداخلة. هذا المعجم الثنائى اللغة (كردى- عربى) المتوسط فى حجمه، والمختصر فى مواده، والمبسط فى شرحه، يتضمن أبرز المصطلحات والعبارات الإسلامية وأكثرها تداولاً واستخداماً، من مثل المبادئ والأسس الرئيسة فى الإسلام، ولاسيما المتعلقة بالأحكام والتشريعات، بدون التطرّق إلى التفاصيل المتعلقة بالخلافات بين العلماء والأئمة، أو الخلافات المذهبية والفلسفية والفكرية وغيرها، فهو معجم موجز وليس موسوعة إسلامية تفصيلية لعرض مختلف الاتجاهات والتفسيرات والتأويلات والأحكام، إذ يركّز على الجانب اللغوى لا الجانب الفقهي للدين.

Dictionary of Islamic terms

Dr. Safia Zivingi

Prof. Dr. Rafik Sulaiman

Religious terminology differs from scientific and intellectual terminology in that the religious field is one of the most sensitive issues for humans, so its vocabulary constitutes another challenge to the ability of the language to absorb religious vocabulary because of its specificities in the accuracy of its multiple, complex, and overlapping dimensions. This bilingual dictionary (Kurdish-Arabic), medium in size, concise in its contents, and simplified in its explanation, includes the most prominent Islamic terms and phrases, so the most widely circulated and used. such as the main principles and foundations of Islam, especially those related to rulings and legislation, without addressing the details related to the differences between scholars and imams, or the doctrinal, philosophical, intellectual, and other differences. It is a brief dictionary and not a detailed Islamic encyclopedia to present the various trends, interpretations, and rulings. It focuses on the linguistic side, not the jurisprudential side of religion.

Diyarî

Em vê xebatê diyarî bapîrê meyê mezin Muhmmmed Mulla Zivingî, ku bi dersdana xwe ya dadrêsîya Islamî li bajarê Sêrtê, navdar bû, dikan. Lê mixabin ew di çil salîya xwe de kur(nabîne) dibe. Loma ew ji mirovan dûr diçe, û vedigire gundê Zivingê.

Em ve xebata piçûk diyarî giyanê wî yê pak û canê her du kurên wî re : Mella Ahmedê Zivingî, û kalikê me Mulla Îbrahîm dikan.

Em ji Xwedayê herî berz û mezin hêvîya erêkirin û pejirandinê dikan.



Pêşgotin:

Di şopanina ramana saxlem de, tê xwestin ku mirov bi awayekî guhpêdanî bala xwe bi fokusî (bi taybetî) têgihîştinî û biwarî (peywendêtî/çarçoveyî) bide zimên , ji bo ku mirov bikaribe wê li ser bingehên dirûst(zelal) têbigihe û fêmbike, ji ber ku bêjeyên nezalal hiş û ramanên mirov tevlihev dikin.

Mirov dikare pirsgerêkên olî wek meydana hevpar di nav komên cûrbecûr ên civakên me de bipejirîne(bihisibîne), ku ew ne tenê pabend in bi komekê taybet ve, wekî ku di pisporên din de diyar dike. Ew dikeve di mijara rêûresmên olî yê rojane de. Herweha, ev mijar bala kesên têkildar ji bo bêtir pêzanîne(hişmendîyê) ji ferman û hînkirinên ola Islamî fêr bibin, dikşêne û ji bo têgihştina aliyên olî yê rengereng; ji beşên civakê yê rengereng, û bi rêya çavkanîyên cûrbecûr yê çapkirî, bihîsbarî(bihîstwerî), dîtbarî û elektronî. Ji ber vê yekê, me tercîh kir ku em bala xwe bidin li ser vê qadê, ku di civakên me de cihekî girîng û hestiyar digire.

Tişt ku em dilgerm(teşwîq)kirine ku em vê fehenga olî ya Islamî biafrînin, ewe ku bi saya ezmûnên me yê ku me di dema danîna çend fehengên pîşeyî de ku dikevin di mijara (meydana)pisporiyên me de , an jî elaqedarên bi xebatên me re (ku bi saya wan me ezmûn afirandîye); me çend fehengên sêzimanî danîne(nivîsandine), (Ingilîzî, Erebî û Kurdî), Ji ber ku zimanê Ingilîzî, zimanekî serdest e di nav pîranîya zanistan de, ji ber vê yekê ji bo ku em bikaribin zimanê Kurdî wek zimanekî zanistî (zanyarî) pêşkêş bikin, em dê vê projeya xwe ya zimanî û fehengî bi pêşxin da ku em têngînên Islamî ji zimane Erebî derbasî(veguhêzin) zimanê Kurdî. Ji ber vê yekê, ev feheng dê fehengeke duzimanî be, ji ber ku zimanê Erebî zimanê Quranê ye, Hedîsên Pêxember û pîranîya şîrovekirina Islamî ye.

Ev feheng dê vebêjeyên Islamî yê ku herî berbiçav û yê ku bêtir tene bikaranîn, bide ber xwe, wekî rêgez û bingehên sereke yê Islamê, hin peyvên Quranê yê herî zêde ku tene bikaranîn, nemaze yê ku bi biryar û qanûnan re têkildar in, li gorî pênaseyên hêsan, û ravekirina hêsanbar û mîtodekî sivik (bi regekî hêsan). Bêyî ku em têkevin hûrguliyên cûdahiyên ku di navbera zanyaran û meleyan de hene, an cûdahiyên mezhebî, felsefî, ramanî û yê din. Ew kurteferhenge ku têngînên Islamî yê herî berbiçav radigihîne, lê ew ne fehengeke Islamî ya mezin û berfireh a hûrgulî ye ku gelek alîyan, tefsîr û biryarên cûrbecûr bide ber xwe (pêşkêş bike).

Armanca vê fehengê tenê zimanî ye, ji bo ku têngînên Islamî yê ku di zimanê Erebî de hatine derbasî(veguhezîne)nava zimanê Kurdî, bike, da ku têgihştina kesên ku pir bi zimanê Erebî nizanin, şiyaw bike, da ku alîkariya wan bike ku têngînên îslamî yê herî berbiçav têbigihin.

Vê ferheng ji bo kesên ku ji Islamê çavnebar in, ku jê ditirsin ku bi zimanê Kurdî belavkirina perwerdehiyê dibe sedem ku nifşên pêşerojê ji zimanê Erebî, ku ew zimanê Qur'ana Pîroz, hedîsên Pêxember û dadrêsiya îslamî ye, nezan bimînin. Ev ferheng dixwaze bi amûrên zimanî yê ku di têgihiştina têgînên Islamî de jê re dibin alîkar hêzdar bike. Ji ber ku dema ku mirov bi zimanê zikmakî fêrî her qadê dibe, ew alîkariya wî dike ku bi zelalîtir fêhm bike û asîmîle bibe. Ev dikare bibe sedema bandorek bihêztir û têkiliyek rastir.

Yek ji wan zehmetiyên danîna vê ferhengê ewe, ku hişyarî di hilbijartina bêjeyên guncan de tê xwestin, Li gorî taybetmendiyên rêgezên zimên, ji hêla morfolojî ve, pêdivî ye ku mirov di hilbijartina formên guncan de dîqatê bike, wek mînak, cûdahîyek mezin di navbera van herdu formên jêrî de:

(Taybetmendîyeke Xwedêdar e), taybetmendîyeke ji hêla Xwedayê Mezin ve, û (Taybetmendîyeke Xwedayî), ku taybetmendîyeke xwedayî ye.

Her weha, yek ji taybetmendiyên zimanê Erebî beşkirina (tesrîfkirina) pênaskirinên wê yê cûrbecûr in, ku zêdekirina her herfê, dibe sedema guhertina wateyê, nimûne wateya gotina (قتل = kuşt) ji wata gotina (قاتل) ciyawaz e, wateya wê ewe ku du teref di şer de beşdar dibin, lê ew ne bi wateya kuştina xedir tê; ku yek teref wê yekê ji yê din veşêre.

Her wusa, gotina(zalim: neheq) cudayê ji gotina(zellam : ango gelek zalim e) , herweha nimûneyên din ên morfolojî(peyvsazî) hene ku wateyên wan je hev cûda tî; li gorî avakirina bêjeyê an forma wê.

Peyv bixwe li gorî çerçûva (konteksta) xwe tê guhertin, ji ber vê yekê me carinan peyv di çerçûva ayeta Quranê peyvê anîyê ziman da ku wateyê rasttir ragihînin. Mînak: hevwaterên beramberî gotinên mîna xapînok, durû, derewker û munafiq, di zimanê Kurdî de pir hindik in. Wusa jî: mir, kuşt , kuça dawî ...

Ji bo vê jî pêwîstî bi pêşxistina ferhengeke hevoksaziyê ya kurdî ku zaravayên cuda yê kurdî tê de cih digire, heye, da ku ji vê dewlemendiya zimanî sûd werbigirin û li şûna paşguhkirina wê veberhênan bikin, ku dibe sedema windakirina wê.

Ji bo hemwaterên din dibe ku rastûdirûstî(wirdîtî, dîqat) pêwîst bibe di hilbijartina pîla(dereca) guncan de ji bo wateyê. Em li vir îddîa nakin ku zimanê Kurdî ji hêla peyvsazî û ferhengî ve belengaz e. Belê, ew di hin waran de dewlemend xuya dike, lê dibe ku ew di peyvsazî û wateyên xwe de li deverên din hejar(nedar, kêr) xuya dike. Jiber her zimanek taybetmendîya wê heye .

Pirsgirêkeke wusa heye ku di ne wekhevî û hevwatera peyvan de bûye sedema peydakirina berzîrîn zehmetî di danîna vê ferhengê de, ji bilî vê yekê jî, têgehên

Islamî dikarin di xwe de çend wate, şîrove û mercan hilgirin. Gelek ayet û bêjeyên Quranê hene ku bi çend wateyan(maneyan) tên(xwe destnîşandikin), loma divê wergêr di navbera wan de hilbijêr(hişyar) be. Ji ber vê yekê, werger di xweza xwe de ne azad(sînor kirîye)e. Ew di rewşên weha de tixûbdar û netewaw e (nekemilandî ye). Mînak pir in, hetta di yek "Sûretê " Qur'ana Pîroz de, ku têde peyvên wekî "Al-Hemd", "Al-Rehman" û "Al-Rehîm" ên ku gelek dewlemend tên dîtin ku ew tenê di beşên wergerên cûrbecûr de ta endazeyekî hatine wergerandin.

Gelek bêjeyên sereke hene, wekî: "Rehman, Zekat, Umrah, Tajwîd, ji bilî Xwedê ti hêz û quwetê din tune ne" ku wergerandina wan li ser zimanên din ne hêsan in ku bêne wergerandin.

Di Derbarê rêkûpêkkirina rêbaza peyvên vê ferhengê de, me tercîh kirîye ku em peyvên li gorî alfabeya Erebi saz bikin. Ev ferheng bi taybetî jibo kesên ku zanîna wan bi zimanê Erebi kême, hatîye amede kirin, ji ber ku ew zimanê Qur'ana Pîroz e ku Misilman wê dixwînin. Sedema duyemîn ji pejirandina vê rêbazê ewe, ku bêserûberîya nivîsandina bêjeyên Erebi li ser tîpên Latînî de, encam dide. Lewma me peyvên vê ferhengê li gorî alfabeya Erebi polîn kirine. Dûv re me di pêveka vê ferhengê de fihresa(rêzara) termên ku di vê ferhengê de hene, li gorî rêzkirina(polînkirina) alfabeya Latînî ji bo kesên ku bi zimanê Erebi nizanin, danîye.

Di derheqê deng û herfên Erebi de yê ku zimanê Kurdî ji wan bêpar e, me tîpên din danîne da ku wan valahîyên ku ji ciyawazîya(ferqa)pergala deng û alfabeyan di piranîya zimanên cîhanê de derdikevine holê, dagirin. Wek:

ظ : z - ذ : z - ح : h
 ض : d - ص : s - ث : s
 مهموز : - غ : x - ط : t
 ع : ' - ش : ş - خ : x
 — : e — : u — : i

Wek ku li vir tê destnîşankirin hinek sîmbol mîna "fetnehê" (ـ) wek(a) tê nivîsandin, û tîpa (a) bi dubarkirina wê (aa) tê nivîsandin, lê me ji bo fetnehê(e) nivîsandîye, û ji bo (a)me yek carê tîpa (a) me tercîh kirîye; ev jî ji ber du sedema ye: ew guncawê nivîsandina Kurdî ya bi tîpên Latînî û qanûnên navneteweyî ne, ku ew sîmbolên tevlihev (hevdûdanî) red dikin ku ew ji du tîpan pêk tîpên(zêdeyî yek tîpê) lê her bi yek dengê tîpê dengirin.

Her weha me nivîsandina peyvê wek ku ew tê bilêvkirin, ne wekî ku tê nivîsandin, li ber çavan girtîye, nemaze yê ku bi amrazên niyasê re eleqedar in, ji ber ku hin ji wan tîpên bilêv kirin û hin jî nayên bilêv kirin. Mînek dîn heye ("ة": ta

'girêdayî), ew wek (t)ê di nava hevokê de tê bilêv kirin, lê ew di dawîya hevokê de mîna (h)ê tê gotin(bilêv kirin).

Hêjayî balkişandinê ye ku me dawîya peyvan bi guncav teşkîl nekiriye, Ji ber ku peyv li gorî cihê xwe hevoksaziya xwe diguherîne, lewra dema ku cîhê peyvê diguhezîne, ji bo kesên ne-erebî axêver re tevlihev dibe ku peyv xwedî wateyek din e, Ji ber vê yekê, taybetiya van ferhengên ji bo ne-erebîaxêvan ew e ku dawîya peyvan nehatine teşkîl kirin.

Em hêvîdikin ku vê ferhengê karîbe têgînên îslamî yên herî berbiçav pêşkêşî zimanê Kurdî kiribe û têgihiştina wan di nava gel de yên ku bi zimanê Kurdî diaxifin, hêsantir kiribe.



Mella Ibrahimê Zivingî

1908- 1995



Mella Ahmedê Zivingî

1893-1971

Destpêkirin:

Ez vê ferhengê diyarî giyanê bapîrên me yê ku jiyana xwe di xizmeta ola îslamê de terxandine, dikim. Papîrê me yê mezin Mela Mihemed Zivingî, ku bi kûrahiya zanîna xwe di zanistên Şaerîatê de navdar bû, ew bavê du kuran bû, yek ji wan: Mella Ahmedê Zivingî ye, yê ku Dîwana Mellayê Cizîrî şirove kirîye. Ew yek ji damezrînerên yekem ên ewqafên Islamî li Cizîrê ye. Herweha, ew yek ji endamên damezrînerê tevgera(komeleya) Xoybûnê bû. Kurê wî yê din ku dibe kalikê min, navê wî Mella Ibrahim e ku mellayê Mizgefta Mezin a Qamişloyê bû.

Em ê bi kurtî kurteyekî li ser jiyana û hewildanên wan pêşkêş bikin, ji ber ku hûrguliyên jiyana wan di pêşgotina pirtûka " El-‘eqîdu C-cewhrî fî Şirhi Dîwani Cizîrî " ya ku ji hêla Mella Ahmedê Zivingî ve hatîye nivîsandin, hatîye behs kirin. Di wê pêşgotinê de, birayê wî, Mella Ibrahim, agahî yê berfireh li ser ravikên(koka) mallbata Zivingî, jîname Mella Ahmed, û berhemên wî yê berbiçav, anîne ziman.

Nîşanbilind(Zaniyr) Mella Mihemed Zivingî Behtî Paloyî, ku navê wî ji çiyayê Palo ku dikeve li bakurê Dîyarbekirê, hatiyê.

Piraniya xwendina wî di dibistana (Nurşîn) de bû, ev yek ji dibistanên mezin ên Kurdistanê ye, di sedsala nozdehan de ji aliyê şêxê naskirî bi (Sîda) (Ebdulrehman kure Mella Mehmûd Teqî) ve hatiye damezrandin.

Piştî ku bawernama xwe di zanistên şerîatê de werdigire, ji Mella Ebdulqehar El-Zuqîdî, Ew dest bi mamostetîyê dike, ew dibe mamosta li dibistana (Rehîmiyê) li bajarê (Sêrtê), ku tê de gelek alimên navdar xwendine, wek: mamosteyê wî Mela Hesên El-Muftî. Mella Mihemed di Sêrtê de zewicî.

Tê zanîn ku wî nêrînên xwe di marîjûyên hin destnivîsên zanistî(di çend zanistan) de anîye ziman(nivîsandiye). Ev yek dibe sebeba rakêşana xwendekarên zanyariyê yê her çar aliyên Kurdistanê da ku li ser destên wî pewerde bibin û zanyariyê kombikin. Ew xwedanê jînameke paqij bû, ji aliyê civakê ve dihat heskirin, xwedanê zanîsta berfireh bût(jêhatî bû), herweha ew xwedanê cihekî bilind ê olî û civakî bû. Hejayî gotinê ye ku ew ji kesayetîyên herî berz di gelek mijaran de dihat naskirin.

Lêbelê, wî ji sedema xwendina zêde ya berdewam, ronahîya herdu çavên wî di çil salîya xwe winda dike, loma ew ji bajarê Sêrtê bardike û berê xwe dide gundê Bnirvê ku ew gund dibû navenda belavkirina zanistê, û li wî gundî bi cî dibe û li wir bi çavên xwe yê kor bîst û sê salan mamostetîyê dike. Piştî vedigire gundê xwe yê bi navê Zivingê ta ku koça dawî dike .

Tê gotin li vir ku Bedîuzzeman Seîdê Nûrsî (1876- 1960), yek ji navdartirîn alimên çaksazîyên dînî û civakî yên dema xwe, Ew carekê li herêma Butan derbas bû, li Zivingê sekinî û ket mizgefta ku Mela Mihemed lê dima. Bedîuzzeman dibêje ku wî dît ku ew na bînê. Wî hinek pirsên zanistî jê kirin. Mela Mihemed bersivên baş da wî. Bedîuzzeman got: Min nizanîbû ku li herêma Bûtanê alimekî bi vî derecê zane heye.

Piştî mirina Mella Mihmed, kurê wî Mella Ahmed Zivingî meşa bavê xwe didomîne. Ew di sala 1893ê de, li bajarê Sêrtê ku dikeve rojhilatê Diyarbekirê li Tirkîyê, ji dayîk dibe. Ew kesayetîyekî zanyar û xeyalberfireh ; yekta berbiçav(pirzane) dihat naskirin. Li ser destên wî pir alim, mele, mamoste û xwendekar derçûne(ma'azûn bûne). Ew di alîyê civakî de xwedanê helwestekî berxweder bû li hemberê diyardeyên paşverûtî, nezani û neheqiyên eşîrîyê û parêzvanê kesên hejar bû. Ji sedema van helwestên hanê(sedema pirsgerêkên eşîrîyê), ew mecûr dibe ku koçberî cizîra Sûrî bibe. Lê ew her rêçika xwe ya zanist û zanîne didomîne û berxwedana xwe ya li hemberê zaliman dewam dike û alîkarîya kesên hejar dike. Ew di heman demê de jî bi berxwedana xwe ya li dijî dagirkerîya Fransîyan, dihat naskirin. Ew bi tiwana û qabîliyeta xwe ji bo komkirin û çoskirina gel dihat nas kirin. Ev bû sedemeke berbiçav ku rayedarên Fransî wî li ber çavan bigirn, wî tehdît bikin, bitirsînin û wî gelek caran sirgûn bikin, lê van hemî hewldanan nikarîn wî bêdeng bikin.

Her çend Fransa hewl dida ku nîşanî cîhanê bide ku armanca hatina wê ji bo rojhilatanavîn ewe ku alîkarî û pêşveçûna gelên wê û kes înkâr nake ku dema Fransî li Sûriyê bûn, ku nêzîkê 25 salan(çaryekiya sedsalîyê) desthilata wan dewam kirîye, ku wan di wê serdemê gelek pêşketin, geşedan û projên avakirinê yên cûrbecûr de pêkanîne, belkî ji ber vê yekê ye navê wa bi Erebi kirine" Isti'mar" (jinûveavakirin:kolonyalîzm), bo nimûne. Tê dît ku piraniya bajarên Cizîra Sûrî ji hêla Fransîyan hatine damezrandin, û balafirgeha sivîl, embarên genim, û yên din. Lêbelê, ji alîyê din ve, Fransîyan li hemberê gelên wê herêmê , zor û zordarî dikirin. Li herêma Cizîrê şoreşa Bayandur, yek ji nimûneyên hevgirtina neteweyî ye di nav gelên wê herêmê de. Fransîyan di navbera Misilman û Xiristiyanan fitne drust dikir. Fransîyan Xiristiyan di pir waran de ser Misilmanan re digirtin û dixwestin ku bi rêya mezheb û etnîsîteyên cûdare wan nêzîkê xwe bikin û wan ji bo xizmeta berjewendîyên xwe yên kolonyalîst bikar bînin. Fransa roleke xirab di mesela têkçûna tevgera Xoybûnê de, ku Mella Ahmed Zivingî yek ji endamên wê yên damezrîner bû. Loma ew gelek caran ji hêla Fransîyan ve(ji ber helwestên wî yên dijî-Fransîyan) hatibû tehdît kirin ku wî ji Cizîrê derxînin. Fransa roleke gelekî xirab di pirsê dîrkirina serokên Xoybûnê ji sînorê Sûriyê de, lîstîye; bi îdiaya ku ew gefê li ser ewlehîya Tirkîyê çêdikin. Fransîyan di destpêkê de çavên xwe ji çalakîyên tevgera Xoybûnê digirtin, piştê wan Kurd wekî kaxazekî bikar anîn, ku ji bo bi Tirkan re peymanên çareseriyê çêdikin

Xebatên Wî: Piştî serxwebûna Sûriyê ji dagirkirina Fransî, biryar hate standin ku li bajarê Qamişloyê karekê Muftîtiyê bête kirin, ku ew ji hêla taybetmendîya xwe ya siyasî, aborî û civakî ve xwedanê cihekî ciyawaz bû, û ji ber durustbûn û rastbûna Mella Ahmed Zivingî, beryara erkpêdana Muftîtiyê ji bo wî tê standin.

Tê gotin ku di wê demê de li Qamişloyê, tenê mizgefteke piçûk hebû ku ew jî bi tepek û axê hatibû avakirin. Lêbelê, ew serdikeve(karibû) ku di nava demekî kurt de mizgefteke mezin li Qamişloyê avabikin, Di heman demê de, karîye civakên xêrxwazîyê jî ava kir. Herweha, bi avakirina dikanên bazarganîyê ji bo mebesta ku piştgirîyê bide civakên xêrxwazîyê û kar li ewqafê misuger bike, alîkarî daye pêşxistina karê Ewqafê. EW di encama karê xwe yê durust û berketî de tê xelatkirin ku ew çavdêriya tevahîya " ewqafê Cizîrê" bike, û ew dibe egera(sebeba) ku beşê ewqafê serkeftî û bilind bibe û di pêşveçûnê de rola xweya erênî di xizmeta karûbarên mirovî û civakî de bilîze. Di wê heyamê de, pênc mizgeft hatin avakirin. Ji ber vê yekê, ew yek ji damezrînerên yekem ê ewqafê îslamî li wê herêmê bû.

Lê xebat û erkpêdanên wî yên pir û zêde jî, nikarîn xebatên wî yên zanistî di wêja(edebiyeta) kurdî de rawestûnin, ji bo armanca vê yekê wî gelek pirtûk di mijara ziman û fiqhê de wergerandîye. Ji bilî zimanê Kurdî, wî bi çend zimanan din wek: bi Erebi, Tirkî û Farisî jî dizanîbû, nemaze, xebata wî ya mezin a şîrovekirina dîwana Mella yê Cizîrî, yê ku bi nave "El-‘eqidu C-cewhrî fî Şirhi Dîwani Cizîrî)".

Wî di roja duşemê(6-12-1971 ê) de koça dawî kirîye, û li gundê "Tel Merouf"ê li Cizîra Sûriyê hatîye veşartin.

Bapîrê min, Mella Ibrahim Zivingî, melayê Mizgefta mezin bû ku li ser destên Mella Ahmed li Qamişloyê hatibû damezrandin. Di wê mizgeftê de pirtûkxaneyek hebûye ku têde pirtûkên herî baş ên ku hem Mella Ahmed û hem jî Mella Ibrahim komkiribûn, peydadibûn, lê piştî ku Mella Ibrahim li Qamişlo di roja 31ê Tîrmeha 1995ê de, diçe li ser dilovaniya Xwedê, piraniya wan pirtûkan hatine windakirin(bi riya diyarî, û firotin re).

- Awirek li ser taybetmendiyan weazên(xutbeyên) olî yên Mella Ahmed Zivingî:

Me mella Ahmed Zivingî di pirtûka wî ya bi navê "El-‘eqidu Ccewhrî" de bi şêwazê edebî naskirîye. Em dê vê pêşgotinê di mijara termên îslamî de bi rêya ravekirina mîtoda Mella Ahmed Zivingî di çerçuva gotinên(xutbên)înê de. Ango, wek çawa me berî niha helbesta Mella yê Cizîrî tehlîl kirîye, em ê li vir vegotina wî ya olî analîzbikin, da ku em raman(fikr) û şêwaza wî di warê olî binasin.

Mella Ehmedê Zivingî çira ronahî û zanîne bû, û ew di reftar û rûmeta xwe de pêşeng bû, berî ku ew di axaftin û mantiqî xwe de, waîzvan be.

Xutbeyên wî yên olî bi rêbazên kevneşopî di xutbeyên wî yên olî de dihatin bikaranîn; çî di warê aranjêrê û çî di warê dabeşkirinê de dişopînin, lêbelê li wir taybetmendiyêke wî ya ciyawaz di şêwaza olî de heye.

Mella Ehmedê Zivingî di weazên xwe yên olî de xwe dispêre mantiq û aqil. Loma rêbaza Mella Ahmed Zivingî sivik bû û zimanê wî hêsan bû ku li ser bingeha nîqaş û pêbawerkerinê, hatibû avakirin.

Ew tenê di sînore pêşkêşkirina ferman û qedexeyên ku di Islamê de hene, nedima, lê berevajî wê yekê, ew piştgirê rêbaza razîbûnê bû. Ew piştgirê fikr û raman û bawerîya bi evîn û rêbînê bû, û bi zor û tirsandinê nebawerbû; di çerçûva bikaranîna rêbaza hevgerîna yekbûyî de, di kiryarên perestiyê de ku Xweda yê mezin ew di Islamê de ferz kiriye ku rojîgirtina laş(fîzîkî) û rojîgirtina giyanî (exlaqî) û her weha zekat jî heye, zekata maddî û zekata exlaqî jî heye, û bi heman awayî ew aliyê giyanî yê Hecê nîşan dide. Ango divê malê hecî ne ji dravê qedexe (heram) be, û divê bi dilxwazî be.... Wî herdem di navbera aliyên maddî û manewî (exlaqî) têwerdan(li nav hevexistin) dikir, ji ber ku ew hevdu temam dikin û hewcebûna wan di pratîkê de bi hev heye.

Mînak, em di destnimêjê de dibînin ku av wesîla destnimêjê ye di Islamê de, ji ber ku av kereseke(madeyeke) paqijkirinê ye, ku bi wê mirov şûştina deverên herî berbiçav ên laş dike, pêşî şûştina destan, ku ew destan ji her tiştên qedexe safî dike, şûştina dev ku paqijkirina dev ji hemû gotinên xirab paqij dike, û heman tişt ji bo paqijkirina guh, ku têde bihîstinên xirab paqij dike. Her wusa, destşûştina zindan ku ji her tiştên qedexe û şermazar, paqij dike. Heman tişt ji bo paqijkirina enî û serî jî derbas dibe, ku ev safîkirina hemî tiştên qedexekirî yên ku di hişên mirovan de derbas dibin, dike û şûştina lingan, ji bo paqijkirina mirova ji rêçikên xirab yên rojane yên qedexekirî, paqij bike.

Li nik me hin destnivîsên xutbeyên olî yên Mella Zivingî hene, ku li ser bûyerên Islâmî; xutbeyên ku bi Hecê re, li ser meha pîroz a Remezana û Leylet el-Qedrê, têkildar in.

Girîngiya van xutabên olî di rastiye de diyar dibe ku ew beşek ji mîrata ne guhêzbar(ne maddî) a Cizîra Surî ye, ku ji hêla olî, etnîkî û çandî ve dewlemend e, ku di çerçûva asta vegotina olî ya ku di salên pêncî û şestî bi gelemperî sedsala bîstan de dihatin xwendin, û bi taybetî şêwaza vegotina olî ji hêla Mella Ahmed Zivingî ve.

Em dikarin di çerçûva van xutbên wî de, rewşa rêbaza wî ya nerm, bibînin ku rêbaza wî li ser bingehê qayilkerinê tê xuyakirin; ku gereke mirov ji hev bi zimanekî hêsan têbigihîjin, ji ber bihîzerên wî ji temenên rengereng û astên çandî û zanistî yên cuda ne, mîna hemî xutbên olî, ji ber ku armanca wî ew bû ku, bandoreke erênî li ser wan çêbike, raman û adetan biguherîne û tevgerê derman bike.

Xutbeya Arafatê yek ji girîngtirîn şeweyên nîqaşa olî ye di civaka Islamî de, ji ber taybetmendiya we ya ku wê ji weazên olî yên din vediqetîne. Ew di salê de carekê tê pîroz kirin; ku ew di roja Arafatê de tê li darxistin. Ew roj tevaviya misilmanan li her deverên erdê li hev komdike, wekî rêûresma Hecê ye ku ew xwedanê pîroziyeke taybet e di asta tækiliya Misilmanan bi Xwedê re. Ew perspektîfeke dinyayî ye li ser asta tevahiya Misilmanan (ku ew roj mîna konferansekî salane ye li ciyayê Arafatê ("Çiyayê Arafah") tê li darxistin ku li wir hemî nijadên erdê ji Misilmanan li hev dicivîn.

Mella Zivingî sekinandina hecê di roja Arafatê de mîna ku di roja vejînê (qiyametê)de ji bo hesab, dibîne.

Wek nimûne Mella Ahmed Zivingî ya qanehkirina mejî bikaranîye, ji bo ku pêwîstiya çûna(pêkanîna) hecê ji bo kesên ku dikarin hecê bikin, ferz bike, weha dibêje"Hecê ji bo Mala Xwedê bikin berî ku laşên we qels bibe, dravê we nemîne, û muhletên (mirina) we nêzîk bibe. Hecê pêk bînin û xemsarîyê nekin û çûna Hacê sal bi sal paş nexin, ji ber ku garantîya meselê tûne ye, û hûn nizanin dê sibê çi dibe, ji ber vê yekê derfetê ji dest xwe bernedin, da ku hûn poşman nebin di dema poşmanî feydê nede.

Di nav xutbeyên wî yên ku di derbarê meha pîroz a Remezanê dixwend, wusa gotîye:

Demên meha Remezanê, demên hêja û biha ne, cinku rojî him şênberî û him jî giyanî ye. Şewaza wê ya berbiçav dûrketina ji xwarin, vexwarin û tækiliya zayendî ye, ji derketina rojê heya roj diçe ava. Derbarê giyanê wî yê exlaqî de, ew dûrketina ji guneh û qedexeyan, pêkanîna peywiran, parastina xwe û ziman ji pisiyê, û dûrketina ji tiştê ku Xwedayê bilind aciz dike. Lê yê ku ji bo rojîyê xwarin û vexwarinê digire, lê ji bo gunehên xwe rojî nagire, ew dê ji bilî westîn û zehmetiyê ji rojîya xwe nebîne.

Di nava rêbazên wî yên qanîhkirina hewcedarîya rojîyê de:

Ew diyar dike ku Islam ola rihetî û hêsanîyê ye. Gotina wî ya herî berz eve:

"Xwedê bar zêdeyî qeweta ti keseî nadîye. (لا يكلف الله نفساً إلا وسعها)". Cinku Xwedê dem li ser perestina xwedayî, bêhnvedanê, û xebatê dabeş kirîye. Xwedê hin demsal ji bo perestina Xwedayî terxan kirîye. Di vê jiyane de karkerê jêhati bi ser dikeve, ye xemsar kar winda dike. Remezan yek ji demsalên karên qenc e.

Ji ber ku ev demsal bi xêr û bereket e, Xwedayê bilind Qur'ana pîroz ji bo rêbîna mirovan diyarkirîye. Mirov bexteware e ku dilê xwe bi ava tobe û poşmaniya ji tiştên ne paqij, paqij bike ku dev ji guneh û xerabîyê berde, û serdaniya qadên zanist, weaz û rêberiyê dikin. Wan bi birayên yên bawermend re bazarganî kirine û ronahîyê ji bo roja qiyametê ronî dike .

Wek mînak, wusa dibêje: Gelî bawermendan, wextê xwe vala winda nekin, lê pê ewle bin ku hûn jê (qezenc) serfiraz derkevin, û xwendina Quranê zêde bikin, ji ber ku ew behara dilan e, paqijkirina çavan û dermanê giyanê ye. Jiyan bi sînor e û mirin dê were.

Mebesta wî bikaranîna termên jîngehê ewe ku sûdên Remezanê bi civaka çandinî razî bike. Herweha, peyvên bazirgan, û yên qezencvan jî bikaranîne da ku van koman ji pêdivî, sûd û girîngiya van fera'yza qane bike; bi karanîna peyvên wan

Meyla wî bêtir ji bo xwestinê bû ne ji bo dijwarê bû.

Bi dîtina Mella Ahmed Zivingî her tişt zekata wê heye, zekata laş rojgirtine, û rojî jî ji bo bawermendan dibe mertal û keleh li dijê agir.

Rêbazên kanîkirinê, ew in ku behsa qezencên ferayzên islamê û feydeyên wê yên maddî û manewî bikin.

Wî pir daxwaz dikir ku her kesê ku bi laş û dravê xwe, berî dawiya jiyanê, hecê bike. Li ser wê yekê pêxember (silave Xwedê lê be) dibêje :

Kî here hecê, dê rûreş nebe û bêdehbî neke, ew dê vegere wekî roja dîya wî ew anî dinyayê. (من حج لله فلم يرفث، ولم يفسق رجع كيوم ولدته أمه).

Her wusa, gotina Pêxember: (Hac tiştê ku berî wê bû wêran dike). Had hedîsên din ên ku Hec û xelata wê teşwîq dikin.

Her wusa, Pêxember dibêje: (Hec tiştê ku berî wê bûne, wêran dike). Herweha, hedîsên din ên ku Hec û xelata wê teşwîq dikin, hene.

Zivingî pir daxwaz dikir ku roja Erefê rojî bigire, ji ber vê yekê wî digot: Bizanin ku rojgirtina li roja Arafeyê yek ji baştirîn parastin e, ku pê re guneh û kiryarên xirab bêne paqij kirin.

Di derbarê rojiya roja Erefatê de, wate gotina wî eve: Xwedayê bilind gunehan di sal berî wê û sala piştî wê de efû dike .

(إني أحتسب على الله أن يكفر السنة التي قبله والسنة التي بعده)

Pêxember Xwedê got: "Kesek di roja Erefatê de di dilê wî de bi qasî zerekî(atomekî) baweriya wî bi Xwedê ve habe Xwedê wî bibexşîne." Mirovek got: Ji mirovên naskirî re, Ya Resûlê Xwedê, bi gelemperî an ji hin mirovan re? Wî got: "Ew bi gelemperî hemu mirovan e."

Ew wusa feydeyên rojiyê dinirxîne:

Di rojiyê de şhrezayiya olî, şhrezayiya bijîşkî û şhrezayiya civakî heye. şhrezayiya olî ji bo rêgirtina li hesreta (daxwazin) maddî û psîkolojîk, serbilindiya

dorpêçê, û şehrezayiya bijîşkî ku zikê xwe rehet bike, ji hedîsa Pêxember re dibêjin (صموا تصحوا): (rojîyê bigrin; hunê sax bibin). Ya civakî, ku dewlemend û xizan di êşa birçîbûn, bêparbûn û tengasiya psîkolojîk de wekhev êş dikişînin, da ku êşan parve bikin, ku dewlemend debara xwe li hewcedaran belav bikin. Wî ji Misilmanan xwest ku di vê mehê de kêfê nekin; gereke ew pêşîn xebatê bikin, dûv re jî îbadetên xwe bikin da ku nêzîkê Xwedayê bilind bibin.

Ji vegotina hedîsên ku fezîlet û xelata rojîyê destnîşan dikin eve ku du şahîyên rojîgirtinê hene, şahîya yekem: dema ku mirov rojîya xwe vedike û şahîya duyem dema ku ew bi Rebbê xwe re hevdiîtinê çêdike. Hedîsek din: "Li cennetê du deriyên bi navê El-Rayan hene. Tenê yên ku rojîyê digirin dê têkevin hundurê wê, û di dema ku ew têkevin hundurê wê, derî tê girtin."

Adet û exlaqê teşwîqker:

Xutbeyên olî bi pirsên ewlehiya nodal, ewlehiya ramanî (fîkrî), û çaksaziya tevgerî re girêdayî ne. Axaftina olî armanc dike ku nirxên geşedanê yên ku endamên civakê ji bo çaksazî û avakirinê daxwaz dikin, nas bikin. Mînakên pêşkeftina nirxên civakî (wekî tevgera baş, hevkarî, hwd.)

Du celeb xutbeyên olî hene: Xutbeyên dinyayî û yên dawînî(axîret).

Mella Zivingî di xutbeyên xwe de, daxwaza pêkanîna erkên olî dikir, wî di her gavê de, dixwest ku mirov bi helwestên exlaqî leyeq tev hev bigirin. Li ser pîrsa pêkanîna Hecca ferzbar, wusa exlaqiyeta wê ya jêrîn destnîşan dike:

Karên qenc bikin, berê ku mesele ji destê we derkeve zû bilezînin û hûn bêçare û poşman dibin, û di rîya Xwedê de xerckirin, û qencyê bikin, çimkî Xwedê ji qencîkaran hez dike (إن الله يحب المحسنين).

Mirov dibîne ku ew xwedanê rêbaza pêbawerkirinê(îqnakirinê) bû, di dema ku wî mirov di rêçika exlaqên baş şîret dikirin.

Şîreta wî di derbarê Hecê de, wusa ye : şert û mercên exlaqî yên heccê ew in ku divê mirov ji dirava xwe ya helal û niyeta xwe ya qenc Hecca xwe çêbike, û bi dilxwazî. Ji ber ku ew lêçûnek e ku pê re qencî, bereket tê. Ku divê Heca wî ne ji diravê neqanûnî be (heram be), wî digot pewiste ku mirov dest ji guneh û pevçûnan berdin. Devê bizanibin ku Hec ne ji bo kêf, û gerandin, û bazirganiyê ye, lê ji bo xatirê Xwedê û serdana Pêxemberê wî ye.

Heman şîretê ji bo rojîya roja Arafayê dibêje, û wî şert dikir ku ew rêzikên exlaqî pêk bînin:

Rojî gunehan radike û dibore, ji ber vê yekê Mella Zivingî digot: Ji vê fersendê sîd werbigirin, Xwedê rehma xwe lê we bike, û vê qezencê ji destên xwe wînda nekin,



kirinên xwe sererast bikin, û guh bidin gotinên xwe heya ku hûn biserkevin û pejirandin û nêzbûna Xwedê misuger bikin(bistînin).

Bi minasebeta hatina meha Remezanê ya pîroz, ku ew ji misilmanan re dibe mêvanekî hêja, û wî ji misilmanan xwest ku ji mêvanperwerîya xwe re rêzdar bin, erkê xwe li hember wî bikin, ji gunehan poşman bibin, û ji kiryarên xirab veqetin, ji ber ku Xweda yê bilind ev meh kirîye meha rehmê, borîn û bexşînê; ango kirinên qenc di wê mehê de pir dibin, her weha kirinên xirab jî pir dibin.

Ew di nava fezîletên meha Remezanê de têne hesabandin, wek parastina ziman ji derew û şûjinê, parastina çav û guh ji nihêrîn û guhdarkirinê, parastina zik ji xwarina tiştên qedexe û gumanbar û parastin ji hemî lebatên(hastên) ji gunehan. Ne ku bi mijarên dinyayî re mijûl bibe, lê di heman demê de ku xwe di vî mehê de xwe bi îbadetê terbiye bike.

Wî rojiya mirov teşwîq dikir ku paqij û baş be, û ew êşa cîranê xweyê belengaz hîs bike ... Ne ji Islamê ye ku ew zikê xwe ji xwarina rojîyê dagiire û ziman bi bêdehbî û axaftinên pîs bike. ... Rojîgirtin ji bo laş werzîşî ye û ji giyan re jî rehetîye. Yê ku rojî digire, ew fêrî sebir, bîhnfirehî û hêza biryardariyê dibe, û ew dihêlê ku ew kirina qenciye bike û ji tiştên qedexekirî dûr bikeve. Bang li bazirganan dike ku xapîne û bêbextîyê nekin û divê karmend erkên xwe bi cih binin û berjewendiyên mirovan têk nebin.

Heman tişt ji bo mezinahîya Leylet el-Qedr derbas dibe, wî pêkanîna rêûresmên taybet yê vê şevê wek şeveke taybet bi kiryarên baş destnîşan kirîye, ji ber ev şev ji hezar şevan çêtir e.

Şewaza wî palpišta xwe danîye li bingeha dijberî û berewerîyê ye, da ku cudahîyê di nava herdu dîmenan de çî erênî û çî neyînî berz bike ji bo mebesta pêbawerkirinê (eqnakirinê).

Mirov dikare hêjayên exlaqî yê ku Mella Ahmed Zivingî di dema ku wî ji bo bicîhanîna ferayzeyên sereke yê Islamî bang dikir; di nimêj, û rojî û Hecê de: bilezkirina kirinên qenc, xerckirina ji bo Xwedê, dilsoziya durustî û paqijiya bazirganiyê û çêkirina drav, hiştina pîs û gunehan, û dûrketina ji gengeşîyan, ezberkiran ziman xwe ji derew û şûjinê, parastina çav û guhan ji nihêrîn û guhdarkirinê, parastina zik ji xwarina tiştên qedexe û gumanbar û parastin ji hemî lebatên(hastên) ji gunehan. Ne ku bi mijarên dinyayî re mijûl bibe, lê di heman demê de ku xwe di vî mehê de xwe bi îbadetê terbiye bike. Bang li bazirgan dike ku xapîn û bêbextî ye neke û ji karmendan dixwaze ku erkên xwe bi cih binin û berjewendiyên mirovan têk nebin.

Bi gelemperî, wî herdu biwar(warên) rastehev û têkilhev digert, wî rica dikir ku peywirên Islamî, bi kirinên qenc temam bêne kirin, û ji xerabî û gunehan dûr bikevin.



- Dua (Daxwaz):

Ew armancên dinyayî û dawîyê li hev tîne.

Lê wî duayên axîretê ji duayên dinyayî bihtir dikir.

Mînakên duayên wî ku xutbeyên xwe di demsala Hecê de diqedandin:

Xudayê me, Hecek bêkêmasî (pir baş) bide me, û hewildanên(lêgerîna) me hêjayî bawerbar bike, û bazirganiya me têk nebe, û rêyên başî û bextewerîyê ji me re hêsan bike, û di parastinê de dilpakiya me dide, û karûbarên dinayê di çavên me de piçûk bike, û êşên axîretê di dilê me de mezin bike, heya ku em bi we re hevdîtîne bikin û hûn ji me razî bin, ey herî dilovanê dilovanan.

Ew jî tê de:

Ya Xuda, kirinên me bicîh bike, gotinên me rasterast bike, gunehên me bibaxşîne û qusûrên me bi kerem û comerdîtiya xwe veşêre, ey Xêrxwaz û Dilovan.

Ji duayên wî di meha Remezanê de:

Xudayê me, Rojiya me, û hemî kirinên me qebûl bike. û xema meya herî mezin ji bo bexşandin û razîbûna te bide, û armanca dawîn a dexwaza me ew e ku em xwe bisipêrin yê din, ji xezeba te çî hewce dike xilas bibin, û ku tu me ber bi riya zanîna xwe ve bike, ey Dilovanê Dilovîn û Dilbirehîm.

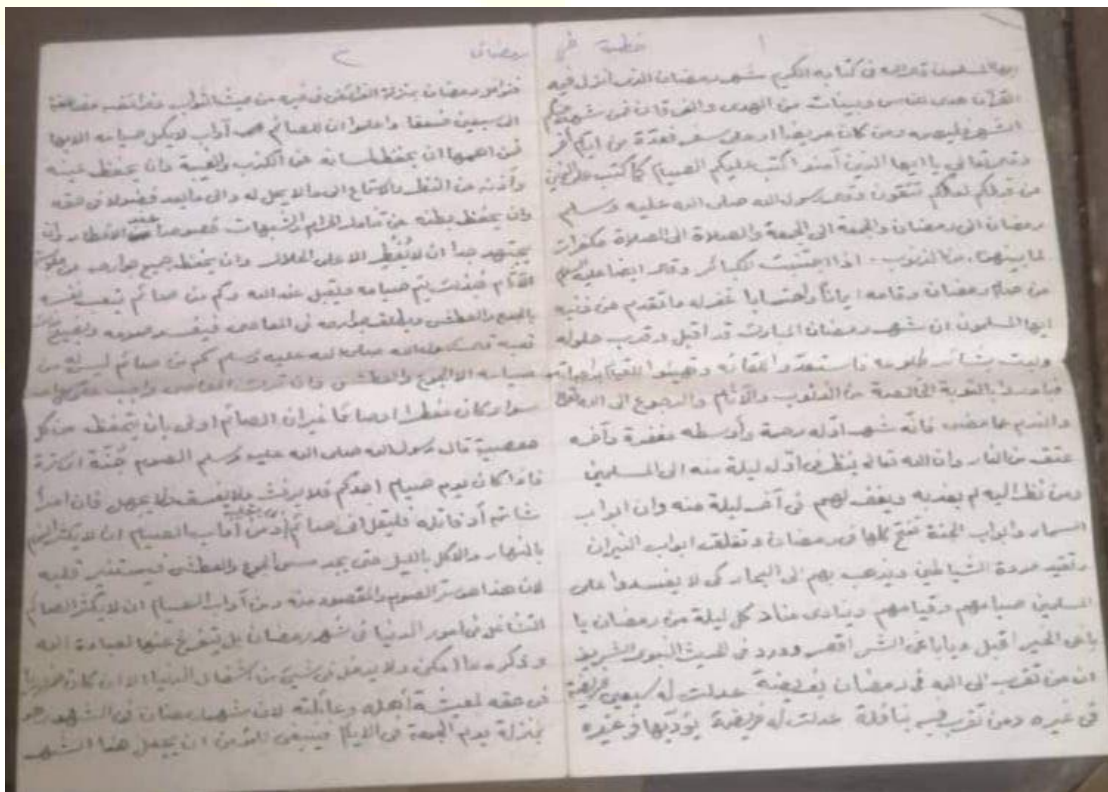
Xudayê me, Kî ji me qencyê dike, wî bi kerama xwe zêde bike, û yê ku di nav me de zalim be, wî bibexşîn û bexşandina dilovanî ya xwe bide wî.

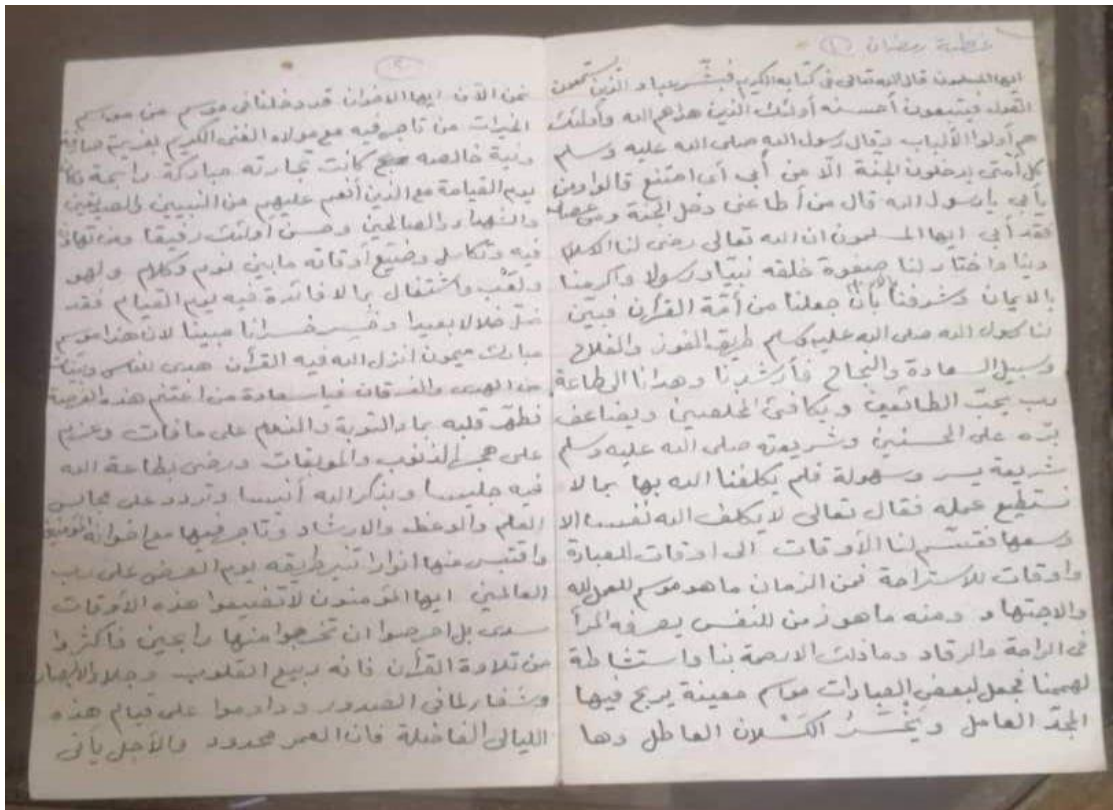
Wî di xutbeyên xwe yê olî de, tenê li ser rewşên olî dixwendin, û wî dua ji bo warên siyasî nedikir, ji bo parastina serokê welat û dewlemendî û pêşkeftina welat ji ber şehrezayiya serok welat dua ne dikir, wekî ku bi gelek weazvanan re ye. Daxwaze weazvanan ne ji bo sererastkirina serdest û balê bikişînin ser kêmasiyên ku welat dikişîne ye, wan bi piranî dua ji bo serketina gavên wî yê dadperwer didan, dikirin. Wî xwe ji durûtiyê dûr dixist, nemaze di wê serdema aloz a dîroka Sûriyê de; di navbera salên 1950 û 1960ê (an) de, ku bi darbe, alozî û nearamiyê dihat naskirin.

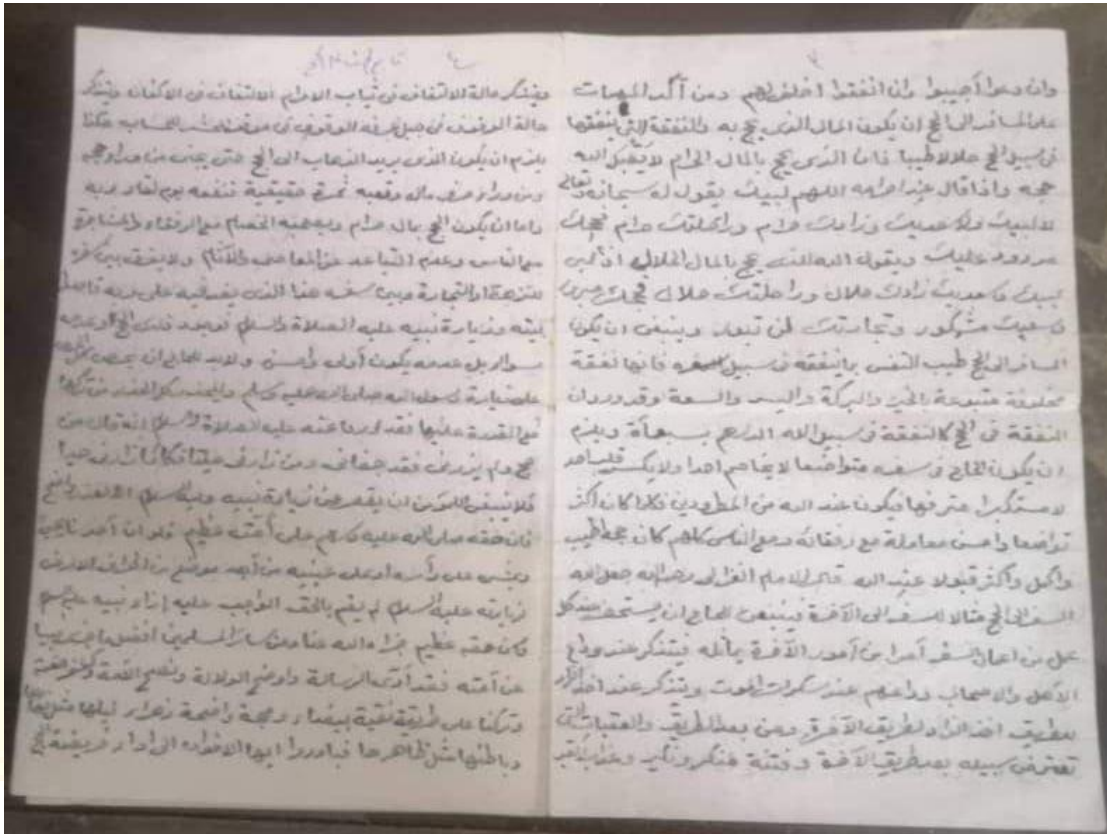
Tê xwestin ku li vir bête gotin ku çapkirina pirtûka (El-‘eqidu Ccewhrî fî Şirhi Dîwani Cizîrî) di dema Komara Erebî ya Yekgirtî de hatîye redkirin. Ji bo vê pirsgirêkê Mella Ahmedê Zivingî kurtenamekî ji bo kesayetîya Serokomarê wê demê re, dişîne. Ango ji bo serokê Komara Erebî ya Yekgirtî, serok Cemal Abd An-Nassir re. Mella Ahmedê Zivingî di wê kurtenamê de li ser dozê Kurd û çanda kevna Kurdan, û girîngiya helbeste Mella yê Cizîrî di weja klasîka kurdî de balê dikşîne. Di encamê de serok Abd An- Nassir(1958) bi çapkirina vê pirtûkê razî dibe. Mella Ehmedê Zivingî



xwedanê rêbaza mantiqî û argûmana maqûl bû ku fikr û ramanên xwe bi mirovan û civakê bide pejrandin(qebûlkirin).







Ferhenga Têgînên Islamî (Kurdî - Erebî)

(1)

أئمة الحديث 'a'immet al-ḥedîs (ئيمامهكانى فەرمووده) zanyarên pêşeng ên hedîsê : 'a'immet al-ḥedîs Zanyarên mezin ên hadîsê. Zanyarên rasterast, di mijarên nivîsên olî de û bîranînek wan a xurt "bihêz" di mijarên nivîs û zanista Sunnetê "zanyariyên kevneşopiyên Pêxember" de pispor (baş fêrbûne).

teyreyên belawela(belav) : **ababîl** أَبَابِيل

Ji gelek aliyan ve li dû hev diçin. (105: 1-5)

أباح (بيح) **'abaḥa (yubîḥ)** (رئيدانه) destûrê dide:

إباحة (رئيدان) **ibaḥeh** destûrdanîn, çêkirina qanûnî :

إباق : **ibaq** revandin :

Xulam bêyî sedemek rewa direve.

إبتداع (نوێکاری) **ibtida'** nûvekirina olê :

Nûbûn nîşanî tiştên ku Pêxember (Muhemmed nimêj û silavên Xwedê li ser wî be) an jî hevalên wî nekiriye, nemaze di pratîkên îbadetê de bi taybetî. "bid'eh" bibînin.

الأبتر (لومپ) **abter** :

Yê ku bîranîna wî ji çêtirîn dunya û axretê ye hatî yê birrîn, û dûndana wî ya nêr hatîye qutkirin.

إبتihal (ئيبتهال) **ibtihal** : spertekirin . daxwazî :

Xwedabangî (du'a) bi wateyê ku ji bo alîkarîya rênîşandanê û dilpaqîyê dikin. (Li Quranê binihêrin, 3: 61.)

إبتلاء (تووشبوون) **ibtilla'** : ezmûnên :

Ceribandina baweriya kesek yan bi tiştên baş an xirab . (Binêrin Qur'an, 18: 7, mînak.)

أبد (ههتاهاهتايي) **'abed** : herdem :

Berevajiyê wê "berwext, serdem, demî". Ew dema bêdawî nîşan dike.

أبرار (بر) **'abrar (tek. berr(un))** : mirovên rastdar (راست)

إبراهيم **Ibrahîm** : إبراهيم

Ew Peyxamber bû, û ew tê bavê Pêxemberan tê hesibandin. Ew e yê ku xwedamend(pût) şikandiye, û ew e yê ku bi fermanê Xwedayê mezin hatiye Mekkeyê. (Al-Qur'an, 22: 26-27), (Al-Baqarah 2 : 130, 135).

سورة إبراهيم **'Ibrahîm (sûreh)** : sûreya Ibrahim

Ev sûreyê 14ê ji Quranê ye, ku sernavê wê ji navê Pêxember Îbrahîm tê nagkirin. Ew mijûl bû: baweriya bi koka xweya mezin, wehî, wezîfe, yek-xwedayî, vejîn, hesab û xelatê heye. Di sûretê de çend rastîyên bingeşîn hebûn, ku ya herî girîng ji rastiya yekîtiya peygam û peyamberan, yekîtiya vexwendina wan û rawestana wan li rex yek milêti li pêş nezaniya derewîn a ola Xwedê li cîh û demên cûda bû. Rastiya kerema Xwedê ya li ser mirovahiyê diyar dike û

înkarkirina piraniya mirovan jê re bi înkâr û kufr in .

أَبْطَلَ (يُبْطِل) **'abṭala (yubṭil)** (نادروسته (بئى بروا)) ji bo betalkirinê :

Ew ji bo Ku tiştê an hin çalakîyan betal bike, wek nimêj(linimêj), rojgirî, danûstendina bazirganî ... hwd. wekî mînak ken(pêkenîn) di dema nimêjê de.

إِبْطَالَ (بِوَجْهٍ لِكُرْدِن) betalkirin . hilweşandin : **ibṭal**

Li 'abṭel (yubṭil) ê binêrin.

أَبَقَ (يَبْقَى) **'abiq** xulamê ku ji xwedanê direve :

Xulamêkî ku ji sedemeke ne rewya ji axayê xwe direve.

أَبْلَغَ (يَبْلَغُ) **'ableḡe (yubliḡ)** (رَابِغِيهِن) ragihandin :

Ji bo ku peyamê ragihîne.

إِبْلِيسَ **iblis**

Cinna ku guh nedaye Xwedayê Mezin û ji rehma wî hatiye dûr xistin(avêtin). Ew Iblis bû ku hiştiye Adem û jina wî Hewwa (Hewa), silava li ser wan be, ku xwe nêzî dara qedexekirî bikin. Daku Şeytanî bibînin. Binêrin Qur'ana pîroz (2 : 30-39. 15 : 30-40)

إِبْنُ السَّبِيلِ **ibn as-sabîl** (گهشتیار) rêwîtkar :

Di Qur'anê de ev term ji bo kesên rêwî tê gotin ku pêdiviya wan bi alîkarîyê ye heye. Ew ji heşt sinfên ku heqê xêrê misuger dikin, pêktê ku zekatê bidin vî kesekî (Li Quranê binihêrin, 8:60).

إِبْنُ مَرْيَمَ **ibn meryem** kurê Meryem :

Navê wî ye tamam "Isa bin Maryam" e, ji ber ku ew bê bav bû.

إِتَاوَةَ (خُرَاج) **îtaweh** xercek :

Draviyeke ku ji bo serwerîyê ye wekî delîlê radestbûnê an wekî bihayê ewlehiyê tê. Ew ya ku wekî nefret tê dîtin.

إِتِّبَاعَ (بِعِدْوَاكِهِن) **ittiba'** yê ku tê şopandin :

Li pey yê din . Ew bi gelemperî ji bo şopandina hînkirin an rêgezên hin zanyar an serokên olî ye tê bikaranîn .

إِتِّبَاعَ الْهُوَى **ittiba' al-hewa** (دواى خوشمويستيهكه) şopandina daxwazîyên xwe :

Musilman li pey hînkirinê olê, li pey xap û daxwazên xwe nagirin. (Binêrin li Quranê 6:56).

إِتْقَى اللَّهَ **itteqî-Allah** (له خوايه بترسن) ji Xwedê bitirse :

Ev vegotinek ku bi gelemperî di gotinên Islamî de tê bihîstin (mînak, hînkirinên Pêxember Muhemmedî (nimêj û silavên Xwedê lê be) û hetta di danûstandinên rojane de ta roja îro.

إِتَّقَى (يَتَّقِي) **itteqe (yetteqî)** (بئو ترس) tirs ji Xwedê :

Ji Xwedê bitirsîn û parastina xwe ji agirê dojhê bikin, û ji xezeba Xwedê û cezakirinê wî , bi îbadet kirin. (Li Quranê binihêrin, 2: 203 û 5: 92).

إِتِّكَالَ (يَسْتَبْهَسْتِن) **ittikal** girêdayî . bawerî :

Gotinek bi gelemperî tete vegotin ji bo destnîşankirina hiştina tiştan di destê Xwedê de tê bikar anîn. Bi navgîniya hevoka (tewekkel 'ala-llah) ye ku bi wateya,"bi Xwedê bawer be" tê.

آتَى (يُؤْتِي) **'ata (yu'tî) az-zakah** (زموكات دهدات) heqê drav bide(heqdana dravê):

إجماع سُكُوتِي (كۆدهنگی سکوتی) lihevhatina bêdengiyê : 'ijma' sukûti

Lihevhatina nerîne ji nerazîbûne nabe.

أَجْنَبِي (أجانب) ('ajnebîy (kom. 'ajanib) beyanî . xerîb : (بیگانه " بیگانهکان "

Gotineke ku kesek ji jinan re qedexe ye. Ji ber vê yekê, divê ew bi wê tenê nebe.

أَحَد : yekdar

1- Yek. Ew bi cewherê xwe an bi taybetmendiyên xwe nayê qiyas kirin.

2- Ji xwedê pê ve tu xwedê tune ye.

أُحُد

Çiyayek li derveyê Medîneyê ye, musilmanan di sala 3ê hijrî de şerê xwe yê duyemîn ê mezin li dijî Qurayş-paganî ya Mekkê pêk anîne. artêşa Qureşî ku ji 3000 zilaman pêk dihat bi serokatiya Ebû Sufyanî êrişî arteşa musilman a ku hejmara wan nêzî 700 ta 1000 mênî bû. di destpêkê de şer baş derbas bû, lê musilmana şer ji du sedeman winda kirin. Pêşîn, nêzîkê pêncî tîrekvanî (remecî) şîretên Pêxember Muhemmedî paşguhkar kirin û cihên xwe berdidin terk (dikin), û vê yekê hişt ku musilman neçar bimînin ku encam bide. Duyem, 300 kesên dirû xwe ji qada şer xwe şûnve dikşînin û bazdidin. (Li Qurana Pîroz binêrin, Al- 'Imran (3): 121-128, 140- 180.

أُحَدِث (يُحَدِّث) 'ahdeşe (yuhdiş)

1- Çêkirina kiryarekî an kirina tiştêkî ku dibe sedema nepoxa rîtuêlî, mîna derbasbûna bayê di nimêje de .

2- nûkirin : Di derbarê olê de tiştêkî bikin ku Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be), ve nehat hînkirin an çavdêr kirin . (Binihêrin "bid'eh").

أَحَادِيث : Ahadiş

Pirrijimara Hedisê, ku bi wateya kevneşopên Pêxemberê Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê li ser wî be) tê , û derheqê rêwerz, gotin, kirin û tevgerên Hevalbendan ku bi taybetî ji hêla wî ve hatine pejirandin.

أَخْتَار (قَوْرخکردن) yekdest (yekparêzî) : ihtikar

Di hêla Islamê de yekdestdariya xwarinên bingehîn qedexe dike.

أَخْتَلَم (مستکیرین) xwîna hişk(mastkirin) : ihtilam

Xwînek ku ji sedema rabûna zayndî û avêtina şîrê mên çêdibe. Ev hewceyê şuştina tevahiya laş e berî ku meriv nimêj bike yan jî xwe bi Quranê ve girê bide yan jî ayetên ji wê bixwîne.

أَخْتَسَاب (خیرخوازی) ji bo Xwedê : ihtisab

Tiştê qenc ji bo Xwedê bêyî ku mirov li benda xelata kesekî bisekine, bike.

أَخْتِيَاظ (خیرخوازی) pêşîgirtin : ihtiyat

Ji tirsê ku guneh bikeve, wê tiştê werê kirin an jêgirtin.

أَحْرَام

Rewşek ku hecîyekê Mekkeyê hin rêzikan digire, mîna ku kincê "hhram" li xwe bike û dev ji kiryarên qedexekirî yên wekî zayndî, nêçîrkirin, bîhnxweş kişandin û birrîna porê (qut bikin)berde.

أَحْسَان (خیرخوازی) 'ihşan

1- xêrxwazî :Qencî û xweşikî ji yên din re bike an jî bi kerema xwe nîşanî wan

bike.

2- di awayê çêtirîn de tevbigerin: Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) bi vê gotinê dizanibû û digot: Wekî ku hûn wî dibînin, ji Xwedê re biperizin û heke hûn wî nabînin, lê ew we dibîne. "

sersaxiyên dilsoz : **'ahsene-llahu 'eza'akum** أَحْسَنَ اللَّهُ عَزَاءَكُمْ
Gotineke ji mirovekî xemgîn ku ji Xwedê dipirse da ku wî rihet bibîne

astengkirin : **'ihşar** إِحْصَار

Nebûna pêkanîna hecê "ji ber mercên nediyar derbas dibe. (Qur'an, 2: 192).

zewacê tevlîhev : **'ihşan** إِحْصَان

Di Qurana pîroz de gelek wateyên wî hene; Dibe ku ew pak be, ew dikare bi azadî, zewacê bike. Li gorî 'ihşanên di Sunnetê de, ew di tevahîyê de, bêyî hûrgulî tete destnîşan dike, ji bilî yê di hin hadîsan de. Di cezayê zinayê de, cûdahî di navbera "keçik" û kesê zewicandî de heye.

parastin . qenc be : **'ahşene (yuşsinu)** أَحْصَنَ (يُحْصِنُ)

Ji bo ku xwe ji tîkiliyên cinsî yê neheq(neyasayî) biparêze.

zewicî : **'uşşine (yuşsinu)** أُحْصِنَ (يُحْصِنُ)

Zewacê nîşan dike, (Li Qur'anê binêrin, 4: 25.)

biryar : **'ahkem (tek. hukim)** أَحْكَمَ (يُحْكِمُ)

Di îslamê de ast û celeb û rêzîkname hene, ku li gorî wan her kiryar darizandî dibe: mecbûrî (fardd / wajîb), bi tundî tete pêşniyar kirin (sunnet), dilsoz, (mustahabb), ne lihevhatî / (mekrûh), qedexe ye (hheram).

pir pesnê hêja : **'Ahmed** أَحْمَد

Ev yek ji navên Pêxember Muhemmed e (nimêj û silavên Xwedê lê be). Îssa (silava Xwedê lê be) hatina wî bi vî navî pêşbînî kirîye. (Li Quranê binêrin, 61: 6).

(زیندووکردنهوهی شهو) dereng bimînin : **'ihya' al-lyel** أَحْيَاءَ اللَّيْلِ

Di şevê de şiyar dimînin jibo bawerî û pêkanîna.

(زیندووکردنهوهی مردوان) çandîna axa virikî : **'ihya' al-mewat** أَحْيَاءَ الْمَوَاتِ

Li gorî hin dibistanên zagona Islamî, tete wateya amadebûna gelek axa ne xwedan ji bo karanîn, wek rûniştinê, kolan, an çandiniyê, bi çandkirina dara an çêkirina qenciyeke. Bi kirina vê yekê mirov dikare xwediyê erdê be.

(برای شیردان) birayê hevê şîr : **'ax bi ar-reḍa'eh** أَخ بِالرَّضَاعَةِ

Du kesê ku ji heman şîrê yek jînê vexwarine, dê ew û bavê wan cûda ne.

(شیردانی خوشک) xwişka hemşîr : **'uxt bi r-reḍa'eh** أُخْتٌ بِالرَّضَاعَةِ

Jineke ku şîrê xwe bi kesekî(zarokekî)din re ji dayik û bavê cûda re parve dike. Li gorî qanûna îslamî, ew wek xwişkeke normal tete hesibandin, û ew nikarin bi hev re bizewicin.

(جیاوازی) cûdahî : **'ixtilaf** اِخْتِلَافٌ

Di çarçoveya ramanên zagonî de, nêrînên rengereng(cûdahî) destnîşan dike.

bi vê jînê ve tîkildar e : **'uxrewîy** أُخْرَوِيٌّ

Tiştên tîkildarî "dawiyê" (jiyana pêşîn).

الأخِر 'al-'axir : (ئەوی تریان) dawîn
Taybetmendiya Xwedê. Yê ku ti kes û tiştek li pey wî nebe, ji ber ku ew tenê xweda yê heyînê ye.

الأخِرَة 'al-'axireh : (دوای ژیان) dawiyê
Baweriya bi jiyana bêdawî (laşî û giyanî), yek ji wan stûnên baweriyê di Îslamê de .

إخفاء 'ixfa' : (شاردنەوه) veşartin
Ew tîpa (m)ê tê veşartin. pozkirin dimine, ger ew bikeve pêşiya tîpa (b)ê ew dengdar e, ew bi du peyvên çêdibe.

إخلاص 'ixlaş' : (دلسۆزی) dilsoz .
1. "Baweriya bêkêmasî". Sura 112-ê a Qurana Pîroz 'an.
2. Baweriya bi dil û paqijiya niyetê de. "sûrta Al- 'ixlaş"

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ (-سُورَةُ) 'ixlaş (sûreya) dilsoz :
Ev Sûreya 112-ê a ji Quranê, bêjeya tevahî û rastîn ya Xwedê di Islamê de dide. Her kes ji wî tenê alîkarîyê dixwaze . Wî ne kesek anî ye û ne jî jê çêbû ye. Tiştek wek wî nabe.

أَخْلَفَ (يُخْلِفُ) 'axlef a (yuxlif) : (شکاندنێ بەئینەکه) şikestina sozê
Pêxember (nimêj û silavên Xwedê li ser wî) ev yek ji çar nîşaneyên "durûtiyek: munafiq" hesiband.

أَخْلَاقُ (خُلُقٌ) 'axlaq (tek. xuluq) : (ئەخلاق) bawerbixobûn . xûrewişt
Hat ragihandin ku Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê li ser wî be) got: " Ez hatime şandim da ku axlaqê bidim". Nirxên exlaqî di Islamê de bi awayekî babetî ji hêla Qurana pîroz ve û fêrên Pêxember (silava Xwedê û nimêj li ser wî be) têne destnîşankirin.

أداء 'ada : (نواندن) birêvebirinî
1- Karê rêwîtiyêke olî, wek nimûne nimêj, rojî û hec
2- Diravdanî . Deyn didin

أَدَبٌ (آداب) 'adeb (kom. 'adab) : (ئەدهب) rêbaz, rêzikên tevgerê
Divê Musilman qanûnên îslamê li her devera jiyana xwe binihêrin, di nav de jî karên rojane (yên civakî, aborî, û rimiyarî).

أَدَى (يُؤَدِي) 'adda (yu'eddî) : (راییری) kirin
Di doza nimêja pêk bîne, di "zekat"ê de ew bi wateya dayîna divegerînê tê .

أَدَبٌ (يُؤَدِبُ) 'addaba (yu1addib) : (ئەدهب " دیسپلین ") ku fêrî manweran dibe
Ku fêrî moralê dibe, (exlaq)baş çêdike. Hat ragihandin ku Pêxember Muhemmed(nimêj û silavên Xwedê li wî be) gotiyê: ("Xudayê min ez perwerde kirim, wî em baştir bidisîplîn kir.") (أَدَبِي ربي فأحسن تأديبي).

إِدْرَاكٌ 'idrak : (تێگه‌یشتن) têgih
1- dema kesek beşdarî nimêjê li meclisê bibe berî ku imam serê xwe ji "ruk'ê" rake. "Baweriya nimêjê" tê vê wateyê ku meriv nimêjê bike, berî ku dema we bi dawî bibe.

2- Temenê berpirsiyariya qanûnî û olî ya di Islamê de ye.

إدریس : 'idrîs

Pêxemberê Allah mirovekî rastî û hişmendiyê ye. (Li Qurana Pîroz binêrin, Meryem (19): 56-57, Al-Anbiya (21): 85. Murselîn bibîn).

إدغام (تیدگام) : 'idğam

Dirav yek ji navgîniya dengê (tecwîdê) ye, ku wekî hevgirtina du tîpan tete destnîşankirin, yek dengdar û yê din dengdêr e, ew ne wek du tîpan tene bilav kirin. Bilêvkirina wan ji yek rê ye. Çend celeb hene: hevber, hevdundanî û nêzîk.

آدم : 'Adem

Yekem însan ji hêla Xweda ve hatîye afirandin. Hevalê wî Hêwa bû.

أدعية مأثورة (نویژ نادان) : 'ad'iyeh ma'sûreh

Bi gelemperî vê yekê dûayên ku di adetên Pêxember Muhemmd (nimêj û silavên Xwedê li ser wî be) de hatine vegotin, dike.

آذان (بانگی نویژ) : 'azan

Banga li nimêjeyên rojane. Rêya Islamî ya ku musulmanan vedixwênê ku nimêj bikin.

أذن (یوژن) (ریڤیندراو بو نویژ کردن) : 'azzana (yu'ezzin)

Gazîkirina nimêjê bi dengê bilind dibe ku xelk pê dizanin ku dem nimêjê ye.

إذن : 'izn

Gotineke ku destûra razîbûna rastîn an navxweyî vedibêje, wek ku di nîşana jinê de, ji bo razîbûna zewacê bi kesekê din re, ew bédeng dimîne.

أذکار (tek. zikir) : 'azkar

Nimêjeyên ku Xwedê rûmet dike an pesnê wî dike.

إرادة (ویستن) : 'iradeh

Di vegotina "îradetu-llah" de tê wateya xwestina Divîneyê.

أراك : 'arak

Ew dareke diran e, û ew gustîlkek aromatîkê ye ku gelek musulman ji roja Pêxemberê Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) wekî firçeyeke diranên xwezayî bikar tînin.

ارتد (یرتد) : 'irtedde (yertedd)

Baweriya bi Islamê; piştî ku ew hatiye qebûl kir, ew xwe ji Islamê şûnve dikişîne. (li "reddeh" binêre).

Tevgera paşvexistinê, hinik eşîran sûd ji tevliheviyê di nav musulmanan de piştî mirina Pêxember, girtin, wan paşvexistina xwe aşkere kirin.

أرحام (رحم) : 'arham (tek. rahim)

إردب (أرادب) : 'irdabb (kom. aradib)

Tê texmîn kirin ku ew ta 66 û 80.5ê lîtr e.

إرضاع (شیردان) : 'irḍa

Zarok dibe zaroke hemşîr e, ger zarokek pênc an şûnda şîrê dayikê be, jin dibe "dayikek birêz". zarokê hemşîre.

أركان الإسلام (كۆلمهکانی ئیسلام) : 'arkan al-islam

Pênc stûnên Islamê hene ku ji hêla Pêxember Muhemmed ve tete diyar kirin, dibe ku Xwedê wî pîroz bike: şehade ku ji xwedê pê ve tu xweda tune ye, û

nimêj, rojî, zekat û heciyê mala Xwedê ku karibe rêwîtiyê bike.

أركان الإيمان (كۆلهكهى باوهر) stûnên baweriyê : **'arkan al-îman**

Di Islamê de şeş stûnên baweriyê hene: bawerî bi Xwedê, milyaketên wî, pirtûkên wî û Pêxemberên wî, û Roja Dawîn, û bawerî bi çarenûsa Xwedê. Pênc ji wan di Quranê de tene gotin.

إِرم 'irem

Navê miletekî ye ku beriya hatina Islamê pir dirêj li Yemen jiyan e. Ew di heman demê de wekî ('ad : عاد) jî tene zanîn. (Li Qur'anê binihêrin, 89: 6-7-8).

أزر 'azer

Bavê Pêxember Îbrahîm.

أزل 'azel : (ههتاهاهتايى "هميشه") herdem

Ew demekî diyar dike ku ne destpêk û ne jî dawiya wê heye.

أسباب النزول (هوكارهكانى دابهزين قورئان) sedemên daketina Qur'anê : **asbab an-nazul**

Sedem û mercên taybet hene ku ayetên cûrbecûr ên Qurana pîroz ragihînin.

إسباغ الوضوء 'isbaḡ al-wuḍū' desnimêj :

Di desnimêjiyê de şuştina guncane ku her endam ê laş" wudû" dide berxwe "

إسبال 'isbal dirêjkirin :

Bi dirêjkirina kincan di Islamê de mekruh e û qedexe ye, ji ber ku ew

pozbilindiyê nîşan dide.

أسبط (سببط) 'asbaṭ (tek. sibṭ) Eşîrên Îsrayîlî :

Di Qurana pîroz de, ew behsa kurên Pêxemberê Yaqûb dike . (Quran 2: 1 36) (7: 160).

استاذن (يستاذن) (يسته'zine) iste'zane (مؤلمت بپرسه) (داوا له مؤلمت بكه) destûr dipirse :
Binêrin "isti'zan", li jer.

استاذن isti'zan : (مؤلمت) destûr xwestin

Daxwaza destûrê ji bo derbasîya nava xanî tê xwestin, benda destûra ji rêgezên tevgera îslamî yê . (Qur'an, 24: 58.)

استبراء 'istibra' paqijkirina bêkêmasî :

Qebûlkirina ku kesek xwe ji nehfên mîna mîzê an qeşikê paqij bike . wateya wê jî ev e ku jin ne ducanî ye.

استتاب (يستتاب) 'istetabe (yestetîb) (توبه) poşmanbûn . tobe :

Ku tobê bixwazin . "Istitebeh" bibînin.

استتابه 'istitabeh tobekirin :

Ew fermanê dide ku kesek ji kiryarekî xirab tobe bike, wek mînak paşguhkirina nimêjê ya ferz , ku derfetekî bide wî jibo ku tobe bike berî ku ew were ceza kirin.

استجمار 'istijmar paqijkirina bi pebs :

Paqijkirina perçeyên taybet bi parçên keviran an tiştek din a hişk, mîna kaxezê ji bo destavê. Pêdivî ye ku hestî neyên girtin.

استحاضة 'istihādeh mehana derewîn :

Xwînrijandina vajînayê ji bilî mehane ya birêkûpêk (normal).

استحباب 'istiḥbab tiştek pêşniyaz kirin :

Wek ku meriv tiştekî pesn bike an rastdariyê bifikirîne, lê ew ne hewce ye!

rakirina porê pubîk e : **istihdad** استِخْدَاد

Ew yek ji kiryarên tendurist ên musulmanan ye .

(رازببون) qebûlkin . baştir (pêşniyara yasayî) : **istihsan** اسْتِحْسَان

Di nebûna biryarên berbiçav de li ser hin mijaran di çavkaniyên sereke ji qanûna Islamî, dadmend dikare li gorî qenciya gelemperî tiştê ku tên bijartin, binav bike.

(شهرم) fedîkar : **istihiya'** اسْتِحْيَاء'

Her weha "heya' " bibînin.

(ئيستخارا) hilbijerkin (rêberiya Xwede digere) : **istixareh** اسْتِخَارَة

Di mijareke girîng de, li rêberiya Xwedê digerin, piştî du rekeyan nimêje dike, dût re ew hin dua dibêje ji rêberiya Xuda re di pirsê de bipirse, ji hêlekê ve hêsantir dike, eger ew baş be, û ne pêkanîna wê dê eger xirab be.

(جیگر) wekîl . cigar : **istixlaf** اسْتِخْلَاف

Destnîşankirina cîgir an wekîl.

(بەلگه) delîl : **istidlal** اسْتِدْلَال

(گه‌رینراوه) sersaxiyê ji Xwedê bipirsin : **isterje'e (yesterji')** اسْتِرْجِعْ (يَسْتَرْجِعْ)

(Em li Xwedê vegezin). Ev gotin musulmane divê bêjin, dema ku bêbextî li wî dibe (wek mirina di nava malbatê de). (Li Quranê binêrin , 2: 156).

nimêja ji bo barîna baranê : **istisqa'** اسْتِسْقَاء'

(خۆبه‌دهسته‌وه‌دان) radestkirin, teslîm kirin : **istislam** اسْتِسْلَام

Di çarçoveya olî ya Islamî de, ew teslîmiyeta tevahî ya ku bi daxwaza Xwedê re dibe, diyar dike .

(شه‌هیدکردن) mirina ji bo Xuda : **istişhad** اسْتِشْهَاد

Mirina ji bo Xuda di dema ku hûn bi bawerî şer bi dijminên xwe re dikin an berevaniya xaka Musilmanan dikin.

(بۆ ئه‌وه‌ی هاوڕێ بین) pêşbînîna domdariyê : **istişhab** اسْتِشْحَاب

Di zanistiya Prensîbê de, ev tê wê wateyê ku ez texmîn dikim ku bûyereka an rewşek berê li wir bûye, hîna jî heye, heya ku bi awayek din îspat bibe(nebe).

(چاک‌کردنه‌وه) li gorî berjewendiya gelemperî : **istişlah** اسْتِشْلَاح

Di Zanistiya Prensîban de, Dema ku biryar li ser mijarên ku di çavkaniyên sereke yên qanûna Islamî de nehatine diyarkirin, berçavgirtina berjewendiyên giştî digirin.

li alîkarîyê digerin : **isti'azeh (al--)** الإِسْتِعَاذَة

Bi gotina : "أعوذ بالله من الشيطان الرجيم" "a 'uzu bi-llahi mine şeytan r- rejîm" (Ez ji şeytan nifirkirî bi Xwedê re digirim). Musilman lazime berî xwendina Qur'anê vê yekê bixwîne. (Li Quranê binêrin, 16: 98).

استعاذ (يستعذ) **iste'aze (yeste'iz)**

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم : Ez bi Xwedê re digirim ji şeytan nifirkirî

(لئيبورده‌بی) daxwazîya bexşandinê : **istiḫfar** اسْتِخْفَار

Ji Xwedê lêborînê bixwaze. Dua herî hêsan "astaxfirullah" (Ez ji Xwedê bexşandinê dixwazim).

(داواى لئخوشبون له‌خوا ده‌که‌م) ez ji Xwedê lêborînê dixwazim : **'astexfi ru-llah** اسْتَعْفِرُ الله

Diperizin di bîranîna Xwedê de , pir tê pêşniyarkirin.

ifta : **istifta'** اِسْتِيفَاء

Kesê ku li ser mijarên olî li ramanê yasayî digere, jê re "Muftî" tê gotin.

(ریگای راست) rêya rast : **istiqaameh** اِسْتِقَامَةٌ

Baldarkirina ferman û qedexeyên kiryanan li gurî hînkirinên Islamê ye. (Li Quranê binêrin, mînak. 41: 6 û 42:15).

li hember Ke'beyê : **istiqaal al-qibleh** اِسْتِقْبَالُ الْقِبْلَةِ

Pêdivî ya ku di nimejeyên fermî de jibo Qabîliyetê (Kebyê) û dema ku dua bike tê pêşniyar kirin.

(ئەنجامهكان) encamdan : **istiqra'** اِسْتِقْرَاء

Xwendina rewşê ji bo ku bigihîje encamekî di derbarê kiryareke diyarkerî de ye.

(خۆبەزێزانى) pozbilind : **istikbar** اِسْتِكْبَار

Redkirina rastiya ku hatiye destnîşankirin.

(خۆبەزێزانين) pozbilindî : **istekbere (yestekbir)** اِسْتِكْبَر (يَسْتَكْبِر)

pozbilindî di taybetmendiyan Islamê tê nefret kirin. (Bo mînak, Li Quranê, 2:34 binêrin)

mastkirin : **istimna'** اِسْتِمْنَاء

Di Islamê de qedexe ye, ku di dema pêdivî bi şuştinê hebe, divê "şuştin" çêbibe (tevhîya laş divê bê şuştin) berî ku ew nimêje bike an dest bi Quranê bike.

(هۆکار، ئەنجامهكان) sedembûn, encambûn : **istinbat** اِسْتِنْبَاط

Pêvajoya deranîna hin rêzikan an wateyan ji nivîsekê.

şuştina parçeyên taybet : **istinja'** اِسْتِنْجَاء

Şuştina perçeyên taybet yê endamên laş yê ku bi erkê destava biçûk (wekî mîzê) .

bêhnikirina avê : **istinşaq** اِسْتِنْشَاق

Ji bo ku poz paqij bibe, di pêvajoya desnimêjê de, poz bi avê şil dikan û bêhdikan .

jiyana diyarkerî : **istihlal** اِسْتِهْلَال

Tişteke zindîtiya zarokê îsbat dikan ku ji dayikbûna wî dirust e.

xulamekî berbiçav dikan : **istilad** اِسْتِيلَاد

Kesekê kole.

Işhâq اِسْحَاق

Kurê duyem ê Pêxember Ibrahim (nimêj û silavên Xwedê lê be), ku ew piştî Ismaîl hatiye dunayê. Ew bavê Pêxemberê Yaqûb e, silav li ser wan be . (Li Quranê binêrin, 37: 101-112).

rêwîtiya şevê : **'isra'** اِسْرَاء

Rêwîtiya şevê ya Pêxember Muhammed (Xwedê wî pîroz bike û silav lê be) ji Mekeyê ber Orşelîmê ve çû ye. (Binêrin Qur'an, 17: 1). di heman şevê de hem rêwîti kiriye û hem jî (rabûna= mi'raj) çû ye esmana.

sûreya rêwîtiya şevê : **'isra' (sûreh)** سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

Ev Sureta 17-an a Qurana pîroz e, Ew bi karûbarên ol, bawerî û yekdestdariyê ve girêdayî ye. Ev sûreya bi vê yekê veqetandî ye ku ew bi hûngilî qala Qur'anê dikan ku di mayîna Quranê de qala wê nayê kirin. Sûret bi bûyera Rêwîtiya şevê re

xuya bû ye, ku ew ji rûmeta xwedayî li pêxemberê Muhemmed re bû. Ew çîroka Isra' Pêxember Muhemmed ji Mekkeyê heya Mizgefta A-Aqsa yê, ku wî ji Adem heya Mesîh bi hemî pêxemberan re hevdîtin pêkanîye. Sûret ji ber nîqaşa xwe ya li ser vî gelî wekî "Sûreya Benî Israyelî" jî tê zanîn.

إسرائيل : 'Isra'il

Nifşên diwanzdehê ji dûnda kurên Yaqûb in, yên ku ji wan re Israyîl tê gotin., Ew kurê Ishaq kurê, Pêxember Ibrahim e, silav li ser wan be. Gotinek di Quranê de tê bikar anîn ku ew ji Cihûyên destpêkê ne. Lê divê em zanibin ku pîrrianiya Cihûyan îro ne Israyelîn e (dûndana yaqûb) in, ji ber hijmareke mezin ji Cihûyên ku bi eslê xwe ne ji Cihûyên resen in, ku ji Asiya Navîn diman, li dora hezar saliya bûrî Cihûtiya xwe veguheztine,

إسرائيليات 'Isra'iliyyat

Di zanistê de prensîbên Qur'anê tê ne şirovekirin ("tafsîr"), ev têgeh agahiyên ku ji çavkaniyên Cihûyan hatine wergirtin (li gorî Sozbina Kevin: العهد القديم), ku divê di ronahiya hînkirinên Islamî de bi baldarî were nirxandin. Mînakî, zanyarên musulman çîrokên ku dibêjin pêxemberên Xwedê tiştên bê exlaqî kirine red dikin, an ji danasîna taybetmendiyên mirovî li Xwedê bikin nerazî ne.

إسراف 'israf çavferreh :

Mesrefa zêde, ya ku ji hêla Îslamê ve tête şermezar kirin.

إسرافيل 'Israfîl

Ew milyaketê ku di Roja Qiyametê de di " boq" de dixê . (Li Quranê binêrin, 27: 87.)

إسقاط 'isqaṭ zarok ji ber çûn . ji berxwekirin :

Di Islamê de qedexe ye, ew ji bilî şert û mercên taybet, qedexe dike, wekî rizgarkirina jiyana dayikê.

أسكر (يُسْكِر) 'askere (yuskir) serxweş (سرخوش)

Ew bi neyînî bandora xwe li ser jiyana (dîtin û ramanê) çêdike.

إسلام Islam

Islam tê wateya "radestkirina daxwaza Xwedê". Bi vê yekê Xwedê tedawiya mirovan di jiyane de wekî "musilman" pênasê dike.

Pênc pileyên Islamê wiha ne: şehadeh. Pêdivî ye ku hemî Musilman baweriya her du şahidan bidin û bibêjin. (Ez şahid im ku ji xwedê pêve xwedê tune ye. Xwedê ew e.) Pênc nimêjan bikin. Rojîya meha remezanê bigirin, û zekatê bi dahatên 2,5% ji dahatên xweyên salane li ser dahatekî diyar li ser belengaz û hewcedaran belav bikin. Hecca Mekkê bi kêmasî carekê di temenê xwe de (heke yek bikare wusa bike).

الإسم الأعظم 'al-a'zam al-ism (navê bilind (گهوارهترین ناو)

Navê wî yê mezin û dilovanî (بسم الله الرحمن الرحيم).

أسماء الرجال 'asma' ar-rijal (ناوى پیاوان)

Cûreyek taybete ya biyografiyê ye, ku di demên îslamê de derketiye wek Tomara belgekirinê, navên kesên ku ew ji berjewendiyên taybet diyar dibin, (Mîna ragihînerê "Hedîsê"), bi agahdariya biyografiyê ji bo her yekî ji wan. (wek

"çîrokbijê" Hadis).

Navên Xwedê yên herî mezin : **'asma' allah al-ḥusna** أسماء الله الحسنى
Ew bi wateya çêtirîn "nav" ku ji hêla Xwedê ve hatîne bikar anîn, û ew mezinbûn
û girîngiya wî, pîroziya wî , û paqîjiya tevahiya taybetmendiyên wî diyar dike.
Ev nav û rengdêr nut û neh nav in, wekî "yê Rehman "Dilovan", xefur
"Bexşîner"

إسماعيل 'Isma

Kurê yekem yê Pêxember Ibrahîm e(Xwedê wî pîroz bike û aştîyê bide wî) .
Diya wî Hajer bû. Smayîl bû ku alîkarî da ye Ibrahîm ku Ke'ebê li Mekkeyê ava
bike, û ew bû ku ji bo qorbanîyê hatiye pêşkêş kirin, lê ew ne Ishaq bû, mîna ku
ji hêla hin kesan ve hatiye pejirandin. (Li Quranê binêrin, 37: 1 00-112).

Pêxember Mohemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be), Ew neviyê pêxember
Ibrahîm (nimêj û silavên Xwedê lê be) bi riya kurê wî Ismayîl e. Binêrin
Qur'ana Pîroz, Al-Beqereh (2): 125-129, Meryem (19): 54-55. Murselîn bibînin.

إسماعيلية 'Isma

Komek Şî'a îdîa dikin ku dibe şopdarên(dûndayên) Ismayîl ibn Je'fer in ku ew li
Sûrî û hin welatên rojhilatê Afrîkayê hatiye dîtin.

أسين : asin

Ba û tama neguhêrbar e . {أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ} . (Muhemmed , 15)

zincîra çîrokbêjan a hedîsê : **'isnad al-ḥedîṡ** إسناده الحديث
Zincîra veguhastinê ew e ku hadîre xwe bigihîne çîroka xwe, ango çîrokbêjên
hadîsê, û jê re "Sened" tê gotin ji ber ku ew her çîrokbêjî vedixwîne çîrokbêjê,
heya ku zincîra vegotinê bi peykerî an hevokê re biqede.

أسوة حسنة : usweh ḥeseneh (نموونهيكى باشه)

Gereke Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) ji bo hemî
musilmanan bibe nimûne. Divê ew tevgera wî bikin mînak. (Li Qur'anê binêrin,
33: 21).

أسييا : Asiya

Jina Feraon . Ew yek ji wan jinên rast û dilsoz bû.

إشارة النصّ : 'işaret an-naşş (نیشانهه دهق)

Wateya ku ji nivîsa diyarkirî tê veqetandin, lê nayê eşkerekirin.

إشترط (يشترط) iştereṡe (yeşterit) (مهردار)

Danîna şert û mercan.

إشعار : 'iş'ar

Nîşankirina devehê ji bo qurbanê.

الأشهر الحرم : 'aşhur (al--) al-ḥurum (مانگهكانى پيرۆز)

Ew çar mehên "Rejeb, Zul Qi 'deh, Zul-Hicceh" û "Muherrem".

أشهر الحج : 'aşhur al-ḥecc (مانگى ههج)

Mehên "Şewwal, Zul Qi 'deh" û deh rojên pêşîn ên "Zul-Hicceh" wekî mehên
heciyê tene zanîn.

perizîna Xwedên dîn : 'aşrek (yuşrik) (أشرك يُشرك)
Dijberê tewhîdê "yekparêzî". Ji bilî Xweday, Xwedayên din diparêzin, an jî taybetmendiyên Xwedêgiravî li wan bikin. Di heman demê de ew îdîa dike ku ew di navbera me û Xwedê de navbeynkariyê dikin.

bandora çavê xirab : 'isabet al-l'eyn (إصابة العين)
Ew bi gelemperî ji kesek pîs û neqenc re tê gotin.

xelkê Pêxemberê Ş'ûyib : 'aşhab al-aykeh (أصحاب الأيكة)
(Medyen bibîn). Li Qurana Pîroz binêrin, Al-Hijr (15): 78, Al-şu'era' (26): 176-191.

xelkê fîl : 'aşhab al-fil (أصحاب الفيل)
Artêş ku bi serokatiya padîşah Esîwpiyan Abrahah bû, dixwest ku Ke'ebih hilweşî ne(di 570 de z).

gelê bihiştê : 'aşhab al-jenneh (أصحاب الجنة)
Ew bi gelemperî behsa bawermendan dike.

mirovên şikeftê : 'aşhab al-kehf (أصحاب الكهف)
Binêre "'ahil al-kehif."

mirovên rast : 'aşhab al-meymeneh (أصحاب الميمنة)
Li Sura Al-Waqi'eh (56) : 11-26- 27- 40 binêrin.

mirovên çepê : 'aşhab al-meş'emeh (أصحاب المشئمة)
Xerabkaran. Ew xwedanê agirê dojhê di roja vejînê de ne.

mirovên dojhê : 'aşhab an-nar (أصحاب النار)
Bi gelemperî ew gewerin.

hevalê Pêxember : 'aşhab rasûli-llah (أصحاب رسول الله)
Ew pêşengên yekem ên peyama Islamê, alîgirên pêxember Muhemmed bin Abdullah û parêzvanên wî, yên ku pê re bûn û ji peyama wî bawer kirin û li ser rêçika wî mirin.

gawer : 'aşhab aş-şimal (أصحاب الشمال)
Ew mirovên dojhê yên ku di Roja vejînê de, dê pirtûka xwe bi destên xwe ên çepê de digirin, û ew xwedanê karsaziyên gunehkar in ku ew ê di axîretê de, ji wan bê pirsirin.

mirovên suffehê . xelkê rûmet : 'aşhab aş-suffeh (أصحاب الصفّة)
"Ahil aS-Suffeh" bibînin.

xelkên sunnetê : 'aşhab as-sunen (أصحاب السنن)
Berhevkarên kevneşopên Pêxember (hedîs) li ser dadrêsiya(dadperwerîya) îslamî.

xelkê rast . bawermend : 'aşhab al-yemîn (أصحاب اليمين)
Bawermendên ku pirtûka xwe di Roja Vejînê de di destê xwe yê rast de digirin. Ew ê li kiryarên xwe berpirsiyar bin. Ew ê kêfxweş bibin.

kok . nijad : 'aşl ('uşûl) (أصول)

1- Bingehên pirsgirêkên din ("şaxên").

2- Mirovayêti ji bo kesên ew bav û bapîrên wan .

إصلاح ذات البين **islah ẓat al-beyn**: (ناشتی دروست دهکات) Aştî û lihevhatin di navbera aliyan de, ew kiryarek pir xêrxwazî ye tete pêşniyar kirin.

أصول التفسير **'uṣūl at-tefsîr**: (بنچینهکانی لیکدانهوه) Zanista ku li ser mijar û qaîdeyên şirovekirina Qur'anê elaqedar dibe, wek zanîna tevahîya Qur'anê û adetên Pêxember, zimanê erebî, dîroka vedîtina ayetên cuda. . . hwd.

أصول الحديث **'uṣūl al-ḥedîṣ**: (بنهماکانی حمدیس) Ew li ser prensîbên hadîsê (kevneşopên Pêxember silave Xwedê lê be), wekî şêwazên venêrîna nivîsê û nixandina rexne ya çîrokvanan.

أصول الفقه **'uṣūl al-fiqh**: (بنهماکانی حمدیس) Ew wekî "zanistiya dadrêsiya Islamê" hatî ye bi nav kirin, ku li ser metodolojiya derxistina qanûnan ji çavkaniyên îslamê û delîl desthilata wê ya yasayî hatiye damezrandin (pêkhatî ye). damezrandina rastdariya wan a dadrêsi an dezgehan e. Prensîbên zagona îslamî ji çavkaniyên bingehîn ên sereke hatine derxistin. (a) Qur'an, (b) sunnet, (c) ijm', an "lihevhatî" civaka zanyarên Islamî ye, û (d) Qiyas, an dakêşanên analogî û lêpîrsînên zanayên Islamê yên pêşîn.

إضاعة الصلاة **ide'at as-ṣelah**: (بەفیر و دانى نوێژ) Ev tê vê wateyê: wenda kirin (lêçûn) yan hiştûna nimêjê.

أضحية (أضاحي) **'uḍḥiyeh (kom. 'aḍaḥî)**: gurandina (serjêkirina) ajalana, qurbanî: Selwan bi taybetî ji bo qurbanê di dema hecê de tê pêşkêş kirin. Ev dibe ku bizinek be (ne kêmi salekî be), berxek (bi kêmayî şeş meh be), çelekek an devek (her du jî ne kêmi du salan bin).

Bizinek an berxek ji hecîyekî re tê pêşkêş kirin, ji bo heft kesan çelek an ga û devek dikare were pêşkêş kirin. Ji bo kesên ku ne hecî ne, ji her malbatê ajalek tê xwestin, ew ne her kes dikare peyda bike.

إطباق (زنگیلorkî) **'iṭṭbaq**: Dema ku dengê diyar çê dibe, û paşîna zimên bilind dibe. ("tefxîm" jî? binihêrin).

إطمئنان في الصلاة **iṭmi'nan fiṣ-ṣelah**: Di nav şert û mercên ku divê di nimêjê de ew werin berçavkirin, hesta rawestandî, bendavî, secdebûn û rûniştin bi regek hêdî û bi rêzdarî, bi bîr tîne wek ku yek xwe di hebûna Xudayê mezin de dibîne.

إظهار (پیشانم بده) **izhar**: Di xwendina Quranê de bilêvkirina zelal a dengadaran / n / an / m /, ku ev dengdar li dû hin dengyên din tê.

إعتبار **i'tibar**: Fêrkirina dersê ji tiştên ku bi kesên din re çêbû ye, çêdibe (mînak li Qur'anê binêrin, 59: 2).

إعتداد **i'tidad**: di heyama bendewariyê de: Ku mirov di serdema benda de bimîne berî ku careke din bizewice, wek mînak dema ducaniyê ya jinekê ya dabeşkar (berdayê) ye.

zû digire : **اعتصام** i'tiṣam

Dibe ku ew bi wateya bawerîyê bi yekî anî be.

mayin (li mizgeftê) : **اعتكاف** i'tikaf

Ew tevaviya wextê (bi gelemperî, çend rojan) li mizgeftê ji bo dilsozî, îbadet derbas dike û ew tenê ji bo tiştên pêwîst û pêdiviyên taybet ji mizgeftê derdikeve.

çêkirina umreh : **يعتمر** (ye'temir) i'temer

Ji bo çêkirina umreh (heca piçûk). "umreh" bibînin.

ji bo veguherînin îslamê : **اعتنق** (ye'teniqu) i'teneqe **الإسلام** al-islam
(گۆردرا بو ئیسلام)عجاز (موعجزة) mirûzî (ecibandin) : **عجاز** i'jaz

Quran bi gelemperî ji bo behskirina cewherê mûcîza Qur'anê tê bikar anîn. Ew aliyên eslê wî yê serwext (îlahî) îsbat dikin. (Li Quranê binihêrin, 17 : 88) .

mirûza Qur'an ê : **الإعجاز في القرآن** i'jaz (al-) fi-lqur'an

Wateyên van mijaran wekî zimanî /şêwazî, zagonsazî, zanistî û dîrokî ne. Li ser vê mijarê gelek xebatên ku ji hêla zanyaran ve di warên cûrbecûr de hatine nivîsandin, hene.

السُّرَةُ الأَعْرَافُ (سورة) : **أعراف** a'raf (sûreya-)

Ev sûreya heftan a Quranê ye, Ew ji peyva "A'raf " ku di Qur'ana Pîroz de di ayetên 46 û 48-ê ya vê sûretê ye de hatîye girtin, Di nav ayetên ku bi gelemperî ji vê sûretê tene rêz kirina ku gerdûnbûna peyama Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) piştrast dike. (ayeta 158)

أَعْرَاضُ (عرض) : **أرض** (kom. 'a'raq) i'rd (شمرهف)

Her çend ev peyv bi gelemperî ji bo destnîşankirina rûmetê di têkiliyên zayendî de tê bikar anîn jî, lêbelê, ew navê kes û navûdengê malbatê jî vedihewîne.

عوذ بالله ez bi Xudan re digirim : **أعوذ بالله** a'ûzu bi-llah

Ev kurteyeke ji hevokan e "a'ûzu bi-llahi mine Ş-şeytan- irrajîm" ('Ez xwe bi Xwedê ji şeytane nifirî dûrdikim), Ev ku ji musulmanekî tê xwestin berî xwendina Quranê bêje (Li li Qurana pîroz binihêrin, 16: 89), An her dema ku ramanên wî yê xerab hebin (li Quran 8: 200 binihêrin). ku înkara çalakiyeke çewt eşkere bike.

سُورَةُ الأَعْلَى (سورة) : **أعلى** a'la (sûreya-)

Ev sûreya 87-an a Quranê ye, ku navê xwe ji ayeta yekem girtiye. Ramanên her berbiçav ên vê sûretê, Wî hin teybetmendiyên Xudayê mezin got, û tê de vegotinek gerdûnî di derbarê cewher û rastiya mirov de dike, û nîşana ku jîna paşîn baştir û mayîndetir e.

أَعْيَانُ (تك. 'eyn) : **أعيان** a'yan (tek.)

Ji her celebî tiştên hişk.

أَعْتَابُ (يعتاب) : **اعتاب** i'xtabe (ye'xtab) (ئه‌غتاب)

Ku di tunebûna wî de li ser kesekî tişteke xirab bêje (her çend rast be jî), tişteke ku Qur'ana Pîroz bi tundî şermezar dike. (Binêre 49: 12). "xeybeh" bibînin.

أَغْتَسَالُ (شوشتن) : **اغتسال** i'xtisal

Ji bo paqijkirina tevahiya laş, tevî serî.

اغْتَسَلَ (يَغْتَسِلُ) **ixtesele (yeḫtesil)** şuştina laş :

Binihêrin : ixtisal .

اغْوَاءَ (يَغْوِي) **'ixwa'** xapînok. Xefik : (فَيْتَنَهُ)

Rêberkirina kesekî ku tiştek xirab bike. (Li Qur'anê binihêrin: Al- Hicir, 15 : 36-40)

ku ji Arafehê biderkeve : **'afaḍa(yufîd)min arafat** من عرفات (يُفِيض) أفاض
Ku di dawiya roja nehemîn de (piştî rojavabûnê) di meha Hecê de ji Arefeyê derdikevin.

إِفْتَاءَ (يَفْتَاءُ) **'ifta'** nerîna dadrêsî(feteweh) :

Dîtina rewşa yasayî ya îslamî li ser kêşeyeke ku bi gelemperî ji hêla zanyarekî olî an desthilatdarekî ve tê kirin.

اِفْتَرَى (يَفْتَرِي) **'iftira (yefterî)** (بوختان دهكات) çêkirina derewîn :

Çîrokeke derewîn bike. (Li Qur'anê binihêrin, mînak., 3: 94.)

اِفْتِرَاءَ (يَفْتَرِئُ) **'iftira'** doza derewîn a devavêtinê. *nawzrandin. qise pêwtin. nabûkarî* :
Sûcdarkirina derewîn an tawanbarkirina tiştek çewt an xirab. (Binihêrin "iftira' yefterî").

اِفْتِرَاشَ (يَفْتِرِشُ) **'iftiraş'** li ser lingê çepê rûniştin :

Li nimêjê ev tê wê wateyê ku li ser lingê çepê rûniştî, dema ku lingê rastê di rewşek stûnokî(çikanî)de be.

اِفْرَادَ (يَفْرُدُ) **'ifrad allah bi-l'ibad** إفراد الله بالعباد Xwedê tenê diperizin :

Bi tenê îbadeta Xwedê tê wê wateyê ku divê nimêja yekî an her celebeke ku parêstinê yekser ji Xwedê re bike û hertişt ji bo wî bê kirin, ji ber ku Islam ramana navbeynkarîyê di navbera Xwedê û mirov de bi tûndî red dike, yan jî li hevparên Wî bigire.

اِفْشَاءَ (يَفْشِئُ) **'ifşa' as-selam** (بِوَسْلَاوَكِرْدِن) silavkirin :

Silav bi gotina "as-selamu 'elaykum" (silavên Xwedê li ser we be).

اِفْطَارَ (يَفْطِرُ) **'iftar'** şikestîna rojiyê :

Şikestîna rojiyê di Remazanê de . Di heman demê de ev ji bo xwarina yekem di rojê de tê bikar anîn.

اِفْطَارًا (يَفْطِرُ) **'aftara (yufṭir)** rojî bişekine :

Di rojiyê de xwarin an vexwarin.

اِفْكَ (يَفْكَ) **'ifk'** derewên giran : (دروى قورس)

Derew pîs û batil û şermî . (li Qur'anê binihêrin 24: 11-18)

اِفْلَاحَ (يَفْلِحُ) **'aflehe (yflihu)** ku bibe serfiraz, bextewar be :

Ev peyv bi wateya serkeftinê bi wateya xwe ya herî berfireh a li vê dinyayê û axîretê binav dike.

اِقَامَ (يَقِيمُ) **'aqame (yuqîm) as-şalah** اقامة الصلاة nimêja birêkûpêk :

Nimêja birêkûpêk dike.

اِقَالَهَ (يَقَالِهَ) **'iqaleh'** berdana ji mecbûrî :

Destûrê bidin aliyekî danûstendinê ku peymanê betal bike.

اِقَامَةَ (يَقَامُ) **'iqammet as-şalah** إقامة الصلاة pêkanîna nimêjê :

Ev diduyan ji pênc pileyên îslamê ne. Ew tê wê wateyê ku pênc nimêjên rojane li

ber çavan bigirin.

banga amadebûnê : **iqameh (al-)** الإقامة

Bangê amade bikin. Banga ku radigihînin dike ku îmam ji bo rêzkirina(îbadet) civînê re amade ye. Nivîsara wê dişibe "banga nimêjê", lê bi rengê kurtkirî.

hedd kirin : **iqamet al-ḥedd** إقامة الحد

"Hadd" bibînin.

أفتدى (يقتدي) **iqteda (yeqtedî)** (بمدواكهوتن) teqlîd : kevneşopî .

Bi şopandina kesekî wek nimûneyekî li ser kiryarên wî, wek nimûne şiyana Pêxember (nimêj û silavên Xwedê li ser wî be) an şopandina imamekî di perestgeha civînê de.

أقتداء (بمدواكهوتن) **iqtida'** kevneşopî (mîmîk) :

Kiryarên kesekî bişopînin.

أفترع (يقترع) **iqter'e (yeqteri')** dengdan : helbijartina veşartî .

أقتصاص (تولسهندنهوه) **iqtişas'** birrîn . heyf :

Mîna kuştina kesekî / yê ku kesek kuştibe.

أقتضاء النص **iqtiḍa' an-naşs'** wateya texmînkirinê :

Wateyek ku pêdivî yê ji bo têgihîştineke rast ya nivîsê dibîne ku texmîn bike.

إقرار **iqrar** nasî :

Bawerî bi tiştêkî bîne . Qebûlkirina tiştêkî.

أقسم (يقسم) **'aqseme (yuqsim)** sondkirina bi Xuda :

Bi Xwedê re sond xwar . Wateya "Xwedê ji vê tiştê re şahid e". Di îslamê de, ew ji Xuda pê ve tiştêkî din sondê nake.

أقط **iqṭ** mestê hişk :

Mastê hişkirî li ber tavê. Ew yek ji xwarinên ku dikare di "sedeqeta al-fitr" de were dayîn.

أقطع (يقطع) **'aqṭe'e (yuqṭi')** jibo dayîna erdê :

Di dîroka îslamê de ev tê wê wateyê ku meriv parçeke ji erdê, bi gelemperî ji hêla hukumdarekê musulman ve.

إقلاب **iqḷab** guherîn :

Dengê /n / dibe /m/ dema ku dengê / b/ didin pey hev. Mînakî: (مم بعد) dibe من بعد.

أكتناز **iktinaz**

Dewlemendîya ku dayîna Zekayê li ser wî nayê dayin.

إكراه **'ikrah** (زورليکردن) zorê :

Em di Quranê de dixwînin: "di olê de zorî tune ye. (Li Qur'anê binêrin, 2: 256.). Zorê li kesekî neke ku tiştêkî li dijî vîna wî bike ya paşîn ji berpirsiyariyê der dike. (Binêrin Qur'an, 16: 106).

الأكل بالباطل **al-akil bil baṭil** pere ne yasayî :

Bidestxistina pareyê neqanûnî(neheqî).

أكل الربا **'akil ar-riba** kî pereyê neheqî yê qezenc dike :

Her kes bi faîz / fayde drav dide mirovan, bi vê gunehê sûcdar tê hesibandin.

آل محمد **'al muḥammed** malbata Muhemmed :

bêbawerî . Xwedênenasî : **'ilhad** إلهاد

1- Înkarkirina hebûna Xwedê ye.

2-Devjê ji rastiye . Gotinek di Qur'anê (25: 22) de tête bikar anîn ku ji her gunehê giran re vegotin.

pêvekek (dirêjkirinê) wekhevî : **'ilhaq** إلهاق

Lêkolîna pirsgerêk an dozeke mîna ya din bi pîvanî (analogî).

Xwedê : **'illah** إله

Xwedê bingeha sepandina pîvanîyê (analojîyê) ye da ku destûrnameyê diyar bike an na ya çalekî an danûstendî.

(خوايه) Xwedê / Xuda : **Allah** الله

Navê Afîrînerê gerdûnê û hemî tiştên ku tê de hene. Ji peyva "allah" ku tê wateya "Yê ku heq hemî parastin e" derdikeve, Yê ku hemî dilê bi evîn, tirs, şanazî, xwestin, bawerî û dilpakî radigihîne, û yê ku hemî lehiyan di her şeweyên diparêze.

Peyxemberê Xwedê Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê li ser wî be) gotiye ku Xwedayê Mezin nut û neh navan wî heye bi navê "Asma al-Husna" ye. Bo mînakî, Navnîşa kurtirîn ya bêjeya Xwedê ya Xudan wiha ye: "Tiştêk mîna Wî tune ye" (wata wî ewe ku tikes wek wî nîne), û "Xwedê Yek e. Wî ne kesek anî ye û ne kesek jî jê çêbû ye ." Diyar e ku konseptê Islamê ya Xwedayê Tewhîd yekbûn û bêkêmasî piştrast dike. Li Qur'anê binêrin, 2: 256 , 6: 101-103; 59: 22-24- 42:11.

(خودا مەزەنه) Xwedeyê mezintirîn : **allahu 'akber** الله أكبر

Ev vegotîneke ku bi wateya ku Xwedeyê mezin jê ti kes mezintirîn tûne ye. Ji ber vê yekê divê em tenê jê bitirsîn .

Allah / Allah! (Xwedê) : **allahumma** اللهم

Bi gelemperî, ev vegotin di daxwaznameyan de tête bikar anîn, wekî (Oh Xwedê, me bibexşîne!). (Xwedê me di vê dinyayê û dawîya wê de xêrek baş bide me û me ji agirê dojhê biparêze).

eyan : **'ilham** إلهام

Bi gelemperî, Ev îlhama xwedayî diyar dike.

malbata Pêxember : **'al al-beyt** آل البيت

Têgehek, endamên malbatê Pêxember. Ev têgeh ji bo jina Pêxember tê bikar anîn(silava Xwede û selat li ser wî be), nîgarên wî, apê wî û pismamên musulman.

malbeta Al-'Imran : **'al 'imran (sûreya-)** سُورَة آل عمران

Sûreya sêyemîn a Quranê, li ser wan çîrokên ku li ser "Zekerya" û "Yahya", Meryem û kurê wê Îssa (silava Xwede li ser wan be) têne gotin. ku çîroka Îssa di çend hûrguliyên de tê vegotin. (Li ayetên binihêrin: 42-63). (Di ayeta 110 de) sedem ji bo musulmanan baş bûn ku neteweyên çêtirîn in, û (di ayetên 169- 171) de em li ser jiyana taybet a şehîdên ku ji bo Xwedê hatine kuştin, dixwînin. Ayetên li ser afirandina ezman û erd û ziverandina şev û rojê, û mirovên ku fêhm dikin diyar dikin. banga musulmanan ji bo hevgerî û yekbûnê ye (ayeta 103).

Xwedêbûn, Xwedêgirav : 'ulûhiyeh الوهية

Hebûna Xwedê.

ألي (يولي) (yûlî) 'ala : biryara

Putî ku di serdema pêş-Islamê de ji alîyê seqîfan ve dihat parastin.

أمارة بالسوء (نیشانه‌ی بیس) nîşana pîs : amareh bis-siw'

Ew e ku xwe ferman dike ku gunehan û tiştên qedexe bike, ew giyanek e ku xwedênetirs û tirsax Xwedê jê tune ye. Xwediyê wê di nav gunehan de xeniqî.

« Yusef : 52-53 { وَمَا أَبْرَأُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ } »

إمام (أئمة) 'imam (kom. a'imme) oldarê pêşeng (ئیمام)

1-Tête bikar anîn ji bo zanyarek pêşeng an damezrînerê dibistanek yasaya îslamî, bi gelemperî di mijarên olî de, mîna îmamê Buxari an îmamê Ebû Henîfeh... hwd.

2-Rêber, serdar , Yê ku pêşengiya civatê dike an rêberê civata musulmaniyê ye.

إمام راتب (imamê) birêkûpêk : 'imam ratib

Ew kesê ku bi rêkûpêk nimêja civatan li mizgeftê dike, daku biryara fermî werê destnîşankirin an na.

إمام المسلمین (imam al-muslimîn) : rêberê musulmanan

Bi gelemperî, ev têgeh qala kalîfayê an serwer dike.

إمامة 'imameh : serokatî

Pir caran, paşnav ji bo serokatiya olî vedibêje. (Binihêrin "îmam").

إمامية 'imamiyeh :

Musulmanên ku îdia dikin ku Al- Imam Alî , kurmamê Pêxember, ku Pêxember diviyabû ku ew serketiyê wî be.

الأمان (al--) 'aman : ewlekarî

Sozê ji dijmin re ku ewlehiya wî biparêze.

أمانة 'amaneh : durustî . dilpakî

Danasîneke girîng e ku bawermendek baş ku dilsoz û pêbawer be.

أمانات 'amanat : durustî . berpirsiyarî

Tiştêk bi parastinê ve tête pejirandin, ku ew dikare materyal an exlaqî / olî be.

أمر (أوامر) (amir) 'amiir (kom. 'awamir) : ferman (فهرمان)

أمر بالمعروف 'amir bil-ma'rûf : peydakirina çi rast e

Ev tê wê wateyê ku ew hem bi hînkirin û hem jî danasîna tiştê qenc û rast e tê . Karê dijî wê "al-munker"(qedexe / rawestandina çi xirab û çi çewt e).

الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر Al- amr bilme'ruf wennahyu en al-munker

Pêşkeftina merîfet û pêşîlêgirtina cîgir e. (xêrê dike û xirabiyê qedexe dike).

Divê ev bête zanîn û eşkere kirin da ku tiştêk li dijî olê encam nede(ferman neke). ji bo ku tiştê ku li gorî olê ye qedexe neke, divê ew jî nerm û bê tundî be.

Pêşkeftina merîfet û pêşîlêgirtina cîgir e. (xêrê bike û xirabiyê qedexe bike).

Xwedê Teala dibêje :

{ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ } . (Al-'Imran)

{ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ }

المفلحون { (Al-'Imran: 104).

أُمُور (أمر) : 'umûr (tek. 'amr) kar . pirsgirêk :

Bi gelemperî ev peyv di forma pirjimarî de tê dîtin ku ew wateya mijarên her cûreyî tê.

إمساك : 'imsak bide girtin :

Destpêka dema rojîyê. Di dema sibêde li ber banga nimêjê ku roj ronî dibe.

أم (أمهات) المؤمنین : 'umm (kom. 'ummehat) almu'minîn dayika bawermendan :
Her yek ji jinên Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be). (Li Qur'anê binêrin, 33: 6). Divê ew rêzgirtina rast bistînin, Musilmanek nahêle ku piştî mirina wî, û musilmanek destûr jêre nayê dayîn ku bi jina berê ya Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) re piştî mirina wî wê bizewic e.

أم القرى : 'umm al-qura dayika bajaran (Mekke) :

Yek ji navên ku ji bo Mekke el-Mukerremeh hatî ye bikar anîn.

أم الكتاب : 'umm al-kitab dayika pirtûkê :

1-Sûreya vekirinê ya Qur'anê ye 'girîngtirîn,

2-Bengeha pirtûkê ji bo vê wateyê, li Qur'anê binihêrin, 3: 7.

أم الولد : 'umm al-weled (دايکی کورەکه)

Bi qanûnî, ev tê wateya jina ku ji axayê xwe zarokek tîne. Ew bi mirina axayê bixweber azad dibe.

أمم (أمة) : 'ummeh (kom. umem) netew, civak (نەتەو)

أمم (إماء) : 'ameh (kom. ima') keça xulam :

أمم الله : 'amat allah xulama Xuda (kesê jin) :

Ew hevwatera jinê ji "Abdullah"? (xulamê Xwedê) .

أم (يوم) : 'amme (ye'umm) birêvebirin :

Ji bo ku nimêjkeran di nimêjê komal de birêve bibe.

أمن (يومن) : 'amene (yu'min) bawerkirin :

Baweriyê bi Xudayê gewre bîne.

إمهال : 'imhal serdema dayî :

Dema ku kesek hewcedar be, tişteki bide wî, wek dayîna drav.

أموال (مال) : 'amwal (tek. mal) fonên (پاره)

Bi pirranî ew bi wateya dravê tê . Lê ew bi wateya ku mirov xwedanê tişteki jî tê.

أموال الربوية : amwal al-ribwiyeh dravê ne qanûnî(gezenc) :

fonên ne yasayî (sûd).

أمين : 'amîn Amîn

Ew li dawiya Surata Al-Fetiheh, di vekirina Qur'ana pêroz de tête behs kirin. Ev di nimêjeyên tê xwendin.

أمير المؤمنين : 'amîr al-mu'minîn mîrê bawermendan :

Ev term ji bo Halîfe Umer ibn al-Xettab hatiyê bikaranîn ku ew xelîfayê Duyemîn yê xilafetê bû, ji bo ku xwe û xelîfayên din yên li ser rê ya Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê li ser wî be) bidûmîne.

أمي : 'ummîy nexwende :

Her çend wateya giştî ewe ku kesekê ku nikarê bixwîne an binivîse. Di Qur'anê

de tê dîtîn ku tê wateya hem nexwende û hem jî ne-cihû (milet). Binihêrin, wek mînak, Qur'ana, 7: 157; 2: 78; 3: 20.)

Demên şev û rojê : **ana'a al-lail we 'trafe nnehar** **آناء اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ**
nûneretî : **'inabeh** **إِنَابَةٌ**

Ew kesê ku destûr dide kesekî din ku karê wî bike . Ji wî kesî re " na'ib =cîgir" tê gotin.

Pêxemberan : **'anbiya' (nebiy)** **أَنْبِيَاءُ (نَبِيّ)**

sûreya Pêxemberan : **anbiya' (sûreya-)** **سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ**

Ev Sûreya 21-ê ya Qur'anê ye, Sernavê wê ji çîrokên Pêxemberan û peyamberên cihêreng ên Xwedê û gelên wan derdikeve, û her weha tekoşîna domdar di navbera başî û xirabî, pir-xwedêtiyê û yekperestiyê de dike. Giringiya taybetî a çîroka Pêxember Ibrahim, rûxandina wî pûtên gelê wî, avêtina wî di agirek mezin de û parastina Xwedê ji bo wî. Wan digot, "Wî bişewitîne ..." Xwedayê min got: "Ey agir, ji Birahîm re sar û aram be." ev ayat heye ku şiroveya gerdûniya peyama Muhemmed (silav û bereket li ser wî be) dike, ku Muhemmed çavkaniya dilovaniyê ji bo tevahiya gerdûnê ye.

انتقال **intiqal** : **guherîn** (گو استناده)

Di Prensîbên Zanistiyê de, ev tê wê wateyê ku hûn dibistana ramanê biguherînin ku yek li pey e, wekî guhartina ji dibistana Henefî , li dibistana Henbelî.

إنجيل **injil** : **Încîl**

Ev pirtûk bi eslê xwe pabend e bi Pêxember Îssa (silav li ser wî be)Niha di pir cûreyan de tête dîtîn, ku musulmanan ew wekî tehrîf kirin an guhartinbar hesibandine.

إنزال **inzal** : **derdestbûn** (نیشتنهوه)

Derdestbûn(qezif) hewcebûnê li desnimêjeyê bike, bêyî ti sedem.

sûreya mirov : **insan (sûreya-)** **سُورَةُ الْإِنْسَانِ**

Ev Sûreya 76-an a Qur'anê ye, Ew ji ayetên yekem û duyemîn tê û hatiye girtin. Rastiya ku mirov ji hêla Xwedê ve hatî afirandin û wî bihîst û dîtîn da wî, Riya rast nîşanî wî bidin. Di sûreya duduyan de, mirov rola Quranê di diyariyan de bibîr dike, û ferman dide wî ku roj û şeva Xudanê xwe destnîşan bike û pesnê wî bide. Bi gelemperî ev çapa Pêxember e ku ji hêla Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) di "rekete" nimêja duyemîn a sibehê de hatiye xwendin.

eger Xwedê bixwaze : **'inşa' allah** **إِنشَاءُ اللَّهِ**

Musulmanek tête şîret kirin ku ew di pêşerojê de tiştekî bike, dê vê vegotinê bibêje. Bi dilnizmî ew vîna xwedayî di ser her daxwaz û mercan re digire, teşwîq dike.

sûreya şaxandin (parçekirin) : **'inşiqaq (sûreya-)** **سُورَةُ الْإِنْشِقَاقِ**

Ev di Sûreya 84 (an) de ji Qur'anê, ku sernavê xwe ji lêkerê "inşqet" ('tê ravekirin' : "parçe kirin") di ayeta yekemîn de digire. Behsa hin bûyerên ku di Roja Vejînê de diqewimin dike, ew çarenûsa bawermendiyê ku tomara xwe bi destê xwe yê rast distîne, berevajî yê kafîr destnîşan dike. Ew kafîran hişyar dike bi cezayên giran, û mizgîna bihiştê ji bawermendan dide.

alîgirên . piştgir : **'anşar (tek. 'anşariy)**(أنصاري)
Rûniştevanên Medîneyê û eşîrên ku îslam pêşwazî kirin û piştgirî dan koçberên musulman ên li dijî Qureishiyan, pagan û eşîrên din ên ku jibo Pêxember Muhemmed şer kirin, dibe ku Allah wî pîroz bike û aramiyê bide wî.

derengxistin (demjimêra) : **inzar** إنظار
Dibe ku meriv di dema paşê de an bi derfetekî erkekê xwe bicîh bîne.

sûreya selwan (ajelan): **'an'am (sûreya-)** سُورَةُ الْأَنْعَامِ
Ev sûreya şeşem a Qur'ana Pîroz e, Ew çend caran ji têgeha Al- an'am tete îlham kirin (mînak: ayetên 136, 138, 139, 142). Di vê sûretê de me di heman demê de komek ferman li ser tiştên ku divê Musliman nek in (ayetên 151-153) dixwînin. Di nav ayetên ku pir caran tene jimartin de ayetên ku wateyeke berbiçav di îslamê de didin hene: Bibêjin: Nimêjê min, herimê min, jiyan û mirina min ji bo Xwedê ye, Rebbê cîhane, bê par e. {إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ}

Di vê sûretê de ayetên ku wekî "ayetên el-Futuh" tene zanîn hene (ayeta 59 û pê de).

sûreya parçebûn : **'infiţar (sûreya-)** سُورَةُ الْإِنْفِطَارِ
Ev di Sûreya 82-an a Quranê de. Di vê sûretê de wêneyek berbiçav a hin bûyerên ku di Roja Vejînê de pêşîn an qewmandinê de(qewimîne) dide. Mirov tîne bîra xwe ku ew ê li gorî kirinên xwe yên ku ji hêla melean ve hatine tomar kirin, berpîrsiyar be.

sûreya talankirinê şer : **anfāl (sûreya-)** سُورَةُ الْأَنْفَالِ
Ev sûreya 8 emîn a Qur'anê ye. Ew navê xwe ji peyva "anfāl" (xenîmeta şer) ku di ayeta yekemîn ya sûretê de hatîye dîtin, digire. Peyv di sûretek din de nayê dîtin. Di vê sûretê û yên din de (Sûreya 9) em gelek biryarên têkildarî adabe şerê dijminên bawerî û pîrsgirêkên din ên têkildar, di nav gelekên din de, dibînin. Di ayetên 5 heta 14 û 42-44ê-(an) de nîşana li ser şerê mezin ê yekem di Islamê de ("Bedr") heye. Sûretek ji ayeta ku bi gelemperî ji bo hişyarkirina Musilmanan li hember perçebûn û dabeşkirinê hişyar dike. (46).

Em ji Xudê re ne û em : **'inna lillahi wa 'inna 'ileyhi raji'ûn** إِنَّ لِلَّهِ وَإِنَّ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
li wî vedigerin

Ev hevok divê her Musilmanek bêje, di dema ku karesatek çê dibe. (Li Qur'anê binihêrin, 2: 156-7), Kî wê bi bawerî dubare bike, ew ê xelatek mezin distîne.

dil xwazkar : **'ahil al' ahewa'** أَهْل الْأَهْوَاءِ
Mirovên ku di gotin û tevgerên xwe de şoxên xwe dişopînin.

Malabeta Pêxemberê Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be): **'ahil al-beyt** أَهْل الْبَيْتِ

Rêzgirtinek nermîn ji bo jin û endamên malbatê tê kirin. carinan ji malbatê Pêxember re tê gotin . "Aal el-beyt bibînin".

pêşengên dewleta Islamî : **'ahil az-zimmeh** أَهْل الذِّمَّةِ
Ew gelên ku ne musulman in ji Xirîstiyân û Cihû ku di Dewleta Islamî de, di aşiyê de dijîn û "jizyeh" (dravê parastinê an baca serî) didin, da ku mafên wan

yên jiyan, malî, pêkanîna ola wan hwd misoger bibe.

gelê nerrîne (mirovên ramanên) : **'ahil ar-ra'iy** أهل الرأى
 Ji mirovên ku di karûbarên Islamî de tene şewirmend kirin, wan fêrî îslamê dikin, wan gelek tiştan hîn dikin, wek zanyarên mîna Ebû Henîfe, yê ku giranî dane daxistinên pîvanî û mantiqî wekî çavkaniyeke qanûna (şerita) Islamî, bête bikaranîn. Ew berevajî "mirovên veguhêz": ahil an-neqil "an Kevneşopîyên ku li ser delîlên nivîsê îsrar dikin (Qur'an û hadîse).

gelê serdemek : **'ahil al-fetreh** أهل الفترة
 Mirovên ku di serdemek de dijîn ku di pey re Pêxemberê taybetî ji Xuda re ji wan re nehat şandin.

musilman (mirovên qibleh): **'ahil al-qibleh** أهل القبلة
 Ew kesên ku nimêjdikin li aliyê Ke'ebê.

gelê gunehkarên mezin : **'ahil al-kaba'ir** أهل الكبائر
 Kesên ku gunehên mezin dikin.

gelê pirtûkê : **'ahil al-kitab** أهل الكتاب
 Bi şopîndiyên Xwedê destnîşan kirin e, berîya hatina pexember Muhemmed. Ew ji Yahûd (Cihû), Nesara (Xiristiyan) û Mandeyan (Sabe'eh) ev yek gotinê (vedibêje). Ev bi wateya kesên ku təkiliya wan bi pirtûkên pîroz re hene, tê .

gelê pirtûkê û sunnetê : **'ahil al-kitab we sunneh** أهل الكتاب والسنة
 Vana li ser kesên ku hewil didin şopdarên hînkirina Qur'ana Pîroz û sunneta Muhemmed bin, dibe ku Allah wî pîroz bike û aramiyê bide wî.

gelê pirtûkê û sunnetê : **'ahil al-kehif** أهل الكهف (خملكى نهشكهوت)
 Xortên ku di Quranê de (18: 9-22) hatine vegotin, ew di şikeftê de nêzî 300 salan razane .

gelê ferîdeh : **'ahil al-neşş w-al-te'yn** أهل النص والتعيين
 (ferman û qedexeyên) **'awamir wa nawahî** أوامر ونواهي
 Rêbernameya (Hînkirinên) olî di derbarê çi bikin (pêdivî) çi nakin (qedexkirî) de.

eşkere kirin . îlham : **'awha (yûhî)** (يُوحى)
 Bi gelemperî, gava ku ew peyamekî ji peyamnerê xwe re dişîne, Xwedê dide hev. Bi gelemperî, ev ji hêla seroke melekên Gabriel ve hatîye çêkirin. Di rewşên din de, wateya peyvê dikare daxwazîya kesekî pêkbîne, di dema tişteki bikin.

parêzger : **'awliya' (tek. weliy)** (ولي)
 Keseke ku berpirsiyariya kesek din hildigire; bi taybetî ji bo kesê ku jinek bi yekî re bizewice tê bikar anîn.

pirjimara weqif : **awqaf** أوقاف
 Bingeheke(Dezgehek) olî ye ji bo berjewendiyên belengazan hatîye avakirin.

'awsuq (tek. wisq) (وسق)
 Yekîneyeka pîvaneke hişk. "wisq" bibînin.

Eşîra Aws : **'Aws (al--)** الأوس
 Yek ji wan du eşîrên mezin ên ku di wextê Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) de li Medînayê dijîyan. Ya din jî "al-Xezrej" bû.

أوصى (يوصي) **'awşa(yûşî)** (نامۆژگاری) mîratî. da ku bê tewandin :
Li gorî zagona Islamî, Parvekirinên mîratgirên qanûnî, ji zarok, dêûbav, û hevjin... (binêre: Quran 4: 11, 12).

أوتر (يوتر) **'awter(yûtir)** :nimêja bi hejmara yakane :
Hejmara yekane di rêka nimêje de . Ji sunnete yê ku musulmanên nimja şevê di Witr de bike.

أواب (أواب) **'awwab** :vegerandina tobekirinê :
Mirovek ku her gav tobe dike û li lêborîna Xwedê digere.

أواصر (أواصر) **'awaşir** :girêdan û têkilî :

Dilovanî li ser yên din re, nemaze ji xizman re.

أوزر (إزار) **'izar (kom. 'uzur)** :kincê kulikê :
Parçeyek ji kincê ku dora laşê jêrîn digire ye. Ew ji hêla mêran ve têne avêtin. Ew wek kirasê bejna xwar.

أوقية (أوقية) **'ûqîyeh** :yekeya pîvandinê :
Di kevneşopî yên Islamî de du celeb awqeh hene: Yek ji bo zîv e (119,4 gram) û ya din jî ji bo celebên din ên materyal (127 gram) e. Pêdivî ye ku her du bi karanîna nûjen a onsê (28,349 gram) neyên tevlihev kirin.

الأول (الأول) **'awwel (al--)** :yekem :
Taybetmendiya xwedayî. Ti kes berî wî qet tunebû.

أول (يُول) **'awwel (yu' ewwilu)** :şirove kirin :
أولو الأرحام (أولو الأرحام) **'ulû ar-arham** :xizmên . mirov :
Xizmên xwîne yên bi dereceyên cûda.

أولو الأبواب (أولو الأبواب) **'ulû al-lbab** :mirovên jîr û zane :
Mirovên xwediyê hişmendîyê. (Li Quranê binêrin, 3: 190)

أولو الأمر (أولو الأمر) **'ulû al-amir (أولي الأمر)** :berpirsiyar :
Kesên berpirsiyar jibo karên civakê. Ji Musilmanan ew pêdivî ye ku hemî emrên rêberan bişopînin heya ku ew fermanên Xwedayê mezin û hîndariya pêxember Muhemmed(nimêj û silavên Xwedê lê be), bînin cih. (Li Qur'ana pîroz binêrin), An-Nisa' 4: 59).

الأولون والآخرون (الأولون والآخرون) **al-awwelun wel-axirun** :kevnar û nûjen :
أولو الحل والعقد (أولو الحل والعقد) **'hell we- 'qd** :kesên xwedî bandor in :
Ew mirovên rû sipî û bibandorbar in ku mirov di warê hewcedarî û berjewendîyên giştî de vedigere wan. Li gelê usulê ew mirovên xîret in ango ew kesên ku li çavkaniyên Islamî digerin da ku li ser pirsgerêkek biryar bidin lêgerîn in.

أولو العزم (أولو العزم) **'ulû al-'ezm** :zilamên bîriyardar :
Ew mirovên bi sebr û hêz in ku mîna Pêxemberan zehmetiyan dikişînin . Li gorî hin zanyaran, ew ev in: Nûh, Biraîm, Mûsa û Issa.(Li Quranê binihêrin, 46: 35). Lê têgeh di bingeha xwe de bi wateya mirovên ku di bicihanîna peywira xwe de.

أي الذكر الحكيم (أي الذكر الحكيم) **ay az-zik al- hekîm** :
Hemî ayetên Qurana pîroz.

rojen spî : 'ayam al-bîḍ' أيام البيض

Rojên şevên geş ên ku dikevin di nivê meha heyvê de, ku bi ronahîya heyvê temam dibin. Musilman tê şîret kirin ku rojiyê bigire.

rojen qurbanê : 'ayam an-neḥr' أيام النحر

Rojên ku destûrdayîna musilman (çi heccî be yan ne haccî be) dikare qurbanê xwe bigurîne (şerjêke), Ew di sê rojen pêşî yê Cejna Qurbanê de.

rojen teşrîqê : 'ayam at-teşrîq' أيام التشريق

Yek ji wateya teşrîqê "zuhakirina goştê" ye, ji ber ku dibe ku hecî bikaribin qurbanên xwe qul bikin û goştê zêde bişo in ji bo wê piştî bikarbîne, ev rojen 11-13-ê meha Zu el-Hicceh (meha Hîccanê ye) ne.

sond ji Xweda yê mezin re : 'aymu Allah' أَيْمُ اللَّهِ

perçek ji sûretê : 'ayeh (kom. 'ayat)' آية (آيات)

Vegotinek ji Qurana Pîroz re vedibêje. Ayah bi wateya nîşanê tê ku yek li ser tiştekî girîng radiweste. Di Quranê de peyv bi çar hestên cûda hatiye bikar anîn: (1) nîşan; (2) deyardeyên (fenomenên) gerdûnê, (3) Mûcîzeyên ku ji hêla Pêxemberan ve hatine kirin; û (4) yekîneyên takekesî (wek ayetên) ji Pirtûka Xwedê.

dayîne (zekate)xêrxwazî : 'îta' az-zekat إيتاء الزكاة

Dayîna sedeqê an jî ya ku hin jê re dibêjin mafên hejaran. Ew yek ji pênc stûnên Islamê tîn hijmartin. ("zekat" bibînin).

pêşengiya yê din : 'îsar' إيثار

Tercîha dayîna kesên din li ser xwe, ku ev kiriyarek pir pesindar e. (Li Qur'an binêrin 59: 9.)

domandina sozdar : 'îla' إيلاء

Ku mêr sond dixwe ku wî bi jina xwe re têkilî nekiriye. Li gorî qanûna îslamî, heke piştî çar meh derbas bû ew di vê yekê de israr dike, jin dikare berdanê jê bixwaze. (Li Quranê binihêrin, 2: 226.)

Orşelîmê : 'îlya' إيلياء

Ev nav di serdema destpêka Islamê de hatîye dîtin.

nîşandana laşî : 'îma' إيماء

Di prensîbên zanistîyê de, ev bi wateya nîşaneke ne yekser li ramanêke diyarkirî tê.

nîşandana laşî di nimêjê de : 'îma' fiş-şelah إيماء في الصلاة

Nîşan kirina tevgerên nimêja fermî (bi serê yekê, an jî çavên wî bike), di şûna tevgerên rastîn de, çokan û secde derbas bikin, mînakî. Ger mirovek nikaribe laşê xwe bilivîne ku nimêjê bi awayek normal pêk bîne ev destûr e.

ayman (yemîn) : 'ayman (tek. yemîn) إيمان (يمين)

ayman (bawerî) : 'îman إيمان (باوهر)

Bawerîya bi kesekî an tiştekî be. Di Islamê de, bawerî bi yekîtiya Xwedê, pirtûkên wî, pexmberên wî, milyaketên wî, Roja Dawî, darizandin û çarenûsî.

إيمان بالقدر **'îman bil-qeder** (باوەر بە چارهنووس) (qeder) :
 Bawerîya ku piştrast dike ku Xwedê biryara hemî karan dide (biryara dawîn heye), ku hayê wî pêşîn ji hemû tiştên ku di vê gerdûnê de diqewim, heye.

إيمان باليوم الآخر **'îman bil-yewm al-axir** :

baweriya bi jora dawî (باوەر بە رۆژمهکی تر)

Bawerîya bi vejîna fîzîkî ya miriyan, Roja Dawî û jiyana dawîyê.

أيوب **'Ayûb**

Ew yek ji Pêxemberên ku di Qur'anê de hatîye vegotin. Bi gelemperî ew bi bîhnfirehiya xwe û zehmetkêşanên xwe ve tê naskirin.

أيم (ج: أيامي) **'ayim (kom. ayama)** (بە گيرەدان (مەر ان jin):
 Nezewicandî" Ne girêdayî, çî mêr yan jin be, wek yekta an 'jinebî û mêrebî' be.

(ب)

بائِن ba'in

Jina ku cara sêyemîn û dawîn tê veqetandin(berdayî) . Ew dibe ku venegere cem mêrê xweyê berê ji xeynî bicihanîna hin mercan. jinberdanê ya bêveger". Li(beynûneh şuxra, beynûneh kubra , telaq ba'yn, binihêrin.

dergehê tehnşkandinê : **Bab Al-Reyan** باب الريان

Navek ji navên dergehên biheştê ye, ku bi gelemperî kesên ku rojiyê digirin, di roja dawî (qiyametê) de têkevinê.

xwe bikujin : **baxi'un** باخع

Xwe kujer an xwe tuneke.

{فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا} Al-kehif (18) : 6 .

destpêkirina afirîner : **bari'** (al--) الباري

Taybetmendiyeke Xwedayî, bi wateya kesê ku dest bi afirandina her kesî û her tiştî kir.

pêşkêşker an destfireh : **basiṭ** (al--) الباسِط

Taybetmendiyeke Xwedayî ye u bi wateya ku ew her tiştî berfireh dike an ku ew gelek cumerde di dayin û alîkarîya xwe de.(Li Qurana pîroz binihêrin, 30: 48, 26: 13).

(نادروسته) seqet : **baṭil** باطل

Ne baş e. Berevajiyê wê rast e .

(ناوموه) veşartî : **baṭin** (al-) الباطِن

Taybetmendiyeke Xwedayî ye , bi wateya ku ti kes nikare wî bibîne, tê.

(ئيميتير) vejîner : **ba'îs** (al-) الباعِث

Taybetmendiyeke xwedayî ye, bi wateya ew kesê ku miriyan radike. (Li Quranê binihêrin 2: 56) û bi wateya peyvê jî tê ku di heman demê de pêxember û tiştan dişîne.

(ياخييون) dijrabû . serhildêr : **baḫî** (kom. buḫat) باغي (بُغَاة)

Keseke ku li dijî serwerê rewa serî hildide.

(ههتاهاهتا، بي كوتايي) herheyî, bêdawî : **baqî** (al-) الباقي

Taybetmendiyeke Divînê ye ku bi wateya herheyî, nemir tê.

(پاكيزه) qîza pak : **betûl** (al-) البَتُول

Ev Têgeh bi gelemperî ji bo behskirina Meryem (dayika Pêxember Îssa "silava Xwedê lê be") tê bikar anîn.

kêmasî : **bexsun** بَخْس

Kêmasiya tişteke bi neheqî.

{وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ} [7: (85) Hud] . {وَشَرَّوْهُ بِئْمَنٍ بَخْسٍ} . [12: (20) Yosif]

çikus : **buxl** بُوخْل

Xwedayê mezin destê girtî û dest gelek vekirî qedexa kirîye. Li Qurana Pîroz binêrin, sûreya: Al-Isra (17): 26-29, Al-Furqan (25): 67.

Bedr : **Bedr** بَدْر

Navçeyeke dikeve başûrê Mekkeyê ku li wir yekem şerê girîng di dîroka îslamî de qewimî ye. Li sala 2 hîcrî(koçberî). Artêşa musulmanan ji 313 zilaman pêk dihat û Qureşî bi giştî 1000 serbaz bû, arîkar û siwar hebûn. (Li Qur'ana Pîroz binêrin, Al-Anfal

8: 5-19,42-48, Aali Umran 3: 13).

بدعة (بَدْع) **bid'eh (kom. bid'e)** (داهينان) nûbûn :

Peyva bid'eh di ziman de bi wateya nûbûn tê. Ew gotineke derewîn e li pêxember Muhemmed (dîtiye) û Hevalên wî (ra) hatiye gotin(veqetandin). Ew di Islamê de tê nefret kirin, yê ku bi zanebûn tiştêkî di olê de diafirîne, ew ê ji navbeynkariyê Peyxemberê Xwedê Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) di roja dawîn(qiyametê) de bêpar be.

البديع (al-) **bedî'** nimêjûvan :

Taybetmendiyeke Divînî ye ku bi wateya afirînerê hemî bûneran(mexlûqatan) tê.

البراء (al-) **bera'** pejirandin, înkâr kirin :

Ev têgeh di çarçoveya têkiliya musulmanan bi kafîran re hatiyê dîtin. Ew berûvajiyê dilsoziya (al-wala'), ku gereke kesekî Musilman nîşana musulmanên din bike, tê .

براءة (بَيِّنَاتُ) **bera'ah** . azadî ji : bêsuçî (بَيِّنَاتُ) :

Di Qur'anê de ev peyv di destpêka Sûreya 9ê-(an) de tê dîtin ku bi wateya azadîbûn ji pabendîbûnê(bêpêndbûn) tê.

البر (al-) **birr** rastî û qencî : (راست) :

Ev têgeh hercûre kirinên qenc dide berxwe. (Mînak, Li Qur'anê Binihêrin, 2: 177.) Car caran ew bi wateya teqwayê tê (ji 'Xwedê ditirse).

بر (أَبْرَار) **berru(n) (kom. 'abrar)** (راست) têrker (mirovên rastdar) :

بر الوالدين **birr al-walideyn** gûhdana dêûbavan :

Guhdana dêûbavan û dilovankirina wan. Xêrxwazî û erkên mirov li pêşiya dêûbavan, dinavde gotinên xweşik û helwest û guhpêdana baş ji wan re bikin, beyê bînpêkirina emrên xwedayî(Divîn nekin).

البر والتقوى **birr we teqwa** :rastî û bi tirsî :

Ji Xwedayê Bilind bitirsîn ku we ji kiryarên çewt biparêze û Xwedê razî bikin.

البراق (al-) **buraq** buraq :

Hespeke bi bask ku Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) di dema rêwîtiya isra'yê de hilgirtiye(ajot).

سُورَةُ الْبُرُوجِ (sûreya-) **burûj (sûreya-)** sûreya rûspiyên :

Sura 85-an a Qurana Pîroz . Ew komstêrkên li ezmanan bixwe, ne li stêrkê nîşan dike. Labelê ji têgeha pašîn ayetê hatiye girtin. Di ayeta yekem a vê sûretê de çîroka "mirovên qulik ê" yên ku ji ber baweriya wan bi "Xwedê mazin", hatibun îşkence kirin. Xwedê mazin hişyariyek giran da "kesên ku bawermendan perîşan dikin, ku ew ê di agirê dogehê de werin cezakirin." (Ayetên 4-10), Ew mizgîniya bawermendên yên karên qenc dikin dike (Ayeta 11). Di ayetên (12-16-an) de behsa hin taybetmendiyan Xwedayê ku dikare çî bixwaze bike.

بِرِّزْخ **berzex** di navbera du jiyanê de :

Di teolojîya Islamî de, Têgeh bi navûdengê di navbera mirin û vejînê de, an di navbera jiyan li vê dinyayê û jiyan li dawîn jêrîn.

بِرْكَة (بَرَكَات) **berekeh (berekat)** :pirjimariyê(pirbûn) :

Bi gelemperî, peyv bi karanîna mezinbûn û zêdekirin tête kirin bi matiryalî an giyanî.

بُرْهَان (سەلماندن) belgeya diyarker : **burhan**

Pêşkêşkirina delîlên ku xalek diyar îspat rastiya wê bikin an jî erê bikin.

بَسَّ (لەناوێردن) xirpandin . tunekirin : **besse**

Ji ber barana dijwar bi şidet perçiqî . {بُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا} . (Al-waqi'eh(56) : 5)

بَسَطَ (باسط) **best(basit)** berfirehkirin û dirêjkirin : **best(basit)** (فراوانکردن و درێژکردنوه)

Firehbûnî û dirêj kirin . Ew yek ji navên herî baş ên Xwedê ye. {وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ} . (Al-Beqreh 2: 245)

بِسْمِ اللَّهِ (بەناوی خوداوه) bi navê Xwedê : **bismillah**

Ew ji "sunnehe" yê ku bi gotina vê vegotinê ve çalakiyek bide destpêkirin.

bi navê Xwedê dilovan û bexşîn:**bismi-llahi r-rehmani-r-rehîm** بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (بەناوی خوای میهره‌بان میهره‌بانوه)

"rehmani-r-rehîm: dilovan" Ev forma tevahîya "bismillah" e, ku di despêka tevahiya sureyên Quranê tê dîtin, ji bilî sura tewbe(sûreya 9).

بُشْرَى (هەوالی خۆش) mizgîn : **buşra**

Gepikên bayê mizgîniya baran û qencyê dide.

{وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِّقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ} (Ar-Rum 30: 46)

مِزْغِينِيَّيَنْ بَاش : **bişareh** بشارة

Di Qur'anê de peyva "beşîr" tê dîtin, ku ji Pêxember Muhemmed (Xwedê wî pîroz bike) re vegotin, tê wateya ku mirovên mizgîn ji bawermendan re vebêjin.

بَشِيرٍ (بەشیر) mezgînker : **beşîr**

Yek ji peywirên Pêxember ev bû ku mizgînvanên bawermendan bîne; Ji ber vê yekê ew di Qur'anê de wekî "beşîr" tê binav kirin. Ev peyva bi "nazîr" (şerker) re berevajî ye.

البصير (بينراو) dîtin : **beşîr (al-)**

Taybetmendiyeke Xwedêndar e. Pêrikê her tiştî dibîne.

بَصِيرَةٍ (بصائر) **beşîreh (kom. beşa'ir)** : **beşîreh (kom. beşa'ir)** (بينين)

Dîtina dil ku ji dîmenê çavî bihêztir e. Kapasîteya ku meriv têgihîştinek rast û baş a aqilane ya karan bistîne. {قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ} (Yusef 12 :10)

بُطْلَان (نادروستی) jêvekirin : **buţlan**

Mînakek betalkirina nimêje gava mirov biaxive an pêkenîn.

بَعَثَ (بِيعْث) **be'sa (yab'eşu)** vegere jiyanê :

Bo şandina peyamek an Pêxemberan .

البعث (al-) **be's (al-)** vejîn :

Vejîna miriyan. Bi gelemperî em dibêjên "yewm al-be's" bo destnîşan kirina Roja Vejînê .

بُعْثَةُ النَّبِيِّ (بِغَايَا) **bi'sat an-nabiy** şandina Pêxember wekî agahbir :

Wexta ku Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) yekem ayîna Qur'anê wergirt, ku ew ji hêla serokê melekên Gebriyel ve hat jê re anî, dema ku li şikefta Hira' ya li Makkayê runiştî bû (dora sala 609). Ew çil salî bû.

بَغِي (بِغَايَا) **beşiy (kom. beşya)**

1-jinka pîs (qehpik): Islam têkiliyên zayendî yên derveyî zewacê qedexe dike. Zagona Islamî ji bo fuhûş cezayên zelal hatine diyar kirin.

2-binpêkirin : Destdirêjî, êrişkarî û zordariya yên din.

sureta Çêlekê : **beqereh (sûreya-) سُورَةُ الْبَقَرَةِ**

Sûreya duyemîn a Qurana pîroz. Ew sureta herî dirêj a Quranê ye ku ji 286 ayetan pêk tê. Di Quranê de jî ayeta herî dirêj, ku yek rûpel e, vedigire. Ew ayeta 282, li ser dayîna drav, Têkiliyên zewacê û dabeşbûnê (ayetên 221-242), azadiya baweriyê (ayetên 256), veguhastina darayî û deyn û şahidên wê (ayetên 275-276 û 282-283), tê de sê ayetên xwedî girîngiyek taybetî hene: Ayeta herî mezin di Quranê de, Ayat al-Kursi (255), Ya ku wî ji yên ku ew bi xelatên mezin û "parastina xwedayî" ku were xwendin tête pêşniyar kir, û "dawiya Sura El-Beqereh" (ayetên dawîn 285-286) hene ku pêxember Muhemmed(nimêj û silavên Xwedê li ser wî be), êvarê pêşniyar dike.

goristana Medîneyê : **beqî' (al-) الْبَقِيع**

Goristana Medîne ya li rojhilatê Mizgefta Pêxember. Goristan ji rojên pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) tê bikar anîn. Di wê de, dayika wî, hin jin, zarok û hevalên wî hatin veşartin.

(بهياننامه) daxuyanî(danezanê) : **belaḫ بَلَاغ**

Ev dikare were wateya ragihandina peyamê.

sûreya bajarê : **beled (sûreya-) سُورَةُ الْبَلَد**

Ev sûreya Qurana 90-an, navê xwe ji peyva, ya ku ji Mekkeyê re vedibêje, di ayeta yekemîn de digire. Di wê yekê deku mirov ji kedê hatî afirandin. Lêbelê, hinek bawer dikin ku ew li ser her tiştî rayedar in, ji bîr dikin ku hemî şiyânên wan ji hêla Xwedê ve ji bo wan hatine peyda kirin. Awayê ku Xwedê xweş bike, karên baş hewce dike, wekî azadkirina koleyan(xulamên), û xwarin li sêwîyan bide, ku bawerî û bîhnfirehî û domdariyê û tevgerên dilpakî û kerembûnê pêk tîne. Ev rewşa mirovên rastgir e. Bervajîya kafirên ji çepgirên ku dê bavêjin dojehê.

(گهشه بکه) mezinbûn : **bulûḫ بُلُوغ**

Asta gihîştina zihniyeta laşî. Ji bo mêran, dirêjkirina pirçê pubîk û derzîkirinê (ya semen). Ji bo keçan, ev wateya destpêka mehane dike.

devehê(weşterê) du salî ye : **bint mexaḍ بِنْتُ مَخَاذ**

Têgehek bi gelemperî di çarçoveyê "zekatê" de tête nîqaşin.

(درۆ) derewîn . çewt : **buhtan بُهْتَان**

Ev peyv ji bo danasîna rûreş û tawanbariya derewîn tê bikar anîn.

daxuyaniya binpêkirinê : **beyan at-tabdîl بَيَانُ التَّبْدِيل**

Diyarkirina ku hin biryarek ji hêla qanûndaner ve hatî betalkirin (mînak, Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be)).

(مَالِي خُودَا) xaniyek qesîda : **beyt (kom. buyût) allah بَيْت (بَيْوت) الله**

Anyu mizgeftek an xaniyek perizîn(perestgehê).

mala pîroz : **beyt (al-) al-ḥeram الْبَيْتُ الْحَرَام**

Ke'beha pîroz. Ew mizgeft bi navê "al-masjid al-Heram" tête zanîn.

(مَالِي گُوَيْرَايَمَلِي) xaniyê gûhliber : **beyt aḫ-ḫa'eh بَيْتُ الطَّاعَةِ**

Bi qanûnî, cîhê ku dadgehê biryar dide ku jina li xaniyê mêrê xwe vedigere .

(خَانُووه كُوْنَهَكه) mala kevn : **beyt (al-) al-'etîq الْبَيْتُ الْعَتِيق**

Ew pir caran tê wateya malek Xwedê ya li Mekkeyê. Car carinan, ew bi peyva "kevnar" ku tê wateya perestgehê "kevn" an "pîroz" pîrozgeh tête guheztin.

devehê(weşterê) sê salî ye : **beyt lebûn** بَيْت لَبُون

Bi gelemperî di çarçoveyê "zekatê" de tête nîqaşin.

(پاره‌ی خانوو) xezîne giştî : **beyt al-mal** بَيْت الْمَال

Wateya wê xezîneya gelemperî ya îslamî ya kîjan hewce dike ku hukûmeta Islamî li ser belengazan bisekine û piştgiriya pêdiviyên bike.

Orşelîmê : **beyt al-meqdis** بَيْت الْمَقْدِس

Wekî tê zanîn "Mizgefta Al-Aqsa", ew yek ji sê mizgeftên li dinyayê ye ku ew ji bo musulman ku ew heq bike ku meriv rêwîtiyek taybetî digire. Ew yek ji herdu " qublata" û mizgeftên pîroz e ya sêyemîn.

xaniyek gelek diqesîde : **beyt (al--) al-me'mûr** الْبَيْت الْمَعْمُور

Li gorî kevneşopiya îslamî, ev xaniyek li ezmana heftemîn e ku li dora wî bi hezaran milyakî dorpêç dike. Tê bawer kirin ku Kebê li ser Erdê bi paralel / perpendîkulê re ye.

Mala Pêxember : **beyt an-nubueh** بَيْت النَّبُوَّة

bey' al-ħdir li-bad بَيْع حَاضِرِ الْبَاد

Firotna ku bajarîya bi koçeran(Bedu) re fikir, ew celebek ji bazirganîya pratîkî bû di wextê Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) de. Di wî wextî de hin kesan wekîltîya çotkarên genim dikirin. Wan wekîlan sûn him ji firoşkaran û him jî ji bikirkaran werdigirtin û wan gelek caran cotkarên gund ji sûda dadperwer(adil) mehrrûm dikirin û herweha bikirkar jî bihayê adil bêpar dikirin. Pêxember ev şewaza bazirganîyê qedexekirîye, loma vê pêgavê derfet da ku firoşkar û bikirkar danûstandinên xwe rasterast bi hev re bikin.

bey' al-ħesat بَيْع الْحَصَاة

Ew celebek di danûstandinên bazirganî bû ku li Erebistana Erebî berî ku Islam peyda bibe, di dema cahilîyê de, ew ji hêla Pêxember ve (slav û bereket li ser wî be) hatîye qedexekirin, ku ew firotina bi avêtina kevir dihat çespanandin.

firotina paşketî (paş xist) : **bey' as-selem** بَيْع السَّلْم

Peymanek firotanê, ku di nav de firoşkar soz da ku ew dê di demek paşîn de tiştan radest bikin. Li gorî rêgezên normal ên rierîetê, firotin tenê dibe ku heke mal di dema danûstandinê de hebin û xwedan firoşyar bin, lê firotina selemê ji hêla Pêxember ve hatî qedexekirin , bi şertê ku kelûpel werin diyarkirin, biha li hev kirin û bi tevahî tê dayîn, û dîroka radestkirinê diyar e.

firotina xapînok : **bey' al-ħarar (al-jehaleh)** بَيْع الْغُرُورِ (الجهالة)

Ew wek tişteke baş xuya dike, lê ew bi xwe xirab e.

du firotin di yek: **bey'atyn fi bey'** بَيْعَانِ فِي بَيْعٍ

Cureyekî danûstendinê ye ku têde du teşên firotinê bi hev ve girêdayî ne, ku ew bi eşkere ji hêla Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) ve hatîye qedexekirin.

(فروشتنتیکی دواخراو) firotina paşde xistin : **bey' mu'ejzel** بَيْع مُؤَجَّل

Bazareke ku têde malê firotî paşîn de tê radestkirin.

(بەلێن) sondxwarin . sozê : **bey'eh** بَيْعَةٌ

Ew dana gotina dilsozîyê(wefadarîyê) ji bo kesekî ye .

dilsoziya Radwan : **bey'et ar-riḍwan** بَيْعَةُ الرِّضْوَانِ

Ev bûyer roja ku musulmanan soza tevlîbûna şer li hemberê kafiran dabûne Pêxemberê Xwedê (Xwedê wî pîroz bike) li Hudeybiyê ku ew dikeve nêzîkê Mekkeyê, destnîşan dike, eger şer ji wan bihata xwestin. Em vê yekê di Quranê de dibînin (48: 10 û 18).

sondxwariyê 'Aqebê ya yekem : **bey'et al-'Aqebê al-'ûla** بَيْعَةُ الْعَقَبَةِ الْأُولَى

Soza ku diwanzdeh kesan ji Yasrib (Medineh) da ji Pêxemberê Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê be) re li cîhek li nêzîkê Mekkeyê hate dayîn da ku fêrên Islamê qebûl bikin. Pêxember (Xwedê wî pîroz bike) bi wan re mizgînvana(şandara) yekem a musulman, Mus'eb ibn' umeyr şand.

sondxwariyê 'Aqebê ya duyem : **bey'et al-'Aqebê aš-šaniyeh** بَيْعَةُ الْعَقَبَةِ الثَّانِيَةِ

Di wê rojê de heftî kesî bi du jinan ve ji Yasribê ku nêzîkê Mekkahê ye, soz dane Pêxemberê Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be), ku di dema ku ew koçberî bajarê wan Yesrib(Maddineh) bibe, ew dê wî wek ku ew xwe û malbatên diparêz in).

delîlên zelal : **beyîneh (kom. beyînat)** (بَيْنَات)

Sûreya 98ê ji Qur'ana Pîroz.

sûreya nîşana zelal : **beyîneh (sûreh)** سُورَةُ الْبَيْتَةِ

Ev sûreya 98ê ye ji Qur'anê, ku sernavê xwe ji peyva pašîn ji ayeta yekem digire.

Ev Sûreya rastîyekî dide xuyakirin ku gelek Xiristiyan û Cihûyan (xwedanê Pirtûkên pîroz), dest ji baweriyên xweyên kevn neberdan e, heya ku ew "delîlên zelal, nebînin ku qasidek ji cem Xwedê ye û ku wê pirtûkên pîroz bixwîne ku wî ew bi paqijî, pîrozî parastine.

berdana dawî ya piçûk : **beynûneh şuxra** بَيْنُونَةُ صُغْرَى

Ew rewşeke taybet e ku jina berdayî li gorî wê nikare li hevjinê xwe bêyî peymaneke zewacê ya nû li mêrê xweyê berê, vegere.

berdana dawî ya mezin : **beynûneh kubra** بَيْنُونَةُ كُبْرَى

Berdaneke ku jin edî nikare li mêrê xwe yê berê vegere, heya ku ew bi mêrek din re bizewice, piştê vegera wê li mêrê yekem girêdayî ye bi berdan an mirina mêrê duyemîn ve. Peymaneke zewacê ya nû tê xwest in.

(ت)

تائب (توبهکراو) tobe kir : **ta'ib**

Mirovekî tobebar. "tewbeh" bibînin.

تابع التابعین : **tabi' at-tabi'in** şopdarê dûvçûnan :

Ev behsa nifşa sêyemîn a musulmanan dike, ji ber ku hevgirên Hezretî Muhammed (silava Xuda lê be) nifşê yekem in.

تابعي تابعي : **tabi'iy** musulmanê nifşê duyem :

Ev gotin diyar dike ku musulmanek bi hevgirên Pêxember Muhammed re ket təkiliyê (nimêj û silavên Xwedê lê be), bi piranî piştî mirina Pêxember an nêzîkê wî demî çêbûye.

تابوت (تواييت) : **tabût (kom. tewabît)**

Peyvê di koka xwe bi wateya tabûtê tê. Lê di Quranê de behsa tabûta peymanê dike. (Li Quranê binihêrin 2: 248).

تارك الصلاة (نويژمهكهى بهجى هيشت) keseke ku nimêj nake: **tarik as-şelah**

Yê / a ku pênc caran di rojê de nimêj nake. Ev yek stûneke Islamê binpê dike.

تعاون (هاوكارى) hevkarî : **te'awun**

Alîkariya hevberdêl; tê xwestin ku Musilman di demên pêwîstiyê de alîkariya hev bikin û bihevra bijîn, bextewarî û xemgîniyê bi hev re parve bikin.

تأويل (تعبير) الرؤية : **te'wîl j ta'bîr al-ru'ya** şirovekirina xewnê (ليكدانهوه)

Ev yek ji zanistên ku musulmanan di nav xwe de pêşde dane. Zanyarek musulman di şirovekirina xewnan li Qur'an, hadîsê, û çavkanîyên din vedigere ji bo ku rastiya xwenê ravebike.

تأويل القرآن : **te'wîl al-qur'an** (ليكدانهوهى قورئان) ravekirina Qur'anê :

Ev bi gelemperî behsa şirovekirina ne kevneşop di Qur'anê de, li hember "tefsîr al-Qur'an" dike.

سورة تبت (سورة تبت) : **tebbet (sûreya-)** sûreya perîşanîyê (mirinê):

Ev sûreya 111ê a Qur'anê ye, Wî qala dijminatîya ku Ebû Leheb û bi jina wî re ya ku li ser Resûlê Xwedê (nimêj û silavên Xwedê lê be û li ser malbata wî be), da ku banga wî vemirîne, Qur'ana Pîroz piştrast dike ku ew hilgera darên şewatê ye, û Qur'anê jî radigihîne ku cihê wê cehneme ye.

تبتل تبتل (يتبتل) : **tebettele (yetebettelu) tebettul** dilovanî . dilsozî :

1- Dilsozî: Yek xwe ji dinyayê dûr bike û xwe ji jyanê bêpar bike û xwe bi xwedê ve girêbide.

2- Bêgarî : xwe dûrxistin ji zewacê. Ev yek ji bo Meryem, diya Issa re hatîye gotin, carinan wekî "al-betûl" tê binav kirin.

تبارك الله : **tebareke-Allah** Xwedê pîroz bike :

Di dema ku tişteke baş çêdibe, ev hevok tê bikarîn.

تذير : **tebzîr** destê vekirî. xerckirin :

Rijandina paran di Islamê de qedexe ye, ji ber ew mal û diyariyên yên Xwedê ne, loma divê pare(mal) ji bo berjewendiyên kes û civakê werin bikaranîn (Qura'ne bibînin 1 7:



26- 27)

xemlandin : **teberruj** تَبْرُج

1-Ango xuyakirina her parçe ji laşê jinê (ji bilî rû û destan) û xemlandina li pêşîya(li ber) "xerîban" (zîlamên mezin) û di cihên vekirî(giştî) de.

2- hejandin û şikandin di meşê de .

(Al- Ahzab 33 : 33) { وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى }

xwastina bextewarî : **teberruk** تَبْرُك

Tiştêk dikin da ku ji kesekî an tiştêkî bereket bistînin.

peyama veguhastinê : **teblîx** تَبْلِيغ

Gotinek din ji bo "belaḫ"(ragihandin)ê.

zarokgirtinî : **tebennî** (al--) التَّبْنِي

Di Islamê de nabe ku mirov zarokeke ku ne zaroka wî bikae kurê xwe û nabe ku ew zarok navê wî hilgire, û mîna kur an keçek xwezayî pê re tê kirin (li Quranê Binêrin "Al-Ahzab" 33: 4-5). Lêbelê, pir tête pêşniyar kirin ku sêwî bi dilovanî û lênihêrinê bikin. { فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ } (Ad-Duha : 9).

dûvçûna destûran (mule) : **tetebbu' ar-ruxaṣ** تَتَبَعَ الرَّخْصَ

Di bingehê de, ev tê vê wateyê ku gelek dibistanên ramanê yên ku li ramanên hêsan digerin, bêyî ku lêpîrsîna delîla wan bişopîne .

nûvejenkirin : **tejdîd** تَجْدِيد (نوێکردنهوه)

Ew tête bikar anîn ku têgihîştina rastîn a ol ji nû ve were fêhm kirin û ji têgihîştinên çewt û karên çewt ên ku di wê de hatine veşartin paqij bike.

rûtinkirin / devjêberdan : **tejerrud** تَجَرُّد

Xwepexşandin. xwe rûtenkirina fîzîkî bi wateya ji xwe kirina cilan tê de, mînak, bi wateya paşguhkirina destkeftin û xweşîya dunyayê.

xweşikkirina kefen : **tejmîr** تَجْمِير

Ji bo ku bihna kefen xweş bibe, mirov miskê(bixûr) li ser kefen direşîne.

nimêja lezgîn (lezandin) : **tejewwuz fi aş-şelah** تَجَوَّزَ فِي الصَّلَاةِ

Bilezkirina nimêjê. Ev tê vê wateyê ku mirov kêmtirîn daxwazên nimêja rast dixwîne û pêk tîne, bêyî ku rewşa şertên nimêjê binpêbike, an ji Qur'anê beşên kurt bixwîne, bi gelemperî ji ber lezgîniya (bilez).

xwendinê baş : **tejwîd** تَجْوِيد

Xwendina Qur'ana Pîroz bi dengê rast û bi lêvkirineke rast. Li gorî rêzik û rêbazên xwendina Qur'ana Pîroz.

azadkirina mirovekî kole : **tehrîr reqebah** تَحْرِيرَ رَقَبَةٍ

Azadkirina kole yek ji kirinên îbadeta bilind e.(Li Sûreya Nîsa' : "Jinan"binihêrin: 92ê).

bervajîkirina(xerakirina) watê : **tehrîf** تَحْرِيف (بێچانهوه)

Şirovekirina çewt a nivîsê an peyvekê. (Nîsa' "Jinan": 46)

qedexe kirin : **tehrîm** تَحْرِيم (ناوتلاو)

Çêkirin an fikrîkirin di tiştêkî neqanûnî de. Ew sureta 66-(an) ji Qurana Pîroz '.

sûreya qedexe kirin : **tehrîm (sûreya-)** سُورَةُ التَّحْرِيمِ

Ev sûreya Quranê a 66-(an)ê ye, ku ew ji lêkera "tehrîm" ('qedexe bike') ya ku di ayeta yekemîn de hatîye destnîşan kirin, tê. Ev Sûret qala çîroka pêxember (nimêj û silavên

Xwedê lê be) dike li gel çend jinên xwe; dema ku çend çelebên xwarinê li xwe mehrûm kiriye, di heman wext de jî wî qala du cureyên jinan kiriye: yek ji wan jinên salih wek: Asiya, hevîna Firewn û Maryam keça 'Imran, û du nimûneyên ne salih(nederbasdar) wek, jina Nûh û jina Lût.

qedexkirina zewacê : **tehrîm bi-lmuşahereh** تَحْرِيمُ بِالْمُصَاهَرَةِ

Qedexkirina zewacê wek bi jina bav û keçên wê re û herweha nabe ku mirov bi du xweşkan re bizewice. (Li Qur'anê binêrin 4: 23.)

qedexkirina miroveyetiyê : **tehrîm bi-nneseb** تَحْرِيمُ بِالنَّسَبِ

Qedexkirina zewacê bi hin xizmên xwînê re, mîna xwişk û keç û birayên wan û xaltîkên wan. (Li Quranê binêrin 4: 23).

qedexkirina zewaca şîr : **tehrîm bi-rreda'** تَحْرِيمُ بِالرَّضَاعِ

Ev bêje behsa zewaca salih li gorî qanûna îslamê. Li gorî yasaya îslamê, musulman nikare bi keseke ku 5 caran ji şîrê heman jinekê vexwaribe, bizewice. (Li Quranê binêrin 4: 23.)

lêpirsîn (پرسیارکردن) : **tehqîq** تَحْقِيقُ

Xwendina Qurana Pîroz bi regekî pir hêdî hêdî. Ev rêbaz tê bikaranîn, di dema ku mirov xwe fêrî tejwîdê dike.

lêpirsîna sedema bingehîn : **tehqîq al-menaṭ** تَحْقِيقُ الْمَنَاطِ

Di zanista prensîban de, lêpirsîna sedemên gengaz (muhhtemil) dike da ku hebûna wan piştrast bike .

azadîya ji ihramê : **tehellul** تَحْلُلُ

Di dawîya Hecê de kirina tiştêk (wekî mînak jêkirina (kurtkirina) porê) da ku bidawîbûna "Ihram" ê nîşan bide. Wê hingê dibe ku kesek tiştên ku li kesek di rewşa "Ihram" de qedexe ye bike.

destûrdan, qanûndankirin : **tehlîl** تَحْلِيلُ

Karek an dannêrînek di tiştêk an projekî destûrdar de, berevajî "qedexkirinê: tehrîm".

gotina "al-hemdu li-llah" : **tehmîd** تَحْمِيدُ

Gotina (spas ji Xwedê re).

wê demê ji bo perizînê bikin : **tehennuṣ** تَحَنُّنٌ

Mirov di wê demê de dilsoziya xwe bi Xwedê re diçespîne û li paqijkirina olî digere.

silavkirina nimêjê : **tehiyyat (at-)** التَّحِيَّاتُ

Gotina "al-tehiyatu li-llahi", bi "Silav ji Xwedê re" dest pê dike, dema ku nimêjker rûniştîbe piştî du rekan an çar rekan. (binihêrin "teşehud").

kirîna derve : **texaruj** تَخَارُجُ

Komek ji hevkar an mîrat di berdêla tezmînatê de pişkek ji wan dikirin.

di nav tilîyan re derbas dibin : **texlîl** تَخْلِيلُ

Di çarçoveya desnimêjê de, ev tê vê wateyê ku tiliyên xwe bi rih û di navbera tiliyên leg re derbas dikin da ku av bigihîje deverên cûda.

şopandina çavkaniyên hedîsê : **texrîj al-ḥedîs** تَخْرِيجُ الْحَدِيثِ

Pêvajoyeke ku zanyarek tede rastiya çavkanîyên hedîsê binirx bikin.

sedema binavkirinê diyar dike : **texrîj al-menaṭ** تَخْرِيجُ الْمَنَاطِ

Zanyar hewldide ku sedemeke bingehîn eşkere bike, eger ew sedem nehatibe diyarkirin.

mafê bijartinê : **texyîr** تَخْيِير

Eger bûyera çalakiyek nakokî hebe, wê hingê mafê mirov heye ku kesê ku ew bixwaze, bihilbijê re.

serbestkirina kesê kole piştî mirinê : **tedbîr ar-reqîq** تَدْبِير الرَّقِيق

Biryara serbestberdana koleyî piştî mirina xwedyê wî.

(بیرخه ره) bîr xistin (bîr anîn): **tezkiir** تَزْكِيْر

Ji bo ku balê bikişîne li ser hin rastiyan an hînkirin taybet.

heyamek bendewariyê : **terebbuû** تَرَبُّو

(Li Qurana pîroz bibînin : Al-Beqereh 2:622).

bi baldarî, xwendinê : **tertil** تَرْتِيل

Xwendina hêdî û rast a Qur'anê, li gorî rêzikên tecwîdê.

(كيشكردن) serweriyê nîşan dide : **terjîh** تَرْجِيْح

Daxuyakirina hêza hincetê li hemberê ya herî qels.

pîvan / berhevkirina nivîsê : **terjîhat al-metn** تَرْجِيْحَات الْمَتْن

Nirxandina têkistan li gorî ziman û form . . . hwd. Ji bo armanca tercîhkirina têkîstekî li ser têkîstek din.

pîvandina / berhevdana çîrokbêjan : **terjîhat as-sened** تَرْجِيْحَات السَّنَد

Pêvajoyeke nirxandinê ye ji bo hedîsbêjên "hedîs"ê di warêdîndariyê, bîranînê, navudengî û têkilîyên rasterast bi pêşîyan re da ku zêdetir giranîyê bide hedîsê.

(گهرا نه وه) ve gerindin : **terjî'** تَرْجِيْع

1- (Dibêje: inna lillahi we inna ileyhi raji'ûn): (إِنَّ لِلَّهِ وَإِنَّ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ)

Gotina bêjê ku bi gotina 'Bêgoman, em mûlkê xweda ne, em ê li xwedê vedigerin. Bi gelemperî, dema ku mirov nûçeyeke xirab an bi bûyereke nebaş guhdar dike, ev gotin tê pêk anîn .

2- Dûbare : peyvên azanê (banga nimêje) piştî mu'ezzin.

dua kirina dilovaniyê ji bo kesan : **terahhum** تَرَاهُحْم

dilovanîya hevbeş : **terahum** تَرَاهُحْم

Taybetmendiyeke pêwist e ku divê bawermendên musulman wê di danûstandinê(têkiliyê) bi hev re li ber çavan bigirin, ta ku ew bibin wek yek rûhh(laş) .

(نوێژ بهجی ده هیله) paşguh kirina nimêjên ferz : **terk as-şelah** تَرَكَ الصَّلَاة

Kirina Pênc nimêjên rojane ferz e. Paşguh kirina nimêjên ji hêla Pêxember (silavê Xwedê lê be) ve wek çalakîyeke kafiriyê tete hesabandin.

(تەنکرکردن) ziravbûn : **terqîq** تَرْقِيق

Bilêvkirina dengdaran, bêyî ku piştî zimanî bilind bike. Ya berevajî yê "tefxîm" (velarization)ê .

tezkiyeh تَزْكِيَة

1- Şahidîyê li ser qencyê dike: şahidîyê li kesayetîya baş dike.

2- paqijkirin : Carinan em vê peyvê di nîqaşkirina 'zekayê' de dibînin, wekî karekî ku paqijkirina mûlkîya mirov ji destkeftiyên çewt , bikartînin.

3-Tewsiye (راسپاره ده)

xwe-dadperwerbûn(rastdarî) : **tezkiyet an-nefs** تَزْكِيَة النَّفْس

Pesnê xwe ji bo tîrsa Xwedê. Divê Muslimanek vê yekê neke. (Li Qurane binêrin

32:53)

bi rûmetkirin : **tesbîh** تَسْبِيح

Pesendana Xwedê bike. Gotina asayî "subhan-allah" ye (Xwe bi rûmet e).

jêberdin : **tesrîh** تَسْرِيح

Ev peyv di Qur'anê de ji bo jina ku bi tamamî nehatiye berdan tê gotin, Ango yan mêr dê wê bi awayekî aşîtyane berde an wê li nik xwe bihêle an mue‘ameleke baş pêre bike. (Qur'an, Al-Beqereh 2: 229)

teslîm تَسْلِيم

1-silav : Dibêjin, "assalamu ‘eleykum" ("Silava Xwede li ser wî be") an tişteke bi vê watê.

2- nimêj bi vê hevokê: rast û çep bidawî dibe.

3-radestkirin: Radestkirina tişteke an kesekî (ew bi xwe jî di nav de) ji bo kesekî.

navkirin : **tesmiyeh** تَسْمِيَة

1-Gotina "bismi-llah", ku bi wateya 'navê Xwedê' tê .

2-Navkirin : dana nav jibo kesekî an tişteke.

Tesnîm تَسْنِيم

Navê çavkaniyekî ye li bihuştê, Ew zelaltirîn celebê avê ye. Tenê kesên nêzîkî Xwedê dikare jê vexwin. (Li Qur'ana Pîroz binêrin , Al-Mutefifîn 83 : 27-28).

rastikirina rêzê : **teswiyet aş-şaff** تَسْوِيَة الصَّف

Di civînê de, ji nimêjkeran tê xwestin ku di yek rêzê de bisekinin û leng û milên di yek rê de drust bikin.

mînak kirin : **teşbîh** تَشْبِيْه

Di teolojiyê de, nabe ku mirov taybetmendiyên mirovî bi Xwedê re girê bide, an taybetmendiyên mirovan bi Xwedê re berawerbike(berhevdan) ev kufreke giran e. (Binihêrin "tenzîh").

têşrîc تَشْرِيح (ياسادانان) zagondan/qanûnda : **teşrîc**

Qanûn çêkirin. Gotina têkildar "şarî‘eh" (Zagona Islamî) ye.

parvekirina mîrasê : **teşrîk** تَشْرِيْكgerandina cenazê (binerdkirin): **teşyî‘ al-jenazeh** تَشْيِيْع الْجَنَازَة

Bi giranî ji musulmanan tê xwestin ku bi barê cenazên birayên xwe yên musulman rabin.

bersiv ji bo pişikê : **teşmît al - ‘aṭis** تَشْمِيْت الْعَاطِس

Di dema ku mirov dipişike, jê re dibêjin "yerhemkum-Allah" (Xudayê li te bibexşe) ew jî bersiv dide: "al-hemdu li-llah" ('Spas ji Xwedê re).

şehadetkirin : **teşehhud** تَشْهَد

Dibêje, "aşehedu an-la ilaha illa-Allah" ("Ez şahid im ku ji Xuda pê ve xwedayek din tune"). Mirov dikare lê zêde bike, "we aşehedu anna muhemmeden rasûlullah"(Ez şahid im ku Muhemmed Resûlê Xwedê ye).

gerandina miriyan : **teşyî‘ al-meyit** تَشْيِيْع الْمَيِّت

("teşyî‘ al-jenazeh تَشْيِيْع الْجَنَازَة " binihêrin.)

xêrxwazî dayîn : **tesedduq** تَصَدَّق

Dana sedeqê: mirov dikare Karê xêrxwaziyê bike, tişteke bide, an arîkarîyê bide kesekî ku hewcedar.

dibe sufi, Sufiger(derwîş) : **teşewwuf** تَصَوَّف

Bi gelemperî, ev rêbazike girêdayî perwerdahîya psîkolojîk e, ku balpiştîya xwe li ser baweriyên metafîzîkî ava dike, lê ev yek ti elaqa xwe(delîl) bi şerîyet(qanûn) û hişmendîyê re nîne.

(دهپار ییتهوه) daxwazkirin bi dilnizmî : **teđerre'e (yetederre')** (يَتَضَرَّع) تَضَرَّع

Dua kirin bi dilsozî û nermbûn .

(پاککردنهوه) paqijkirin : **teţehhur** تَطَهَّر

Bi rêya avêtina gemar û desnîmêjkirinê an şuştina laş.

(خوبهخش) bi dilxwazî : **teţewwu'** تَطَوَّع

Kirina kar bi dilxwazî, wek nimêjên vebijarkî an girtina rojîyê.

bihnxweşkirin : **teţeyub** تَطَيَّب

Pêxember Muhemmed ji bihna xweş (misk, bixûr) hes dikir û wî ji şopindarên xwe jî teşwîq dikir ku bihna li xwe bikin, nemaze berî çûna mizgeftê.

baweriya bi hebûnên xirab : **teţeyur** تَطَيَّر

Ew Musilmanan teşwîq dike ku bi Xwedê bawer bin û bi tiştên baş bawer bikin ("al-fa'l al-hesen"); Ango, geşbîn be. Ew nabe bi tiştên reşbîn bawer be, ne jî li gorî wan tevhevbigere.

rîwayet bi emrê Xwedê : **te'ebbudîy** تَعَبَّدِي

Musilman tişteki dike ji ber ku ola wî wusa ferman dike.

(فرهژنی) pirjimara jinan(pirjinî) : **te'eddud az-zewjat** تَعَدَّدُ الزَّوْجَات

Mêrê ku di heman demê de zêdetir ji yekê jinê hebe.

şehidiya dilsoziyê . şehidiya dilsoziyêrastbûn : **te'dîl** تَعْدِيل

Ev têgeh ji bo nirxandina çîrokbejên "hedîsê" tê bi karanîn ku şehdebûnê li rastbûna çîrokbejê dide. Ew li dijê "tejrîh : birîndar"ê û ji bo ('eşkerikirina şaşiyân') ye.

drêjkirin : **te'diyeh** تَعْدِيَة

Di zanista prensîban de tê wateya dirêjkirina bandora darazê li ser mijarek sereke ku bin-mijaran bigire.

pêşkêşî : **te'rîd** تَغْرِيس

Pêşkêşa pêşniyarek, mînak neyekser, wek ku di bûyera nîşana xwesteka kesek de ku di "dema bendê"(eddeh) de bi jinebî re bizewice. (Li Qur'anê binêrin, 2: 235).

cezayê veqetandinê(texmînkirin) : **te'zîr** تَغْزِير

Cezayê bidîtinaçavî(teqdîrî/texmînî) ev ceza di şerîeta"zagona" Islamî de (di Qurana Pîroz û Sunnetê de) ne hatîye diyar kirin ; Ji ber vê yekê, ew li ser texmîna dadger an serwer dimîne.

(سهر مخوشی) sersaxiyê: **te'ziyeh** تَغْزِيَة

Sersaxiyê ji bo yekî ku di malbatê de mirin hebe.

(ناچالاكکردن) nebûna taybetmendiyan : **te'tîl** تَعْطِيل

Di teyolojiyê de, ev yek îdîa dike ku divê em hemî taybetmendiyan ji têgeha xwe ya Xwedê negirin.

rêzgirtina qedexeyan : **te'zîm al-ħurumat** تَعْظِيم الْحُرْمَات

Baldara qedexeyan û rêzgirtina ji tiştên pîroz re.

Xweda were bilind kirin : **te'ala-Allah** تَعَالَى اللهُ
 Gotinek ku ji hêla Musilmanan ve piştî peyva Xwedê "rûmet lê be" wekî nîşana rêzgirtinê bikar tînin.

تَغْلِيْق (بِهَسْتَرَابِيْت) girêdayî bûn : **te'liq**

Tiştêkî bi yekî din ve girêdidin.

تَغْلِيْل dadperwerî . rastkirin : **te'lil**

Ji bo kiryarek an darizandinek taybetî sedem û hincet dan..

تَعْوْذ (يَتَعْوْذ) **te'ewuze (yete'ewuez)** parastî digere :

Ev tê vê wateyê ku li Xwedê bigerin. Daxwaza hevbeş "أعوذ بالله من الشيطان الرجيم" a'ûzu bi-llahi min aş-şeytan ar-rejim" ("Ez xwe bi Xuda re digirim, xwe ji şeytan dîr dixim")

تَعْوِيْذَة (تَعَاوِيْذ) **te'wîzeh (kom. te'awîz)** nivîşt :

Nivîštokeke ku kesek wê hildigire an jî wê dixwîne ji bo ku wî ji xirabiyê biparêze. Di Islamê de, divê mirov tenê arîkarîyê ji Xwedayê mezin bixwaze, nabe ku mirov arîkarîyê ji kesekî ku hêza xwe tune ye ku kesekî biparêze, bixwaze . ("temîmeh" binihêrin.)

التَّعَابِن (At) **te'xabunn** windakirina(xapandina) beramberî :

Xapandina hevûdu an hesta xapandinê. ziyana hevûdu.

سُورَةُ التَّعَابِن (sûreya-) **te'xabun** Sûreya xapandina beramberî :

Ev sûreya 64(an) ya Qur'anê ye, ku sernavê xwe ji peyva ji ayeta nehê digire ku ew bi navê roja te'xbunê ku bi wateya Roja Vejînê ye, tê. Di wê demê de hin binkevin hin jî biserdikevin, ew li ser yekrêzî û taybetmendiyên Xwedê behs dike, û behsa pêbaweriya Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) dike. Ew behsa veqerandinê dike, herweha, ew bangî mirovan dike ku li ser kiryarên xwe yê derve û hundurîn hişyar bin.

تَفْخِيْم (گهرومکردن) mezinkirin (stûrkirin) : **tefxim**

Hildana beşeyê piştî ziman li ber banîyê dev di dema blêvkirina hin dengdaran de, wekî (ط : ط).

تَفْرِج الكُرْبَات **tefrîj al-kurubat** rakirina tengasiyê :

Dana alîkariyê ji bo kesekî dike da ku ew pirsgerêkên xwe derbas bike an çareserkirina zehmetîyên xwe yê bi êş bike.

تَفْرِيق (دابەشکردنی یاسایی) dabeşkirina qanûnî : **tefrîq**

Cûdabûna zagonî, veqetandina jin û mêr, û wan wek ji hev berdayî dibîne.

تَفْرِيط **tefrîṭ** paşguh kirin :

Piştgukirina tiştêkî an piştguhkirina erk(wacib).

تَفْسِيْر (پروونکردنهوه) şîrovekirin : **tefsîr**

Ravekirina wateya nivîsê ya Quranê û / an şîrovekirina wê. Li ser wateyên ayetên Qur'anê gelek şîrovên ku bi wan bawerkirî hene ku ji alîyê Ibn Kesîr, Jelaleyn û Al-Qortubi ve hatine kirin....

تَفَقَّه فِي الدِّيْن **tefeqquh fi ad-dîn** fêrbûna olê ye :

Xwendin û têgihiştina mijarên olî.

تَفْوِيْض **tefwîḍ** destûrdayîn :

Derxistina hêzê, an hiştina tiştêkî di destên kesekî din de. (Ji bo wateya duyemîn, Quranê bibînin, 40:44.)



kefen kirin : **tekfîn** تَكْفِين

Piştî şuştina laşê mirovê mirî, laş wî di nava parçekê qomaşê (cawê) paqij de tê pêçandin. Ji bo vê jî tê xwestin ku kelaş bi bîhna xweş werê kefen kirin.

erkpêdan/berpirsiyariyê hilînin : **teklîf** تَكْلِيف

Bi gelemperî bi wateya temenê berpirsiyariyê û mezinbûnê tê.

sûreya zivirînê : **tekwîr** (sûreya-) سُوْرَةُ التَّكْوِيْرِ

Ev Sûreya 81 ê ye ji Qur'anê, Li ser diyarkirina nîşanên Roja Vejînê, ya ku cîhan di warê guhertinên berî rûdana wan de rû bi rû ye, Li ser mezinahiya Qur'anê û kî ew anî, bandora wê li ser derûniya mirovî, wekî din dubare sond di çend ayetan de heye da ku mirov ji xemsariya wî hişiyar bike.

tekyîf تَكْيِيف

1-Xwedanasîn : Di teolojiyê de, ev behskirina hêzê an kiryarê Xwedê dike.

2- Rastkirin : Di prensîbên qanûna Islamî de, tê xwestin ku mirov li ser kokê raweste da ku sînorên wê diyar bike.

dibêjin ", lebbeyk allahumma lebbeyk": **telbiyeh** تَلْبِيَةِ

Dibêjin ev dua divê di her gavê de bête dubare kirin: "lebbeyk allahumma lebbeyk ..." ("Ez ji fermana te guh didim Xudayê xwe ...").

mirîyan bi bîr bîne ku şehadeh bêje : **telqîn al-meyît** تَلْقِيْنَ الْمَيِّتِ

Gava ku em dibînin musulmanek dimire divê em bilez bikin ku ew bêje "şehadeh" ("Ez şahid im ku ji xwedê pêve xwedak din tune ye. Ê Muhammed peyxemberê Xuda ye"). ("أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله").

Telmud : **Telmûd** تَلْمُود

Çavkaniya bingehîna qanûna Cihûyan ye.

xwendin : **tilaweh** تِلَاوَةِ

Bi gelemperî, ev bi baldarî xwendin an xwendina Quranê, bi têgihîştina Qur'anê û ramankirina wateyên wê tê. Li Qurana Pîroz Binêrin, Al -'Enkabût 29 : 45

berhevkirin, mînak kirin : **temşîl** تَمْشِيل

Ew bi wateya ku nabe mirov berhevdana kiryar û taybetmendiyên Xwedê bi mirovan re berawer bike, ji ber ku wek kifrê tê hesibandin, ji ber Quranê ji me re dibêje "Tişteke mîna wî tune ye."

rûmetkirin : **temjîd** تَمْجِيد (ستایشکردن)

Ew pir caran di çarçoveya pesnê û mezinahiya Xwedê de tête bikar anîn.

nîveşt : **temîmeh (kom. tema'im)** تَمِيمَةٌ (ماتم) (ماسكوت)

Ew tişteke ku mirov hildigire ji bo ku wî bi gelemperî ji giyanên xirab biparêze. Lê Islam vê yekê qedexe dike, ji ber ku parastina rasteqîn ji hêla Xweda tene ve tê peyda kirin. Mirov dikare ji bo wê armancê ayetên Quranê bixwîne (mînak. Sûreya "Al-Fatiheh" 1 , Al- Beqereh 2: 255; Sûreya 113 – 114 "Al-me'uzetin").

danûstendina (pêşniyara) xapînok : **tenajuş** تَنْجُوس

Di danûstendinek karsaziyê de, pêşniyarek derewîn tê kirin da ku yên din bihayekî zêdetir bidin.

تَنْزِيه (بەرزکردنەوه) jê avêtin . hildankirin : **tenzîh**

Wateya wê ev e ku divê nabe em taybetmendiyan mirovan bi yê xwedayî re berawerbikin, ji ber ku "Tiştêk mîna wî tune ye." (Quran, 42:11 û Sûreya 211).

التَّعْمِيم (at--) **ten'im**

Cihê ku li ser sînorê Mekeyê ye ku mirovên Mekkeyê dixwazin Hecê an Umreyê li wir bikin da ku Ihramê li xwe bikin. (an jî niyeta wan ji bo rêwîtiyeke hebe).

تَهَجُّد (nimêja şevê) : **tehejjud**

Ev kurte ye ji "nimêja attehejjud"ê ew nimêja vebijarekî ye ku mirov wê di kêrhatîya şevê de pêk tîne ..

تَهْلِيل (dibêjin "la ilaha illallah") : **tehlîl**

(Ango: Ji Xwedê pê ve tu xweda yê din tune). ("Gotinên hevgerî ev in:" tasbîh, "tehmîd," tekbîr.

تَوْبَة (توبه) poşmanî . tobekirin : **tewbeh**

Vegerandin li kiryarê rast piştî xeletiyê, xwe ji kiryarên çewt dûr dixin û bexşandina Xwedê dixwazin.

سُورَة التَّوْبَة (سورة التوبة) : **tewbeh (sûreya-**

Ev Sûreya 9emîn a Qur'anê ye, ku tenê ew sûret a ku bi "bismillah" dest pê nake ye. Ew sûret behsa kesên ku bawerî bi xwedakan tanîn ji müşrikan û munafîqan û birrîna cezayê wan dike, li ser cîhadê , li ser Ehlê Pirtûkê (Cihû û xiristiyanan), û behsa rastiya yekdestiyê, li ser pesnê koçberên berê ji koçberiyê, mijara zekatê, û hewcedariya lêgerîna zanîna û fêrbûnê, li ser çîroka koçkirina Pêxember û mehên herî pêroz, dike.

تَوْبَة نَصُوح (poşmaniya bi dilrast) : **tewbeh nesûh**

Sê şertên tobêbûna dilpakî hene: (1) dev ji kirinên çewt berdin, (2) poşmanbûna ji ber vê yekê û lêbûrîna xwedayî, û (3) çareserkirina ku hûn kirina xelet dubare nekin.

التَّوَاب (at-) : **tewwab**

Taybetmendiyeke Xuda ye. Yê ku bi domdarî bexşîna koleyên xwe qebûl dike.

تَوَاتُر (zincira domdar) : **tewetur**

Di hedîsê de, ev bi wateya zincîreke(rêzeyek) domdar tê û pirrengiya çîrokbêjan, ku nivîsê pêbawertir dike.

تَوْحِيد (بەکخستن) yekbûn , teolojiya îslamî : **tewhîd**

Baweriya bi yekbûna Xwedayê mutleq û li gorî dua û îbadetê tevbigerin. Carinan ji lêkolîna mijarên teolojîk re di Islamê de yekparêzî an " ilm al-tewhîd" tê gotin.

تَوْحِيد الْأَسْمَاءِ وَالصِّفَات (yekbûna nav û taybetmendiyan) : **tewhîd al-asma' we ş-şifat**

Ev têgeh li gorî nav û taybetmendiyan xwedayî tê bikar anîn ji ber yek divê bi yekîtiya wan a békêmasî(mutleq) bawer bike. (Li Quranê binêrin (59: 7) û (3:31)).

تَوْحِيد الْأُلُوهِيَّة (yekbûna xwedaniyê) : **tewhîd al-'ulûhiyeh**

Baweriya ku tenê Xwedayê Yek heye. û şîrîk, zarok û jina wî tune ye û ew yekane ye û tikesê wî tune ye. (Li Qur'an binihêrin, Sûreya 112)

yekdestiyê : **tewhîd ar-rubûbiyeh** توحيد الربوبية

Baweriya ku tenê Xwedayek heye . û ji bo afirandina tevahî ew domdar e.

yekbûn : **tewhîd al-'ibadeh** توحيد العبادة

Olperestî tenê ji bo xwedê, bê navber û hevkar.

Tewrat توراة

Pirtûka ku ji bo Pêxember Mûsa hatîye dabezandin. Hin zanyar dibêjin: ew Qanûna Mûsa an Pênc pirtûkên(Asfarên) Mûsa ye. Ew bi gelemperî ji bo destnîşankirina hemî pirtûkên (Peymana Kevin) tê bikar anîn.

rûniştina li ser kûlîmek (qurrikê) : **tewerruk** تَوْرُك

Li ser "nimêja rûniştî" li ser (qurrikê) li aliyê çepê li ser erdê, dema ku qurrika rastê li ser lingê rastê disekine, ku tiliyên wî digihîjin erdê.

dua germ û dilovan : **tewessul** تَوَسَّل

Daxwazkirin di dema nimêjê de tenê ji xweda tête xwestin, ku yekser mirov berê xwe dide Xwedê, ne bi riya tu kesî re.

desnimêj : **tewedda' (yetewedda')** تَوَضُّأ (يَتَوَضُّأ)

lihevkin : **tewfîq** تَوَفِيق

Ew bi wateya ku dema mirov hewldide nêrînên ne wek hev an nakokbar li hev bîne.

biryara ku bi olê tê standin : **tewqîfî** تَوَقِيفِي

Tiştê ku nayê nîqaş û gengeşeyê ne, ji ber ku ew bi ol bi fermana Xwedê an rêwerzên ji Resûlê Wî biryar hat girtin.

ez bi Xuda bawer dikim : **tewekkele (yetwekkel)** 'ela-Allah (يَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ)

Ez baweriya xwe bi Xuda ve girê didim. Car caran, ev gotin "tewekkelna 'ela-Allah"ye di dema ku mirov peymanekî pêk tîne.

bawerî û girêdayîn bi Xwedê re : **tewekkeltu** 'ela-Allah (تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ)

Bi gelemperî, di dema ev ku kesek bi Xwedê bawer be, û dev ji fikaran(xem) berde.

bibe dadwer : **tewellî al-qeđa'** تَوَلَّى الْقَضَاء

Erkpêdan wek dadger.

mêrê demkî : **teys al-mustar** التَّيْسُ الْمُسْتَعَار

Tê zilamek ku di dawiyê de jinek berdayî re dizewice, zewacê biqedîne û wê berde, bi tenê armanca vegerandina wê li cem mêrê xweyê berê.

(ناسانكارى) hêsenkirin : **teysîr** تَيْسِير

Tiştan hêsan bikin, bi pêşniyarkirina awayek hêsan, lê bi qanûnî, ji bo ku tiştê bikin.

dest ava hişk(paqijkirina bi tozê) : **teyemmum** تَيْمُّم

Çalakiya simbolîk a paqijkirina rû û destan bi xweliya(toza) sivik li şûna desnimêjê, di nebûna avê de an ji ber nekarîna desnimêjê wek nexweşiyê.

xwastina bextewarî : **teyemmun** تَيْمُن

Bi tişteke ku çavkaniya bextewariyê ye difikire.

bi rast ve diçin : **teyemmun** تَيْمُن

Li milê rastê tişteke dest pê bike (Mîna ku pêşî milê rast bişon an pêşî bi lingê rast bikevin mizgeftê) an jî di vî alî de biçin.

sûreya hêjîrê : **tîn** (sûreya-) سُورَةُ التِّينِ

Ev sûreya Qur'anê a 95(an) ye, ku navê xwe ji ayeta yekemîn digire. Sûret behsa vejîn û ceza dike, û behsa afirandina mirov di nirxandina mirov a çêtirîn dike, û sûret bi pejirandina li ser mijara vegerandin û dîwana Xwedê temam dibe.

(ث)

bîranînek pêbawer : **şebt (kom. şubût) (ثُبُوت)**

Di warê nirxandina çîrokbêjên hedîsê de, mirovek xwedî bîranînek berbiçav wan bi bîr tîne(paşde).

tekiza meha : **şubût al-şehr ثُبُوت الشَّهْرِ**

Daxuyaniya fermî di derbarê destpêka meha hicrî(heyvê) de, mîna Ramazanê.

bawerî : **şiqeh (kom. şiqat) (ثِقَات)**

Ev behsa çîrokbêjê hedîsê dike, ku ew di cihê bawerîyê de ye, ku kesayetiya tiqisûr têde tune ye(bêhempa ye).

mirov û cînn : **şeqelan (aş-) الثَّقَلَان**

Ev Gotina behsa du çînên sereke ji heyînen berpirsiyar dike; mirovên xuya û mirovên nediyar (nedîtbar) wekî cinna.

şemud ثَمُود

Peyayên mirovên 'Ad. Ew di navbera bakur-rojavayê Erebiistanê de, di navbera Medinah û Sûriyê de têne naskirin. Pêxemberê wan Salih bû. Allah Ta'ala wan hilweşandîye. Binêrin Qur'ana pîroz ', Al-A'raf (7): 73-79, Hud (11): 61-68, Aş'Şu'era (26): 141-159, An- Nemil (27): 45- 53, Az-Zariyat (51): 43-45, El-Qemer (54): 23-31.

şenîyat al-weda' : **şeniyyet al-weda' ثَنِيَّة الْوَدَاعِ**

Ev navê cîhekî ye ku dikeve Medînê, ku têde hatiye ragihandin ku welatîyên vî bajarokî di dema koçkirina Pêxember Muhemmed(nimêj û silavên Xwedê li ser wî be) de ji Mekeyê li Yathribê (navê kevn yê Medînê ye) pêşwazîya wî kirine.

ثَوَاب : **şewab ثَوَاب** (پاداشت)

Bervajîya " 'iqab" (' cezakirin ').

ثَيْب : **şeyib ثَيْب** (نَهْكَ كَجَيْبِ)

Zilameke an jineke ku berê zewicî ye . Di hin aliyên qanûna Islamî de, ew bi mua'ameleke cuda tête dîtin(nirxandin, xebitandin).

(ج)

جائز (رێگهپێدراو) destûbar, dibe : **ja'iz**

Berevajî yê "heram" (qedexe). Ew bi gotina "helal" re hev wate ye.

جایی (جُباة) : **jabî (kom. jubat)**

Berhevkarê bacê . Kesê ku li ser navê hikûmetê berpirsiyariya berhevkirina bac û sedeqan, dike.

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ (sûreya-) : **ja'siyeh**

Al-Jasiyeh yek ji navên Roja Vejînê(qiyametê) ye di Islamê de, ew 37 ayetên, û rêzîknameya wê di Qur'anê de 45. Ev Sûreya sûrek ji dijminahiya kaferên ku li dijî Islamî bûn, e û awayê rûbirûbûna wan bi hinçet, ayet, rastî û pirsgirêkan re, û her weha çawekiya ku Qur'an dilên wan ên gendelbûyî(xirabûy) derman(qenc) dike.

جَارُ جُنُبٍ : **jar junub**

Cîranê dûr (ne li derdorê ye).

جَارِيَةٌ (جَوَارِي) : **jariyeh (kom. jewarî)**

Keçek an jina ciwan .

جَاز (يَجُوز) : **jaze (yejûz)**

Qedexe nebe. Ew dibe .

جَالُوت : **jalût**

Padîşahê zordar ê kafirên ku ji hêla Pêxember Dawid ve hatiye kuştin. (Li Qur'anê binêrin, 2: 250- 251).

الْجَامِعُ (al-) : **jami'**

Taybetmendiyeke Xwedê ye . Ew ê ku hemî hebûn û tiştan (her weha dijberan) tîne cim hev.

الْجَامِعُ (جَوَامِع) : **jami' (jewami')**

Bi gelemperî, ew behsa mizgefta ku têde karûbarên roja îne tene kirin, dike, ji ber hemî mizgeft li gelek welatên musulman ji bo wê armancê nayên bikar anîn.

الْجَامِعُ الصَّحِيحُ (al-) : **jami' (al-) aššahîh**

Ev Têgeh ji bo amace bi pirtûka hedisê a ku ji hêla Immam Al-Buxarî ve hatîye berhev kirin, tete bikar anîn.

جَان (جَنِي) : **jann (tek. cinniy)**

Afirîdên ji agir hatine çêkirin, û bi gelemperî, ew ji alîyê mirovan ve nayê dîtin. Tê bawer kirin ku ew dikarin bi çend rengan bîn dîtin. Peyama Islamê çawa ji bo mirovan hatîye şandin, herweha ji bo wan jî hatîye şandin. (Li Quranê binêrin, 72; 46: 29-32; 55: 15).

جَاهِرٌ (يُجَاهِر) : **jahere (yujahir)**

Ev têgeh bi gelemperî bi kiryarên çewt û dramatîk re tê bikar anîn, ku ew van kiryanan di nav gel de dikin , an pesnê xwe pêdidin.

جَاهِلِيَّةٌ : **jahilîyeh**

Nezanîya tarî, di serdema berî îslamê de, serdema cehaletê îşaretê bi serdema dîrokî ya nezanîne li Erebiştanê dike. carcaran ev têgeh ji bo bîranîna hemî kiryarên ne-Islamî tete bikaranîn.

الْجَبَّارُ (ال) : **jebbar (al)**

Taybetmendiyeke Xwedê ye . Yê ku dihêle her kes û her tiştî lê guhdar bike.

جباية (كۆكر دنهوه) berhevkirina bacan : **jibayeh**
جبت Xûdayê putî : **jibt**

Tiştêk ku ji hêla putîkaran ve tê parastin.

جبريل : **jibrîl**

Li gorî hînkirinên îslamî, Cebrail melekê ku name Xwedê digihande Pêxemberên . Ew giyanê Amîn e. (Li Qur'ana Pîroz binêrin, Al-Beqereh (2): 97-98, At-tekwîr (81): 19-21. Murselîn bibînin).

جبل الرَّحْمَةِ : **jebel ar-reh̄meh**

Çiyake dikeve devera 'erefeyê ku ji wir Pêxember Muhemmed(nimêj û silavên Xwedê lê be) axaftina xwe ya xatirxwestinê xwendîye. (xutbet alweda' : "xutba xatirxwestinê") da.

الجبرية (al-) : **jebrîyyeh**

Ew azadiya hîlbijartina mirov înkâr dike û bawer dike ku hemî kiryarên wî ji berê ve hatine destnîşankirin.

يَجِدُ (جَدَّ) : **jeħede (yejħedu)**

Di çarçoveya hînkirin û rêzikên olî de, ev peyv bi wateya ku hebûna wan red dike an jî giringiya wan înkâr, tê.

الجحفة (al-) : **juħfeh**

Navê deverêkî ye ku tede mirovên ji rojavayê Deryaya Sor tên, li ser rîya Mekke, ji bo "Umreh" an "Hec" dest bi danîna "Ihram" dikin."

جحيم : **jeħîm**

Em dikarin di Qur'anê de gelek gotinên ku behsa vê peyvê dikin bibînin ku cihê(mala) bêbawerên pozbilind di axiretê de cahneme ye. Asta herî kûr a agire. Ew ji bo wanên yên ku bi Xwedê û peyxemberê wî Muhemmed, nimêj û silavên Xwedê lê be, bawer dikine, lê fermanên wî paşguh kirine (Binîhêrin, mînakî 79: 36-39.)

جذع الضأن (jeze' ad-da'n) : **jeze'**

miya(peza) ku salekê temam kiriye. Gotina "jedî" bi heman wate jî bo "bizinan" jî tê bikar anîn.

جذع الإبل (jeze' al-'ibil) : **jeze'**

Devahê(Weşter) ku çar salên xwe temam kiriye(qedandî) ye.

الجرح والتَّعْدِيل (al--) : **jerħ (wet-te'dill)**

Di belgekirina hedîsê de, şêwazeka zanistiyê ku tê de veguhêznerên nivîsê (an veguhêrnivîsên nivîsê), li ser bîngeha hêjayiyên xwedêtirsî, bîranîn û tevahîbûna exlaqî ya giştî, tene nîrxandin.

جُزء (أجزاء : جزء) : **juz' (kom. 'ajza')**

Qura'na Pîroz li ser 30ê 'jizi' (perçên ku wekhev in) tete parçekirin, ku her yek jî du "Hizban" pêk tê.

جزاء (جزاء و سزا) : **jeza'**

Paşvedana baş an xirab. (Li Quranê binêrin, 25: 15 û 54: 14.)

Xwedê xêra we mezin bike! : **jezakum allahu xeyre(n)**

Ev axaftin bi gelemperî jî bo spasdariya tete.

devehê gurandî : **jezûr** جَزورmafê wî bide : **jeze (yejzî)** (جَزَى) جَزَى

Lêkerekî bêteref; bi wateya dana tiştê baş(xêr) an xirab (şerr)tê, kîjan hêja ye. Ji ber vê yekê, di dema ku em bixwazin spasiya kesekî bikin, divê em bêjin: "Bila Xwedê te baş xelat bike." "jezak Allahu xeyran."

baca parastinê : **jizyeh** جَزِيَّة

Baca ku ji hêla welatîyên ku ne-musilman ve ji bo Dewleta Islamî ji bo parastina wan tê dayîn . "Ahil z-zimmeh" bibînin.

Jeferî: **Je'ferî** جَعْفَرِي

Ew li dûvçûnerê mezhebê Şîya ne ku dibêjin ew li pey mela Je'fer As-Sadiq, ku dibe neviyê Îmam Elî, pismamê û zavayê Pêxember Muhemmed, diçin.

mûçe . diravdan : **ju'el(kom. ju'ûl)** (جَعْل) جُعول**jilbab (kom. jelabîb)** (جَلَابِيب) (رُوب)

Ew ji bo cilekeke ku vekirî ye û bi gelemperî li ser cilên derveyî tê li xwekirin. (li Qurana kerîm binêrin , 33: 59).

جَلْدَة (جَلْدَات) **jeldeh (kom. jeldat)** (جَلْدَات) (لَيْدَان . قَامِجِي) lêdan . qamçî :

Di cezayê lêdanê de, ew bi gelemperî li gurî celebê sûcê tê pîvandî, wekî 80 an 100 qamçî .

رُنَيْشْتِيْن (دَانِيَشْتِيْن) **Julûs** جُلُوس

Di nimêjên ferz de, ev helwesta ku mirov çokên xwe xwar dike û li ser lingên xwe rûdine, lingê xweyê rastê bi awayekî rast hildigire, û tiliyên wî dikevin li ser erdê (bi erdê ve dikevin). Qurrika wî bi tevahî li ser lingan dimînin.

rûmet, mezinahî : **jelîl (al-)** الْجَلِيل

Taybetmendiya xwedayî. Mezinahiya Jelalata Wî ya bêhempa.

Jumada Yekem : **Jumeda al-ûla** جُمَادَى الْأُولَى

Navê meha pêncemîn e ji salnameya îslamî.

Jumada Duyemîn : **jumada aš-šaniyeh** الْجُمَادَى الثَّانِيَّة

Navê meha şeşemîn e ji salnameya îslamî. Navekî din; jumada al-axir .

karê cinsî : **jima'** (يَهِيوَهَنْدَى سِيْكَسَى) جِمَاع

Karê cinsî dibe sedema "nepakbûnê", loma tê xwestin ku mirov tevaviya laşê xwe bişû, heta di rewşa ku avika mêr di bûyera razana jinûmêr de neyê-avêtin.

koma, civatin : **jema'eh** جَمَاعَة

Di dema ku nimêjker digihin hev, peyva "Selat al-jema'eh" (nimêja bi hev); civata musulmanan. . . hwd tê gotin.

جَمَاعَة عُدُول **jema'eh 'udûl**

Ev gotin ji bo mirovên dilovan yên musulman ên ku erkên xwe yên olî dişopînin û xwedanê dilsoziya exlaqî ne, tê gotin.

جَمَرَات التَّشْرِيق **jemerat teşrîq**

Jemerata rojên sê teşrîq (Al-Soghra "piçûk" , Al-Wusta "navîn", û Al-Kubra "mezin") Hecî piştî rakirina yekem (piçûk) a hramê wê diavêje.

kolana kevîran : **jemerat (tek. jemreh)** (جَمْرَة) جَمَرَات

Ev têgeh ji bo wesifkirina(slûxdana)sê stûnên ku bi keviran hatine çêkirine. (Mekkeh al-Mukerremehê) Komirê germ spî (ew simbola şeytan e). Li ser wan cihan, her hecî heft keviran davêje her stûnekî; Di wê demê de ew dibêjin "Allahu akber".

kolona keviran a piçûk : **jemreh (al-) aš-šuxra** الجَمْرَةُ الصُّغْرَى
Stûna sêyemîn a Hecê tê kevirkirin(bi avêtina heft keviran), yek bi yek, wekî beşek ji rêuresma Hecê. Ew herî nêzîk ê mizgefta Al-Xif li Mina ye, ji ber vê yekê jê re cîhan"dunya" tê gotin.

kolona keviran ya Eqebeh : **jemret al-‘Eqebeh** جَمْرَةُ الْعَقْبَةِ
Hecî di wê Roja Qurbanê de(roja Cejna Qurbanê)bi kincên xwe yên Ihramê kevirê xwe davêjin. Dikeve dawiya Mina.

kolona kevir ya navîn : **jemreh (al-) al-wušta** الجَمْرَةُ الْوَسْطَى
Stûna duyemîn a Hecê tê kevirkirin (bi avêtina heft keviran, yek li dû yê din, li ser wan Stûnan) wekî beşekî rêuresmên Hecê.

جَمْعُ جَمْعٌ (کۆ بوونهوه) berhev kirin : **jem‘**
Girêdana du nimêjan bi hev re (nîvro û esrê "paşê nîvro" an rojavabûn û êvara dereng) nimêjkirina wan li dûvhev.

جَمْعُ تَأْخِيرٍ (دواخستن کۆ بکهوه . کۆکردنهوه درهنگ) berhev kirina dereng : **jem‘ ta‘xîr**
Di çarçoveya nimêjê de, bi wateya kirina du nimêjan di heman wext de, wek tevlihevkirina nimêja nîvro bi ya esrê re di dema nimêja esrê de, yan jî tevlihevkirina nimêja evarî (muxrib) û nimêja şeviyê (eşa) di dema nimêja şeviyê de .

جَمْعُ تَقْدِيمٍ (کۆکردنهوه بهرمو پيشهوه) berhev kirina pêşve : **jem‘ teqdîm**
Di çarçoveya nimêjê de, ew bi wateya tevlihevkirina du nimêjan di heman wext de, tê, wek tevlihevkirina nimêja nîvro û esrê di dema nimêja nîvro de, yan jî tevlihevkirina nimêja evarî (muxrib) û nimêja şeviyê (eşa) di dema nimêja evarî de .

جَمْعُ صَلَاةٍ (نوێژهکان کۆ دهکاتهوه) berhev kirina hevbeş : **jem‘ şelat**
Berhevkirina du nimjan . "Jem‘ " binihêrin.

جَمْعُ الْقُرْآنِ (کۆکراوهی قورئان) berhevkirina Qur'ana pîroz : **jem‘ al- Quran**
Xelîfe Usman ferman da jibo yekbûna xwendina Qur'anê li gorî çîna Quraîş. Kopîyek ji Mushefa fermî ji bo parêzgehên emparatoriya Islamê tê şandin. (32 koçberî).

جَمْعَةُ (ههینی) **îneh (al-) jumu‘eh**
Roja Îneh, rojê taybet de di Islamê. Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) em agehdar kirine ku Adem di vê rojê de ji dayikbû ye û di vê rojê de çûye bihuştê.

سُورَةُ الْجُمُعَةِ (سُورَةُ الْجُمُعَةِ) **îneh (sûreya-) jumu‘eh**
Ev sûreya Qur'ana 62 (an)ye, ku sernavê xwe ji peyva ku dikeve di ayeta 9-ê de, digire, Ew sûreya çaremîn e ji Musabihat e, ku bi pesnê Xwedê dest pê dike. Ew ji musulman dixwaze ku dest ji kar berdin û xwe baştir ji bo bîranîna Xwedê di dema banga nimêja îneh de vale bikin. Sûret qala bendên nimêja îneh dike.

جُمْهُور (گهستی) **jumhûr** komek ji xelkê :
Ev têgeh ji bo piraniya zanyaran(zanistan)tête bikar anîn.

جَنَابَةٌ (جهنابه) **jenabeh** pîsîyê mezin :
Rewşa nepakiye ku ji encama cinsîyet(zayendî) an xewnek şil. Bi vê rewşê re, nabe ku

Musilmanek destê xwe bide Qur'anê an wê bixwêne, eger ew tevaviya laşê xwe neşuştibe.

di rewşek berbiçaviya rîtualek girîng de : **junub** جُنُب

Kesê ku nepakiya wî hebe - bi wateya ku xwedan cinabe be. Jin û mêr ji sedema têkiliya zayendî(kirinrazana /cinsî) bicenabin. Jinek jî di dema mehane de an xwînrijandina piştî zayînê bicenab dibe. Ev sedemên gelemperî yên nepakiyê ne, ku di pirtûkên fikrê de jî wekî bûyerek mezin(hadîs akber) têne binav kirin. Tê xwestin ku mirov tevaviya laş xwe bişû, û bêyî wê yekê destûr nayê dayîn ku jin û mêr destê bidine Quranê an bixwênin, nabe derbasî nava mizgeftê bibin an jî nimêjan bikin.

جُنَاح (گوناه) : **junah** گناه

Ev peyv bi gelemperî bi gotina neyînî "la"(na) re tê dîtin:"la junah" ('guneh tune...)

جَنَازَة (جَنَازَة) : **jenazeh (kom. jena'iz)** (پرسه) binerdkirin (cenaze)

Gotineke ji bo merasimê cenazê tete bikar anîn .

جَنَّة (جَنَات) : **jenneh (kom. jennat)** behîşt

Cîheke ji bo yên ku bi yekîtiya Xwedê û hemî Pêxember û peyamberên wî bawer dikin, herweha ji bo yên ku jiyana xwe rast birêve dibin, hatiye misugerkirin. Di behîştê de heşt dergeh hene, ku her yek ji wan dergehyan zanzdeh dergeh heye. Navên heşt derîyan ev in: Deriyê Baweriyê, Deriyê Cihadê, Deriyê Kazmîn, Deriyê Reyan, Deriyê Du Dûban, Deriyê Xêrxwaziyê" sedeqeh", Deriyê Tewbê, Deriyê têkiliyê(girêdanê : "as-sileh").

جَنَّة (جَنَات عَدْن) : **jenneh / jannat 'edn** (جَنَّة عَدْن) baxçê (n) ya Edenê

Li gorî hinik xwendevanên şîroveker peyva "Edenê" bi wateya "zindîbûn û herheyî/hermanîyê têt."

جَنَّة (جَنِي) : **cinn (tek. cinniy)** cinn

Tiştên ku ji aliyê mirovan ve nayîn dîtin. Cûdahî di kokê de wusa xuya dike: Xwedê mirov ji herrîyê afirandî ye û cinn ji agir çêkirîye" (Sûreya 55: 14-15) Di vê sûretê de nîşana duyem heye ku cinn guhdarîya xwendina Qur'ana pîroz û pejirandina Islamê dike. Di nav wan de Musilman û Kuffar hene.

سُورَةُ الْجِنِّ (-سُورَةُ الْجِنِّ) : **jinn (sûreya-)** sûreya cinn

Ev sûreya 72(an) ya Qur'anê ye, ew bi vî navî hatiye ji ber tede behsa danasandinên cinn û merc û mezhebên wan tê kirin.

جِهَاد (جِهَاد) : **jihad** şerekê pîroz e

Li ser riya Xuda, bi taybetî di teşeya şer de, hewlek mezin tê dayîn.

جِهَاد النَفْس (جِهَادِي حَوْ) : **jihad an-nefs** kontrolkirina derûn/nefs

Xwe kontrolkirina ku zorê dide xwe ku karên baş(qenc) bike û xwe ji yên nerast(çewt) dûr bike.

جَهْر بِالْقِرَاءَةِ : **jehr bi-lqira'eh** xwendina bi dengê bilind

Xwendina ayetên Qur'anê di dema ku mirov şîpya(sekinandî)nimêjê dike (bi rojavabûnê re, êvara dereng û berbang) bi dengê bilind tê xwendin.

جَهْرِيَّة الصَّلَاة (-شَلَاة) : **jehrîyeh (şelah -)** nimêja bi dengê bilind

Nimêja Qur'anê bi dengê bilind tete xwendin, berevajî "siriyê", ku Qur'anê bi bêdengî

dixwêne, tenê kesê ku wê dixwîne wê bibihêze. Ew nimêjên ku di şevê de pêk tên (di dema ku roj diçe ava, êvara dereng û sihara sibê de)

dojeh . cehnem : **jehennem** جهنم

Ev peyv li gelek beşên Qur'anê tê dîtin ku ew wekî ceza ji bo kesên ku rastiye red dikin û şer wê dikin tê gotin. (Li Qur'anê binihêrin, mînak, 2: 206.)

Di rastiye de, ew yek ji astên dojehê ye. Heft astên agirê hene:

1- Al Hawiyeh . 2- Sa'yîr. 3- Jehîm. 4- Seqr. 5- Hutemeh. 6- Laza. 7- Jehenem.

qanûn, destûr : **jewaz** جواز

Bi wate çê dibe tê . "Ja'iz" bibînin.

Judî جودي

Cihê ku keştiya(gemiya) Nûh li ser wî bicîh bû ye. Ciyayê Jodi dikevê herêma Butanê li Tirkîyê, ku dikeve nêzîkî sînore Tirkîyê, Sûretê û Iraqê. (Li Qurana Pîroz binêrin, Hud : 44).

(ج)

mehana jinê (kinc) : **ḥa'id** حَائِض

Jinên ku dikevin cilan (dewra mehê)de di ji wan nayên xwestin ku nimêj bikin, rojîbigre an destên xwe bidine Qur'anê. Ew tenê dikarin wê ji bîroka xwe bixwînin, Têkiliya zayendî di heman demê de(mehana jinê) qedexe dike.

hecî : (kom. **ḥujjaj**) **ḥajj** (حَجَّاج) حَاج

Ew mirovên ku di meha Hecê de, diçin hecê li Mekkê.

parêzvan : **ḥejib** (kom. **ḥujjab**) (حُجَاب) حَاجِب

Di dîroka Islamî de, kesên ku dibine mêvanên kesayetîyên xwedî hêz û desthilat, ew ji alîyê **ḥajib** ve têtê kiş kirin(kontrolkirin).

qedexekirin : **ḥaşa lillah** حَاشَا لِلَّهِ

hemşîre : **ḥađineh** حَاضِنَةٌ

Şîrdaya zarokan: Jineke ku şîr dide zarokan din. Ango Jinek pitikek din şîr dide.

parastvan : **ḥafiz** حَافِظ

Ew bi wateya bêje ya peyva'parastvan têtê, lê di nivîsarên îslamî de ev peyv bi gelemperî ji bo kesê ku tevahiya Quranê an hin ayet ezber dike, têtê gotin.

(ئەفسەری قورئان) ezberkerê Quranê : **ḥafiz al-qur'an** حَافِظُ الْقُرْآن

Ev bêje di cîhana Islamî de ji bo kesê ku Quranê ezber kiriye û ku ew dikare wê ji bîroka xwe bixwîne.

şopgirt sînorên Xwedê : **ḥafiz li-ḥudûdi-llah** حَافِظُ لِحُدُودِ اللَّهِ

Şopgirtina sînorên Xwedê , û pêkanîna emirên Xwedê.

paqij : **ḥafiz li-ferjih** حَافِظُ لِفَرْجِهِ

Ev bêje têtê wateyê kesê ku endamê xwe yê jêr diparêze (ji kirinên gunehkar e), ku taybetmendiyek ji bawermendek baş e(Qur'an, 23:5)

Sûreya rastiya neçar : **ḥaqqeh (sûret al-ḥaqqe)** سُورَةُ الْحَاقَّةِ

Ev Sûreya 69(an) a Qur'anê ye, ku ji ayeta destpêkê û ayetên duyemîn û sêyemîn hatîye standin, û dûv re ravekirina wê rastiye: Pêdivî ye ku heqîqet serdest be û şopdarên derewan winda bibin. Piştî vegirtina nimûneyan (ayetên 4-12ê), Qur'an qala bûyera bêserûber (Roja Vejînê)dike û ya ku ji dilxweşiyê têtê ji bo bawermendê an "yê ku di destê xwe yê rastê de tomara xwe distîne" û belengaziya kesên kafir yên ku tomara xwe bi destê xwe yê çep digirin "(Jimar 13-37ê), Ev bi erêkirina rastiya peyama Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) ku rê nade "bi navê Xwedê ti gotinên xeyalî(îcad) bike" û encamên wêyên girane hene eger ew wê bike (ayetên 38-52ê) .

salek derbas bû : **ḥale (yeḥûl) al-ḥewl** حَالُ (يَحُولُ) الْحَوْلِ

Di dayîna sedeqan de, em her dem wek şert dibînin ku 354-roj ji sala heyvê derbas bibe.

(دووگیان) dûcan/ zikpirî : **ḥamil** حَامِل

Berevajî jinên din, serdema bendewariyê (iddeh) ya jina ducanî ya berdayî ye zayîn e, hingê (iddeh) dawî dibe. Tenê wê hingê ew dikare bizewice. Ducanî dibe ku bibe hincetek rewa be ji bo şikandina rojîya Remezanê.

bîranîna Quranê : **ḥamil (kom. ḥemelet) al-qur'an** حَامِلَةٌ (حَمَلَةٌ) الْقُرْآن

Ew Kesê ku bi ezberkirî bi Quranê dizane. Ev gotin ji gotina "HafiZ" kêmtir têtê bikar anîn.

حائث **haniş** : şikestina sondê

Kesê ku soz xwe bi Xwedê re pêk nayîne .

خُبُس **hubus** : diyarî . xelat

Xelat a ku ji bo armancên taybet an ji bo komên mirovan tê dayîn.

حَجَب **hejb** : qedex kirina (asteng kirina) mîrasê

Yekî ji mîrasê asteng dike. Di Zagona Islamî de hebûna kesekê ku herî nêzîkî kesê mirî ye ferz dike, nimûne, ew dikare pêşî li mîraseke (têkiliyekî) din bigire.

حِجَاب **hijab** : veşartina (nixumandina) laş

Li gorî hînkirinên îslamî, jina musulman a mezin divê, bi kêmayî, tevahiya laşê wê, ji bilî rû û destên wê di hebûna zîlamên xerîb (muhrem) de bêveşartin. Ji bo biryarên di vî warî de Quranê, 24: 31, 60; û 33: 59 binihêrin).

حِجَابَةٌ **hijabeh** : parêzvan . danasîna mêvanperwer

Di dîroka Islamî de, kesên ku dibine mêvanê kesayetiyên xwedî hêz û desthilat wek Xelîfê an hakimdarekê, ew ji hêla Hajib ve tete çavdêrî.

حَجَّ **hec** : hec

Hec, bi wê wateyê tê di dema ku mirov diçe hecê li Mekkeyê û cihên pîroz li Hîjazê, di Erebistana Siûdîyê de . Hacî, stûna pêncemîn a Islamê ye, ew erkeke li ser her musulmanê ku bikarbe ji hêla aborî û fîzîkî ve serdanîya wê bike, bi kêmanî yek carî di jiyana xwe de. Ji bo Hecî heyamek taybet heye, nemaze yek hefte ji roja 8-ê mehê ya Islamî ya Zul Hicceh-ê heya roja 13-yê wê mehê di salnameya heyvê a Islamî de.

سُورَةُ الْحَجِّ (**hec (sûret al-)**) : sûreya hecê

Ev sûreya 22ê a Quranê ye, Sernavê wê behsa ayetên ku qala emrê Xwedê ji Pêxember Ibrahîm re dike ku mirov serdana Mekkê bike bi bîrannîna (ayetên 26-33) destkeftiyên giyanî û jiyani. Ayetên ku bi piraniyê ku xweza mucîzeyî ya Quranê îsbat dikin, tene xwendin, di derheqê agahdariya li ser pêşketina fetusê mirovî di ayeta 5ê de ye. Ew behsa şer dikin da ku xwe biparêzin û ji bo parastina baweriya xwe û malên cihêreng ên ku Xwedê diparêzin (mizgeft, dêr, kinîse) (ayetên 39-40ê).

حَجَّ أَصْغَرَ **hejja** : hecca piçûktir

Ew behsa "umreh"ê dike , ku mirov dikare di her demê salê de, wê bike.

حَجَّ الْإِفْرَادِ **hejja al-ifrad** : tenê heca kesan

Tenê kirina (pêkanîna) Hecê, ne ya pêşîn e û ne jî bi "Umreh"ê re têkildar e.

حَجَّ الْبَيْتِ **hejja al-beyt** : hecca Mekkê

Heca Mekkê, çûyîna mala (Xwedê), (Ke'beh a ji bo Hecê).

حَجَّ التَّمَتُّعِ **hejja at-temettu** : hecca kêfê

"Umreyek"ê dikin û dûv re cilên xwe yên normal diguhêrin da ku heya roja heştêmîn a meha Heccê ji bo ku bi jiyana normal şa bibin. Dûv re ew "Ihram"ê dîsa li xwe dikin da ku dest bi rêûresmên (birêkûpêk) Hecê bike.

حَجَّ الْقِرَانَ **hejja al-qiran** : hecc û 'umreh bi hevra

Çûna "Hacc"ê û hem jî "umreh"ê bi hev re bêtir ku kirasê (ihramê) veguhêzin.

حَجَّ مَبْرُورٍ **hejja mebrûr** : hecca pak

Hec ewe ku hacî hemî rêgezên rast ên Heccê tede dibînin, di nav de rêûresm û reftar ku

têde bînpêkirin tune ne.

daxuyaniya bêkêmasî ya qanûnî : **هجر** حَجْر

Daxuyaniya kêmasîya qanûnî ji bo mezinan. Ji ber vê yekê, dibe ku ew, wekî mînak, kiryarên wekî firotin, kirîn, dan, an bexşandin neke... hwd .

هجرة (حُجَّة) (kom. هُجَّج) هُجَّج

1- Delîlên berbiçav(tekez): Delîlê argûmanê(nîqaşê) ya ku dijber derdikeve.

2- desthilat, hêz, di dema ku mirov emaje bi kesekî dike, ev vegotin, peyv bi wateya desthilatê di qada fêrbûna taybet de, tê.

pêdiviyên bîngêhîn : **الحجَّة الأصلية** al-**هَجَّج** al-**أصلية**

Ew behsa qanûna zekatê dike ku Şeri'eh pêwestîyên pêkanîna pêdiviyên bîngêhîn wekî îstîsna dibîne.

xatirxwasta hejî: **حجة الوداع** **هَجَّج** al-**وَدَاع**

Xatirxwestina dawîn ya Hecê ku têde Pêxember Muhemmed gotina giştî pêşkêş kiriye. Pêxember Muhemmed ev Xutbe- bi navê (Xutbetul Wida') berî wefatbûna xwe, daye. Vê xebera ku tê de Peyxemberê Xwedê(silav û bereket li ser wî be), piştrast dike ku wî ol temam û saz kiriye.

حجر حَجْر

Ev navê cihekî kevirî ye ku ji bo gelê Semûdê hatibû avakirin ku guhnedidan Xwedayê mezin, û ji tirsê birûsk, erdhej û bahoza li çiyayan xanî hatibûn çêkirin, lê Xwedayê Bilind ew bi qîrînekî hilweşand in. Sûreya 15 (an) a Quranê pîroz.

sûreya al-hijr : **سُورَةُ الْحَجَرِ** (**هَجَّج** (sûret al-)

Ev peyv di ayeta 80ê-(an)de ku ji sûreya 15ê-(an) a Qurana Pîroz e hatîye girtin. Mîna gelek sûretên din ku çîrokên cûrbecûr yên pêxemberên Xwedê jî tene vegotin. Di vê sûretê de, me di derheqê melekên ku çûbûne serdana Pêxember Ibrahim û jê re behsa jidayîkbûna kurekî, di wî temenê wî yê mezin de dikirin (mizgînî didane) wî. Wan ji re behsa çarenûsa gelê Lot û jina wî jî kiribûn. (51- 75).

ragihandina bêtiwana(bêbawerîy) qanûnî : **هَجَّج** (يَحْجُر) **هَجَّج** (yehjur) **هَجَّج**

Xuyakirina bêserûberiya yasayî ya kesê. Bê guman, ev tenê dikare bi riya dadgehekê bêkirin.

dorpêçkirîna Ismayl : **حجر إسماعيل** **هَجَّج** 'isma'îl

Ew devera ku dikeve bakurê rojavayê Ke'beh-yê ku ew bi dîwarekî wek forma nîv-zîvrînok e ... Li Mekeyê, wî ew li vî cîhî anîne xwarê, û ew bû niştêcîhê wan, û gava Hacer mir(koça dawî kir), Ismayîl ew li ser wir veşart. Ew li dora wê dorpêç kirin û ne di hundurê wê de.

(بمردی رهش) kevirê reş : **هَجَّج** (al-) **ال-أسود** al-**أسود**

Kevirê kevnar ê li quncika bakurê Ke'beyê ye ku nêzîkê deriyê ku ji wir derê dorpêçê ("Tewaf") ê Ke'beyê dest pê dike. Mirov di dema dorpêçê (çûnzîvrînokê) de, gerek her ku derbas bibe, hewl bide wê maç bike, destê xwe lê bike, an jî bi kêmanî bila bala wî bikêşîne.

odeya(jûra) Pêxemberî : **الهجرة النبوية** **هَجَّج** (al-) **ان-نَبَوِيَّه**

Odeya ku em têde dikarin gorên Pêxemberê (nimêj û silavên Xwedê lê be) û hevalên wî

Ebû Bekir û 'Umer bînî. Bi eslê xwe, ev yek ji wan jûreyan bû ku Pêxember (silava Xwedê lê be), lê dijiya .

sûreya jûreyên : **هُجُرَات (سُورَةُ الْحُجْرَاتِ)**

Ev sûreya 49 (an) ye, ev peyv ji ayeta 4ê (an) hatîye wegirtin ku têde behsa odeyên taybet yên ku Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) û jinên wî lê dijiyan li teniştî mizgefta wî li Medîneyê, dike.

Di vê sûretê de gelek rêgezên girîng ên reftara civakî tene pêşkêş kirin, di nav wan de awayê guncan ji bo xîtabkirina Pêxemberê Xwedê, teqezkirina çavkaniyên nûçeyan kontrol bikin, peydakirina aşîtiyê di navbera bawermendan de, rêzgirtin bo kesên din, û ji paşgotinê û sîxuriyê dûr bikin.

rijandina xwînê . kehfan : **حِجَامَةٌ**

Karkirina pizîşikîyê li welatên musulman serdar bû ku di hin perçeyên laş de birînên piçûk çêdikin û piyalek bikar bînin da ku 'xwîna xerab' derkeve.

(ماوهى ماته ميني) heyama sine . behî şînî : **إِحْدَاد / إِهْدَاد**

Nîşandana Xemgîniyê li ser miriyan wek rêzgirtineke û neretayî (adetan an rêgezan) ye . Di Islamê de divê yek ji sê rojan bêtir şîniyê neke, lê ji jina jinebî tê xwestin ku şîniyê ta çar meh û deh rojan bike, di vê demê de ew ji wê tê xwestin ku diqata xemil û tevgera xwe bike. Binêre "'iddet al wefat".

nepakbûna mezin : **حَدَثٌ أَكْبَرُ**

Nehatiya mezin ferz dike ku Musilmanek tevaviya laş û serê xwe bişo, berî ku ew nimêjê bike an dest bi Quranê bike. Ev cenabe (nepakî) ji karê razana jinûmêr, avêtina avikê, xewnên mehane yên jinan, an xwînherkandina piştî zayînê, çêdibe.

nepakbûna piçûk : **حَدَثٌ أَصْغَرُ**

Wateya nepakiya piçûk ev e ku kes nikare nimêjê bike an dest bi Quranê bike, tenê piştî ku mirov xwe desnimêjiyê bike. Ev çelebê nepakiyê di dema ku mirov diçe serşokê û destê xwe dide perçeyên laşê xwe yê taybet, an di dem ku ew bayê di bin xwe de berdide û xwe, birîn dike, çêdibe.

vegotina Hedîsê : **حَدَّثَ (يُحَدِّثُ) هَدِيسَةً**

Ji bo vebêja hedîsê , Hedîsa pêxember ragihîne an vebêje.

cezayê diziyê : **حَدُّ السَّرْقَةِ**

Ger dizî di bin hin mercan de were îspat kirin, destê wî yê rastê tê jêkirin (5: 37-38) . Adeta qutkirina destê mirov dizek berî Islamê jî hebû, û vê adetê di Islamê de jî dewam kir, lê di bin hin mercan de, û derfet heye ku ger diz poşman bibe, ew were bexşandin.

cezayê serxweşiyê : **حَدُّ الشَّرْبِ**

Di Qur'anê de destnîşan kir ku ew guneh e, lê Qur'anê ji bo vexwarina meyê tu ceza nedaye, û çavkaniyên Hedîsê behsê ti rastiyên bi belge nekirine ku ew bikar bînin ku cezayê vexwarina meyê di dema Pêxember de qanûn bikin. Wusa dixuye ku Sehabî bi ramanên xwe re li ser mijarên ku ne di Qur'anê de ne jî di Sunnetê de nehatine behs kirin xebitîne. (5 /90)

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ }

حَدُّ الْقَذْفِ : **حَدُّ الْقَذْفِ** . سزا بۆ ناوزراندن

Tometbarkirina mirovan bi kirina (avêtin) zîneyê an hevzayendîyê, ew wek gunehê

mezin tete hesibandin. Ev tomet bihayê wê/wî îşkenceye di axîretê de, lê li vê dunyayê cezayê wê /wî heştê qamçî ye, û şehadeta wan nayê qebûl kirin, û ew ji mirovên bêexlaq têt dîtin, û eger ti delîl di destên wan tune be, tomet li ser wan tê îsbat bikin .
Binihêrin: Sûreya An-Nur (4-5, 23-25)

xwendina bilez : **ħedr** حَدْر

Şewaza xwendina Qur'anê bi rengê zûtir ji gelemperî, lê bêyî ku tiştek bête paşguhkirina ji rêbazên bilêvkirina rast . ("tajwîd"). "tertîl" bibînin.

Hedîs (kevneşopiya Pêxemberî) : **'ahadîs (tek. ħedîs)** (أحاديث) حَدِيث

Raporeke di derheqê Pêxemberê xwedê (silava Xwedê lê be) de ye, ka çi digot an çi dikiş, an tiştên ku wî dipejirandin an nepejirandin. Rastiya Hedîsê bi pêbaweriya bêje(an) ve girêdayî ye.

çîroka buxtanê : **ħedîs al-ifk** حَدِيث الْإِفْكَ

Gotinên nerast û derew yên ku hinek mûnafîqan(derewçî) di derheqê Aîşehê, jina Pêxember (Xwedê wî pîroz bike û silava bide wî) de hate çêkirine, îdîa ku wê zina kirîye. Qur'an bêsûciya wê ji vê buxtanê re ragihandî ye, û Xwedê Musilman ji dubarekirina wê re hişyar kirine. (Li Qur'an binêrin, 24: 11-20).

Hedêse baş : **ħedîs ħesen** حَدِيث حَسَن

Di zanistiya Hedîsê de, ev term ji bo danasîna naveroka nivîsa(metna) hedîsê ya ku xwediyê taybetmendiyên taybet e, wek zincîreke pêbawer a çîroknûsan û pejirandina mentiqî tê bikar anîn.

Li gorî asta pêbaweriyê, ew wek hedîseke ras têt dîtin, lê hinkî lawaz e, û bi çend awayên pirjimarbar e. Ev hedîs piştî "sehîh : rastî", di pela duyemîn de li gorî pêbawermendiyê tete hesibandin.

Hedêse restî : **ħedîs şehîh** حَدِيث صَحِيح

Hedîsek ku mercên ji hêla pisporan ve hatine danîn, wekî Hedîsa Musnadê domdar ya ku nayê qutkirin, pêk tê, ji hêla rêzeyek domdar a bêjerên naskirî yên pîvana exlaqî û bîra xurt ve tê vegotin.

Hedêse qels : **ħedîs de'îf** حَدِيث ضَعِيف

Ev bi wateya ku li wir guman heye ku bêjer bîroka wî xerab e an ji tunebûna durustî êş dikişîne. Ji ber vê yekê rastdariya nivîsê dikeve di cihê tometdarîyê de.

Hedêsa delal : **ħedîs 'ezîz** حَدِيث عَزِيز

Ev Hediseke Pêxemberî ye ku ji hêla du kesan ve hatîye vegotin û ji du kesên din ve hatîye bihîstin.

Hedêsa xerîb : **ħedîs xerîb** حَدِيث خَرِيب

Hedîsek xerîb têt dîtin, eger naveroka nivîsê nediyar(nivîsa wî nenas be), an ew ji bêjerê(çîrokbêjekî) din hatibe wergertin.

Hedêsa pîoz : **ħedîs qudsîy** حَدِيث قُدْسِي

Ew e ku Pêxember(nimêj û silavên Xwedê lê be), li ser Xwedayê mezin vegotiye. Rêza (pileya) wê di navbera Qur'ana pîroz û hadîsê rûmet de tê .

Ew şîret û bîranînê peyda dike, û wateyên wê pîrozkirina Xwedê, rûmetkirina wî û bilindkirina wî dikin ku li ser hertiştî re ye.

Hemû hedîsên Qudsî rast nayên hesabkirin, hin ji wan di warê zincîra veguhastinê de çêkirî û lawaz in li gurî teşeyên vegotina wê.

Hedêsa domdar : **hedîs muttesil** حَدِيثٌ مُتَّصِلٌ

"Hedîsa" domdar ew hedîsek xwedanê zincîreke domdar a çîrokbêjan e.

Hedêse bi gelemperî tene ragihandin (diruste) : **hedîs mutwatir** حَدِيثٌ مُتَوَاتِرٌ

Hedîseke di pileya herî rastîn û durustî de ye, û ew hedîsa ku ji hêla komek çîrokbêjan ve di zincîreke pêbawer de hatiye vegotin ku girêdayî zincîreke hev girtî ye.

Hedêse şandin : **hedîs mursel** حَدِيثٌ مُرْسَلٌ

Hadîsê ji hêla bêjerê nifşê duyemîn ve ji Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) re hate vegotin bêyî ku navê bêjerê nifşê yekem (hevalê Pêxember nimêj û silavên Xwedê lê be) were destnîşan kirin.

Hedêse jêgirtîyê (qutkirî) : **hedîs merfû'** حَدِيثٌ مَرْفُوعٌ

Hedîsek ku ji Pêxember re (nimêj û silavên Xwedê lê be), tete diyar kirin, lê naye îspat kirin ku zincîreyek domdar a çîrokbêj (bêjerê) heye.

Hedêse navdar : **hedîs meşhûr** حَدِيثٌ مَشْهُورٌ

Hedîsên Pêxemberî di her astê rîzika hedîsê de ji kêmayî ve ji alîyê sê kesan ve hatine behskirin.

Hedêse veqetandinî : **hedîs meqtû'** حَدِيثٌ مَقْطُوعٌ

Hedîsek ji aliye "tabi'iyî" (şopînerê nifşê duyemîn ê Islamê ve) hatiye şandin.

Hedêsa ne girêdayî : **hedîs munqetî'** حَدِيثٌ مُنْقَطِعٌ

Ew ji zincîra vegotina qutbûyê. Ev hedîs ji zincîra hev girtinê qutbû ye, ku qaşo ew ji hêla Suhabîk (hevalek) wî ve hatiye vegotin; li deverê an li deyna hatibe vegotin, da ku yê di her yekê de têk diçe bêtirî yekê neke û yê ku têk diçe ne di destpêka zincîra veguhastinê de ye.

Hedêsa hatîye çêkirin : **hedîs mewdû'** حَدِيثٌ مَوْضُوعٌ

Hedîsên Pêxemberî ku ji hêla vegêrvan ve hatîye çêkirin û bi derewîn bi navê Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) hatîye belavkirin. Ev gunehêk giran e.

Hedêse rawestandinê : **hedîs mewqûf** حَدِيثٌ مَوْقُوفٌ

Ew tiştên ku ji Suhabiyan (hevalên) wî hatine gotin an tevgerên wan û mîna wan re tê vegotin, li cem wan diqede (radiweste) û jê wêde naçe cem Resûlê Xwedê.

qedexe . berevajiyê wê helal e : **heram** حَرَامٌ

1-Ew çalakiyek an kirina ku ji hêla Xuda ve hatîye qedexekirin û ew tiştê neqanûnîya wê di Qur'ana Pîroz de û ne di hînkirinên Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) de heye.

2-Pîroz kirin: Ev wate di vegotinên wekî "al-beyt al heram" (Mala pîroz : Ke'beh) û "aş-şehîr al heram" (meha pîroz) de, tê dîtin.

baweriya dijminane : **herbiy** حَرْبِيٌّ

Kafîre dijminane. Di Islamê de kafîrek wek ku bi musulmanan re di rewşek şer de ye, tê dîtin.

dizîya rêyê bilez : **hirabeh** حِرَابَةٌ

Dizîya rêyên sûcek, wek mezintirîn guneh tê hesbandin. Dest û lingê diz dikarin werin

qutkirin(birrîn), an jî ew dikare cezayê mirinê bê cêkirin. (li Sûretê Ma'ideh: 33 binihêrin).

حَرْج هَجْر : ji bilî . îstîsna .

Ev peyv bi gelemperî ji bo kesên awarte(taybet)di Quranê de tête dîtin, wek nexweşan ku ji biryarên taybet tene awartekirin(îstîsna). (Li Qur'anê binêrin, 24: 61).

حَرْف (حُرُوف) : herf (kom: hurûf) / deng / tîp

Di pirtûkên rêziman ên Erebî de û di tejwîd (fonetîkên Qur'anê) de peyv ji bo hem forma nivîskî ya deng û hem jî ya dengî(bilêvkirin) tê bikar anîn, ji ber ku di navbera deng û temsîlên nivîskî yê wan de bi Erebî di astek lihevhatî de ye.(Sûreya Hec : 11)

حَرْفَان مُتَجَانِسَان : herfan mutejanisan / du dengên wekhev :

Du dengên wek 'hev' in heke ew ji heman deverî bin; di dema lêvkirinê de li hev tèn hilberandin, mina: t / û / d / .

حَرْفَان مُتَقَارِبَان : herfan muteqariban / du tîpên nêzî hev :

Ger herdu deng dikarin nêzî hev bin, û taybetmendiyên dengkirina wan nêzî hev bin, wek / q / û / k / .

حَرْف (يُحَرِّف) : herrefe (yuherrif) / şirovekirina şaş :

Di dema ku bi zanebûn wateyeke çewt an şirovekirineke derew li nivîseke pîroz bête kirin.(An-Nisa' (4) : 46).

حُرُوفُ الْحَلْقِ : hurûf al- helq / dengê ji zengeloka tê :

Di dengên Quranê de, ev peyv ji bo dengên ku di zengelokê an nêzî wê tene hilberandin(bilêvkirin) : " H, E . X. Q. ... Bi Erebî : ه، ع، غ، ق

حَرْكَةٌ (حَرَكَات) : herekeh (kom. herekat) / dengdar :

Di "Tejwîd"ê de: term bi wateya tîpê an dengdêra kurt yan jî dengdêra dirêje tê. Ji ber vê yekê, dengdêr dikare, wek mînak, dirêjahiya 4 an 5 herekatan hene.

حَرَم (يُحَرِّم) : herreme (yuherrim) / qedexe kirin :

Ew neqanûnî ye (ne yasayî ye). (wek mînak li Qur'anê binihêrin, 27: 91 û 2: 275).

الْحَرَم : herem (al--) / mizgeftên pîroz :

Ev peyvê bi gelemperî ji bo vegotina mizgefta pîroz ya Mekkeyê an ji bo mizgefta pîroz ya Medinê tête bikar anîn. Ev peyv dikare behsa herêmekî û mizgefta Pêxember a pîroz bike. Ev peyv bi wateya ku ev derdora van herdu mizgeftan qedexe ye û nabe ku mirov nêcîrê di sînorên wan de bike.

حُرْمَةٌ (حُرْمَات) : hurmah (kom. hurumat) / tiştên pîroz :

Tiştên ku ji hêla olê ve hatîyê pîroz kirin.

حُرْمَةٌ مُؤَقَّتَةٌ : hurmeh mu'eqqeteh / qedexeya demkî :

Mînakek ji vê qedexe ye ku bi xwişka jina xwe re bizewice. Lê di bûyera veqetîna ji jine (an mirna wê), wê hingê qedexe êdî betal dibe. di hin mijaran de peyv bi wateya "behan"ê jî tê.

حُرُورِيَّة (حُرُورِي) : herûriyeh (tek. herûriyî) / xerobî :

Ev peyv ji bo kesên ku ji rê derketine (xewarij) an komeke taybet re tête bikaranîn.

حِزْب (أَحْزَاب) : hizb (kom. 'ahzab) / perçek . kombûnek :

1-perçek . Ev peyvek bi wateya perçe "juz' " di Qur'anê de tê bikaranîn. Ji ber vê yekê Qur'an ji 60 perçê pêk tê.

2-Kombûnek (Partî). Di wateya xwe ya gelemperî de peyv bi wateya partiyekî an komekî tê.

hesabkirin. berpirsiyarî : **ḥisab** حساب

Roja qiyametê wekî "yewm al-hisab"(roja hesabdayînê) tête navkirin .

pîvana rast "durist" : **ḥusban** حُسْبَان

{الشمس والقمر بحسبان} (5:55)

berçavderbasî : **ḥisbeh (al--)** الحِسْبَة

Hisbeh peyvek e ku ji hêla hiqûqnasên berê ve tê bikar anîn da ku karê rêkxistina cîhê bazarê ya ku desthilatdariya îslamî pêradibe, wesif bike. Herweha, Kontrolkirina bazarê li gorî rêgezên olê dike, di nav de lêpirsîna pîvana tiştan(wezna tiştan). Islam hisbehê pêwîst dibîne ji bo parastina bazareke adil û birêkûpêk.

: **ḥesbiy-allahu we ni‘me al-wakîl** حسبي الله ونعم الوكيل

Cîgire Xwedê besî min e, û çêtirîn (wekîlê) .

Ev dua ya misilmanê mezlûm e di dema ku ew di rewşeke dijwar de be an di bin tehdîte de be, ji bo ku li alîkarî û piştevanîyê ji Xwedê wergire.(Quranê , 3: 173).

çavnebarî : **ḥesed** حَسَد

Kesekî / a ku ji ber bereketek taybetî hesûdî dibe, û hewl bide ku wî ji wê başî û bereketê dûrbide. Ev helwest bi tundî ji hêla Islamê ve tête şermezarkirin. (Li Qur'anê binihêrin 113: 5).

başî : **ḥesen** حَسَن

Di zanistîya Hedîsê de, ev term ji bo danasîna nivîsa(metna) Hedîsê ya ku xwediyê taybetmendiyên taybet e, tê bikar anîn, wek zincîreke pêbawer a çîroknûsan(bêjer) û mentiqê pejirandî.

hevaltîya xweş : **ḥusn al-mu‘aşareh** حُسْنُ الْمَعَاشِرَة

Jiyana adil û baş bi hevalan re.

bawerbixobûn(xûrewîşt baş : **ḥusn al-xuluq** حَسَنُ الْخُلُقِ

Kesayetîya exlaqî û tevgera baş.

merîfet : **ḥeseneh (kom. ḥasemat)** حَسَنَة (حَسَنَات)

Ji bo ku tiştek baş were xelat kirin an jî dev ji tiştek çewt an xirab berde. (Li Quranê binihêrin, 6: 160).

baştirîn : **ḥusna (al-)** الْحُسْنَى

Bi gelemperî ev peyv di hevokan de tê bikar anîn "Navên hêjayên Xwedê ne", gelek caran ew bi wateya navên Xwedê yên çêtirîn tê . ji ber ku ew taybetmendî yên Xwedayê mezin e.

du tiştên baştirîn : **ḥusneyeyn (al-)** الْحُسْنَيْنِ

Ev du encamên şûndor(alternatîf) ên ku şervanê musulman ji bo doza Xwedê di qada şer de pêkanîye. Du tiştên baş hene(piştê derbasî behîştê dibin) serkeftin li dijî neyar an şehadet di qada şer de.

(كذبونوه) civandin (kombûn) : **ḥeşr (al-)** الْحَشْر

Vejîn û berhevkirina hemî xelkan di Roja dawî(qiyametê) de.

beşa kombûnê : **ḥeşr (sûreya-)** سُورَةُ الْحَشْرِ

Ev sureta 59ê a Quranê ye, ku Ew ji peyveke ku di ayeta duyemîn de ye, hatîye

bikaranîn. Ev sureta behsa kompoyên ku Cihûyan li dijî Musilmanan li Medîneyê amede dikirin, dik. Têde navên Xwedê û taybetmendiyên wî yên mezin hene.

(دايهنگا) lînêrîna zarokan (kreş) : **ḥedaneh** حَصَانَة

Xwendina zarokan ji perwerdê, xwarin û cilubergan (kincan).

rûniştin (mayin) : **ḥeder (al-)** الحَضْر

Niştעיbûna cîsînorkirî(diyarkirî) an niştעיbûna dirêj, berûvajîyê mirovê ku rêwîtiyê (sefer) dike. Ev yek ji bo "nimêjê" û "rojîyê girînge, wekî kurtkirina nimêjêyên ferz û şikandina rojîyê.

astek ji dojeheyê : **ḥuṭmeh** الحُطْمَة

Asta heftemîn û kûr ji agirê dojhê tête heye, Li vê derê dê munafîq((durû) bijîn. Ya herî xerab a afirîneriya Xwedê durû ne, çî ew mirov bin, çî jî cin in, ji ber ku ew bi zimanê xwe Xwedê û Resûlê wî "qebûl" dikin, lê ew bi kirinên xwe vê "qebûlkirinê" înkâr dikin. (Al- Hemzeh : 4).

hetûm : **ḥeṭîm (al-)** الحَطِيم

Dîwarê nîv-dorpêç e, ewe ku hijra Ismayîl dorpêç dike (devera vekirî ya ku tevaviya Ke'beyê tekûz dike û beşek jê tê hesibandin). Tê xwestin ku mirov di dema Tewafê (dorpêçê) de li derûdora wê bimeşe.

parastina herdem : **ḥefîz (al-)** الحَفِيز

Taybetmendîya xwedayî, Parastvanê rast yê bûnerên(afirander/mexlûqat) wî.

parastina olê : **ḥefîz ad-din** حَفِيز الدِين

Mafê parastina olî. / mafên olî.

(ههنگرتنى پيمانهكه) girtina sozê/ mana li ser sozê : **ḥifz al-'ehd** حِفْظ الْعَهْد

Sozgirtin. Wefadarîya sozê an sozek an peymanek(rêkeftinek).

parastina laş ji zayendî yê neqanûnî : **ḥifz al-ferj** حِفْظ الْفَرْج

Parastina endamê cinsî li hember tacîza zayendî ya neqanûnî.

(ههشتنهوهى زمان) girtina ziman : **ḥifz al-lisan** حِفْظ اللِّسَان

Parastina zimên ji bo gotinên çewt û xirab neaxife.

(ههشتنهوهى پاره) parastina milkî/Darayî : **ḥifz al-mal** حِفْظ الْمَال

Mafê parastina milk.

(خوپاراستن) parastina jiyane . : **ḥifz al-nefs** حِفْظ النَّفْس

Mafê parastina jiyane .

ḥeqq (al-) الْحَقّ

1-Rastîya bilind. Taybetmendiyeke Xwedê ye. Ew Kesê ku hebûn û rastîya xwediyê înkâr û bi guman nakin.

2- Rastî . Ev peyv dikare wekî lêkerekî were bikar anîn ku ew bi wateya 'rast' (ne şaş) tê.

3- Maf . Wekî mafê dêûbavan ku li ser zarokên wan heye.

devehê çar salî : **ḥiqq (ḥuqûq)** حَقَق (حَقّ)

Devehê nêr e ku çar salîya xwe dagirtî ye û deveha mê bi navê hiqqeh tê gotin. Ev peyv bi gelemperî di hejmartina "zekat"ê de tête bikar anîn.

(مافى مروّف) mafê mirovan : **ḥeqq al-'insan** حَقّ الْإِنْسَان

Wek mînakî, dema ku kesek dizîya mirovekî dike, ew ola xwe binpêdike. Xweda dikare

mafê mirovê ku hatîyê dizîn, efo bike . Xwedê dikare sûcê berê biborîne, lê divê perçeyek ji malê ku hatîye dizîne li xwedîyê wî vegere, da ku ew bibe poşmanîyeke tubê.

mafê Xwedê : **ḥeqq allah** حَقَّ اللهُ

Ev bi wateya erkê me li hember Xwedayê mezin tê, Wekî nimûne kirina nimêjan û dana sedeqan bo belengazan, û temaşekirina fermanên din ên Xwedê(bicîh bînin).

mafê mirov : **ḥeqq al-‘abd** حَقَّ الْعَبْدُ (مافی كۆيلهكه)

Mafê mirovan e, bi exlaqî an madî ve girêdayî ye.

mafê teqeziyê. baweriya bêkêmasî : **ḥeqq al-yeqîn** حَقَّ الْيَقِينُ (مافی دَلْنِيَابِيهوه)

Bawerî piştî ezmûnkirina(ceribandinê) tiştêkî tê.

mafên zewacê : **ḥuqûq az-zawjiyêh** حُقُوقُ الزَّوْجِيَّةِ (مافی هاوسهري)

Maf û erekên mêza û nêrza li hemberê hev .

dadgerê bilind : **ḥekm (al-)** الْحَكْمُ (دادوهرى بالآ)

Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Hakimê(serwerê) mutleq.

biryara yasayî : **ḥukm (al-) aṣ-ṣer'iy** الْحُكْمُ الشَّرْعِيّ

Dadrêsaziya şerî'etê an biryara şerî'etê li ser van çelebên jorîn tî dabeşkirin: wek: (ferz ayn "mecbûrî") : mîna nimêjê, ferz kifayê: mîna nimêja cenazê), pêşniyazkirî lê ne mecbûrî (wek nimêja Sunnet, xêrxwazîyê), ew pêdivî ye, lê ne mecbûrî ye (nimêja Inê), qanûnî û destûrî (zewac) ye, bêalîye, mehkûmkirî, red kirin lê ne qedexe ye(wekî cixarekêşê), qedexe ye (wekî zînayê).

biryara peywirê : **ḥukm tekliyyî** حُكْمُ تَكْلِيْفِيّ

Kombûnek (lihevghanoke) qanûndanera ye, ji bo şopînerên olê ku bi tiştêkî bikin, an nekin(ji kirinê), di formeke daxwazbar an bijarbar de.

biryara manedar : **ḥukm wed'iyî** حُكْمُ وَضْعِيّ

Zagon/ rêgezeke çêkirî ya mirov ye. Pir caran ev term bi "hukmek qanûnî" (qanûn an rêgezêk olî) re dijî ye.

hişmendî : **ḥikmeh (kom. ḥikem)** حِكْمَةٌ (داناى)

Dema ku em qala fermanên olî dikin, dibe ku em ravekirin an sedemên 'gengaz'î pêşkêş bikin.

herî aqilmend(hişmendî) : **ḥekîm (al-)** الْحَكِيمُ

Taybetmendiya xwedayî. şhrezayîya bê sînor.

qanûn, destûr : **ḥill** حِلٌّ

Ev peyv ji bo hevwatera "helal" tê bikaranîn, lê ew kêmtê bikar anîn . Ew di Quranê de çend caran hatîye behs kirin. (Binihêrin, mînak. 5: 5)

li derveyî perestgehê : **ḥill (al-)** الْحِلُّ

Çêdibe(destûr heye) ku mirov nêçîrê li derveyî sînorên Mekkê an Medîne, bike.

destûrî . yasayî . qanûnî : **ḥelal** حَلَالٌ (حهلال)

Di Islamê de, her tişt qanûnî ye, eger ew ji hêla olê ve eşkere û nehişkirî nehatibe qedexekirin.

sond bixwe : **ḥelefe (yehlif)** يَحْلِفُ (سوئند خواردن)

Divê Musliman ti carî ji bilî Xwedê pêve , sondê nexwe.

rakirina perçekî laş : **ħelq** حَلَق

Rakirina perçekî ji her deverê laş.

rakirina perçê pubîkê : **ħelq al-‘eneh** حَلَق العانة

Rakirina perçê pubîkê sunnet e.

kesînîti : **ħulûl** حُلُول

Bawerî heye ku Xwedê di laşek mirovî de, mîna Issa an Ali ibn Ebi Talib heye, lê ev yek nakokîyê li hemberê perwerdehiyên Quranê (wek mînak, li Quranê binihêrin 6: 103 û 42: 11).

xwen ‘ mezinbûna laş: **ħulum (al-)** حُلْم

1- Xewn

2- Gihîştina fîzîkî . bibînin "bulûgh".

bîhnfirehî . dilovanî : **ħilm** حِلْم

Dilovanî û bexşandin li ser kiryarên çewt ên kesên din.

dilpakî : **ħelîm (al-)** الحليم

Ew taybetmendiyêke Xwedayî ye ku ew her gav li şaşiyên evdên(xulamên) xwe dibore, ew tu carî bi lez wan cizanake. Gunehên wan derbas(efo) dike.

bêje: "Al-hamdu lillah" : **ħemdeleh** حَمْدَلَة

Bibêjin: Hemd ji Xwedê re. Gotina vegotina ku tê wateya "spasîyê ji Xwedê re dikim".

Xudan pesnê xwe bidin, spas ji Xwedê re : **ħemdu (al-) li-llah** الحمد لله

Ev gotineke spasdarikirina Xweda ye ku pir caran ji hêla Musilmana ve tê gotin. Spasdari ji bo hemî ji bo tenduristiya ku wî daye. Ji ber vê yekê, ew carinan bi wateya "Ez baş im" di bersiva "Hûn çawa ne", tê bikar anîn, herweha, ew piştî xwarinê an vexwarinê tê gotin. Pesnê Xwedê dide. Divê li ser her demê û bi taybetî jî piştî pişkîne were gotin. ew (yê ku guhdarî dike) divê bersiv bide. bi gotina "Yarhamuka Allah", (Xuda bi te dilovan bike).

Ji bo pesnkirinê an spasîyê : **ħemide (yaħmed)** حَمِيد

Bi wateya lêkerê ye, û ev jî wek iştîqaq(jê derivîn) rast e: Hemed, Muhemmed, Mehmûd, Ehmed.

hergav-pesindar : **ħemîd (al-)** الحَمِيد

Pesn û spasdariya Xwedê ji bo bereketa wî ya bêhempa. Taybetmendîya Xwedayî mezîn ji bo kerema wî ya bêsinor e.

ħemzeh حَمْزَة

Ev navê mamê Pêxemberê Xwedê Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) e, ku ji cesareta wî re; di qada şerê parastina îslamê û musilmanan de li Mekkê û li çend warên cengê yê din, navê "asedu-llah" ('şerê Xwedê') jêre digotin. Ew di şerê Uhudê de li Medîne ku gora wî li wire, şehîd bû ye.

devera parastî : **ħima (al-)** الحِمَىHenbelî : **ħenbelîy (kom. ħenebileh)** حَنْبَلِي (حَنَابِلَة)

Ew di Islamê de yek ji dibistanên sereke yê ramanê ye, ew ji hêla Ahmad bin Henbel ve hatîye damezrandin. Piştgirê Imam Ehmed ibn Henbel e (m. 855), ew zanistekî navdar ê fiqheyê ye ku yek ji çar dibistanên mezin ên sunnî yê şerîeta Islamî ye.

حَنْث (يَحْتَث) حَنْث اليمين **ħineşe (yaħneş)** . **ħinş al-yemîn** حَنْث اليمين (شكائدنى سوڤندهكه)

Ew kesê ku bi derew bi Xwedê sondê dixwe, ew tiştê nekir, û wusa ew sozê dişkîne.

Henefî : **ḥenefiyy (kom. 'aḥnef) (أحناف)**

Ew piştgirê dibistana imam Ebû Henîfeh el-Nu'manê li ser şerîeta Islamî, ku ew yek ji çar dibistanên mezin ên Sunî ye.

ḥenîf . rastîn : **ḥenîf (kom. ḥunafa') (حنيف/حنفاء)**

1-Yek ji dibistanên bingehîn ên ramanê ye di Islamê de, ku ji hêla Ebû Henîfeh (mir. 767) zanyarekî navdar ê fiqheyê ye) hatîye damezrandin.

2-Rastîn : Di Quranê de gelek ayet tene dîtin ku Pêxember Ibrahim (nimêj û silavên Xwedê li ser wî be) wekî "Henîf" tene pênas kirin û bi wateyê ku ew di rêya rast bû .

rastdarî : **ḥenîfiyyeh (al-) (الحنفية)**

Bi gelemperî ev term di dîroka îslamî de behsa baweriyên berî Islamê di yekperestiyê de li Nîvgirava Erebi.

newala Huneynê : **ḥuneyn (حنين)**

Ev newaleke dikeve di navbera Mekkê û Ta'îfê de ku şerekî giran bi serokatiya Pêxember Muhammed (nimêj û silavên Xwedê lê be) li wê deverê di navbera musulmanan û keferan encam daye. Di vê êrîşa mezin de , musulmanan serdikevin û dijmin bi tevahî tene diçe. Li Qur'ana Pîroz binêrin ' , At-Teubeh (9): 24-25.

Hewa : **ḥewwa (حواء)**

Ew Jina Adem bû, aştî li ser wan be, ku gelek zarokên wan hebûn. Her cara ku ew diweliidî, zarokê cewî tanîne jîyan. yek mêr û yek jî jin bûn. Her cewî, cewiyê din dizwricand in. Du kurên wê yê herî navdar hebûn: Habil û Qabil bûn.

ḥûriyyeh (حورية)

Keçike ku ji hêla Xwedeyê bilind ve hatîye afirandin, lê ne ji nijada(dûdana) Adem e, (silav Xwedê li ser wî be), Ew li biheşte hatîye afirandin û hevaleke bêmêmasî ya mirovan e di axiretê de. Bedewîtiya wê nedîtbar û bêhempa ye.

dilxaz : **ḥewariyy (kom. ḥewariyyûn) (حواريون)**

Bi gelemperî, ev term ji bo şagirtên Pêxemberê Issa (silav Xwedê li ser wî be) tene bikaranîn.

destşoya dubare : **ḥewḍ (al--) al-mewrûd (الحوض المورود)**

Ev ew rûbar(çem)ê taybet ye ku Pêxember(nimêj û silavên Xwedê li ser wî be) amaje di dema axiretê de, pêkirîye. Hin zanyar dibêjin ku ew çemê Kewserê ye ku di Sûreya 108ê de, di Qurana Pîroz de hatîye behs kirin.

selek . hêz : **ḥewl (حول)**

1-Salek : Em wê pir caran bi gotina "Hale 'eleyhi al-Hewl : حال عليه الحول" dibînin, di dema ku salek ser wê derbas dibe; sala heyvê ya "zekat" ê ji bo hin tiştan hewce dike.

2-Hêz, jêhatî : Binêre "la Hewla wela qiwweh illa bi-Allah: لا حول ولا قوة إلا الله", li binê.

dibêjin: "la Hewla wela qiwweh illa bi Allah" : **ḥewqeleh (حوقلة)**

Dibêjin: Ti jêhatî û ti hêz wek wê tune ye ji bilî alîkariya Xwedê pêne.

"لا حول ولا قوة إلا بالله".

حياة' **heyā'** fedîkar (شهرم)

1- fedîkar : Berevajî yê wêrekîyê.

2-Tirsa ji şermiyê. Hesteke ku dihêle mirov xwe ji kiryar û gotinên çewt dût bide; Ew dişibe tirsax Xwedê.

جیانا دنیایه : **heyat (al-) ad-dunya** حياة الدنيا

Jiyana li vê dinyayê, jiyaneke derbasbar û demkî ye, ev دنیا jiyaneke ku divê mirov xwe tede ji bo roja dawîn amede bike, wek kirina karên qenc û xwe ji karên xirab dût bixe.

حیض **heyd** (میهنهنگ) mehane jinê :

Dewra heyvê ya jinê . Hatina dewra xwîna bi rêkûpêk heyvane ya jinê, çend rêbaz hene ku divê jin wan di dema dewra mehane de bişopîne, Mîna nabe ku ew nimêj bike an rojîye bigire.

الحیّ **heyî (al-)** (هه‌مه‌یشه‌یی) herheyî :

Taybetmendîyeke Xudayî ye . Yê ku destpêk û dawîya wî tune ye.

حیّ علی الفلاح **heyî 'ela-felah** ! : bilez li serketinê !

Beşek ji "banga nimêjê", ji bo ku bîne bîra bawermendan ku pêkanîna nimêjê tê wateya serkeftinê.

حیّ علی الصلّاة **heyî 'ela ş-şelah** : rabin li nimêjê

Yek ji armancên banga nimêjê ewe ku dema nimêjê li bîra Bawermendan bîne.

(خ)

dawiya Pêxemberan : **xatem al-' anbiya' / an-nebiyyîn** خاتم الأنبياء / النبيين
Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) wek Pêxember ew dibe dawîya zincîra peyamberên ku ji hêla Xwedê ve hatine şandin de. Ji ber vê yekê edî ti Pêxember piştî wî re tune ye. (Li Qur' anê binêrin, 33: 40).

dawîya Pêxemberîtiyê : **xatem an-nubuwweh** خاتم النبوة
Nîşanek taybet di navbera milên Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) de hebû, ku ew Pêxemberê Xwedê ye ku ev yek ji hêla hin pirtûkên pîroz ve hatîbû behskirin.

(خوبه دستمه وهدان) dilnizm . bindest . radest : **xaşî'** خاشع
Ji taybetmendîya mirovê bawermendê baş ewe ku dilnizm be û li nimêja xwe bişavtî û bindest be. (Li Qur'anê binêrin, 23: 2).

(دهزگیرانی) destgirtî : **xaţib (kom. xuţtab)** (خطاب) خاٲب
Zilameke daxwaza destê jinekê dike.

jina mêrxas : **xaţibeh** خاٲبه
Jineke alîkarîya mirovan dike ku bûkan ji bo wan di pêşerojê de bibîne.

(نزم) ne bilind : **xafîd (al-)** الخافض
Ew ji taybetmendîyên Xwedayî ne. Ew dijberî bilindayî ye. Ewe yê ku hêzdarê dadixîne û mezinkaran (serbilindan) rûreş dike. Berevajîya wê Al-Rafi' (bilindekar), Ew e yê ku xulamên xwe (bendewarên xwe) bi îbadetê bilind kiriye, pila wan bilind dike û wan li hemberê dijminên wan serdixe û wan ceza dike.

(نهمرد) ne mir : **xalid** خالد
Mirovê pak dê di behîşt de dimîn. Mirovê gunehkar (xirab) dê di agirê (cehnemê) de dimîne.

daxwaza xul' : **xale'et (tuxeli')** (تخالع) خالعت
Jinek dikare bi navgîniya ku jê re "xule' " an "muxale'eh" tê gotin e xwe ji mêrê xwe bide berdan. Di vê peymanê de, dibe ku jin neçar bimîne ku nextê mêrê xwe bide û razî bibe ku lêçûnên din jî bide.

(دروستکهر) afirîner : **xaliq (al-)** الخالق
Taybetmendîyeke Xwedayî ye. Ew kesê ku ji nebûnê her tişt û her kes afirandî ye. (Li (Li 'Bari' binihêre).

(بهدکاری) giyanên mêr û jinên xirab : **xubûs (al-) wa al-xeba'is** (الخباٲث) الخباٲث
Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) ferman da musulmanan ku her gav bikevin destşokê ji van giyanan xwe biparêzin.

pîser : **xebîs** خبيٲ
Car carinan, ev peyv "xebîs" ji bo şeytan tê bikar anîn.

bi yekcarî hatîye ragihandin : **xeber al' -aħad** خٲر الأحاد
Hedîseke ku ji hêla yek çîrokbêjî ve hatîye ragihandin, wekî xebereke dijberî "xeber mutewatir" (ku ji hêla pir kesan ve hatîye raporkirin).

(ههوال) rapor . Hedîs : **xeber (kom. axbar)** (أخبار) خٲر
Her çend ev peyv tenê bi wateya rapor an agaheke nû tê, lê nivîsên pisporan wekî çav li

hev kirinê têne nivîsandin, "hedîs" ya Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) .

raporeke baş pejirandî. nûçeyên pirjimar : **xeber mutewatir** خبر مُتَوَاتِر
Raporek an kevneşopek ku ji hêla pir hejmarek veguhêzin ve (çîrokbêjê) hatine rapor kirin. raporteke dirust (pêbawer)e.

(شارهزا) herî zaniyar : **xebîr (al-)** الخَبِير

Taybetmendîyeke xwedayî ye. Kesê ku bi esrarê her tiştê û karan veşartî dizane.

bobelat . gendelî : **xebal** خَبَال

Xirabîya ku dibe sedema aloziyê. {لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا} (Tewbeh: 47)

dawiya Pêxemberan : **xetm an-nubuwweh** خَتْمُ النَّبُوَّةِ

Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) wek Pêxemberê dawî ye ji zincîra Pêxemberan û peyamberên ku ji hêla Xwedê ve hatine şandin de . Ji ber vê yekê piştî wî pêxember tune ne. (li Qur'anê, binêrin 33: 40).

qedandina Qur 'anê : **xetm al-qur'an** خَتْمُ الْقُرْآنِ

Temamkirina xwendina Qurana pêroz.

kiryarên pašîn : **xewatîm al-' a'mal** خَوَاتِيمُ الْأَعْمَالِ

Ya herî pašîn di jiyana mirov de.

ayetên dawiyê : **xewatîm as-sûreh** خَوَاتِيمُ السُّورَةِ

Ayetên dawîn ên Sûretê ji Quranê, mîna du an sê ayetên pašîn a Sûreya 2ê (Al-Beqereh), ku pir tete pêşniyar kirin ku ew li fejrê û berî çûna tavê ji hêla musulman ve were xwendin.

(ختمه نه كردن) sinetbûn : **xitan** خِتَان

1- Jêkirina cermê serê kîr , di Islamê de lazime hemî mêr xwe sinet bikin.

2- bi gunehan xîyanetê bi xwe re dikan.

(باجی زهوی) baca axê : **xeraj** خَرَج

Baca ku ji bo xezîneya Muslimanan ye; ku dive ji dahatên axa kesên ku ne musulmanan vergî bê standin. Ev yek mafên wan ên wekhev di qanûna Islamî de misoger dike.

baca misoger : **al-xeraj bi-dëman** الْخَرَجُ بِالضَّمَانِ

Bingeha qanûna îslamî li ser mafê veğerandina her veberhênanê (estismarê) piştî wergirtina berpirsiyariyê tê avakirin. Ji ber vê yekê, qezencî li gurî sermayeyê (mûlkîyeta) xwedanê mal û berpirsiyariya wê.

xezrej (al-) الْخَزْرَجِ

Yek ji du eşîrên Ereban ên sereke bû li Medîne di dema Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê be) de.

tarîreşîya heyvê : **xusûf** حُسُوف

Di dema tarîreşîya heyvê de nimêjên taybet bi tarîreşîya heyvê re tenê kirin.

(ترس) . dilnizm . bindestî : **xuşû** خُشُوع

Helwesta ku divê mirov di dema nimêjê û du'a yê de nîşan bide.

tirsa ji Xwedê : **xeşyet allah** خَشْيَةَ اللَّهِ

Pîrokirina Xwedê û tirs ji cezayê wî.

Xidr : Xiḍr (al-) الْخَضِرِ

Zanyarên musulmanan dibêjin: eve navê mirovê zanistê ku di Sûreya şikeftê de di

Qur'anê de tête dîtin, Pêxember Musa xwestûye ku ji wî fêr bibe. (li Qur'anê, binêrin 18: 66-83).

destgirî(dergîstî) . veguhistin : **xiṭbeh** خُطْبَة

Destxwestina kesekî ji bo zewacê.

(گوناه) gunehkirin : **xeṭf'eh** (kom. **xeṭaya xeṭf'at**) (خَطِيئَة/خَطَايَا)

Tiştêkî ku ji hêla olê ve hatîye qedexekirin.

خُطْبَة (خُطْب) : **xuṭbeh** (kom. **xuṭeb**) gotar . axaftin (خوتبه . قسه)

خُطْبَة الْجُمُعَة : **xuṭbet al-jumu'eh** (وتارى ههينى) gotara îne

Gotara ku Imam wê di nimêja roja îne de ji bo civatê pêşkêş dike. Dûv re du rihehên nimêje tene kirin.

خُطْبَة الْحَاجَة : **xuṭbet al-ḥajeh** (dawetê) : gotara hewcedarîyê

Li "gotara nîkahê" binihêrin. Li binî.

خُطْبَة الْعِيد -'İD : **xuṭbet al-'îd** (وتارى جهژن) gotara cejne

Ew gotara ku di roja cejna fitrê an cejna qurbanê de tête xwendin.

خُطْبَة النِّكَاح : **xuṭbet an-nikah** (وتارى هاوسهرگيرى) gotara zewacê

Peyamek ji bo merasimê dawetê de tête dayîn.

خُطْبَة الْوِدَاع : **xuṭbet al-weda** (وتارى مألناوايى) gotara xatirbûnê

Gotareke ku ji hêla Pêxemberê Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) ve di roja nehan a hecê de li Arafayê ji bo elaleteke mezin ku ta roja îroyîn jî ti hejmar ji heciyan wek wê elaletê komnebûn li cem hev. Ew axaftineke (daxweyanî) berfireh bû, di navde gelek pirsgirêkên din jî hebûne, yekîtiya mirovahiyê û wekheviya wan di çavê Allah(Xwedê) de.

خُطْبَة (خُطْبَاء) : **xeṭîb** (xuṭuba') (ثوراتور) axaftvanê giştî

Ev Peyv bi gelemperî ji bo kesê ku xutbeya Îne dide, tête gotin.

خُطْبِيَة : **xeṭîbeh** (دمزگيران) jina destgirtî

Mêza ya destgirtî(Jin girêdaye) lê hîn ne zewicîye. Li gorî şerîeta Islamî, hevalbendê wê di her warî de 'xerîb' tê hesibandin.

خُف (أخفاف) : **xuff** (kom. **axfaf**) pêlaveke sivik

Ev mîna goreke ku ji çerm hatîyê çêkirin, mîna pêlavan.

خَفْض (خواروه) : **xeṭṭ** nizm

Bi nerm û dilovanî.

{وَإِخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ} (Aş-Şu'era' 26 : 215)

خَمَص : **xemeşe** aramî

خُلْع : **xul**

Ew Şêwazeke ku tête jinek bi mêrê xwe re rêkeftinê dike ku xwe ji wî ve bide berdan.

الخَلْف (ال-) : **xelef** (نهموى) nifşê dî

Nifşên ku piştê hatine.

خِلَافَة : **xilafeh** xilafebûn

Xîlafet di serokatiya civaka îslamî de wekî serwer. Di aslê xwe de, ev yek bi wateya xilafeta Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) di serokatiya civaka musulman de, hatîye nivîsandin.

خَلِيفَة (خُلَفَاء) : **xelîfeh** (kom. **xulefa'**) (جینشین)

1-Xelîfe: Bi eslê xwe, ev ew kesê ku xelîfa Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) kirîye. Dûvre, ev term ji bo hemî serokên Dewleta Islamî, heya dawî serwerên Osmanî, hatîye bikaranîn.

2- Cîgir, serwer: Di Qur 'an de, ev peyv ji bo cîgir têtê bikaranîn, ew kesê ku li ser erdê hukumdarîyê dike, ango wusa jî dikarin dibêjin, ew kesê ku nûnerîtiya Xwedê li ser erdê dike. Ji ber vê yekê Xwedê Adem wek nûnerê "xelifeh" erkpêdankirîye. (li Qur'anê binêrin , 2: 30). Her wusa jî Dawid jî erkpêdankirîye (li Qur'anê binihêrin , 38: 26).

Xelîfê rast : **xelîfeh (al-) ar-raşid** الخليفة الراشد

Yek ji wan çar xelîfên ku piştî mirina pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) xîlafet bi rêvebirîye (girt ser xwe).

xelîfên rastîn : **xulefa' (al-) ar-raşidûn** الخلفاء الراشدون

Xelîfên rastîn (11-40.H): Ew çar xelîfe yekem in ku şûna Pêxember, nimêj û silavên Xwedê lê be girtine. Ew ev in: Ebû Bekir Al-Siddiq, 'Umer bin Al-Xettab, 'Usman bin 'Affan û 'Ali bin Abi talib.

forma fîzîkî : **xelq** خلق

Şêwaza parçeyên cûda yên laş. Ew dikare bi wateya xuyangiya gelemperî ya kesekî be.

bawerbixobûn . xûrewişt : **xuluq (axlaq)** خلق (أخلاق)

Di Islamê de gelek hedîs hene ku behsa moralê qenc dikin, di nav de: Yên herî baş ew mirovên ku moralê Islamê hildigirin. «إن أحسن الناس إسلاماً أحسنهم خلقاً».

Ew dibêje: "ew bawermendên herî baş, ew in ewe ku xwedanê moralê herî baş in." «أكمل المؤمنين إيماناً أحسنهم خلقاً».

Wî di Pêxemberê di gotara xêrxwaziyê de got: (Ez hatim şandin ji bo ku moralê rûmetdar temam bikim) «إنما بعثت لأتمم مكارم الأخلاق».

xelîl allah (هاوریکهی خوا) hevalê Xwedê : **xelîl allah** خليل الله

Ev sernavê Pêxember Ibrahim bû. Têgîna "Xelîl" têtêkiliyeke hevgirtî (nêzîk) nîşan dide.

cihê veşartî : **xelweh (kom. xelawî)** خلوة (خَلَاوِي)

Carinan, ev peyv amaje bi herêmek (cih) rûtin dike (mîna mizgeftê têtê hesibandin, ji bo hînkirina olî têtêbikaranîn).

bi tenê, tenêbûn : **xelweh (kom. xelewat)** خلوة (خَلَوَات)

Bi wateya dema ku mirov bi tena xwe bimîne, têtê. Mînak, di Islamê de qedexe ye ku zilamek bi jina xerîb re bi tenê bimîne.

vexwarinê mêst : **xemr (kom. xumûr)** خمر (خُمور)

Çi vexwarina ku jehrî an serxweşî jê çêbibe, jêre dibêjin "alkohol=El-xemir), ev yek ji bo her musulmanî qedexe ye ku meriv bixwe vexwarinê an jî bi wê kar bike (wek kirîne û firotanê û barkirinê).

vejîn : **ximar (kom. xumur)** خمار (خُمَر)

Celebek ji sernixumandinê (Hîjabê) ye ku rûyê xwe dinixumîne, ji bilî çavan, berevajiyê sernixumandina giştî (Niqab), ku tevahiya rû û çavên dinixumîne. (li Quranê binihêrin, 24:31 . (Binerin. "niqab").

الخُمْس (بَيْنَجَم) ya pênçemîn : **xumus (al-)**

Ew dayîna ji pênçan yekê dravê ye ji tiştikên ku di Qur'ana Pîroz de hatîye behs kirin û ev yek bû ye pirsgirêkeke rasteqîne di navbera Sunnî, civak û Şîyan de, ji ber ku Sunnî bawer dikin ku ew dayîna wê tenê di rêya xenîmeta şer de ferz e, di heman demê de Şîya bawer dikin ku berpirsiyariya wê dikeve li ser hemî pereyên çavkanîyan salane yê ku zêdayî pêdiviyên kesên musulman e. (li Quranê binêrin 8:41).

خُنْثَى (خُنْثَى) bê zayend : **xunša (kom. xenaşi)**

Ew kesê ku nikare zayenda xwe biçespîn , ji ber hebûna endamên mêr û jin, an jî yek ji wan nayê diyarkirin.

خَنَّاس gumanbar . dilxirab : **xennas**

Ew ji taybetmendiyên şeytan in.

الخَوَارِج (al-) dijberên serhildêr/derveder : **xewarij**

Ev gotin ji bo kesên ku îslamiyet binpê kirine, hatîye bikaranîn û wan dervederan(xewarij) ji bilî îslamê baweriyeke derewîn afirandine, ku ne beşek ji Qur'ana Pîroz an jî hîndariya Pêxemberê (nimêj û silavên Xwedê lê be) Xwedê, bû.

Di dîrokê de, ew ji komeke fanatîk yê musulmanan bûn, wan digotin xelîfe Ali bin Abi Talib, Muawiyeh û yê din kafir bûne û divê we bêne kuştin. Ew berpirsiyarê kuştina xelîfeyê çaremîn Ali (Xwedê jê razî be) ne.

خَيْر (خَيْرَات) karê qenc : **xejr (kom. xeyrat)**

Peyv bi wateya baş û baştir(çêtir): baştir, serkeftî.

خَيْرُ الْقُرُونِ : **xejr al-qurûn**

Baştirîn nefîş: peyva "Qurûn" bi wateya 'sedsalan' e tê , lê "Hedîs" a ku dibêje: "xejr al-qurûn qarnî summe al-lezîn yelûnehum, summe al-lezîn yelûnehum":

(خير الناس قرني، ثم الذين يلونهم، ثم الذين يلونهم)، wusa hatîye wergerandin: "Nifşê çêtirîn yê min e, paşê yê jêrîn û yê din" .

خَيْشُوم Poz . bêvil : **xejšûm**

Di fonetîka Quranê de, ev term amaje bi poz dike; du dengdar li wir tene hilberandin: m û n.

الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ وَالْأَسْوَدُ şev û roj : **al- xeytu al-abyed we al-aswed**

بَبَاوِيرِ . ne dilsozî . bêbextî : **xiyaneh**

Ev peyv ji bo xapandin, binpêkirina peyman û têkbirina baweriyê, tê bikaranîn.

بِنْبِطِيرِينَا پَيْمَانِ (SOZÊ) : **xiyent al-'ahd/ al-' amaneh**

Di "hedîsê" de ev yek ji çar nîşanên kesê durû(mûnafiq) ye.



(د)



دابة الأرض (ناژ له کانی زهوی) selawanê zimînê: **dabbetu-1-arḍ**
 Dewerek ji erdê derdikeve û bi mirovan re bipeyive. Xuyangiya wî dê yek ji nîşanên sereke ya hatina Roja Dawî be.

الدار الآخرة (خانوی پاش ژیان) cihê pašîn : **dar (ad--) al-'axireh**
 Jiyanawî .

دار الابتلاء (مالی بهدبهختی) cihê tengasiyan û dilêşê : **dar al-ibtila'**
 Nîşan dide li vê jiyânê, ku yek bi berdewamî bi keremet û neyarên Xwedê tê ceribandin. Bawermendê mezin dê bi berekêş, bîhnfireh di rûyê êşê de spasî nîşan bide.

دار الإسلام mala îslamê : **dar al-islam**
 Herêmên di bin desthilatdarî û serweriya Îslamîye de.

دار البقاء (الخُلُود) (مالی مانهوه (ههتا هتایی) cihê nemirbûn (herheyî) : **dar al-beqa' /al-xulûd**
 Jiyanawî tê wateya herheyî, berevajî vê cîhana ku jiyân demkî ye.

دار البوار (مالی لهناو بردن) cihê wêrankirin. Cehenem : **dar al-bewar**
 دار الحرب (مالی جهنگ) cihê cengê (sewaş) : **dar al-herb**

Deverên dijminayetî, di bin serweriya Islamê de ye.
 دار الخلافة (مالی خلیفه) kursiyê xilefetê : **dar al-xilafeh**

Kursiyê xelîfê hakim, paytexta dewletê ye.
 دار الخلد (مالی خلد) jiyana herheyî ya bêdawî : **dar al-xuld**

Jiyanawî li jêr bi vî rengî tê gotin ji ber ku jiyân li wir bêdawî.
 دار السلام (مالی ئاشتی) cihê aştiyê : **dar as-selam**

Cihê Bihuştê ye. Lê ev term ji aliyê musulmanan ve hatiyê bikar anîn da ku nav li hin cîhanan bidin.

دار العهد (مالی پهیمان) cihê bi peyman : **dar al-'ehd**
 Deverên ku ne-muslimanên ku bi Dewleta Islamî re peymanekê aştiyê girêdane.

دار الغرور (مالی شانازی "قیل") cihê serbilindiyê (xapandin) : **dar al-ḡurūr**
 Ev cîhan, cîhanekê wînda dibe û dibe ku ew ne rast be.

دار الفناء (مالی بارنیارد) cihê mirinê : **dar al-fena'**
 Ev cîhan ku jiyân wê demkî ye, berevajî jiyana dawîn a herheyî ye.

دار القرار (مالی نیشته) cihê niştê : **dar al-qerar**
 دار النعيم المقيم (مالی نیشته) cihê dilxweşiya herheyî : **dar an-na'im al-muqim**

Nîşana Bihuştê ye ku li wir bawermend bi dilxweşiya bê dawî şa dibe.
 دار الهجرة (مالی کوچهبران) cihê koçberiyê : **dar al-hijreh**

Bajarê el-Medineh al-Munewwreh (Medina) ê ku Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) piştî sêzdeh salan ji de'wê, bêhêvî û tirsê ji Mekkê koçber dibe.

الداعي : **ad- da'iy** gazîvan

داعية (دعاة) : **da'iyeh (kom. du'at)** gazvaniyê Islamê
 Kesekê ku gazî Islamê dike, nemaze di nava kesên ne musliman de. Lê ev jî bi wateya her kesê ku dikare xizmeta ola bi Musilmanan jî bike.

دانيق (دوانيق) : **daniq (kom. dewaniq)**

Parçeyekî piçûke ji "dirham" (1/6 dirham). Ji alîyê mecazî ve, ev bi wateya pereyê piçûk (mîna penizê) tete destnîşankirin.

Pêxember Dawid : **Dawûd** داوود

Pêxember Dawid ê ku bi Jalot re şer kiriye û ew kuştîye. Ew jî qiralê Îsraêliyan bû ku Zabur wê yekê eşkere dike. Binêrin Qurana Pîroz, (38): 17-26.

Mesîhê derewîn : **dejjal (ad-)** الدَّجَال

Jê re "Mesîhê dejjal" tê gotin. Li gorî kevneşopîya pêxemberî, dê mesihayek derewîn li nêzê dawîya cîhanê xuya bike. Ew ê hin kiryarên awarte bike ku dê alîkarîya wî bike ku gelek şagirtên xwe bicivîne û gelekani ji rê derxîne û winda bike .

sureta dûman (an mîj): **duxan (sûrtat ad-)** الدُّخَان (سُورَة)

Sureta 44ê a Qurana Pîroz e. Yek ji nîşanên nêzîkbûna roja Dawîn e, ku li wir derê cûreyekî dûmanê (mîj) xuya dike, û ew dê çarenûsa kafirên serhişk, û bawermendên ku ji Xwedê ve ditirsin (hejmar 40-59) bêne diyar kirin.

der'u al-ħudud biş-şubhat دَرُّ الْحُدُودِ بِالشُّبُهَاتِ

Ti ciza ji bo pîvanên gumanbar tune ye.

derzîy (kom: durûz) دَرَزِي (دُرُوز)

Bawermendîyeke naskirî ye bi veşartina bawerî û kiryanan, Li şopdarên vê perizînekê li Lubnan û Sûriyê hene.

dirhem(derahim) دِرْهَم (دِرَاهِم)

Ew perê zîve ku bi sedsalan ji hêla musulmanan ve hatîye bikar anîn. Peyv ji drachma Yunanî pêk tê. Di wateya giraniyê de jê re dibêjin 1/12-yê "ûqiyeh" (ûsek). Niha, Hin welatên Ereban hîn jî vê peyvê ji bo pariyên xwe bikar tînin wek, (Emiratên Yekbûyî yên Erebî û Marokoyê.

daxwazî , dua (ji Xwedê re) tê : **du'e'(kom .ad'iyeh)** دُعَاء (أَدْعِيَة)

duaya vekirinê : **du'a' al-istiftah** دُعَاءِ الْاِسْتِفْتَاكِ

Di duayên ferzê de piştî "tekbîr" a yekem tê dua kirin. Li dû wê Sureya El-Fatiheh (beşa vekirinê ya Qurana pîroz di destpêkê de) tê xwendin .

duaya radestkirinê : **du'a' al-qunût** دُعَاءِ الْقُنُوتِ

Di "duaya Witir" de tê gotin, nimêja paşîn a ku di şevê de tê nimêjkirin.

bang kirin . vexwendin : **de'a (yed'û)** يَدْعُو (دَعَا)

Wekî termek olî, vexwendina mirovan bo Islamê yan jî riya Xwedê re.

de'weh دَعْوَة (دَعَا) gazî, vexwendî : دَعْوَة (بَانْغِهَيْشْتِكْرَاو)

Gazîkirina mirovan ji Xwedê re an Islamê, an jî olek.

de'weh (kom.de'ewat / ad'iyeh) دَعْوَة (دَعَوَات . أَدْعِيَة)

Duaên devkî ji Xuda re kir.

vexwendinek ji Xwedê re. gazî Allah : **de'weh'ila Allah** دَعْوَة إِلَى اللَّهِ

Islam û hînkirinên wê di nav mirovan de belav bikin.

de'wetu al-mežlum دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ gazîya bindestan bikin : دَعْوَة (دَعَا) (دَعَا) (دَعَا) (دَعَا)

defi ,az-zekat دَفْعُ الزَّكَاةِ (دَفْعَانِي زَهَكَات)

bi bez daketin jêr Erfat: **ad-def ,u min ,Erfat** الدَّفْعُ مِنْ عَرَفَاتِ

defn دَفْنِ binerdkirinî :

Kesek mirî hate binerdkirin .

دلیل (أدلة) **delîl I (kom. adilleh)** (بەلگه) delîl :

Tiştêk ku rastiya dozêk (îdfayê) îspat dike.

دلیل (أدلاء) **delîl (kom. adilla')** (بەلگه) birêvebirin :

Serpereşt. Ew Mirovê ku xelkê ji bo kirina tiştêkî şîret dike (bi rêve dibe).

دلالة النصّ **delalet an-naşş** : wateya nîvistokê :

Her kesê ku ji Qur'anê an hînkirinên Pêxemberê Xwedê fêhm dike (nimêj û silavên Xwedê lê be).

دُلُوك **duluk** : kêmbûna rojê :

Di dema ku Roj xwe paşde dikşîne.

دم الفدية **dem fîdyeh** : xwîna lêborînê . rijandina xwînê (خوینی فدیة)

Ji bo gunehêkî an xeletiyêke olî, ajalek wek qurban tê pêşkêşkirina, wekî winda kirina hin rêûresmên Hecê, an kirina tiştêkî qedexê (ku divê neyê kirin).

دم النفاس **dem an-nifas** : xwîna paşîn :

Xwîna ku piştî zayîna zarokê tê, ew wek xwîneke necis (ne paqij) tete hesabandin. Loma nabe ku Jina musulman di wê demê de nimêj bike, nabe rojî bigire û dest li Quranê neke, ta herkandina xwînê bi tevahî raweste, û tevaviya laşê xwe di serşokê de şuştibe .

دنیا **dunya** : cîhan . jiyan :

Jiyan û karûbarên cîhanî û madî, li hemberê karûbarên jiyana herheyî û olî .

دنیوی **dunyewî** : cîhanî :

Karên cîhanî û jiyani, li beramberî karûbarên jiyana dawîn û olî.

الدهرية (ad-) **dehriyeh** : xwedênenasî :

Felsefêke ku hebûna Xwedê înkâr dike, ew tenê bi heyberên (bûnerên) maddî bawer dike .

دَوْرَان **dewaran** : zivirandin (خولانموه)

Bihev re girêdayî. Di zanista prensîban de, têkiliya bi hev re girêdayî, ewe ya di navbera sedema sereke û hakimadrîyê de ye: eger ehtiyaca yekê bi a din hebe, ew dê çewt be.

دين (أديان) **dîn (kom. adyan)** (نایین) ol :

Rêbaza têkliyên (danûstandinê) di jiyana û xwebawerbûnîyê (exlaq) û hînkirinên olî de.

دين (دَيُون) **dēyn (kom. duyûn)** : deyn :

Pereyekî deynkirî ye ji kesekî an jî kesekî heqkirî ye ku wan peran bistîne.

الدَّيَّان (ad--) **dēyan** : dadger :

Dadger. Ew kesê ku li gurî çalakiyên wan ji alîyê dadgerî ve tene xelat kirin an jî ceza kirin.

دينار (دناتير) **dînar (kom. denanîr)**

Perezêr ji alîyê ji hêla Musilmanan ve di dîrokê de hatîyê bikar anîn. Di dema niha de, ew peredînar li hin welatên Ereban (Iraq, Urdun, Kuwayit, Tûnis) tê bikar anîn.

tomargeh : **dîwan(kom .dewawîn)**(دواوين)

Ew bi wateya tomargeha fermî tê. Ew di dîroka îslamê bi wateya "rêveberî" an "wezaretê" hukûmetê hatîye bikaranîn. Wek mînak "dîwana Leşkeran" berpirsiyarê beşê hukûmî yê "esker" (leşker, tomarên wan, û mûçeyên wan bû)

dravê xwînê : **diyeh(kom .diyat)**(ديّة)

Dravê ku kujer bi zanebûn an bi xeletî, wekî tezmînata ziyanê dide malbata kesê ku li ser destên kujer hatîye kuştin.

(ذ)

سُورَةُ الذَّارِيَّاتِ : **zariyat (sûret az-)** sûrê bayî :

Ev Sûreya (51)ê ya Qur'anê ye, ji peyva ku di ayeta yekem de hatîye, hatîye girtin. Ev Sûre qala pirsgerêka vegerandina roja qiyametê dike, û li ser yekbûna Xwedê dipeyive, û ew her weha behsa mêvanê Ibrahîm ji nav milyaketan dike, û çîroka Mûsa(silava Xwedê li wî be), ew li ser miletên ku dijberî Pêxemberên xwe bûn, mijûl dibe, û fermanê dide Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) ku di tengasiyan de bi sebir be.

kesayet : **zat** ذات

Ew pir caran behsa taybetmendiyên xwedayî dike.

gengeşa lihevhatina di navbera du mirovên de : **zat al- beyn** ذات البين

Bi gelemperî, em vê termê di vegotinên mîna "islah zat al-beyn" (çêkirina aştiyê) di navbera du kesan de bi nakokî de dibînin.

heyîn . bûnan . kesbûn . hebûn : **zat – al- allah** ذات الله

Ev gotin hebûna(heyîn) Xwedê destnîşan dike.

bîranîna xwedê : **zakir** ذاكِر

Mirovekî ku Xwedê bi rûmet pesn dike û "zikr" û Qur'anê ji nûve dixwîne.

du qayiş (du kember) : **zat an- nitaqeyn** ذات النطاقين

Jineke bi du qayişan(qarîşan) e . Ew behsa Asma 'keça Ebû Bekir (Xwedê jê razî be)dike. Ew behsa bûyera ku Asma têde kembera xwe dike du parçe, û bi parçekî tûrikê xwarina ku ji bo Pêxember û ji bo bavê wê re amade kiribû şeva çûyîna wan a Mekkê ve girêda.

qorbantî . serjêkirin : **zebîh** ذَبِيح (سەربرین)

Ev gotin bi wateya gurandî "serjêkirî"tê . Ew îşaretê bi Ismaîl kurê Pêxember Ibrahîm dike. Ew behsa çîroka Ibrahîm dike ku tiştêk nemabû ku bavê wî (Ibrahim) wî li ser emrê Xwedê bike qurban.

ajelanê gurandî : **zebîheh (kom. zebe'ih)** ذَبِيحَة (ذَبَائِح) (قوربانى)sedemek . hincet : **zerî'ah (kom. zera'i)** ذَرِيْعَة (ذَرَائِع) (هۆکارىک . بههانه)

Mirov Hincetekî derdixe ji bo ku tiştêkî bike.

bîranîn : **zikra** ذِكْرَى (يادکردنهوه)nizmbûn : **junah az-zi** جُنَاحُ الذَّلْجِhemwelatiyê parastî : **zimmiyy (kom. ahliz-zimmeh)** ذِمِّي (أهل الذمّة)

Welatiyek Xirîstiyar an Cihû di Dewleta Islamî de .

gûnehkirin : **zenb (kom. zunûh)** ذُنُوب (ذُنُوب)

Guneheke, ji bo her kesê ku berevajî yê hînkirinên olî kar dike.

mezinahî û rûmetdar : **zû aj-jalal wa al-ikram** ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

Taybetmendiyeke xwedayî ya Xudayê mezîn û comerd e.

zû al-hijjah ذُو الْحِجَّةِ

Meha donzdehê ji salnameya Islamî, wekî meha heciyê tete zanîn.

ذو الخليفة zû al-xuleyfeh

Ciheke ku çend mîlan dikeve başûrê Medînê li ser riya Mekkê ku hacî ji Medînê bi çilubergê xwe ve berû Mekkê ve bi rêve diçin.

ذو الفقار zû al-fiqar

Navê şûrê Pêxemberê Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) e. Hinek dibêjin ev navê şûrê Ali bin Abi Talib (Xwedê jê razî be), ku pismam û zavayê Pêxember bû.

ذو القرنين zû al-qerneyn

Navê zilamekê Xwedê ye ku em di Quranê de çîrokeke kurt li ser wê dixwînin (Sûrta 18: 83-98). Yek ji mezintirîn serwerên dîroka kevna e. Ew bawermendek rastîn bû. Hinik zanyaran ew bi Alexanderê Mezin re naskirîye.

ذو القعدة zû al-qi'dah

Meha yazdehê ji salnameya îslamî.

ذو الكفل zû al-kifl

Ew Pêxemberk bû, hin dîrokzan bawer dikin ku ew di Cihûdayê de Ezekiel bû. Zul-Kifl her roj sed nimêj dikir, û berî ku ew kefaleta gelê xwe bike, piştrast dike ku ew dê bi dadperwerîyeke adil di nava wan de bi rê ve, ji ber vê yekê wusa kir, lewra wî jê re digotin Zul-Kifl, û navê wî di çend cihan de di Qurana Pîroz de tête gotin . (21: 85-86; 38:48, 2: 280)

ذو النورين zû an-nûreyn

Ev îşaretê bi xalifeyê sêyemîn "uthman ibn 'effan' dike, ku ew bi du keçên Pêxemberê Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) re li peyhev zewicî ye.

ذو النون zû an-nûn

Yunus Ibn Metta wek Pexember li nik Cihû, Xiristiyan û Musilman tê dîtîn. Quran Yunus wekî peyxemberê rastîn ê Xwedê dinirxîne, ku ew carekî dest ji erkpêdana xwe berdide, ji sedema dijiwariya karê bawermendiyê. Di dema ku ew bi gelê xwe re di gemîyê de di derya de bû, Xweda li hemberê wî hêrs dibe û gemiya wan binav dike û gelê wî avêtiye nava deryayê (behrê).

Lê masiyek mezin (hotek) li ser emrê Xwedê wî dike di tarîya zikê hotê de û ew di tariyê zik de dimîne, da ku wî bi edeb bik û wî bi mucizekî rizgar dike. (çîroka wî di Qur'anê de bibînin, 37: 139-148; 21: 78-88).

ذو الرِّحَم zewû ar-rhem (kom zû ar-rham)

têkildariya bi xwînê (merov): Xizim an têkiliya xwînê.

ذو القربى zewû al-qurba

Xizm, mirov : Kesên ku têkiliya wan (bi hev re) bi rê ya xwînê re çêdibe ye an bi rêya pêwendîyê re.



(ر)

رانش **ra'iş** (میانگیری بهرتیل) navbeynkarê bertîlê :

Yê / a ku navbeynkariyê di navbera kesê bertîldan û bertîlxwer de dike . ew mîna herduyan gunehkar e.

راحة **raħileh** (وشتن سواری) siwarbûna devehê(hoştirê) :

Ew deveheke mêzaye ji bo siwarbûnê tê bikar anîn .

رازق (رَزَاق) **raziq (ar-) ar-rezzaq** (رَهْزَاك) pêşkêşvanê herî baş :

Taybetmendiyeke Xwedê ye. Xêrdanê her bûnerî li ser vê gerdûnê, Dana xêrên bê sînor.

الراشي **raşî (ar-)** bertîldar :

Kesê ku bertîlê pêşkêşî kesek din dike, hevkarê sûc e, ku ew gunehkî mezin e, bertîldar û bertîlxwer sûcdar e.

راعي (رُعاة) **ra'î (kom. ru'at)** (شوان) kesê berpirsiyar :

Ew kesê ku dibe berpirsiyarê kesên din, bav, hukumdar hwd: kesê berpirsiyar .

رافضة (رافضي) **rafiðeh (tek. rafiðîy)** (رَهْكَرْمُوَه) nepejirandin, red kirin :

Têgîneke ku ji bo Şîyên ku mafê xelîfeyên yekem ên xîlafetê red dike, tê gotin, tê îdia kirin ku Elî (Xwedê jê razî be) xelîfeyê yekem ê Pêxember bû, nimêj û silavên Xwedê lê be.

الرافع (ar-) **rafi'** (بهرزكمرهوه) hilgir :

Taybetmendiyeke Xwedê ye .Yê /a ku cihê wî bilind dike an fermanên bi pêktîne.

الراقي **raqî (ar-)** xwînerê sihêr :

Ew kesê ku ayetên Qur'anê dixwîne û li ser nexweşan ji bo armancên dermankirinê, dua dike.

راع **raki'** (چۆكدان . ئهژنۆ) çokdanîn :

Di nimêjê de ew kesê / a ku di rewşê xwar (bowsê) de ye. "Ruk'eh" (binihêrin) bibînin.

رأ **rane** (veşartî . astengkirin) :

Tiştên ku dilê wan vegirtin ji gunehbûn wan. (83:14).

راهب (رُهَبان) **rahib (kom. ruhban)** keşê dêrê :

Her çend dibe ku peyv bi gelemperî wekî "rahîb" were wergerandin, lê di têgînên Islamî de tê gotin ku ew behsa keşekî Xiristiyanan dike ku li dêran jiyaneke dilsoz dijiya.

راوَد **rawede** : ceribandin :

12:26) (Ew hestan radike

راوي الحديث **rawî (kom. ruwat) al-ħedið** ragihînerê Hedîsê :

Ew kesê ku Hedîsên Pêxemberî dibêje.

الرؤوف **re'ûf (ar-)** herî dilovan :

Taybetmendiyeke Xwedê ye. Ew kesê ku herî dilovan e.

رؤيا **ru'ya** (بينين) dîtine :

Bi gelemperî, xewneke baş, xewn ji şeytan, û dîtina ji Xwedê.

(li Quranê binihêrin, 37: 60. Ji bo 'xewnê', li Quranê binihêrin, 1 2: 43).

رؤيا صالحة **ru'ya şaliħeh** dîtina baş :

Dîtineke ku wateya wê dikare rast be.



رُؤْيَةُ الْهَيْلَالِ **ru'yet al-hilal** : dîtina heyva nû :

Ji ber ku salnameya Islamê li ser bingeha meha heyvê tê desnîşankirin, ji bo diyarkirina destpêka mehê, girîng e ku mirov li heyva nû binhêre .

رِبَاءُ **re'a'** : xwenîşandan . durûtî .

Ne rastîbûn, ne ji bo Xwedê ye.

رِبَا **riba** : zêdebûn . berjewendî . qezencî (قازانج بهخش)

Her zêdebûna(qezenc) li deyn hatîye dayîn, û Islam vê qezencê qedexe dike. (Li Quranê binihêrin, 2: 275-276).

رِبَا الْبَيْعِ **riba al-bey'** : qezenca firotinê (قازانجی فروشتن . رِبَا فَرُوش)

Têde kerasetek (ma'adek)li hemberê ya din tê veguhestin, lê nîrxê wan ne wekhev û ji kêmanî ve radestkirina kerasetekî dereng dikeve. Ji bo ku em ji qezenca firotinê dûr biçin, divê danûstendina tiştan(kerasetan) li her du aliyan wekhev (bi heman rengî û bihayî (nîrxî) û bilez (bê derengî) be.

رِبَا النَّاصِيَةِ **riba al-nasiyeh** : rîba pêşîn an dereng

Ew zêdebûna sermiyane ye ya deynekî ye an deynekî mayînde ye.

رَبِّ (أرباب) **rebb (kom. 'arbab)** : Xwedî / xwedan

Ev peyv di Quranê de hem di formên yekjimar û pirjimar de tê dîtîn. Ew bi wateya xwedê an Allah tê bikaranîn û herweha ew ji bo xwedan û birêz (seyda) jî tê bikar anîn.

الرِّبَا **ar-riba'** : li sersekinî

Parastina sînorên axa musulmanan: Parastina sînorên musulmanan ji êrişên mimkun ji alîyê dijminan ve . Ev teşê(çeleb)bawermedîyê hêjeyî rêzgirtinê ye.

رَبْوِي (ربوي) **ribewî (bey')** : qezencî(têkildarîya qezencî)

Tiştên ku li gurî rêgezên feqîtiyê in li ser ribayê(qezenc) tene firotanê , ku cûrbecûr ji hêla dibistanên şerî'eha(qanuna) Islamî ve tene destnîşankirin: Tiştên ku bi firotin û bi pîvanê tene firotin, wek xwarinê û di nav de zêr, zîv, dirûvên kaxezê, tiştên xwarinê wekî genim, birenc , ciyê, xurma, xwê... hwd.

رُبُوبِيَّة **rubûbiyeh** : Xudan . serwerî

"rebb" bibînin. Ev term carinan bi xwedayî "ulûhîyeh" re tê berevajîkirin.

رَبِيعِ الْآخِرِ **rabî' al-' axar** : Rebi'ya Dîn

Navek din ji bo ("rabî ' asanî" ango buhara duyemîn), meha çaremîn di salnameya îslamî de .

رَبِيعِ الْأَوَّلِ **rabî' al-awwal** : Rebi'ya yekem

Meha sêyemîn a salnameya îslamî. Meha ku Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) ji dayik bûye bi îhtîmalek mezin di meha donzdehemîn a sala 570 mîladî de ye.

رَبِيعِ الثَّانِي **rabî' aš-šanî** : Rebi 'ya Duyemîn

Meha çaremîn di salameya îslamî de .

رَتَقٌ **retqun** : girtî

Qefilandî, Morkirin, Girtin .(21: 30)

رَتَّلَ (يُرَتِّل) **rettele (yurettil)**

Qurana Pîroz bi baldarî bixwînin. "rertîl" bibînin.

رَجَّهَ (لهرزین) hejendin : **rejje** رَجَّهَ
 { إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا } (4 : 56 Al-Waqi'eh)
 رَجَاءُ (تکایه . هیوا) hêvî : **reja'**

Daxwazî ji bo çêkirina tişteke baş an jî hêvîkirina tişteke baş.

رَجَبُ **rejob**

Meha heftemîn a salnameya îslam ye. Di vê mehê de bû ku "al-isra' û mi'raj" pêk hatîye.

رَجْسٌ (رَجْسٌ) : **rijsun** . gumandarî . nefretkirin . gûneh . gemar .

Di çavê Xwedê de ew tiştê herî nefretbar e, ku lê pêşgirtin tê xwestin. (Qur'ane bibînin, 5: 90).

{ إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ } (المائدة 5 : 90)
 رَجْعَةٌ **rej'eh**

1-betalkirina berdanê : "raj'iy (telaq) رجعي طلاق" li jêr.binihêrin.

2-Veger, guhertina fikr .

رجعي (طلاق) **rej'iy (telaq)** betalkirina berdanê :

Jinberdan: ew di cara yekem û duyem de tête betalkirin; ango jina berdayî dikare di dema bendewarîyê de vegere cem mêrê xweyê berê (sê "heyamên mehane") . Lê ew ne mumkin e ku ew di cara sêyemîn de piştî serdema bendewarîyê, li mêrê xwe vegere. Ew tenê dive ji nû ve bizewice û eger ew ji mêrê xwe yê nû veqete, dikare li mêrê berê vegere û dibe ku ew piştî cara sêyemîn êdî li wî venegerin. ev biryar dijberî "berdana tevgerandinê." طلاق الباعث

رجال الحديث (بêjerên) Hedîsê : **rijal al-ħedîs** çîrokbêjên

Ew li hemî mirovên ku di veguhestina Hadîsên Pêxemberî de beşdar bûne vedigere. Zanîna di derbarê wan de ji bo asta rastbûna wê alîkariyê dide destnîşankirin.

رَجْمٌ (بەردباران) **rejm** : kevirdikin

Avêtina keviran Li ser mirovan an tiştan.

الرَّجِيمُ (دەرڤو) **rejîm (ar-)** derketî (derveyî) :

Ev peyv ji bo wesifkirina şaytanê ku ji kerema Xwedê hatîye dûrêkirin, tête bikaranîn , ji sedema rabûna (serhildana) wî li hemberê Xwedê û emirên wî.

رَجْمٌ بِالْغَيْبِ **rejîm bi-L-ğeyb** : texmîn

pêşdîtin . pêşgotinî

رَدُّ التَّحِيَّةِ (سلاوهکه بەگەر بئینتەوه) **redd at-tahîyeh** : vegerandina silavê :

Quran Musilmanan fêrdike ku ji wan tê xwestin ku ew bersiva silavê bidin; dive bersiva silavên wan çêtir bin . Li Quranê binêrin. (86: 4)

رَحِمٌ (أَرْحَامٌ) **reħim (kom. arħam)** : zikê zayinê

Xizmtiya (Mirovatîya) xwînê. Binêre "zu ar-rehim ذو الرحم"

الرَّحْمَنُ (میهربان) **reħman (ar-)** herî dilovan :

Taybetmendiya xwedayî: ew behsa tevaviya dilovana wî li ser vê gerdûnê dike, di nav de kafir jî tê de, û ev nav an rengdêr tenê bi Xwedê re tê bikar anîn, berevajî piraniya taybetmendiyan din ên ku dikarin bi yê din re bêne bikar anîn.

sûreya dilovan : **rehman (sûrtat ar-)** سُورَةُ الرَّحْمٰن

Ev sûreya 55ê a Quranê ye, ku ji peyva yekem a ku di sûreyê de hatîye girtin. Ew behsa xweşîdanên(bereketa) Xwedê ji bo mirovan dike, û herweha behsa însan û cinan dike, û delîlên xwedayî yên ku li ser erd û ezmanan hene vê yekê zelal dike.

dilovan : **rehmeh** رَحْمَةٌ

Ev peyv ne tîne bi wateya dilovanîyê, lê ew herweha bi wateya dilnermiyê, lînerîn û ..hwd tî.

(مِيهْرهَبَان) dilovan : **rehîm (ar-)** الرَّحِيْم

Taybetmendiyek Xwedê ye. Ew kesê ku ji bawermendan re dilovaniyek taybetî nîşan dide. (kom: "rehman").

(مَوْلَات) destûr : **ruxseh (kom. ruxeş)** رُخْصَةٌ

Destûr, destdan. Mînak, nexweşeke ku destûrnameya şikandina eftara remezanê pêre heye, ku ew dikare piştî wê rojîyê bigre.

(شَل بِيْت) nerm . sist : **rixw** رِخْو

Di dengsaziya Qur'anê de, dengê dema ku derdikeve, hewa wê tî girtin (bi tengaviyekî kêmbar) ku rê dide derbasbûna hewayê û herketekî "sist" diafirine, wek nimûne (s.z).

(بِوْشَاك) cilê bedena (lihev pêçeyî) jorîn : **rida' ('ardiyeh)** رِدَاء (أَرْدِيَّة)

Cilbergeke ku ji hêla hacîyan(mêran) ve ji bo ku perçeyê jorîn yê laş pê binixumîne, tî bikaranîn, li hemberê "izar"ê ji bo perçê jêrîn.

(سَلَاو بَكه) silavveger : **redd as-selam** رَدَّ السَّلَام

Di Islamê vegerandina silavê erke .

paşvexistin . redkirin : **riddeh** رِدَّة

Mirovê ku xwe ji Islamê bi mebesta bêbaweriyê qut dike, û ew dikare bi gotin, kirin, bawerî an gumanbar e; ew sûcekî mezine .

debara jîyanê : **rizq (kom. 'arzaq)** رِزْق (أَرْزَاق)

Bi gelemperî, tîgîn di çarçoveya darizandinên Xwedê de ji bo afirandina hêza wî tî bikar anîn, ji ber ku ew peydakerê rastîn e.

xerabî : **rezîleh (kom. reza'il)** رَزِيْلَةٌ (رَزَائِل)

kiryarê gunehbar.

peyam . name : **risaleh (kom. risalat)** رِسَالَةٌ (رِسَالَات)

Peyama Xwedayî, ew nameya ku Xwedê peyamberên xwe pê erkpêdankiriye ku ew nama di nava mirovan de ragihîne.

(بِيَامْبِر) agehbir . peyamber : **resûl (kom. rusul)** رَسُوْل (رُسُل)

Di warê olî de, ev bi gelemperî behsa Pêxemberê ku ji hêla Xudayê mezin ve ji bo miletekî an jî ji bo tevahiya cîhanê hatîye şandin, dike wek mînak di doza Pêxemberê îslamê (nimêj û silavên Xwedê lê be)de ku Xwedê ew di seranserê dîroka cîhanê de ew bi Pirtûkên xwe ve ji bo yekparêziyê (Tawheîd) ji bo mirovan û cinan şandîye da ku bo wan jiyana pêkvejiyan ravebike. Musilman ji hemî Pêxemberên wekî Pêxember: Nûh , Ibrahim, Musa , Dawud , Issa ,aşî li ser wan hemîyan be, û nemaze Muhemmed, qebûl dikin û bawer dikin (Wî pîroz bikin û silavan bidine wî). (Mursallen bibîn)

rêya rast : **reşed** رَشَد

Rêya rast an çalakîya rast .

(إِذْ أَوْى الْفَنِيَّةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا) al-kehf:10

hişmendî : **ruşd** رُشْد

Ev peyv bi gelemperî bi wateya "sinn ar-ruşd سن الرشد " têtê û bi wateya temenê gihayeyî an berpîrsiyarîya qanûnî têtê destnîşankirin.

Di wateya rastdariyê de têtê bikaranîn.

rêber : **reşad** رَشَاد (رَبِّدِينِي)

Di Qur'ana an de, heya gotina " sebîl ar-reşad : rêya rêberiyê " (bibînin, 40:29)

Di Qur'ana an de, heya gotina " sebîl ar-reşad : rêya rêberiyê "heye. (bibînin, 40:29)

الرَّشِيد (بِيكَيْشْتَو) herî rast e . gihîştî : **reşîd (ar-)**

Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Yê ku di biryar û kirinên xwe de şaş nabe û yê ku kesên din bi rêve dibe.

bertîl : **reşweh** رَشْوَة

Dana Para an tiştêkî ji bo kesekî bi armanca ku sûdê an xizmetekî bi dest bixe. Di îslamê de bertîl bi tundî hatîye şermezarkirin. Bi rastî, Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) bertîlda, bertîlxwar(wergir) û navbeynkar şermezar kirîye.

razîbûn . xweşbîn : **riḍa** رِضَا

Ew kesê ku bi rewşa xwe û qedera xwe razîye.

vexwarina hemşîran : **riḍa** رِضَاع

Dayika ku zarokeke din ku ne zarokê wê ye, pênc an bêtirî pêncaran wê zarokê bi şîrê xwe bide, bi vê yekê ew zarok bi hev re dibin bira.. Ji bo vê yekê zewaca wan dê encamên qanûnî bide. Xwişk û birayên yên ji hem şîrê nikarin bi hev re bizewicin .

رَضْعَة (رَضَعَات) : **reḍ'eh (kom. reḍ'at)** yek-care şîrdan

Vexwarina şîrê normal yekcar e. Her cara ku jinek şîrê xwe dide zarokêkî, ji vê re " red'eh= şîrdan " têtê gotin. (li "rida' رضاع Binihêrin").

riḍwan رِضْوَان

1- Kêfxweşbûn, têrbûn: Pir caran, ev term îşaretê bi bereketa xwedayî dike. Bi gotinên din, ew îşaretê li ser razîbûna Xwedê ji kesekî dike, ku divê razîbûna Xwedê armanca dawî be ji bo tevger û kirinên kesê bawermend.

2- Radwan: Navê milyaketê ku berpîrsiyarê parastina "bihiştê" dike .

Xuda bi wî razî be : **reḍira allahu' anhu** رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

Pir caran ev hevok piştî bîranîna navên hevalên pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) têtê gotin.

رَعْد (سُورَة) : **re'd (sûreya-)** sûreya gûrijî(qûrî) (بروسكه)

Ev Sûreya 13ê ya Qur'anê ye, sernavê xwe ji peyva ku di ayeta 13ê de hatîye dayîn, digire. Ew li ser mijarên yeketiya Xweda û roja qiyametê dike , û şerê li dijî pir-xwedêtiyê(muşrikan)diyar dike, li ser mijarên bi nîzama civakî ve girêdayî, disekine, herweha ravekirina rastdarî û mezinahiya Qur'anê, bihuşt û ecêbên wê, li ser pesnê gûrijî, û gotinên pêşyan da ku rastiyê ji derewê nas bikin, dike.

berpîrsiyar : **rei** رَعِي

Kesê ku berpîrsiyarîya alîgirên xwe dike.



gel : re'îyeh رَعِيَّة

Mirovên ku di bin berpîrsîyarîya kesekî diyarkirî de, çi serwer be, bav be an dayîk be. (li "Ra'î " binihêrin).

rakirina tûnebûnî (derxistina zehmet) : ref' al-ḥaraj رَفْع الْحَرَج

Rakirina sedema tengasîyê, wekî destûra şikandina rojîyê di meha remazanê de, eger ew kes nexweş be an di rêwîtiyê de be.

pîsêtiyê . xerabî : refeû رَفَتْ

Qebhet bi wateya " pîsêtiyê tê û kiryara cinsî tê," ku ew hemî di dema Hacê de qedexe ye. (Li Quranê binihêrin, 2: 197.)

"qirrik" : reqebah رَقَبَة

Keseke ku navê wî bi piranî di çarçova rizgarkirina xulaman de tê destnîşankirin.

Loma peyva " itq reqebah" an "fakku reqebah" ji bo rizgarîya xulamêkî têbikaranîn.

ruq'a: رُقْعَة

Ew daçekê Bankê ye ku di serdema îslamî de dihat bikaranîn. Ew fermaneke dravdanîne bû ku mirov malê(dravê) ji emanetê bikişîne.

çavdêrî -temaşekirin : reqîb (ar-) رَقِيب

Taybetmendîya xwedayî . Ew e yê ku bi berdewamî kontrolê(şopandinê)dike.

nîvêşt .tamîmeh : ruqyah (kom. ruqa) رُقْيَة (رُقْيَة)

Xwendina ayetên Quranê û / an duayên pêxemberî bi mebesta başkirina mirovan ji nexweşiyên giyanî û laşî. Li ser vê yekê sûreyên Quranê hene ku ew jî bi taybetî ev in: Sûreya Tamîma: Kursî (2: 255), û du surên (el-Mu`wezetin) 113 û 114.

parzûna xezîneyê : rikaz (kom. 'arkizeh) رِكَاز (أَرْكَازَة)

Xezîneyên siruştî an veşartî yên ku li axa yekî hatine dîtin, di nav wan de kenz û kevirên hêja jî hene. Li ser van "zekaya" hin rêzîkname hene.

lêvekirin : rek'eh (kom. rek'at) رَكْعَة (رَكْعَات)

Di nava "nimêjê" de pêkanînek heye ku tê kirin wek: rawestandî, xwexwarkirin, sicûd û rûniştin.

lêvekirin : rukû' رُكُوع

Rukû' di "Selat" (nimêjê) de bi wateyê: Kevîyên destan bidin ser çokan û piştta xwe rastbihêlin. Divê çavên mirov li ser devera eniya sucûdê be.

kevirê bingehê . stun : rukn (kom. arkan) رُكْن (أَرْكَان)

Hêmana piştgiriye ya avahiyekî ku bêyî wê dîwar hildiweşe. Ev têgeh di gelek mijaran de bi wateya tişteke pir bingehîn tê , wekî "arkan al-islam : stûnên Islamê", " arkan aS-Selat : stûnên nimêjê ". . .hwd.

qozîya(goşeya) Yemanî (başûr) : rukn (ar-) al-yemanî رُكْن الْيَمَانِي

Quncikeke ku dikeve başûrê Ke'beyê; başûrê kevrê reş(Hacer el-Eswad). Gava ku mirov dorpêçê(tewafkirin) dike, ew wê hingê dest bi dua'ayan dike heta ku ew digihîje Kevrê Reş.

remezan : remedañ رَمَضَان

Meha nehan ji salnameya Islamî, meha rojîyê ye. Ev meh cara yekem di Qurana Pîroz de hatîye xuya kirin. (li Quranê , 2: 185 Binêrin). Ew di wê mehê de dikeve şeva qedr(Hêzê) (li ليلة القدر binihêre). Di wê mehê de şerê Bedrê rûda ye û musulman di wî



şerî de ser dikevin. Herweha di wê mehê de Mekka ji hêla Mihemmed ve (nimêj û silavên Xwedê lê be) tê rizgarkirin .

meşa bîlez(sivik) : **remel (ar-)** الرَّمَل

Meşa bi lez di sê rêzên yekem ên dorpêçê "tewafê" de; li dora Ke'beyê ku bi regek bîlez mirov dimeşe, tê kirin, lê ew meşa bîlez tenê ji zilaman tê xwestin.

hilweşîn . xerabûyî : **remîm** رَمِيم

{من يحيي العظام وهي رميم} (Yasin : 78)

avêtina kevîran : **remî ac-cimar** رَمِي الْجِمَار

Avêtina heft kevîran li ser stûna 'jernreh' ya li Mina di hecê de.

tirsnak : **rehbeh** رَهْبَةٌ

Ew behsa têkiliya musulmanekî bi Xudê re dike, ev term bi wateya tirsana ne(neguhdarîya) ji Xwedê,tê.

keşetî : **rehbaniyeh** رَهْبَانِيَّة

Ew kesê ku jiyana xwe dide xwedê. Ev têgeh bi gelemperî di xiristiyanetîyê de tê bikaranîn. (Qur 'an, 57: 27).

malbet . xizan : **reht** رَهْط

{ تسعة رهط } : ango: neh malbat. (An-nemil 27: 4)

berdêl (misuger) : **rehn (ruhûn)/ rihan** (رهون/ رهان)

Sozgirêdanî: Tişteke ku deyndar di dewsa deyndê xwe de li nik deyndêr (xwedanê mal) dihêle ji bo veğerandina deyn.

ewlekarî, soz : **rihan(rehîn)** (رهين)

Sozgirêdanî: Tişteke li nik xwedanê malê tê girtin, wek nimûne, ji bo ewlehiyê ew tişt deyndêr li nik xwe dihêle.(ağ-şor:21).

agahdayina Hedîsê : **riwayat al-ḥedîs** رواية الحديث

Yek ji van zanistên ku ji mîletê Islamê re bêhempa bû. Ew lêkolîneke berfirehe di derbarê hedîsên Pêxember de, di derbara zincîra vegotin û nivîsê de di binê Sind û Al-Metn de. Ew ne tenê di çerçûva veguheştin û ramanê de dimîne, lê belê ew li ser têgihîştina her tiştê ku Peyxember ji Xwedê wergirtîye, tê rawestandî. ew gelek celeb wê hene.

canê dilsoz : **rûḥ (ar-) al-amîn** الروح الأمين

Giyanê pêbawer: Ev term behsa serokê mela'akan Gabriel dike, ku peyamên Xwedê ji bo peyamberên veguheştîye(anî ye).

giyan : **rûḥ (kom. 'arwah)** (أرواح)

Li gorî hînîkirinên îslamî, giyan na mire, ji ber ku ew di roja qiyametê(vejînê)vedigere.

Rewda pîroz : **rewḍeh (ar-) aş-şerîfeh** الروضة الشريفة

Rewda pîroz: Ew navê sûreya pîroz e di Mizgefta Pêxember Muhemmed de ku ew dikeve di navbera guristana Pêxember û menbera wî de. Di Hedîsê de hatîye gotin ew bexçeyek ji bihiştê ye.

giyana pîroz : **rûḥ al-quḍus** روح القدس

Ew behsa serokê mela'akan Gabriel dike.

Romayî, Bîzant : **rûm (ar-)** الرُّوم

Roman û Bizantî: Di dîroka îslamî de, ev peyv ji bo Romayîyan, nemaze ji bo gelên Bizantî yê rojhilatê tê bikaranîn.

sûretê romê/romiyan : **rûm (sûret ar-)** سُورَةُ الرُّوم

Ev Sûreya 30ê ya Qur'anê ye, yekem ayetên sûriyê ye ku serketina Romayîyan li hemberê Farisan diyar dike, piştî têkçûna wan bi çend salan ku di dawiya serê Sasanî-Bizantîyan de di navbera salê 602ê-628ê de rûda ye.

vegotin : **rewa (yerwî)** رَوَى (يروى)

Ew bi wateya ragehandinê di derbarê hedîsên Pêxember de tê.

(دوو پرووی). durûtî(pêşandana çêkirinê) : **riya'** رِيَاء

Pêşkêşkirin: kirina tiştê ku baldariya mirovan dikişîne, ne ku Xwedê razî bike. Ev rewş bi wateya "şirkil as-sxer: bawerîya piçûk " tete hesabandin, Ji ber kiryar bi vê kiryarê ortaxan(şirkil) bi Xwedê re çêdike.

رِيحٌ صَرَصَرَ (بای بههیز) bayê dijwar : **rihun şerşer**

رِيحٌ عَقِيمٌ (بای تیکدمر) . bayê wêranker : **rihun ,qim**

(ز)

زاغ **zaḫe** : zivirandin . pêşçavkirin (سورانهوه)
 زاني (زُناة) **zaniy/eh (kom. zuneh)** : zînakar (زيناكار)

Ew kesê / a ku têkiliyeke cinsî ya neqanûnî pêk tîne, çi mêr be an çi jin be, çi zewicî be û çi jî nezewicî be.

زاهد **zahid** : zahid (زاهيد)

Ew kesê / a ku jiyaneke asêti (asetîkî) jiyaneke dike. (li "zuhd" binihêrin). Jiyaneke kesekî wusa li vê dunyayê rêwîtiyeke ji bo jiyaneke herheyî ye. Çiqas bar sivike be, hewqasî rêwîti hêsantir û ewletir dibe.

زاوية **zawiyeh** : dibistana mizgeftê

Dibistana mizgeftê: di welatên Islamî de, hinik mizgeftên piçûk li nêzî / an li ser gora "Walî" hatibûn çêkirin û ji bo hînkirinê dihatin bikar anîn, ligel xaniyekî pabendî(girêdayî) wê. Gelek caran ew bi fermanên sufîtiyê dihat parastin (domandin).

زبانية جهنم **zebaniyet jehennem** : dojhê (cerdevanên=nobetgirên) parêzvanên

Nobetgirên cehnemê: mela'akên(ferîşteyên) berpirsiyar cezayê di derheqa gunehkaran û kafiran de li dojhê dikin

الزبور **zebûr (az-)** : Zebûr

Mezamîr: ew pirtûka ku ji bo Pêxember Dawûd hatîye şandin.

زجره **zejreh** : derkirin

زُخْرُف (سُورَة) **zuxruf (sûret az-)** : sûreya xemilandinê

Ev Sûreya 43-ê ya Quranê ye, Navê wê ji ayeta (35ê) hatîye girtin, û ew li ser giringîya Qurana Pîroz radewiste, û di derbarê Pêxemberê Islamê de dibe, (nimêj û silavên Xwedê li wî û malbata wî be) û her weha behsa delîlên yekperestiyê, bereketên Xwedê yê li ser mirovahiyê, û şerê li dijî pirrperestiyê û kevneşopî û gotinên derewîn, dike, wekî bêbaweriya ji keçan, û herweha ew qala çîroka pêxemberên berê û milletên wan dike, û ew pirsgerêka vegeerê ravedike, û xelata bawermendan û çarenûsa kafiran eşkere dike.

زُرَابِيٌّ مَبْثُوثَةٌ **zerabiyu mebsûseh** : sujada belavkirî

زُقُوم **zeqûm** : dara Zaqqum

Celebeke ji dara nefretê ku ew wek firavê (xwarinê) di Dojhê(cehnemê)de bi wê bêbawer û gunehkaran didin xwarin. (wek mînak, li Quranê 37: 62-65; 44: 43-46 binihêrin)

زكا (يزكو) **zeka (yezkû)** : paqij be

زكاة **zekat** : xercên bacê / baca

Zekat ji pênc stûnên Islamê yê sêyemîn e. Ew bi wateya paqijkirin, zêdekirin, an çandinên baş tê. Ew di Şaeriyayê (ol)de wek baca olî ye li ser Musilmanên dewlemend ku malê wan sînore lêborînê (nisab)derbas dike ku rêjeya wê ku Şaeriya(Şaerîet) destnîşan dike. Bi vî rengî, bac ne li ser dahatê tê nixandin, lê ew li gurî demekî diyarkirî ku têde Musilmanek esulên wergirtîye. (divê roja zekatê ji bo hesabê malên

zekatê ku salane tê dayîn bê diyar kirin) Li gurî mîqdarê nisabîyê, piştî hewcedariyên normal ên xwedanê mal. Ew rêja zekatê ji hêla Xwedê di Qurana Pîroz de li ser Musilmanên dewlemnd ji bo feqîran ferzkiriyê. Ew li ser drav, ajal(selewan), hilberên çandinî, mîneral, sermaye ku di pîşesazî, karsaziyê de, hatîye ferzkirin. Rêjeyên danê li gurî cidabûnên xwezaya mal tèn nirxandin. Sûdmendên Fona Zekatê li gurî Qur'ana Pîroz (9:60), ew kesên belengaz, hewcedar in, musilmanên ku ji nûve derbasî êslamê bûne, herweha rêwîyên ku di tengasiyê de ne û girtîyên zindanan.

زكاة الفطر : zekat al-fiṭr

Baceke piçûk e ku ji hêla her musilmanî ve di dawîya Remezanê de, tê dayîn. Ew her sal carekî di dawîya remezanê de berî cejnê tê dayîn. Ew Sedeqe ku divê mirov wan di her salê de, bide, eger ew ji "nisabê" derbas bike. Rêja wan ji sedî du û nîv e.

zakata genim : zekat al-ḥubub زكاة الحبوب

Zekat li ser genim , nîsk, darê....

zakata kenz : zekat al-Ma'adin زكاة المعادن

Zekat li ser kenz "hesin"..

zakata fonan : zekat al-Mal زكاة المال

Beca dewlemendên Musilman; Musilman divê ji 2,5% ji parê xwe bide, eger li jorî nisabê be, ew jî ji bo kesên civakê yên feqîr, belangaz û hewcedar e .

zakata zêrên(xezînê): zekat al-rikaz زكاة الركا

Zakat li ser xezîneyên / kevirên hêja yên ku ji hêla kesekî ve hatine dîtin.

(زهكاتی بازرگانی) zakata bazirganî : zekat al-tijarah زكاة التجارة

Zakat li ser milkê bazirganî ye di projekî karsazî an bazarganî.

زكريا Zekerîya

Navê Pêxember, bavê Pêxember Yehîya (Yûhenna) û parêzgerê Meryem li Qur'anê, 3: 37-41 û 19: 2-15 binihêrin).

زَكَاة (يُزَكَّى) zekka (yuzekkî)

1- Dayîna zekatê: Dayîna baca zakata belengaz a mecbûrî, ku wekî xêrxwazî an zekatê tê naskirin.

2- Ew ji kesekî re şahidîyê dike: ji bo kesekî diyar bike ku ew baş e, an pesnê wî bide, ji ber vê yekê, "zakka nafsehu" bi wateya ku ew îdîa dike ku ew ji yên din başir an çêtir e.

(بومهللرزه) erdhejî : zelzeleh زلزاله

Erdhejî yek ji navên roja qiyametê ye. Li Sura 99ê ya Qurana Pîroz binihêrin.

sûreya erdhejê : zelzeleh (sûret az-) سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

Ev Sûreya 99ê ya Qur'anê ye, sernavê xwe ji peyva ku hem di forma devkî û hem jî di ayeta yekemîn de tê, digire . Ew li ser bûyerên ku di Roja Vejînê de û her tiştê ku li ser rûyê erdê diqewime, radewiste, û her weha behsa derketina xelata mirovan û ecêbmayîna mirovan di wê rojê de dike, û dîtina wan ji kiryarên wan an kirinên wan re, yên ku di tomargeha wan de hatine tomar kirin.

nêzîkî : zulfah زلفة

زلم (أزلام) (تير) **azlam (tek. zelem)** : tîrên(tîr)

1- Pîrbûn1- Pîrbûna pişkan. Tîr ewe ku daran dibirre ku Ereban ew jibona bîrrînê bikartanîn, nemaze di qumarê de.

2-Pûtan. Tîştên ku ji aliyê pûtperestan ve têne perizîn(parastin).

سُورَةُ الزُّمَرِ (سورة الزمر) **zumer (sûret az-**

Sûreya El-Koman: Ev Sureya 39ê ji Quranê ye, navê wê ji ayeta (71ê) hatiye girtin, û jê re Sûreya(xûref : odên) jî tê gotin. Ew qala banga yekbûna Xwedê û dilsoziya bawermendan(îbadetê) dike, û sûre behsa mijara vegerandin (qiyamet), xelat û cezakirin û jûreyên Cennetê dike, ew behsa girîngiya Qur'ana Pîroz, û çarenûsa mirovên dike, û ew pîrsgirêka poşmaniyê nîşan dide û deriyên wê ji bo kesên ku dixwazin li Xwedayê bilind vegehin, vekirî ye.

زَمَزَم : **zemzem** زمزم

Bîra/kanîya zamzama pîroz di Mizgefta Mezin a di Mekkê de. Tête gotin ku ew kanîya avê ya yekem bû, di dema ku Ismayil zarok bû, ev kanî li ber lingên wî derketîye(av jê ji kanîye herikîye). Bavê wî, Pêxember Ibrahîm wî dayika wî Hajer re bicîh dihêle û li ser fermanên Xwedê, ew kanî tê herikandin. Li wê çolê Hacer ji bo kurê xwe(Ismayil) li avê digere, û bi fermana Xwedê ew av ji binê lingên wî derdikeve. Eve eslê rastîya kanîya Zemzem, ku muilmanan ava wê pîroz dibînin.

زَمْهَرِير (ساردي سهخت) serma dijwar : **zemherîr**

زَنْدَقَةُ : **zendeqeh** heresy . nûhî

Nakokiya nêrînên(dîtînên) olî bi hînkirinên Islamê re.

زَنْدِيق (ببیاوهری) **zindîq** bêbawer

Bêbawer, ewe yê ku baweriya xwe bi Xwedê û peyamerên Wî nayîne. An jî ew ên ku fikir û baweriyên berevajîyê hînbûnên îslamî, belav dikin.

زِنَى : **zina** zînbûn, zînayîn

Di şertên Islamî de, her kiryarek zayendî (cinsî) di navbera mêr û jinê de derveyî zewacê, ew wek zînayê tê hesabandin. Ew yek ji gunehên mezin tê hesabandin, Cezayê wê bi kesên têkildar re girêdayî ye, ka ew zewicî ne (seyib) an nezewicî ne an ne tementije (bikr)ye.(An-nûr : 2)

زُهْد : **zuhd** bêparbûn . bêhalîbûn . hişkbûn

Jiyana bi rêçikên herî hêsan û bi hewcedariyên herî hêsan .

زَوَاج (هاوسهرگیری) **zewaj** mehrî

Zewac "sunnet" e ku ji bo parastina kesên ji têkiliyên zayendî yên neqanûnî bi tundî tê pêşniyar kirin.

زَوَاجِ الْمُتْعَةِ (زهواجر دنی خووشی) **zewaj al-mut'eh** zewaca kêfê (demkî)

Ew zewaceke ji bo kêfê ye, ew zewac bi demkî tê lidarxistin û divê di peymanê zewacê de dema dirêjahîya wê bê diyar kirin. Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) vê zewacî ne şa'arayî(rast) hisabkir.

زَوَاجِ نِكَاحِ الشَّيْخَارِ (نیکاح الشغار) **zewaj / nikaḥ aş-şixar** zewaca veguherînê berdêlê(berdêlîyê)

Zewaca bê qelen, ew zewaca du mêr welîya xwe(keça xwe an xwişka xwe) li hev berdêlî dikin, bêyî ku heqê qelenê(mehir) "sedaq" bide. Ev yek di Islamê de qedexe ye, Ji ber ku ev yek mafê bûk û azadiya wê di hîlbijartinê de binpêdike.

زوال الشمس (نهمانی خۆر). vemirandina rojê : **zewal aş-şams**

Nava rojê: di dema ku roj xeta herêmî (mehelî)derbas dike. Di wê demê de nabe ku musulman nimêj bike, ev qedexe ye. Nimêja nîvro ("Selat az-Zuhr") piştî vê yekê dest pê dike.

زوج (أزواج) (جووت) cot : **zewj (kom. 'azwaj)**

Yek ji hevseran: Ev peyv di Quranê de ji bo jin an mêanr tê bikar anîn. Dûvre, mirovan ev peyva "zewceh" : ji bo armanca ku zayenda jinê ji mêr bê cuda kirin, hatîye bikaranîn. (wek mînak, li Quranê, 11:40.binihêrin).

زور (هملة . درۆکردن) derewîn, çewtî : **zûr**

Cewtî, ev gotin bi gelemperî bi peyva "qewl" ('gotin') an "şhadeh" ('şahidkirin') tê bikaranîn; bi wateya xapandin an şahidiya derewîn tê naskirin , ku her du kiryar jî bi tundî ji hêla Islamê ve tene şermezar kirin.

زیدیه mezheba Zaydî : **zeydîyeh**

Mezhebekî Şîyî ye: ew îdîa dikan ku ew li dûv Zayid bin Alî bin Husein li şûna kurê Jafer El-Sedîq, dimeşin(jê re digotin Je'ferîyeh). Ev mezheb bi taybetî li Yemenê belav bûye.

زیمه **zimmeh**

Termekî bingehîn e ku di karên Fîqhê de cih digire, ku bi têgihîna berpirsiyariyê re têkildar e. Dibêjin deyn di stuyê kesekî din de cih digire, eger ew deyndarê kesekî din be. Ev deyn mafê(mustehiqê) wî kesê pêwendîdar re.

(س)

سَأَلَ (يسأل) **se'ele (yes'el)**

1-Ew dipirse: Bi gelemperî, mebesta wî pirs e. Di wateya teknîkî de ev gotin bi wateya pirsê di forma lêpîrsînê de tê, wek mînak di gorê de an di jiyana paşîn de.

2-Parsekî : Ew di Islamê de wekî kiryar tê şermezar kirin, çimkî gunehbar e. Birastî, Pêxember Mihemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) ew kên ku bê hewceyî parsekiyê dikin, hîşyar kirine ku vê yekê nekin.

سائل (پرسیارکەر) **sa'il** : parsek . pirsker

Ew dikare bi wateyên din li gurî çerçuveya hevokê bê.

سائمة (سوائم) **sa'imeh (kom. sewa'im)** şivankirina sêlwanan

Di hesabkirina zekatê de (baca zekatê) ew li gurî xwedîkirina ajalan a cihêreng ku ew ji hêla xwedan wan ve têne xwarinkirin, tete pî van din.

ساجِد (سُجِد) **sajid (kom. sujjed)**

sextebûn . "Sujûd" ê bibînin

ساحِر (سَحَار) **saħir (kom. seħar)** (جادووگەر) sêrbaz

Sêrbaziya reş dikin . Binêre "sihr سحر".

سارة **Sareh** : Sara

Navê jina Pêxember Ibrahîm (nimêj û silavên Xwedê lê be) û dayika Ishak e. Navê wê di Quranê de nehatiye bibîranîn. Li ser soza xwedayî ew dibe ku dayîk, tevî pîrbûna wê. li Qur'anê binêrin, 11: 69-73.

الساعة (يوم) **sa'eh** wextê vejînسامري (اس--) **Samirîy (as--)** Samerî

Ev peyv di Qur'an de, îşaretê bi kesên Israyîlî dike ku wan şopînerên Mûsa di nebûna wî de, xapandine, da ku ew parastina golikê zêrîn bikin. (Li Quranê binihêrin 20: 85-91.)

سؤال (پرسیار) **su'al** : pirs

Pir caran ev yek îşaretê tişke forman ji lêpîrsînê dike .

سُورَة سَبَأ (سَبَأ) **seba' (sûret -)** sûreya Saba'

Ev Sûreya 34-ê ya Quranê ye, Ew aliyek ji jiyana Pêxember Sulêman e, silava Xwedê lê be. Her ew weha behsa hin bereketên îlahî dike, û banga fikirîn, ramîn, bawerî û çalakiya rast dike. Bajarê Seba' ji mirovên Yemenê (ayet 15) hatiye standin. Ew dewlemend bûn û wan jiyaneke xweş derbas dikirin, û axa wan bi Bendava Ma'rib baş dihat avdan. Lê ew ji Xwedê dûr ketin, loma ew bi zehmetiyan hatine cezakirin (ayetên 15-19ê). Ev wekî dersekî ji bo bawermendan di her demê de.

سبب (أسباب) **sebab (kom. asbab)** an-nuzûl (الذلول) sedema (dexstinê)

Ev bûyera ku di wê demê de ayetên Qur'anê pîroz hatine şandin. Ravekirina bûyerên bi vî rengî ji bo eşkerekirina rastîyê, gaveke girînge.

{وَأَتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا فَأَتْبَعَ سَبَبًا}. (Al-kehid : 84-85)

rûmet kirin . bilindkirin (Allah): **sebbaħa (yusabbih) (يسبح)**
Xwedê ji her kêmbûnê bilindtirbûyê.

bilindkirina Xwedê : **subħan-allah سبحان الله**
Nêzîkî hev wate "Rûmet ji Xwedayê min re".

rûmet û pîrozkirina wî : **subħanehu wa ta'ala سبحانه وتعالى**
Yek ji gelek awayên rûmetkirina Xudayê Bilind. Ew bi wateya "Rûmeta Xwedê ya jorî tê. Ew ê dûrî kêmasiyê.

subħanek-allahumma سبحانك اللهم
Rûmetdar tu Xudayê minî.

tisbeh : **subħeh (kom. subeh) (سُبْحَة)**
Rêzeka ji morîkan , hejmara wê bi gelemperî 33ê an 99h morîke ku Musilman wê ji bo duayan bi karbînin, wekî "subhana lllah :Rûmet ji Xwedê re ", "al-hamdu li-llah :Hemd ji Xwedê re" û "allahu akber : Xwedê Mezintirîn e". Ew sunnet e di dema ku her musilman wê 33 caran bêje, nemaze piştî "nimêjê". Dûv re dibêjin: "la ilaha illa-Allah : Ji Xwedê pê ve tu xwedayê din tune " ku wê ta sed100 carî bixwêne.

rê (sedema) Xuda ye : **sebîl allah سبيل الله**
Vegotina: "fî sebîlillah" (Ji bo Xwedayê Mezin).

du derketin(ji bin çûn) : **sebîlan (as-) السبيلان**
Ev behsa herdû endamên destava picûk(mîz)û destava mezin(stûle) dike; ango di dema ku tiştê ji van herdû endamên jorîn derbîkeve, ji mirovê musilman tê xwestin ku xwe carek din paqij (tahir)bike Ji ber mirov wek ne tahir tê dîtin

sedemên bandorbar : **sebr wa taqsîm سبر وتقسيم**
Di zanistîya Prensîbên Qanûna Islamî de, ev term bi wateya debaşkirina sedemên bandorbat tê destnîşankirin.

heft rêszaz (awa): **seb'tet 'ahruf سبعة أحرف**
Pisporên xwendina Qur'ana Pîroz dibêjin: bêjeya ku ji hêla Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be.) ve hatîye bikaranîn, behsa form û newekhevîyên xwendina Quranê di her heft 'zaravayan' de dike. Ev newekhevî mirov dikare ji hejmareke kêma de ji peyv an komên peyvên ku di Quranê de hene, bibêje.

dubarebûna heftcarî : **seb' (as-) al-meşanî السبع مئاني**
Lêveger ew destpêka vekirina Sûreya Quranê ya ku ji heft ayetan pêk tê ye, û ew 17 caran di pênc nimêjên rojane de tê xwendin. Musilman gelek caran vê sûreyê ji bo helkeftinên pîroz dixwînin(vedibêjin).

veşartina endamên laş yên taybet : **setr al-'awreh ستر العورة**
Ew endamên laş in yên ku dive mêrza an nêrzayên musilman wan di hebûna beyaniyan de an dema pêkanîna nimêjen pêwîst de, veşirin. ("ewreh "binihêrin).

îbadeta astengdar e : **sutret al-muşellî سُترة المُصَلِّي**
Tiştê ku li ber perestgehê tê girtin da ku ew rasterast li pêşiya wî nekeve. Ew dikare dîwarek, stûnek an jî laşê ku bi bilindahîyeke guncaw xwe bigire,(biqasî gavlingekî) be.

Yek carekê sextebûn : **sejdeh (kom. sejdāt)** (سجدة (سجادات))

"sujûdê سجود" bibînin.

sûreya sejdê (tewandinê): **sejdeh (sûrtat as-)** سُورَةُ السَّجْدَةِ

Ev sûreya 32 ya Qur'anê ye, behsa yekdestdariyê meziniya Qurana Pîroz dike, di derbarê ayetên Xwedê de, rûmet ji wî re be, li ezman û zemîn, û rêveberiya wî ya di vê dinyayê de, û der jê afand ya vê dinyayê din, û li ser roja Vejînê de, û ew behsa dîroka Israêl û çîroka Mûsa (silavên Xwedê li ser wî be) dike, û mizgîniya bawermendên li Bihiştê, û gefa gewiran bi agir.

xwendina sejdê (tewandinê): **sejdet at-tilaweh** سَجْدَةُ التَّلَاوَةِ

Mirov sujde dike dema ku hin ayetên Quranê teybet têne xwendin . Di Qurana hindik de çend cih hene ku sujdê tê pêşniyar kirin .

sejde kirin : **sejede (yesjud)** (يَسْجُد) سَجَد

Sejde di îslamê de (sexhdarî) ewe di dema ku musulman enî û pozên xwe di nimêjê de datînin li ser erdê, û di heman wext de jî ew dive dest û tiliyên ling û kabokên xwe bi sivikî bigihînin erdê.

cilka nimêjê : **sujjadeh (kom. sejajîd)** (سُجَّادَة) سَجَّادَة

Musulman vê sicadê ji bo nimêjê bikartînin, bi gelemperî tê xwestin ku cîhê nimêjê paqij ("tahir")be. Bi xwezayî, mirov dikare li ser her tiştî nimêjê bike, ta li ser erdê tazî jî, di dema ku mirov bizanibe ku ew cih paqij e.

sujûda jibîrkirinê : **sujûd as-sehw** سُجُود السَّهْوِ

Du sujûd berî dawiya "nimêjê" têne çêkirin, di gava ku yek di dema nimêjê de hin xeletyan (şaşyan) bike.

sujûda sipasdarîyê : **sujûd aş-şukur** سُجُود الشُّكْرِ

Dema ku mirov nûçeyên baş dibihîze, wek nimûne, ew ji Xwedê re sujûda sipasdarîyê dike.

zemîna heftemîn : **sijjîn** سَجِّين

{ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سَجِّينٍ } 83:7

zayendî di navbera mêza de: **sihaq** سِحَاق

Kiryara zayendî ya di navbera jinan de . Ev yek di îslamê de bi tundî tete red kirin , û ew wekî gunehê mezin tete hesabandin.

qezencîya neqanûnî : **suht (kom. aşat)** (أَسْحَتْ) سُحَّت

Tiştê ku kes bi navgînên neqanûnî qezenc dike. (Al-Ma'deh (5): 42)

(جادوو) . sêrbazî : **sihr** سِحْر

Sêrbazîya (sêrika) reş a ku sêrbaz bi gelemperî wê bi armanca parastina mirovî ji xerabîyê, çêdike, da ku tiştên zirarbar bi mirovan bike û herweha armanca wê ewe ku kiryarên ne asayî pêk bîne. Islam sihrê qedexe dike.

(جادووگەر) sêrbaz : **seherah (tek. sahir)** (سَاحِر) سَحْرَة

Ew kesên ku karên sihrê reş dikin. (li "sihr"ê binihêrin).

xwerna paşivê : **suhûr** سُحُور

Xwarina ku musulmanek beriya nimêja sibehê dixwe û tê xwestin ku ew di wê rojê de rojî bigire, û heya ku mimkûn be ku ew paşiva xwe dereng bike, da ku barê rojiyê li ser wî kêmbibe (sivik) bibe.

dûrbike : **suḥqan** سُحْقًا

{فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ} . (11 : 67 Al-Mulk)

Hêrsa Xwedayî : **sexet -allah** سَخَطَ اللهُ

Xweda ji kesên ku fermanên wî bicî nayîn an ziyane didine kesên bêguneh .

pêşilêgirtina karan (pêşilêgirtina gunehan): **sedd az-zera'i** سَدَّ الذَّرَائِعِ

Rêgirtin li rêçikên neqanûnî. Carcara, qanûn dikare çalakîyeke destûrî qedexe bike, ji ber ew dikare bibe sedema kiryarên neqanûnî.

dara Sînôrê(tixûb): **sidret al-munteha** سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى

Dareke dikeve jorê ezmanê heftemîn nêzîkê bihûstê ye, ango dara li kêleka textê Xwedayî ku tu mirov nikare di ber wê re derbas bibe. Ev dara di Quranê de, di Sûreya 53ê: Ayatên 14ê û 15ê de tête behs kirin, Qur'an di wê çerçevê behsa hilkişîna Pêxember ber bi ezmen ve dike(duayên Xwedê û aşîfîya wî li ser be), ew wekî "Meraj" tête binavkirin.

parêzvanên Ke'beyê : **sedenet al-beyt / al-ke'beh** (الكعبة) سِدْنَةُ الْبَيْتِ

Ew kesên ku berpirsîyarîya Ke'bê dikin û li wê dinhêrin. Bi fermî, tenê kilîta Ke'bê li nik malbatekî heye, ku Pêxember (Xwedê wî pîroz bike û aşîyê bide wî) berî 1400 salî ew kilît radestî wê malbatê kiribû.

bifirehî û tengahî : **serra' (as--) waḍ-ḍarra'** السَّرَّاءُ وَالضَّرَّاءُ

Bi wateya "di bin her şert û mercî de"tê. (Al-'Imran "3": 134)

serav(dîtina derewîn) : **as-serab** السَّرَابِ

{وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ} . (39 : "24" An-Nûr)

navik : **surreh** سُرَّةٌ

Navika zik: ew sînôrê jorîn e " ji perçeyên taybetî". Wek mînak, ji bo "edebeta" mêran, ew divê laşê xwe ji navikê heya çokan binixûmînin, û ev ya hedî herî kêr e ku divê ew berî nimêjê veşêrin.

nimêja veşartî : **sirriyyeh (şelah -)** سِرِّيَّةٌ (صَلَاةٌ)

Ev gotin du nimêjên rojane destnîşan dike: Zuhr (nîvro) û Asr (şûnda paşîn). Bi wateya peyva veşartî "nihînî" tê. Nimêjkar Quranê bi rengêkî bêdeng ku yê din nebihîsin, dixwîne.

: **serîyeh (kom. seraya)** سَرِيَّةٌ (سَرَايَا)

1- Artêşeke piçûk bû ku ji hêla Pêxember Muhemmed ve hatîbû şandin, dibe ku Xwedê wî pîroz bike û aramiyê bide wî, ji bo cîhada ku ew bi xwe têde beşdar nebûbû, şandiye.

2- Keçika xulam: ew ji hêla axayê ve wekî jineke kolê tê nirxandin(dîtin). Ji ber vê yekê têkilî qanûnî ye, ji ber ku divê zarokên wê, zarokên rewa bin.

se'a (yes'a) سَعَى يَسْعَى

1-Meş: meşa di navbera Safa û Merweh (heft carî) de wekî beşek ji rîwayetên 'umreh û hecê. Di her alî de dimeşin.

2- Karkirin ji bo şopandina karekî , an ji bo peydakirina debara jiyanê .

zina . na yasayî(ne şer'iy) : şifah سِفَاحٌ

Ji bo zaroka ku bavê xwe nas nake, jê re dibêjin "kurê sifahê" (derveyî zewacê çêbûye).

xweşandin : **sufûr** سُفُور

Bi gelemperî, jin rû û serê xwe eşkere dike an qaîdeyên cilûbergê Islamî paşguh dike. Ev yek bi gelemperî bi "hîjabê" re tê berevajîkirin.

bêaqil : **sefîh (kom. sufêha')** (سَفِيه) سَفِيه

Car caran, ev peyv bi wateya " rûreş" tê. (An-Nisa' : 5) , (Al- 'A'raf : 55).

xwîn rijandin, kuştin : **sefk ad-dima'** سَفَكَ الدِّمَاء

Bi gelemperî, ev yek îşaretê bi kuştina bêheq an bi komkujîyê dike. (Li ' sefeh ' bibînin).

avdanîn : **siqayeh** سِقَايَة (ئاودان)

Ev yek behsa peydakirina avê ji bo heciyan dike ku ji hêla Mekkiyan ve dihat peydakirin.

cehneme : **seqer** سَقَر (دوزهخ)

Navekî dine ji agirê cehneme yê.

Seqifeh السَّقِيْفَة

Piştî wefatbûna Pêxember, hevalên wî li Saqîfayê li Medîneyê ji bo armanca ku dilsoziya xwe bidin Ebû Bekir, kom dibin.

serxweşî : **sukur** سُكْر (سهرخوش)

Bi gelemperî ew bi rêya vexwarina şerabê(meyê) çêdibe.

rawestan : **sekteh (kom. sektat)** (سَكْتَة) سَكْتَة

Di "tejwîd"ê de, ev bi wateyê tê ku mirov hilma xwe bi kurtî, bêyî ku nefesa xwe bistîne, radwestîne. Ev nakokî bi "rawestandî"ê re çêdibe.

aramî : **sekîneh** سَكِيْنَة

Hestê aşîfî û aramiyê an şopandina rewşek weha, ji ber hebûna Xwedê bi awayekî berbiçav. Binêrin Qurana Pîroz, At-Tewbeh (9): 26, 40, Al-Feth (48): 4, 18, 26.

aşîfî (silav) : **selam** سَلَام

Ew di Islamê de têgehekî sereke ye, ku peyva îslam û musilman pêve girêdayî ye. Yek ji taybetmendiyên Xwedêgiravî "as-selam" e, û yek ji navên cînetê "dar as-selam" e. Herweha ev gotin ji bo silavkirin, xatirxwestin û bi dawîkirina "nimêjê tê bikar anîn. Gotinek heye ku di dema ew ji bo behskirina Pêxemberan û milyaketan (silevên Xwedê li wan bin) tê kirin, ev gotin li ser wan tê dubare kirin.

deyn : **selaf** سَلَف

Peyva "selaf" bi rastî wateya deyn tê ku ti qezencî nagihe mirovê deyndêr. Di wateya berfireh de, ew deynên demkî yên diyarkirî ne, ango deynên kurt, navîn û dirêj in.

pêşiyên me (dapîr û bapîr)(bav û kalên) baş **selef (as-) aş-şaliḥ** السَّلَف الصَّالِح

Bi gelemperî ev têgeh ji bo her sê nifşên yekem ên musilmanan tê bikaranîn, ango, ji bo nifşên destpêkê yên musilmanan bi sehabî(haval) û şopîner re tê gotin. Her çend ew bi wateya bav û kalên dîndar an nifşên berê tê. Gotina "bav û kalan" bi peyva "xelef" re an nifşê (salaf: nifşek) paşîn re tê berevajîkirin.

nifşên destpêkê . bi sunnetê Pêxember Muhemmed dişopînin : **selefi** سَلَفِي

Bi gelemperî gotina selefi ji bo wesfikirina nifşên destpêkê yên musilmanan tête bikaranîn , nemaze hevrêyên peyxemberê Xudê û yên ku li pey wan. Di serdema niha, ev term carinan ji bo danasîna musilmanan yê ku pirtûkên sunnetê yên Pêxember

Muhemmed û As-Selaf as-Salihîn, ji hevrêyên rastdar ên Muhemmed, tete bikaranîn(nimêj û silavên Xwedê lê be).

nekarîna kontrola mîzê : **seles al-bewl** سلس البول

Nekarîna kontrolkirina mîzê , nemaze derketina dilopên mîzê.

avkaniyek li buhiştê: **selsebil** سلسبيل

Ew bi wateya "riya lêgerînê" tê. Li Qur'ana Pîroz, (Al-insan "76": 18 binêrin) .

desthilatdarî : **sulţan** سلطان

Desthilatdarî an kontrola li ser kesan . Bi vê wateyê em pir caran vê peyvê di Qur'anê de dibînin.

sultan : **sulţan (kom. selaţîn)** (سلاطين)

Ew bi wateya 'desthilatê' an "hukumdarî" tê.

silav li ser we be : **asselamu 'elayikum** السَّلَام عَلَيْكُمْ

"Silava Xwedê li ser we be". Silav ji musulmanan re ye. Bersiva vê silavê jî eve " û Silava Xwedê û dilovaniya Xwedê û berekatên wî li ser we be.

silavkirin : **selleme (yusellim)** (يُسَلِّمُ)

Bi wateya silavkirinê tê, ku dibêje: "asselamu 'eleykum".

xwe radest kirin : **selleme (yusellim) amreh** (يُسَلِّمُ) أمره

Bi wateya ku mirov xwe di destê yekê din de berde, tê. Bi gelemperî ew carna, bi wateya ku dive mirov çarnivîsa xwe bi hêvîya Xwedê ve bihêlê, tê. Bi wateya: Xwe radestkirina xwestina Xwedê tê.

Suleyman : **Suleyman** سُليمان

Pêxemberê Islam û qiralê aqilmend e. Ew kurê Pêxember (û padîşah) Dawûd bû, (aşîfî li ser herduyan be). Wî bi qasî cîl salan hukumdarî li bakûrê rojava yê kendava Erebi kirîye. Xweda yê berz gelek hêz da wî, da ku ew bikaribe kontrola bayê, danûstandin bi çûk û mîrok û heywanên din re, bike û hêz da wî ku kontrolê li ser cinnên xirab jî çêbike. Li Qur'ana Pîroz binêrin , Al-Anbiya (21): 79-82, An-Naml (27): 15-44, Saba (34): 12-14, Saad (38): 30-40. Li Murselîn binêrin.

guhdarî kirin û bawerî pêkirin : **sem' (as--) waţ-ţah** السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ

bexşîna Islamî : **semahet al-islam** سماحة الإسلام

Lêborîna îslamî: îslam şopinderên xwe ku di têtikiliyên xwe de bi kesên ne musulman re lêborîn (dilovan)bin . (Wek mînak, li Quranê, 60: 8-9. binihêrin) Ew rastîya îslamê ya nermok a ne tevlihev destnîşan dike.

semi'a-llahu li-men hemideh سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَ

Xwedê dengê kesên ku li wî guhdar dikan, dike. Bi gelemperî, ev gotin her Musilman di nimêje de , di dema ku ew serê xwe bilind dike, dibêje.

hemû guhdarî kirin : **semi' (as-)** السَّمِيعُ

Taybetmendiyeke Xwedeyî ye. Yê ku her tiştî dibihîze, di heman demê de çiqas deng nizm jî be.

(ناگري دوزه خ) . agirê dojehê : **semum** سَمُوم

{ فَمَنْ لَّهِ عَلَيْنَا وَوَقَّانَا عَذَابَ السَّمُومِ } . (Aţ-Tur 52 : 27)

semma (yusemmî) (يُسمى) سَمَى

1-Dibêjin: "bismillah" : Ev kurt e ji bo "Bi simillah الله بسم"e , ango "Bi navê Xwedê."

2-Bi nav kirin : Dana nav ji bo kesekî an tiştêkî.

zincîra vegotina Hedîsê : **sened al-ḥedîṣ** سَنَدُ الْحَدِيثِ

Zincîra vebêjên hedîsê: Her bêjer wê bi bêjerekî ve girêdide heya ku zincîra veguhastinê bigihêje şopîner an hevalan (Sihhabîyan).

temenê bilûx(gihiştinê) : **sinn al-bulûḫ** سِنِ الْبُلُوخِ

"bulûḫ"ê bibînin.

temenê dagirtî(qanûnî) : **sinn at-teklîf** سِنِ التَّكْلِيفِ

Temenê ku mirov têde bi zagonî û olî berpirsîyar dibe.

temenê cûdabûnê : **sinn at-temyîz** سِنِ التَّمْيِيزِ

Termekî dine ji bo mezinbûnê .

temenê pjekbûnê(têgihştinê) : **sinn ar-ruṣd** سِنِ الرُّشْدِ

Mezinbûn: Ew temenê ku mirov têde ji hêla derûnî an zêhnî ve tete kemilandin.

adetên Pêxember Muhemmed : **sunneh (kom. sunan) (سُنَّةٌ (ج: سُنَنٌ))**

Hemî adab û neret (adet) û kevneşopîyên Pêxember Muhemmed, Xwedê wî pîroz bike, ku ne tenê di pirtûkên Sahih Bukhari û Sahih Muslim de tomar bûne, lê her weha ew bi rê mirovên zindî re jî ku ev kevneşopî û adet hatine veguhastin. Ew ji kesên wê hingê ve heya yên noka ve têt veguhestin.

Tevî ku Sunnet bi taybetî tenê pabendî adetên peyxemberê Xudî ne. Ew di heman demê de adetên nifşa yekem ji musulmanan jî li temsîl dike. Wan îslam rasterast li nik Pêxember naskirine, ne ji pirtûkan fêr bûn û ew tiştên ku ew jê fêrbûne, gihandine nifşên din.

sunneta kevneşopîyên Pêxember : **sunneh teqrîrîyeh** سُنَّةٌ تَقْرِيرِيَّةٌ

Ev raporên han îşaretê bi raporên ku behsa karvedana Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) di dema ku tiştêk di hebûna wî de dihat kirin, dike, wekî nimûne pejirandin (erêkirin) an red kirinê wî ji bûyer(kiryar)tiştan re destnîşan dike.

sunneta rêzberêz : **sunneh ratibeh (kom. sunan rewatib) (سُنَّةٌ رَاتِبَةٌ (سُنَنٌ رَوَاتِبٌ))**

Nimêja Sunnetê ya ku berî û / an piştî pênc nimêjên ferz ên rojane ku bi rêkûpêk tene kirin: du "rek'eh" berî "sibehê", du an çar berî "nîvroyê" û du piştî wê, çar berî "Asrê", du piştî "mexribê" û du jî piştî "şîvê".

kevneşopiya pratîkî : **sunneh fi'lîyeh** سُنَّةٌ فَعْلِيَّةٌ

Ev yek axftin û kirinên Pêxemberê Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) tîne.

kevneşopiya devkî (gotinekî): **sunneh qewlîyeh** سُنَّةٌ قَوْلِيَّةٌ

Ew amaje bi gotinên Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) dike.

sunneta tekez kirî : **sunneh mu'ekkedeh** سُنَّةٌ مُؤَكَّدَةٌ

Kirinên Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) yên ku ji hêla wî ve hatibûn erêkirin û bi çavdêriya wî jî hatibûn kirin.

komkirina Hedîsan : **sunen** سُنَنٌ

Peyva sunan, pirjimar e "sunneh". Ew bi gelemperî bo sunnê tete bikar anîn. Lê di warê terminologî de, ew ji bo hin pirtûkên taybet an berhevokên kevneşopên Pêxemberî yên ku ji hêla hin zanyaran ve hatine berhev kirin, tete bikaranîn. Bi taybetî, pirtûk li gorî

mijarên "fiqh" hatiye amadekirin: paqijkirin, nimêj, rojî, danûstandin. . . .têne polîn kirin.

komkirina Hedîsê Ibn Majeh : **sunen ibin majeh** سنن ابن ماجه
Komik ji "Hedîsên" ku ji hêla Imam Ebû Abdullah Muhemmed ibn Majeh (273 A.H.) ve hatîyê berhev kirin.

komkirina Hedîsê Ebû Dawûd : **sunen abî dawûd** سنن أبي داود
Komik ji "Hedîsên" ku ji hêla Imam Abu Dawûd alSijistani (275 A.H.) ve hatîyê berhev kirin. "Sunan" bibînin.

komkirina Hedîsê Tirmizî : **sunen at-tirmizî** سنن الترمذي
Komik ji " Hedîsên" ku ji hêla Imam Ebû Isa Muhemmed atTirmizî ve hatîyê berhev kirin (279 A.H.).

komkirina Hedîsê Al-Nesa'î : **sunen an-nesa'î** سنن النسائي
Komik ji " Hedîsên " ku ji hêla Imam Abu Abdu R-Rehman an Nesa'i (303 A.H.) ve hatîyê berhev kirin.

sunî : **sunniy** سني

Ew behsa her şopa ji şopên Pêxember Muhemmed çi peyv an kirin be, dikir, ji mijarên bingehîn û karên rojane heta pirsgirêkên sereke yên wekî reftara wî ya di şeran, jiyana, civak û darayîyê. Ev kom pirraniya musulmanan temsîl dike.

tîr (tîrkovan) : **sehm (kom.' ashum)** (أشهم)
Pişkeke ji bo belavkirina xenîmetên şer tê parkirin, termê "sehm"ê bi wateya ku pişka(parvekirina) her şervanekî destnîşan dike, tê. Hejmara pişkan(parveyan) bi wê ve girêdayî ye; ka şervan endamê peyade ye an pêşbazkar e.

Di bingeh de, ev peyva bi wateya "guh nedayê"tê, lê ew ji bo paşguhkirina tiştêk bêhemdî jî tê bikaranîn. Ger ev di dema nimêja birêkûpêk pêk de were, ew dikare bi pêkanîna "sujûda as-sehw: secda jibîrkirinê " bête serrastkirin.

siwak سيواك

Parçeyeke ji şaxekî darê ku jê re arak tê gotin, wekî firça paqijkirina diranan tête bikaranîn.

sûr : **sûreh (kom. suwer)** (سُور)

Sûreya Quranê, ya ku ji sûreya 114ê pêk tê. Hemû sûreyên di Quranê de, bi "bismelah" dest pê dikin, ji bîlî "Tewbe" 9ê.

suretên medineh : **as-suwar al-medeniyeh** السُّور المَدِينِيَّة
Ayetên ku piştî koçberiya Medîneyê hatine eşkere kirin. Ew bi banga cîhad û şer, û behskirina biryarên ferz û yasayî tête taybetmendî kirin.

suretên mekkeh : **as-suwar al-mekkiyeh** السُّور المَكِّيَّة
Ayetên ku li Mekkê hatine eşkere kirin, ango berî koçberiya Medîneyê, sûreyên Mekki banga yekdestîya safî û baweriya bi vejîn û hesabê qiyametê û Bihuş û Dojehê dikin. Ew qala milletên berê dike, û ayetên wê kurt in.

سَيِّئَةٌ (سَيِّئَات) **seyyi'eh (kom. sayyi'at)** (خراب). xirab . gûnehkirin :

Ew berevajî "heseneh ye : kirina qenc") bi gelemperî bi wateya çî kesê ku kirina tişteki xirab (çêkirina gunehekî) bike, tê. Li gorî hedîsê, ger her kesê ku behsa kiryarekî xerab neke, Xwedê ji bo wî qenciyeke bêkêmasî nivîsiye, heke wî tişteki xirab kiribe, Xwedê ji bo wî tişteki xerabekî nivîsandîye.

سيرة (ژياننامه). jînenîgarî : **sîreh**

Nivîsarên hevalên Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) di derbarê wî de, kesayetiya wî, çîroka jiyana wî, berhev kirine û şêwazên birêvebirina rewşên cûda ya jiyana wî jê re "Sîreh" tê gotin. Jînenîgarî ji bo Musilmanan çavkaniyek ye ku xwe dispêrin jiyana û pirsgerêkên xweyên rojane. Berhevnameyên biyografîyê yê navdar ên Sirah-ê At-Teberi, Ibn Ishaq, û Ibn Hisham in.

السيرة النبوية **sîreh (as-) an-nebewîyeh** rojnama Pêxember :

Çîroka jiyana ya Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be), ku divê bi "Hedîsê" Pêxemberî re neyê tevlihev kirin.

سَيْفِ اللَّهِ **seyf allah** şûrê Xwedê :

Ev sernavek e ku pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) ji bo zîrekîya leşkerî, ew diyarî rehevalê wî, Xalid ibn al-Welîd kirîye, ku li ser destên wî gelek serkeftinên mezin li dijî Bizûntiyan, hatine kirin. Ev sernav ji hêla Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) ve ji wî re hatîye dayîn.

(ش)

vexwarina meyê(şeraba serweşîyê) : **şarib al-xemr** شارب الخمر
Ew bi wateya kesê ku şeraba meyê vedixwe, tê. Ew jî dikare bi wateya kesê ku şerabê pêşkêş dike, tê.

zagonsaz : **şari' (aş-)** الشارِع
Zagonsazî di Islamê de Xwedê , û Resûlê wî ye, nimêj û silavên Xwedê lê be.

Şafi'îy شافعي
Şopindarê imam aş-şefîyî ye, ku serdarê yek ji çar dibistanên mezin ên şerîeta (qanûna) îslamî ye, ku li başûrê kendava Erebîstana Erebî, Misir û başûrê rojhilatê Asiyayê belav dibe.

şahîd : şahid (kom. şuhûd) شاهد (شهود)
Ew kesê ku tiştêkî dibîne an jê re şahidîyê dike.

şam (aş-) الشام
Di dîroka Islamî de, ev peyv amaje bi herêmeke naskirî ku îro bi navê Sûrî, Lubnan, Fîlîstîn û Urdunê têne naskirin.

şubheh (kom. şubuhât) شُبُهَة (شُبُهَات)
Guman, carna ew rewşeke gumanbar e, ev têgîn bi wateya têgihîştina çewt tê bikaranîn.

şedîd شديد (بههيزه) . xurt . hêz :
Di akustikên Quranê de, deng di dema derketina wê de disekine. Mînakên van tîpan ev in: / d / û / t /, ew bi rawestandîna tê naskirin.

şerr (şuror) شرّ (شُرور) . nebaş . xirab : **şerr (kom. şurûr)**
Tiştêkî xirab e û qedexe ye di olê de.

şurb al-xemr شُرْب الخَمِر :
vexwarina mestê(şerabê) :
vexwarinek mestê . (li "xemr" binihêrin).

Vexwarina şerabên serweşîyê(kohol) . (li "xemr" binihêrin) .
şûre سُورَة الشَّرْح : **şerh (sûret aşl-)**

Sûreya 94ê ji Quranê ye. Ev sûret behsa diyariyên Xwedayî dike, (bihnferehiyê, danîna gunehan û bilinkirina navê pêxember di teşahûdê de, têne gotin), ku di wê hingê de rojên zehmetîyan tîne bîra xwe. Ev dilnermiyek e ku mizgîniya wî bi rakirina astengiyên ku pêşwîya wî, dike û teşwîqkirina parastina Xwedê ye dike.

şer' (aş-) الشَّرْع
Ev avahîya qanûnî ya îslamê ye. Ev peyve bêtir di "sherî'ehê" ye de tête bikaranîn .

şer' (aş-) الشَّرْع : şere'e (yeşre'e)
qanûn kirin, rêzandin :
Ji bo dana fermanekî an qanûnekî.

şer'îy شَرعي : dadmend .
qanûnî .
Qanûnî ye li gorî "şarî 'ehê" (qanûna Islamî).

zagon . mafdar . qanûn : **şerî'eh (kom. şara'i)** (شريعة شرائع)
Ev peyv amajê bi rêbernameya Xwedayî dike, wek ku di Qurana Pîroz de û sunneta Pêxember Muhammed (nimêj û silavên Xwedê lê be) hatîye ku ew hemî aliyên bawerîyên Islamî, di nav de bawermendî û kiryarên jiyane vedihevine.

şirik (şirk) (شرك شركاء) . hevpar : **şerîk (kom. şuraka')** (هاوبهش هاوبهشكهكان)
Ew di wateya olî de, bi wateya ku kesek an tiştek bi Xwedê re bibe ortax(biperizin).

şert (şurûf) (شرط شروط) . şert û merc: **şert (kom. şurûf)** (مهرجهكان)
Tiştê ku di peymanê de hatîye erê kirin.

şirk (شرك شرك)
Pir-xwedêtiyê . Pirrperestiyê . Perestina mirokî an tiştekî ji bilî Xwedê.

şirk as- şexer (شرك أصغر اشخەر)
Ev bi wateya şirîkatîya neyekser bi Xwedê re tê, wek sondxwarina bi yekî din ji bilî Xudê an kirina kirinên xwebexşane ji bo razîkirina xelkê di şûna razîkirina Xwedê de.

şirk akber (شرك أكبر اشرك أكبر)
Perestina Xwedê bi kesên din re. Ew jî duakirina ji bo (ewliyan' : kesên pîroz) û mirovên din ên dilpak(ên ku wefatbûne), ne, ew di wê bi bawerîyê de ku ew dikarin ji bo wan navbeynkariyê di nav wan û Xwedêbikin. Islamê prensîbên navbeynkariyê di navbera Xwedê û xizmetkarên de red dike(nas nake).

şirk at-teşerruf (شرك التصرف اشرك التصرف)
Dabeşkirina desthilatiya(an hêzê) kesên bi Xwedê re an îdiyakirina hebûnê hêza wan ku bi Xwedê re tevhev digerin.

şirk xefiy (شرك خفي اشرك خفي)
Kiryareke ku mirov têde şirîka bi Xwedê re çêdike, bêyî ku Musilman pê agehdar bibe, wek sondxwarina ji bilî Xwedê an kirina kirinên qenc ku ji hêla mirovan ve têne pesindan kirin, di şûna ku riza Xwedê bipirse.

şirk al -'adeh (شرك العادة اشرك العادة)
Parastina adetên xurafeyên ne-Islamî, wekî bawerkirina bi sihrê.

şirk al-'ibadeh (شرك العبادة اشرك العبادة)
Bawerbûn bi şirîkbûna kesên bi Xudê re, wek duakirin li ser goran an goristanên (ewliya') an xwestina alîkariyê ji mirîyan, bêyî ku nasnama wan an cihê wan li nik Xudê, destnîşankiribe, di nav de Pêxember Muhammed (nimêj û silavên Xwedê lê be).

şirk al -'ilm (شرك العلم اشرك العلم)
Ev îdîa dike ku hin mirov, wekî Pêxember, imam an mirovên pîroz(olde) xwedîyê zanîna "xeyb"e (yê nedîtî); anku ew bi tişten ku em nikarin bibînin, dizanin. Lê pêxember bi xwe tiştekî ji nedîtîyê(xeybê) ji bilî tiştên ku xwedê ew pê agehdarnekirine, nizanin. Di derbarê Qur'anê de, ew tenê bi rastîya "mifteyên xeyb"ê(nedîtîyê) dizane, lê ew pir bi taybetî danbisînor e. Kesek din bi wan nizane. (Quran 6:59).

شَعْبَان şe‘ban

Ew meha heştê ya salnameya îslamî ye, ya ku li pêşîya meha Remezanê dikeve.

awayên(ahengên) olî : **şe‘îreh (kom. şe‘a‘ir) (شَعَائِر)**

sûreya helbestan : **şu‘era’ (sûret aş-) سُورَةُ الشُّعْرَاءِ**

Ev Sûreya 26ê ya Quranê ye, Ew qala çîrokên Pêxemberên Xwedê dike, yek ji wan yên herî berbiçav di vê sûreyê de çîroka Mûsa ye, pevçûnên wî bi Faraon re û serpehatina wî li hemberê sêrbazên Misrê, ku wêyekê hişt ku ew bi ola Mûsa Pêxember bawer bibin. Di nav pêxemberên din de yên ku çîrokên wan bi gelên wan re di vê sûreyê de hatine behs kirin, ev in: Ibrahîm, Nûh, Hûd, Saleh, Lût û Şwayib.

شُعَيْب şw‘eyb

Pêxemberek ji aliyê Xwedayê mezin ve ji bo gelê Midyan ve hatî şandin, lê wan ew red kir, ji ber vê yekê Xwedê Teala wan di erdhejê de helak kir û hilweşand. Li Murselînan binhêrin. Li Qur’ana Pîroz, Al- A'raf (7): 85-93, Hûd (11): 84-95 binêrin .

الشَّغَار (نِكَاح) şixar (nikah aş-)

Lihevhatina zewaca bihevberdêl. "nikah aşixar".

pêşîgirtin : **şuf‘eh شُفْعَة**

Pêşengî di milkîyê, bi gelemperî cîran.

شَفِيع ‘şefî : navbeynkar . (مامناوهند "شهفاعةتكار")

1- Ew kesê ku ji bo yên din navberîyê dike.

2- Ev bi wateya nimêja du rak 'eh ye ku berî nimêja şevê "witr"tê.

شَفَاعَة ‘şefa‘eh : navbeynkar . navgînker . (نَيَّوهندگر)

Navbeynkarîya ku yek di şûna kesekî din de bi desthilatdarîyê re dikeve, dike.

navbeynkirina mezin : **şefa‘eh (aş-) al-kubra الشَّفَاعَة الْكُبْرَى**

Navbeynkarîya ku Pêxemberê Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) di roja qiyemetê bi navê tevahiya mirovan, dike, di dema ku hemî Pêxemberên din bi vê yekê narabin.

شَفَق ‘şefeq : ro avayî . (روناكى)

Ronahîya nerm (bi gelemperî sor e) ku yek wê piştî çûna rojê, di ezman de dibîne. Dema nimêja êvarê bi çûna şefeqa şevê re, dest pê dike .

شَفْوِي ‘şfewîy : lêvî . (لئو)

Ev bi wateya ku deng bi girtina herdu lêvan re an diranên jorîn ku digihine lêvên jêrîn, tê çêkirin. Dengdarên Erebi yên levî ev in: m, b, f.

الشُّكُور ‘şekûr (aş-) : pir spas . (سوپاسگوزار)

Taybetmendîyeke Xwedayî ye. Yê / a ku kêmîrîn karên qenc ji karên pak ji bawermendên xwe dipejirîne(qebûldike)û wan li ser karên wan xelat dike.

sûreya rojê : **şems (sûrtat aş-) سُورَةُ الشَّمْسِ**

Ev sûreya Qurana 91 ê ye, ku sernavê xwe ji peyva ayeta yekemîn digire. Ev Sûret li du babetan radiweste, ev in: Helwesta giyanîya mirovî, û tiştên ku Xwedê ji başî, xerabiyê, rêber û xeletiyê jê re kirîye. Mijara zorbatîyê li Semûdê ku guh nedan Pêxemberê Xwedê, loma ew bi dijwarî hatine cezakirin.

الشَّهَادَة (aş-) şehadeh

Daxuyanîya şehadetê ya ku (Ji xwedê pê ve tu xweda yê din tune, û Muhemmed xulam û peyamnêrê wî ye)

شَهَادَةُ الزُّور (aş-) şehadet az-zûr

Sonda derewîn yek ji gunehên herî mezin e. Ew hînkirinên Quranê ya dad û dadperwerîyê bînpê dike. Ew tekêz dike ku rastîyê bêje, ta ku ew li dijî xizmên herî nêzîk jî be. (Li Qur'anê binihêrin, 4: 135) Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) bi tundî li dijî wê hişyarî daye.

الشَّهَادَاتَان (aş-) şehadetan

Ew şahidiyê dide ku (1) Ji xwedê pê ve tu xweda yê din tun ye û (2) ku Muhemmed peyemberê Xudê ye.

Meha pîroz: **الشَّهْر (الأشهر الحرم) (aş-) al-heram (kom. al-aşhur al-herum)**
Meha pîroz: mehên ku têde nabe ku Musliman dest bi şer bikin, ev in: Zul-Qi 'deh, Zul-Hijjeh, Muherram û Rejeb (meha 11, 12, 1 û 7-ê salnameya Islamî ye). Ev kevneşopî berî Islamê hebû û di mîrata Islamî de mabû, mebesta wê ew bû ku bihêle hecî, bazirgan û kesên ku dixwazin kirîne bikin bi ewlehî xwe bigihînin cihên îbadetê û sûkan û bi aramî vegerin.

الشَّهِيد (aş-) şehîd

Taybetmendîyeke Xwedayî ye. Yê ku çavdêriya kiryar û helwestan (tevgeran) dike.

شَهِيد (شهداء) (aş-) şehîd (kom. şuheda')

Her kesê ku di riya Xwedê de tê kuştin, ew şehîde. Herweha, termê şehadetê di Hedîsan de dirêj dibe ku herkesê ku qurbanên karesatên xwezayî û kesên ku dema namûs an milkê xwe diparêzin dimirin, ew şehîd tê hesbandin. (Ji bo rewşa kategoriya yekem), (li Qurana Pîroz, 3: 169-171 binihêrin).

شَوَّال (aş-) şewwal

Meha dehan di salnameya îslamî de. Roja yekem di meha "" îd al-fitr "ê de (Cejna dawîya rojîyê).

شَوْرَى (aş-) şewwirmendî

Şewwirmendî girînge di hikûmeta Islamî de. (Li Quranê, 42: 38ê binêrin).

سُورَةُ الشُّورَى (aş-) sûreya (şiwra)

Ev Sûreya 42ê ji Qur'anê ye, ew qala mesela wehyê û tîkiliya pêxemberên xwedê lê be dike (silave li ser wan be) behsa delîlên eşkere yê yekdestîyê dike. Ew li ser mesela vegeerê û çarenûsa kafiran di Roja Vejînê (qiyametê) de diaxive, herweha ew komêk lêkolînên exlaqî dide berxwe.

zanyar an mamosteyên olî : **شَيْخ (شيوخ / مشايخ) (aş-) seyix (kom. şuyûx / meşayix)**
Zanist an mamostê olî, bi eslê xwe, ev peyv wateya mirovekî pîr tê, lê di edebiyata olî de ew bi gelemperî ji bo zanyarekî olî ye. Di hin mijaran de ew bi wateya 'mamoste', di şûna şagirt / xwendekar, tê.

الشَّيْطَان (aş-) şeytan

Xwedê ew li ser pozbilindîya (serhildana) wî reşkirîye (nifir kirîyê), û wî biryar girtiye ku ew bibe sebeba her kes rêya xwe şaş bike û rê bide mirovan ku karên

xirab bike.

شيعي (شيعية) (kom. aş-şî'eh) şî'îy

Bi gelemperî peyva Şîa amajê bi dozdehemînê dike, ji ber ku ew koma herî hejmarbar e. Şîa dibînin ku Ali ibn Ebi Talib û yanzdeh kure-imamên wî (ji jina wî Fatimeh ku dibe keça Pêxember Muhammad), ku ew li gurî nivîsara xwedayî, piştî mirina Pêxember, ew dibine lêvegerê (serhêlê) sereke ji bo musulmanan piştî mirina Pêxember, û ew ji wan re dibêjin immam ku divê tenê li gorî fermanên Pêxember werin şopandin; li gurî Hedîsên Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be).

(ص)

Sabîayan : **şabi'eh (aş-) aş-şabi'ûn** (الصَابِنُونَ)

Komek ji mirovên ku bawerîyê bi stêrkan tînin û wan bawerîyê bi Milyaketan tînin. Di Quranê de, ew bi Xiristiyan û Cihûyan re têne komkirin. (Li Quranê binihêrin, 69: 5).

bîhnfireh : **şabir** صَابِر

Ev têgeh ji bo kesê ku bi bîhna fireh dikare karesatan derbas bike re, tê gotin.

sûreya sad : **şad (sûreya -) şad** (سُورَةُ الصَّادِ)

Ev Sûreya 38emîn e a Quranê ye, Navê wê ji ayeta yekemîn hatîye girtin, Ew li ser mijara yekdestdariyê û cîhadê ya li dijî pûtperestan, pêşdîtina Peyxember, Xwedayê wî û malbata wî ya pîroz radeweste. Her weha behsa dîroka Pêxemberên Xwedê, wekî Dawud, Sulayman, ayub, aşî li ser wan be, dike. Ew behsa danustandina kafiran di Roja Vejînê(qiyametê) de û axeftina wan bi hev re di Dojehê de, dike. Herweha, ew mijara afirandîna mirov û sujuda milyaketên jê re dike

rastdar : **şadiq** (رَاسْتُو دَرُوسْت)

Kasê ku rastiyê vedibêje.

Yekîneka pîvandina zuwa di îslamê de : **şaw' (kom. aşwa')** (صَاعِ أَصْوَاعِ)

Yekîneka pîvandina zuwa. Pîvaneke di dema Pêxemberê Pîroz de ji bo pîvandina xurma, ciye(cê) û tiştên din dihat bikaranîn. Ji bo genim, bi qasî 2,172 kg e.

zilamê balîne : **şahîb al-hût** (صَاحِبِ الْحُوتِ)

Ew îşaretê bi Yonis dike. "Zu AN-Nun" bibînin.

sûreya rêzan : **şeffat (sûrta aş-)** (سُورَةُ الصَّافَاتِ)

Ev Sûreya 37emîn a Qur'anê ye, ku navê xwe ji peyva ayeta yekemîn digire. Ew li ser komên milyaketên bawermend û komek ji cinan û çarenûsa wan, û di derheqê înkâr û tunekirina Pêxemberan û sererastkirin û cezakirina wan di Roja Vejînê de diaxive. Her weha ew li ser dîroka Pêxemberan, aşî li ser wan, radeweste, bi kurtî, wek Pêxember Nûh, Isahaq, Mûsa, Harun, Elias, Lot, û Yunus, ku ronahiyê li ser Pêxember Ibrahim, çêdike, û dîtina wî di xewnê de ku ew kurê xwe serjê dike .

mirovê qenc, rastdar : **şaliḥ (kom. şaliḥûn)** (صَالِحِ صَالِحُونَ)

Bi gelemperî ev têgeh ji bo destnîşankirina kesê oldar tê bikaranîn.

şaliḥ صَالِح

Navê Pêxemberekî ye. Ew ji bo mirovên Semûdê ku li bakur-rojavayê kendava Erebi dikeve, hatîye şandin. Ji sedema ku wan guhên xwe ne dane wî, ew hatine qirkirin. Ta roja îroyîn jî, kevneşopên kevîrên xaniyên wan têne dîtîn(hene). Li Qurana Pîroz, AI-'Araf (7): 73-79, At-tewbeh (11): 61 -68, AŞ-Şu'era' (26): 141 -159, An-Nemil (27): 45 -53 binêrin.

herî bîhnfireh : **şebûr (aş-)** الصَّبُور

Taybetmendîya xwedayî, ew kesê bihnfireh ku heya bi gunehkaran re jî, şaş nabe(sebrbar e) .

têkildar . reheval . hevkar : **şehabeh (tek. şehabîy)** (صَحَابِيَّة)

Hevalên Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) in; ango, musulmanên ku bi wî re hevdîtin kirine. Gelek ji wan pêre şer kirine û parastina wî kirine, û berpîrsîyar bûn ku peyama wî piştî mirina wî bi rêve bibin.

(دروستی) . rastbûn : **şihheh** صِحَّة

Di zanistêya bêjeyên Hedîsê de, ew diyar dike ka hedîs rast e an na.

şeş pirtûkên rastîn : **şihah (aş-) as-sitteh** الصَّحاح السِّتَّة

Ev têgeh ji bo berhevokên herî naskirî yê "ahadîsê" (kevneşopî) yê Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) tete bikaranîn: al-Buxarî, Muslim, at-Tirmizî, an-Nea'iy, ibn Majah, abu Dawûd, û ibn Henbel .

tomarkirina kirinên : **şehîfat al-a'mal** صحيفة الأعمال

Tomargeha kiryarên: Tomarkirin ji bo her kesî tê tomarkirin(hilanîn), lewra ew kiryar û gotina her kesî li her cîhê û di her demê de tomar dike. Di Roja Dawî (qiyametê) de dê rêzara tomarkirina her kesî were pêşkêş kirin.

pirtûkên pîroz an tomar : **şuhuf (tek. şehîfeh)** (صَحِيفَة)

Di Sûreya (18-19: 87 de) ev têgeh ji bo pirtûkên ku ji bo pêxemberên Xwedê hatine şandin.

pirtûka rastîn : **şehîh (kom. şihah)** (صَحِيح)

Pirtûkeka ji Hedîsên Pêxemberî ku ew li ser bingeha rêgezên pir hişiyabar hatine komkirin; wekî pêgavên moxilkirin û tewsîqê wekî "Sehîh albuxarî" hatîye berhev kirin.

pirtûka rastîna Al-Buxarî **şehîh al-buxarî** صحيح البخاري

Pirtûka Hedîsên Pêxember ji hêla al- Imam el-Buxari (810-870ê koçberî) hatîye berhev kirin, li gurî rêgezên wî yê pir hişiyabar(hişkbar) ji bo pêdeçûnên tewsîq û wajokirinê(tesdîqkirinê). Bi xwezayî, tiştê ku em di pirtûka wî de dibînin, ji çend heban pêk tê, ew tenê parçekî biçûke ji van hadîseyên ku wî lêkolîn li ser wan kirîye, temsîl dike. Ev pirtûk, ji pirtûkên pîr hişyarbar(hişkbar), ji hedîsên bexemberîyê tê hesbandin, jiber rêçika berhevkarîya wê ya herî rastîn.

pirtûka rastîna Al -Muslim : **şehîh muslim** صحيح المسلم

Pirtûka hedîsên(çavlêkirina) Pêxemberî ji hêla Muslim (820-875ê koçberî) ve hatîye nivîsan din(li gurî rêgezên wî ya hişk di mijara pêgavên tewsîq û kontrolkirinê de. Pirtûka wî ya ku ji çend pirtûkan pêk tê, ew tenê temsîla parçekî piçûk ji hedîsên ku wî ew kontrol kirine, dike.

du pirtûkên rastîn : **şehîhan (aş-)** الصَّحِيحَان

Ew du Hedîsên berhevkirî ne, ku ji hêla almam el-Buxarî ve hatîne berhev kirin

("Sehîh albuxarî") û ya din jî ji hêla Muslim ("Sehîh al- muslim")ve hatîye berhev kirin.

destpêka serdema Islamê : **şedr al-'islam** صدر الإسلام

Destpêka serdema Islamî: bi gelemperî, ew behsa dema Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) dike.

cihêz . mehr : **şedaq** صدق

Drav(Perê) an dîyaryeke ku ji aliyê zava ve ji bo bûkê tê dayîn, ku bi gelemperî di peymanê zewacê de tête diyar kirin. Pir caran, mirov mîqdarek pare wek ("muqeddama aS-Sedaq"(cihêza derhal) û mîqdarek mû'eccel "mu'exxer aS-Sedaq"(cihêza paşinde) diyar dike.

cihêza paşandî : **şedaq mu'ejjel** صدق مؤجل

Beşik ji mehrê ye ku zava dide bûkê, di dema ku bûk ji mêr wê tê berdan, bi gelemperî ni gotina "dana paşandî=şedaq mu'ejjel" tê bi navkirin.

cihêza derhal : **şedaq mu'ejjel** صدق مُعَجَّل

Mehrê ku zava di dema dawetê de dide bûka xwe. Ew bi gotina "muqaddama aSSedaq" tê bi nav kirin.

ku rast were dîtin : **şedeqe (yeşduqu)** صدق (يصدق)

Gotina Ku divê mirov rast bibêje, vegotina rastiye (ne ya derewîn) û dirustbûn di kar de ; ango kiryarên mirov rastiye wî diyar dike.

şidq صدق

1-rastî : dijberîya nerastîbûnê(nerazîbûnê) ye.

2- rastîbûn : gotina rastiye.

mirovhezî . xêrxwazî : **şedeqeh (kom. şedeqat)** صدقة (صدقات)

Li gurî Islamê, her karekî qenc ku mirov arîkarîya mirovek din bike, wê hingê ew mirovê xêrxwaz dê xelatekî ji Xwedayê wergire. Mîna dayîna pare/drav an tiştek din ji bo hewcedaran.

xêrxwaziya bêdawî : **şedeqeh jariyeh** صدقة جارية (خيرخوازی بی کوتایی)

Xêrxwaziya ku bandora wan her dem berdewam dike (jî bo demekî dirêj), wek ewqaf û belavkirina zanebûna kêrhatin .

riya rastîn : **şiraṭ (aš-) al-musteqîm** الصراط المُستقيم (ریگای راسته‌قینه)

Rêya rastîn a ku dibe sedema razîbûna Xwedê.

pira teng : **şiraṭ (aš-) al-şerf** الصراط

Pireke dikeve li ser agirê Dojehê(cehnemê) ku divê her kes piştî vê duniyayê, derbas bibe. Bi bawerî û kirinan ve girêdayî ye, hinek dê wê zû derbas bikin, yê din jî dê wê hêdî hêdî derbas dikin. Hin jî yê din dê sernekevin, û ew dikevin nav agir. Li gurî Hedîsan ev jî şûr tengtir e, û ji porê ziravtir e(wusa tê vegotin). Quranê pîroz, Meriyem (19): 71. bibînin.

al-şerf الصراف

Firotna zêr/ zîv, diravan di şûna nirxa dravî(neqdî) de. Di Zagona Islamî de ev bazar divê tenê di heman demê de, bête kirin, ji bo bibe disturbur .

xwelîya paqij : **şe'îd ṭeyîb** صعيد طيب

Toza paqij: ew toza ku di dema digihêje erdê, li devereke din belav dibe ku hîna

nehatiye qirêj kirin. Ew dikare ji bo avdestiyê (avdestiya ziwa û sembolîk) were bikar anîn.

صَغِيرَة (صَغَائِر) : **şexirreh (kom. şexa'ir)** . gunehek piçûk (گوناهێکی بچووک)
Bi gelemperî gunehên ku bê qesd(mebest) ji hêla kesekî ve têne kirin ku ew bi xweza xwe ve ne sûcdar in. Ji bo wan cezayên diyarkirî tune ye. Eger ew zirarê nedin kesên din, wê hingê ew dikare "istixfara= bexşandinê (lêborîna) xwe ji Xwedê bixwaze, Ev bes e ku wê ji tomara karên xirab derxe.

سُورَة الصَّفِّ : **şeff (sûrtat aş)**
Ev sûreya 61ê-a Quranê ye, û navê wî ji ayeta 4-ê tete wergirtin, "Ew diyar dike ku Xwedê ji yên ku ji bo wî wek avahîyeke hevgirtî hewl didin, hez dike mîna ku ew avahiyek zexm bin. Di we de em li ser Pêşbînîkirina Pêxember Issa (nimêj û silavên Xwedê lê be) dixwênin ku Pêxember Muhamed dê piştî wî re xuyabike, ku navê wî Ehmed e . (Ayeta 6) .

الصِّفا والمروة : **şefa (aş-) we al-merweh**
Girên kevirî yên ku dikevin li nik Mizgefta Hoyê li Makkeh(Al-Mukerremeh) qedir giran ku û di navbera wan de hecî "sa'î"heye (mirov di dema dua yê de heft caran dimeşe). Di navbera du xalên de tê xwestin ku mirov (ji bo demek kurt) pêngavên xwe zûtir bike. Ev jê re " Seyî " tê gotin. (li "Se'y" سعي " binihêrin). li Qur'ana Pîroz, Al-Beqereh (2)binêrin.

صِفَات الحُرُوف : **şifat al-ḥurûf** . taybetmendiyên tîpan (تایبته‌ندیه‌کانی کاراکتر)
Taybetmendiyên deng: Taybetmendiyên ku deng ji hev cuda dikin, wekî devkî, bê deng, diranokî, bê deng, dirûv, zirav .

Sefer : **şefr**

Meha duyemîn di salnameya îslamê de

صَفِي الله : **şefîy allah**
Mirovê ku bi taybetî ji hêla Xwedê ve hatinê bijartin da ku bextewariyên taybet werbigirin, wek Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be). Ew yek ji navên Pêxember "al-mustefa" (yê bijartî) e.

صَلَاح : **şelah** (رأستو دروستی)

Ev peyv carcaran bi wateya başiyê tê .

صِلَة الرَّحْمِ / أَرْحَام : **şilet ar-reḥim / al'-arḥam**
Li ser tēkiliyên baş ji aliyê bav û dayikê ve.

صَلَاة (صَلَوَات) : **şelat (kom. şwlewat)** (نویژ)
Ew bengeha duyeme di îslamê de piştî şhadadê. Di Islamê de pênc mējên rojane yên mecbûrî hene, ew ji komên sabit ava dibe wek polînkirin, rika'at, sicûd, rawestandî, runîştin....

الصَّلَاة الإِبْرَاهِيمِيَّة : **şelah (aş-) al-' ibrahîmîyeh**
Dabeşkirina duyemîn a duayên "teşehhud"ê, ku wusa "allahumma Sallî 'ela seyidina Muhemmed we 'eli seyidina Muhemmed. kema Sellayta 'ela Ibrahîm we 'eli seyidina Ibrahîm.. . . dest pê dike.

nimêja ji bo şewirmendiyê : **şelat al-istixareh** صلاة الإستخارة
Ev ji du "ruk'eh"an pêk tê. Ev nimêja berî ku hûn tiştek girîng bikin, wek destpêkirina peymanek an zewacê, tê pêşniyar kirin . . . hwd, ji ber ku ew reneke ji lêgerîna şewirmendîya xwedayî ye

nimêja daxwaz kirina baranê : **şelat al-istisqa'** صلاة الاستسقاء
Ev nimêj bi du rukehan tene kirin; bi mebesta ku Xwedê baranê bide.

nimêja terawîhê : **şelat at-terawîh** صلاة التراويح
Nimêjên taybet in yên ku di meha Remezanê de piştî nimêja êvarê ya dereng, tene kirin .

şelatul tesbiḥ صلاة التسبيح
Ew bi du teslîman e, bi çar rekatan dibe, bi yek an jî du teşahhudan, an bi du silavan.

nimêjê dilxwaziyê : **şelat at-teṭewwu'** صلاة التطوع
Nimêjên ku musulman zêdetirî yên ku dîn ferz dike, tene kirin. Têghekî din heye, ew jî dua "nafileh"ê ye.

nimêja şeva derengî : **şelat at-tehejjud** صلاة التهجد
Nimêjên dereng, bi gelemperî ev nimêj di êvara dereng de ji aliyê bawermendekî dilsoz ve, tene kirin.

nimêja îne : **şelat al-jumu'eh** صلاة الجمعة
Nimêja îne ji gotarê dest pêk dike, piş re du "rak'eh" hene. Her çend beşdarbûn mecbûrî ye, lê eger zilamek nexweş be, ew ji Nimêjê tene efo kirin, (ew ji bo jinan ne mecbûrî ye jî).

şelat al-jema'eh صلاة الجماعة (نويژی کۆمهلهیی)
Pêşkêşkirin nimêja (ferîza : mecbûrî) bi komekî re. Ne tenyê (ne bi tena xwe). Ji ber ku xêra wê mezintire.

nimêja binerdkirin(nimêja cenaze) : **şelatul jenazeh** صلاة الجنّازة
Nimêja cenaze tenê li ser laşên misilmanan tene destûr kirin. Ev nimêj tenê di rewşa sekinandinê de tene kirin, û bi gelemperî yekser beriya veşartinê. Ew ji çar tekbîran bê sujbûn an tewandin pêk tê.

şelat al-xems الصلوات الخمس (پینج نويژمهكه)
Nimêja rojane ya birêkûpêk yên ku di demên diyarkirî de ji hêla Misilmanan ve tene kirin (Fajr, Zuhr, Asr, Mexrib, Işa).

nimêja tirsê şervanan : **şelat al-xewf** صلاة الخوف (نويژی ترس)
Ev bi wê wateyê tê ku di dema ku şervan nimêjan di qada şer dikin ku ew yek dikare metirsîya dorpêçê li ser şervanan ji hêla dijminan ve çêdike. Di vê pêvajoyeke de, çend gav ji bo xweparastinê hene(tene xwestin) . (Li Quranê binihêrin, 4: 102).

nimêjê sunnetê : **şelat as-sunneh** صلاة السنّة
Ew behsa nimêja Pêxember Muhemmed (seilava Xwede lê be) berî û piştî nimêjê dike. Carinan, jê re "sunneh ratibeh" (sunneya bi rêkûpêk) tê gotin.

şelatul şuruq صلاة الشروق (نويژی خورههلات)
Nimêjê ji du an çar Rak'ata ne ku Ew di demeke kin de piştî derketina rojê bi

hindikî tê nimêj kirin.

nimêja pêşîn a rojê : **şeletud-duha** صلاة الضحى

Nimêja ku piştî derketina rojê û beriya nîvro tê kirin. Saetên serê sibê. (Li Sura 93-an a Qurana Pîroz binhêrin).

şelat (aş-) 'ala an-**nebîy** الصلاة على النبي

Ji bo pêxember dua bikin "Sella (yusellî)" ela annabîy. "

صلاة العيدين **şelat al' -îdeyn** (نويژی جهژن)

Her du cejn(eyîd "al-fitr" û "ad-dha" ku nimêjên wan yên taybet hene. Dane nimêj ji du rek'an tê, digel gelek tekbîrê di rewşa seknandinê de, piştî li peyî wê gotar tê.

صلاة فائتة **şelat fa'iteh** : nimêja jidestçûnê (نويژی له دهست چوو)

Di dema ku nimêja ferzê (meçbûrî) di wextê xwe de ji ber hin sedeman pêk nehatiye. Ew wekî deyn tê hesibandin, loma divê mirov vî deynî di zûtirîn dem de li ser xwe rake.

صلاة / الفرد **şelat al-ferd** : nimêja bi tenê (نويژی / تاك)

Bi gelemperî, ev yek tenê behsa pêkanîna nimêjên ku bi gelemperî li civînê tene kirin, dike.

صلاة الفرض **şelat al-ferd** : nimêja meçbûrî

Her pênc nimêjên rojane.

صلاة القيام **şelat al-qiyam** : nimêjê şeva dereng

Nimêjên vebijarkî yên ku ji hêla hin kesan ve di derengê şevê de tene kirin, lê dê baştir be eger ew nimêj di nîvîya sêyeka şevê de bene kirin. Hin deman, ev term bi wateya "Selat at-terawîh" tete bikar anîn.

صلاة الكسوف والخسوف **şelat al-kusûf wa al-xusûf** : nimêjê tarîreşê

Nimêja li gorî bakirina tavê (kusûf) an heyvê (tarîreşa tavê : xusûf) tene kirin. Di vê "nimêjê" de pêvajoyên taybet li ber çavan tene girtin.

صلاة الليل **şelat al-leyl** : nimêjê şavê (نويژی شهو)

Ev bi gelemperî behsa nimêja vebijarkî (nafîleh) dike ku mirov wê di şevê dike. Dema herî baş, sêyeka dawî ya şevê ye.

صلاة المريض **şelat al-merîd** : nimêje nexweşan (نويژی نهخوش)

Ew li gorî xweza nexweşîyê ye. Ji bo mirovê nexweş çend destûrnameyên taybet ji bo "nimêje" hene(tene dayîn), wekî rûniştin an dirêjkirina li ser kêlekê, piştê di şûna seknandinê de.

صلاة المسافر **şelat al-musafir** : nimêjê rêwîtiyê (نويژی سهفر)

Mirovê rêwî dikare çar "rek'eh" bi du re'ketan "rakê" kurt bike, û nimêja nîvro û esrê û nimêja êvarê bi şev re li hev rûnên bi dereng bike yek.

صلاة مكتوبة **şelat maktûbeh** : nimêja meçbûrî

Pênc nimêjên rojane yên ku divê ji hêla musulman ve were dîtin.

صلاة مكتوبة **şelat maktûbeh** : nimêja meçbûrî

Pênc nimêjên rojane yên ku divê ji hêla musulmanan bene kirin.

صلاة النافلة **şelat an-nafîleh** : nimêjê şeva dereng

"li Selat-te- tewu'y صلاة الطوعي binihêrin." "

nimêjê witr (hejmarên yekane): **şelat al-witr** صلاة الوتر
Nimêjên ku di dawîya şevê de têne kirin, bi gelemperî ji yek ruke'ye an sê ruke'yan pêk tên; ji vir navê "witr"tê .

الصلاة الوسطى **şelat (aş-) al-wuşta** (نوێژی ناوڕاست) . nimêja navîn : **şelat (aş-) al-wuşta**
Ev yek behsa nimêjên navîn ("fejr") an nîvro ("esrê") dike. Ew herdu bi girîngiya xwe ya taybet têne xêz kirin. Wata navgînîyê ewe ku nimêjên piştî barkirina rojê û dawîya êvarê piştî nîvro tê. Berî nîvro nimêja sibehê û nîvê şevê tê û dû re jî tav û nimêja êvarê ya dereng tê. (Li Qur'anê binêrin, 2: 238.)

صَلْحُ الْحُدَيْبِيَّةِ **şulh al-ħudeybiyyeh** (rawestandina şer) Hedaybiyeh :
Peymana (lihevhatinê) ya ku di navbera Pêxember (silava Xwede lê be) û Meckiyên de li Hedaybiyeh li nêzîkê Mekke di sala şeşan a Hijrî de hatîye çêkirin. Ev peyman rê li ber belavbûna îslamê vedike. Surat al-Fath (Sûra 48-ê ya Qurana Pîroz). Xwedayê banî ew bûye bi "Feth al- Mubîn " binavkirîye (ango serkeftina eşkera). Li Qur'ana Pîroz, AIFath (48): 1-4 binêrin .

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ **şella-llahu 'alayhi wa-sellem**
Ev gotin pir caran ji alîyê mirovê musulman ve di dema ku behsa pêxember Muhemmed tete kirin, tete bikaranîn. (Li Quranê binihêrin, 33: 56.) Carcar, ev gotin ji bo 'eleyhi-ssalam "kurtir dibe (silav li ser wî be).

صَلَّى (يُصَلِّي) عَلَى النَّبِيِّ **şella (yuşellî) 'ala an-nebîy**
Jibo pêkanîna nimêjê li ser Pexember, gotina "Sellallahu eleyhî we sellam" (silava Xude li ser wî be) an "allahumma Salli 'allah ela seyidina muhemmed"

الصَّعْدُ **şemed (aş-)** herheyî
Yek ji sîfatên nût û nehan ên Xwede ye. Wateya Bawer, Berfireh, û herheyîyê ye. Ew behsa yek yê ku her afirander berê xwe didine wî tenê ne tu kesî dîn . (Li beşa 112ê ya Qur'anê binihêrin).

صَنَم (أَصْنَام) **şenem (kom. aşnam)** Xûdayê putî
Ew xûdayê putîyê ye ji alîyê pûtperestan ve dihat bikar anîn.

الصُّور (أَش-) **şûr** trumpêt
Trumpa pifdayî ya teqînê (ji bo cara duyem) ji bo ragihandina roja dawî (qiyametê). (Li Qur-anê 6:73; 18:99; 20: 102; binhêrin...).

صُوفِي (صُوفِيَّة) **şûfiy (kom. şûfiyyeh)** Sufî
Ew Mirovê ku jiyaneke sade û bi dilsozî re ku li paqîjiya giyanî digere, dike.

صَوْم (رَوْو) **şewm** roju
Rojî ew rawestandina ku mirov tede xwe ji xwarin, vexwarinan û tækiliya cinsî berî sibehê mehrûm dike (bi qasî 2 demjimêran beriya sibehê) heya barkirina rojê. Herweha, mirovên nexweş, rêwî û jina ducanî ji girtina rojîyê hatine efo kirin. (Li Sûra El-Beqereh: 184-185-187 binêrin).

صَوْمُ التَّطَوُّعِ ' **şewm at-taṭawwu'** (خۆبهخشی روژوو)

Rojên rojîya xwebexşane ew rojên ku mirov wan derveyî meha Remezanê bi dilxwazî, digire. Tête pêşnîyar kirin ku ev rojî di rojên diyarkirî, mîna Duşem û pêncsemê de bêne girtin.

صِيَام **şiyam** : rojî . (روژوو)

Li ' şewm: roju ' binihêrin

صِيَام دَاوُود **şiyam dawûd**

Ewayên rojîya pêxember Dawûd e (silave Xwede lê be) rojîya rojên alternatîv ên her dem).

صِيَام الدَّهْرِ **şiyam ad-dahr**

Bi wateya ku her roj, rojîya rojên salê ye, ango: bi roj rojî be û bi şev muftir be.

صِيَانَةُ الْعَرَضِ ' **şiyamet al-'ird** . (پاراستنی شهرهفمهندانه)

Parastina rûmetê(şerefê) û parastina jiyana xwe wekhev in; Kî kesê ku kesekî êrîşkar bikûjîe ji bo ku ew rûmeta xwe biparêze, ew wekî karekî parastinê tê dîtin.

صَيْدُ الْبَحْرِ **şeyd al-behr** : nêçîra deryayê . (راوکردنی دهریا)

Di dema ku ajalek di avê de wek nêçîr bê girtin. Ev nêçîr dive di serdema Ihram de be, berevajîyê nêçîra giştî.

صَيْدُ الْبَرِّ **şeyd al-berr** : nêçîra çolê . (راوکردنی کتیی)

Ajaleke ku bi nêçîrê tête girtin. Lê di dema heccê de qedexe ye ku hhacî di "ihram"ê de nêçîra heywanan bikin. Ger ew wiya bike, wê hingê ji wî tê xwestin ku heywanekî bi bihayê wê li Mekkê bike qorban an jî xwarinê bide çend mirovên belengaz an çend rojan rojî bigirin. (Li Qur` anê, 5: 95 binêrin).

(ض)

sûreya rojhilat : **duha (sûreya ad-)** سُورَةُ الضُّحَى

Ev sûreya, hejmara 93ê ye ji Qurana pîroz, sernavê xwe ji peyva yekem ji ayeta yekemîn digire. Di vê beşê de, Xwedê Pêxember şîret kirîye ku ew : dilovanîyê li mirovên bêdêubav(yetîm)bike, û kesên parsik acîz neke, û li ser qencîyên Xwedê biaxife.

الضَّارُّ (ad-) **darr** : zîranbexş (زیانبهخش)wendabûyî . şaşeytî . bê armanc : **dallu(n) (kom. dallûn)** ضَالٌّ (ضالون)

Kesê " dal" yê ku rêya xwe winda dike , an jî bi rengê çewt diçê.

ضامِن **damin** : misoger (گهرهنتی)

Ew kesê ku berpirsîyarîyê hilde li ser xwe ku bawer dike ku ew kesê misoger e, dê tiştê ku ji wî tê xwestin, pêk bîne.

ضَرَرٌ (أضرار) **derer(kom. 'adrrar)** : zîran (زیان)

Islama li ser peyrewên(şopînerên) xwe ferz dike ku zîyanê nedin yê din.

ضَرَعٌ (يضرع) إلى الله **dere'e(yedre')**'ila-llah

Nimêjê bi dilovanî û dilnizmî ji bo Xudê.

ضرة (ضرائر) **derreh(kom . dera'ir)** : hewî

Jineke din ku ji bo mêrekî ku zêdetir ji jinekê hebe.

ضرورة (ج: ضرورات) **derûreh(kom . darûrat)**الضرورات تبيح المحظورات : **ad-derûrat tubîhu al-meħzûrat**

Destûra ku pêwestîyê dide qedexeyan.

Pêdivîyên neqanûnî dike yasayî. Wek mînak, di dema ku mirovek ji sedema birçîbûnê mirinê bibîne, wê hingê dikare xwarineke qedexe bixwe da ku jiyana xwe biparêze.

الضرورات الخمس **derûrat(ad-)al-xems** : pênc tiştên bingehîn

Pênc tiştên bingehîn ên ku ji bo mirovahiyê têne bikaranîn wek: jîyan, ol, mejî, rûmet, xwedan. Em dikarin bibêjin ku ev kêmtirîn mafên mirovan temsîl dike. Yek ji armancên sereke yê qanûna Islamî ewe ku parastina van mafan bike.

ضريح (أضرحة) **derîh(kom . adrihah)** : mezel (مزار)

Bi gelemperî, ev têgeh behsa gorên mirovên salih û taybet dike, mîna mirovên navdar ('awliya' S-salihîn), cuda ji "qebir = goristanên giştî.

ضلال **delal** : şaşî (گومرا)

Ne şopandina rêya rast a ku ji hêla olê ve hatîye destnîşankirin.

ضَلٌّ (يضل) **delle (yedill)** : wendakirin

Rêçeke din ji bilî rêça ku Xwedê ji bo mirovatîyê danîye, dişopîne.

(ط)

الطائف **ṭa'yf**

Ew Bajarê ku Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) qesda(serdanîya) wî kirîye, ku ew pêncî milî dikeve rojhilatê Mekkeyê, li wir Pêxember Muhemmed, piştî sala duyemîn a berî koçberiyê ku da'awa wî ji hêla Qurayş-ê Mekkeyê ve hatibû red kirin. Li wir li wî didin û perîşan dikin. Li wir jî ew şermezar dibe (rûreş dikin). Di rêwîtiya xwe de di dema ku ew vedigerê Mekkê, Xwedayê bilind jê re eşkere dike ku her çend xelkên Taîf wî red bikin, cinn dê wî qebûl bikin. Dûv re Sura Al-cinn hat diyar kirin.(Surya 72ê) jê re hat eşkere kirin.

سُورَةُ الطَّارِقِ (سُورَةُ الطَّارِقِ) **ṭariq (sûret aṭ-)** sûreya stêra ronahî :

Ev Sûreya 86ê ya Qur'anê ye, sernavê xwe ji peyva ku dikeve di ayetên yekem û duyemîn de werdigire. Di wê de, Xwedayê bilind bi Tariq sond dixwe ku ew stêrka ronahîyê ye ku di tariyê de dibe riqîne, û rastîya veger û Roja Vejînê nîşan dide, û ew giringîya Qurana Pîroz destnîşan dike.

طاعة (طاعات) **ṭa'eh (kom. ṭa'at)** . gûhliber. karê qenc : (گوڤرايهلی)

Ew behsa kiryarên ku bi guhdariya emrên Xwedê hatine kirin, dike.

طاف (يطوف) **ṭafe (yeṭûf)** . zivirandin . dorpêçkirin : (سورانهوه)

Ku biçin dora Ka'beyê. dorpêçkirina Kebeyê heft caran wekî kiryarek perestî tê hesabandin.

طاغوت (طاوغيت) **ṭaxût (pi ṭewaḫît)** yên derewîn :

Xwedakê derewîn, her tişta ku ji bilî Xwedayê rastîn, biperizin, ji re zalim tê gotin, ango hemî xwedakên derewîn: wek, şeytan, pût, kevir, tavê, stêrk, milyaket...

طالب (طلبة العلم) **ṭalib (kom. ṭelebet) al-'ilm** . lêgerîna zanîne : (قوتابيانی زانست)

Bi gelemperî, ew daxwazkarê zanîna olî ye.

طالوت **ṭalût** :

Xwedê Qral Şaûl ji bo Israyîliyan hilbijartîye da ku bi Galut şer bikin. (Li Quranê binihêrin 2: 241,, 251.)

ظاهر **ṭahir** : (پاک) . nemaze, bi pak

Mirov pakij tê hesabandin, eger li ser wî: mîz, gû(pîsî), û xwîn li ser laşê wî tune be an ew di rewşeka ku "gusl : şuştin" hewce dike de, be. Ev têgeh li ser tiştên din jî dibe, wek cil û berg, cî ku mirov "nimêj"ê li ser wan pêktîne.

طريقة صوفية **ṭerîqeh sûfîyeh** awayê Sufî :

Pergala softîyê: Wekî Neqşebendî, Qadriyêh, Tîjanîyeh. . . hwd.

طلاق **ṭelaq** : (تلاق) . berdan . dabeşkirin :

Di Islamê de dabeşkirinî(jinberdanê) wekî xirabiyeke pêwist tê hesabandin an wekî çareserîya paşîn tê hesabandin. Ango piştî ku mêr û jin her tiştî biceribînin, ji bo ku di nav wan de hakemiyet, û lihevhatin çêbibe, lê ti encamê nede.

sûreya dabeşbûnê (berdanê . veqetandinê): **ṭelaq (sûret aṭ-)** سُورَةُ الطَّلَاق
Ev Sûreya 65ê-(an) a Qur'anê ye, navê wê ji ayeta yekem tê, û ew qala jinberdanê û hûrguliyên pê ve girêdayî dike. Ev yek jî mezinbûna Xwedayê mezin û rawestana pêxemberê wî yê birûmet destnîşan dike, (duayên Xwedê û silavê wî li ser wî û malbat û hevalên wî be), danêrê xelata rastdar, û cezayê gunehkaran.

jinberdana bêveger. berdena paşîn : **ṭelaq ba'in** طلاق بائن
Berdana (Veqetîna) dawîn: piştî wê hingê jin nikare li mêrê xwe yê berê vegere. Ew tenê bi rêkeftineke nû dikare li mêr xwe vegere, an ew jin divê bi zilamekî din re bizewice an piştî ku ew bi mêrekî din re bizewice, wê hingê eger ew jin xwe ji zilamê duyemîn bide berdan an eger ew bimire, di wî wextî de jin dikare li mêrê ewleyî vege. (li "Beynûneh kubra" û "beynûneh suxra" binihêrin).

ṭelaq al-jelab طلاق الجلاب
Yek ji pratîkên bazirganî yên pêşîn ên Ereban: Gava ku bazirganan bi hatina karwanan dibihîstin, ew ji bajêr derdiketin da ku bi karwan re bicivin ji bo ku tevahîya barê mal ji wan bikin; armanca wan ew bû ku piştî wî malî li sûka bajêr bi bihayekî bihatir bifroşin. Lê Pêxemberê Pîroz ew yek qedexe kir, loma wî gazî firoşkaran kir ku malê(tiştên)xwe di hundirê sûkê û di jîngehekê pêşbaz(baştir) de bifroşin.

ṭelaq rej'îy طلاق رجعي
1- Berdana vegebar . hevberdanê revokbar: Di vê rewşê de, mêr û jina wî ya berdayî dikarin bêyî ku bi hev re bizewicin (bêyî peymana zewacê ya nû) li hev vegebin. Ev yek piştî " dabeşkirina yekemîn" an "dabeşkirina duyemîn" berî derbasbûna demê bendewariyê "iddeh" tete kirin.

2- berdana bêserûber. hevberdanê nederbasdar: Hevberdana ku prênîsîbên "Sunnetê" binpê dike, wek berdana jinê zêdeyî carekî di dewra mehane(heyîvane) de.

berdendina(veqetîna) rast : **ṭelaq as-sunneh** طلاق السنة
Berdana rast: Li gurî hînkirinê pêxemberê Xwedê, nimêj û silavên Xwedê lê be: Divê berdan di dema dewra hatina xûnê de nebe, divê ew ji xwînrijiyê bêpar be (mînak: piştî zayînê), bi şertê ku wî bi wê re di demê dewra xûnê de bi wê re cins nekiribe û ew berdan vegebar be, divê mêr zêdeyî yek berdê(telaqê) nede, divê berdan jibo sedemek maqûl bimîne.

berdana yekcar : **ṭelqeh (kom. ṭelqat)** طَّلَقَة (طَّلَقَات)
Hevberdana yekcar: Musilman dikare sê caran berdê bide. Piştî du berdên pêşîn, jin û mêr dikarin piştî sê dewrên xûnê (mehane) li hev vegebin . (li "ṭelaq rej'îy" û "ṭelaq ba'in" binihêrin (" طلاق رجعي، طلاق بائن ").

berdena sêyemîn : **ṭelqeh ṣaliṣeh** طَّلَقَة ثَالِثَة
Piştî berdana sêyemîn zilam ji jin xwe tîn berdan, ku ew edî nikarin li hev vegebin. Ew dikarin li hev vegebin, eger jina berdayî bi mêrek din re bizewice û xwe ji wî berdan, an ew mêr bimire, wê hingê jin dikare li mêrê xwe yê yekem vegere. Di her halê de peymanek zewacê ya nû hewce ye.

berdena duyemîn : **ṭelqeh ṣaniyeh** طَلَقَةٌ ثَانِيَةٌ

Berdana jinê di cara duyemîn de, ev tê vê wateyê ku mêr dikare jina xwe vegehinê; piştî dabeşkirina wê yekem di dema benda "eddeh", dûv re jî dîsa wê berde. ew berdan dikare were qedaxkirin.

berdena yekem : **ṭelqeh 'ûla** طَلَقَةٌ أُولَى

Berdana jinê di cara yekem de, ew berdan dikare were qedaxkirin (qedexbare).

ṭuma'nîneh طُمَأْنِينَةٌ

1- Hestkirina aştî û aramîyê.

2- Nimêjkirina bi baldarî, hêdî, û ne bi lez.

الطَّمْتُ (مِيهَنَگ) . kinc . mehane : **ṭemş (aṭ-)** الطَّمْتُ

Dewra hatina xûnê ya jinê(ya mehane) birêkûpêk.

سُورَةُ طه : **ṭahe (sûret -)** سُورَةُ طه

Ev Sûreya 20ê-a Qur'anê ye, sernavê xwe ji ayeta yekemîn, Ta-ha werdigire, wî behsa mezinahîya Qur'ana pîroz û taybetmendiyan Xwedayê bilind kirîye; li ser di derbarê çîroka Mûsa (silava Xwedê lê be), vegehinê û rewşên Roja vejînê rawestî ye, û her weha qala çîroka Adem û Hewa li bihuştê dike û ev bûyera daketina wan li ser rûyê erdê, wekî şîret bo hemî bawermendan hatîye kirin.

xwe paqijîya nimêjê : **ṭuhr** طُحْر

Dema ku nabe jin nimêjê bike.

طَهْرَةٌ : **ṭehareh** طَهْرَةٌ

Cihê ku mirov dikare nimêjê bike û destên xwe bavêje Qur'anê. Herweha ew ji bo destnîşankirina paqijîya exlaqî jî tê bikar anîn. (Ango, paqijîya fizîkî û exlaqî).

زِیْرُونِکْکِرِیْن (دورپهچکیرین) : **ṭewaf** طَوَاف

Dorpêç Zîvronîkkirina Ke'eba pîroz. Tewaf bi komandî bi heft caran tête çêkirin, piştî wê hingê, mirov divê nimêjê bi du rek'etan bike û tê tercîhkirin ku nimêj nêzî Meqam al-Ibrahim be. Tewafa al-Ifadeh li jêr bibînin .

طَوَافُ الْإِفَادَةِ : **ṭewaf al-ifadeh**

"Tewaf" a Hecê di roja dehemîn a meha Hecê de tê kirin.

Ew stûnekî bingehînê "Hecê" ye. Navê wê yê din "Tewaf az-ziyareh: Zîvronîkirina serdanîyê" ye.

طَوَافُ الزِّيَارَةِ : **ṭewaf az-ziyareh** (زیوکردن) . dorpêça(zîvronîkirina) serdanê

Hacî di roja dehemîn de ji "Tewafê" ji meha Hecê, hecê dike. Ew stûnekî(parçekî) serkeye ji "Hecê"

طَوَافُ الْقُدُومِ : **ṭewaf al-qudûm** (دورپهچا) hatinê

Dorpêça "tewafe" hacî piştî hatina Mekkê.

طَوَافُ الْوُدَاعِ : **ṭewaf al-weda** دورپهچا xêr- xweşîyê

Zîvronîkirina(tewafa) hacî berî ku ew ji Mekkê derkeve .

طُوبَى : **ṭûbî** bila Xwedê bihişt a bide

Gotina ku teşwîqkirina mirovan dike ku ew tiştêkî bikin an tiştêkî pêşkêş bikin, da ku bihuştê misuger bikin.

الطُّور (جَبَل) : **Ṭûr (jebel aṭ-)** çiyayê Sîna :

Ev navê çiyayê Sînayê ye, ku di wê hingê de îlhama Tewratê û deh fermanên(şîretên) din ji Xwedê ji bo Pêxember Mûsa, (silava Xwedê lê be), hatine şandin. (Qur'ana Pîroz 20:23 , 52)

سُورَةُ الطُّور (سُورَةُ الطُّور) : **Ṭûr (sûret aṭ-)** sûreya çiyayê Turê :

Beşê 52ê ji Qura'anê, ew ji gotina ku di ayeta vekirinê de hatîye, tê. Ev beş bi kurtahî wusa tê vegotin, "Hemî nîşanên Xwedê, tevî wehî ya berê jî, ew diyar dike ku encamên bêkêmasî yên kiryarên xirab û kiryarên baş bê hesab derbas nabin: Çawa mirov dikarin înkâr û paşguh kirina peyama wehîyê bikin?"

(طَيِّب) طيب (طيب) : **ṭîb (kom. ṭuyûb)** bîhnxweş . mîsk :

Pêxember(Xwedê wî pîroz bike û selamê lê bike) ji bîhnxweşîye hezdikir .

طِيْرَة طيرة : **ṭiyereh** pêşbînîya xirab :

Geşbînî û reşbînî di (dîtina) Islamê de, hatîye qedexe kirin, ji ber ku divê musulman tenê bi Xwedê bawer bike

(ظ)

ظالم **zaldm** : zordar . (نادادپەر وهرانه)
الظاهر (- az) : zahir . (ئاشکرا)

Taybetmendîya xwedayî, Xwedê bi bûnerên xwe û kiryarên wan re zelaltirîn e, ji ber ku ew hemî delîl û nîşanên mutleq ên hebûna wî ne.

ظاهر المذهب **zahir al-mezheb** : mezheba diyar:

Hukmê xuyadar ji bo rêbaza bawermendîyê. Ya ku wek dibistana ramantîka taybetî tete fêm kirin.

الظاهرة (az-) **zahiriyyeh** : xuyî:

Alîgirên dibistana ramantîkê yên ku bi wateya rastîn a şerî'eta(zegona) Islamî û hînkirinên wê ve girêdayî ne.

ظلم **zulum** : zordarî . (نادادپەر وهری)

Ew behsa her cûreyê neheqî, mêtîngerî an zordariyê dike ku mirovan ji mafên wan qût dike an jî erkên xwe bi wan re pêktîne.

Neheqî û zordarî di Islamê de qedexe ye, heta dema ku Musilman bi ne-Ew zordariyê û danustandina ne adil qedexe dike, heya ku ew ne Musilman be; neyar jî be. Zordarî berevajî "adil" dad û dadperwerîyê) têt.

ظلمات **zulumat** : tarîti . (تاریکی)

Tarîti: Ew bi wateya xetera têtqûyî ye. li Qur'ana Pîroz ' , Al-An'am (6): 63. binêrin . Ji vê derê peyva zulm (neheqî)ê tete biderxistin, ji ber ku neheqî bi her rengî tarîbûna xirab e.

ظنَّ (ظنون) **zenn (kom. zunûn)** : gumanan dike . (بئیان وایه)

Guman kirin: Islam ji şopînerên xwe teşwîq dike ku biryarên(darizandinên) lezgîn nedin(pêk neynin).(li Qura-anê, 17: 36 û 49: 12 binêrin). Di prensîbên şerîeta Islamî de, zanyar celeb û astên cihêreng ên "zenn : guman" pêşniyar dikin.

ظني **zennîy** : gumanbar

Pirsbar: Di zanista prensîban de ev bi wateya pêkarînê têt, serî ku mirov dikare wê bi wateyekê din fêmkirin.

الظهر (az-) **zuhr** : nîvro . (نیوهرۆ)

Dema nîvro: Nimêja ferz a duyemîn a rojê ye. Ew dikare her dem di navbera nîvro û ya navîn û paşîn de nimêj bike. Dema nimêja nîvro piştî nîvro bi çend deqîqan dest pê dike.

(ع)

عابد (عباد) **'abid (kom. 'ubbad)** : olperest (ئابیندار)

Ew Kesekî oldar e ku jiyana xwe bo parastina Xwedê derbas dike.

عاد **'Ad** : Add

Miletek ji miletê kendava Erebiye, Xwedê bo wan Pêxember (Hûd) şandîye. Tê gotin ku ew li Yemenê dijiyan.

عادل **'adil** : dadperwer . rastdar . (دادپەر و مرانه)

Ew kesê ku li ser edaletê sekinîye, ew kesekî dilsoz û pêbawer e ku ew biryarên rast distîne .

عاديات **'adiyat** :

Tiştên dravî ku wekî yekînekan tene pîvandî û ne bi giranî, ne bi dirêjahî an qebareya wan, ango wekî hêk an hinik fêkiyên ku wekî yekînekan hatine firotin (duzdeh an nivê duzdehan).

سورة العاديات **'adiyat (sûret al-** : sûreya hespên rihwalê bezok

Ev sûreya 100-ê ye ji Qurana pîroz, navê wê ji gotina yekemîn a vê ayetê hatîye wergirtin. Ev gotin ji bo îşaretkirina hespên ku di qadên şer de beşdar(dibezin) dibin, hatîye. Ew hoyên xwe li erdê didin(barandin) û tozê ji erdê dertînin, ew di dema şer bêhna tûj dikşînin û kûr dipêjin. Wêneyek diyar ji van hespan di çar ayetên pêşîn de tê dîtîn. Pişt re daxuyanîyek di derheqê taybetmendiyên kesên bêbawer de tê deyin, yê ku ew li ser çarenûsa wan di roja vejînê de hişyar kirine.

عارية **'ariyeh** : dravê deyn kirî

Tiştêkî ku ji kesekî hatîye deynkirin. Bi xwezayî, Pêdivî ye ku ew saxlim bête vegerandin.

عاشوراء **'aşûra** : dehê Muharrem

Dehê meha yekem ji salnameya îslamî ya sunneta rojîyê ye û rojek berî an piştî wê rojîgirtinê. Di wê rojê de Xwedê Mûsa ji Firewn xilas dike(kirîye) û di heman rojê de ji salê Huseyîn bin Ali (nevîyê Pêxember silava Xwedê lê be) li Kerbalayê "li Iraqê" şehîd dikeve.

عاص **'(in) 'aş (kom. 'uſat)** : gunehkar, serhildêr . (گوناهکار)

Li dijî xwedê serî hildide. Berevajîyê kesê guhpêder.

العاقب **'aqib (al-** : paşîn

Ev peyv Jibo Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) hatîye bikaranîn, ku ew pêxemberê Xwedê yê dawî ye.

عاقلة **'aqileh** : dravê xwînê

Dana lihevhatina xwînê ji bo xwîna kesê ku hatîye kuştin tê dayîn, mîna bav û kalên ku berpirsiyarîya kujer didin li ser milên xwe ku dravê xwînê radestî malbata kesê ku hatîye kuştin, bikin.

(hişmend, dadperwer, aqilmend) : **عاقِل** 'aqil

Bi qanûnî, ev bi wateya kesê ku hişmendîya wî berz e tê; loma ew dibe berpirsê kirinên xwe.

di navbera jiyânê de : **عالم البرزخ** 'alem al-berzex

Rewşa navber. Ew demê ku dikeve di navbera giyanan de. Di teolojiya Islamî de, ev têgîn îşaretê bi serdema ku dikeve di navbera mirin û vejînê de, an di navbera jiyana vê dinyayê û jiyânê din de. Di jiyana berzaxê de, dê bihuşt û dogeh xuya bike, û piştî dadgehkirinê çarnivîsa me dê di navbera herduyan(bihuşt û dogeh) bête destnîşan kirin (ango dê cihê herkesî çî li bihuştê û çî li dogehê(cehnemê) bête diyar kirin .

cîhana xuyang : **عالم الشهادة** 'aleme ş- şehadeh

Dinya şênberî(ma'adî, fîzîkî) ya heyî, berevajî dinyaya din(exiretê, dawîn) an pêşerojê, ku berevajîyê wê "dinya nedîtinî" tê.

(زانا " زاناكان") zanyar(an) : **عالم (علماء)** 'alim (kom. 'ulema')

Ew pispor e di mijarekî zanistî de. Di navde mijara olî jî heye.

(جيهانى ناديار) . cihana nedîtbar : **عالم الغيب** 'alem al-ğayb

Cîhana nedîtî . Di navde pêşeroj û axîretê hene, ku tenê Xwedê pê dizane.

عام البعوث : **عام البعوث** 'am al-bu'ûs

Sala nehemîn a koçberîyê wekî sala şandeyan tê gotin, ji ber ku ew şanda ji her çar aliyê Erebiştanê bo Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) li Medînê da ku pêbawerbûna xwe bi Islamê ragihînin û jê (ji islamê) fêr bibin.

sala fîlê : **عام الفيل** 'am al-fil

Di sala 570ê(piştî zayînê)de serwerê Esîyupiyayê li Yemenê biryar da ku bi ordîyeka leşkerî bi hejmareke mezin ji Fîlan êrîşî Mekkeyê bike û Kebehê bihelwişîne, lê ew hemî bi mirûzî hatin rûxandin. (Binêrin Quranê, 105). Di wê salê de Pêxemberê dayek bûyê.

عامل (عَمَال) : **عامل (ummal)** 'amil (kom. 'ummal)

Mezinherêm(Walî) ji hêla xelîfê ve tete destnîşankirin da ku ew herêmeka diyarkirî birêve bibe.

عامل : **عامل** 'amil

Ew kesê ku mafê wî heye ku heqdestîya karê xwe bistîne.

xwedawendî, olperestî : **عبادة (عبادات)** 'ibadat (tek. 'ibedeh)

Karên xwedawendiyê bi radestî û berbiçavî û bi hezkirina herî zêde ji bo Xwedayê mezin. Bi gotineka din, terma ku Xwedê bi her tiştê şa dike, evin: bîranîna Xwedê an gotina peyveka baş) û kiryarên (wek nimêjkirin, rojiyê, karên xêrxwazî .

(بت پهرستى) . perizîna pûtên : **عبادة الأوثان** 'ibadet al-awşan

"Weseniyeh"ê bibîn.

(كۆيلهكان) . xulamê mêr . kole : **عبد (عبيد)** 'ebd ('ebîd)

Di warê têkiliya mirov bi Xwedê re, ev peyv bi gelemperî wekî 'xizmetkar' tê wergerandin.

عُبُودِيَّة **‘ubûdîyeh** : xulamî . koletî . (كۆيله . كۆيلايهنتى)

Di warê olê de, ev bi gelemperî ji bo têkiliya mirov bi Xwedê re tête bikar anîn . Ew xulamê û xizmekarê Xwedayê xwe ku ew afirînerê gerdûnê ye . Di nav de xwedawendî û bi cihkirina hemû fermanên wî.

عبد الله **‘ibed ullah**

Xulamên Xwedê ji mêran û jinan pêk tê.

عيس **‘ebese** : gumerî . ênîqermiçand

Zilamê kor yê ku di vê surê de tête behs kirin, ew Ebdullah ibn Umm Mektum e. Ji Sura 80ê(an) a Qurana Pîroz.

عَتَق رَقَبَةً **‘itiq reqebeh** : azadkirina xulamekî

Azadkirina kolekî(Xulamekî)wek karekî xêrxwazîyê tê dîtîn. Carinan, ew pêwîst dine di betalkirina hin gunehan de. Hevwata wê "fekku reqebeh" e.

عِترَة النَّبِيِّ **‘itret an-nebîy** : malbata Pêxember

Xêzana Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) û nevîyên wî .

عثمان **‘oşiman** :

Yek ji mezintirîn rêhevalên Pêxemberê Xwedê ye. Ew ji Xelîfeyên Rastdar (Al-xulefa' ar-Raşidîn: xelîfeyên Rastgirî) yê sêyemîn bû. Ji 24-ê hicrî heya 36-ê hicrî hukim kirîye. Di dema serwerîya wî de, Qur'an hatîye berhev kirin û berfirehkirina Mizgefta Mezin û hem jî Mizgefta Pêxember hatîye çêkirin. Di dema serdestiya wî de, hejmarek welat hatine vekirin û dewleta Islamî jî hatîye berfireh kirin. Di nav welatên ku di dema xîlafeta wî de hatine vekirin ev in: Ermenîstan, Xorasan, Kerman, Sijistan, Afrîqîya û Qibris bûn. Di dema wî de gemîya deryayî ya yekem a Islamî hatîye damezrandin da ku bejahîyên Islamî ji êrişên Bîzantiyan biparêze.

Di nivê hukumdarîya wî ya duyemîn de ku donzdeh salan dom kirîye, çend bûyerên fitnê derdikevine holê ku ew di encamê de dibine sedema kuştina wî.

عِدَّة (عِدَّة) **‘iddeh (kom. ‘ided)** : heyama bendewarîyê

Dema bendewarîyê. Di wê demê jina berdayî an jinûbî radeweste ta ku dîsa bizewicê .

عِدَّة الطَّلَاق **‘iddet aţ-ţelaq** : heyama bendewariyê berdandinê

Di wê demê jinek divê jina berdayî an jinûbî raweste berî ku ew carek din bizewice. Ew dem jî: sê dewreyên mehane ne, sê mehên heyvan ne, û ta ku ew zaroka xwe bîne dinyayê . (li Quranê, 2: 228 û 65: 4 Binêrin).

عِدَّة الوفاة **‘iddet al-wefat** : heyama bendewariyê jinebiyê

Ew dema jina jinûbî tête de radeweste berî ku ew carek din bizewice, Ji bo jina ducanî(avis) divê çar mehan û deh rojan raweste, eger ew ducanî be ta zaroka xwe bîne dinyayê.

العدل (al-‘adl) **‘adl** : dadperwerî . dadmendî : (دادپەر وەر)

Taybetmendîya Xwedayî. Ew kesê ku biryarên xwe qet neheqîye li tikesî nake.

عدل **‘adl** : (دادپەر وەر) dadmendî, dadperwerî, danûstendinek adîl

Dadperwerî û danûstandina adîl: Qur'an musulmanan fêr dike ku ew di danûstandinên xwe de ta bi dijminan re jî dadperwer bin, û dadperwer bin heta ku ew li dijê xizmên we be jî.

mirovê dadperwer (yekrêz) : **‘adl (kom. ‘udûl) عدل** (عدول)

Ev têrm di zanista hedîsê de ji bo bêjer(çîrokbêjan)û wesifkirina şahidan tê bikaranîn, ew bi wateya kesekî ku ji Xwedê ditirse û pêbawer be û (rastdar be) têbikaranîn.

dad, yekrêzî : **‘adaleh عدالة** (دادپهروهری).

Di zanistîya hadîseyê de, Wateyê rastiya çîrokbêj dike

عذاب **‘ezab** (عذاب). êşkence (ئازار).

عذاب القبر **‘ezab al-qabr** (عذاب القبر). êşkencekirina gore (ئەشکەنجەهێ گۆرەهکه).

Kesên kafir dê cezayê tîrbê bibînin, ew dê di destpêka cezayê de pîrsên "Munkir û Nekir" çewt bipersivînin.

غذراً (أعذار) **‘uzren (kom. a‘zar)** (أعذار)

Sedemeke ji bo nekirina kiriyarekî pêwîst. Em gelek caran bi gotina "hinceta rewa" dibihîzin.

عرج (يعرج) **‘ereje (ye‘ruj)** (يعرج)

Ku biçin bihuştê.

عرش (عروش) **‘erş (kom. ‘urûş)** (عروش)

Ew textê behîstê (‘rş ezmanek bêhempa ye)ye ku esmanê wê bê stêrk e ji ber ku gerdûna wê ronakdar e(xuyang), ku ew bi textê kursî tê binavkirin. (Li "kursî" bihêrn).

عروض التجارة **‘urûd at-tijareh** (عروض التجارة). tiştên bazirganî (ئۆفهری بازرگانی).

Tiştên ku ji bo bazirganîyê hatine amadekirin. Li wir rêgezên taybet bi sedeqatên ku hatine dayîn hene.

عرف (أعراف) **‘urf (kom. a‘eraf)** (أعراف)

Ew pratîkek hevpar e ku ji hêla mirovên civaka taybetî ve tê kirin. Di zagona (şerîeta) Islamî de, divê adab û nerêt(adet)bi ti fermanên olî re ne nakokbar be.

عرف **‘erraf** (أعراف). dirûvker . divîner

Ew mirovê ku îdîa dike ku ew bi nezanîn û pêşerojê dizane. Ev yek qedexe ye ji bo musulmanan ku qedexe ye ku ji bo armanca şewirmendiyê serî li van kesan bide, ji ber ku tenê Xwedayê mezîn bi jiyana nedîtbar û pêşerojê dizane.

عرفة **‘irafeh** (أعراف). pêşbînî (پیشبینی).

Kahînan îdîa dikirin ku ew bi nedîtbarîyê dizanin, û Islamê ev yek bi tundî şermezar kirîye.

عرفة/أعراف **‘erefeh / ‘erefat** (أعراف)

Girê ku 25 km dikeve rojhilatê Mekkeyê. Sekna li ser Arefat-ê li ser neh-ya Zu el-Hiccehê ji nîvê êvarê heya barkirina rojê, ew esasê hewayê ye. Mayîna ji rêûresmên sereke ye ku bêyî wê hec tê betal kirin.

عزوبة **‘uzûbeh** (عزوبة)

Bêkarî ji hêla Islamê ve nayê pêşniyar kirin, Ji ber ku ew li dijî xwezaya mirovahîyê tê hesibandin.

عزرا **‘uzeyr** (عزرا)

Uzra: Qur 'an destnîşan dike ku hinik Cihûyan îdîa dikirin ku Ezra kurê Xwedê ye. (9:30).

Izra'eyl : عزرائيل 'izra'îl

Ew navê melayîketê mirinê ye, li gorî adetên îslamî yên gelerî.

عزل 'ezl

1- Ji desthilatdariyê dût xistin: Derxistina kesekî ji desthilatê.

2- Têkiliya zayendî : Bi mebesta derxistina(vekişîna) endamê (kîr ji vajînayê) nêrzayî ji endama mêzayî(ji quz)berî avêtinê. Di Hedîseyê de em dibînin ku ev pratîk ji hêla musulmanên destpêkê ve dihat bikaranîn, ku ji wan re ne qedexe bû.

herdem-mindir : 'ezîz (al-) العزيز

1. "Al-'Aziz". Xuda. Not û neh taybetmendiyên Xwedayê bilind hene. Ew yê Hêzdar û bilindtir e. Li Qur'ana Pîroz, Al-Hecî '(22): 40 binêrin.

2. Sernavê mîrekên Misrê di serdema Fîrewan de. Zulayixa jina 'Azîz bû ku hewl da ku Pêxember Yusuf (silava Xwedê lê be) bixapîne, lê ew têk çûye û ser nakeve. Li Qurana pîroz, Yusuf (12): 23-24 binêrin.

'ezîmeh (kom. 'eza'yim) عزيمة

Xwestek an sêwirane (îsrar).

العزى (al-) 'uzza

Yek ji xwedakên jinê ku ji hêla Erebên pûtperest ve dihat parastin.

axa palm : 'esîb عسيب

Rûtenkirina şaxên(çiqlên)dara xurmê ji pelên wê. Ereban carinan li ser wan dinvîsandin.

العشاء (al-) 'işa' . danê êvarê , şev : (ئىواران)

Derengîya şevê. Di dema ku sorbûn ji asîmanê şevê winda bûye û stêrk xuya bûne, û ew bi şefeqa rojê re bi dawî dibe.

العشر 'Uşr :

Baca îslamî li ser hilberîna çandinîyê.

العشرة المبشرون : 'eşarah (al-) al-mubeşşarûn

ew deh kesên ku bo wan soza bihuştê hatîye dayîn

Ji deh hevalên Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) bo wan hatîye xuyakirin ku ew niştecihên buhiştê ne. Ew Ebu Bekir, Umer, Usman, Ali, Abdur Rahman ibn Awf, Abu Ubeydeh ibn al-Jerrah, Telheh ib Ubeydulleh, az-Zubayr ibn al-A'wwam, Se'id ibn Abi Waqqas, Se'id ibn Zayd.

merivên bav û kalan : 'usebeh عُصبة

"Xîzmên mêr ji alîyê bav ve mîrasa mayî digirin, heke hebe, piştî ku mîratxwerên xwedanê mafên boz(sabit, hişkeboz)pişka xwe werdigirin.

العصية 'eşbiyeh : partîbûn

Partîtî. Mêla ne adil- di Islamê de qedexe ye, ji ber ku divê Musilman bi dijminan re jî dadmend be.

العصر (al-) 'eşir : (دوانیوڤرۆ) piştî nîvro

"Piştî nîvroj". nimêja sêyemîn ya ferz.

سورة العَصْرِ : 'eşr (sûret al-) sûreya demê

Ev Sûreya 103ê ya Qur'anê ye, ku behsa dabeşkirina demê dike. Ew ji navê yekem ji ayetê hatîye girtin, û ew bi giştî demê an piştî nîvro destnîşan dike. Di vê sûreyê de, Xwedayê mezin bi rengê teqez ragihandîye ku "mirov winda ye."



Ew tenê dikare xwe bi van her sê tiştên jêrîn xilas bike: (1) bawerî, (2) kiryarên qenc û (3) fermana rast, bîhnfirehî û aramî.

العصور (الوسطى) 'eşur wušta

Nimêja navîn behsa nimêja nîvro (sêyemîn ji pênc nimêjên mecbûrî "ferz") dike, ji bo wan ên ku roja xwe bi berbanga sibê ve girêdidin. Lêbelê, hinek dibêjin ew behsa nimêja sibehê dike. Ji ber ku Musilman salnameya heyvê dişopînin: roja yekem ji meha nû ya heyvê ye, tenê heyva nû piştî rojavabûnê diyar dibe. Ji ber vê yekê, roja Islamî Mexreba Erebi dest pê dike, û ew li Mexrebê weka nimêja yekem di wê rojê tê dîtin, wek çêkirina sibeha sêyemîn (navîn).

عصمة 'iśmeh

1- Dûrketin ji şaşeyê: Ew parastina ku Xuda ji bo Pexmberan diafrîne da ku ew ji gunehan bêne parastin

2- Mafê jinberdanê: ev têgeh ji bo mafê jinberdanê di vê serdema nûjen de tê bikaranîn, bi gelemperî biryar di destê mêr de ye, lê jin jî dikare wê di peymanan zewacê de piştrast bike.

غصاة (عاص) 'uşat (tek. 'aşı) : gunehkar, mirovên reben

عصى (يعصى) 'eşa (ye'sî) : gunehê kirina

عضل 'edil : pêşlêgirtina zewacê

Pêşlêgirtina jinekê ji zewacê bi rêyên cûrbecûr, çî ji hêla welî ve be an ji hêla mêrê wê yê berê ve.

عظات (عظة) 'izeh (kom. 'izat) : şîretê olî (ووتار "وتار مكان")

عظم الله أجرکم 'ezzama allahu ajrekum : Xweda xelata we pir bike!

Ew bi gelemperî axiftineke ku mirov ji bo kesê mirî dibêje ji bo mebesta sersaxiyên pêşkêş bikin .

العظيم (ال-) 'ezîm : gelek mezin

Taybetmendîyeka xwedayî ye, ya Xwedayê mezin û bi rûmet e ku ji hêla kesên din ve tê gotin.

عفة (عفاف) 'iffeh 'ifaf : dilpak . restbûnê (پاک)

Ev Peyv bi wateya dilpak û restbûnê tê, ango bi wateya ku mirov ji kiryarê çewt dûr bikve, tê.

عفيف 'effif : dilpak . zelal (پاکى)

Ev gotin di bin bazkê xwe hem wata dilpakî û hem jî xwe-giramîyê hildigire. Ango mirov ti têkiliyên zayendî yên neqanûnî nake û bi tu awayî kesî na xapîne.

ال عفو 'al'afuww : (داواى لئيبوردن). lêborîn . lêxşandin . efûkirin

Ji taybetmendîyên Xweda yê mezin ewe ku gunehan ji tomargehên xwe paqij dike. Ev taybetmendî di ayetên Qur'ana Pîroz de diyar dibe ku bang li hemî "gunehkaran" dike "bêhêvîtiya dilovanîya Xwedê" nekin.

عقد القران 'eqd al-qiran : beşdarîya zewacê, zewac kirin

Ahengên lidarxistina zewacê. Ew dikare bi wateya zewacê jî be.

عقد النكاح 'eqd an-nikaḥ : beşdarî zewacê, zewac kirin

Ahengên lidarxistina zewacê. Ew dikare bi wateya zewacê jî be.

عقدة النكاح 'uqdet an-nikaḥ : belgeya zewacê . peymanan zewacê



عقيدة (عقائد) 'eqa'id (tek. 'aqîdeh) . baweriya durust (دۆکتربینس)

Mijarên bawerî û olê di rîtuêlên girêdayî têkiliya di navbera Xwedê û mirovan de diyar dike.

عقوق الوالدين 'uqûq al-walideyn : (نارمزایی دایک و باوک)

Nerazîbûna dêûbavan û guhnedana fermanên wan, ew ji gunehên mezin e, ji ber ku ev yek li hemberê fermanên Xwedayî ye . (li Qur'anê, 17: 23 binhêrin).

عقبة 'eqîqeh : aqêgeh

Merasîma birrîna pora serê zarokê ku di wê rojê de bo zarokê navekî fermî tê dayîn. Ev rêûresm ji bo mebesta pîrozkirina dayikbûna zarokekî ye. Ev Merasîm bi gelemperî di nava heft rojan de piştî dayikbûnê pêk tê. Berxek dikare were serjêkirin û goştê wî were belav kirin, an jî komek mirov beşdarî xwarinê bibe.

عقل (عقول) 'eqil ('uqûl)

Ev jêhatîbûna fikirîn û ramînê nîşan dide.

علامات النبوة 'elamat an-nubuwweh : nîşanên Pêxemberîtiyê

Nîşanên ku îspat dikin ku ew kes Pêxemberê rastîn ê Xwedê ye.

علامات الساعة 'elamat as-sa'eh : nîşanên Roja Vejînê

Nîşanên nêzbûna Roja Qiyametê, yek ji Nîşanên wanên herî mezin hilatina rojê ji Rojavayê.

علة (علل) 'illeh (kom. 'ilel) : (هۆکار)

Sedema ku li pişt ferman an biryareka taybet disekine.

علم الأصول 'ilm al-uşûl : zanistî kokê

Bi gelemperî ev yek behsa " ilm usûl al-fiqh (" Prensîbnasîya dadrêsî ") dike ku ew qadek lêpirsîna taybet e ku prensîbên têgihîştinê û derxistina qaîdeyên têkildarî aliyên cihêreng ên olî, dixwîne.

علم التجويد 'ilm at-tejwîd : zanistiya xwendina Quranê / fonetîka Qur'an

Zanistê ku qaîdeyên xwendina rastîn a Qur'anê lêkolîn dike, tevî bilêvkirina dangan, dirêjkirina dengdêran.

علم التوحيد 'ilm at-tewhîd : Xwedênasî

Mijarên ku bi Xwedê û taybetmendiyên Wî re û mijarên din ên baweriyê ve girêdayî ne, şîrove dike wekî bawerîya bi Axretê û nedîtî ... hwd.

علم الحديث 'ilm al-ħedið : zanistiya hedîsê

Zanista ku rêgezên belgkirina nivîsara hedîsê dixwîne, wekî nirxandina vebêjan, zincîra vegotinê, û awayên veguhastinê(lêkolîn dike).

علم الفرائض 'ilm al-fera'id : zanista mîrasê

Zanistîya ku bi şêwazên belavkirina mîrasê û hejmartina parve kirina mîratên cûda li gorî Quranê lêkolîn dike.

علم الفقه 'ilm al-fiqh : zanistiya dadrêsiyê

Cihê(cêga, cîsînorkirina)zanînê ku bi mijarên îbadet û danûstendinên wê re mijûl dibe.

علم الفراسة 'ilm al-firaseh

Ew bi wateya dadmendkirina karakterê mirovî bi rêya xwendina taybetmendiyên laşî re.

علم الكلام 'ilm al-kelam : (زانستى ئاخاوتن)

Di warê mantiq û felsefeyê de Xwedê nasîyê (teolojîyê) dixwînin.

zanîna(bawerîya) piştrast : **‘ilm al-yeqîn علم اليقين**

Mirov dikare xwe bighîne bawerîya piştrast bi rêya çavdêrî û dakêşandina mantiqî re.

(سكولاريزم) . zanistî : **‘ilmaniyeh علمانية**

Redkirina desthilatdarîya olî di jiyana me de.

‘elayhî us-şalat was-salam : عليه الصلاة والسلام

Nimêj û silavên Xwedê lê be û bereket li wî be

Bi gelemperî ji bo pêxember Muhemmed (Xwedê wî pîroz bike û aramîyê bide wî) tê gotin, wekî gotinka pîrozbûnê.

silava Xwedê li ser wî be : **‘elayhî s-salam عليه السلام**

Ev gotin di dema bîranîna navê melekek ji melean, an pêxemberek ji pêxemberên Xwedayê mezin, tê gotin.

zana : **‘elîm (al-) العليم**

Taybetmendîya xwedayî. Ew kesê ku her tiştî dizane.

(بهرزتر) . bilind : **‘eliyî (al-) العلي**

Taybetmendîya xwedayî. Yê ku ji her kesî û her tiştî bilindtir e.

Umer Ibn Al-xettab عُمر بن الخطاب

Ew xelifa duyemîn ji çar "xelîfeyên ar- Raşidîn" e. Omer bi edalet û hêza xwe, û redkirina xwe ji tawîzbarkirina hînkirinên Islamê bi her awayî navdar bû. Ew ji sala(13êH heta 23ê H) Xelîfa bû. Wî xwest ji bo Xwedê li Medîne şehîd bibe, û daxwaziya wî hatîye perjrandin ku ew di Mizgefta Pêxember de hatîye kuştin.

hecra piçûk : **‘umreh** عُمره

Heca piçûk tê wê wateyê ku mirov dikare bi cilên hecê "tewafê" li dora Ke'behê bike û mirov dikare vê heca piçûk di navbera Sefa û Merwehê de, di her wextê salê de bike .

kefî . dismal . tûrban : **‘imameh (kom. 'ema'im) عمامة(عمائم)**

Parçeyekî qumaş e mirov wê li dora serê datîne.

(كار) kar : **‘emel (kom. ‘amal) عمل(أعمال)**

Her karê(tiştê) ku yek dike. Ev yek ji bo gotin û ramanên wî jî tê bikaranîn.

karên hestyarî : **‘emel (kom: ‘amal) aj-jewarih** عمل(أعمال) الجوارح

karên bêje : **‘emel al-lisan (kom. ‘amal al-lisan) عمل(أعمال) اللسان**

Tiştên ku yek wan dibêje.

karên mejî(dil) : **‘emel al-qalb (kom. a'mal al-qulûb) عمل القلب(أعمال القلوب)**

Wek raman û mebest.

dapîroşk : **‘enkebût** عنكبوت

Di dema ku Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) û Ebû Bekir (Xwedê jê razî be) xwe ji Qurayşîyan di şikefta Sorê de vedişartin, dapîroşkê(pîrê) torek(tevnek) li ser serê wê (şikefta Sorê) li ser rêçika Medîneyê çêkirîye . li Sura 29-ê a Qurana Pîroz binhêrin.

sûreya dapîroşkê : **‘enkebût (sûret al-) سورة العنكبوت**

Ev sûreya 29-ê ya Qur'ana pîroz e, ku ew ji tora dapîroşkê tê ku çawa gawer li parastinê li nik hevalbendên (hevparên) xwe bêyî Xwedê digerin. Lê xaniyên herî kevn li nik

wan(gawiran), ew xaniyên ku dapîroşkê(pîrê) tevna(tora) xwe di wan de çêkirîye. Ayet hene ku bingehên diyaloga Islamî bi(digel) Xiristiyan û Cihûyan diyar dikin.

bêhêzî . bêçaretî : **'unneh غنة**

Neçarbûna (nekarîna) mêr di têkiliya zayendî de. Mafê jinê heye ku daxwazîya berdanê bike.

bêçare : **'innîn عنين**

Bêçare. Ew zilamê ku nikare têkiliya zayendî(cinsî) bike, nemaze ji ber lawazbûna endamê nêrzayî(kîr), û li vir mafê jinê heye ku bi fermî(şa'arî) berdanê bixwaze.

peyman . soz : **'ehid (tek. 'uhûd) عهد (عهد)**

Sozek yekta. ew carinan dibe ku bi wateya peymaneka dualî be.

peyman : **'uhûd we mewaşîq عهود ومواثيق**

Soz û peymanên pejirandî, ew bi gelemperî bi nivîskî ne(têne danîn).

kêmasî : **'ewrat (tek. 'ewreh) عورات (عورة)**

Ew ji bo destnîşankirina kêmasiyan an qelsîya ku kesek ji kesên din vedişêre tê.

عورة (عورات) **'ewreh (kom. 'ewrat) عورة (عورات)** . parçeyên jirîn : (تورا " ئورات")

Parçeyekî laşê ku nabe mirov wî bibîne; Ji ber vê yekê ew divê di nava gel de were veşartin. Ji bo mêrza, ew cih dikeve di navbera navik û çokan (kebok)de. Ji bo

mêza(jinan), divê tevaviya laşê wê li pêşberî biyanîyan ji bilî rû û destan, bê veşartin.

serdana nexweşan : **'iyadet al-merîd عيادة المريض**

Di dema ku musulmanek serdanîya nexweşkî bike, ew bo wî wekî karekî xêrxwazîyê tê dîtin.

cejn : **'eid العيد**

Di Islamê de du cejnên sereke hene: Cejna Remezanê û Cejna Qurbanê.

عيد الأضحى **'eid al-aḍḥa** . cejna qurbanê : (جهزنى قوربان)

Cejneke çar-rojî ye ku rêûresmên Hecê تمام dike û di deh û yazdehê Zu al-Hicceh) de pêk tê. 10-ê roja gorandinê ye û 11-ê-13-ê rojên Teşriqê ne. Wateya wê ya rastî "cejnê qurbanê" ye. Ev cejn bi bîr û bawerîya Pêxember İbrahîm bû ye ku ew ji bo Xwedê amade bû ku kurê xwe yê yekane İsmâil qurban bike, aşîti li ser herduyan be. Li Qurana Pîroz binêrin, As-Seffat (37: 100-103).

عيد الفطر **'eid al-fiṭr** . cejna remezanê : (جهزنى رهمزان)

Cejna Remezanê ji hêla musulmanan ve tê piştî meha Remezanê bi pesnkirina Xwedayê mezin tê pîroz kirin. Ew dikeve di roja yekem a meha şewwalê de, meha dehemîn a salnameya heyvê(hicrî). di sê-rojan de tê pîroz kirin.

عيسى بن مريم **'îsa ibn meryem** : Îsa kurê Meryem

Pêxember Îssa (silava Xwedê li ser wî be). Di Qur'anê de gelek nişan hene ku ew wekî mûcîzê ji dayikbûye (3: 45-47; 19: 16-30), (3: 49), û hewla xaçkirinê (4: 157), pêşdîtina wî li ser hatina Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê li ser wî be).

عين اليقين **'eyn al-yeqîn** : piştrastîya bêtêmasî

Piştrastbûna mûtleq. Astê piştrastbûnê ye ku dihêle mirov bi rêya nîşanên diyarkirî bawerîya xwe bike di cih de .

(Ĝ)

şikefta Sewr : **ġar ŝewr** غار ثور

Ev Şikefta ku Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be.) xwe digel hevalê xwe Ebû Bekir di dema koçkirina xwe de ji Mekkê ta Medîne, veşartibû. (li Qur-anê, 9: 40 binihêrin).

şikefta Hira' : **ġar ħira'** غار حراء

Ev Şikefta dikeve di çiyayê di "jebel an-nur" (= Çiyayê Ronahiyê) de ku Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) berê Islamê seredana wê fikir da ku bifikire.

kesê di deyn de : **ġarim (kom. ġarimûn)** غاريم (غارمون)

Kesê di deyn de mayî, çi ji ber deyn be an ji ber ku ew mecbûr e ku mûçeyên xwîne bide, wek mînak kesê wusa heq dike ku xêrxwaziyê bistîne.

şerê ji bo sedema ola Xwedê : **ġaz(in) (kom, ġuzah)** غاز (عُزَاة)

Beşdarîbûn di şerekê pîroz de li dijî dijminên Islamê li ser axa bawermendan.

Roja Qiyametê : **ġaŝiyeh (sûret al-)** سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

Ev Sûreya 88ê(an) a Qur'anê ye sernavê xwe ji têgehê di ayeta yekem de digire û behsa Roja Qiyametê dike. Wate "ġaŝiyeh"ê tûnik û sergir (veşartek), ji tîrsa bûyer û dîmenên wan. Wêneyek ji rewşên bawermend û kafîran di wê rojê de tê dayîn (Jimar 2-16). Mirov di ayetên 17-20ê de ecêbên afirandina xwe, deveh, asîman, çiya û erdê li bîra xwe tîre.

sûreya beşîne : **ġafir (sûret -)** سُورَةُ غَافِرٍ

Ev Sûreya 40ê-(an) a Quranê ye, sernavê wê ji peyva ku di serê ayeta 3ê de hatîye girtin, di vê sûreyê de berhevdana çarenûsa bawermendan mijarek sereke ye bi yê ne bawermend re û dîmen li ser roja vijînê jî hene.

ġafil (ġafilûn) : **ġafil (kom. ġafilûn)** غَافِلٌ (غَافِلُونَ) . nezanîn , bê hemd : (بِئْسَ نَاقًا)

Bi gelemperî, kesek ku heyê wî ji derdora wî tûne ye/wê nezan e. Lê bi gelemperî ew ji bo erkên xwe li pêşiya xwedayê xwe paşguh dike têtê bikar anîn . (li "ġefleh" û Quranê binêrin, 7: 205.)

ġala (ġalî) : **ġala (yuġalî)** غَالِي (يَغَالِي) . zêdegavkirin (زيادهموى)

Di derbarê tiştekî de zêde dike, çi bi bawerî be û çi bi çalakîyê be. (li "ġuluw" binihêrin).

ġebn : **ġebn** غِبْن . xapandin, xapînok (فريبودن)

Danûstendina sextekar, wek firotina tiştekî sexte(kêm), bêyî razîbûna kirînger. Ji kirînger re tê gotin "meġbûn".

ġedr : **ġedr** غَدْر . (خيانة)

Mînak, kuştina kesekî ji pişt wî ve an bêyî ku wî hişyar bike an xayînetê bi kesê ku ji wî bawer dike, bike.

ġerġerat al-mewt : **ġerġerat al-mewt** غَرْغَرَةُ الْمَوْتِ

Demê ku giyan ji laş derdikeve. Di wê demê de tobetî ji guneh û kafîrê nayê pejirandin.

الغُرور (al-) xapandin : (بو فریودان)

Di Qur'anê de ew bi gelemperî bi wateya xapandin û sozên derewîn tê. (Li Quranê, 4: 120 binêrin).

Xapandin di Qur'anê de ji bo mirovên ku xapandin dikin û sozên derewîn didin tête bikar anîn. Di Quranê de ew ji kesên herî xapînok, şeytan tête vegotin, Ji ber ku ew mirovan bi taybetî bi sozên derewîn ve dixapînin ku ew dihêlin ku mirov gunehan bike û kiryarên çewt bike. (Li Qur'anê binêrin, 31: 33)

غريم(ج: غريمون) : xerîm (kom: xerîmûn)

Deyndarek ku perê wî tûne ye ku deynê xwe bide. Deyndarek yek ji wan heşt koman e ku di Quranê de wekî wergirên ên zekatê hatine destnîşan kirin..

غزوة بئسوة : xezweh şer . bêşvekirin

Bi gelemperî ev peyv qala kampanîyekî an şerekî ku di bin serokatîya Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) hatîye meşan din, dike. Ev yek berevajî "hemleh: kampanîye" ye ku kesek din pêşengîya wê bike.

غزوة الأحزاب : xezwet al-aḥzab şerê qebîleyan (hevalbendan)

.Ev şer yek ji şerên herî metirsîdar bû di destpêka dîroka Islamî de, ku di sala pêncemîn de piştî Hicrê pêk hatîye. Qur'an di sûreya bi navê "Al-Ahzab" de behsa vî şerî dike (33: 9-25). Di heman demê de wekî "şerê Xendeqê" jî tê zanîn.

غزوة بدر : xezwet bedr şerê bedrê

Yekem şer di dîroka îslamî de di navbera Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be), û musilmanan de (nêzî 300ê) li dijî butperestîyên Mekkê (zêdetirî 1 000î)rûda ye, ku musilman bi serkefetî wî şerî derbas dikin, di wî şerî de gelek serokên Qurayş hatin kuştin û girtin. Vî şerî di roja hevdehem de ji meha Remezanê, sala duyemîn a Hicrê, dest pê kirîye.

غزوة بني قينقاع : xezwet benî qeynuqa şerê dijî Benî Qeynuqa

Bani Qeynuqa eşîrek ji eşîrên Cihûya a herî dawî ye ku ji Medîne hatîye derxistin; ji ber fişara(tacîza) wan a ku li ser Musilmanan çêdikirin û binpêkirina wan a hevpeyman aştîyê bi Pêxemberê Islamê re. Ew li cihekî li ser sînoren Bakurê Erebiştanê bicîh bûne.

غزوة بني قريظة : xezwet benî qureyze şerê li dijî Benî Qureyze

Ev kampanya li dijî eşîra Cihûyan ya ku razî bû ku Medîneyê bi Musilmanan re li dijî yên derve, biparêze, lê dema ku bajar hate dorpêç kirin, vê eşîrê biryar da ku bi dijmin re li dijî hevalbendên xwe yên berê re, şer bikin(bisekinin). Kampanîya piştî Hijrayê di sala 5ê de pêk hatîye. (li Qur-anê, 33: 9-26-7binêrin)

غزوة بني نضير : xezwet benî neḍîr şerê dijî Benî nedîr

Kampanîya li dijî eşîra Cihûyan a li Medîneyê ku bi pûtparêzan re li dijî Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) û musilmanan komplo dikirin, bi vê yekê wan peyman aştîyê binpê kirîye ku ew berevajî bibe. Loma ew ji Medîne tene derxistin.

غزوة تبوك : xezwet tebûk şerê Tabût

Kampanîya ku di havîna sala nehê ji Hicriyê de hatîye çêkirin ; li ser sînoren başûrê rojavayê Sûrî yê di bin serokatîya Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) de bi rêvê çûye. Wî bihîst ku Bîzantiyan artêşeka mezin kom kirine da ku bi musilmanan re şer

bikin, Ew bi nobedarîyeke mezin ber bi Tabukê ve çûne, lê ew bi awayekî aşîtiyane şûnde vedigerin, ji ber ku hêzên dijmin xuya nekirin, loma wan xwe şûnde vekişandîye.

şerê huneyn : **ġezwet ħuneyn** غزوة حُنين

Şerê ku li Huneynê (nêzîkê Mekkeyê) di navbera musulmanan bi pêşengîya Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) û pûtparêzan de di sala heştemîn a Hicrê de pêk hatîye. Cara yekem, arteşa îslamî ji arteşa dijmin mezintir bû, lê ew dikevin kemîneka danayî de û di destpêkê de ew têk çûne. Lê di dawîyê de ew bi serdikevin. (li Qur'anê, 9: 25-26 binêrin).

şerê kortikan : **ġezwet al-xendeq** غزوة الخندق

Şerê ku di sala pêncemîn a Hîrce de qewimî ye. Wusa tête gotin ji ber ku cara yekem di dîroka Erebi de xendek ji hêla Muslimanan ve hatine pêşniyar kirin, ev yek li ser pêşniyara Selman Al-Farisi çê dibe, da ku Medîne ji êrişa pûtparêzan biparêze, û li pêşketina kafîran biseknîne. Dijmin bi vê taktîkê hatîyê sekinandin. Jê re êrişa (Ahzab: Eşîran) tê gotin. Li Qurana Pîroz binêrin, An-Nur (24): 55, Al-Ahzab (33): 9-20.

şerê Xeyber : **ġezwet Xeyber** غزوة خيبر

Bajarekî navdara li bakûrê Medîne. Ew cihê ku şer û pevçûneka mezin di navbera musulman û cihûyan de çêbû bû. Serkeftina Musilmanan li Xeybarê hakimdarîya Cihûyan li nîvgirava Erebi bi sedsalan ji holê hildiweşîne (li Qur'ana Pîroz an, Al-Ahzab (33): 27 binêrin).

şerê Mûteh : **ġezwet mu'teh** غزوة مؤتة

Şanda ku ji hêla Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) ve ji bo bakurê rojavayê Erebiştanê di sala heştemîn a Hicrê de hatîye şandin, da ku şer bi Bizantiyan re bike; ji ber wan nûner ê musulmanan kuştibû. Dibe ku ev tenê navê kampanîya bi navê "ġezweh" hildigire, ji ber ev şer ne bi fermandarîya rasterast a Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) pêkhatîye.

ġusl : **ġusl** (شوشتن) . şuştin

Şuştina tevahîya laş. Ev yek di rewşa necaseta mezind de ("hedes akber") tê xwestin, wek mînak ku mirov piştî têkiliya cinsî an mehane(kince) xwe bişû, ji bo ku yek bikare nimêjê bike.

ġesb : **ġesb** (نقننة) : girtina bi zorê

Destserkirina ne zagonî ji bo birina tişteki bi zorê.

ġişş ar-re'îyeh : **ġişş ar-re'îyeh** (فيلکردنى خملك) . sextekarîya gel

Serwerê xapînok çawa bi mirovên ku di bin serwerîya wî de ye dixapîne.

ġeşş al-beşer : **ġeşş al-beşer** (غش البصر) nizm kirina çav

Bi çavekî kêr, li mirova temaşe neke. Ji bawermendan tê xwestin ku çavên xwe nizm bikin, bi taybetî di hebûna zayenda mêza de. Ji bo şermê. (li Quranê, 24: 30-31 binêrin).

ġeffar (al-) : **ġeffar (al-)** (الغفار) lêborînbarî

Taybetmendîya xwedayî. Lêborîn û bexşîn li nik Xwedê bê sînorê.

ġefûr (al-) : **ġefûr (al-)** (ليخوشبون) herî bexşîn

Taybetmendîya xwedayî. Yê ku lêborina gunehkaran qebl dike û bexşîna wî bê sînor e.

ġefleh : **ġefleh** (بى ناگايى) . nezanîn

Xemsarîya bê mebest an jî bîrkin, Xwedayê mezin li me temaşe dike.

egerîya mezintir : **ġelbet az-żenn** غلبة الظن

Nîşanên bi hêztir ji bo bercewendîyên hinik raman an hukim(bihêztir in).

tundrew (tundrês) : **ġulat** غلطة

Mirovên ku bi nêrînên tundrew bawer dikin an jî alîkarîya wan dikin, nemaze li ser mijarên olî .

bingehparêzî . tundî : **ġuluww** غلو

Tundbûn di mijarên olî de jî di Islamê de şermezar dikin. Hişyarîya li dijî tundrewîyê di olê de hem di Qur'ana Pîroz de, û hem jî di çend hedîsên Pêxember de hatîye îspat kirin. Ji nav van delîlan .

قال تعالى: (يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ) [النساء: 171]

Xweda ji Gelê Pirtûkan re her gotîye : di ola xwe tund nebin û li ser Xwedê ji bilî rastîyê.(Sura 4: 11711)nebêjin.

Pêxember(bereket û aştî li ser wî be), her weha hişyarî daye li hemberê zêdegavîyê, û gotîye çarenûsa tundrewan di berê de û her demî de her hilweşandin e.

Gotina Resûlê Xude (silavên Xude lê be) wekî di Hedîsa Îbnî Ebbas de ye:

(إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِي الدِّينِ؛ فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ فَبَلَّكُمْ الْغُلُوُّ فِي الدِّينِ) رواه ابن ماجه وصححه الألباني، وذكر عليه الصلاة والسلام عاقبة الغالين في الدين: (هَلَاكَ الْمُتَنَطِّعُونَ؛ هَلَاكَ الْمُتَنَطِّعُونَ؛ هَلَاكَ الْمُتَنَطِّعُونَ). (رواه مسلم).

diziya destkeftiyên(xenîmetan) : **ġulûl** غلول

Her tiştê ku ji xenîmeta şer tê girtin(derxînin) , berî ku ew bi fermî ji hêla kesê berpîrsiyar ve bête belavkirin, ew sûcek mezin tete hesabandin. (li Qur'anê, 3: 151 binêrin).

pozkirin : **ġunneh** غنة

Hilberîna deng bi rêya bêvilê(poz) re , wek bilêvkirina /m/,/n/.

xweşbîn . xwe têr kirin : **ġina an-nefs** غنى النفس

Bi wateya dewlemendîya zatî an têrbûn.

الغنى (-) **ġenîy (al-)** : dewlemendî . (دموله مند)

xweseriya xwebawerî . Taybetmendîya Xwedayî. Ew kesê ku pêdevîya wî bi ti kesî tûne ye. (Li Qur'anê binêrin, 6: 133.)

غنيمة (غانم) : **ġenîm (kom. ġana'im)** (xenîmet) talankirinê şerê

Talanên şer. Talanîya ku di şerekî yasayî de tete qezenc kirin .

غيب (غيوب) : **ġeyb (kom. ġuyûb)** nedîtî

Nedîtî tişteki ku nayê dîtin, nemze di paşerojê de. Ango, haya ti mirovî ji nedîtî tûne ye(nediyar). Tenê Xwedayê mezin bi wê dizane. Li Qurana Pîroz, Al-Beqereh (2): 3 binêrin .

غيبه (غيبه) : **ġîbeh** paşgotinî (gotinên di pişt de)

Nabe ku mirov di tunebûna Musilmanekî de tişteki xirab bêje, her çend rast be jî. Ev yek di Qurana pîroz de qedexeyê. (li 49: 12)binêre.

Heke tiştê ku hatîye gotin derewîn be, ev gunehê mezin e, ji ber ku ew di wê hingê de dibe dijminayî .

(windabûn, nebûn, tunebûn) imamê : **ġeybet al-'imam** غَيْبَةُ الإمام
Bawerîya Şyî ya ku wendabûna îmamê diwanzdehê: El-Mehdî demekî dibînin ku ew di
rojên paş de dê xuya bike.

ekêşî . çav neberî : **ġeyreh** غَيْرَة
Zikreşî(çavnebarî)ya li hember kesên din û milkê wan. Her weha ev yek ji bo hişmendî
an hestê parastinê jî ji bo xizmên tête bikaranîn.

ġeyz (تورپهیی) . hêrs : **ġeyz** غَيْظ

Rewşa bi hers.

(ف)

فئ fey'

Talankirina(xenîmet) bêyî şer.

فات (يفوت) : fate (yefût) ji bîr kirin :

Wî tiştekir bêriya kir, derbas kir an winda kir. Bi wata "Min nimêja nîvro winda kir" , tê.

السورة الفاتحة (al-) : fatiḥeh sûreya vekirinê :

Sûreya yekminê di Qurana Pîroz de . "Fatihet al-kitab" bibîn.

سورة الفاتحة (sûret al-) : fatiḥeh sûreya vekirinê :

Ev navê sûreya yekem a Quranê ye ku ji heft ayetan pêk tê, Besmelah jî tê de. Sûre bi pesn û spaskirina Xwedê dest pê dike, dûv re tenê parastina Xwedê tê pejirandin û tenê ji wî alîkarîyê dixwaze, dûv re li ser rêya rast rêberiyê dixwaze.

Ev sûreya Qur'anê ya ku herî zêde tê xwendin e, lewra divê Mislîman wê di her nimêjê de - rojane herî kêr 17 carî bixwîne - û Muslîman bi gelemperî ji bo bereketên wê di rewşên cûrbecûr de dixwînin, di pir caran de, wekî girtina lihevhatinekî(rêkeftinekî)wekî zewacê.

فاجر (فَجَّار) : fajir (kom. fujjar) . pîs . (ليبيرتين) .

Kesê pîs, ew kesê ku ji tikesî re rêzik û rêgezeka exlaqî nagire.

الفاروق (al-) : farûq pîvanok :

Ev Paşnav ji bo Omar bin Al-Xettab(Xwedê jê razî be), xelîfeyê duyemîn re hatîye dayîn. Wateya vê peyvê ew e ku kesê qenc û xirab an rast û nerast ji hev cuda dike, û rastîyê û derewê ji hev vediqetîne.

فاسد (فاسد) : fasid . (گهندهلى) . na pak :

Ne baş e. ji ber ku hin pêdiviyên bingehîn pêk nehatin.

فاسق (فاسق) : fasiq çepal :

Gunehkar, bêbawer. Kesê pênebawer. Genîyê(xirabkarê) ku şahidîya wî di dadgeha îslamî de nayê pejirandin.

فاطمة Fatimeh

Keça Pêxemberê pîroz, Xwedê wê pîroz bike û aramiyê bide wê. Ew yek ji wan bawermendên ciyawaze ku Xwedê ew daye(afirandîye).

الفاطميون (al-) : Faṭimiyun

Komeka îslamîyê ku îdîa dike ku ew ji nijada Fatimayê (keça Pêxember, Xwedê jê razî be, û silavê li ser wî be) .

سورة فاطر (sûret) : faṭir sûreya afirînerê xuliqî :

Ev Sûreya 35emîn a Quranê ye, ku ji ayeta yekemîn ji sernavê wê hatîye wergirtin. Mijara domdar ya vê Sûreyê, sirên afirînerîyê û bextewarîyên mezin e ku mirov di vê dinyayê de kêfê dikin, û tekez dikin ku Xwedê Xwedayê her kesîye(hemûya ye).

فأل حسن (فأل حسن) : fa'il ḥesen pêşbîna baş :

Bi wateya xweşbînîyê tê, Islam şopindarên xwe teşwîq dike ku ji mizgînîyê bawer bikin

sûreya serketinê : **feth (sûret al-)** سُورَةُ الْفَتْحِ

Ev Sûrta 48ê ye, navê xwe ji peyva ku du caran (bi formên devkî û navgîneyî) di ayeta yekan de tê, digire, "Bi rastî, me ji we re Serkeftinek eşkere kirîye." Li vir referans li ser "SulH al-Hudaybiyyah" ("Peymana Hudeybiyeh") ye ku di navbera Pêxember Muhemmed (Xwedê wî pîroz bike û aştiyê bide wî) û eşîra Mekkan ya Qurayş de hatîye encamdan. Her çend şertên peymanê ji Mekkiyan re maqûltir xuya dikir, di rastiye de ew ji bo Islam û musilmanan serketineka eşkere bû.

vekirîya bilind : **fettaḥ (al-)** الْفَتْاحِ

Taybetmendîya Xwedayî. Ya ku deriyên giyanên xwe, dilovanî û serfirazî ji bo xulamên xwe vedike. Ev gotinê dikare bi wateya 'Dadgerê Bilind' jî be. (Li Quranê binihêrin, 34: 26.)

vekirina xeyber : **feth xeyber** فَتْحَ خَيْبَرَ

Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be), û hevalên wî (Xwedê ji wan razî be) ketin keleha xeyber, bakurê Medîneyê.

"serkeftina eşkere(xuyê): **feth al- mubîn** فَتْحِ الْمُبِينِ

Li vir serkeftina aşkera di çerçûva peymanê aşitiyê ya Hudeybiyehê de diyar e. Ew yek ji serfiraziyên herî mezin ên umeta Islamê ya ku di demekî nedûr de peyda bûbû, ye. Di despêkê de dihat diyar kirin ku Musilmanan wî şerî winda dikin, lê di rastiye de wan li ser daxwazîya Xwedayê mezin karîbûn bi vê wesîleyê xweragirtineka mezin biafirînin. (Li Qurana Pîroz, Sûr Al-Fath 48 binêrin).

vekirina Mekkeyê : **feth Mekkeh** فَتْحِ مَكَّةَ

Serkeftina Mekkeyê, Hatina Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) û hevalên wî (musliman) li Mekkeyê di sala heştêmîn a Hicrî de./630 z / de Mekke vedikin.

serkeftinên Islamî : **futûḥ (at) (tek. feth)** فَتُوحِ (فَتْح)

Ev term ji bo mebesta tomarkirina dîroka Islamî tete bikaranîn ku behsa şerên cûrbecûr dike ku Musilmanan erdên ne-musilmanan bi dest xwe xistine.

xapînok. xefik. ceribandin : **fiten (tek. fitneh)** فِتْنِ (فِتْنَة)

1-Tengahîya olî(Şopketin)Ku kesek tengahîyê bike (bi şewitandin) Ji ber baweriyên wî yên olî . (li mînaka. 2: 192 û 193 binihêrin).

2-Ceribandin: Xapandina tiştêkî çewt. An jî dibe ku bawermend ji peywirên wî dûr bikevin an wî ber bi gunehan ve bibin. (Li Qur'an, 8: 28 binêrin).

3-Êş, ceribandin: Di dema ku tiştêk baş an xirab bi kesekî re diqewime, ew tenê bi di çarçûveya Xwedê de tê ku çawa Xwedê bawermendan di karesatan de ceribandî ye. (Li Quranê, 21: 35 binêrin).

4-Lihevnekirin (veqetandin) û serhildan: (Li Qur'anê, 9: 47 û 48 binêrin).

nêrîna qanûnî : **fetwa** فَتْوَى

Biryareka qanûnî ye ku li ser bingeha olî li gorî qanûna Islamî ku ji hêla zanyarekî Islamî ve an Desteya Çavdêriya fermî(şe'erî) ve hatîye derxistin. Çavkanîyên ku destura bingeha fitawî didin, Qur'ana Pîroz, Sahih Buxari û Musilman û hemî Ahadîsyên din, ên ku jê hatine belgekirin, in.

الفجر (ال-) : fejr (al-) . (فجر)

Dema ku ronahîya yekem li rojhilatê xuya dike, bi gelemperî li dora saet û nivê berî hilatina rojê. Dema nimêja yekem a ferzdar e. Mirov dikare di her demê de di navbera ronahî ya yekem a sibehê de û hema berî hilatina rojê nimêje bike. Her weha jê re Subh tê gotin (Qurana Pîroz : 89).

سُورَةُ الْفَجْرِ (السُّرَةُ) : sûreya rojbûnê : fejr (sûret al-)

Ev Sûreya 89ê a Quranê ye, sernavê xwe ji gotina yekem di ayeta yekem de distîne. Di vê surê de, em çarenûsa kesê hejar ji bo hin redkerên baweriyê tînin bîra xwe. (Ayetên 6-14). Di van ayetên jêrîn de (15-20), li derheqê hin bûyerên Roja Vejînê û çarenûsa kafir û bawermendan de dixwênin. Kafir dê poşman bibin ku karên qenc nakin. Lê ruhê kesê bawermend dê bi xweş û razî têkeve bihuştê(21-30)

الفجر الصادق (ال-) : fejr (al-) as-şadiq

Şikstina rastîn a rojê.

الفجر الكاذب (ال-) : fejr (al-) al-kazib

Li rojhilatê hinik ronahî berî ya sibehê xuya dibe.

فُجُور (ال-) : fujûr

فَحْشَاءُ (ال-) : feħşa'

فِدْيَةٌ (ال-) : fidyeh

1- Dayîna drav ji bo serbestberdana girtiyê şer.

2- Tezmînata ji bo kesên winda an pêkanîna îbadetê ferzeka çewt e. Fidya bi gelemperî bi bexşandina drav, xwarin, an qurbanîkirina ajalên çêdibe. (Li Qur'an, 2: 184 & 196. binihêrin).

فِرَاشٌ (ال-) : firaş (kom. furuş)

Ev gotin carinan ji bo xwediyê textê razanê(mêr)tête bikaranîn. Mînak, di hadîseyê de hatîye ku zaroka neqanûnî bi zagonî li ser mêrê dayekê tê hesbandin.

فَرَجٌ (ال-) : ferej

Berevajî tengahîyê. Piştî tengahîyê ferehî ye.

فَرَجٌ (ال-) : ferj (kom. furûj)

Endemê zayendî ya nêrza an mêrza(jinê) ye, ew bi gelemperî ji hêla mêza ve tête bikaranîn .

Xwedê vê tengahîyê fireh bike(rajîyê): ferreje Allahu kurbeten

Ev dua bi gelemperî ji bo kesê ku di rewşeka dijwar tê gotin(dibihîzin). ("Ferej" binihêrin).

فِرْدَوْسٌ (ال-) : firdews

Di hînkirinên Islamî de, firdews bi wateya "bihuştê" tê, ew cihek taybete di bihuştê. Ew peyveka Latînî ye û bi wateya baxçetê. (li Quranê, 18: 107 û 23:11 binihêrin).

فِرْسَخٌ (ال-) : fersex (kom. ferasix)

Pîvaneke xetîye bi qasî 5544 metrî ye. Bi qasî sê mîlan e.

فَرَضٌ (ال-) : ferđ 'eyn

Çalakîyeka şexsî ye. Ew kareka ku divê her musulman bike, wekî mînak rojê pênc caran nimêj bike.

ferz . mecbûrî : **(kom. furûd) (ferd فَرَضُ)**

Tê xwestin. Tiştêkî ku Mislîman divê bikin an çavdêrîya wê bikin, wek nimûne pênc nimêja, rojyên Remezanê.

berdestîya civakê : **ferd kifeyeh** (فَرَضُ كِفَايَةِ)

Erkek civakî ye. Ew erkeka li ser tevahîya civakê; Lê heke ew ji hêla beşekî civakê ve bê kirin, wê hingê yên mayî pê nemejbûr in. Ger hinek endam wîya bikin, ew ê bes be. Ger yek jî neke wê hingê tevahîya civakê xelet e û gunehkar e. Mînak nimêja cenazê ye; gereka kesek wê bike.

parveya mîratê : **fera'id** (tek. ferîdeh) (فَرَايِضَةُ)

Dabeşkirina mecbûrî ya mîrasê. Belavkirina mîrasê di Qur'ana pîroz de hatîye destnîşankirin. Ji bo vê yekê di Islamê de zanistek heye, bi navê "ilm al-fera'id" (zanistîya parvekirina mîrasê)

فرع الإنسان **fer' el-'insan**

Zarokû keça û kur an nijadek ji wan. Ev berevajî pêşdûdahîyê (pêşbazîyê) ye.

فرع (فَرُوع) **fer' (feru')** (شَخ (ên): (لِق "لقهكان")

Di zanista prensîban de, ew tiştêka ku li ser bingeha yekê din tê avakirin; Wek biryara li dijî bîrrayê li ser bingeha qedexekirina şerabê. Ew pir caran bi "usûl" (prensîp, bingeh) an re tîn berovajîkirin, ku ew bi wateya pirsgirêkên ku li ser wan prensîban tîne avakirin, tê.

فرعون **fir'ewn**

Di Qur'anê de, ew behsa hevdîtina Feraon bi rûbirûyî Pêxemberê Musa re dike. Ew wek nimûneyeka zordestî û bêbawerîyê tîne hesibandin. (li Qur'ana pîroz, 10: 83 binihêrin).

فرقة (فَرَقَة) **firqeh** (kom. fireq) (مَزْهَب (kom):

Komeka ji kesên ku di bawerî û pêkanînên olî yên taybet de beşdar in.

الفرقان **furqan (al-)** (pîvan :

Yek ji taybetmendî an navên Qur'an ê ewe ku li gurî pîvanên Qanûnê biryar di derheqa çalakiyên mirovan tîne standin. (li Quranê 25: 1 binêrin)

سُورَةُ الْفُرْقَانِ **furqan (sûret al-)** (sûreya pîvanê :

Ev sûreya 25ê ji Quranê ku sernavê xwe ji peyva "furqan" ('pîvan') di ayeta yekemîn a sûreyê de standîye. Bi zelaî serî li Qur'ana pîroz bidin, daku hun bi pîvanê bikarbin: tiştên çî baş û çî xirab, û rastî û nerastîyê jihev derbixin.

الفرنجية (الفرنج) **firinj (al-) / al-firinjeh** (biyanî :

Di dîroka îslamî de, ev term îşaretê ji bo Ewropîyan hatîye bikaranîn.

فَسَخ (يُفْسَخ) **fesexe (yefsix)** (qedandin, betalkirin . rizgar kirin . paşvexistin :

Betalkirina peymanê, an wekî betal tîne hesibandin, ev yek li tiştên ku berî danûstandina peymanê hebbûne, vedigerin. Wekî peymanî firotanê, an peymanî zewacê.

فَسَاد (يُفْسَد) **fesede (yufsid)** (xapandin an şaşkirin :

Di dema Ku tu bo kesekî xirab bibî an ji bo tiştan an kiryanan nesalih bî

فساد **fesad** (gendelî :

Karên xerab dikin.

فساد العمل **fesad al'-emel** (fesada kar :

Li "Fesede (yufsid)" binihêrin.

فسق **fisq** : gunehkarbûn (خرابکاری)

Tiştên qedexe kirî.

فسوق **fusûq** : pîsbûn

Li Qur'anê binihêrin, 2: 197 û 49: 7.

sûreya ayetên berfireh (ew eşkere ne): **fuşsilet (sûret -) سُورَةُ فَصَّلَتْ**
Ev Sûreya 41ê-a Quranê ye, sernavê xwe ji peyveka ku di ayeta 3ê ye de haye, distîne. Ayeta 53ê bi gelemperî bi behsa rastîya vedîtîninên pêşerojê di derbarê afirandina mirov û gerdûnê de die(hebûna rast), ya Xwedê û hêzên wî.

فضل **fedîl** : cûdahî

Tê zanîn ku Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê li wî be)di hedîsa xatirxwestinê gotîye: Ciyawazî di navbera Ereb û Ajaman de tune ye, tenê cudahî di nav wan de li gurî pîvana tirsî wan ji Xwedê.

xwezî û pîroz û spas : **fedîl (kom. 'afdal) (أفضال) فضل**
(هذا من فضل ربي) Ev ji kerema Xwedayê(Rebbê) min e(Pêxember Silêman ev gotin kirîye) Qur'an 27:40). Pir caran tê gotin spasdârî ji bo bereketa taybet a Xwedê ye).

فضل (فضول) **fedîl (kom. fuđûl) فضل** : pir zêde

Zêdebûn ji hewcedarîya mirov

فضيلة (فضائل) **fedîlah (kom. feđa'il) فضل** : hêja

Qalîteyek baş.

فطام **fişam** : rawestandina şîr

Rawestandina dana şîrê dayikê ji bo zaroka du salî.

فطرة (تفطرة) **fiṭreh** : hebûna(tevgera) xwezayî

Ev têgeh di "hedîsa" pêxemberî de hatîye dîtin ku di bêje her mirov li gurî xwezaya xwe, ji dayikê dibe .

فطور (تفطور) **feṭur** : îftarê (taştiya Remezanê)

Di meha Remezanê de, xwarina ku mirov piştî rojavabûnê dixwe.

فقه (تفقه) **fiqh** : dadrêsîya îslamî

Fiqh an " ilm al-fiqh " li ser hemî warên jiyanê yê têkildar barwemendî û karûbarên(mua'amelên) jiyanê, dide berxwe. Ew bi wateya têgihîştina qanûna bingehîn ya şerîyayê Xwedê ye . Dibistanên cihêreng ên dadrêsîyê bi demê re di Islamê de pêşve diçin, û van dibistanan bi gelemperî nêrînên cûda di derheqê ka gelo çalakiyek taybetî di şerîyayê de tê destûrdan an na. Xwendin û pêkanîna van dîtinan xwendina fiqh nîşan dide.

فقه (تفقه) **feqqehe (yufeqqih) dadperwerkirin**

Ji bo fêrkirin kesekî bike an jî jê re qala fêmkirinê bike, nemaze mijarên olî.

فقه المعاملات **fiqh al-mu'emelat** : dadperwerîya bazirganî ya Islamî

Qaîdeyên danûstendinê yê gencawî bi bendên qanûna îslamî re.

فقيه (تفقيه) **feqîh (fuqaha')** : pîsporê ramanê olê (dadmend)

Zanyarekî ku pîspore di lêkolînkirina qanûna Islamî de, yê ku bi darazên şerîtê dizane û ew dizane çawa rêzikên bi nivîsên çavkanîyê re yê liserpaldar e girêbide. Ew dikare ramanekî an fermaneka zagonî biderbixe.

فقير **feqir** (ههزار) . belengaz

Kesek hewcedar (belengaz) e nikare hewcedariyên xwe peyda bike.

Ew kesê ku hewcedar (belengaz) e ku nikare hewcedariyên xwe peyda bike.

فك رغبة **fekku reqebah** : azadkirina xulam :

Serbestberdana koleyan ji zehmetî an deyn, ev yek ji kiryarên dilsoziya herî pêşniyarkirî ye. Ew Carcaran dibe bingeha lêborîna hin gunehan.

فلاح **felah** : serkeftin . serfirazî :

Bikaranîna giştî ya vê peyvê di vegotina banga nimêjê de ye: "Heyî 'ela al-felah حَيَّ عَلَى الفلاح", " ku ew bi wateya ' : bi serfirazî bijî," yanî "bilezîne serfirazî tê. '(li vê dinyayê û li dawîya wê). Ji aliyekî olî ve, serfirazî bi wata " vê dinyayê û hermayî (jêr de)" tê. Al-Falih bawerîya xwe bi yek Xwedayî tîne. Serfirazîya rastîn di "emir kirina qencî û qedexekirina tiştê xerab de" ye.

سورة الفلق **feleq (sûret al-)** : sûreya tarîbûnê :

Ev sûreya 113 a Qur'anê ye, ku sernavê xwe ji peyva di ayeta yekemîn de digire. Pêxemberê Xwedê (nimêj û silavên Xwedê li ser wî be) pêşniyar kirîye ku hûn her du Mu`wezetî bixwînin ji bo dermankirin û parastinê ji her xerabîyê.

فوات الركة **fewat ar-rek'eh** : wenda kirina rekeyê :

Di nimêja hevpar de, eger kesek ji "rek'eh"ê bimîne ew divê piştî ku imam "nimêja" xwe biqedîne, wê hingê ew dikare beşdarî komê bibe; piştî ku îmam serê xwe ji çokanê bilind bike.

فواحش (فاحشة) **faḥiṣḥ (kom. fewaḥiṣ)** : zînbûn, zînayîn :

1-Karê zayîndî karekî ne yasayê ji aliyê olê ve .

2-Karê şermê an şermezariyê ye.

فَوْض (يُفَوِّض) أمره **'amrehu (yufewwid)** : destûrkirin (nûner):

Pir caran em guhdariya gotina: " fewweḍe 'amrehu ila l-lah ", dikin ku ev gotin bi wateya ku kesek doza xwe spartîye Xwedê dike an jî pirsgerêka xwe di destê Xwedê de hiştîye. (Li Qur'anê binêrin, 40: 44.)

في سبيل الله **fi sebîli-llah** : ji bo ku (sedema Xuda)

Ev wateyê di rêya Xuda de ye. Bi gelemperî îfade tê wateya her tiştek ji bo Xuda, bi taybetî "aj-jihad" hatiye kirin.

في السراء والضراء **'fis-sera'i waḍ-ḍerra'** : di tengahîyê û ferehîyê de :

Di bin her şert û mercan de. Em vê vegotinê di mînakên wekî bîranîna Xwedê de an peywirên ji bo Wî di bin her şert û mercî de dibînin. Ev tê vê wateyê ku mirov ji bîr nake ku behsa Xwedê bike, çi bextewar be an belengaz be.

سُورَةُ الْفِيلِ (-السُّرَةُ الْفِيلِ)

Ev Sûreya 105ê ya Qur'anê ye, sernavê xwe ji peyva di ayeta yekemîn de digire. Ew behsa Abreha al-Aşram, serkarê Yemenî yê Hebeşîstanê dike, ku ew xwedanê zor û fanatîzma olî bû, ku li hember Mekkeyê xwedan ezmûnek mezin bû ku armanca wî tunekirina Kebeyê bû. Lê, wekî ku Abdul-Muttelib bapîrê Pêxember Muhemmed gotibû, "Mala (Ke'beyê) xwedayê xwe heye ku wî diparêze." Xwedê Mala Pîroz biparêze, û bi regek baş hêzên dagirker têk dibe. Balkêş e ku mirov bibîne ku di "Sala Fîlan" de (wekî ku Ereb jê re dibêjin 570); ango di heman salê de pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) ji dayîk bû ye.

di bin her şeret û mercan de : **fil-menşeṭi wel-mekreh** فِي الْمَنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ

Em vê vegotinê di mînakên wekî bîranîna Xwedê an peywîrên Wî de di bin her şert û mercî de dibînin. Ev tê vê wateyê ku divê mirov jibîr neke ku behsa Xwedê bike, çî bextewar be û çî belengaz be. Di heman demê de ew di mijara pabendbûna serwerê Musilman de di mijarên hînkirinên Islamê de lihevhatî tê dîtin.

(ق)

bijartin : **qabîd (al-)** القابض

Taybetmendiyek Xwedayî ye .Ew kesê ku dev ji her tiştê ku ew jê hez dike, an yê ku jiyanê digire.

: **Qabîl** قابيل

Kurê Adem e û birayê Habîl e, yê ku ew kuştîye.

dadmend : **qadî (kom. quḍat)** (قضاء) قاض

Niha, em gotina "qadî şer'iy" dibihîzin, ew bi wateya dadvanek li gorî qanûna îslamîtê. Lê di dîroka îslamî de, peyv bixwe bi wateya dadrêsek tê .

karîndar : **qadir (al-)** القادر (بمتوانا).

Taybetmendiyek Xwedayî ye. Tiwana (hêzya) mezin a bê sînor.

qarî (قراء) **qari' (kom. qurra')** (خوينه "خوينهران") . xwendevan . xwîner :

Kesê ku Qur'anê bi rêk û pêk dixwêne, bi gelemperî wê "hafîz" ezber dike (ew Quranê bi dil dizane, li gorî rêgezên tejwîdê).

sûreya bûyera dijwar : **qari'eh (sûret al-)** سُورَةُ الْقَارِعَةِ

Ev sûreya 101-ê ya Quranê ye, ku sernavê xwe ji peyva yekem digire, du caran dubare kirîyê û behsa Roja Vejînê dike. Di vê sûreyê de em dikarin hin bûyerên wê rojê (ayetên 4-5) pêşbîn bikin (ayetên 4-5). Dûv re em di derheqê du çînên sereke yên mirovan de dixwînin: bawermend (mîrovên ku balansa wan girane bi karên wan yên baş) û kafîrên (yên ku balansa wan sivik e bi karên baş). Çarenûsa van her du koman dike bi kurtahî di ayetên (6-11ê) de tê vegotin.

cotbûna hec û 'umreh : **qarin** قارن

Ew di heman demê de umrehe û hecê derbas dîkin.

Qarûn قارون

Kaferek dewlemend ku serhildan bi 250î zîlamî li hemberê Pêxember Musa û Harûn (nimêj û silavên Xwedê li ser wan be) pêşeng kirîye. Wek ceza ji Xwedayê mezin hemî tiştên wî bi dirrandina erdê re hatine daqurtandin. Li Qur'ana Pîroz, Al- Qeşes (28): 76-82, Al-Ankabut (29): 39 binêrin .

temenê piçûk : **qaşir (kom. quşşer)** (قَصِير) قاصِر

Yê / a ku di bin temenê berpirsîyarî ya yasayî de ye; ji ber vê yekê, wekîlek pêwîst (hewce) dike.

qutkirina têtikiliyên xîzanîyê : **qaṭi r-reḥim** قاطِع الرَّحْمِ

Yê / a ku rêzê li têtikiliyên malbatîbûnê nake.

dizê rê . cerdevan : **qaṭi ṭerîq** قاطِع طَرِيق (دزیکى رینگا)

Kesê ku rêwîyan disekinîne(digire) da ku wan talan bike.

sûreya qaf : **qaf (sûret -)** سُورَةُ قَاف

Ev Sûreya 50ê ya Qur'anê ye, ku navê wê ji ayeta yekemîn tê girtin. ew li ser înkarkirina kafîran, mijara damezrandina kiryar û gotinan di Roja qiyametê de, û mijarên bi mirinê ve girêdayî radiweste, ew her weha jî bejsa hin bûyerên Roja Vejînê û ravekirinên Bihuş û Dojehê vedibêje, dike.



dilnizm . bindest : **qanit** قَانِت

Ew ji kesê ku di dua û nimêjên xwe de guhpêder û dilnizm e, tê gotin.

quba' : **quba'** قُبَاء

Ew taxek ji bajarê Medîneyê li Padîşahîya Suadiya Erebî ye, ku ew dikeve li başûrê Medîneyê. Pêxember Mihemed bi hatina xwe ya Medîneyê re "Hîcra" li wir maye. Yekem mizgeft di Islamê de li wir hatîye çêkirin, û ji hêla mêvanên Medîneyê ve pir caran tê ziyaret kirin. (li Quranê 9: 108 binêre). Serdana wê mizgeftê dikeve di roja şemiyê berî nîvrojê de, û nimêjkirina du rekan: li gorî Pêxember yek ji kirina umreyê tête hesabandin.

goristan : **qabr** قَبْر (گۆر)

Jiyan di gorê de wekî "berzex" tête zanîn, cîhê ku vê cîhanê û ya hermayî (axiretê) ji hev cuda dik. Goristan wekî cîhê aşîtî û ronahiyê ji bo giyanê bawermendê ku di şevê û êvarê de cîhê xwe di Bihušta de dibîne. Ew ciyekî teng û tarî ye ji bo giyanê nebawermendan, yê ku di sibeh û êvarê de cîhê xwe di agir de dibînin. Piştî mirinê, heya demekê di gora giyanî de rojek li bendê ye, da ku zindî û mirî bicivin û her biçin Bihişt an Dojehê bo her demî.

endamê zayendî : **qubul** قَبْل

Zayendê nêrza yan mêza.

rêzeya Ke'be : **qibleh** قِبْلَة

Musilman di dema nimêjê de divê rû xwe bidine Ke'be. Di destpêkê de Qibleh ber bi el-Quds (Orşelîmê) bû, Dûv re Xudayê mezin ferman daye Pêxember Muhemmed (Xwedê wî pîroz bike û aramiyê bide wî), ku rûyê Qiblehê bibe El-Ke'beh-yê el-Mukerremeh-yê. Li Qur'ana Pîroz, Al-Beqera (2): 142-145, 149-150 binêrin .

pejirandin : **qebûl** قَبُول (قبول و لکردن)

Jibo tekezkirina pejirandinê ne redkirinê.

kûştina na bi mebest : **qetl al-xeşa'** قَتْلُ الْخَطَا'

Kuştina kesek bêhemdî. Ji bo cezakirina(hukimkirina) vê yekê, li Qur'anê binihêrin, 4: 92.

kûştin bi mebest : **qetl al-'amd** قَتْلُ الْعَمْد

Ev ne tenê tawanek (sûcekî) mezin e, di heman demê de ew wek gunehê mezin jî tê hesabandin. Dibe ku cezayê kûştinê bidarve kirin(kuştin)be an dravkirina "dîyeh" (dravê xwînê) be, ew yek li gurî xwestina malbata qurbanî be.

kûştin : **qetl an-nefs** قَتْلُ النَّفْس

Kuştina mirovan, di nav de xwekuştin.

şermezarî : **qedh** قَدْح

Her peyva şermezarî, heqaretî û girêdana kêmasîyekî, û eger her vegotina ku ne ji hêla kesekî ve hatibe kirin, ew di cîhê şermezariyê de ye.

rûmeta bilind : **qedr** قَدْر

qeddere (yuqaddir) (يُقَدَّر)

1- Ji bo pîvandina rast: Ev peyv bi eslê xwe bi wateya hesabkirin an texmînê tê hesabandin.

2- Ji bo fermannameyê, ji bo pêşbînûnê: Di vê wateyê de, peyv di pêşbînîya Xwedê de ji bo tiştên ku di gerdûnê de diqewimin tê bikaranîn.

ليلة القدر (hêzanê) : **leylet al-qedr**

Di nav zanyaran de hema lihevkirinek heye ku ev şev dikeve di Meha Remezanê de, bi piranî ew dikeve di şevên rojên tekane ên rojên dehane de ji meha paşîn ji mehê.

Ji hêla gel ve, şevê 27-ê meha Remezanê wekî 'şevê qedr an Rewşa Bilind' tê hildan.

Şeva ku têde Gibriyel tê li nik Pêxemberê Muhemmed, (nimêj û silavên Xwedê lê be), ku Quranê vê mehê ji hezar mehan çêtir dibîne. (Li Qurana Pîroz - Al-Qadr (97): 3). 97 binhêre.

سُورَةُ الْقَدْرِ (sûreya çarenûs e) : **qedr (sûret al-)**

Ev Sûreya 97ê-(an) a Quranê ye, navê xwe ji gotina ayeta yekem digire. Sûre destnîşan dike ku Qur'an di şeva Hêzê de hatîye daxistin û şevê hatîye vejandin bi hezarê mehan ew tercîh kirîye, û ferîşt(melayîket) û giyan di vê şeva pîroz de daketine, û her wusa, bûyerên salê bi heman şevê re: salek din ên jiyanê, mirin, şadî, bextiyar, û hwd tene texmîn kirin.

قدرى بى وىنا آزاد : **qederiy**

Kesê ku bi vîna azad a mutleq bawer dike; Ji ber vê yekê, ew her şeweyê qedera xwedayî înkâr dike. Berevajî determînîzmê(fatalîst e).

القدوس (al-) : **quddûs**

Taybetmendiyek xwedayî. Yê ku hemî paqij û pak ye.

قُدْوَةٌ : **qudweh**

Ew mirovê ku em wî wek nimûnekî di helwest û kesayetîya wî de dibînin(dişopînin).

nawzrandin. qise pêwtin. cwênpedan, nabûkarî, devavêtin. rûreşkirin: qezf
abru berdin , ناورراندن

Bêbextî: Di dema ku mirov kesekî bi zinayê(têkiliya zayndî) bêyî zewacê sûcdar dike. (Di Quranê de, 24: 4 tê dîtin).

الْقُرْآن (al-) : **Qur'an**

Quran bi wateya xwendinê hatîye. Ev jî bi wateya "cûdakirina rast û nerast" e tê.

Qurana Pîroz miraza herî mezin a Pêxemberê paşî ye, ji ber ku ew nikare bixwîne û binivîse û hînî xwendinê nebûye. Cibrayîl Qurana Pîroz wek gotina Xwedê di bîst û sê salan de ji bo pêxember Muhemmed, (nimêj û silavên Xwedê lê be) radest kirîye. (Li Quranê 10: 37-38; 26: 192-5; 17: 88 binêre). Ew ji 114h sûreyan pêk tê.

قُرْءٌ (قُرْءٌ) : **qur' (kom. qurû')**

Şîrovekarên Quranê ciyawaz raman dibin(difikirin) ka gelo wate peyva dewra heyvê(mehanê) an demê di navbera herdu dewrên mehê de: di vegotina wan de di ayeta 228ê ya Sûra 2ê.

القراءات السبع ' : **qira'at (al-) as-seb'** (هفت خواندنهوه)

Pisporên Tejwîdê li ser heft û deh awayan ji bo xwendina Qurana Pîroz nîqaş dikin. Ew di vegotina hin peyvan de cûdahiyên piçûk in, li gurî zaravayên cûda.

قُرَاء (قارئ) **qurra'** (tek. **qari'**) (خوينهران "خوينهر") xwendevan :

Bi gelemperî, ev yek ji kesên ku Quranê ji dil dizanin (ezberkirine) û wê baş dixwînin û li bîra xwe tînin.

قُرْبَان (قربان) **qurban** (kom. **qerabîn**) pêşkêşkirin :

Di Islamê de ew qurbana heywanan e ku tenê di roja Eid Ad- dha "cejna qurbanê" de ji bo Xwedayê mezin xweş bike. Parçek an hemî goşt bi gelemperî ji bo hejar û belengazan re tê dayîn.

قُرْبَة (قربات) **qurbeh** (kom. **qurubat**) karê qenc :

Ew karê ku musulmanek dike ji bo ku xwe nêzî Xwedê bike.

قَرَامِطَة (قَرَامِطِي) **qeramîteh** (tek. **qurmuṭiy**) Karamitan :

Ew mezhebekî Şîyê ye ku di dema bazdide, wan herdu mizgeftên pîroz li Mekeyê talankirine û kevîrê Reş bi xwe dibin, lê piştî ew kevîrê Reş li ser fermanên serdarê Fatimîyan li Mekkeyê vedgerînin.

قَرْض (قرض) **qerḍ** deyn :

Dana tiştêkî ku xwedanê nîrxeka şênberî (materyalê) ye. Ew di Islamê de pêdivî ye ku deyn bê dayîn be. Di bin Şerîya Islamê de du cureyên deynan hene: ya yekem kredîyek (deynê) demkî ye û ya din li gurî daxwazîyê ye.

قَرْض حَسَن (قرض حسن) **qerḍ hesen** deynê baş :

Deyn li gurî rêgezên îslamê; ew deyn divê wek deynekî bê sûd (faîz) bê veğerandin. Ango; Kredîyê bê sûd (faîze). Bi wata " Ji Xwedê re xerc kirin). Li Qur'ana Pîroz ', Al-Beqereh (2): 245, Al-Hedîd (57): 11, 18 binêrin .

قُرْعَة (قرعة) **qur'eh** pir avêtin :

Ji bo avêtina lotikan (ji bo tiştên destûrî).

قُرَيْش (قريش) **qureyş** Eşîra Qureyş :

Ew baştirîn eşîr e di nava eşîrên ereban de ku li Mekeyê dijîyan û wan parêzvanîya Kebeyê dikirin. Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) ku bi xwe qureyşî ye ji vê eşîrê tê.

سُورَة قُرَيْش (سورة قريش -) **Qureyş** (sûreya -) sûreya Qureyş :

Ev Sûreya 106ê ya Quranê ye, sernavê xwe ji peyva ayeta yekemîn digire. Qureyş navê qebîla Mekkî ya Pêxember Muhammed (nimêj û silavên Xwedê lê be) e.

Li vir ew bereketên bazirganîya geş a wan a li bakur (havîn) û başûrê (zivistanê) têne bîra wan, qala kerema Xwedê li ser Qureyş dike û qenciya wî bi wan re , da ku ew spardar xwedê bin û ji wan dixwaze ku ew bi xwediyê vî Xanî yê re girêdayî bin ku ew ji wan re bû ye cihê serbilindahî û rêzgirtinê.

قِرَان (قيران) **qiran** cotbûn :

قِرْن الْمَنَازِل (قِرْن الْمَنَازِل) **qern al-menazil** Qern al-Menazil :

Navê cihekî ye ku dikeve nîvgirava Erebi ku divê mirov di vî cihî re derbas bibe, û li wir rewşa "ihram"ê dest pêdike.

قَرِين (قَرِين) **qerîn** (kom. **qurena'**) hevriyê domdar :

1-Hevalê ku tete behs kirin dikare milyaket, mirov û cinek be .

2. Giyanekî serbixwe ku di hundurê mirovekî de dijî. Ew bi gelemperî hevalê hevalê xwe û alîkarîya kesê dike, lê carinan dibe sedema pîrsgirêkan.

3-Yê ku hec pêkanîye . (li"hec"ê bibîn).

hevgirêk : **qerîneh (kom. qera'in)** (قَرِينَة)

Çerçuva axêftinê: Ew dikare bi zimên be an awakî be (mercên demkî û ciheykî).

sondxwarin : **qesameh** (قَسَامَة)

Ew sondek e ku xizmên kuştî sonddixwin, û ew bi mebesta tewra mebest an dravê xwînê ye, heq dikin. berevajî wê. Bi şaşîti wan perê dana xwînê heq kirine.

sond : **qesem** (قَسَم)

Bi Xwedê sond dixwin.

dabeşbûna demê : **qesm (bayn az-zawjat)** (بَيْن الزَوَّجَات)

Dabeşkirina wekhev (bi taybetî di şevê de) di nav hevjinên xwe de.

qeşse (yeqeşsu) (يَقْصُّ)

sûreya çîrokan : **qeşes (sûret al-)** (سُورَةُ الْقَصَصِ)

Ev Sûreya 28emîn a Quranê ye. Ew li ser çîroka Israîliyan û Musa, silava Xwedê lê be, û Firewnan, û li ser Qarun û çarenûsa wî çî qediya, û her weha li ser yekdest û girîngiya Quranê û mijara rêberî û şaşiyê diaxive.

kurtkirin : **qesr** (قَصْر)

Kêmkirina nimêjê li du rekan. Ev destûrê dide kesê rêwî.

cezayê heyfê : **qisâs** (قِصَاص)

Destûrnameyeka yasaya Islamî ye ji bo cezakirina kesên ku ziyane didin jiyana mirovan, û kesê Kujer li şûna wî tê darvekirin. Li Al Beqereh (2: 178- 179)binêre .

dadwer : **qeda' (al-)** (الْقَضَاء)

Mirov an pergala ku elaqedare bi çêkirina darizandinên dadwerî re.

qeda (yeqdî) (يَقْضِي)

1-ferman : Ku îdare bike. Ji bo Xwedê, bi gelemperî ew bi wateya "ferman kirin/emirandin " tê . (wek mînak. li Quranê, 17: 23 û ayetên jêrîn binihêrin)

2- lihevanî : Ji bo çareserkirina nakokîyê di navbera her du aliyan de.

dana dayîn : **qeda' ad-deyn** (قَضَاءُ الدَّيْنِ)

Drav vegeşandin li kesê ku jê deyn hatîye kirin. Ew guneh e ji bo wan kesên ku nikarin deyn vegeşandin .

çûna destavê : **qeda' al-ħajeh** (قَضَاءُ الْحَاجَةِ)

hewcedariyên xwe vale dike : **qeda' al-ħajat (al-ħewa'ij)** (قَضَاءُ الْحَاجَاتِ (حَوَائِج))

Kirina tiştan, bi gelemperî bi alîkarîya kesên din.

nimêjkirin : **qeda' aš-šelah** (قَضَاءُ الصَّلَاةِ)

Kirina nimêjê ji sedema nekirina nimêjê di demê destnîşankirî de.

biryarnameya Xwedayî . çarenûs : **qeda' we qeder** (قَضَاءُ وَقَدْر)

Tiştêkî ku Xwedayê mezin diyar kirîye, û mirov nikare tiştêkî jê re bike. (Qurana Pîroz, Al-Ma'id (5): 19.)

zeviyên diravan dide : **qeta'i'** (قَطَاعِ)

Bi gelemperî zeviyên ku ji hêla serwer ve ji bo bîndestên wî tene dayîn.

şikandina têkiliyên malbatê, xerîbkirina têkiliyên xizman:**qet' ar-reħim** (قَطْعُ الرَّحْمِ)

Qutkirina têkiliyên malbatî, xerîbketina têkiliyên xizman, danûstandina wekî biyanîyan bi mirovên xwe re, an guhpênedana xizmên xwe, carinan jî kirina neheqîyê bi wan re.

Ev gunehekî mezin e. Ev berevajiyê ("Silet ar-rehim": têkiliya dilovanîyê ne) "malzarok" n.

dizîya li ser rêyan : **qet‘ at-terîq** قطع الطريق

Dizî sûcekî mezine di qanûna Islamî de. Biryara Qur'anê di derbarê ceza de li Sura (Ş) hatîye dayîn: Ş .33

qutkirina desta : **qet‘ al-yed** قطع اليد

Cezayê talankirina tiştan ji cîhekî aram bi mebesta dizî an çêkirina pere, Cezayê wê qutkirina destê rastê ye. Lê Ger yek ji şert û mercan pêk neyê, wek mînak: dizî ji bo birçîbûnê be, destê kesê diz naye qutkirin.

dawîn, diyarker : **qet‘îy** قطعي

1- "Dravê pašîn", ku nayê vegerandin.

2- "Bersiva kesîn": redkirin û gengeşê napejirîne, û di wir de dudilî nabe.

rûniştin : **qu‘ûd** فعود

Rewşa rûniştinê.

bilêvkirina sivik : **qelqeleh** قَلْقَلَةٌ

Yek ji termê(têgehyên) zanista dengên (tecwîda Quranê) ku wateya wê ew tengahîya tewangê di dema ku dengdar tene bilêv kirin de heya ku ew bi dengê xurt tê bihîstin. Ev pênc tîpeyên qelqelehê ne: Q - T - B - C - D

sûreya pênuşê : **qelem (sûret al-)** سُورَةُ الْقَلَمِ

Ev sûreya 68ê ya Qur'anê ye, ku sernavê wê ji peyva ayeta yekem derdikeve, tê. Çend babet hene, di nav de: hişyarî, tehdîdkirina muşrikan, taybetmendiyên xirab ên wan, Herweha ew behsa Roja Vejînê û êşên kafirên tede, û çîroka xwediyên buhiştê, dike.

lîstika kumarê : **qimar** قِمَار

Di Islamê de lîstika qumarê qedexe ye û wekî xebata şeytan tê hesabandin. (Li Qur'an, 5: 90 binêrin).

sûreya heyv e : **qemer (sûret al-)** سُورَةُ الْقَمَرِ

Ev sûreya 54ê (an) a Qur'anê ye ji peyv ayeta yekem hatîye girtin. Ew behsa mûcîzeyê nêzî-çebûna heyvê dike, ku jê re tê gotin (nêzîk bû اقتربت), û ew qala rûdana nêzê roja Vejînê dike, ji ber ku ew qala mirovên ku li dijî fermanên xwedayî serî hildane, wek gelê Nûh, mirovên Ad, gelê Semud û gelê Lût, Işkence cezaya kufr û derewa wan e, dike.

dilnizmî : **qenete (yeqnutu)** قَنَتَ (يَقْنُتُ)

Bi vê ruhîya dilnizmî û radestbûnê xwe nîşan bidin an dua bikin. (Li Quranê binihêrin, 3: 43.)

bêhêvî : **qeneṭe (yeqnuṭ)** قَنَطَ (يَقْنُطُ)

Qur'an fermanê dide bawermendan ku ji dilovanî û bexşîna Xwedê bê hêvî ne bin. (Li Qur` an, 39: 53 binêrin). Binêrin: Qurana Pîroz, Al-An'am (6): 85, As-Seffat (37): 123-132. Mursalîn bibînin .

: **qinṭar (kom. qenaṭîr)** قِنَطَارَ (قِنَاطِر)

Pîvaneka ku biqasî 1200 hebî ye ji zêr.

pêbawer : **qena‘eh** قِنَاعَةٌ

Pejirandina ku çî ji yekî tê an jê re tê dayîn.

dilnizmî û radestbûn : **qunût** قُنُوت

Ew bi nimêja witr re têkildar e, nimêja dilxwazî ya ku di pašîn di şevê de tê kirin.

herî hêzakar : **qehhar (al-)** الْقَهَّار

Taybetmendîya Xwedayî. Her kesê ku xwedîyê hêza herî bilind e.

cezayê heyfê : **qewed** قَوَّد

Li "qîşas" bibîn.

: **qiwameh** قِوَامَة

1- parêzgerî, Xizmetkarê parastinê ku ji kesekî an tiştekî peyda dike.

2-Berpirsiyarê malbatê : Ew kesê ku piştgirî û berpirsiyarîya malbatê dike.

hêzdar : **qewîy (al-)** الْقَوِي

Taybetmendîya Xwedayî. Ew yê ku hêza wî tixûbdar nizane.

(بَيَّوَانِه) . pîvandin : **qiyas** قِيَاس

Ew bi wateya pîvandin an berhevdanê tê. Ango derivatîya yasaya li ser naveroka qanûna heyî be, eger bingeha (Illah) ya herduyan yek be. Ew hêmana çaremîn a şerîatê ye, ku di Qur'an û Sunnetê de nayê dîtin, an jî di nav "Ijma": lihevhatinê" de nehatîye dayîn.

pîvandina rewşgiran : **qiyas iqtiraniy** قِيَاسِ اقْتِرَانِي

Pîvana li ser bingeha hevûdubûna(wekhevîya) mercên dozê bi mercên daraza bingehîn.

xuyanga derveyî : **qiyafeh** قِيَافَة

Peyveke kevnar e ku ji bo destnîşankirina bavparêzîyê li ser bingeha taybetmendîyên laşî ya zarok û bav, tete bikaranîn.

helwesta sekinandinê : **qiyam** قِيَام

Di nimêjeyên ferz de, helwesta rawestandî, li hemberî çokdanîn, sexhdan (secdebûn) û rûniştinê.

rabûna (diperizina)şevê : **qiyam al-leyl** قِيَامِ اللَّيْلِ

Derbaskirina şevê di nava dilovaniyê de, bi gelemperî nimêjê dike.

vejîn : **qiyameh (al-)** الْقِيَامَة

Islam balê dikişîne li ser têgîna vejîna laşî, di dema ku tevahîya afirîner(xelk) wê di laş û giyanê de vedigerînin jiyanê. (Li Quranê, 22: 1-7; 75: 1-13; 78: 1 7-40; 80: 33-34, 42 binêrin).

sûretê vejînê : **qiyameh (sûret al-)** سُورَةُ الْقِيَامَةِ

Ev sûreya 75ê a Qur'anê ye, ku bi ayeta yekemîn sernavê wê vedibe. Ew li ser mijarên pêwendîdar di Roja Vejînê de, ji mirinê û derbasbûna li jîna pašîn, diaxive rewşa mirovên baş û xirab diyar dike.

kerat : **qîraţ (kom. qerarîţ)** قِرَارِط (قِرَارِط)

Di nivîsarên îslamî de, ev term pirwate ye: (1) yekîneya giranîya kevirên hêja û zêr (0,195 g.), (2) pîvana hişk û (3) pîvana çaremîn (175.035 metre kat.)

(دِهَنگۆی) . gotegotan : **qîle we qal** قِيلَ وَقَالَ

Musilman tene hişyarkirin ku li pey gotegotan neçin, û tê xwestin ku îdîayên xwe li dijî hevdu verast bikin. (Li Qur'an, 49: 6.binîhêrin).

herdemî : **qeyyûm (al-)** القَيُّوم

Taybetmendîyeka Xwedayî ye. Ew ê ku bi xwe rabûyî, û taybetmendîyên xwe mezin kirî.

cerdevanî : **qeyîm (kom. qeyimûn)** قَيِّم (قَيِّوم)

"qiwameh" bibînin.

(ك)

nivîskarê peyxamê(wehîyê) : **katib(kom. kuttab) al-weḥy** الوحي (كُتَاب) **katib**
Ew hevalemê Pêxember bû(nimêj û silavên Xwedê lê be) ku nivîsên(wehîya) ayetên
Quranê wekî ku ji hêla Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) ve hatîye
vedihewandin, nivîsandîye.

bêbawer . gewer : **kafir (kom. kuffar / kafirûn)** (كُفَّار/كافرون) **kafir**
Ew kesê ku ji Islamê û hînkirinên wê bawer nake, û Xwedê û Pêxemberên wî red dike,
(Xwedê wan pîroz bike). Gelek awayên cihêreng hene ku mirov bi Xwedê bikufre. Ji bo
ravekirina temam: (Kufrê bibînîn. Pirjimar: Kuffar).

sûreya bêbaweran : **kafirûn (sûret al-)** سُورَةُ الْكَافِرُونَ **kafirûn**
Ev Sûrta 109ê ya Quranê ye, ku sernavê xwe ji peyva ayeta yekem digire. Gotina
"kafir" (pirjimar, kafirûn / yan kuffar), Ev Sure di derbarê êşên Pêxember de(Xwedê
aşitiyê li ser wî û malbata wî bike), ji kafiran, diaxife. Ev du caran înkarkirina
pejirandina musulmanan li hemberê kafiran dubare dike, pejirandinek bi armanca
belavkirina bêhêvîtiyê di dilê kafiran de, ji ber ku wan du caran înkarkirina perestiya
kafiran ji Musilmanên ku yek Xwedayî diparêzin, dubare dike. Ev delîla bêtehemulî û
lezgînîya wan e. Encama vê yekê veqetîna bîrdozî ya diyarker di navbera rêbaza
yekperestîya Xwedayî û muşrikan de.

(قهشه) . keşe : **kahin (kom. kuhhan / keheneh)** (كُهَّان/كُهَّانَة) **kahin**
Pêşbînnas: Yê ku îdîa dike ku ew bi pêşerojê dizane. Ew kesê Musilman hişyar dike ku
şîretên wî bipejrîne.

ji bo bêje "Allahu 'akber: Xwedê Mezintir e ": **kebbere (yukebbiru)** (كَبَّرَ/يُكَبِّرُ) **kebbere**
Bi gotina "Xwedê Mezintir e": Di aslê xwe de, ev peyv bi wateya "tekbîr: mezinkirin"tê.
(خوبهزلزانی) . **kiber** : **kiber** (كِبْر)

Ew hestê ku xwe ji kesên din çêtir dibîne. (Li Quranê binihêrin, 40: 56.)
serbilindahî : **kibriya'** (كِبْرِيَاء)

Mezinbûn û rûmeta xwe. Ji bo Xwedê, ew berzahî (mezinahî) jî tê de ye. (Li Quranê,
45: 37binêrin).

(گهوره) . mezinê hergavê : **kebîr (al -)** (كَبِير) **kebîr**
Yekîtiya giyanî ji ya her hebûnên din wêdetir e.

(گوناهي گهوره) . gunehê mezin : **kebîreh (kom. keba'ir)** (كَبِيرَة/كَبَائِر) **kebîreh**
Gunehên ku ji hêla Hadd ve tene cezakirin ('cezayê diyarkirî') (wek mînak, kuştin, dizî
... hwd.

(بیریارمکان . فەرمان) biryardan . ferman : **ketebe (yektub) allah** (يَكْتُب) اللهُ **ketebe**
(خهلكي كتبيهكه) . gelên pirtûkê : **kitabiy (kom. ahil al-kitab)** (أهل الكتاب) **kitabiy**
Xirîstiyana an Cihû, di Quranê de jê re dibêjin "ahl al-kitab : gelên pirtûkê".

jina xiristiyana an cihû : **kitabiyeh** (كِتَابِيَّة) **kitabiyeh**
Li gorî yasaya îslamî, zilamê musulman dikare bi jina "kitabiyeh" bizewice. (Li Quranê
5: 5 binêrin).

كَتَمَ (يَكْتُمُ) الْحَقَّ **keteme (yektumu) al-ḥeḥq** (کپکردنی راست) . veşêrina rastiyê : Agahdariyê diveşêrin ji bo ku rastiyê veşêri. Quran ji me re hişyar dike ku em wê nekin (Quranê binihêrin, 2:42).

كَتَمَ (كِتْمَان) الشَّهَادَةَ **ketm / kitman aş-şehadeh** (شاردنەوی شایەتێهکه) . veşartina şahedetê : Şahadetê nade, dema ku tê xwestin ku ew bide. Ev wekî guneh tê hesabandin, mînakê di Quranê de bibîn (2: 283.)

كُحِلُّ **kuhl** : antimona reş

Pudera reş di nav welatên musulmanan de ji zêdetirî hezar salan re ji bo çavan tête bikar anîn.

كَذَّبَ (يَكْذِبُ) **kezebe (yekzibu)** (درۆکردن) . derew kirin

Rastiyê nabêjin. Die Islamê de derew bi tundî hatîye şermezarkirin, û ew wekî nîşaneyê durûtî tê hesabandin . (Li Qur'anê binêrin, 25: 11 û 37.)

كَرَامَةٌ (كِرَامَات) **kerameh (kom. keramat)** . çalakiyek serûzayî . karên ser xwezayî

Ev bêje bi wateya 'nîşandana rûmetê' û ji kirinê serûzayî tê mîna meşa li ser avê. (Ew di hevûdu de ji bo kesên pîroz an jî merivên pabendî Xwedê re ji bilî Pêxemberan, ku ji bo wan peyva "mu'cizeh" (keramet) tête bikar anîn.

كَرَّمَ اللهُ وَجْهَهُ **kerreme allahu wejhehu** : Xwedê rûyê wî rûmet bike

Ev gotin bi gelemperî li şûna "radiya allahu 'enhu رضي الله عنه" (Xwedê jê razî be) tê bikaranîn, nemaze dema ku Musilman qala Ali, pismam û zavayê Pêxember dikan (nimêj û silavên Xwedê lê be). Tête gotin ku ew yekem kes bû tevî Islamê bû ye û tu carî serî li ber pûtekê(xodakan) xwar nekirîye, herweha wî îslam di temenek pir piçûk de qebûl kirîye.

آية الكرسي **ayet al-kursî** : ayeta textê

Ew li ser ayeta 256-ê ji Sura Al-Beqereh "çêlekê" (sura duyem di Qurbana pîroz de) vedibêje. Ew ji deh hevokan ku li ser ravekirina Xwedê radiweste, pêk tê, bîst taybetmendiyên wî û pênc navên wî pêşkêş dike. Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) gelek pêşniyazî kiriyê ku ew piştî "nimêja" birêkûpêk û her weha berî ku mirov bikeve nav nivînê, wekî çavkanîyeke ku Musilman xwe ji Iblîs û xerabîyên din biparêz in, tîn.

كَرِيمٌ (al-) **kerîm** : pir comerdî (بهخشنده)

Taybetmendiyeka Xwedayî ye ku berekarên wî bê sînor in .

كَرَاهَةٌ **kerahêh** : nefret . şermezar . (رِق)

Dîtin(fikirîn) di nerazîbûn an nerêzdarbûnê de.

كُتِبَ **kuswet al-ke'beh** : cilûbergê Ke'beh

Kincê ku ji bo nixumandina Ke'beyê ye. Ew ji kincê reşikî hatîye çêkirin û bi ayetên Quranê ve bi tixûbên zêrîn hatine xemilandin.

كَتَمَ الْغَيْظِ **kezim al-ğeyz** . tepisandina hêrsa(tora) . (توورپیی کپ دهکات)

Kesê ku hestên xwe kontrol dike û nahêle ku hêrsa wî bandorê li ser wî bike. (Li Qur'anê binêrin, 3: 134.)

كَعْبَةٌ (al-) **ke'beh** : Ke'beh

Ew avahîya kevir kubar e ya ku dikeve di nava (mescid el heram : mizgefta pîroz) de. Ew bi eslê xwe ji hêla Melayîkan ve hatîye çêkirin û ew piştê ji hêla Pêxember Ibrahim

û kurê wî Ismayîl ve hatîye qedandin. Pêxember Muhemmed (Xwedê wî pîroz bike û aramîyê bide wî), ew ji nû ve ava kirîye. Ew xala navendî ye ya ku hemî musulman di dema nimêjê de berêxwe didine wir. (Li Qur'anê, 2: 127binihêrin)

ji bo bexşînkirin : **keffareh (kom. keffarat) كَفَّارَة (كَفَّارَات)**

Kiryarek ku ji hêla kesê musulman ve ji bo kirina xeletîyekê (wek mînak qetilkirina bi darêzorê) an ji bo bêpabendîyê (wek nimûne rojê negirtin di meha Remezanê de ji hêla hin mirovên xwedan sedem (sedembar/baxşandî) ve tê kirin. Di nav de, tiştên din hene, ku mirovê sedembar dikare di şûna negirtina remezanê de, xwarinê bide hejmarek ji mirovên belengaz an jî rojgirtin li ser çend rojan.

sondxwarin : **keffareh (kom.kefferat) al-yemîn كَفَّارَة (كَفَّارَات) اليمين**

Cezayê ku ji bo binpêkirina sondê ye.

mesogera kesê (garantîyamirovek) : **kefalet an-nefs كَفَالَة النَّفْس**

Berpîrsîyarîya ku mirovî di dema pêwîst de piştrast dike.

(چاودیری ههتیو) . lênêrîna sêwîtîyê : **kefalet al-yetîm كَفَالَة الْيَتِيم**

Lênêrîna sêwîtîyê, di warê madî û giyanî de, nimûne, li Qur'anê , 4: 2, 6 û 10 binihêrin .

كَفَالَة الدَّيْن (گهرهنتی قهرز) . garantîya deyn : **kefalet ad-deyn كَفَالَة الدَّيْن**

Mirovê garantor berpîrsîyar e ku deyn bi rengekê an awayekê din bê dayîn.

bêbawer : **keffere (yukeffiru) كَفَّرَ (يُكْفِّرُ)**

1- Ew kesê ku bêbawerîya xwe destnîşdan dike, di çerçeva kiryarên taybet de wekî înkarkirina yekîtiya Xwedê .

2- Tekfîr, ew tişta ku pabende bi şaşîyan re tiştekan dikin ku ji gunehê rabikin, an tiştekan ku ji wî tê xwestin, wekî negirtina rojîyê di meha Remezanê de.

bê bawerîyê : **kefere (yekfur) كَفَّرَ (يَكْفُرُ)**

Ew kesê ku bawerîya xwe bi Xwedê an jî fermanên wî nayînin.

bêbawerî : **kufur كُفْر**

Ev gotin bi wateya înkarkirina kirina destyên Xwedê yan redkirina desthilata Wî.

bêbawerîya zelal : **kufur bewah كُفْر بَوَاح**

Ew karê ku berevajîyê hînkirinên Islamî ye.

kefen : **(kom. akfan) كَفَنَ (أَكْفَان)**

Kincê ku ji bo pêçandina laşê mirovî tê bikaranîn.

kelam : **kelam كَلَام** . قسه

Her gotinek, çi devkî an nivîskî . Ew dikare bi wateya zimên be.

kelam-al'ilm : **كَلَام الْعِلْم**

Zanista Xwedayî: Ew di karanîna klasîk de, temsîla zanista ku bi gelemperî bi mijarên têkildar re yê ku bi taybetmendîyên Xwedê û bawerîyên Xwedayî re girêdayî ne, dike. Niha gelek kes peyva "tewhîd" an " ilm at-tewhîd " bikar tînin.

gotinên Xwedê : **kelam allah كَلَام اللَّهِ** . (وشهكاني خودا)

Qur'an ji peyvên Xwedê ye ku ew bi rêya Gabriyel re bo Pêxember Muhammed (nimêj û silavên Xwedê lê be) hatîye şandin .

gotina yekdestiyê : **kelimet at-tewhîd كَلِمَة التَّوْحِيد** (وشهی یهكخستن)

Ew şahidîyê dike ku ji Xwedê pê ve tu xweda tune ne.

daxuyanîya baweriyê : **kelimet aş-şehadeh** كَلِمَةُ الشَّهَادَةِ

Dibêjin: "aşhedu an-la illaha illa-llah we aşhedu anne muhemmeden rasûlu-llah." (Ez şhadim ku ji xwedê pê ve ti xwedayê din tune ne. şahid im ku Muhemmed peyxemberê Xudê ye).

gotina xweş : **kelimeh (al-) aţ-ţeyyibeh** الكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ (وشه باشهكه)

Peyva baş an şîretkirin. (Li Quranê 14:24 binêrin)

axaftvan bi Xwedê re : **kelîm allah** كَلِيمُ اللَّهِ (قسه كهر له گهل خودايه)

Wateya vê yekê ev e ku ji hêla Xweda(Allah) ve hatîye vegotin. Di nivîsarên îslamî de, ew behsa Pêxember Mûsa dike, ku Xwedê bi wî re li çiyayê Sînayê peyivî ye. (Li Quranê 4: 164. binêrin).

كُلِّيَّاتِ الْخَمْسِ : **kullîyat-al al-xems** پێnc gerdûn

pênc xalên pêwîst .

كُنْيَةِ : **kunyah** paş nav

Sernav ji kesekî re tete dayîn.

sûreya şikeftê : **kehf (sûret al-)** سُورَةُ الْكَهْفِ

Ev sûreya 18ê ya Qur'anê ye, sernavê xwe ji çîroka 'mirovên şikeftê' werdigire (ciwanên ku li şikeftê digeriyan ji ber baweriyên wan ew ji şikeftê dûrdikevin û bi mûcîze 309h salan razen(radizan)e. Ev bûyer di di(ayetên 9-22)ê de. Gelek tê pêşniyar kirin ku: her Inê vê Sûreyê bixwênin. Bîranîn û xwendina deh ayetan ji destpêkê an jî ji dawîya Sûrê ve ji bo ku yekî ji Mesîshî derew biparêze, li gorî Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be).

دِرُوكِر : **kehaneh** كَهَانَةُ

Ew kesê ku îdîya dike ku ew bi pêşerojê dizane. Ew Musilmanan hişyar dike ku ew xwe ji wî bo mebesta şîretbûnê dûr bidin. Li ser Musilmanan hatîye qedexe kirin ku ew serdanîya dirûvkerî(kehaneh) bikin an ku ew bi gotinên wan bawer bikin.

sûreya al-kewşer (pirbûn): **kewşer (sûret al-)** سُورَةُ الْكَوْثَرِ

Ev sûreya 108emîn a Quranê ye, ku sernavê wê ji peyva ayeta yekê tê wergirtin. Kewşer bi cûrbecûr tete şîrove kirin mîna gotina "pirbûn" û ew navê çemekî taybet e li Bihuştê.

(J)

Ji xeynî Xuda ti xwedayên din tune ye : **la 'ilaha ill-allah** لا إله إلا الله
Ev înkarkirina hebûna her celebê xwedaka ye ji bilî Xwedê. Ew dirûşma Islamê ye.

la hewle we la quwwete illa bi-llah لا حول ولا قوة إلا بالله

Hêz tune lê ji xwedê tene heye.

Ev gotin tîpeka duyê ye ku pir hatîye pêşniyar kirin. Nemaze di demên dijwar de.

Lat : **Lat (al-)** اللات

Navê pûtekekî ye ku di Erebanê de dihat parastin.

Xwedê nasî : **Lahût** لا هوت

cilê hecê : **libas al' -ihram** لباس الإحرام

Cilên taybetî in ku hacî wanli xwe dikin.

Ez bi dilovanî bersîva te didim, Xudayê me : **lebbeyk allahumma** لبيك اللهم

Ez bi dilsozî bersîva fermana we (an banga we) didim. Ev gotin pir caran ji hêla hacîyan ve tê dubare kirin.

leşewiy (گهمز هکان) . pedû (ziman û banê devî) : لثوي

Ev hilberîna dengên ku ji zimên li ser banê dev tê vegotin, an nêzî çira alveolar dibe, wek t, d.

lehd (kom. luḥūd) (گورستان) . goristan : لحد

Ev parçeyek kûreyek e ji gorê ya ku kelaş tede tê danîn. Kengê ku gengaz be, kavayiyek ji alîyê goristanê ve tê kolandin.

leḥm al-xinzîr (گوشتی بهراز) . goştê berezê : لحم الخنزير

Xwarina Goştê berêz û her parçek ji laşê wî (bikaranîna) wî li ser Musilmanan hatîye qedexe kirin.

luxuf , lixaf (tek. luxfeh) (أخاف ، أخفة) : kevîrên spî : لُخْف

Koçên spî carinan di rojên destpêkê yê îslamê de ji bo nivîsînê dihatin bikaranîn.

luzûm (نزوم) : pêşesert . لُزُوم

Tevlêbûn şertekî pêşîn e.

leṭîf (al-) (نهر مترين) . herî nerm : اللطيف

Taybetmendîya xwedayî ye. Yê ku pir dilovan, pir nerm û xweşbîn e. Li Qur'ana Pîroz, Al-Hec (22): 63, Şura (42): 19. binihêrin) .

le'neh (نهفرت) . nifir . لعنة

Dûrketina ji dilovanî û bereketa Xwedê .

li'an (نيران) : nifirkirin

"Mula'eneh (ملاعنة) " (Li Quranê , 24: 6-9 bibînin).

leḫw (بيمانا) . bêwate . gotûbêja bêkêr : لغو

Di rewşa sondê de, ev tê vê wateyê ku sond bêhemdî hatîye gotin.

Luqman : لقمان

Zilamek zana ye(zana), dilovane(xwedêtirse). di Quranê de hatîye destnîşan kirin, 31

sûreya Luqman : **luqman (sûret) سُورَةُ لُقْمَانَ**

Ev Sûreya 31ê(an) a Qur'ana Pîroz e, sernavê wê ji navê zilamekî pîroz û şehreza hatîye girtin . Luqman gelek hînkirinên şehrezayiya gerdûnî pêşkêşî kurê xwe kirîye (ayetên 13-19). Di nav ayetên ku bi piranî têne qewirandin ayetên ku dilovaniyê di têkiliya bi dêûbavan re hîn dikin, heke ew nebawer bin û dixwazin di baweriyê de me bixapînin, lê bêyî ku guhdarîya wan di wê de hebe (14-15).

bastard : **leqîṭ لَقِيط**

Zarokeke ku dêûbavên wan ne diyar in.

لَمَزَ (يَلْمِزُ) (سَلَّوْر) . derew . îftira : **lemeze (yelmiz)**

Ji bo dîtina xeletîyê bi yên din re an bi neheqî li ser wan bipeyivin, rasterast an bi nîşan, ev ji hêla Qur'anê ve hatîyê tawanbar kirin (49: 11).

لَمَمَ (يَلْمَمُ) (لَمَم) : gunehên piçûk

Sûcên (Çewtiyên) piçûk: Tawanên piçûk ên bêhemdî yên ku bi "keba'ir" û "fewahiş" (gunehên mezin) re berevajî dike.

لَهُو الْحَدِيثُ (لَهُو الْحَدِيثُ) (لَهُو الْحَدِيثُ) : gotûbêjê bêxêr(vale) . (گفتوگۆی ناتموینراو "بیناکام")

Islam ji şopindarên xwe re dibeje ku wextê xwe di tiştên bêkêr de wonda nekin, tevî nîqaşên pûç. (Li Qur 'an, 31: 61. binihêrin) Di vê wateyê de ew bi " leḫw " re mîna hev e.

لَوْحَ الْمَحْفُوظِ (لَوْحَ الْمَحْفُوظِ) (لَوْحَ الْمَحْفُوظِ) : tabloya -parastinê

Daxuyana ku ji hêla Xwedê ve tê parastin. Danîna hemî biryar û rêzikên Xwedê yên ku Xwedê ji destpêka afirandinê ve ferman kirîye. (Li Qur-an, 85: 22 binihêrin).

لَوْطِي (لَوْطِي) (لَوْطِي) : hevzayendker . (هاورمگن باز)

لِوَاطٍ (لِوَاطٍ) (لِوَاطٍ) : hevzayendî . (هاورمگن)

Hevzayendî di Islamê de gunehek mezin tete hesabandin. (Li Quranê, 26: 160-174 binêrin).

لُوطٍ (لُوطٍ) (لُوطٍ)

Navê Pêxemberê ku xwarziyê Pêxember Ibrahîm (nimêj û silavên Xwedê lê be) bû, tê gotin ku ew ji bo kesên yên hevzayendî dikirin re hatîye şandin, û ji hêla Xwedê ve bi tundî (dijwarî) hatine cezakirin. (Li Qur` an, 26: 160-174 binêrin).

sûreya şavê : **leyl (sûret) سُورَةُ اللَّيْلِ**

Ev sûrta Qurana 92ê ye, ku sernavê wê ji peyva ayeta yekemîn tê girtin. Ev herdu ayet bi sondê destpêkiriye (bi şev, gava ku wî duniya tarîkir. Û di dema ku roj derdikeve).

Di çarçoweya dîmenên gerdûnê û cewherê mirov de, sureh rastiya xebat û xelatê biryar dide, û ev rastî celebek xuya ye, û xuyangên wan du reng in, û du alî ne. Xwedê bi diyarde û rastiyan berevajî mirovên ku sond dixwin e, ku mirov li rê û rêbazên cihê cuda digerin, rêyên wan cuda ne û ji ber vê yekê xelata wan jî cuda ye. ji ber vê yekê kesên qenc ne wek yên xerab in, û rêberî ne mîna xapînokiyê , û rastî ne mîna bi şaşîyê ye, û yê ku dide û dilsoziyê ne mîna kesek e ku derewkar e..... her kar cezayê xwe heye.

لَيْنِ ، حَرْفٍ (لَيْنِ ، حَرْفٍ) (لَيْنِ ، حَرْفٍ) : nîv dengdêr

nîv dengdêr , wek: y . w .

لین المعاملة **lîn al-mu‘ameleh** : nermbûna danûstendinê (نەرمبوونی ئالوگۆر)

Bi renek xweş û nerm bi yên din re tevdigerin.

لین القلب **lîn al-qelb** : nermbûna dil (نەرمبوونی دل)

Ew dibe ku dilovaniyê jî destnîşan bike.

لین القول **lîn al-qewl** : nermbûna axaftinê (نەرمی قسهکه)

Bi mirovan re bi rênçikên bedew û bi gotinên baş biaxifin.

(A)

sûreta sifrê : **ma'ideh (sûret al-)** سُورَةُ الْمَائِدَةِ

Ev sura pêncemîn e ku dikeve di nava Qurana Pîroz de, ji çîroka Mesîh û şagirtên wî û sifra xwarinê ya ku wan daxwaz kiribûn (Hejmarên 110-120ê, nemaze 112-115ê). Di vê babetê de bi taybetî di vê sûreyê de diyar dibe, kîjan heywan goştên wan ji bo musulmanan tê xwarin (ayeta 3ê). Di ayeta 3ê(an) de. Di vê beşê de, em rêzîknameya dadmendî û têgihîştina dadperwerîyê bi yên din re ravedikin, ku ta dijminan jî dide ber xwe(di nav de dibînin) (ayeta 11ê).

Ayetên dawîn ên vê sûrê raporekî li ser Issa (nimêj û silavên Xwedê lê be) eşkere dike û nemaze bangewazîya mirovan a ku wî û dayika wî wekî xweda li kêleka Xwedê di Roja Vejinê de dibînin. (li Quranê 5: 116-117ê bibînin).

dadmendiya aşitiyê; qeydkar : **ma'zûn** مَأْذُون

Ew behsa zilamekî desthilatdar ku zewacên olî pêk bîne .

hat ragihandin : **ma'sûr** مَأْثُور

Ev peyv bi wateya tiştêkî, wek mînak nimêjê an bêjeyê tê, a ku ji berê ve hatibû ragihandin, bi gelemperî ji hêla Musilmanan ve hatiye pejirandin. (Li 'aşer ê binihêrin).

xwerû : **majid (al-)** الْمَاجِد

Taybetmendiyeke xwedayî ye. Ew kesê ku rûmetdayîna(rûmetdariya) rast heq dike.

Marut مَارُوت

Yek ji wan du milyaketên ku ji aliyê xwedê ve ji bo mebesta dadperwerkirina mirovan hatibûn şandin ku bi rêya destûrdana Harut û Marut wan fêrî sêrbaz bikin. Li Qurana Pîroz, Al-Baqara (2): 102 binêrin .

dewazina Xwedê ! : **ma şa' allah** مَا شَاءَ اللَّهُ

Biwêjî, bi wateya "Xwedê bixwaze" tê, bi gelemperî ji bo vegotina heyranîya tiştêkî ku tête bikar anîn, bi nîşankirina sedema rastîn a vê yekê, (Xwedê). Ev pratîkeke baş e ku mirov di her carê de vê vegotinê ji bo kesê Musilman ku ji tiştêkî hez bike bibêje.

sûreta alîkariyê : **ma'ûn (sûret al-)** سُورَةُ الْمَاعُونِ

Ev sûreta 107ê ji Quranê ye ku ji peyva ayeta paşîn hatiye girtin. Peyva ma'ûn bixwe bi wateya alavên xwarinê tê , da ku di xwarinê têde pêşkêş bike.

Di vê sûrê de, balê dikişîne li ser olê di wateya pratîkî de ku alîkarîya sêwî(bêkesan) û belengazan bike .Peydakirina erka olî ye ji bo nimêja xwe bike, û her weha da ku mirovan ji karên xêrxwazîya durûtî dûr bixe, ji bilî vê yekê, alîkarîya hewcedaran di jiyana xwe ya rojane de bike.

مال (أموال) : **mal (kom. 'amwal)** (پاره)

Dirav û Xwedanî. Pir caran wekî mal tê bikar anîn.

مالِك : **malik** (خالون)

Peyv ji "malik" ya xwedîtîyê tê. Em vê peyvê bi wateya "sura al-fatiheh" de (Sûreta vekirinê) dibînin û her weha di gelek sûreyên din ên Quranê de jî dibînin.

: **malik al-mulk** مَالِكِ الْمُلْكِ

1-Taybetmendiyeke Xwedanî ye. Mîrê gerdûnê an şah padîşah. (Li Quranê binihêrin, 3: 26.) Car carinan em guhdariya "malik al-mulk we al-melecut" dikin û dibihîzin.



2- Navê cerdevanê (parêzvanê) dojehê. (li Quranê, 43: 77binêrin).

3-Şopandinarên (Peyrewên) Dibistana Malik, yek ji çar damezrênerên dibistanên sereke yên Islamî ye.

Malikî, dibistana Mallikî : **malikîy (kom. malikîyeh)** (مالكي(مالكيّة)
Ramanê vê dibistanê bi gelemperî li Afrîkayê belav dibe.

pereyê destûr: **mal al-muteqewem** مال المتقوّم
Tiştên dewlemendîyê yên ku xwedanê nîrxê bazirganî ne li gorî şeriyetê. Dibe ku hin mal heye ku nîrxê xwe yê bazirganî li Musilmanan tune ye lê ji bo ne-Musilmanan jî qîmeta wan heye. Mînak: şerab û goştê berêz hene.

şopdar : **ma'mûm** مأموم

Kesê ku li peyî rêberê nimêja civata, nimêjê dike.

(ناستهنگهكان) . pêşlêgirtina sedemê, astengî : **mani'** مانع
Tişteke ku rê li ber pêkanîna îbadetê digire, wekî mînak pêşî lê digire ku Misilmanek nimêja xwe bike an destên xwe bidin Quranê.

parastin an lêxwedîderketin : **mani' (al-)** المانع
Ewe yê ku îbadetên xwe diparêze, an tiştê ku ew dixwaze, paşde dide.

mirin. wêran kirin : **al-mu'tefikat** المؤتفكات
Ji gundên gelê Lût re Mutafikat hatîye gotin, ew bi wateya zivirandin û hilweşiyandîna, an gunehdarîya ku wan cezayê Xwedayê bilind heqkiribûn, tê. Hin zanyar hene ku ew bawer dikin ku Mutafikat, peyvek gelemperî ye, ji bo mîletên ku Xwedayê bilind ew ji ber gunehên wan û bêbawerîya wan; ew li ser banga Xwedayê bilind hatine hilweşandin, û di nav wan de gelên Semûd, gelên Mediya, gelên Add û yên din jî hene, û hin ji wan jî hêla Xwedayê bilind ve bi dengê hatine êşkence kirin û hin ji wan jî bi rêya bayê (stêrîkê)re hatine êşandin(êşkence kirin).

paşxister (derenger) : **mu'exxir (al-)** المؤخر
Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Ev gotin ji kesê ku tiştan derengî dixwe û karên xwe li gorî daxwaza(vîna) dide paş.

(پارهی دواکهوتو) . dravê dereng ketî : **mu'exxer aš-šedaq** مؤخر الصدق
Di pir rewşan de, zava parçekî ji qelenê ji bo jina xwe, paşînde dike, ku ji dikare di dema veqetandinê vî qelenê bixwze an li ser daxwazîya wê were dayîn.

muezzin (gazîkar) : **mu'ezzin** مؤذن
Ew kesê ku banga nimêjê dike da ku mirovan li ser dema nimêjê agahdar bike.

dilê wan berhev dike : **mu'ellefeh (al-) qulûbuhum** المؤلفة قلوبهم
Dilên wan bi kerem û dilovaniyê xwe dikşîne Islamê.

Ew yek ji wan heşt kategoriyan e ku Xwedayê bilind di Pirtûka xweya Pîroz de behs kirîye û ew in ku di Islamê de dravê zekatê li wan diçe.

Ew mirovên ku ketine Islamê bêyî ku Islam di dil û giyanên wan de were îsbat kirin, ango wan Islam qebûl kirine, lê Islama wan hîn jî nazik û lawaz e, û bandora wan li ser gelê wan heye, ji ber vê yekê ji wan re zekata dravî tê dayîn heya ku ew di Islamê de bêne qayil kirin û piştrast kirin. Xwedeyê mezin dibêje:

{إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ} At- Tewbe : 9 : 60.
 çavkaniya ewlehiyê : **mu'min (al-)** المؤمن

Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Yê ku ji xulamên xwe yên perwermend ewlehî peyda dike, û hemî afirandina xwe ji agirê Dojehê diparêze.

مؤمن (مؤمنون) **mu'min (kom. mu'minûn)** (بawermend "باوهرداران")
 Di wateya Islamî de, bi wateya kesê ku bi temamî bi îslamê bawer kirîye.

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ **mu'minûn (sûret al-)** sûreta bawermendan
 Ev Sûreta 23ê ya Quranê ye. Ewi bi vî navê mezin hatîye destnîşan kirin, ji ber ku ew bi taybetmendiyan bawermendên ku bi serkeftin li vê dunyayê û di ya dawînê de bi dest xistine.

مُبَاه (مُبَاهَات) **mubaḥ (kom. mubaḥat)** destûr (kirin an tişt)
 Tişteke ku ji hêla olî ve hatîye destûr kirin, an jî ji hêla wê ve nayê qedexekirin. Rêza gelemperî ev e ku eger tiştên ku bi destûrê; ta ku ew bi eşkereyî an jî nexşandî di Qur'anê an sunnetên Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) de ne qedexe bin.

مُبَارَك **muberek** (پيروزه) . pîroze
 Kesek an tişteke ku bereketa Xwedayî standbibe. Ji ber vê yekê ew dikare bibe çavkaniyeke bereketê. Ev peyv di pîrozkirina kesên din de tête bikar anîn, wek "zewaj mubarak".

مُبَاشَرَة **mubaşereh** : têkiliya şexî
 Têkiliya fizîkî: Ev yek amaje bi dema ku mêr bi laşê jina xwe kêfxweşî dike; ango ew di dema dewra heyvane de bilî têkiliya zayndî, bi têkiliya fizîkî radibe. Mêr vê yekê di dema mehane de bi jina xwe re dike .

مُبَاهَلَة **mubaheleh** : daxwaza beramberî hev
 Ev peyv ji lêkerê "ibtihal" tê: ango duakirin an bereket ji bo Xwedê. Ev bêje behsa bûyera ku Xwedê têde fermanê li Resûlê xwe dike, (nimêj û silavên Xwedê lê be). Mebest jê hemberî berameberiya kesayetiyên navdar ên Xiristiyan ên wê serdemê li ser pîrsa dîtina wan li hemberê Xwedê di çerçûva dîtina cîhanbîna Islamî de, ye . (Li Quranê binihêrin, 3: 61).

مُبْتَدِع **mubtedi'** (نۇڤەكەر) . afirîner (دروستكەر . داهینەر)
 Ew kesê ku helwestên (pratîkên/karên) wî ji hêla olî ve naye pejirandin ku ew wan wek parçekî (sûrekî) baweriyê dihesibîne.

المُبْدِئ **mubdi' (al-)** : destpêker (دهستپێکەر)
 Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Yê ku her tişt ji netiştêkî afirînerdî ye.

مَبْرُور **mebrûr** : xweşkirin . pir baş . békêmasî
 Têgeh bi gelemperî bi "Hac" re tê bikar anîn ku ew bi wateya hecîbûna ku baş hatîye çêkirin tê , bi rêya dîrxistina hemî kiryarên ku wê pûç dikin.

مُبْطَل (مُبْطَلَات) **mubṭil (kom. mubṭilat)** : betalkirin
 Tiştê ku îbadetê an wekî wê betal dike, wekî xwînrijandina ku avdest betal dike, ku ji bo nimêjê hewce dike ku carek din avdestê bike, an jî di dema nimêjê de bi dengê bilind bikene, ku ew nimêja yekê/î pûç dike.

متاع الحياة الدنيا : **meta'al-ḥayat ad-dunya** kêfên cîhanê :

Nîşana kêfên demkî di vê jîyanê de, berevajî kêfên herheyî di jîyana dawîn de.

جنا بى كىنچى وىكىرى يان ا كى وى وىمىلانىيى : **muterberrih** مُتَبَرِّجَة

Ev têgeh behsa jina ku li ber mêrên xerib rêzê li qaîdeyên cilûbergên Islamî nagire, bi danxûyakirina parçeyên laşê ku diviyabû nixumandîba û zînet(spehhîtiya) xemlandina li ser laşê xwe nîşan bide. (Li Qura'a 24: 31-60 binhêrin).

مُتَحَبِّبَة : **muteḥjibeh** (پۆشراو) . jina nuxomandî :

Ev têgeh bi gelemperî tete bikar anîn daku jina musulman rêzikên îslamî "hîjab"ê hilgire, ku ev tê vê wateyê ku hemî laş, di nav de porê serî jî, di hebûna mêrên xerîb de, ku diviyabû nixumandîba . (li Quranê, 24: 31and 60; û 33: 59 ji bo vê biryarê di hin waran de, binêrin). Berevajiyê vê peyvê ew "mutterberrih" e.

مُتَرَدِّبَة : **mutereddiyeh** ajalê mirî ji daketinê :

Mirina ji bilindketinê. Ajalên ku ji cîhekî bilind dikeve, mîna ji çiyakî an dîwarî, newalekî an dikeve bîrekî ku ji sedema vê bilindketinê dimire. goştê wî jî qedexe ye ku musulman wî bixwe. (Li Quranê, 5: 3 binihêrin) .

مُتَشَابِهَة (مُتَشَابِهَات) : **muteshabih (kom. muteshabihat)** pir wate :

Peyva pirwate. Ev gotin ji bo vegotina ayeta (ên) ya Quranê hatiye bikaranîn ku gelek şirovekirin an pêkanînek gengaz e tê bikar anîn.(Li Qur`anê, 3:7 binêrin).

مُتَصَوِّف : **mutesewwif** sufi :

Yê ku şewaza sofîgeriyê(sufîzmê) dişopîne ku jêhatîbûnê dike daku xwe paqij bike û bikaribe têkiliyê bi Xwedayêxwe re bike.

المُتَعَالِي (بىرزايى) : **mutetalî (al-)** bilindehî :

Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Yê ku li ser her tiştî bilindtir e.

المُتَكَبِّر (خۆبەزىزانى . سەربەرز) : **mutekabbir (al-)** serbilind, quretî . tirmezin :

Taybetmendiyeke Xwedêndayî ye. Yê ku xwe di her cûrê de bê kêmasî, dibîne.

مُتَمَتِّع : **mutemetti'** hec di dema azad de :

Kî di mehên Hecê de; di seredana Hecê de Umreh jî dike , û bi hatina wî re li Mekke, ew dibêje "lebeyke umreh", û li dora wê digere û li Umrehê digere, piştî porê xwe kurt dike û ihramê xwe dişkîne, di roja heştêmin a zu al-hecceh de, hecî Heca ferz dik û dibêje, "lebeyke hecce)," û ew ê hemî kirinên hecê bikin. ("temettu'" bibînin).

مُتَّفِق عَلَيْهِ : **muttefeq 'eleyh** lihevhatî :

Ev yek ji "Hedîsê" re tê gotin ku ew hem li nik al-Buxari û hem jî musulman hatiye ragihandin; Ji ber vê yekê, herdu lihevhatine an bi hev re ew pejirandine. Ev yek dihele ku metna(nivîstok) Hedîsê xwe di pîvanên pilebilind û binirx û pêbawer de bibîne .

مُتَّقِي (مُتَّقُونَ) : **mutteqî (kom. mutteqûn)** ji Xwedê-bitirse . olî :

Kesê ku bi bîr tîne ku Xwedê her dem li wî temaşe dike; Ji ber vê yekê, ew baştirîn tişt yê ku Xwedê şa dike, dike. Ew jî kesek e ku ji cezakirina xwedayî ditirse, û hewl dide ku xwe ji wê biparêze. (wek mînak. li Qur 'anê, 92: 5 – 2:2 binihêrin).

مَتْنُ الْحَدِيث : **metn al-ḥedîs** nivîstoka Hedîsê :

Nivîsara sereke ji bo şopandina Pêxember Muhemmed, (nimêj û silavên Xwedê lê be).

المَتِين (al-) : **metîn** hêzdar . xurt :

Taybetmendiya Xwedayî . Hêza ku tixûbên wan tune ye.

domawatir (baş ragihandin) : **mutewatir** مُتَوَاتِر

Ev hedîs heke zencîreke baş ji vebêjan(çîroknûsan) li dora xwe hebe, ew domdar e, pir çavkanî ye û xwedanê pêbaweriya bilind e.

bawermendiyên weqfê : **mutewlly** مُتَوَلَّى

Mutewwif. Imamê taybet, yên perwerdekirî ne ku di dema hecê de alîkariya heciyan dikin.

مَثَانِي (دووباره) . dubare : **meşanî**

Dubare, ev têgeh di Quranê de amaje bi ayetên ku bi gelemperî tene dubare kirin, dike.

مِثْقَال (مِثْقَال) (kom. meşaqil) **mişqal**

Tête gotin ku giraniya wê bi qasî 72 hebî ye (nêzîkê 4,5 gramî). Dibe ku ew hinekî kêman jî zêde be. Ew bi wateya giraniyê di Qurana Pîroz de hatiye (mînak: 99: 7-8).

سُورَةُ الْمُجَادِلَةِ (سُورَةُ الْمُجَادِلَةِ) : **mujadileh (sûret al-)**

Ev sûreta 58ê a Qur'anê ye, ku navê xwe ji naveroka ayeta yekemîn digire, Ku Xwedê ji jinika ku di derheqê mêrê xwe de ji Xwedê re gilî dike û gilîye wê hatibû bihîstin. Ew bi şeweya têkez dest pêkiribû: " hat bihîstin." Gotina Xweda di her ayeta Surê de tê gotin. Ev sure ji deh sureyên medenî yên yekem tete hesibandin ku tê de têtikiliyên civata nû ya îslamî li bajarê Pêxember a serbixwe ji hêla hukumê xwe ve tete behs kirin, û vê surê behsa lezginîya bersiva Xwedê ji bo berbiçavkirina pîrsgirêkên civakî û birêvebirina mijara yasayê ya têtikildarî wê, kiriye. Vê Surê bi gelek destûrnameyên qanûnî yên wek biryarên zihar û gunehkariyê yên ku ji bo xuyangkirinê hewce ne, rêza îlahî, şewirmendên meclîsan û dayîna xêrxwaziyê gava ku gazî peyambar û kêmbûna hezkirina ji bo dijminên Xwedê bi tîştên din re, kiriye,

مُجَاهِد (شهر كمر) . şervanê doza Xwedê : **mujahid**

Yê ku ji bo doza Xwedê şer dike.

مُجَاهِر (مُجَاهِر) . gunehkarê wêrek : **mujahir**

Gunehkarekî ku gunehkariyê bi gelemperî dike yan jî wan eşkere dike, bêyî ku jê şerm bike.

مُجَاهِرَةٌ بِالْمَعْصِيَةِ (مُجَاهِرَةٌ بِالْمَعْصِيَةِ) : **mujehreh bil-me'siyeh**

Xuyabûna gunehan di nav mirovan de.

مُجْتَهِد (خبر باتكار) . dadger serbixwe : **mujtehid**

Dadgeheke ku biryarên serbixwe di mijarên qanûnî an teolojîkî de dide, li ser bingeha ravekirin û pêkanîna bingehên sereke ên derxistina yasaya îslamî.

مَجْلِس (مَجَالِس) الذِّكْر (مَجَالِس) : **mejlis (kom. mejalis) ez-zîkr**

Komek mirovên ku bi hev re rûdinin da ku Xwedê bi awayên cûda bibîr binin, mînaka xwendina Quranê.

مُجْمَل (مُجْمَل) . tevahî : **mujmel**

Ew wêdetirî(pir) wate ye; zeyetirî yek watê ye .

مُجْهَر (مُجْهَر) . dengê stûr : **mejhûr**

Têlên dengî girtî ne ; Gava ku hewa di nav wan de derbas dibe ew dengdar tene hejandin(dilerizin) : b, z, g , d.

مَجُوسِي (مَجُوسِي) : **mejûsiy (kom. mejûs)**

Baweriyek ji Mazdakî, şopînerê perestgeha agir.

(وهلامدەر هوه) . bersivanê bilind : **mujîb (al-)** المُجِيب

Taybetmendiyeke Xwedayî ye . Yê ku bersîva dua û bangên xulamên xwe dide.

(شكودار) . herî-birûmet : **mejîd (al-)** المَجِيد

Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Yê ku herî bi rûmet e. Ev Gotin ji bo danasîna Quranê jî têtê bikar anîn. (5: 1)

ezmûna wijdanî : **muḥasebet an-nefs** مُحَاسِبَةُ النَّفْس

Lêpirsîna kar û tevgerên kes di gorî hînkirinên olî de.

: **muḥtesib** مَحْتَسِب

1-Ew kesê ku ne li bende xelatê ye: ew ne li benda xelatên mirovan ye, lê ji bo Xwedê tenê tiştan dike.

2-Çavdêrê bazarê. Keseke ku ji hêla dewletê ve hatiye erkdarkirin da ku dilsoziya bazirgan û bazirganan di danûstendinên wan de biparêz e. Di demên nûjen de ev peyv ji bo polîsekî moralyane têtê bikar anîn; ew rastiya karûbarê rastîn a mirovan dinirxîne.

mamostetiya Hedîseyê : **muḥdiş** مُحَدِّث

Zanyarê Ahadîsên: (gotin û kevneşopiyên Pêxemberê Muhemmed, xweda wî pîroz bike û aştiyê bide wî).

muḥdiş مُحَدِّث

1-Rengê bêpaqij / nepak : Yê / a ku tiştê kirî ye ku wî nepak bike. ("hedeş 'akber" û "hedeş' asxer" binihêrin).

2-nûveker : Kesek ku nûvekirinan di olê de dide hev.

nîskê dua : **miḥrab (kom. meḥarîb)** مِحْرَاب (مِحْرَابِيب)

Cihê nimêjê li mizgefta ku mele dema civatan pêşeng dike, radiweste.

muḥerrem مُحْرَم

1-Qedexekirî : Tiştê ku ji hêla olê ve hatîyê qedexekirin.

2-Pîrozî : Ew jî navê meha yekem a salnameya Îslamî ye.

muḥerrem (kom. muḥerremat) (مُحْرَمَات) مُحْرَم

werzêra ihramê : **muḥrim** مُحْرِم

Zilameke ku pêça hecî (cilên ihram) li hecê li xwe dike. ("ihram" binihêrin).

pêwendiyek ne ya zewaciyê : **muḥrem (kom. meḥarim)** (مِحْرَم) مُحْرَم

Ji bo xizmên ku qedexe ye ku di nav hev de bizewicin, wek bav, dayik, xwişk, bira, dapîr, dayik.

asteng kirin : **muḥşer** مُحْصِر

Hecî nikare rêwîtiya heca xwe bidomîne

mêr zewicî : **muḥşin** مُحْصِن

Zilameke ku caran(berê) zewicî bû .

jina zewicî : **muḥşeneh** مُحْصِنَةٌ

Di Qur'anê de, ev têgeh ji bo danasîna jineke zewicî, azad, an jî rûmeteyî têtê bikar anîn (Qur'anê, 4: 24-25).

muḥşî (al-) الْمُحْصِي

Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Ya ku her tiştî tomar dike an hesabê digire.

legalizer : **muḥkem (muḥkemat)** (مُحْكَمَات) مُحْكَم

Ew ayetên Quranê yên ku tenê şîroveyekî hildigire.

Muhemmed : **muḥemmed** مُحَمَّد

Navê Pêxemberê Islamê ye. Wateya "Kesek pesindar" e. Ew di sala 570ê- de li Mekeyê hatiye dunayê(ji dayik bû ye). Ew piştî ku bi giranî veguhestina peyama xweya îlahî qedand, di 63 saliya xwe de li Medîneyê çû rehmetê. Aêweyek ji Pêxember re bi vî navî di gelek ayetên Qurana pîroz de tête dîtin, her çend ew bi gelemperî wekî "Pêxember" û "peyxemberê Xwedê" tê binav kirin. (wek mînak, li Quran, 33: 1, 6, 21, 28, 30 binihêrin)

sûreta Muhemmed : **Muḥemmed (sûret -)** سُورَةُ مُحَمَّد

Ev sûreta 47ê a Qur'anê ye, ku sernavê xwe ji navnîşa Pêxemberê Muhemmed (Xwedê wî pîroz bike û aştiyê bide wî) digire bi navê di ayeta 2ê de. Yek ji şîrovekaran destnîşan dike ku "sûreta heyî li ser hewcedariya parastina li hemberî dijminên derveyî ye; ji hêla cesaret û pevçûneke dijwar, û [sûret] ku ji sala yekem a Hicrayê ye; dema ku Musilman bi êrişa ji Mekkeyê di bin xetereya tunebûnê de bûn.

مَحْظُور (مَحْظُورَات) : **meḥzûr (kom. maḥzûrat)** (قعدة مكرأوه) . karê qedexekirî :

Çalakiyek qedexkirî ye, nemaze ji ber hin rewşan, wekî lixwekirina kincê ku ji zilamekî re hatîye dirûtî, an nêçîra herama "ihram" di dema Hecê de.

mehane . kinc : **meḥîḍ** مَحِيض

Rewşa mehanê . Di derheqê nêzîkbûna jina xwe de di dema mehanê de . li Qur' anê 2: 222 binêrin.

المُحْيِي (ال- muḥyî) : **muḥyî (al-)** (ژيانهوه) . jiyanvan :

Taybetmendiyeke Xwedayî ye . Ya ku jiyanê dide.

مُخَالَعَة (مُخَالَعَة) : **muxale‘eh** daxwaza jinberdanê . xwastina berdanê :

Jinek ku ji hevserê xwe veqetandinê dixwaze, bi gelemperî jê re tazmînatê dide, ji bo nimûne, ji bo lêçûnên ku pêk hatine.

مَخْرَج الحرف (مخارج الحروف) : **mexrej al-ḥurf (kom. mexarij al-ḥurûf)** cihê bilêvkirinê:

Di dengnasî de, Ev tê wateya xala ku hewa jê direve dema ku em tîpek (tîp / dengek) bilêv dikin, wek mînak (b) ku cihê bilêvkirinê lêv in.

مَخِيْط (مَخِيْط) : **mexîṭ** celê dirûtî :

Her perçeyek cilan yê dirûtî. Heciyê mêr ne hewce ye ku di dema Hecê de cilê wusa li xwe bike.

مُدّ : **mudd** مُدّ

Pîvaneke hişke a genim e, bi qasî ku mîqdara ku du destan bi hev re dagirtî ye (biqasî 1. 1. 032 lître).

مُدَبِّر (مُدَبِّر) : **mudebber** azadî ya qedandî :

Azadiya pîroz. Ew soza rizgarîyê piştî mirina axayî.

سُورَةُ الْمُدَّثِّر (سُورَةُ الْمُدَّثِّر) : **muḍdeššir (sûret al-)** (پيچانهوه) sûreta pêçandî:

Ev sûreta 74emîn a Quranê ye, sernavê xwe ji peyva di ayeta yekemîn de digire, li ser Pêxemberê Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) yê ku ji me re hat gotin, ew pir ditirse dema ku wî Gabriel (di teşeya xweya rastîn de) di destpêka daxistina Quranê de dît, û ku ew bi lerizîn li malê çû û ji jina xwe Xedîce (Xwedê jê razî be) xwest ku wî himbêz bike. Di destpêka sûrê de em fermanê Xweda jê re dixwînin ku Pêxemberê wî

rabe û peyama xwe belav bike, cilên wî paqij bike, dev ji hemî zulmiyê berde, û kafiran hişyar bike.

dirêjkirin : **medd** مَدَّ

Dirêjkirina dengdêr . Di pirtûkên tejuwîd de çend celeb hene ku têne vegotin in. Li jêr binêrin.

dirêjkirina normal : **medd 'aşlî** أصلي مَدَّ

Dirêjbûna normal ya dengdêrên dirêj. Ji bo wê bes e ku ew xwediyê yek ji sê tîpan be (a , w , y). Ew du heb dengên kurt ên dengdêrên tete hesibandin. Mînakî, dengdêr di erebî de "lane" (Ew nerm bû) duçend e ku dengbêj di "Ian" de (nabe).

dirêjkirina diyarî : **medd at-temyîz** التَّمْيِيز مَدَّ

"Medd el-ferq" (dirêjkirina xapandinê) bibînin.

dirêjkirina vebijarkî : **medd ja'iz** جَائِز مَدَّ

Berfirehiya dengdêra vebijarkî ya dirêj, dema ku ew peyva paşîn e û peyva jêrîn bi rawestandina glottal ("hemzeh") dest pê dike.

dirêjkirina vebijarkî veqetandî : **medd ja'iz munfeşil** مُنْفَصِل مَدَّ

Ew li dawiya peyvê tê, li dû hemzeh ku di destpêka peyva din de tê. Ji bo destûra kurtkirin û dirêjiya dema xwendinê, wê "vebijarkî" tê gotin. Pêdivî ye ku meriv wê bi tewra xwezayî (du dirêjahîyan) ve sînordar bike û meriv dikare wiya ji wê mezintir bike (çar dirêjahî an şeş dirêjahî). Ew ji hev veqetandî ye lewma ku tîpa dirêjahî di peyvekê de dibe û tîpa "hemzeh" ('a) di peyvekê din de.

dirêjkirina tîpê : **medd herfiy** حَرْفِي مَدَّ

Ew wek dirêjkirina tîpa mecburî hatiye gotin. Ji ber ku hemu tîpên yên nermî , bédeng deng (rewstandin) û nîvdengî di yek tîpa de ne. Lihevhatina xwendevanan ev e ku ew şeş dirêjahîyan bêyî dakêşin in an zêde dikan.

dirêjkirina tîpa giran : **medd herfiy muşeqqel** مُثَقَّل مَدَّ

Ew wek bêjeyekî tê, ne bi tîpeke an pir tîpan ku bi hin suran dest pê. Wekî:

الضَّالِّينَ الضَّالِّينَ ، الطَّائِمَةَ ، الطَّائِمَةَ ، الصَّخَّةَ ، الصَّخَّةَ ، Aḏ-Dalîn ، Aḏ-Ṭmmeh .

dirêjkirina tîpa sivik : **medd herfiy muxeff** مُخَفَّف مَدَّ

Dirêjkirina tîpa sivik ya mecburî di tîpên ku bi hin suryan de dest pê dike, wek Surat Al-Qealem û Suerat Q. Em şeş dirêjahîyan dirêj dikan ji bo têrbûnê.

dirêjkirina girêkê : **medd aş-sileh** الصَّلَّة مَدَّ

Berfirehiya dengdêrê ya piştî paşpirtika (hi / u) wî (ger ku / / / pêş pêşpirtika dengdêr e û cînav jî li pey her peyvan e.

dirêjkirina xwezayî (normal) : **medd tebî'ey** طَبِيعِي مَدَّ

Dirêjkirina bi yek ji van sê tîpan (a, w , y) e , dema ku digihîje hamzeh('a) an bédengiyê(rewstandin).

dirêjkirina bi darayî tê : **medd 'ariḏ lis-sukûn** عَرَضَ لِلسُّكُونِ مَدَّ

Piştî ku tîpek dirêj an tîpek nermî di dawiya peyvê de vokalek(dengdar) tê, wê hingê ev tîpa giran dibe ji bo waqfê(rewstandin) dimîne, ji ber ku waqfe naye herikan din.

Berfirehiya dengdêr dirêj dibe di dema ku ew li pêşiya peyvekê bihevrahengiya paşîn tê. Mînakî, ji bo peyva "raiiim" yek / -ê / du / du caran an sê caran ("raiiiiiiim") dirêjtir dike, lê heke em bibêjin "rahiimun" ê / / / divê ji ya paşdetir nabe.

dirêjkirina bûyerê : **medd fer'î** مَدَّ فَرَعِي

Ew ji hêla tîrêjê xwezayî an çandinî ya berbi berhêl an bêdeng ve tewra zêde ye.

Dirêjkirina dengbêjê ya berbi hin sedemên zimanî, wek bûyer di pêşiya rawestaneke glottal de, wek ku di "maa" '(av) de ku pronav jê re maaaa' ye (bi vokalek pir dirêj)e.

dirêjkirina cudakariyê : **medd al-ferq** مَدَّ الْفَرْقِ

Berfirehiya dengdana dirêj a di peyvekê de di destpêka peyvan de ji bo ku di peyvekê de lêker di moda veguhêztinê de ji peyva di rêzikeke vegotinê de were cudakirin, wek mînak "" aaaaaal'aana? " (Naha?) Li hemberê "" aal "aana" .

dirêjkirina peyva giran : **medd kelimîy muşeqqel** مَدَّ كَلِمِي مُشَقَّقَل

Ku piştî tîpên yên nermî , bêdeng(rewstandin) tête wek tîpeke hişk(dubaraye) - wek: " الضَّالِّينَ Ad-Dalîn الصَّاخَّةَ ، الطَّامَّةَ As-Saxxeh ، Aṭ-Ṭmmeh " Pêwist: Ji bo pabendbûna xwendevanan, wê yekê dirêj bikin, ku şeş tevger in(dirêjahî).aaaaaaaabbeh

dirêjkirina peyva sivek : **medd kelimîy muḥḥaf** مَدَّ كَلِمِي مُحَّفَّف

Ku piştî tîpên dirêj, di tewra herdû tîpan de tîpek dengdarek(consonant) resenî jî nayê duberkirin; Ango: bi gotinekê dilîstin; Berê: "alaan".

dirêjkirina pêdivîbûnê : **medd lazim** مَدَّ لَازِم

Celebek pêbawer ya dirêjbûna vokalê(dengar)ye. Ev nav du "madde kelimîy" û du "madd herfîy" ye .

dirêjkirina nerm : **medd al-lîn** مَدَّ اللَّيْنِ

Du heb / ê / w / û / y / ê pir dirêj têne çêkirin ku gava ew li pêşiya peyvekî rawestanî ya paşîn pêk tê, wek "xewf" (tirs) û "beyt" (xanî) heke em li ser van gotinan bisekinin. Ji ber vê yekê dikare bêjeyên jorîn "xewwwwf" û "beyyyyyyt" bêne diyar kirin.

dirêjkirina bi hev girêdayî : **medd wajib mutteşil** مَدَّ وَاجِبٍ مُتَّصِلٍ

Ku ew hemzeh('a) piştî dengdêrê, cih di yek peyvê de digere, gelo hams di nav peyvê de ye an li dawiya wê ye,

: **Medyên** مَدْيَيْنَ

Gelê Pêxember Şua'ewîb silava xwede li ser wî be. Di Erdhejekê de ji ber redkirina Şuaib û hişyariyên Xwedayê Bilind ew hatine tune kirin. Li Qurana Pîroz, Al-A'raf (7): 85-93, Houd (1): 84-95 binêrin .

(رِيسَوَائِي) . rûreşandin : **muzill (al-)** الْمُزِيلُ

Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Yê rûreşiyê dide dijminên xwe û dijminên rastiye, di vê jîyanê de bi dekanê û li axretê jî bi xemgîniyê.

dibistanek ramaniyê : **mezheb (kom. mezaḥib)** مَذَاهِبُ (مَذْهَب)

Dibistaneke Fiqh an rêgezeke ku bi ciyawaziya rêbazên xwe ve ne wek hevîn . Çar dibistanên mezin ên ramanê ku ji hêla mislimanan ve hatine nas kirin hene: Henefî, Malikî, Şafiafî i û Henbali.

semen : **mezy** مَذْي

Avika ku ji endamê zayend(kîr)tê derxistin; di gava pêlîstîandina wî der. Ne rîtuêl tête hesibandin, pêdivî ye ku ew ji avikê were şuştin. Lê ew hewce nake ku tevahiya laş bê şuştin.

parvekirina qezencê : **murabeheh** مُرَابَعَة

Ew bi wateya lihevhatina firotina bi bihayekî wekhev a sermayeya xwerû, angî bihayê lêcûnê bi zêdekirina qazancê, bi mîqdarekî hevrayî an rêjeyekî diyar de.

parêzgarê sînoren musilmanan : **murabiq** مُرَابِط

Ew kesê ku li ser sînoren axên musilmanan nobedariyê li dijî dijmin diparêze.

çavderiya xweser : **muraqebet an-nefs** مُرَاقِبَةُ النَّفْس

Çavderiya xwe dike da ku nehêle ku ew tiştên çewt bike.

renegade : **murtedd** مُرْتَدَّ

Di dema ku Muslimanek ji îslamê derkeve.

lêgerîner bertîlê : **murteşî (al-)** الْمُرْتَشِي

Kesek bertîlê dixwaze. Ev hemu: lêgerîner, navbeynkar û bertîldana "raşî" gunehkar têne hesibandin.

"bi derengî ketin" : **murji'eh** مُرْجِنَة

Murj'eh peyvên koma îslamê ne, ew ji nerîna Xerijian cuda bûn, û her weha Sunniyan di tawanbarê mezin û tiştên din ên îdeolojî de, wan got ku kesê bi yekbûna Xwedê bawer dike nikare wekî kafir were darizandin, ji ber ku dadrêsiya li ser wî di Roja Vejînê de tenê ew beryara Xwedê ye; çiqas gunehên wî jî hebin.

مَرْحَلَة (مَرَا حِل) : **merheleh (kom. merahil)** (قَوْنَاغ) . qunax

Dûrahiya ku ji bo deveyan di yek rojê de(barkirî 45 kîlometrî) tê nirxandin(texmîn kirin).

مُرْسَل (حَدِيث) : **mursel (hedîs)**

zincîra domdar (berdewamiyek): Di lêkolîna hedîsên (kevneşopên) Pêxemberî de, term peyvek " hedîs " e ku zincîra çîrokbêjan bi hev ve girê dide.

سُورَة الْمُرْسَلَات (سُورَة ال-) : **murselat (sûret al-)** sûreta şandiyar

Ev sûreta 77ê ya Quranê ye, Ew ji peyva yekem di ayeta yekemîn de tê girtin. Ew bi şêwaza sondê dest pê kiriye (والمُرْسَلَات عُرْفًا). Peyamnêr bayê ezabê(ceribandî) ne. Dûv re sûre û navbênên wê yên kurt, dûv re bilez û tund(tundûtûjî), bi pir-rêmi diçin. Dûv re ew dest bi wênekêşkirina derbeyên gerdûnî yên girseyî li ezman û erdê, ku ew dîroka roja hesab e, piştî li ser çarenûsa mîletên berê, û çarenûsa bawermend û ne bawermendan, dike. Sûre bi dîmenên hişk ên cehenimê re rû bi rû yên derewkeran re derdikevin holê.

الْمُرْسَلِينَ (نَيْرَمَرْمَكَان) . peyamberên (agahbir) : **murselîn**

Ew amajê bi Pêxemberan û peyamberên ku ji hêla Xwedê ve hatine şandin, dike. Xwedê gelek Pêxember û peyamber şandin da ku peyama yekdestdariyê ragihînin.

مُرْضِعَة (مُرْضِعَات) : **murđi'eh (kom. murđi'at)** hemşîrî

Jineke zaroka xwe an zarokeke din şîr dide .

مُرْقَق (بَارِيك) . tenik (zirav) : **mureqqeq**

Ew kêmkirina dengê tîpê ye; di dema ku ew tê bilêv kirin, Dev bi dengê tîpa dagirtî(tijî) nabe. Berevajî wê " mufexxeme" befîreh e.

مُرْوَعَة : **murû'eh** rindî, rûmet

Kesayetîya esilzade(birêz), tevlî yekparêzî û rûmetiyê.

liyayê kil : **mirwed (kom. merawid) (مرؤد (مراود)**

Darek zirav nerm e ku ji bo lêzêdekirina kihl tê bikar anîn.

: **Merwa** المروة

Girekî piçûk e li Makkeh nêzîkî Mascid-a herî pîroz a Islamê, ye (Al-Mascid al-Haram).
Sa'i Safa û Marwa bibîn.

(şagirtê sufi) . şagirtê sufi : **murîd** مُريد

Ew şagritek sofi ye ku di bin perwerdehiyê sofiyê de ye.

Meryem : **Meryem** مريم

Navê dayika Pêxember Issa ye. Di heman demê de navê Surra 19ê(an) Qur'anê ye.
Meryem di Quranê de xweş tête pejirandin, ku ew wek nimuna jinên bawermend tê dayîn (Qur. An, 66: 12).

sûreta Meryemê : **Meryem (sûret-)** سُورَة مريم

Ev Sûreta 19ê ya Quranê ye, ku sernavê wê ji çîroka Meryem û kurê wê digire. Ew bi çîroka Zekarîya û kurê ku di temenê pîr de ji dayik bûye, Yehya (Yûhenna) dest pê dike, pişt re çîroka Meryem û jiyana wê ya pakî û dilsozî û çêbûna Issa. Mûcîzeyeke ku wî di dergûşê axiftin kiriye. Ji Pêxemberên din ên mîna (Ibrahîm, Ismayîl, Irdîs...) tene xuyang kirin û hin taybetmendiyên wan di vê sûrê de tene vegotin.

firotanê ne diyarkirî : **muzabeneh** مُزَابِنَة

Cureyek ji firotina qedexekirî ye ku ew bi pêkahteke pîvandî bi madeyê nenas tê guhastin.

hevaltiya çandinî : **muzare‘eh** مُزَارَعَة

Şirketeke zirayî ye ku ew xwediyê axê diparêze; di dema ku yê din karê cotkariyê dike û cotan parve dike.

: **mezamîr dawûd** مَزَامِير دَاوُد

Pirtûka ku ji Pêxember Dawid (silava Xwedê lê be) re hatibû diyar kirin.

muzdalifeh : **muzdelifeh** مُزْدَلِفَة

Devereke ku dikeve di navbera 'Arefeh û Minayê de, ku hecî şeva berî roja dehê ya zulhceh derbas dike.

sûreta pêçandinê /şixulandinê : **muzzemmil (sûret al-)** سُورَة الْمُزْمَل

Ev sûreta 73ê ya Qur'anê ye, sernavê xwe ji peyva di ayeta yekemîn de digire, ya ku Pêxemberê Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) vedibêje. Ew yek ji Sura ya destpêkê ya Quranê ye ku ji wî re diyar bû. Ji me re tê gotin ku dema ku Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) di destpêka peywira xwe de Cibriel dît, ew ditirse û ji jina xwe xwest ku wî himêz bike. Ji ber vê yekê, ew di destpêka vê Sûrê de wekî "yê pêçanî, himêzî" hatiye bi nav kirin.

Ew di derbarê emrê Pêxember de, dibe ku nimêj û silavên Xwedê li ser wî û malbata wî bikin, da ku ew şev bi dua deras bibe, û bîhnfirehî û berxwedanê bide wî, ji ber ku ew behsa çîrokên ku li ser veger û şandina Mûsa ji bo Faraonî radiweste, dike û navnîşan dike dersên Quranê û damezrandina duayê û dayîna zekat, û dana ji bo Xwedê û lêborînê ji xwedê dixwaze.

Pêxember Muhemmed, (Xwedê wî pîroz bike û aramiyê bide wî), "çû rêwîtiya xwe ya şevê berbi ezmanê" (Isra'). (Li Qur'anê binêrin, 17: 1).

(مزگھوتی پیروز) . Mizgefta Pîroz : **mesjid (al-) al-heram** الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ

Mizgefta ku Ke'beh-ê Mekke dorpêç dike.

mizgefta al-Xeyf : **mesjid al-xeyf** مَسْجِدُ الْخَيْفِ

Mizgefta li Mina yê .

Mizgefta ziyane : **mesjid dirar** مَسْجِدُ ذِرَارِ

Mizgefta ku ji hêla durûberan ve li Medîneyê hatiye avakirin; di rojên destpêkê yên Pêxember li wî bajarî de, da ku mirovan ji beşdarbûna nimêjê dûr bixin . (Li Qur'anê binêrin 9: 107)

Mizgefta Quba ' : **mesjid quba'** مَسْجِدُ قُبَاءِ

Navê yekem mizgefta ku di dîroka îslamî de hatîyê avakirin, ji ber ku Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be), piştî hatina wî li Medîneyê, pêşî li Quba maye ”, dûv re gav bi gav berbi Medîneyê ve çûye. (li Qur` anê, 9: 108 binêrin).

Mizgefta Pêxemberî : **mesjid (al-) an-nebewîy** الْمَسْجِدُ النَّبَوِيِّ

Mizgefta ku yekemcar ji hêla Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) ve li Medîneyê hatiye avakirin û ku ew li wir hatiye veşartin.

Mizgefta Nemireh : **mesjid nemireh** مَسْجِدُ نَمِرَةَ

Mizgefta Arafayê, ku hecî her du nimêjên nîvro bi hev re dikan; di roja nehan de a zul-hiceh.

(پاککردنهوهی) . paqij kirin : **mesehe (yemseh)** مَسْحَ (يَمْسَحُ)

Paqij kirina tiştêkî, wekî serî an ling , bi destek şil di dema desnimêjê de.

paqîşkirina li ser pêlavan : **mesh 'ela al-xuffeyn** مَسْحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ

Şuştin li ser pêlavek giran an sivik. Destûr heye ku Musilmanekî ku berî avdanê pêlav li xwe kirî beşa jorîn bi destên xwe yên şil li şûna ku lingan bişo, bi maweya 24 demjimêran paqij bike, bi şertê ku wî jê neke. Heke ew rêwîtiyê dike, ew dikare sê rojan wiya bike.

Mesed (al-) الْمَسَدُ

"Fîloya Palm". Ev sûret qala çarenûsa Abu Leheb û jina wî dike ku ew di dojhê de ne(Berî mirina wan bi gelek salan), ji bo Kufra wan, nemaze dijberiya wan ya tundrew bi Pêxember Muhemmed re, dibe(Xweda wî pîroz bike û aramiyê bide wî). (Sura 111)] ji Qurana Pîroz.

birçîbûn : **mesxbeh** مَسْخَبَةٌ

ser xweş . rind : **muskir (kom. muskirat)** مُسْكِرَ (مُسْكِرَات)

Tiştê ku jehriyê bi kesekî re çêdike,wek: vexwarina alkol û hêjbirê (narkotîkê).

(ههژار) . mirovekî belengaz e : **miskîn** مَسْكِين

Miskin di Quranê de tête navnîşkirin ku ew yek ji wan heşt wergirên zekatê ye.

zincîra domdar : **musned (hedîs)** مُسْنَدَ (حَدِيث)

Zincîra domînerên çîrokbêjên domdar ên hedîsa Pêxember.

pratîka Sunneh : **mesnûn (kom. mesnûnat)** مَسْنُون (مَسْنُونَات)

Pratîka ku ji hêla Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) ve hatiye dîtin û / an pêşniyar kirin.

مَسَّ مِنَ الْجِنِّ / الشَّيْطَانِ (mess(min al-jinn /aş-şyţan)

xwedîkirin (ji hêla şeytan an cinnan ve)

Rewşeke serdestdar ji aliyê giyanê xirab an cinnan ve.

darikê diranan : **miswak (kom. mesawwîk) (مِسْوَاك)**

Firça diranan a ku ji hêla Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) ve ji zêdetirî 1400 salî berê, hatiye bikaranîn, û hîn jî ji hêla hin musulmanan ve tête bikar anîn, ji darekê hatiye girtin ku li Erebistanê bi navê "al-arak" tête naskirin. ku xwediyê nirxa derman û bîhneke baş e.

kurê Meryem : **Mesîh (al-) ‘Îsa ibn Meryam (مَرْيَمُ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ)**

Ev term amajê bi kurê Meryemê dike.

Mesîhê derewîn : **mesîh (al-) ad-dejġal (مَسِيحُ الدَّجَالِ)**

Di Hedîsên Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) de diyar dibe ku ew behsa mesîhê derewîn dike ku ew dê di rojên paşîn de ji vê dinyayê peyda bibe û îdia bike ku ew mesîhê rastîn, an jî xwe wekî Xwedê bide pênasîn, da ku xelkê bi xapandinê bike kafir.

Xirîstiyânî : **mesîhîyeh (al-) (مَسِيحِيَّة)**

Ev ji bo "nesranîyeh"ê ye.

wênekirin : **muşebbiheh (مُشَبِّهَةٌ)**

Ew kesê ku dibêjin Xwedê laşeke, an dişibe afirêneran(insanan) ; ku ew wî wek laşekî dibînin(bi karanîna ayetên Quranê di bîranîna dest, çav, rû û alî). Ev yek bi eşkereyî li dijî hevoka Qur'ana pîroz e: "ليس كمثل شيء" : Tiştêk wekî wê tune ye." (Qur'an 42:11)

مُشْرِك (muşrik) . pagan : **muşrik (مُشْرِك)** . butperestî . (پاگمن)

Kesê ku ji çend xwedayan re diperizin û ne ji xwedayekî re dike. Xudayê bilind dikare gunehên mirov an cinnan bibexşîne, ji bilî şirkê bi Xwedê re.

مَشْرُوع (meşrû) . destûr, rewa : **meşrû (مَشْرُوع)** . (شەڕعی)

Tiştêk ku ji hêla olê ve tê destûr kirin.

مَشْرُوعِيَّة (meşrû'îyeh) . qanûnî : **meşrû'îyeh (مَشْرُوعِيَّة)** . (ياسایی)

Rewşa tiştêk qanûnî an destûrî yê.

المَشْعَرُ الْحَرَام (meş'er (al-) al-heram) . cihekê pîroz : **meş'er (al-) al-heram (مَشْعَرُ الْحَرَام)** . (شوئینیکی پیروز)

Ciheke dikeve Muzdalifahê, nêzîkî Mekeyê, ku divê têde hecî şevêkê li pêşiya şûnda deha ji zu-hiceh rawestin û li wir nimêjê bikin. (Qur'anê bibîne, 2: 298).

Hedîşek naskirî : **meşhûr(ħadîs) (مَشْهُور)**

Hedîşeke ku ji aliyê zêdetirî du çîrokbijan ve hatiye vegotin.

مَصَادِرُ التَّشْرِيع (meşadir at-teşrî) : **meşadir at-teşrî (مَصَادِرُ التَّشْرِيع)**

(سەرچاو هکانی یاسادانان) . çavkaniyên şariy'eh a îslamî

Çavkaniyên ku li ser bingeha wan "şariy'eh"ava ye. Çar çavkanîyên bingehîn tene qebûl kirin: Qura'n, hedîsê Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) , pîvan û lihevhatina zanyarên musulmanan.

المُصْحَف (muşhef (al-) : **muşhef (al-) (مُصْحَف)**

Pirtûka çapkirî ya Quranê.

المُصْحَفُ الْإِمَام (muşhef (al-) al-'imam) : **muşhef (al-) al-'imam (مُصْحَفُ الْإِمَام)**

Nusxeya Qur'anê ya ku bi emrên Xelîfe Osmanî hatiye berhev kirin, ku qayîdeyên wê yê rastnivîsînê di nusxeyên din de heya îro hatine çapkirin.

kopya Qur'ana Osmanî : **muşhef (al-) al'Oşimanîy** المصحف العثماني

Ew Qur'ana ku ji aliyê xalîfê sêyemîn El-Reşîd , Osman ibn Affan ve hatiye berhev kirin, û ferman daye ku wê binivîse û kopîyên wê li ser welatên Islamî belav bike. Ji bo ku xwendinê standardîze bikin, wê ji xeletiyên biparêzin.

هلبجارتين (هلبجارتين) . **Muştefa** مُصْطَفَى

Yek ji navên Pêxember Mohamed de ji ber ku ew ji hêla Xwedê ve hatiye hilibjartin da ku bibe peyamberê hemû mirovan.

zanista Hedîsê : **muşteleh al-ħediş** (حديث) مُصْطَلَح

Ew behsa zanista rexne û nirxandinê ya hedîsê dike. Ew rêbaza rastkirina rastbûna hedîsa ku ji aliyê pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) hatiye gotin.

berjewendiyên şandî (baş bi giştî) : **meşaliḥ murseleh** مَصَالِح مُرْسَلَة

Têgiheke ku di xizmeta berjewendiya giştî de ye ku ti çavkaniyê yasayî yên Islamî ne bi ferman û ne bi qedexekirinê, nêzî wê nabin.

berjewendî. qezenciya gel : **meşleḥeh** مَصْلَحَة (بهرژ موهندی)

Ji bo raya giştî baş e, tiştekî ku divê ew di zagonan de were hesibandin.

cihê nimêjê : **muşella** مُصَلَّى (شوینی نوژ)

Cihê nimêjê: Her cîhekê ji bo "Selat : nimêjê" hatibe diyarkirin, di nav wan de cîhekî piçûk (ji bo hejmarek sînordar ji mirovan) an cîhekî mezin (mînak: cîhekê vekirî ji bo nimêja eydê).

sêwirê bilind : **muşewwir (al-)** الْمُصَوِّر

Taybetmendiyeke Xwedêndayî ye. Yê ku teşeyek bêtêmasî dide afirandinê xwe.

hevaltiya bêdeng : **muḍarebeh** مُضَارَبَة

Ortaxiya(hevpara) du kesan, yek bi sermiyan û yê din jî bi kedê. Sûd di navbera wan de tê dabeş kirin.

remkirina devê : **meḍmedeh** مَضْمَعَة

Şuştina dev, tercîh bi şuştina diranan, bi gelemperî di dema "wudu" (desnimêj)ê de.

dorpêç kirina Ke'beyê : **meṭaf (al-)** الْمَطَاف

Riya ku dikeve li riya Ke'beyê ya ku wê dişopîne ye.

velar kirin : **muṭbeq** مُطَبَّق

Ew bi wateyê ku navenda ziman ber bi paş devî ve tete rakirin, ku ji bo devî hestekî tijî(têr) çêdike. (Li " mufexxem مُفَخَّم " binihêrin).

sûreta xapînokan : **muṭeffifîn (sûret al-)** سُورَة الْمُطَفِّفِينَ

Ev sûreta 83 an a Qur'anê ye, ku behsa kesên xapînok (mutaffîn) dike (weylun li muteffifîn الْمُطَفِّفِينَ , وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ), ku ji wan re mutaffîn, tê gotin, ev sûre rexnekirina wan mirovên ku mirovan di her pîvan û kîlokêşanê de dixapînin. Ew diyar dike ku koka gunehên mezin ji tunebûna baweriyê tê; di bin bandora kesên xapînok di jîyanê de. Ev yek rewşa wan di Roja Vejînê de dide xuyakirin, û aliyên baş yên bendewar li Ezmanan diyar dike.

bêtêmasî (bê astengahî) : **muṭleq** مُطْلَق

Ev bi wateya ku tu sînor tune ye, tê.

zordestî . gilî : **(mezlemeh) kom .mezalim** (مظالم) مَظْلَمَة (زورداری گزند)

Mirov bi gelemperî gilî pêşkêşî desthilata fermî an ya bilind de dike di hin rewşan de .

jiyana bi dadperwerî : **mu'aşereh bil-me'rûf** معاشره بالمعروف

Ew têtikiliyên jina û mêtê dinîşan dike. (wek mînak, li Qur'anê, 4: 1 9 binihêrin)

danûstendin : **mu'ameleh** معاملة

Danûstendina darayî: Fîqh-Mu-emelat pergaleke Islamî ya kevneşopî ye ku guhpêdanê dide danûstendinên darayî.

danûstendinên : **mu'amelat** معاملات

Çalakiyek ku mirovên din tevde dike, ku ew berevajî " ibadatê " (adetên adetê).

Nemaze cûreyên çalakiyên aborî yên têtikildarî danûstendinên mal û karûbaran.

parastin kirin : **mu'ahid** معاهد

Ew wateya ku kesek e ku wî bi me re peyman çêkiriye, têt. Ji hêla teknîkî ve, ew behsa Ehlê Pirtûkê dike; têt gotin ku ji Dewleta Musilman re soza parastinê daye. Ew dişibe peyva "zimmîy" e.

jina di heyama bendewariyê de : **mu'teddeh** مُتَدَدَة

Ew Jina ku di dema bendewariyê de ye; di dema dabeşbûnê an mirina mêtê wê de .

mu'tezileh (al-) الْمُتَعَزِّلَة

Komek ji Musilmanên ku balpiştiya xwe didin li ser logîk û pîvanan di dema nîqaşkirina pirsgerêkên devkî de. Dîtinên wan azadiya hilbijartin û afirandina Quranê ye. Gelek caran nêrînen wan dijberî nerîn û baweriyên yên Islamî derdikevin.

me'zûr (بهیبیانوی) : مُعْزُور

Dibe ku mirovek li ser şaşîyekî an jibîrkirina pêkanîna erkê xwe yê pêwîst, bête efo kirin, di bin hin mercan de.

mu'tî (al-) المُعْطِي (دراوه) . giyanê bilind :

Taybetmendiyeke Xwedayî. Yê ku bê sînor dide.

di rewşa "i'tikaf" de : **mu'tekif** مُعْتَكِف

Ew li mizgeftê mana û bi mebesta ku ji Xwedê re tenê diperizîne. Ev yek bi Qur'an, Sunnet û lihevhatinê piştrast dike. Ji bo ku mirov têtikiliya xwe bi Xwedayê xwe re kûrtir bike, û pişre vegere jiyana xwe ya asayî , û xebata xwe ya rojane, bi dilê xwe yê zexm û bi bawerîya xwe ya xurtir.

umrehger : **mu'temir** مُعْتَمِر

Ew kesê ku umreh dike, ku kirina umreh dibe ku mirov di her wextê salê de bike.

mirakûzî : **mu'jiz** مُعْجَز

Bûyerek e ku ji hêla qanûnên xwezayê ve tevlihev têt xuya kirin, û nayê şirove kirin , ji ber vê yekê ew di eslê xwe de jixweber an tevgerek Xweda ye.

mu'jizeh (موعجيزههك) : مُعْجَزَة

Tiştêkî ne normal têtê hesibandin, ku ji hêla Pêxember ve hatiye çêkirin, wekî guheztina darekî li ser markî ji hêla Pêxember Musa (silava Xwedê lê be) ve.

mi'raj (al-) المُعْرَاج (بهرزایی "ههلاتنی ناسمان") . bilindahî (asmanbûn) :

Rabûna Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) ji Qudsê heya heft cînên ezmanên bilind, piştî Isra' duyam, kî bawer dike ku ew şeva reheb de bûye 27.

sûreta bilindahî : **me'arij (sûret al-)** سُورَة المَعَارِج

Ev Sûreta 70ê ya Quranê ye, navê xwe ji peyva ku di ayeta sêyemîn de heye, digire. Di wê de em li ser hin bûyerên Roja Dawî dixwînin, dema ku gunehkar / sûcdar bixwaze

ger ew bikaribe xwe bi zarokên xwe, jina, bira, eşîra ve û her kesê ku li ser rûyê erdê hene, xilas bike (ayetên 6-14ê). Danasîna agir, xwezaya mirov, rewşa dilsoz û xelata wan a li axretê tene vegotine (ayetên 15-35). Di çend ayetên paşîn de şîroveyek dawîn a li ser kafirên stûxwar tê dîtin.(36-44).

مَعْرُوف me' rûf : qencî . (چاکه)

karên baş .

Xwedayê bilind : mu'izz (al-) الْمُعِزِّ

Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Yê ku rûmet û dilovaniyê bi xulamên xwe re dike .

المُعْشِرَ me'şer : civak . (کۆمهنگا)

Komek(ca'maat) çi koma mirovan be an çi koma cinnan be an herdû bin.

مَعْصُوم me'sûm : parastin kirin . (پاراستن)

Ew kesê ku bê gunehê, bi gelemperî ew Pêxember e ku Xudê wî ji kiryarên xelet an gunehan diparêze.

مَعْصِيَةٌ me'siyeh (kom. me'asî) : gûnehkirin . (گوناه)

Gunehekî , ku kiryara wê ji neguhdariya Xwedê rûdide.

مُعَلَّقَةٌ mu'ellegheh : rawestandin (bêserûber) . (وهستان)

Jina na diyar kirî. Wê wekî jina ne zewicî, û ne jî berdayî dibîne, di îslamê de qedexe ye. (li Qur 'anê, 4: 129ê binhêrin).

المَعْوَدَاتان me'ewwezetan (al-)

Sûreyên 113 û 114ê-(an) ji Qurana Pîroz. Herdu bi gotina "qul a'wuzu" dest pê dikin (أعوذ e'wuz), Yên ku ji hêla Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) ve tene pêşniyar kirin ku ji bo parastina cûrbecûr û tiştên cûda tene xwendin.

المُعِيد mu'îd (al-) : nûvekerê (vejînera) (نويكەر هوهی بهرز " زیندووکردنهوه")

Taybetmendiyeke Xwedêndyî ye. Ya ku zindiyan vedigerîne hebûna wan a berê û miriyan vedijîne.

مَغَازِي me'azî

Term ji hêla hin dîrokzanan ve tete bikar anîn ku ji bo kampanyayên ku ji hêla Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) ve dihatin bi rêve birin.

المَغْرِب me'rib (al-) : rojava . (مهغريب)

Demê nimêjê, "me'rib" ew bi wateya dema ku dikeve di navbera çûna tîrêja rojê û windakirina dudevê de .

مُغَلَّظَةٌ mu'allezeh (yamîn / ' ayman -) : sonda (s) pir hestiyar

Ew sond di dem û cîh, û zêdebûna nav û navdêr, bi hebûna komekê re zêde bûye, û di dubarekirinê de, ji aliyê demê eve: ku sond dive piştî nîvro, û ya baştir di îne piştî nîvro de be. Ji aliyê cihê ve li nik menbera mizgefta ji anîşka mihrabê ve, ema sonda li Mekkê ew e ku ew di navbera quncikê reş û şehînetê de be ku di dema sondê de komek mirovên navdar û rû spîyên bajêr, bi kêmî ve çar kes beşdarî wan bibin .

المُغْنِي mu'gnî (al-) : pir dewlemene

Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Yê / a ku dike ku kesên din bixwe biqasî xwe bin.

مُفَارَقَةٌ فِي الصَّلَاةِ mu'fareqeh fi's-selah : paradîxwaziya nimejê (veqetandina imam)

Di mejê civatan de, di bin hin şert û mercan de, ji rêberê serbixwe tevdigerin.

Veqetandina imamî: nimêja serbixwe di civata nimêjê de, di bin hin şert û mercan de.

: **muftî** مُفْتِي

Şewirmendê yasayî ku têgihiştî pêkanê derkirina fetwayê ye, ew temsîla dezgehê olî dike, erkê wî yê fermî ravekirina qanûnên Islamê ye û eşkerekirina dîtina fermî li ser babetên cihêreng ên olî û qanûnî ye. Bi gelemperî ew wek bersiv li ser pirsên ku têne kirin e.

berfireh kirin : **mufexxem** مُفَخَّم

Dema ku deng di navenda zimên bi aliyê serî ve (pişt devî) tê rakirin, têçêkirin, Hinek dengdar di xwezayê de rêzikî ne, wek Z , T, L ...

: **mufessir** مُفَسِّر (وەرگیر . روون گیر) . şiroveker

Ew kesê ku Qur'anê ravedike û wateyê wê li gorî rêgez û mercên diyarkirî tête şîrove kirin.

: **mufeşşelat** (al-) / **al-mufeşşel** (المُفَصَّلَات) (وردەکاری)

Nîşandina li ser sûreyên Quranê ye ji sûreta Qafê(bexşîn 49ê)ye, heya dawiya Quranê ye(sûreta 114ê ye).

ne birojî : **muftîr** مُفْتِر

Yên ku rojîyê bi sedemek ji sedeman nagirin.

: **muflîh** مُفْلِح (سەرکهوتوو)

Ev peyv di Quranê de di forma pirjimariyê de tête bikar anîn ("muflîHuun") ji bo ku pesnê bawermendan bike (Quran, 2: 5). Her weha ji Xudayê bilind sozek heye ku ew in ku dê serfirazî û xilasbûnê û her weha serfiraziya giyanî jî bigihîne hev.

: **muqadet** مُقَادَّة (دادگاییکردن) . darizandin . dadgehkirin

Çûna bi mirovî re heya dadgehê.

bihevguherrandin : **muqeyadeh** مُقَايِضَة

Berdîlîkirina tiştêkî li hemberê tiştêkî din di heman demê de.

: **meqam 'ibrahîm** مَقَام إِبْرَاهِيم . Mezêlê Ibrahîm

Meqamê rawestayî ye ji bo Ibrahîm; pêtêbawer kirin ku ew kevirê ku Pêxember Ibrahîm li ser we di dema avakirina Ke'beyê de, sekiniye. Qada ku nêzê wê ye, jê re tê gotin "meqam Ibrahîm," û musulman bi piranî wê tewaf dikin û li wê herêmê du rekatek pêk tînin. Tê gotin ku ew ji hêla Pêxember Ibrahîm ve hatiye çêkirin; dema ku ew li ser kevir desekin û bi kurê xwe wî Ismaîl re Ke'eba avadikirin.

: **meqam (al-) al-mehmûd** المَقَام المَحْمُود

Rewşeke taybete ku Xweda ji bo kesekî tekane di Roja qiyametê de misuger kiriye. Hemî delîl destnîşan dikin ku ew Pêxember Mohammed e (nimêj û silavên Xwedê lê be). Pir zanyar dibêjin ku jêdera vê rastiye Quranê (17: 79) Ew navberê herî mezin e.

: **miqdar al-medd** مِقْدَار المَدِّ demajoka dengdêr

Dirêjahiya dengdêran. Bi gelemperî, dirêjbûna tîpîkî bi xwe re du dengdêrên kurt derdixe. Lêbelê, dengdêrek dibe ku di hin dengdêrên din de çar, pênc an şeş carî be, wek dengdêra ku "hemzeh"li pey wê diçe .

: **muqtedir (al-)** المُقْتَدِر bêtirîn kêrhatê bicîanînê

Taybetmendiyeke Xwedayî ye, ku li ser afirandinerên xwe desthilatdariyeke tevahî heye.

şopdar : **muqtedî** مُقْتَدِي

Ew kesê ku li pey îmamekî an dibistaneke ramanê ya taybet diçe.

pêşkêşvanê bilind : **muqeddîm (al-)** الْمُقَدِّم

Taybetmendiyeke Xwedayî ye . Yê / a ku mirov û tiştan nêzîkî hevûdu dike, pêşdixe û tîne.

(نزیکهکان) . yên nêz : **muqerrebûn** الْمُقَرَّبُونَ

Di warê qencî û xirabiyê de, Xwedayê bilind mirov li sê koman dabeş kiriye: ewên ku nêzîkê Xweda ne, ew ji yên pêşeng ku ji yên din zêdetir li pêş in. Mirovên rast dê bikevin bihuştê, mirovên çepgir dê bikevin agirê dogehê.

dadperwerê mezin . wekheviya bilind : **muqsiṭ (al-)** الْمُقْسِط

Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Ew yê adile di biryarên xwe de û rastîgir e û ku piştgirîya(dadwerîya) kesê mezlûm li dijî yê zordar dike.

ebesta qanûna Islamî : **meqesîd aş-şer' /aş-şerî'eh** مَقْصَدُ الشَّرْعِ / الشَّرِيعَةِ

Armancên Şa'ariya, mebestên ku Qanûna Islamî ji bo wan hatiye danîn, wekî parastina jiyanya mirovan û parastina rûmet û milkê.

tîpên veqetandî : **muqette'at (al-)** الْمُقْتَطَعَات

Ew tîpên veqetandî ku di destpêkê de li hin ayetên Quranê hene, ألم ALM

şopinger : **muqellid** مُقَلِّد

Ew kesê ku li gorî raman û / an karên kesên din diçin.

nûnerê bilind : **muqît (al-)** الْمُقِيت

Taybetmendiyeke Xwedayî ye . Ew ê ku kontrola her tiştî dike.

(سنوردارکردن) . girêdan . sînorkirin : **muqeyyed** مُقَيَّد

Têgeheke ku pêre hevokeke jêhatî an yeke sînorkirî tê(mînak: Qurana pîroz).

Xwediyê xweyê azadxwaziyê : **mukatib** مُكَاتِب

Xwediyê xwe-berdêl, xwediyê xulamî ye ku ew razî ye ku xulamê xwe azad bike, di dema ku ew hinik mercên daxwazkirî pêk bîne.

Xwe berdêl : **mukateb** مُكَاتِب

xulamê ku bi axayê xwe re rêkeftinan dike ku azadiya xwe ji wî bikire.

xwe- azadbike : **mukatebeh** مُكَاتِبَةٌ

Lihevhatineke ku destûrê dide xulamî xwe azad bike; mûçeyek pere dide axayê xwe da ku ew wî azad bike. Ev Xulam yek ji wan heşt kategoriyên ku mirov dikare zekayê (xêrxwaziya mecbûrî an baca belengaziyê)bide wan. Li Quranê binihêrin, 9: 60.

مَكَارِمُ الْأَخْلَاقِ : **mekarim al-'axlaq** (رەوشتی باش) . xûrewişta baş

Rêgezên baş û fêrbûna van helwestan ji erkên bingehîn in ji bo Pêxemberên Xwedê. Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be) dibêje: "ez hatim şandin da ku mekarimê axlaqê baş bikim : (إنما بعثت لأتمم مكارم الأخلاق) ."

kihldan : **mikheleh (kom. mekahil)** (مَكَاہِل) مَحَلَّة

Kaseke piçûk e ku tê de kilê çavan (toza antimon) tete danîn.

مُكْرَّر / تَكَرَّر / **mukerrer/ tekrîr** (دووبار مکردنهوه) . dubere

Hejandina ziman bi dubarekirina dengê (r).

bi zorê : **mukreh** مُكْرَه

Ew kesê ku neçar e ku li dijî viyana xwe tiştê bike. Ew li gorî Islamê ev karekî berpirsiyardar e.

(دلنهووست) . nefret : **mekrûh (kom. mekrûhat)** (مكروهات) مَكْرُوْه

Têgehek ku ji hêla feqîh ve ji bo debaşkirina karan tête bikar anîn. Ew di mijarên yasaya şeriyeha de, tiştê nefretbar. lê ew ji ber kirinê nayê cezakirin.

Çalakiyeke şermezarbar e an nefretbar e, serî ku ew ji hêla ol ve nehatiye qedexe kirin jî, mîna gelek kirinên qirêj.

xwarfayze : **mukil ar-riba** مُكِلِ الرِّبَا

Ew kesê ku pare bi fayîze dide, Ew sûcdar dibe .

(بهر پرسیاریهتی) . berpirsiyarî : **mukellef** مُكَلَّف

Bi gelemperî, ew kes, kesekî aqilmend e ku bi erkên olî û karûbarên din tê erkpêdankirin û ew perpirse ji bo bi cî kirina wan .

(بهئیندان) . sozdar : **multezem (al-)** الْمُتَزَم

Qada ku dikeve li teniştê deriyê Ke'beyê (di navbera kevirê reş û dergehê de)

(بهئیندارهکه) . kesê sozdar : **multezim (kom. multezimûn)** مُتَزِم (مُتَزِمُونَ)

Ev term hêj nû hatiye çêkirin, ev tê vê wateyê ku kes hewil dide ku hînkirinên Islamê bişopîne.

xwedênenas : **mulhid (kom. melaḥideh)** مُلْحِد (مَلْحِدَة)

Ew kesê ku ji hebûna Yezdan bawer nake.

(نهفرهتی بهرامبهر) . nifira beramber : **mula'eneh** مُلَاعِنَة

Di vê pêvajoyê de mêr sond dixwe, gava ku mêr jina xwe zînakar tawanbar bike, bêyî ku çar şahidan ji bo bûyera zînayê peyda bike, di vê rewşê de dadger jê wî dixwaze ku çar caran (li şûna çar şahidan) sond bixwe, da ku ew rastiye li dijî jina xwe bîne ziman, dûvre ew sond dixwe û dibêje: (Xezeba Xwedê li ser min be heke ez derew bikim), çar caran sond bi Xwedê dixwe ku ew rastiye dibêje, û cara pêncemîn ku ew derewan dike, xezeba Xwedê li ser heq dike. Wê hingê destûr heye ku jina wî sondê bixwe, heke ew bêgunehiya xwe îdia bike, dive ew çar caran sond bixwe ku ew derewan nake, û di cara pêncemîn de, ew piştrast dike ku xezeba Xwedê li ser wê de bikeve, eger mêrê wê rastiye dibêje(angosûcdariya mêrê xwe pişt rast dike). (Li Qur-anê, 24: 6-9 binihêrin).

lanet kirin : **mel'un** مَلْعُون

Ew kesê ku ji dilovaniya Xwedê bê pare.

sûreta xwedane . xwedîtî : **mulk (sûret al-)** سُورَةُ الْمُلْكِ

Ev Sûreta 67 û destpêka Sûreta 29-ê ya Quranê ye, ku sernavê xwe ji peyva ku di ayeta yekemîn de digire. Sûre bi awayekî hatiye vekirin ku temamiya kemala Xwedê destnîşan dike, û dijî derewên ku kafiran li hemberî wî dikirin.

Melaîkan : **melek (kom. mela'ikeh)** مَلَك (مَلَائِكَة)

Musilman bawer dikin ku ev afirînerên pak in ku ji ronahiyê têne afirandin ku qet bi Xwedê re şaş nabin. Gelek ji wan bi karên taybet hatine erkpêdankirin, wek tomar kirina kirinên baş û xerab ên mirovan an parastina Bihûşt an Cehinê . . . hwd. Melayîkên herî naskirî ev in: Jibrayel: (têkiliya di navbera Xwedê û Pêxemberan de dirust dike), Mikayel: (milyaketê peyman a ye). Izrayel (milyaketê Mirinê ye), Israfil (milyaketê

biryara dawîya vê gerdûnê dide), Ridwan (begçiyê bihuştê ye), Malîk (parêzvanê agirê cehnemê ye), Mela Munkar û Naker) ew du milyaketên ku hatine erkêdankirin (wezîfedarkirin) ku giyanên miriyan di gorên wan de bipirsîn. Silava Xwedê li ser wan hemûyan be.

qiral : **melik (al-)** الْمَلِك

Taybetmendiyeke Xwedayê ye.

Melekê Mirinê : **melek al-mewt** مَلَكِ الْمَوْت (فریشته‌کانی مهرگ)

Tê bawer kirin ku ('Izra'îl) navê Melekê Mirinê ye ku ew hatiye erkêdankirin (wezîfedarkirin) ku giyanên mirovan ji wan bistîne, ku ew yek dine sedema mirina wan.

serdestû, serwerî : **melekût** مَلَكُوت (زالبون، سه‌روه‌ری)

Wekî termekî olî, ew behsa qiralîgehê dike (hem ji ezmanan û hem jî ji erdê) ku ew tenê milkê Xweda ye.

ol : **milleh (kom. milel)** مِلَّة (مِلل) (نایین)

Ev Peyv carinan berevajî "nihleh" (mezheb) tê.

sûreta jina bi ezmûnê : **mumteħineh (sûret al-)** سُورَةُ الْمُتَّحِنَةِ

Ev Sûreta 60-ê ya Quranê ye, sernavê wê nîşana bawermendên ku ji Mekeyê koçî Medîneyê bûne ji bo ku beşdarî Civata Islamê bibin û ew wek ezmoneke rasterast bû ji bo "pîvandina dilgermiya (cidîtiya) bawermendîtiya wan." Ew wek bangîkirina bawermendan dest pê dike. Ev sure pêwendîya di navbera musulman û ne-musulmanan dide xuyakirin:

Xweda bilind diyar dike ku kafîr du celeb in: yek ji wan dijminatiyê nîşan dike û bi bawermendan re şer dike û celebê din aştîxwaze, teşê nabe ku bawermend bi wan re adil û dilovan bin, lê divê dijminatiya wan bikin ji ber ku ew dijminin. Çîna duyemîn ji kafîrên aştîxwaz Xwedê di derheqê wan de gotiye, ti pîrsgirêk (îtîraz) tune ye ku mirov bi wan re bi edalet û dilovanî tevhevbigere.

kî mirinê kontrol dike : **mumît (al-)** الْمُمِيت

Taybetmendiyeke Xwedayê ye . Ew yê ku jiyan û mirinê kontrol dike.

mina : **mina** مِني

Newaleke li kêleka Mekeyê ye ku hecî di nav rojên sêzdehan de ji meha hecê, zul hîceh li wir dimînin.

: **Menat** مَنَاة

Xwedake ku berî Islamê li Mekeyê dihat diperizandin.

(dua dike û gazî dike) : **munajeh** مُنَاجَاة

Bi gelemperî, ev peyv ji bo wesifkirina mirovê bawermend e ku ew di rewşa tenêtiyê (tecrîdê) de bangî xwedê dike.

stêrnas : **munejjim** مُنَجِّم

Islam şopindarên xwe fêr dike ku serî li stêrnasan nedin û ji gotinên wan bawer nekin.

minaret : **menareh** مَنَارَة (مناره)

Birca ku dikeve mizgeftê, ji wê derê banga nimêjê tê bangkirin.

holik . forumê axaftinê : **minber (kom. menabir)** مَنْبَر (منابر)

Menbera mizgeftê an cihê axaftinê ku li wir gotin (xîtab) tê xwendin.

rêzeya hecî : **mensek (kom. menasik) (مَنَسِك)**

Rîtualên Hecê di dema Hecê li Mekkeyê de.

awa : **menasik (tek. mensek) (مَنَسِك)**

Hemî kiryar û kirinên di dema Hacê de wekî serjêk têne hesibandin, ji ber ku ew di rastiye de qurbanîne ji bo Xwedê .

: **munafiq (kom. munakhfiqûn) (مُنافِقون)**

(دووړوو " دووړوو هکان ") durûtî . derewîn

Yê ku xwe wekî bawermend pêşkêş dike (îdia dike) ku ew di rastiye ne bawermend e; tenê ji bo xapandina kesên din.

sûreta durûtî (derewîn) : **munafiqûn (sûret al-) (سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ)**

Ev sûreta 63ê ya Quranê ye, ku navê xwe ji peyva di ayeta yekem de digire, ku bi awayekî şertûmercî destpêdike" heke durû(munafiq) li we hatin". Ew behsa taybetmendî û helwesta durûyan dike, ew ji bawermendan dixwaze ku hişyar bin. Herweha ew pêşniyar dike ku ew xerciyê ji bo Xwedê bikin.

(پهيو هست) . têtildar : **muntesib (مُنْتَسِب)**

Kesek girêdayî bi dibistaneke ramanî.

heyfkarî : **munteqim (al-) (الْمُنْتَقِم)**

Taybetmendiyeke Xwedayî ye, ku gunehkarên domdar ceza dike.

(راسپارده) . pêşniyaze(wesêkirî) : **mendûb (kom. mendûbat) (مَنْدُوب)**

Çalakiyeke guncawe an wesêkirî ye, lê ji hêla Pêxember ve (Xwedê wî pîroz bike û aştiyê bide wî) ne şert e.

betalkirin : **mensûx (مَنْسُوخ)**

Biryarek an fermanek ku ji hêla yekî din ve hatiye reşkirin an jî guhertin.

(کردنهوه) . vekirî : **munfetiḥ (مُنْفَتِح)**

Deng derdikeve, eger dev vekirî be û ziman jî nizm be.

(خهركهه) . xercikvan : **munfiq (مُنْفِق)**

Bi gelemperî ew behsa kesê ku xerciyê ji bo Xwedê dike.

(کردهوهی شهههمنانه) . kiryarên şermî : **munker (kom. munkerat) (مُنْكَر)**

Tiştêke ku ji hêla Islamê ve têtê qedexekirin, dibe ku wekî "munkar" bête hesibandin, û ji erkê musulmana ye ku hişyariyê bikin û ji xirabiyên vegehin an wan serrastbikin. Xwedê Mezin dibêje:

{ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ } (125:16: An-Neḥil)

Xwedê Teala dibêje:

{ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ } (33:41: Fuṣṣelet)

: **Munkir we Nekîr (مُنْكَر و نَكِير)**

Melek hatine erkpêdankirin ku miriyan di goristanên wan de bipirsînin. Ew ji wan dipirsîn: " kî Xudayê te ye? Pêxemberê te kî ye? Pirtûka te ya pîroz çî ye? Dîne te çî ye?

semen : **Meny (مَنْي)**

Di dema ku musulman avikê tavêje, ew bi cenabe, loma ji wî têtê xwestin ku tevahiya laşê xwe paqij bike, ji xwe Semen(avik) ji hêla xwe ve wekî "nejaseh" nayê hesibandin.

Eşkerebûna keremê : **menniyeh (مَنْيَةِ)**



Eşkrebûna keremê, ji bo rûşkirina mirov spasiya wî tîne bîra mirov. (Ji bo qedexekirina kiryarek bi vî rengî li Qur'anê, 2: 264 binihêrin.)

مُهَاجِر (مُهَاجِرُونَ) : **muhajir** (kom. **muhajirûn**) . koçber(an) . (کۆچبهران)

Musilmanek ku di dema zordestiya mezin a musilmanan de ji hêla Quriş pagan ve heta Mekkeyê di 8AH de ji aliyê Pêxemberê Muhemmed ve ji Mekkeyê berbi Madînayê ve koçber bû, (Allah wî pîroz bike û aramiyê bide). wekî dijberî "al-ansar".

مَهْر (مُهْر) : **mehr** (kom. **muhûr**) . (مِهْر)

Ew pere an diyariyek e ku kesek bide jinekê ku ew bizewice. "Sedaq" bibînin.

مَهْر الْمِثْل (مِهْرِي يَهْكَسَانِي) : **mehr al-mişl** . (مِهْرِي يَهْكَسَانِي)

Nextê helal ji bo jinan di heman rewşa civakî de.

مَهْمُوس : **mehmûs** . (مَهْمُوس)

Têlên dengî yên vekirî; da ku ne hejin. Dengdarên bê deng ev in: t, s, p û k.

المُهَيِّمِينَ (ال-) : **muheymin** (al-) . (زَال)

Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Ewê ku her tiştî di vî gerdûnê kontrol dike û li wan temaşe dike.

مَوَاقِف (مِيقَات) : **mewaqîf** (tek. **mîqat**) . (مِيقَات)

"Mîqat" bibînin.

مُوقَعَةٌ . جَمَاع : **muwaq'e'eh** . (يَهْيُو هِنْدِي سِيكْسِي)

Gihandina zayendî(cinsî) . Têkiliya cinsî heye.

مُؤَالَاة : **muwalah** . (دَلْسُوزِي)

Hevaltî û daxuyakirina dilsoziyê ji bo kesekî an hin kesan.

مُؤَالَاة الْأَعْدَاء ' : **muwalat al-a'da'** . (هَوْرِي يَمْتِي لَهْكَمَل دُورْمِنْدَا)

Hevgirtin bi dijmin re, nemaze li dijî musilmanan.

المُؤَبِّقَات (مُؤَبِّقَةٌ) : **mûbîqat** (al-) (tek. **mûbîqeh**) . (مُؤَبِّقَات)

Gunehên wêranker: Gunehên mezin ên ku dibin sedema helandina(tunekirina) kesekî ku xerabiyên li dinya û axretê dike.

مُوجِب (مُوجِبَات) : **mûjib** (kom. **mûjibat**) . (هَوْكَارِي يَبْيُوسْتِي)

Tiştêk (Hoyeke) pêwîst e. Ew tiştê ku dihêle tişteke din pêwîst bibe, wek dewra mehane ku jin divê laşê xwe paqij bike, berî ku ew nimêj bike an dest bi Quranê bike.

مُوحَّد : **muweh'hid** . (يَهْكَپَارِز)

Kesê ku tenê baweriyê bi yekaniya Xwedê dike.

مُوسَى : **Mûsa** . (مُوسَى)

Pêxemberê Xwedê ji bo Israîliyan hat şand. Qur'an tijîye bi nîşanên ku amajê bi Pêxember Musa (silava Xwedê lê be) dikin, serpehatiyên(hevdîtinên) wî bi Far'ûne Misirê û çîroka wî bi Israîliyan re . (Mînakî: li Qur'ana, 20: 9-98 û 26: 10-66 binihêrin.)

مَوْضُوع : **mewdû'** . (خَپَانْدِين . شَلَهْز . فَرِيُودَان)

Ev gotin behsa Hedîsa ku bi nav Pêxember hatiye çêkirin (silava Xwedê lê) dike.

المُؤَطَّأ (ال-) : **muwet'ṭa'** . (نُؤَرِئ)

Pirtûka Hedîsên a ku ji hêla imam Malik ibn Anes ê ji Medîne, hatiye berhev kirin.

مَوْعِظَةٌ (مَوْاعِظ) : **mew'izah** (kom. **mewa'iz**) . (ووتار)

Gotinek giştî ye ku di her celeba axftinê de şîretê olî dike.

مَوْقِعَةٌ (مَوْاقِع) : **mewqi'eh** (kom. **mewaqi'**) . (مَوْاقِع)

Ev peyv di dîroka îslamî de ji bo hemî şeran tê bikaranîn, hem di rojên Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) û hem jî di demên din de.

مَوْفُودَةٌ : mewqûzeh (مردن به لیدان) . mirina bi lêdanê

Bi gelemperî goştê ajalî tê xwarin, lê eger ew ku encama lêdanê de bimire; goştê wî li musulman qedexe ye, ji ber ku ew nayê gurandin (serjêkirin). (Li Qura'ne bibînin, 5: 3).

مُوَكَّلٌ : muwekkel (نوینەر) . nûner

Nûnerê wekîl, Keseke ku ji hêla kesekî din ve ji bo nûnertiya wî tê destnîşankirin.

مُوَكَّلٌ : muwekkil (نوینەر) . nûner

Ew kesê ku kesekî din li ser navê xwe erkpêdandike (destnîşandike).

المَوْلِدُ النَّبَوِيُّ : mewlid (al-) an-nebewîy (دايکیوونی پیغه مبهەر) . rojbûna Pêxember

Rojbûna Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) gereke di roja Duşemê, 12ê ya Rabi 'al-Awwal de be. Ew dikeve di sala 570ê z. Ev Peyv ji bo pîrozbahiyê tê bikaranîn.

مَوْلَى (مَوَالِي) : mewla (kom. mewalî)

1- Em vê gotinê gelek caran di Quranê de dibînin ku ji Xwedê re tê gotin.

2- Xizmên bav û kalan: Li gorî hin zanyaran, têgehe "maewalî" ku di Sûreta 4ê-(an) (ayeta 33ê) û 19ê(an) (ayeta 5ê) ya Qur'anê de tê dîtin; ew amajê bi xizmên dêûbavan dike.

مَيْتَةٌ : meyteh (نَاژَهْلَى مَرْدُو) . ajal/sewalê mirî

Goştê ajalê ku bi awayekî xwezayî dimire, li musulmanan qedexe ye ku wî goştî wusa bixwe, heya ku ew ajal bi rêkûpêk jî were serjêkirin.

مَيْثَاقٌ (مَوَاقِيق) : mîşaq (kom. mewaşîq) peyman, soz

Pêkanîna peyman (neşikandin) di nav bawermendan de ye ku wek taybetmendiyeke girîng tê hesibandin. (Li Quranê 13:20, binêrin .)

مَيْسِرٌ : meyser (يَارِيهِي كِي بِهَخْتِه مِهْرَه " قومار كردن ") . lîstikeke şansaneyê

Qumarkirin ji hêla Islamê ve qedexe ye. (Li Qur'anê binêrin, 5: 90-91 , 2: 219).

مِيقَاتٌ (مَوَاقِيت) : mîqat (kom. mewaqîit) dem û cîh hate destnîşankirin

مِيقَاتٌ (مَوَاقِيت) : mîqat (kom. mewaqîit) dem û cîhêb destnîşankirî

Ji bo "hecacan" bi gelemperî tê wateya ku ew li cihê ku divê ew "ihram" (kevîrê hecî) biweşin .

مِيكَائِيلُ : mîka'yîl

Melake ku berpîrsiyarê belavkirina bendan e ku ji hêla Yezdan ve ji bo tevahiya afirînerên curbecur.

مِيلٌ : mîl (مِيلَانَا إِسْلَامِي) . mîlana Islamî

Tête gotin ku mîlîsê Islamî nêzikî 1848 metrî ye.

(ن)

koma parastiyê : **najiyeh (al-firqeh an-)** (الفرقة الناجية)

Ev beş behsa Musilmanên ku dê bên parastin di Roja qiyametê(vejînê) de ji bo şopandina wan ya Qur'anê û hîndariya pêxember Mihemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) dike, berevajî wan komên ku ji rê dûr ketine .

sûreya kişîneran : **nazi'at (sûret an-)** (سورة النازعات)

Ev sûrta 79-an ji Quranê ye, sernavê wê ji gotina ayeta yekem tê.

Sûre bi şêwaza sondê dest pê kiriye. Ev sûre nimûneyeke ji nimûneyên ku dilê mirovî yê bi rastiya roja dawiyê re; cidiyeta wê, cewhera wê di nixandina xwedayî de ya koka vê cîhana mirovî, û rêveberiya jorîn a qonaxên vê derketinê û gavên wê li ser rûyê erdê ye û piştê derbasî jiyana heymayî a ku temsîla rastiya Axretê dike, dibe.

sûreya mirovan : **nas (sûret an)** (سورة الناس)

Ev Sûrta 114an, Sûrta Dawî ya Quranê ye, ku sernavê wê ji peyva ku sê caran di Sûreyê de derbas dibe. Ew bangî Pêxember (nimêj û silavên Xwedê li ser wî be) û şopînerên wî dike. Wî bi lêkera fermanê dest pê kiriye (bibêje: Ez xwe bi Xudanê mirovan digirim). Di wê de mirov xwe li Xudanê alemê digire, ku wî ji xerabiya şeytan û arîkarên wî ji cinên mirovan û cinan, ji xerabiyên navxweyî yên mirovan û ji kêmasiyan biparêze.

betalkirin : **nasix (kom. newasix)** (ناسخ نواسخ)

Biryarnameyek an wehiyeke ku ya berî wê pûç dike an diguhezîne.

nûnerê diyarî : **nazir al-weqf** . (ناظر الوقف)

Kesê ku ji bo birêvebirina karûbarên weqfê berpîrsiyar e.

pêşkêşvanê berjewendiyê : **nafi'(an -)** (النافع)

Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Yekane ye ku dikare feydeyan bide an jî paşde vegeîne.

pratîka vebijarkî : **nafileh (kom. newafil)** (نافلة نوافل)

Adeteke di perestiyê de, wek zêdekirina nimêjan an rojîyê.

jina bêserûber (serhildanê) **naşiz** (ناشيز)

Jineka ku li hemberê zilamê xwe neheqiyê serhildanê (miqerisîyê) dike.

sûreya agahdaran : **neba' (sûret an-)** (سورة النبأ)

Ev sûrta 87 an ye û destpêka sûrta paşîn a (30emîn) ji ayetên Qur'anê ye, ku sernavê xwe ji ayeta duyemîn digire, behsa hatina dema darizandinê dike. Behsa nimûneyên qenciyan Xwedê li ser cîhana derdorê me dike (ayetên 6-16) û piştê amaje bi hatina Roja dadgehê "Qiyametê " û bûyerên tevhev û yên li peyî dike, nemaze cezakirina redkerê baweriyê û xelatên bawermendan.

Pêxembertî : **nubuwweh** (نبوة)

Tiştê ku tê pêşbîn kirin.

Pêxember : **nebîy (kom. 'anbiya')** (نبي أنبياء)

Zilameke ku ji hêla Xwedê ve hatîye hîlbijartin da ku berê komek mirov bide riya Xwedê li gurî zanyarên cîhanê.

Pêxemberê nexwendî : **nebîy (an-) al-'ummîy** (النبي الأمي)



Çavkanî Pêxember Mohemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) e ku ne dikarî bixwîne û ne jî binivîse. Hin zanyar dibîjin ku peyva " 'ummiy" bi wateya gincanî (ne-cihû) jî tê(her du ravekirin rastin).(li Quranê, 7: 157-8 binêrin).

نَجَاسَةٌ (نَجَاسَات) **nejaseh (kom. nejasat)** . pisî . nepakbûnê :
Tişteke ku divê ji laş û cilê kesê musulman were derxistin berî ku ew nimêj bike.

نَجَسٌ (يُنَجِّس) **nejjese (yunejjis)** pêşikirin :
Pêşikirina tişteki an kareki ku pak bû .

النَّجَاشِي (an-) **nejaşî** :
Qiralê Etiyopîyê di dema Pêxember Muhemmed de(nimêj û silavên Xwedê lê be) bû. Ew yekem kes bû ku pêşwaziya koçberên musulman li welatê xwe kirîye, û dîrokzanên musulman ragihandine ku wî bi rastî bawerî bi îslamê anîye.

نَجَشٌ **neješ** : mezinahî ya xapînok :
Mezadkirin zêdebez bi mebesta ku buhayek bihatir bi dest bixe. Bi xwezayî, ev tişt di Islamê qedexe ye li gorî Hedîsa Pêxember li ser vê mijarê.

سُورَةُ النُّجْمِ (sûret an-) **nejm** :
Ev Sûrta 53ê ya Qur'anê ye, ku navê xwe ji ayeta yekemîn digire. Em di vê sûrê de rabûna mucîzeyî ya Pêxember Mihemed dibînin, çawa ew bi pêxemberên berî xwe re civiya(hevdiîtin dibînin) ye, û îşaret anîye li ser rewşa Bihuşt û mirovên wê, dojeh û mirovên wê. Di vê rêwîtiya esmanî de, Pêxember(nimêj û silavên Xwedê lê be), rasterast bi Xwedayê banî re têkildar bûye.(ayetên 1-18).

النَّجَاة (an-) **nejah** : xelaskirin . rizgarkirin :
Rewşeke rizgarîyê ye ji tişteki xirab an ziyandar. Bi gelemperî em peyva ku di vegotinên mîna "an-nejat mine an-nar" (ji agir hatî xelas kirin) dibihîzin.

نَجْوَى **nejwa** : gotûbêjê :
Gotûbêjêke veşartîye ku di nava koma Kafiran de li dijî Pêxember Muhemmed û şopînerên wî, dihat kirin (nimêj û silavên Xwedê li ser wî û wan be). li 8: Surah al-Mujadeleh (58) binêre.

يَنْحَرُ (يَنْحَر) **nehere (yenher)** . gorandina/serjêkirina devehê :
Serjêkirina devê (weşteran), bi gelemperî di dema ku ew di rewşeke(rawestî) sekiñ de ye.

سُورَةُ النَّحْلِ (sûret an-) **nehîl** :
Ev Sûrta 16-an a Quranê ye, tê xwestin ku mirov mucîzeyî afirîna wî, û bandora hingivê li ser başbûnê daye (Jimarên 68-69). Di vê sûrê de teşeyên din ên qenciya Xwedê yên ku ew bi mirov re dike, di vê sûrê de hatîye..

نَحْلَةٌ (نَحْل) **nihleh (kom. nihel)** :
1-Mezheb û Ola Bawermendîyê: ew behsa mezhebên cihêreng dike, li dijî "olan".

2- Dîyarîya belaş : Ev têgeh di Quranê de heye ku bi wateyeka taybet di yek ayetek de tê dîtin (Sûrta 4: 4.)

نَدْبٌ **nedb** : hewar kirin :
Qîrîn di Islamê de qedexe ye, heta di bûyera mirina mirovekî hêja jî de nabe bigirî .

يَنْذُرُ (ج: نَذُور) **nezere (yenzur) (kom. nuzûr)** . soz kirin :
(بەلگێن دراوه)

Soza ku daye Xwedê ku tiştê bike, bi gelemperî ew baş be.

نَذِير (ئاگادارکردنموه) . hişyarker : **nezîr**

Ew kesê ku gunehkaran ji cezayê Xwedê hişyar dike.

نَزُول الْقُرْآن : **nuzûl al-qur'an**

Pêvajoya ku tê de Qur'an ji Xwedê radestî Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) bû ye ku ew bi rêya serokê Melakan Cibraîl gihîştîye.

Qur'ana Pîroz di sê qonaxan de hatîye dabeşkirin(eşkere kirin):

1. Ew yekem li ser Lauh al-Mahfuz hatîye nivîsandin, ango li ser tabloya parastî ya li ezmana heftemîn hatîye nivîsandin.

2. Li ser Şeva Qadr Xwedayê banî tevahîya Qur'anê şandîye Baitul 'Izza li ezmana yekem.

3. Di meha Remezane de, Xwedayê banî ferman daye Ruhê Pîroz, melak Cebraîl, silavên Xwedê lê be, dest bi eşkerekirina Qur'ana pîroz ji bo pêxember Muhemmed kirîye, nimêj û silavên Xwedê lê be. Lê ne bi yekcarî. Daxuyaniya tevahîya Qur'ana pîroz bîst û sê salan kişandîye.

سُورَةُ النِّسَاءِ (-سُورَةُ النِّسَاءِ) : **nisa'**

Ev sûra çaran a Quranê ye. Ew navê xwe ji mijara sereke ya serî, bi mijarên ku bi jinan ve girêdayî ne digire.

Ew qala bangkirina bawerîyê, çîrokên miletên berê, sêwiyan, qanûna mîratê, qanûnên gelemperî yên parastina drav, qanûnên têkildarî zewacê.

نَسَب (أَنْسَاب) : **nesab (kom. 'ansab)**

bapîran.

شَجَرَةُ النَّسَب (-شَجَرَةُ النَّسَب) : **nesab (şejeret an-)**

Dara malbata kesekî; ango navên bav û kalên wî.

يَنْسَخ (يَنْسَخ) : **nesexe (yensexu)**

Rakirina hin sûreyên wehyê ji Qur'anê ji hêla kesên din ve.

نَسْر : **nesr**

Navê xwedayekî ye ku ew ji hêla gelê Pêxember Nûh ve dihat perestin. (li Quranê 71: 23 binêrin).

أَنْسَاك (أَنْسَاك) : **nusuk (kom. 'ansak)**

Rêûresmên olî yên ku divê li ber çavan bên girtin.

نَسِيئَةُ : **nesîy'eh**

Deynê taloqkirî: deyneke li ser daxwaza deyndarî tê paşve xistin. Ji sûda (feyda)deynê taloqkirî re "riba an-nesîy'eh" tê gotin.

نُشُور (يَوْمَ الْاَل) : **nuşûr (yawm an-)**

نُشُوز (فَهْرَامُوشْكَرْدَن) : **nuşûz**

Jin an mêr red dike ku mafê mêr / jinê bicîh bîne, yan jî mafê hevjiyanê bînpêk bike. (li Qur-an, 4: 34 û 128)binêrin . (Her weha li "naşiz" binihêrin).

نَصَاب (أَنْصَاب) : **nişab (kom. 'ansibeh)**

Hêjeya herî hindik ji bo tiştê ku gerek mirov "zekate" bide. Mînak, çil berx hejmara herî kêma berxan e ku mirov baca xêrê bide. Ger hejmar ji çilî kêmtir be, wê hingê nayê xwestin ku mirov baca ("zekate ") bide.

sûreya serkeftinê (piştgirîyê) : **neşir (sûret an-)** سورة النصر

Ev sûrta 110 ya Qur'anê ye, sernavê xwe ji ayeta yekemîn digire, ew behsa piştgirî an arîkarîya kesê hewcedar dike. Ev Sûrê behsa destekdayîna Xwedayê banî ya ku daye Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be), di dema ku jimarek mezin bi dilxwazî û aşîfî, piştî vekirina Mekkeyê tevî qada Islamê dibin, dike.

xirîstiyân . mesîhparêz : **neşranîy (kom. neşara)** نصراني (نصاري)
Piştgirên Pêxember Issa (silava Xwedê lê be).

xirîstiyânî : **neşranîyeh (an -)** النصرانية

Di eslê xwe de, ev ol, ola Issa ye, lê niha ew behsa bawerîyên Xiristiyanan dike.

nusayrê : **nuşeyrîyeh** نصيرية

Komek tundurê ji Şîyan ne ku xwedêgiravî bi Imam Alî, û bawer dikin ku pêxemberîti ji bo Imam Alî, pismamê Pêxember, hatîye. Ew piştîre bi navê Elawîyan hatine binav kirin. Piştgirên vê komê bi taybetî li Sûrîyê tene dîtin.

نص : **neş** (دهق) . nivîstok

Nivîsarên zelal ên şerîyetê, wek: Qur-an û Sunneh.

biryara zelal : **neş (kom. nuşûs)** نص (نصوص)

Rêzîknameya nivîsê ya eşkere.

paqij . dilrast : **neşûh** نصوح

Bi gelemperî ev peyv bi "tewbeh" re tê bikar anîn.

نصيحة (نصائح) : **neşîheh (kom. neşa'ih)** . şîret (ناموزگاری)

Pêşkêşkirina şîretê.

şîretkirina rêberên musulman : **neşîheh li-a'immeh al-muslimîn** نصيحة لأئمة المسلمين

Pêşniyarkirina şîreta dilpakî ji bo rêberên musulmanan.

dilsozî bi Xwedayê mezin re : **neşîheh li-llahi te'ela** نصيحة لله تعالى

Rastebûn ji bo xwedayê bilinde: dilsozî (dirustî) têkliya bi Xwedê re ye.

selwanê mirî bi pihîne : **neşîheh** نطيحة

Ajala ku bi pihîna yekî din mirîye. Kesê Musilman nabe ku goştê heywanekî weha bixwe, ji ber ku ew bi teşê rast nayê gurandin. (Li Qur'anê, 5: 3 binêrin).

zayînî . zayîna zarokan : **nifas** نفاس

Li "Nufesa' " binêrin.

jina zayînbûnê : **nufesa'** نفساء

Ev yek ji bo jina ku di dema niha(nû) zarokek anîye dinê de têtogin û ev têtgeh bi gelemperî ji bo jina ku piştî zayîne xwîn jibin wê diçe, tê bikaranîn; di dema ku ji wê jinê nayê xwestin ku nimê bike, rojî bigire, an dest bide Quranê Pîroz. Bi gelemperî, ev dikare 40 rojan bidome.

(سروشستی فریودهر) . xweza xapînok : **nefs (an-) al-'ammereh** النفس الأمارة

Ew aliyek ji zatê mirov e ku hewl tête kirin ku ew bête xapandin da ku tiştên xirab bike, bi gelemperî tede kêfa wan tê dîtin. (Li "an-nefs allewwameh"binêrin).

wijdan : **nefs (an-) al-lewwameh** النفس اللوامة (ويژدان)

Ew bi wateya zatê ku nahêle mirov tiştên çewt bike, berevajî zatê xwe yê xapînok a ku dihêle mirov tiştên xirab bike.

gîyanê arambûyî: **nefs (an-) al-muṭme'inneḥ** النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

Giyane bawermendî . Em di Quranê de, amajê bi vê têrmê dibînin, 89: 27-30.

pêşdeçûna ji 'Arefeh : **nefreh (an--) min 'erefeh** النَّفْرَةُ مِنْ عَرَفَةٍ

Hhacî piştî 11 rojan ji rojavabûna roja nehemîn a Hecê, ji deşta Arefatê ber bi Muzdalifeh ve diçin, li wêderê şevêkî derbas dikan berî ku ew berê xwe di roja dehêde bidin Monayê.

(دووڤووی بیچووکتڤر) . durûtîya piçûk : **nifaq aṣṣer** نِفَاقُ أَصْغَرَ

Kiryarên ku dikarin bandora xwe ya neyînî li ser bawermendîya saxlem bike, lê ev helwest têrê nake ku wî bike kafîr, wekî kirina derewan û şikandina sozan .

(دووڤووی گهورتر) . durûtîyên mezin : **nifaq akber** نِفَاقُ أَكْبَرَ

Ew kesê xwe wek kesekî bawermend dide xûyakirin, lê ew bi xwe ji hendurê ve kafîr. Di Qur'anê de ev celeb bi durûtîyê tete destnîşan kirin. Wek nimûne di Sûrta (20: 2) an de û di Sûrta bi navê "Sûrta munafiqîn = hîpokiyan": (63).

(خهڤجی) . lêçûn : **nefeqeh (kom. nefeqat)** نَفَقَةٌ (نَفَقَات)

Ew pereyên ku bi gelemperî ji aliyê hevserê wê yê berê ve ji bo piştgiriya wê di " dema bendê " tê dayîn an ji bo piştevaniya wê, an jî piştgirîya zarokên xwe dide. Ev Peyv bi giştî bi wateya lêçûn an jî piştgirîya darayî.

(پهڤده) . çarşef : **niqab (anqibeh)** نِقَاب (أَنْقِبَةٌ)

Dismalsergir tevahiya rûyê jinê ji bîlî çavan diveşerê. Divê jin wê di dema heca Mekeyê de li xwe nake.

birêvebir : **neqîb (kom. nuqaba')** نَقِيب (نُقُبَاء)

Ew kesê ku rêveberîya gelek mirovan dike.

نَقْضُ : neqđ

1-betalkirin: derketina tiştêkî, anku serbestberdana destava piçûk (mîzê) an destava mezin. . . hwd.

2-Binpêkirin: peyman û sozan, ev yek bi wateya şikandina sozê an binpêkirina peyman tê.

(نوو سراو) . nivîsar : **neql (an-)** النِّقْلُ

Nivîstoka Quranê û Hhedîsên Pêxemberî.

(گواستراوه تهوه " نئردرا") : **neqlîy** نقلی (şandinî) : veguhestinî

Bi gelemperî, ev yek amajê bi Qur'an û Hhedîsên Pêxemberê (nimêj û silavên Xwedê lê be) dike.

(هاوسهڤگيرى) . zewicîn/zewac : **nekehe (yenkeḥ)** نَكَح (يَنْكَح)

نِكَاحُ الْاِسْتِبْذَاعِ : **nikahu al-istibda**

Zewaceke bijartî ya demkîye, ku tede jin bi mêrekî din re bi mebesta ku ew ji wî avis bibe, dimîne, û dûvre ew li mêrê xwe vedigere.

(هاوسهڤگيرى پهکتر) : **nikah aş-şixar** نِكَاحُ الشِّخَارِ zewaca hevûdu

Ew zilamê ku desturê dide (keça xwe an xwişka xwe) ku ew bi kesekî din re bizewice, herweha ew zilam jî (keça xwe an xwişka xwe) wek berdêlî bi wî zilamî re dizewicîne beyê " mehir". Di Islamê de ev yek qedexe ye.

نكاح فاسد (zewaca bêserûber(pûç) : **nikah fasid** (هاوسەرگیرى گەندەلی).

Ew zewaca ku nederbasdar ku pêdiviyên bingehîn ên zewaca guncan binpê dike, mînak: zewaca bi xizmekî ji pileya(rêzeka) yekem.

نكاح المتعة (zewaca demekî : **nikah al-mut'eh** (هاوسەرگیرى خوشی " بو ماوهیهک").

Ev bi wateya 'zewaca kêfê tê.' Ev zewac bi razîbûna herdu aliyan jî bo demek diyarkirî tê kirin. Ev yek li gorî Islamê qedexe ye.

نکیر : **Nekîr**

Ew navê yek ji her du milyaketên ku di gorê de pirsan ji mirîyan dike .(Li "munkar wa nakir." Binêr).

سورة النمل (sûreya mîrokê (milên) : **nemil (sûret an-**

Ev Sûrta 27 ya Qur'anê ye, ku sernavê wê ji çîrokên qidreta Pêxember Silêman ku ji zimanê heywanan têdighêje, tevî mîrok tê(18). Ev sûrê beha gelek keremên taybet yên ku Xwedê dane Sulêman Pêxember dike, di nav de danûstendinên wî bi çûkan re, nemaze ew hudhudê ku ji wî re agahî di derbarê şahbanûya Seba' de berhev dikir. Herweha têkiliyên di navbera wê û Sulêman de, civîna wan û pejirandina wê bi Islamê, ku mislmanbûna wê ji hêla Sulêman ve hatîyê pêşwazî kirin; di vê Sûreta taybet de tene vegotin (15-41), çîrokên din li ser rewşa Pêxemberên din û gelên wan di heman demê de tene dîtin .

نمرود : **Nemrûd**

Padîşahê pûtperest yê zordar ku ferman dabû ku Pêxember Ibrahîm (nimêj û silavên Xwedê lê be) bavêjin di nav agir de. (2: 258). Di Erebî de ev nav jî bo serhildan û pozbilindîyê tê bikaranîn.

نمام : **nemmam** agahdar

Ew Kesê ku gotinên xirab li dijî kesekî din radigihîne.

نميمة (گۆسیپ) . gelac, vegotin, gotegot : **nemîmeh**

Ew kesê ku tiştên xirab ên ku ji hêla kesekî li dijî kesekî din hatîye gotin, digerîne, ev yek bi tundî jî hêla Islamê ve hatîye şermezarkirin.

نهار (أنهـر) : **nehar (kom. anhur)** . (روژ)

Roj, berevajî şevê, ku bi derketina rojê re dest pê dike û bi rojavabûnê re bi dawî dibe.

نهي عن المنكر (خراپه قەدەغەکردن) . qedexe kirina xeletiyê : **nehî 'en al-munker**

Qedexeya çewtîyê. Pêşîlêgirtin an rawestandina kiryarên çewt, tevgerên xirab û axaftina çewt jî tê de. Ango bi gotinê û kirinê.

نواقض (ناقضة) : **neweqîd (tek. neqîdeh)** . kiryarên betal (کرداره نادروستهکان)

Kiryarên xerabûyî: di nav wan de kiryarên devkî jî, ku rewşa taybet (wekî paqijîyê) bêbandor dikin. Ji ber vê yekê em bi kêmasîyê "betalkirina avdestiyê", "betalkirina nimêjê" dibihîzin.

نواهي : **newahî** . (قەدەغەکردن) qedexe

Karên ku ji hêla Islamê ve hatine qedexekirin.

نوح : **Nûh**

Pêxembereke ku ji hêla Xwedê ve ji kesên ku xwedak (pûtek)diparastin hatîye şandin, di dema ku ew ji yekîtîya Xweda yê tekane dûr diketin, Xwedayê banî ew bi lehiyê tofanê cizakirin. Lê Xweda Nûh û xwedanê gemîyê ji lehîya tofanê rizgar dike; ev rastî li çend deverên Quranê tene dîtin. (Li Qur-an, 11: 35-48 û 71 binihêrin).

sûreya Nûh : **nûh (sûret)** سُورَةُ نُوحٍ

Ev Sûrta 71ê ya Qur'anê ye, ku sernavê wê ji navê Pêxember Nûh yê ku navê wî di ayetên 1, 21 û 26-ê de derbasbûye, hatîye wergirtin ji ber ku tevahîya Sûrta li ser wî û mirovên wî yeku wan bawerî bi wî ne anîne, û wan hîn kirinên wî red kiribûn. Loma wî ew di bin lehiyê de xeniqand, carnûsa wan bi agir derbiribû. ..." (ayeta 26). Agahîyên berfireh di dorbarê Nûh, û mirovên wî û felekê de di Sûreteke din de tene dîtin . (Li Qur'anê binêrin, 11: 25-48).

نور (ronahî) . ronahî : **nûr (an-)** نور

Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Çavkanîya tevahîya ronahîyê li ser rûyê vê gerdûnê.

sûreya ronahîyê : **nûr (sûret an-)** سُورَةُ النُّورِ

Ev Sûrta 24ê ya Quranê ye, ku sernavê wê ji ayeta 35 tê, "Xwedê ronahîya ezmanan û erdê ye." Di nav babetên taybet yê de Sûrê de, mijarên girêdayî bi rêgezên helwetsa têkiliyê re, hene. Têkilîya di navbera mêr û jinan de, wekî zayendê neqanûnî tete dîtin, û cezay gunehkariyê teşhîrkirinê, û tawanbariya zîneyê, û wekî kêmkirina awrên mirovî, veşartina xemlandina jinan ji biyanîyan, û destûr xwestin berî ku mirov derbasî (bikeve) maleke bayanî bibe. Di vê Sûrê de jî redkirina şermezariya xirabîya ku ji aliyê mûnafiqan ve li dijî jina Pêxember a pak û paqij 'Ayşê, ku Xwedayê banî Ayşê bêguneh ji vê sûcdarkirinê beraet kir, û agahîyan dide musulmanan û wan di vê mijarê de hişyar dike....". (ayetên 11-19).

نون التَّوِين : **nûn at-tenwîn** نون التَّوِين

/ N / aw tîba ku di erebî de tete bilêv kirin lê nehatîye nivîsandin, wekî delîlên ku navdêr ne diyar e (ango nebûna diyarkirina navdêr e), mînaka كُتُبٌ navdêr / kutubun.

نون ساكنة : **nûn sakineh** نون ساكنة

"N" di tu peyvan de li pey dengdêrekê nayê.

نون مُتَحَرِّكَةٌ : **nûn muteherrikeh** نون مُتَحَرِّكَةٌ

/ N / li pey dengdêrekê tê, li dijê "nuna sakin : dengdar" (n. bêbingeh).

نِيَاحَةٌ : **niyaheh** نِيَاحَةٌ . (هوارکردن)

Girîgazî li ser mirovekî mirîye, dibe ku mirov cilûbergên xwe ..hwd diqetîne. Ev êş di Islamê de qedexe ye.

نِيَّةٌ (نِيَّات) : **nîyeh (kom. nîyat)** نِيَّةٌ (نِيَّات) . (مهيهست)

Mebest (Niyet)şertek pêşîn e ji bo her bawermendî an karî. Bi rastî, li gorî Pêxember (nimêj û silavên Xwedê lê be), kiryarên mirovî li gurî mebest û armancên wî tene nirxandin(darizandin).

(هـ)

Habel : **Habîl** هابيل

Kurê Ademê baş bû ku ew ji hêla birayê wî Qabil ve hatîyê kuştin (li Quranê, 5: 31 binhêrin).

Hager : **Hajir** هاجر

Jina duyemîn a Pêxember Ibrahim (nimêj û silavên Xwedê li ser wî be) û dayika Pêxember Ismaîl (silava Xwede li ser wî be) bû. Ew bi Pêxember Ibrahim re û bi kurê xwe yê piçûk Ismaîl re çûbû Mekkê, (silava Xwede li ser wî be). Ew ji rûniştvanên yekem in ê ku li wir bûn nişteci.

الهادي (al-) **hadî** (رئیسری بهرز) . rêbernameya bilind :

Taybetmendiyeke Xwedayî ye. Rêbernameya tekane(tenê) û rastîn e.

Harut û Marut : **Harût wa Marût** هاروت وماروت

Navên du milyaketên Babîlê ne ku ew bi sêbazîyê ve girêdayî bûn. (Li Qur'anê, 2: 102 binêrin).

Harûn : **Harûn** هارون

Ew birayê Pêxember Mûsa bû. Xweda ew bi Mûsa re şandibû li ba Fara'un, li ser daxwaza Mûsa, yê ku digot ku Harûn ji wî bêjetir bû (Li Qur'anê, mînak. 28: 34-35 binêrin).

Haşemî : **Haşimiyî** هاشمي

Endamekî hoza(eşîra) Haşimî ya Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) ye an ew ji nijada wê eşîrê ye.

Hubel : **Hubel** هُبيل

Ev navê xwedakekî(pûtekî) bû ku wî di Ka'beyê de berî hatina îslamê cîh girtibû.

هتک العِرض **hetk al-'ird** : destdirêjî . rûreşkirin . (ئابرووچوون . دستدریژییهکی)

Binpêkirina rûmeta mirovekî an zîzar kirina wî, wek mînak: destavêtina jinekê/tecawizkirina jinekê.

هَجْر القرآن **hejr al-qur'an** : hiştina Qur'anê . (واز لهقورئان بهینرئ)

Hiştina Qur'anê an ji hînkirinên wê nezanîn. (Kurman bibînin, 25:30.)

Berdana(hiştina) Qur'anê an piştguhkirina hînkirinên wê. (Li Qur'an bibînin, 25:30.)

هَجْر الزُّوجَة **hejir az-zewjeh** : dûrbûna jinê . (واز هینان له ژنهکه)

Bi gelemperî di dema ku mêr ji jina xwe dûr dikeve an bi wê re di bin heman nivînê de ne raze.

هَدَايَة **hidayeh** : birêvebirî . (بهریومبردن . رینوینی)

Nîşandina rêya rast .

هَدَى **huda** : birêvebir . (رینوینی)

Şîretkarî. Riya rastîn an rênîşankirina wê ji bo kesekî.

هَدَى (يَهْدِي) **heda (yehdî)** : rêberî . (سهرکر دایهتی)

Riya rast nîşanî kesekî dike .

هدي (هَدْي) : hedy(un) . pêşkêşî . rêdan . (رَيْگَپِنْدَان)

Ajaleke ku hecî wî dike qurban.

هجرة (هَجْرِيَّة) : hijreh (hijrîyeh) koçberî (koçberbûn)

Pêxember Muhemmed (nimêj û silavên Xwedê lê be) û şopindarên wî ji Mekkê koçberî Medîne di sala 622-an de bûn.

هجري (هَجْرِي) : hijrî salnameya hîcrî, koçberî

Navê salnameya heyve ya îslamî ye. Ev Nav musulmanên destpêkê yên ku ji Mekkê koçberî Medîneyê bûne bi xwe re birine Medîna .

Musulman ji bo erkên xwe yên olî balpiştîya xwe li ser salnameyên rojê(tavê) û heyvê ava dikin. Ya pašîn bi donzdeh rojan ji Rojê kurttir e. Girtina rojîyê di meha Remezanê de, pîrozkirina du cejnên sereke (Cejna Remezan û Cejna Qurbanê), pêkanîna Hecê li Mekkeyê, û çalakiyên din ên olî girêdayî mehên heyvê ne. Navên mehên heyvê ev in: Muharrem, Sefer, Rebi 'a yekem, Rabi' Al-xir, Jumada yekem, Jumada duyam, Rejeb, Şe'ban, Ramazan, Şewwal, Zul-Qe'edeh, û Zul-Hicceh. Demjimêrîna nimêjanê rojane bi pergala rojê ve girêdayî ye.

هَلَّل (يُهَلَّل) : hellelle (yuhellil)

Dibêjin: "la 'ilahe illa Allah ". Bi wateyê, "Ji xeynî Xwedê pêve tu xwedayên din tûne ye"tê .

هَمْزَة (هَمْزَة) : hemzeh rawestandina gûzê/hemza

Ew yekem tîpa alfabeya Erebi ye. Ev deng di xwendina tajwîdî ya 'Qura'anê de girîng e, ji ber ku ew bandora xwe li ser dirêjkirina dengên pêşîn ên wê dike.

سُورَة الْهَمْزَة (سُورَة الْهَمْزَة) : humezeh (sûret al-) sûreya paşgotinê

Ev Sûrta 104ê ya Qur'anê ye, sernavê xwe ji ayeta yekemîn, werdigire. Ew gef û tirsê li ser kesên ku kêmasiyên mirovan eşkere dikin.

هُود (هُود) : Hûd

Navê Pêxemberekî ku ew ji bo hozêke (eşîreke) ku li kendava Erebi dima, hatîye şandin. (Li Quranê, 26: 123-40 binêrin).

سُورَة هُود (سُورَة هُود) : hûd (sûret -) sûreya Hûd

Ev Sûrta 11ê ya Qur'anê ye, ku sernavê wê ji navê Pêxember "Hûd" û gelên wî hatîye wergirtin (ayetên 50 ta 60). Têde çîrokên hin Pêxemberên jî hene. Wek Noh û Hûd. Piştî behsa bûyera hûrgulî ya Pêxember Şu'eyb ji Madyanê dike, û reftara xelet(xirab) a mirovê wî di danûstandinên bazirganî de, têne destnîşan kirin (ayetên 84-95ê).

الهَوَى (الهَوَى) : hewa (al-) daxwazên

Daxwazî û nezwatên mirovî. (Li Qur'anê binêrin, 38: 26.)

(و)

واجب **wajib** : mewbûrî e. pêwîst e. (پێویسته)

1-Ji hêla dîn ve tê xwestin.

2- Erk, berpirsiyar: Tişteke ku ji hêla olê ve hatîye mewbûr kirin.

واجب الوجود **wajib al-wujûd** : bê guman e. (دهبیت بوونی هه‌بیت)

Ev peyv ji bo Xwedayê banî têtê bikaranîn ku hebûna wî bê gumane

واجد **wajid (al-)** : dîtbar. (بینراو)

Taybetmendiya xwedayî. Yê ku nayê veşartin û winda nabe.

واحد **waḥid (al-)** : Yek. (یهک)

Taybetmendiya xwedayî. Ew kesê bêhempa di yekbûn û yekaneyî de û bê ortax.

وَأَدِّبْنَا كَيْفَ نَبَاتٍ **W'id al-benat** : binerdkirina keçan pitika

Binerdkirina keçikên sax, Yek ji dab û nerêtên (adetên) Ereban di serdema berî-Islamî de.

الوارث **wariš (al-)** : mîratgir. (میراتگره‌که)

Taybetmendiya xwedayî. Mîratvanê rastîn ê tiştan, ji ber ku ew heyîneke tekane herheyî ye.

وارث (ورثة) **wariš (kom. werešæh)** : mîratgir(an). (میراتگره‌که)

Kesê ku mîrasê digire. Belavkirina mîratê di Islamê de di Qur'anê de bi zelalî hatîye diyar kirin. Ew ne pîrsa peyman an daxwaza viyana miriyan e. (wek nimûne, li Sûreta Çarem a Qur'ana Pîroz, ayetên 11-12 û 176. binêrin. Ji bo vê yekê zanîsteke taybet heye, ku jê re dibêjin "ilm al-ferâ'id : zanîsta erkan").

الواسع **wasi' (al-)** : fereh

Taybetmendiya xwedayî. Yê ku yekane xwadan zanebûn û dilovanîye ku her kesî û her tiştî hembêz bike.

واعظ (وَعَظ) **wa'iz (kom. wu'az)** : şîretvan. (وتاریژ)

Keseke ku yên din re şîret û hîn dike.

واقع (يُواقِع) **waqe'e (yuwaqi')** : berhev kirin. (کۆکردنه‌وه‌ی "په‌یوه‌ندی سێکسی").

Têkiliya zayendîya ku bi kesekî din re dike.

الواقعة (سُورَةُ الْوَالِيَةِ) **waqi'eh (sûret al-)** : sûreta bûyera neçareser(neçar)

Ev Sûreta 56-an a Qurana Pîroz e, ku ew ji peyva ayeta yekem tê ku saeta dîn(roja qiyametê) destnîşan dike. Mirovên di vê sûrê de li ser sê çelean dabeş dike ku pabendî jiyana wan a axîretê ye; hevalên destê rastê, hevalên destê çepê û yên girîngtirîn di axîretê de. Xwendina vê sûrê di her êvarê de, parastina mirovan ji feqîrtîye dike.

الوالي **walî (al-)** : piştgirvan

Taybetmendiya Xwedayî. Yê ku qenciyan xelat dike û parastina wan ji xirabiyê dike.

والي (وَالِيَة) **walî (kom. wulat)** : walî

Serwerê ku ji hêla xelîfê an padîşahî ve tê erkpêdan kirin(wezîfedar kirin) ji bo ku hhakimîya herêmeke welat bike.

وتر **witr** : hejmara yekane yê. (ژماره‌ی تاک)

Ji hejmareke yekane, bi gelemperî yek an sê. Gotina "al-witr" dibe di "nimêja witr : Selat al-witr."

Nimêjeke ku xwedan hejmareke rekatên yekane yê . Ev nimêj di dawîya şevê de tê kirin berî ku mirov razê, an jî ew di dawîya nimêja Tehejjudê de dereng dikeve û nimêja dike.

Xûdayê putî : **weşen (kom. awşan)** (وثن أوثنان)

Peyker an îkona xwedakan(pûteperestan) ku dua an îbadetê dikin.

وثنی weşenîy : oldarê xwedakî /pûtî (پاگهن)

Kesê ku îbadeta xwedakan dike.

وثنیة weşenîyeh : pûtparêzî (پاگهن)

Pûteperestî. Pratîka îbadeta xwedakan (pûtan), peykeran, îkonan û yên wekî wan.

وجه الله wech Allah

1- razîbûna Xwedê : Em vê hevokê di vegotinên mîna "li-wechi-llah" (ji bo Xudê) û "ibtixa' wechillah" (li xweşiya Xwedê digerin) dibînin.

2-rûyê Xwedê : Rêya ku Xuda ji bo we pejirandîye. (Li Quranê , 2: 115 binihêrin).

وجوب wucûb : erkdar (ئەرك)

Ew tişt ku ji hêla olê ve tê xwestin, paşguhkirina wê gunehê.

وَدِيعَة wedî'eh : hilînina tiştêk : diravdanî .

Hiştina tiştêkî bi kesekî re ji bo hilandina (parastina) wê.

الْوَدِيعَة بِالضَّمَانِ (پارەدان بە گەڕهنتی) : wedî'eh bid deman(al-)

Tişt an malê ku di depoyê de bi destûra çavdêrî tete dayîn. Depotkar dibe garantore dravê li gorî daxwazîyê, an yê her perçeyekê yê ku di hesabên depotkar de vekirî dimîne.

وَرَع were' : xwedêgiravî (راستو دروست)

Yê ku ji gunehan dûr dikeve, ji xezeba Xwedê ditirse, û dixwaze wî razî bike.

وَسِق wisq (اوساق) : wisq (kom. awsaq)

Yekînekeke ji bo pîvandina mîqdara ku di xwarinê de tê bikar anîn. Ew 60 "Saa ye"

وَسْوَس (وساوس) : weswese (kom. wesawis) . pêşniyarê xirab (چرپه)

Bi gelemperî ev term ji bo pêşniyarên xirab ên ku şeytan wan pêşkêş dike, dike; ji bo xapandina mirovan da ku tiştên qedexe bikin û ew jî bi wateya gumana berdewam tê .

نَزِيكِيَا Xwedê . rêbaziya Xwedê : wesîleh (وسيلة)

Tişt û kirinên ku yekî nêzikî Xwedê dike. (mînak, li Qur'ana, 5:35 binihêrin)

وِصَال wişal : berdewam (بەردەوامبوون)

Ji bo ku hûn bi gelek awayan berdewam bikin.

وَصِي weşîy : wekîl (بەرگەریکار . بریکار)

Ew kesê/ a ku erkpêdankirî ye ji bo ku çavdêriya karûbarên kesekî din bike, bi gelemperî ew ji bo zarokên temen piçûk an ne li gorî temenê qanûnî ne, ye.

وَصِيَة (وَصَايَا) : weşîyeh (kom. weşaya) : pêşniyaz

Belgenameke Musilman ye ku bi hûrgulî agahîyan li ser dewlemendiya xwe destnîşan dike,(li Quranê, 4: 7, 10-13 û 176 binêrin). Ew bi awayê ku sêyeka dewlemendiya wî, herî zêde, piştî mirina wî ji bo mebestên xêrxwaziyê tê dayîn eşkere dike. Li gor qanûna mîrata îslamî ya ku di Qur'ana Pîroz de hatiye diyarkirin, divê du-sê para li mîrateyên qanûnî bîn belavkirin. Mirov dikare di jiyane xwe de jî malê xwe ji bo xêrxwaziyê xerc bike weku ew dixwaze, lê divê ew pêdiviyên xwe û malbatê jî li ber çav bigire.

(li Quranê, 4: 7, 10-13 û 176 binêrin). Li Qurana Pîroz, Al-Baqara (2): 180 binêrin) .

الوقفة (al-) **weqfeh** (مانهوه) . mayin :

"El-wuqûf bi-'erefeh" bibînin. Hin kes bi vê rojê bikar tînin da ku roja dikeve pêşiya "îdê" tê gotin, ew çî "îd al-adha" ye an "îd alfîtêr" be.

وقف (وہستاندن) **wuqûf** . sekinî :

Rawestandina di nimêjên ferz de ên ku mirov bi gelemperî bi kêmî ve Sura El-Fatiheh (sûreta destpêkê ya Quranê) dixwîne.

الوقوف بعرفة **wuqûf (al-) bi'erefeh** (له عمره فہ و مستاوه) li Erefeyê dimînin :

Di roja nehemîn a meha Hecê de (Zu al-Hiceh) mayîna li deşta Erefeh yek ji rêûresmên hecê yên herî girîng e. Hecî divê heya rojavabûnê li wir bimînin, piştê derbasî Muzdelifeh bibin.

وكالة **wekeleh** : tewkîl :

Erkpêdankirina (tayînkirina) kesekî ku dikare bi navê wî tevhev bigere, wekaleta wî bigire.

الوكيل **wekîl (al-)** :

Taybetmendiyeke Xwedayî. Yê ku divê em her gav pê bawer bin, û yê ku guhdarî dide me.

وكيل (وكلاء) **wekîl (kom. wukela')** :

Kesê ku desthilatdariya qanûnî heye ku nûnerîtiya kesekî din bike. Car caran, me "alwakîl aş- şer'îy" (nûnerê qanûnî) heye ku vê xala fermîtiyê (legalîtiyê) tekez dike.

الولاء **wela' (al-)** (دلسوزى . لايمنگرمان) dilsoz, nîşana hevgirtinê :

Daxuyanî kirina hevgirtinê. Ev têgeh carcaran ji bo wateya nîşandana hevgirtina musulmanan û têkilîyên wan bi musulmanên din re tete bikar anîn, wan bira û heval dihesibîne, ew ji yên ne musulman cuda ne.

ولاية **wilayah** :

1- Parêzgeh : Hêz û / an berpirsiyarî ji bo çavdêrîkirina karên kesekî din . (Wally" bibînin) .

2- Desthilatdarî : walî .

وليمة (ولائم) **welîmeh (kom. wela'im)** :

Ji kesê musulman re tete pêşnîyarkirin ku ew şahiya zewacê ragihînin. Ji kesên vexwendiyar tê xwestin ku ew beşdarî wê bibin.

الولي **welîy (al-)** (چاودیریکردن) . patronîzekirin :

Taybetmendiya xwedayî. Yê ku qedrê xulamên xwe yên dilsoz digire û wan diparêze.

ولي (أولياء) **welîy (kom. awliya')** :

1-Mirovê pîroz, mirovê Xwedê. Eve hevwatîya islamî ye. "Waliyî" mirovek bi rûmet û bilind e û ji bo berjewendîya Xwedayê dilovan dike . Carcaran, xweda tiwanên taybet dide mirovî ku jê re " keramat : rûmet" tê gotin . Gotina "awliya" Allah "di Quranê" de tete dîtin, 10: 62.

2- Hevkar : ew mirovê ku em ji wî bawer dikin û ji bo piştevanîya xwe didine wî ji bo piştgirîyê. (Mînak, li Qur'ana, 60: 1. binihêrin)

parêzger, ew kesê berpirsiyar e: **welîy (kom. 'awliya') al-'amir** ولي (أولياء) الأمر
Wateya vê peyvê hem ji bo kesê berpirsiyarê civakê û hem ji bo kesekê ku parêzvanîya kesekî dike.

الوهاب (al-) **wehhab** : pêşkêşvanê herî mezin
Taybetmendiyeke Xwedayî: Yê ku bêsinor dide û li bende xelata kesekî nasekine.

وهابي (وهابية) **wehhabîy (kom. wahhabîyeh)**
Ew merîdê şêx Muhemmed bin Abdul Wahhab ji Najd in, yê ku îslama tûnd di hînkirinên xwe de ava dike ku girîngiyê dide tekoşîna li dijê her celebê "şirkê" (pratîkên polîtolojîk), wek hebandina oldaran û avakirina mizgeftan li ser gorên wan.

الوهابية (al-) **Wehhabîyeh**
Xwendinên şêx Muhemmed ibn Abdul-Wehhab ewe in ku îslama tûndrew ava kirîye; ku gerekîya vegera li ser dersên prînsîpên dînî û vejîna hişk a Islamî, ferz dibîne û şer li dijê her cûre kiryarên xurafa û sihrê dike.

Heyranokeke ku lomeke nerm vedibêje.

ويحك **weyhek**

Heyranoka ku ji bo şermezarî û hişyarîyê ye.

ويك **weylek** : wey li we

(ي)

يا جوج و ما جوج : Ya'jûj we ma'jûj

Miletekî xwedan hêzeke pir hilweşînera . (Binêrin Quranê, 18: 94).

يَتِيم (أيتام) **yetîm (kom. aytam)** : sêwî (ههتيو) .

Zarokeke ku bi taybetî bavê xwe wenda kirîye. Qur'an û sunnetê wesîyet dîkin ku divê mirov bi dilovanî mû'amelê bi wan re bike û xwedîkirina wan pêşniyar dîkin. Ew gunehê mezîna e di dema ku mirov zirarê, xirabîyê an xapandinê bi zarokên sêwî bile; bi her awayî. Xwedayê mezîna wan kesê ku sêwiyan xwedî dîkin, xelat dike. Li Qur'ana Pîroz, Al-Beqera (2): 220, An-Nisa' (4): 2,6,10,127, Al-Isra' (17): 34 binêrin .

يَثْرِب **Yeşrib** : Medineh

Ew navê kevn ê Medîneyê ye ku piştî nava "Medîneh" bûye " bajarê Pêxember" (silava Xwedê lê be).

يُحْتَضِر **yuhteder** : nêzîkbûna mirinê (نزىك بو ونهوه له مردن)

Li ser dûşeka mirinê. Di vê rewşê de, wek Sunnet divê kesê Musilman gotina "şehadetê" bîne bîra da ku ew gotinên wî yê paşîn bin.

يَحْيَى **Yehya**

Yûhennayê imadkar. Kurê Pêxember Zekerîya ye, ku di temenê pîrbûnê ew zarok jê re çêbû ye, ew pismamê Meryema ku dibê diya pêxember Isayî (silava Xwede li ser wan her du'an be). Xwedayê banî wî dişîna da ku rê ji bo Pêxember Isa veke. Pêxember Yehya hate zîndanîkirin, dîv re Hêrodês serê wî jêkir da ku hezkirina xwe ji bo keçîk dîlanker re bide îsbat kirin. Mixabin (Xiristiyanan) navê wî kirine John, ji ber ku navê Yehya di dîrokê de xwedanê cihekî taybete. Ew yekem mirovê ku bi navê Yehya bû. Li Qur'ana Pîroz, Al-'Emran (3): 39, Al-An'am (6): 85, Maryam (19): 12-15, Al-Anbiya (2): 90-91 binihêrin.

يَد بِيَد **yed bi-yed** : berdêla lezgîn

Di Zagona Islamî de tê xwestin ku hinik tişt yekser werin guheztin da ku danûstandina rast bête kirin.

سُورَة يَس **Yasîn (sûret -)** : sûreta Yasîn

Ev sûreta 36 a Quranê ye, sernavê xwe ji ayeta yekemîn digire, ku ji du tîpan pêk tê. Hate ragihandin ku Pêxember (silava Xwedê lê be) vê Sûrê bi navê "dilê Qur'an" pesin kirîye. Gelek mirov li cîhana musilmanan wê li bîra xwe tînin û di hin deman de bi gelemperî tê dubare kirin. Di hadîseyê de tête şîret kirin ku musilman vê surê li ser mirîyan bixwênin.

يَعْقُوب **Ye'qûb** : Yeqûb

Pêxember Yeqûb, navê wî "Israyîl" jî e. Ew kurê ashaq û nevîyê Pêxember Ibrahim e. Bi gelemperî ji bo Cihûyên yekem "Zarokên Israyîl" têne gotin. Her diwanzdeh kurên wî bûn serokên eşîra xwe û ew wekî Dozdeh Eşîrên Israyelî têne nasîn. Niha piraniya Cihûyan ne ji ravikên wan e, lê bi rastî ew ji xezar in.

يَعْقُوبُ Ye'ûq

Ev Nav ji hêla gelê Pêxember Nûh ve dihat hebandin(perestin) . (Li Quranê 71: 23 binêrin).

يَعْقُوبُ Yexûs

Navê xwedakokî ye ku ji hêla gelê Pêxember Nûh ve dihat hebandin(perestin) . (Li Quranê 71:23 binêrin)

اليقين (al-) **yeqîn** : (باوهرکردن . دلنیاى)

Baweriya mutleq. Di Qur'anê de em dikarin çarna hevoka "Heqq al-yeqîn" (teqezîya rastîn) bibînin. Li Qurana Pîroz, Al-hijr (15): 99 binêrin.

يَمَلَمَ Yelemlem

Navê bendgeheke ku dikeve li Yemenê, li wir ji hemî heciyên ku ji Yemenê ne an yên ku tere derbas dibin, ji wê re dest bi danîna "Ihram" dikin.

يَمِين (راست) **yemîn** : destê rastê

Divê kesê Musilman bi destên xwe yên rastê hemû tiştên girîng û baş bike, wek silav kirin, xwarin û vexwarin bi destê rastê, an jî ewiyê bi lingê rastê gavê bavêje, mîna têtetina mizgeftê. Ji bawermendan gotina "aşêb al-yemîn" (mirovên rastgir) tê gotin, ji ber ku ew di roja qiyametê de tomargehên(qeydên) xwe bi destên xwe yên rastê hildigirin

يَمِين (أيمان) **yemîn (kom. ayman)** : (سویندی)

Divê di Islamê de tenê sond bi navê Xwedê be; Ango nabe ku kesek ji bilî Xwedê sond bixwe.

يَمِين عَمُوس **yemîn xemûs** : (سویندی درۆ)

Sondeke ku guhdarvanan dixapîne û wan bi derewan razî dike.

يَمِين اللُّغُو **yemîn al-lexw** : (سویندی نهوپیستراو)

Sondeke ku di derbazkirinê de bêyî hemdê(mebesta) xwe bi Xwedê sond dixwe, wek gotina, "we-llah". . . tenê ji bo rastîya tiştêkî pişt rast bike. Kefaret nayê kirin, eger ev sond bi wefadarnî nebe.

يَهُودِي (يهود) Cihû : Yehûdîy (kom. Yehûd)

Baweriyeke Cihûyan e. Li gorî îslamê, Cihû ji "Gelê Pirtûkê" ne.

Pêdivî ye ku cûdahiyek di navbera Cihû û Israyelî de (nijada Ye'qûb) were çêkirin, ji ber ku ne hemû bawermedên Cihûdayê Israyelî ne.

Sê eşîrên Israyelî hene: eşîrên Cihûda, Lêwî û Benjamin û diwanzdeh eşîrên yên hene ku bi Mûsa re, ji Misrê re reviyane, ku ser wî tene hebandin û li ser Erdê Pîroz bi cih bûne. Herweha, têgeha "cihû" ji bo eşîrên din yên ku ji rojhilatanavîn (ji Kurdistan, Iranê..)tên. Bêgoman, têgeha Israyelî (ku wekî Israîlî dihatin nasîn) ji terma Cihûda cûdane.

Wateya "Cihûyan" ji bo Cihûyên Rojhilata Navîn û Cihûyan tê bi karanîn. Ev yek jî tenê ji bo Cihûyên Aşkenazi ku ji eşîra Xezerên Rûsî-Tirkî ne, ku di sedsala heftemîn de bûn cihû, lê ew eslê xwe de ti têkliyên bi diwanzdeh eşîrên sraîlê re tûne.

Cihûtî : **Yehûdîyeh(al-)** اليهودية

Dîn bi eslê xwe ji hêla Pêxember Musa ve hatîye hîn kirin, lê li pey wî re doza Dînî pir dijwar dibe. Pirtûka wî ya pîroz "at-tewrat" e. Lê tê gotin ku bi rastî ew Talmûd e ku ew wekî çavkanîya bingehîn ya qanûna Cihûyan tete pejrandin.

: **Yûsuf** يُوسُف

Pêxember Yûsuf, kurê Pêxember Yeqûb e, ew mînakek bû ji bo xweşikbûnê, pakkûnê û zanîna şîrovekirina xewnê(xwenan). li Surê 12-ê Qur'ana Pîroz binhêrin.

سُورَةُ يُوسُفَ : **Yûsuf (sûret -)** سُورَةُ يُوسُفَ

Ev Sûreta 12emîn a Qur'anê ye. Ev Sûrê li dora çîroka Pêxember Yûsuf diaxife. Em di derheqê bavê wî (Yeqûb) û birayên wî yên çavnebar de, û jiyana wî li Misrê dixwînin: birayên wî, wî di bîrekê de dihêlin, ew bi awayekî neheqî wek kole tê firotin, ji ber ku li hemberê ceribandina laşî li ber xwe dide, ew tê zindankirin û ew piştî wekî keremeke xwedayî(diyarek xwedayî) jê re hat dayîn dibe serwer, û malbata wî jî tevî wî bûye da ku li Misrê bimîne.

يَوْمَ (أَيام) **yewm (kom. ayam)** (رۆژ) (رۆژمان " rojek (rojan) : **yewm (kom. ayam)**

Di nivîsên îslamî de, bi gelemperî ev peyv bi wateya rojê tê bikar anîn ku li dijî şev ye. (li "yewm wa leyleh" binihêrin)

اليوم الآخر **yewm (al-) al-'axir** (رۆژی رابردوو). roja dawîn : **yewm (al-) al-'axir**

Roja vejînê.

يَوْمَ الْبَعْثِ **yewm al-be‘š** (رۆژی قیامت). roja vejîyandinê : **yewm al-be‘š**

Roja ku tede hemî afirîner ji nû ve vejîn dibin û tene çêkirin ku ji bo kirinên xwe di vê dinyayê de werin hesab kirin. li "El qiyameh" (Vejîn) binihêrin.

يَوْمَ التَّرْوِيَةِ **yewm at-terwiyeh** (رۆژی ئاودان). roja avkirinê(avdanîn): **yewm at-terwiyeh**

Roja heştemîn ji meha heccê: Dema ku hecî diçin Mina.

يَوْمَ الْجَزَاءِ **yewm al-jeza'** (رۆژی سزادان). roja cezayê : **yewm al-jeza'**

Navekî din ji Roja Qiyametê ye, Gava ku hesab ji mirovan li ser hemû kirinên wan yên ku li vê dinyayê rûdane, tete xwestin, dê çarenûsa wî bihuştê an cihneme(dojeh) be.

يَوْمَ الْجَمْعِ **yewm al-jem'** (رۆژی کۆبوونەوهکه). roja komkirinê : **yewm al-jem'**

Ew roja ku hemî afirîner(mexloqat) ji bo dadgehê tene kom kirin.

يَوْمَ الْحِسَابِ **yewm al-ħisab** (رۆژی سزادان). roja cezayê. roja hesabê : **yewm al-ħisab**

Ew roja ku dê her kes tomarên hemî kirinên xwe bibîne. (mînak, li Qur'anê, 38: 49- 64 binihêrin).

يَوْمَ الْحَشْرِ **yewm al-ħeşr** (رۆژی کۆبوونەوهکه). roja hevdtinê : **yewm al-ħeşr**

dê tede hemî afrîner ji bo hesabê werin kom kirin. (li "Al-qiyameh" binihêrin).

يَوْمَ الدِّينِ **yewm ad-dîn** (رۆژی قیامتی " ئایینی"). roja vejînê(olî) : **yewm ad-dîn**

Ew roja ku dê mirov tede li ser kiryarên xwe di jiyane îroyîn kirin. (mînak, li Qur' anê, 82 binihêrin).

يَوْمَ الْفَصْلِ **yewm al-feşl** (رۆژی رابردوو " جیابوونەوهه"). roja dawî(veqetandin) : **yewm al-feşl**

Ew Roja vejînê ya ku tede kiryarên qenc ji karên çewt tene veqetandin.

(رۆژی قیامت) roja qiyametê (vejînê) : **yewm-al-qiyameh** يوم القيامة

Ev roj bi wateya roja rawestîne tê. Ev roja ku em dê ji gorên xwe rabin û li benda biryara(hukm)Xwedayê banî bimînin; li gorî kirinên me em dê bêne dadgeh kirin.

roja qûrbane : **yewm an-nehr** يوم النحر

Roja dehemîn a Zul-Hiceh (meha hecê) ye, ku di wê rojê de musulman dest bi qurbana xwe dike. Herweha, di sê rojên din de mirov dikare dest bi serjêkirinê bike. Bi eslê xwe, "nehr" bi wateya serjêkirina devehê tê.

(رۆژمهکه بوهستینه) . roja rawestîne(li Arefeyê) : **yewm al-waqfeh** يوم الوقفة

Roja rûniştinê li Arefehê: Roja nehemîn a Zul-Hiceh (meha Hecê) ya ku hecî li girê Arafayê dimînin heta ku roj diçe ava, piştê ew diçin Muzdalifehê.

roj û şev : **yewm we leyleh** يوم وليلة

Bîst û çar saet. Roj bi wata derketina ronahîya rojê tê, beramberî rojê: şev e.

Yûnus يُونس

Ew li bajarê Nînewa hatibû şandin (li rexê çepê ji Çemê Dîclê li pêşberî bajarê Mûsilê), Îhtîmala ku ew kurd e, wî gazî gelê xwe kiribû ku bawerîya xwe bi Xwedê bînin, û wî ew ji cezayê Xwedê hişyar kiribû.) Wan di destpêkê de bangewazîya wî ji bo Xwedê red kirinbûn, lê piştî ku Xwedê xezeba xwe di ser wan dirêjîne, ew ji gunehên xwe vedigerin(tobe dikin). Lê, Pêxember Yunus hers dibê û dest ji bajêr berdide, lê ew jibîr dike ku Xwedê Bîrxwaz û dilovan e; ew di sê tarî de di nav zikê wehşet(hut), şev û derya de dimîne, piştê dîsa li Xwedayê vedigere û lêborîna xwe dixwaze, ji ber vê yekê Xwedê wî efû dike, û ew vedigere Medîneyê û dibîne ku hemî niştecihên wê deverê bûne merîdên wî, di wê hingê de ew bi navê Zu Al-Nûn hatîye bi nav kirin. Qurana pîroz, As-Safa (37) bibînin: 139-149ê, Sureya 10ê-ya Qurana pîroz, li (Murselîn) binihêrin.

sûreta Yûnus : **Yûnus (sûret -)** سُورَةُ يُونُسَ

Sûreta pêncemîn a Quranê ye. Sernavê wê ji navê pêxember Yûnus hatiye girtin. Ew behsa wehyê û rewşa Pêxember (silavên Xwedê lê be) dike û li ser hilweşîna jiyana vê dunyayê radewiste, û herweha li ser hewcedarîya ku bi bawerî û kirinên rast, mirov dikare biçe axiretê, diaxife. Her weha ew qala aliyên cihêreng ên jiyana pêxemberan dike, di nav wan de Nûh, Mûsa û Yûnus hene. Di vê surê de nişanek li ser azadîya bawermendîyê heye:

(وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ) ٩٩.

Navarok

(A)

- ababîl : teyreyên belawela (belav). أبابيل
 abaḥa (yubîḥ) . destûrê dide . (بيح) أباح
 'abed : herdem . أبد
 abrar (tek : berr). mirovên rastdar . (بر) أبرار
 'abtal . ji bo betalkirinê . (يُبطِل) أبطل
 abter : birrîn . الأبتِر
 'ada : birêvebirinî . أداء
 adda (yu'eddî): kirin. (يؤدِّي) أدّى
 'addaba (yu'laddib): ku fêrî manweran dibe . (أدب) أدب (يؤدَّب)
 ad'iyeh ma'sûreh. dûa-kevneşopî . أدعية مأثورة
 'adeb (kom . adab): rêza tevgerîn . (آداب) أدب
 afaḍa(yufîd)min ' Arafat : ku ji Arafehê biderkeve . أفاض (يُفيض) من عرفات
 aflaḥe (yfliḥu) : ku bibe serfiraz, bextewar be (يفلح) أفلح
 aftarâ (yuftîr) rojî bişekine : (يُفطِر) أفطّر
 a'immet al-ḥediş . zanyarên pêşeng ên hedîsê . أئمة الحديث
 ahadiş Ahadîs . أحاديث
 'aḥdeşe yuḥdiş : (يُحَدِّث) أخذت
 aḥed : yekdar . أخذ
 ahil al' ahewa . dil xwazkar . أهل الأهواء
 ahil al-beyt : Malabeta Pêxemberê Muhemmed : أهل البيت
 'ahil al-fetreh : gelê serdmek . أهل الفترة
 ahil al-keba'ir : gelê gunehkarên mezin . أهل الكبائر
 ahil al-kehif : mirovên şikeftê . أهل الكهف
 ahil al-kitab : gelê kitâbê pirtûkê . أهل الكتاب
 ahil al kitab we sunneh : gelê pirtûkê û sunnetê . أهل الكتاب والسنة
 ahil al-neş w-al-te'yan . gelê ferîdeh . أهل النص والتعيين
 ahil al-qibleh : musulman (mirovên qibleh): أهل القبلة
 ahil ar-ra'iy : gelê nerrînê (mirovên ramanên) أهل الرأي
 ahil az-zimmeh : pêşengên dewleta Islamî : أهل الذمة
 aḥkem (tek. Hukim): biryar . (يُحَكِّم) أحكم
 'Aḥmed : pir pesnê hêja . أحمد
 'ahsene-llahu eza'akum : sersaxiyên dilsoz . أحسن الله عزاءكم
 aḥsene (yuḥsinu) parastin . qenc. (يُحْصِن) أحسن
 'ajir (kom. 'ujûr) . (أجر) أجر
 ajirun xeyr memnûn : bêjimar . Ji wan qut nebûye . أجر غير ممنون
 ajnebiy (kom. 'ajanib). beyanî . xerîb . (أجنبي) أجنبى
 akil ar-riba : kî pereyê neheqî yê qezenc dike . أكل الربا
 al-ajir weş-şewab : xelat û tazmînat . الأجر والثواب
 'ala-(sûret): sureta ya bilind (jorîn) (الي) ala (yûlî): biryara (يولي) أن تقرّر . ألي (يولي)
 al-akil bil baṭil : pere ne yasayî : الأكل
 al-'axir : الأخر . dawîn
 al-'axireh : dawiyê . الآخرة

آل البيت : al al-beyt 'سورة آل عمران : malbeta Umran (sûret -)
 سورة الأنفال . şer . al-anfal : sûreta talankirinê
 الأولون والآخرين : kevnar û nûjen : al-awwelun wel-axirun
 الله . Allah Allah / Xuda
 اللهم . allahumma : Allah / Allah! (Xwedê)
 الله أكبر . allahu 'akber : Xwedeyê mezintirîn
 Al- amr bilme'ruf wennahyu en al-munker : الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر
 آل محمد : malbata Muhemmed : muhemmed
 الأمان . aman : ewlekarî
 أمانات أمانة . amanat : durustî . berpirsiyarî . amaneh . durustî . dilpakî
 amat allah : xulama Allah(kesê jin)
 أمة (إماء) . ameh (kom. Ima') : keça xulam
 آمن(يؤمن) : amene (yu'min) : bawerkirin
 أمين . amîn : 'amîn
 أمر(أوامر) . amir (kom. 'awamir) . ferman
 أمر بالمعروف : amîr al-mu'minîn : mîrê bawermendan
 أمر بالمرء : amir bil-ma'rûf : peydakirina çi rast e
 أم (يؤم) . amme (ye'umm) : birêvebirin
 أموال (مال) . amwal (tek. Mal) dewlemendî, xwedan
 أموال الربويّة . amwal al-ribwiyeh . dravê neqanûnî(qezenc)
 آناء الليل وأطراف النهار . ana'a al-lail we 'trafe nnehar : Demên şev, û rojê
 أنبياء(نبي) : anbiya' (nebiy) Pêxemberan
 أنصار (أنصاري) . ansar : alîgirên . piştgir
 أقام (يقيم) الصلاة . aqame (yuqîm) aş-şalah : nimêja birêkûpêk
 أفسم (يُفسِم) . aqseme (yuqsim) sondkirina bi Xuda
 أقطع (يُقطع) . aqte'e (yuqti' : jibo dayîna erdê
 الأعراف : a'raf (sûret al) : sûreta bilindahî
 أراك . Arak : dara arak
 أرحام (رحم) . 'arham (tek. raħim) . xizmên xwînê
 أركان الإيمان . arkan al-îman : stûnên baweriyê
 أركان الإسلام . arkan al-islam : stûnên Islamê
 أسباب النزول . asbab an-nazul : sedemên daketina Qur'anê
 اسبُط (سبِط) : asbaţ (tek. Sibţ) : Eşîrên Îsrayîlî
 الأثر : aşer : şopîn
 آسِن . asin : na pîs e ango pak e
 آسيا . asiya : Asiya
 أصحاب الأيكة . aşhab al-aykeh : xelkê Pêxemberê Ş'ûyib
 أصحاب الجنة . aşhab al-jenneh : gelê bihiştê
 أصحاب الكهف : aşhab al-kehf mirovên şikeftê
 أصحاب المشئمة : aşhab al-meş'emeh mirovên çepê
 أصحاب الميمنة : aşhab al-meymeneh : mirovên rast
 أصحاب النار . aşhab an-nar : mirovên dojahê
 أصحاب السنن . aşhab as-sunen : xelkên sunnetê
 أصحاب الشمال . aşhab aş-şimal : gewer
 أصحاب الصفة : aşhab aş-şuffeh : mirovên suffehê . xelkê rûmet
 أصحاب رسول الله . aşhab rasûli-llah : hevalê Pêxember
 أصحاب اليمين . aşhab al-yemîn : xelkê rast . bawermend
 أشهر الحجّ . aşhur al-ħejj : mehên hecê

ašhur (al--) al-ḥurum : mehên pîroz . الأشهر الحُرْم .
 askere (yuskir): serxweş (يُسْكِر) أسكر
 aşrek (yuşrik) : perizîna Xwedên dîn (يُشْرِك) أشرك
 'ašI ('ušûl) : kok . nijad . (أصول) أصل
 'asma 'ar-rijal : ferhenga biyografîk . أسماء الرجال
 asma' allah al-ḥusna : Navên Xwedê yên herî mezin . أسماء الله الحُسنى .
 'ata (yu'tî (az-zakah) heqê drav bide(heqdana dravê . آتي(يؤتي) الزكاة .
 a'ûzu bi-llah . ez bi Xudan re dîgerim . أعود بالله .
 awamir wa nawahî : ferman û qedexeyên : أوامر ونواهي
 awaşir : girêdan û têkilî. أواصر
 awḥa (yûḥî) eşkere kirin . îlham . أوحى
 'awliya' (tek. waliy) : parêzger . (ولي) أولياء
 awqaf (tek. weqif). pirjimara . أوقاف
 awsuq : أوسق (وسق)
 awşa (yûšî): tewandin . mîratî. da ku bê. أوصى (بوصي)
 awter(yûtir nimêja bi hejmara yakane : أوتر (يوتر)
 awwab veğerandina tobekirinê : أواب
 awwel : yekem . الأول
 'awwel (yu'ewwilu): أول (يُول) şirove kirin
 ax bi r-reda'eh : birayê hevê şîr . أخ بالرّضاة .
 'axlaq (tek. xuluq). أخلاق(خُلُق)
 Axlefe (yuxlif) : şikestina sozê . (يُخْلَف) ayam al-bîd : rojên spî . أيام البيض .
 ayam an-nahr : rojên qurbanê . أيام النحر .
 ayam at-teşrîq : rojên teşrîqê . أيام التشريق .
 a'yan (tek. 'eyn) . tiştan . أعْيان
 aymu Allah : sond ji Xweda yê mezin re . أَيْمُ الله .
 'ayûb : أيوب
 ayim(kom. ayama): bê girêdan (mêr an jin): أَيْم (ج: أيامي)
 ayman(tek. yemîn) (أيمان) bi sondan
 aẓan gazîya nimêjê : آذان
 azel : herdem . أزل
 'azer : أزر
 aẓkar (tek. zikir) duayên devkî, vexwendî : أذكار
 azzana (yu'ezzîn gazîya nimêjê bikin (يؤذّن) أذن

(B)

Bab Al-Reyan : dergehê tehşkandinê . باب الريان
 ba'in : بائن
 ba'îs (al) . veşîner الباعث
 baqî (al) . herheyî الباقى
 bari' (al) . destpêkirina afirîner البارى
 basîṭ (al) . pêşkêşker an destfîreh الباسط
 baṭil : seqet . باطل
 baṭîn (al) . (veşartî) الباطن
 baxi 'un: xwe bikujin . باخع
 baḫî (kom. buḫat) : dijrabû . serhildêr . (بُغَاة) باغي
 bedî' (al): mêjûvan . البديع

Bedr : Bedr	
belax̄ : danezanê . Daxuyanî . الباطن . veşartî)	
beled(sûret al: sûreta bajarê . سُورَةُ الْبَلَد .	
beqereh (sûreh) : sureta Çêlekê . سُورَةُ الْبَقْرَةِ .	
beqî' (al) : goristana Medîneyê البقيع	
pejirandin, înkâr kirin) bera' (al) . البراء	
bera'ah . bêşûcî . azadî ji . البراء	
berekeh (berekat): pirjimariyê . pîrbûn . بَرَكَة (بَرَكَات)	
berru(n) (kom. 'abrar) : têker . (أبرار) . mirovên rastdar	
berzex : di navbera du jîyanê de . بَرَزَخ .	
besse : xirpandin . بَسَّ	
beşîr (al): dîtin . البصير	
beşîreh (kom. beşa'ir) : (rastdîtinî) . بصيرة (بصائر)	
be's (al) : vejîn . البعث	
be'se (yab'eşu) : vegere jîyanê . بَعَث (يُبْعَث)	
bey' al-ħdir li-bad : بَيْع حَاضِرِ الْبَاد	
bey' al-ħeşat : بَيْع الْحَصَاة	
bey' as-selem : (firotina paşketî (paş xist) . بَيْع السَّلْم	
bey' al-ħarar (al-jehaleh) : firotina xapînok . بَيْع الْغُرْرِ (الْجَهَالَة)	
bey'atyn fi bey' : du firotin di yek . بَيْعَتَانِ فِي بَيْعٍ	
bey'et al-'Aqebah al-'ûla : sondxwariyê 'Aqebah ya yekem . بَيْعَةُ الْعَقْبَةِ الْأُولَى	
bey'et al-'Aqebah aš-şaniyeh : sondxwariyê 'Aqebah ya duyem . بَيْعَةُ الْعَقْبَةِ الثَّانِيَةِ	
bey'eh : sondxwarin . sozê . بَيْعَة	
bey'et ar-riḏwan : dilsoziya Radwan . بَيْعَةُ الرِّضْوَانِ bey' mu'ejjel : firotina paşde xistin . بَيْعٌ مُؤَجَّلٌ	
beyîneh (kom. beyînat) : delîlên zelal . بَيْئَة (بَيْئَات)	
beyîneh(sûret al--): sûrta nişana zelal . سُورَةُ الْبَيْئَةِ	
beynûneh kubra : berdana dawî ya mezin . بَيْنُونَةُ كُبْرَى	
beynûneh şuxra : berdana dawî ya piçûk . بَيْنُونَةُ صُغْرَى	
betûl (al): qîza pak . الْبَتُول	
beyan at-tabdîl : daxuyaniya bînpêkirinê . بَيَانِ التَّبْدِيلِ	
Beyt(kom. buyût) allah : xaniyek qesîda . اللهُ . بَيْت (بَيْوت)	
beyt (al) al-ħeram : mala pîroz . الْبَيْتِ الْحَرَامِ	
beyt (al) al-'etîq : Mala kevn . الْبَيْتِ الْعَتِيقِ	
beyt al-mal : xezîne giştî . بَيْتِ الْمَالِ	
beyt (al) al-me'mûr : xaniyek gelek diqesîde . الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ	
beyt al-meqdis : Orşelîmê . بَيْتِ الْمَقْدِسِ	
beyt an-nubueh : Mala Pêxember . بَيْتِ النُّبُوَّةِ	
beyt aţ-ţah : xaniyê gûhliber . بَيْتِ الطَّاعَةِ	
beyt lebûn : devehê(weşterê) sê salî ye . بَيْتِ لَبُونِ	
beşiy (kom. beşya) . بَغْي (بَغَايَا)	
bexsun : kêmasî . بَخْسٌ	
bid'eh (kom. bid'e) (nûbûn) بَدْع (بَدَع)	
bint mexad : devehê(weşterê) du salî ye . بِنْتِ مَخَاضِ	
birr (al): rastî û qencî : الْبِرُّ	
birr we teqwa : rastî û bî tîrsî . الْبِرُّ وَالتَّقْوَى	
birr al-walideyn : gûhdana dêûbavan . بِرُّ الْوَالِدَيْنِ	
bismillah : bi navê Xwedê . بِسْمِ اللَّهِ	

bismi-llahi r-rehmani-rrehîm :bi navê Xwedê dilovan û bexşîn . بسم الله الرحمن الرحيم
 bişareh : mizgîniyên baş . بشارة
 bi'şat an-nabiy : şandina Pêxember wekî agahbir . بعثة النبي
 buhtan : derewîn . çewt . بُهتان
 bulûx : mezinbûn . بُلوغ
 buraq (al) . buraq: البُرَاق
 burhan : belgeya diyarker . بُرهان
 burûj) sûret al-) : sûreta rûspiyên . سُورَةُ الْبُرُوجِ
 buşra : mizgîn . بُشْرَى
 buşlan: jêvekirin . بُشْلان
 buxl : çikus . بُخْل

(D)

dabbetu-1-arđ : selawanê zimînê. دابة الأرض
 daniq : daniq (kom. dewaniq) . دانيق (دوانيق)
 dar al-ibtila' : cihê tengasiyan û dilêşê . دار الابتلاء
 dar (ad--) al-'axireh : cihê paşîn . الدَّارُ الْآخِرَةُ
 dar al-beqa' / al-xulûd : cihê nemirbûn(herheyî) . دار البقاء(الخلود)
 dar al-bewar cihê wêrankirin. cehenem . دار البوار
 dar al-'ehd : cihê bi peyman . دار العهد
 dar al-fena' : cihê mirinê . دار الفناء
 dar al-herb : cihê cengê (sewaş) . دار الحرب
 dar al-hijreh : cihê koçberiyê . دار الهجرة
 dar al-islam : mala îslamê . دار الإسلام
 dar al-qerar : niştecihê herheyî . دار القرار
 dar al-xilafeh : kursiyê xilefetê . دار الخلافة
 dar al-xuld : jiyana herheyî ya bêdawî . دار الخلد
 dar al-ğurûr : cihê serbilindiyê (xapandin). دار الغرور
 dar an-na'îm al-muqîm : cihê dilxweşîya herheyî . دار النعيم المقيم
 dar as-selam : cihê aştiyê . دار السلام
 Dawûd : Pêxember Dawid . داوود
 da'iy : gazîvan . mizgînvan . الداعي
 da'iyeh (kom. du'at) : gazvaniyê Islamê . داعية (دعاة)
 de'a (yed'û) : bang kirin . vexwendin . دعا(يدعو)

- dejjal (ad--): Mesîhê derewîn . الدَجَال
- defi' az-zekat :dayîna zekatê . دفع الزكاة
- ad-def' min ' Erfat : bi bez daketin jêr Erfat . الدَّفْعُ من عرفات .
- defn : binerdkirinî . دَفَن
- dehriyeh (ad--): xwedênenasî . الدهريَّة
- delîl (kom. adilleh) : delîl . دليل (أدلة)
- delîl (kom. adilla'): birêvebirin . دليل (أدلاء)
- delalet an-naşş : wateya nîvistokê . دلالة النصّ
- dem an-nifas : xwîna paşîn . دم النفاس
- demm fidyeh: xwîna lêborînê . rijandina xwînê . دم الفدية
- derek : jêrîn, binî . دَرَك
- der'u al-ħudud biş-şubuhât : دَرُرُ الحدود بالشبهات
- dewaran : zivirandin . دوران
- de'weh (kom.de'ewat / ad'iyeh) . دَعْوَة (دعوات . أدعية)
- de'weh'ila Allah : vexwendinek ji Xwedê re . gazî Allah . دَعْوَة إلى الله
- de'wetu al-meẓlum : gazîya bindestan bikin . دَعْوَة المَظْلُوم
- dîn(kom .adyan) : ol . دين (أديان)
- dînar(kom .denanîr) . دينار (دنانيير)
- dirhem(derahim) . درهم (دراهم)
- dîwan(kom .dewawîn): tomargeh . ديوان (دواوين)
- diyeh(kom .diyat) : dravê xwînê . دِيَّة (ديات)
- du'a' al-istiftah : duaya vekirinê . دُعَاء الاستفتاح
- du'a' al-qunût : duaya radestkirinê . دُعَاء القنوت
- du'e'(kom .ad'iyeh . daxwazî , dua (ji Xwedê re) tê . دُعَاء (أدعية)
- duluk : kêmbûna rojê . دُلُوك
- dunya : cîhan . دنيا
- dunyewî : cîhanî . دنيوي
- durûz (tek. derzîy): دَرزِي
- duxan (sûrtat ad-) : sureta dûman (an mîj) . الدُخَان(سُورَة)

(D)

- ḡallu(n) (kom. ḡallûn): wendabûyî . şaşeytî . bê armanc . ضال (ضالون)
- ḡamin : misoger . ضامين
- ḡarr (aḡ-) : zîrar . الضَّار
- ḡelal : şaşî . ضلال
- ḡelle (yeḡill): wendakirin . ضلّ (يضلّ)
- ḡeman : ewlekarî . ضمان
- ḡerer(kom .'aḡrar): zîrar . ضرر (أضرار)

dere'e(yedre'e)'ila-Allah : daxwazkirin ji Xwedê . ضرع(بضرع) إلى الله .
 derîh (kom . adrihah) : mezel . ضريح (أضرحة) .
 derreh(kom . dera'ir): hewî . صرة (ضرائر) .
 derûreh(kom . darûrat) : ضرورة (ج: ضرورات) .
 derûrat(aq--al-xems: pênc tiştên bingehîn . الضَّرورات الخمس .
 aq--derûrat tubîhu al-mehzûrat : الضَّرورات تُبَيِّحُ المَحظورات :
 duha (sûreta aq-) : sûreta rojhilat . سُورَةُ الضُّحَى .

(F)

fa'il hesen: pêşbîna baş . فأل حسن .
 fahişeh (kom. fewahiş): zînbûn, zînayîn . فاحشة (فواحش) .
 fajir (kom. fujjar): pîs . puşt . فاجر (فَجَّار) .
 farûq (al-): pîvanok : الفاروق .
 fasid: na pak . فاسد .
 fasiq: çepal . فاسق .
 fate (yefût) : ji bîr kirin . فات (يفوت) .
 fatiheh (al-): sûreta vekirinê . الفاتحة .
 faîr (sûret): sûreta afirînerê xuliqî . سُورَةُ فَاطِرٍ .
 sûreta vekirinê . :fatiheh (sûret al-) . سُورَةُ الْفَاتِحَةِ .
 Fatimeh : فاطمة .
 Faîmiyun(al-) . الفاطميون .
 feðil : cûdahî . فضل .
 feðil (kom. 'afdal) : xwezî û pîroz û spas . فضل (أفضال) .
 feðil (kom. fuðul): pir zêde . فضل(فضول) .
 feðileh(kom . feða'il): hêja . فضيلة (فضائل) .
 fehşa': şerm, kiryarên pîs . فحشاء .
 fejr (al-): rojbûn . الفجر .
 fejr (sûret al-): sûreta rojbûnê . الفجر سُورَةُ .
 fejr (al-) al-kazib: rojbûna derewîn . الفجر الكاذب .
 fejr (al-) aş-şadiq : rojbûna rastîn . الفجر الصادق .
 fekku reqebêh : azadkirina xulam . فَكُّ رِقَبَةٍ .
 felah : serkeftin . serfirazî . فلاح .
 feleq (sûret al-): sûreta tarîbûnê . سُورَةُ الْفَلَقِ .
 feqqehe (yufeqqih): dadperwerkirin . فَهَّه (يُفَقِّهه) .
 feqîh (fuqaha'): pisorê ramanê olê (dadmend) .
 feqir : belengaz . فقير .
 fera'id (tek. ferîdeh): parveya mîratê . فريضة (فرائض) .
 ferð 'eyn : berpirsariya kesane . فَرَضَ عَيْنٍ .
 ferð (kom. furûd): ferz . mecbûrî . فَرَضَ (فَرُوض) .
 ferð kifeyeh : berdestiya civakê . فَرَضَ كِفَايَةَ .
 ferej : berferehî . فَرَجَ .
 ferj (kom. furûj) : endemê zayendî . فَرَجَ (فروج) .
 fer' el-'insan : فرع الإنسان .
 firqeh (kom. fireq): mezheb (kom). فِرْقَةٌ (فِرَق) .
 ferreje Allahu kurbeten : Xwedê vê tenghiyê ferehekî(rajiyê). اللهُ كُرْبَةُ فَرَجٍ .
 fersex (kom. ferasix): فرسخ (فراسخ) .
 fesad: gendelî . فساد .

fesad al'-emel: bûyerekî kiryar . فساد العَمَل
 fesede (yufsid): ku were xapandin an şaşkirin . فساد (يُفسد)
 fesexe (yefsix): qedandin, betalkirin . rizgar kirin . paşvexistin. فسخ (يُفسخ)
 feth (sûret al-): sûreta serketinê . سُورَةُ الْفَتْحِ
 feth al- mubîn: serkeftina eşkere(xuyê). فتح المبين
 feth Mekkeh: vekirina Mekkeyê . فتح مكة
 feth xeyber: vekirina xeyber . فتح خيبر
 fettaḥ (al-): vekirîya bilind . الْفَتْاحُ
 feṭur . îftarê (taştiya Remeznanê) . فطور
 fetwa : nêrîna qanûnî . فَتْوَى
 fewweḍe (yufewwiḍ) 'amrehu: destûrkirin (nûner). فَوْضُ (يُفَوِّضُ) أمره
 fewat ar-rek'eh : wenda kirina rekeyê . فَوَاتِ الرَّكْعَةِ
 fey' : فَيْ
 fidyeh : azadkiriîn . (di depo ye da) . فِدْيَةٌ
 fil-menşeṭi wel-mekreh: di bin her şeret û mercan de . فِي الْمَنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ
 fiqh :dadrêsiya îslamî . فِقْه
 fiqih al-mu'emelat : dadperweriya bazirganî ya Islamî . فقه المعاملات
 firaş (kom. furuş) : nivîn . فِرَاشُ (فُرُش)
 firdews : bihuşt . cinnet . فِرْدَوْسُ
 firinj (al-) / al-firinjah : biyanî . (الفرنجة) . فِرِنْجُ
 fir'ewn . فرعون
 fisq : gunehkarbûn . فِسْقُ
 fis-sera'i waḍ-ḍerra' : في السراء والضراء
 fiṭam : rawestandina şîr . فِطَامُ
 fiten (tek. fitneh): xapînok. xefik. ceribandîn . فِتْنِ (فِتْنَةٌ)
 fiṭreh : hebûna(tevgera) xwezayî . فِطْرَةٌ
 fî sebîli- llah: ji bo ku (sedema Xuda). فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 fîl (sûret al-): sûreta fîl . سُورَةُ الْفِيلِ
 fujûr : çepal (wek destavêtin) . فُجُورُ
 furqan (al-): pîvan . الْفُرْقَانُ
 furqan (sûret al-): sûreya pîvanê . سُورَةُ الْفُرْقَانِ
 furû' (feru'): şax (ên). فُرُوعُ (فُرُوع)
 fuşilet (sûret -): sûreta ayetên berfireh (ew eşkere ne). سُورَةُ فَصَّلَتْ
 fusûq : pîsbûn . فُسُوقُ
 futûḥ (at) (tek. feth): serkeftinên Islamî . (فَتْح) . فُتُوحُ

(H)

Habîl: Habel . هَابِيلُ
 hadî (al-): rêbernameya bilind . الهادي
 Hajir. Hager . هَاجِرُ
 Harûn : Harûn هَارُونُ
 Harût wa Marût: Harut û Marut . هَارُوتُ وَمَارُوتُ
 Haşimiyî: Haşemî. هَاشِمِيّ
 heda (yehdî): rêber kirin . هَدَى (يَهْدِي)
 hedy(un): rêdan . pêşkêşî dikin . هَدَى
 hejr al-qur'an: hiştina Qur'anê . هَجَرَ الْقُرْآنِ
 hejr az-zewjeh : dûrbûna jinê . هَجَرَ الزَّوْجَةِ

hellelle (yuhellil) . هَلَّلَ (يُهَلِّلُ)
 hemzeh: rawestandina gûzê . هَمْزَة
 hetk al-'ird: rûşekirin . destdirêjî. هَتَكَ الْعِرْضِ
 hewa (al-): daxwazên . الهَوَى
 hidayah :birêvebirî . هِدَايَة
 hijreh (hijrîyeh): koçberî (koçberbûn) . هِجْرَة (هَجْرِيَّة)
 hijrî : salnameya hîcrî, koçberî . هِجْرِي
 Hubel : Hubel هُبَيْل
 huda: birêvebir . هُدَى
 humezeh (sûret al-) : sûreta paşgotinê . سُورَة الْهَمْزَة
 Hûd هود
 Hûd(sûret) : hûd (sûret -) سُورَة هود

(H)

ha'id : kinc. mehana jinê : حَائِض
 hajj (kom. hujjaj):hecî . حَاجَّ (حَجَّاج)
 hađineh :hemşîre . حَاضِنَة
 hafiz :parastvan . حَافِظ
 hafiz li-ferjih :paqij . حَافِظ لَفْرَجِه
 hafiz li-hudûdi-llah : şopgirt sînorên Xwedê . حَافِظ لِحُدُودِ اللَّهِ
 hafiz al-qur'an :ezberkerê Quranê . حَافِظ الْقُرْآنِ
 hale (yehûl) al-hewl : salek derbas bû . حَال (يَحْوِل) الْحَوْلِ
 hamil . dûcan/ zikpirî . حَامِل
 hamil (kom. hemelet) al-qur'an. bîranîna Quranê . حَامِل (حَمَلَة) الْقُرْآنِ
 haniş : şikestina sondê . حَانَتْ
 haqqeh (sûret al--): Sûreta rastiya neçar . سُورَة الْحَاقَّةِ
 haşa lillah : qedexekirin . حَاشَا لِلَّهِ
 hec :hec . حَج
 hec (sûret al-) :sûreta hecê . سُورَة الْحَجِّ
 hedeş akber :nepakbûna mezin . حَدَّثَ أَكْبَرَ
 hedeş aşxer :nepakbûna piçûk . حَدَّثَ أَصْغَرَ
 heddeşe (yuheddiş) :vegotina Hedîsê . حَدَّثَ (يُحَدِّثُ) .
 heddu al-qezf cezayê devavêtinê . حَدُّ الْقَذْفِ
 heddu as-serrqeh :cezayê diziyê . حَدُّ السَّرِقَةِ
 heddu aş-şurb cezayê serxweşiyê . حَدُّ الشَّرْبِ
 heđer (al--) :rûniştin (mayîn) . الْحَضْرُ
 hedr :xwendina bilez . حَدْر
 Hedîs ('ahadîs): (kevneşopiya Pêxemberî) . حَدِيث (أَحَادِيث)
 hedîs al-ifk :çîroka buxtanê . حَدِيث الْإِفْكِ
 hedîs de'îf :Hedêse qels . حَدِيث ضَعِيف
 hedîs 'ezîz :Hedêsa delal . حَدِيث عَزِيز
 hedîs hesen :Hedêse baş . حَدِيث حَسَن
 hedîs meqtû' : Hedêse veqetandinî . حَدِيث مَقْطُوع
 hedîs merfû' :qutkirî)(Hedêse jêgirtiyê . حَدِيث مَرْفُوع
 hedîs meşhûr :Hedêse navdar . حَدِيث مَشْهُور
 hedîs mewdû' :Hedêsa hatiye çêkirin . حَدِيث مَوْضُوع

- حَدِيثٌ مَوْقُوفٌ : Hedêsê rawestandinê .
 حَدِيثٌ مُنْقَطِعٌ : Hedêsa ne girêdayî .
 حَدِيثٌ مُرْسَلٌ : Hedêsê şandin .
 حَدِيثٌ مُتَّصِلٌ : Hedêsa domdar .
 حَدِيثٌ مُتَوَاتِرٌ : Hedêsê bi gelemperî têne ragihandin (diruste) .
 حَدِيثٌ قُدْسِيٌّ : Hedêsa pîoz .
 حَدِيثٌ شَهِيحٌ : Hedêsê restî .
 حَدِيثٌ غَرِيبٌ : Hedêsa xerîb .
 حَضَانَةٌ : lênêrîna zarokan .
 الْحَفِيزُ : parastina herdem .
 حَفِيزُ الدِّينِ : parastina olê .
 حَجَبٌ : qedex kirina (asteng kirina) mîrasê .
 الْحَجَرُ الْأَسْوَدُ : kevîrê reş .
 حَجَّرَ (يَحْجِرُ) : ragihandina bêtiwana (bêbawerîy) qanûnî .
 حَاجِبٌ (حُجَابٌ) : parêzvan .
 حَجَّ الْبَيْتِ : hecca Mekkê .
 حَجَّ الْإِفْرَادِ : tenê heca kesan .
 حَجَّ الْقُرْآنِ : hecc û 'umreh bi hevra .
 حَجَّ التَّمَتُّعِ : hecca kêfê .
 حَجَّ أَصْغَرٍ : hecca piçuktir .
 الْحَجَّةُ الْأَصْلِيَّةُ : pêdiviyên bingehîn .
 حَجَّ مَبْرُورٍ : hecca pak .
 حَجْرٌ : daxuyaniya bêkêmasî ya qanûnî .
 الْحَكْمُ : dadgerê bilind .
 الْحَكِيمُ : hişmendî (herî aqilmend) .
 حَلَالٌ : destûrî . yasayî . qanûnî .
 حَلْفٌ (يُخْلِفُ) : sond bixwe .
 الْحَلِيمُ : dilpakî .
 حَلَقٌ : rakirina perçekî laş .
 حَلَقُ الْعَانَةِ : rakirina perçê pubîkê .
 حَمْدَةٌ : bêje: "Al-hamdu lillah" .
 الْحَمْدُ لِلَّهِ : Xudan pesnê xwe bidin, spas ji Xwedê re .
 حَمِيدٌ (يُحَمِّدُ) : Ji bo pesnkirinê an spasîyê .
 الْحَمِيدُ : hergav-pesindar .
 حَمْزَةٌ :
 حَنْبَلِيٌّ (حَنْبَلَةٌ) : Henbelî .
 حَنْفِيٌّ (أَحْنَافٌ) : Henefî .
 حَنْثٌ (يُحَنْثُ) حَنْثُ الْيَمِينِ : şikandina sondê .
 حَنْفِيٌّ (أَحْنَفَاءٌ) : henîf . rastîn .
 الْحَنْفِيَّةُ : rastdarî .
 الْحَقُّ : rastî . maf .
 حَقُّ الْإِنْسَانِ : mafê mirovan .
 حَقَّ اللَّهُ : mafê Xwedê .
 حَقَّ الْعَبْدِ : mafê mirov .
 حَقُّ الْيَقِينِ : mafê teqeziyê . baweriya bêkêmasî .
 حَرَامٌ : qedexe . berevajiyê wê helal e .
 حَرْبِيٌّ : baweriya dijminane .
 حَرَجٌ : îstîsna . ji bilî .

herf (kom: ħurûf) :tîp / deng .	حَرْف (حروف)
ħerfan mutejanisan du dengên wekhev .	حَرْفَان مُتْجَانِسَان
ħerfan muteqariban :du tîpên nêzî hev .	حَرْفَان مُتْقَارِبَان
herekeh (kom. herekat) :dengdar .	حَرْكَة (حَرَكَات)
herem (al--) :mizgeftên pîroz .	الْحَرَم
herrefe (yuħerrif) : şirovekirina şaş .	حَرْف (يُحَرْف)
herreme (yuħerrim) :qedexe kirin .	حَرَم (يُحَرِّم)
herûriyeh (tek. herûriyî) .	حَرُورِيَّة (حَرُورِي)
hesbiy-allahu we ni‘me al-wakîl :	حسبي الله ونعم الوكيل
hesed :çavnebarkirin .	حَسَد
hesen :beşî .	حَسَن
heseneh (kom. hasenat) :merîfet .	حَسَنَة (حَسَنَات)
heşr (al--) :civandin (kombûn) .	الْحَشْر
heşr (sûreta-) :beşa kombûnê .	سُورَة الْحَشْر
heşîm (al--) :hetîm .	الْحَطِيم
hewariy (kom. hewariyûn) : dilxaz .	حَوَارِي (حَوَارِيُون)
hewd (al--) al-mewrûd : destşoya dubare .	الْحَوْض الْمَوْرُود
hewl :selek . hêz .	حَوْل
hewqeleh : dibêjin: "la Hewla wla qiwweh illa bi llah ."	حَوْقَلَة
hewwa :Hewa .	حَوَاء
heya' : fedîkar .	حَيَاء
heyat (al--) ad-dunya :jiyana dunyayê .	حَيَاة الدنْيَا
heyd :mehane jinê .	
heyî (al--) : herheyî .	الْحَيَّ
heyî ‘ela-felaħ . bilez li serketinê!	حَيَّ عَلَى الْفَلَاح
heyî ‘ela ş-şelah . rabin li nimêjê .	حَيَّ عَلَى الصَّلَاة
ħifz al-‘ehd :girtina sozê/ mana li ser sozê .	حِفْظ الْعَهْد
ħifz al-ferj :parastina laş ji zayendî yê neqanûnî .	حِفْظ الْفَرْج
ħifz al-lisan :girtina ziman .	حِفْظ اللِّسَان
ħifz al-mal :parastina milkî/Darayî .	حِفْظ الْمَال
ħifz al- nefş :parastina jiyânê .	حِفْظ النَّفْس
ħiccet al-wade‘ :xatirxwasta hejzê .	حِجَّة الْوَدَاع
ħidad/’ihdad : behî şînî .heyama sine .	حِدَاد(إِحْدَاد)
ħijab :veşartina(nixumandina) laş .	حِجَاب
ħijabeh :parêzvan . danasîna mêvanperwer .	حِجَابَة
ħijameh :kehfan . rijandina xwînê .	حِجَامَة
ħijr :جِر	
ħijr (sûret al-) :sûreta al-ħijr .	سُورَة الْحِجْرِ
ħijr 'isma‘îl :dorpêçkirîna Ismayl .	حِجْر إِسْمَاعِيل
ħikmeh (kom. ħikem) : hişmendî .	حِكْمَة(حِكْم)
ħill :qanûn, destûr .	حِلْ
ħill (al--) : li derveyî perestgehê .	الْحِل
ħilm :bîhnfirehî . dilovanî .	حِلْم
ħima (al--) : devera parastî .	الْحِمَى
ħiqq (ħuqûq) :devehê çar salî .	حَقَّ (حُقُوق)
ħirabeh : dizîya rêyê bilez .	حِرَابَة
ħisab :hesabkirin. berpirsiyarî .	حِسَاب
ħisbeh (al--) :berçavderbasî .	الْحِسْبَة

hizb (kom. 'ahzab): perçek . kombûnek . حزب (أحزاب)
 hubus : diyarî . xelat . حُبْس
 hujeh (kom. hujej) . حُجَّة (حُجج)
 hujreh (al--) an-nebewîyeh : odeya(jûra) Pêxemberî . الْحُجْرَةُ النَّبَوِيَّةُ
 hujurat (sûret al--) : sûreta jûreyên . سُورَةُ الْحُجُرَاتِ
 hukm (al--) aş-şer'iy : biryara yasayî . الْحُكْمُ الشَّرْعِي
 hukm tekliîfiyî biryara peywirê . حُكْمُ تَكْلِيْفِي
 hukm weq'iyî : biryara manedar . حُكْمٌ وَضْعِي
 hulûl : kesînîti . حُلُول
 hulum (al--) : mezinbûna laş . الْحُلْمُ
 huneyn : newala Huneynê . حُنَيْنٌ
 huqûq az-zawjiyêh : mafên zewacê . حُقُوقُ الزَّوْجِيَّةِ
 hûriyeh . حُورِيَّةُ
 hurmah (kom. hurumat) : tiştên pîroz . حُرْمَةُ (حُرُمَاتِ)
 hurmeh mu'eqqeteh : qedexeya demkî . حُرْمَةُ مُؤَقَّتَةٍ
 hurûf al- hehq : dengê ji zengeloka tê . حُرُوفُ الْحَقِّ
 husban : durist "pîvana rast . حُسْبَانٌ
 husna (al--) : baştirîn . الْحُسْنَى
 husneyeyn (al--) : du tiştên baştirîn . الْحُسْنَيَيْنِ
 husn al-mu'aşareh : hevaltîya xweş . حُسْنُ الْمُعَاشَرَةِ
 husn al-xuluq : bawerbixobûn(xûrewişt baş . حَسَنُ الْخُلُقِ
 huşmeh : astek ji dojeheyê . الْحُطْمَةُ
 husum : li pey hev . حُسُومٌ

(J)

ja'iz : جائز destûrbar, dibe .
 jabî (kom. jubeh): bacgir . جَابِي (جُبَاة)
 jahere (yujahir): eşkere)) Ji bo ragihandina giştî . جَاهِرَ (يُجَاهِر)
 jahilîyeh : serdema berî Islamî . جَاهِلِيَّةُ
 Jalût : جالوت
 jami' (al) : giştane . الْجَامِعُ
 jewami' : mizgefta navendî (jami) . جَامِع (جَوَامِع)
 jami' (al--) aşşahîh: berhevokên rastîn . الْجَامِعُ الصَّحِيحُ
 jar junub : cîranê dûr . جَارٌ جُنُبٌ
 jariyeh(kom. Jewarî): keçeka ciwan . جَارِيَّةُ (جَوَارِي)
 jaşiyeh (sûrtet al-) : çokdanîn . سُورَةُ الْجَائِيَّةِ
 jaze (yejûz): divê destûr bê dayîn . . جَاز (يَجُوز)
 hêza herî mezin : jebbar . الْجَبَّارُ
 jebel ar-rehmeh: çiyayê dilovanîyê . جَبَلُ الرَّحْمَةِ
 jebriyyeh: bi zoriya pêşîn . الْجَبْرِيَّةُ
 jeħede (yejħedu) : red kirin . înkarkirin . جَحَدٌ (يَجْحَدُ)
 jeħîm : dojeħ . جَحِيمٌ
 Jeferî: Je'ferî . جَعْفَرِي
 jehennem. dojeħ . cehnem . جَهَنَّمَ
 jehr bi-lqira'eh: xwendina bi dengê bilind . جَهْرٌ بِالْقِرَاءَةِ
 jehrîyeh selah: nimêja bi dengê bilind : جَهْرِيَّةُ الصَّلَاةِ
 jeldeh (kom. Jeldat lêdan . qamçî) . جَلْدَةٌ (جَلْدَاتِ)

- jelîl: rûmet ,mezinahî . الجليل
 jema'eh .koma, civatin . جماعة
 jema'eh 'udûl . جماعة عُدول
 jemerat (tek. Jemreh): kolana keviran . جَمَرَات
 jemerat teşrîq . جَمَرَات التَّشْرِيق
 jemreh (al--) aş-süxra: kolona keviran a piçûk . الجمره الصُغرى
 jemreh (al--) al-wuşta: kolona kevir ya navîn . الجمره الوسطى
 jem' : erhev kirin . جَمْع
 jem' al -Quran: berhevkirina Qur'ana pîroz . جمع القرآن
 jem' şelat: du nimjên hevbeş . جَمْع صَلَاة
 jem' ta'xîr: dahlîhevkirina dereng . جَمْع تَأْخِير
 jem' teqdîm: tevhevkirina pêşve . جَمْع تَقْدِيم
 jemret al-'Eqebeh: kolona keviran ya Eqebeh . جَمْرَة الْعَقَبَة
 jenabeh: pîsiyê mezin . جنابة
 jenazeh, kom. jena'iz . binerdkirin(جَنَائِز)
 jenneh. kom. Jennat . behîşt . جَنَّة (جَنَات)
 jenneh / jannat 'edn: baxçê (n) ya Edenê . جَنَّة(جَنَّات عَدْن)
 jerh wat-te'dill : gumankirin û guherîn(rastkirin). الجرح والتَّعْدِيل
 jewaz : qanûn, destûr . جَوَاز
 jeza : xelat an ceza . جَزَاء
 jezakum allahu xeyren: Xwedê xêra we mezin bike . جَزَاكُم اللهُ خَيْرًا
 jeze (yejzî: mafê wî bide . جَزَى (يَجْزِي)
 jeze' al-'ibil : devahê çar salî ye . جَذَع الْإِبِل
 jeze' aq-ða'n : miyên yek salî . جَذَع الضَّأْن
 jezûr: devehê : جَزُور : gurandî
 berhevkirina bacan : jibayeh . جَبَايَة
 jibrîl : cebrâil . جِبْرِيل
 jibt: Xûdayê putî . جِبْت
 jihad : şerekê pîroz e . جِهَاد
 jihad an-nefs : kontrolkirina derûn/nefs . جِهَاد النَّفْس
 Jelabîb) (jilba) . جَلَابِيب (جَلَابِيب)
 jima' : karê cinsî . جِمَاع
 jinn(sûreta cinn). سُورَة الْجِن
 jinn (tek) cinniy : cinn . جان (جِنِي)
 jinneh : cinn , جِنَّة(جِنِي) . (tek. Jinniy
 jizyeh : baca parastinê . جِزْيَة
 Judî : جودي
 Juhfeh : juhfeh . الجُحْفَة
 julûs : rûniştin . جُلُوس
 Jumada Yekem : Jumeda al-ûla . جُمَادَى الْأُولَى
 Jumada Duyemîn : jumeda aş-şaniyeh . جُمَادَى الثَّانِي
 jumhûr : komek ji xelkê . جُمهُور
 jumu'eh : Înê . الْجُمُعَة
 junah: guneh . جُنَاح
 junub : di rewşek berbiçaviya rîtualek girîng de . جُنُب
 ju'el(kom .ju'ûl) : mûçe . diravdan . جَعَلَ (جُعُول)
 juz (kom. 'ajza). perçeyek . جُزء (أجزاء)

(K)

- kafir (kom. kuffar / kafirûn): bêbawer . gewer . كافر (كفار/كافرون)
- kafirûn (sûret al-): sûreta bêbaweran . سُورَةُ الْكَافِرُونَ
- kahin (kom. kuhhan / keheneh): dirûvker . كاهن (كُهَّان/كَهَنَة)
- katib(kom. kuttab) al-wehy: nivîskarê peyxamê(wehîyê). كَاتِب (كُتَّاب) الْوَحْيِ
- kebbere (yukebbiru): jibo bêje "Allahu 'akber" . كَبَّر (يُكَبِّر)
- kebîr (al -): mezinê hergavê . الكبير
- kebîreh (kom. keba'ir): gunehê mezin . كَبِيرَة (كَبَائِر)
- kefalet ad-deyn: garantiya deyn . كِفَالَة الدَّيْن
- kefalet al-yetîm: lènêrîna sêwîtiyê . كِفَالَة الْيَتِيم
- kefalet an-nefs: mesogera(garantiya) kesê . كِفَالَة النَّفْس
- keffareh (kom. keffarat): Ji bo bexşînkirin . كَفَّارَة (كَفَّارَات)
- keffareh (kom.kefferat) al-yemîn: sondxwarin . كَفَّارَة (كَفَّارَات) الْيَمِين
- keffere (yukeffiru): bêbawer . كَفَّر (يُكْفِر)
- kefere (yekfur): bê baweriyê . كَفَّر (يُكْفِر)
- kefen (kom. akfan) كَفَن (أَكْفَان)
- kehaneh: dirûvker . كَهَانَة
- kehf (sûret al-): sûreta şikeftê . سُورَةُ الْكَهْف
- kelam : peyivîn . كَلَام
- kelam allah : gotinên Xwedê. كَلَامِ اللَّهِ
- kelam-al'ilm : كَلَامِ الْعِلْم
- kelimeh (al-) aţ-ţeyyibeh: gotina xweş . الْكَلِمَة الطَّيْبَة
- kelimet aş-şehadeh: daxuyanîya baweriyê . كَلِمَة الشَّهَادَة
- kelimet at-tewhîd: gotina yekdestiyê . كَلِمَة التَّوْحِيد
- kelîm allah : axaftvan bi Xwedê re . كَلِيمِ اللَّهِ
- kerahêh: şermezar . nefret . كِرَاهَة
- kerameh (kom. keramat):çalakiyek serûzayî. karên ser xwezayî : كِرَامَة (كِرَامَات)
- kerîm (al-): Pir comerdî . كَرِيم
- kerreme allahu wejhehu: Xwedê rûyê wî rûmet bike . كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ
- ketebe (yektub) allah: biryardan . ferman . كَتَبَ (يَكْتُب) اللَّهُ
- keteme (yektumu) al-ħeqq: veşêrina rastiyê . كَتَمَ (يَكْتُم) الْحَقَّ
- ketm / kitman aş-şehadeh: veşartina şahedetê . كَتَمَ (كَيْتَمَان) الشَّهَادَة
- kewşer (sûret al-): sûreta al-kewşer(pirbûn). سُورَةُ الْكَوْثَر
- kezebe (yekzibu) : derew kirin . كَذَبَ (يَكْذِب)
- kezim al-ħeyz : tepisandina hêrsa(tora) . كَظَمَ الْغَيْظ
- Ke'beh (al-): Ke'beh . الْكَعْبَة
- kiber: pozbilindî . كِبَر
- kibriya' : serbilindahî . كِبْرِيَاء
- kitabiy (kom. ahil al-kitab): gelên pirtûkê . كِتَابِي (أَهْلِ الْكِتَاب)
- kitabiyeh: jina xiristiyan an cihû . كِتَابِيَّة
- kufur : bêbawerî . كُفْر
- kufur bewah : bêbawerîya zelal . كُفْرٌ بَوَاح
- kuhl : antimona reş . كُحْل
- kullîyat-al al-xems : pênc gerdûn . كُلِّيَّاتِ الْخَمْس
- kunyah : paş nav . كُنْيَة
- kursî('ayet al-): ayeta textê . آيَة الْكُرْسِيِّ

kuswet al-ke'beh: cilûbergê Ke'beh . كُسوَة الكعبة .

(L)

la 'ilahe ill-allah: Ji xeynê Xuda ti xwedayên din tune ye . لا إله إلا الله .

la hawla we la quwwete illa bi-llah: لا حول ولا قوة إلا بالله

Lahût: Xwedê nasî . لاهوت .

Lat : Lat (al-) اللات

lebbeyk allahumma: Ez bi dilovanî bersîva te didim, Xudayê me. لبيك اللهم

lehd (kom. luhûd): goristan . لحد (أحد)

lehm al-xinzîr : goştê berezê . لحم الخنزير .

lehw al-ħediş : gotûbêjê bêxêr(vale) . لهو الحديث .

lemem: gunehên piçûk . لَمَم .

lemeze (yelmiz): derew . iftira . لَمَز (يَلْمِز) .

leqîţ : bastard . لقيط .

leşewiy: ziman û banê devî . لثوي .

leţîf (al-): herî nerm . اللطيف .

lewħ al-mehfûz: tabloya -parastinê . اللوح المحفوظ .

leẁw: bêwate . gotûbêja bêkêr . لغو .

leyl (sûret): sûreta şavê . سُورَة الليل .

le'neh: nifir . qefilandin . لعنة .

libas al -'ihram: cilê hecê . لباس الإحرام .

liwaţ: hevzayendî . لواط .

li'an : nifirkirin . لعان .

lîn al-mu'emaleh: nermbûna danûstendinê . لين المعاملة .

lîn al-qelb: nermbûna dil . لين القلب .

lîn al-qewl: nermbûna axaftinê . لين القول .

lîn, ħerf : nîv dengdêr , wek: y . w . لين ، حرف .

Luqman : Luqman لقمان

luqman (sûret): sûreta Luqman . سُورَة لقمان .

luxuf , lixaf (tek. luxfeh): kevîrên spî . لَخْف (أخاف ، أخفة) .

luzûm : pêşesert . tevlêkirin . لزوم .

lûţ : لوط

lûţîy: hevzayendker . لوطي .

(M)

ma'sûr: hat ragihandin . مأثور .

ma'ideh (sûret al-) : sûreta sifre . سُورَة المائدة .

majid (al-): xwerû . الماجد .

mal (kom. 'amwal): pere . مال (أموال) .

mal al-muteqewem مال المتقوّم

malik: xwedan . مالك .

malik al-mulk مالك الملك

malikîy (kom. malikîyeh): Malikî, dibistana Mallikî . مالكي(مالكيّة) .

ma'mûm: şopdar . مأموم
mani' : pêşîlêgirtina sedem, astengiyê . مانع
mani' (al-): parastin an xwedîderketin. المانع
Marut ماروت
ma şa'allah : dewazina Xwedê ! ما شاء الله
mirin. wêran kirin : al-mu'tefikat . المؤتفكات
ma'zûn : dadmendiya aşitîyê; qeydkar . مأذون
ma'ûn (sûret al-) : sûreta alîkariyê . سُورَةُ المَاعُون .
mebrûr: bêkêmasî . pir baş . xweşkirin . مبرور
medd: dirêjkirina . مَدَّ
medd al-ferq: dirêjkirina cudakariyê . مَدَّ الفَرْقِ
medd al-lîn: dirêjkirina nerm . مَدَّ اللِّين
medd 'arîd lis-sukûn: dirêjkirina bi darayî tê . مَدَّ عَرَضَ للسُّكُونِ
medd aş-şileh: dirêjkirina girêke . مَدَّ الصِّلَةِ
medd 'aşlîy: dirêjkirina normal . مَدَّ أَصْلِي
medd at-temyîz: dirêjkirina diyarî . مَدَّ التَّمْيِيزِ
medd fer'îy: dirêjkirina bûyerê . مَدَّ فَرْعِي
medd ja'iz: dirêjkirina vebijarkî . مَدَّ جَائِزِ
medd ja'iz munfesîl: dirêjkirina vebijarkî veqetandî . مَدَّ جَائِزِ مُنْفَصِلِ
medd herfîy: dirêjkirina tîpe . مَدَّ حَرْفِي
medd herfîy muşeqqel : dirêjkirina tîpa giran . مَدَّ حَرْفِي مُثَقَّلِ
medd herfîy muxeffef: dirêjkirina tîpa sivik . مَدَّ حَرْفِي مُخَفَّفِ
medd kelimîy muşeqqel: dirêjkirina peyvê giran . مَدَّ كَلِمِي مُثَقَّلِ
medd kelimîy: dirêjkirina peyvê sivek . مَدَّ كَلِمِي مُخَفَّفِ
medd lazim: dirêjkirina pêdivîbûnê . مَدَّ لَازِمِ
medd tîbî'ey: dirêjkirina xwezayî (normal) . مَدَّ طَبِيعِي
medd wajîb muttesîl: dirêjkirina bi hev girêdayî . مَدَّ وَاجِبِ مُتَّصِلِ
Medyen مدين
meşmedeh: rermkirina devê . مَضْمَعَةٌ
meşîd: mehane . kinc . مَحِيضٌ
meşzûr (kom. maşzûrat): karê qedexekirî . مَحْظُورٌ (مَحْظُورَات)
mehmûs: bê deng . مَهْمُوسٌ
mehr (kom. muhûr): mehr . مَهْرٌ (مُهْرٌ)
mehr al-mişl : mehrê wekhevî . مَهْرُ الْمِثْلِ
mejlis (kom. mejalis) ez-zîkr: civîna bîranînê . مَجْلِسٌ (مَجَالِس) الذِّكْرِ
mejhûr: dengê stûr . مَجْهُورٌ
mejîd (al-): herî-rûmet . الْمَجِيدُ
mejûsiy (kom. mejûs): Mazdakî (مَجُوسِ) . مَجُوسِي
mejûsiyeh (al-): Mazdakîyê . الْمَجُوسِيَّةُ
mekarim al-'axlaq: tevgerê baş . مَكَارِمُ الْأَخْلَاقِ
mekrûh (kom. mekrûhat): nefret . مَكْرُوهٌ (مَكْرُوهَات)
melek (kom. mela'ikeh): Melaîkan . مَلِكٌ (مَلَانِكَةٌ)
melik (al-): qiral . الْمَلِكُ
melek al-mewt: Melayîketa Mirinê . مَلِكُ الْمَوْتِ
melekût: serdestî, serwerî . مَلَكُوتٌ
mel'ûn: lanet kirin . مَلْعُونٌ
menareh: minaret . مَنَارَةٌ
menasik (tek. mensek): awa . مَنَاسِكٌ (مَنَسَكٌ)

Menat	مناة
mendûb (kom. mendûbat): pêşniyaze .	مَندوب (مَندوبات)
menniyeh: kerem xuya dike .	مَنِيَّة .
mensek (kom. menasik): rêzeya hecî .	مَنسَك (مَناسك)
mensûx: betalkirin .	مَنسوخ .
Meny: semen .	مَنِي .
meqam (al-) al-meħmûd: cîwarbûna rûmetdar .	المَقَام المَحْمُود .
meqam 'ibrahîm: Maqam Ibrahim .	مَقَام إِبْرَاهِيم .
meqesid aş-şer' /aş-şerî'eh: mebestê qanûnê Islamî .	مَقْصَد الشَّرْع / الشَّرِيعَة .
merheleh (kom. merahil): qunax .	مَرْحَلَة (مَرَاجِل) .
Merwa :	المَرْوَة :
Meryem: Meryem .	مَرْيَم .
Meryem (sûret-): sûreta Meryemê .	سُورَة مَرْيَم .
meşanî : dubare .	مَثَانِي .
misbeheh (kom. mesabiħ): morikên (tezbehê) nimêjê .	مَسْبِحَة (مَسَابِح) .
mesbûq (al-) fi aş-şeleh: sûrek wondayê ji nimêje ye .	المَسْبُوق فِي الصَّلَاة .
Mesed (al)	المَسَد
mesehe (yemseh): paqij kirin .	مَسَح (بِمَسْح) .
mesh'ela al-xuffeyn: paqişkirina li ser pêlavan .	مَسَح عَلَى الخُفَّيْن .
mesîh (al-) ad-dejzal: Mesîhê derewîn .	المَسِيح الدَّجَال .
mesîhîyeh (al-): Xirîstiyani .	المَسِيحِيَّة .
Mesîh (al-) 'Îsa ibn Meryam: kurê Meryem .	المَسِيح عِيسَى بْنِ مَرْيَم .
mesjid: mizgeft .	مَسْجِد .
mesjid ñirar: Mizgefta zirarê .	مَسْجِد ضِرَار .
mesjid (al-) al-aqşa: mizgefta herî dûr .	المَسْجِد الأَقْصَى .
mesjid (al-) al-heram: mizgefta Pîroz .	المَسْجِد الحَرَام .
mesjid al-xeyf: mizgefta al-Xeyf .	مَسْجِد الخَيْف .
mesjid quba' : Mizgefta Quba' .	مَسْجِد قُبَاء .
mesjid (al-) an-nebewîy: Mizgefta Pêxemberî .	المَسْجِد النَّبَوِي .
mesjid nemireh: Mizgefta Nemireh .	مَسْجِد نَمِرَة .
mesnûn (kom. mesnûnat): pratîka Sunneh .	مَسْنُون (مَسْنُونَات) .
mess(min al-jinn /aş-şyţan):xwedîkirin (ji hêla şeytan an jinni).	مَسَّ مِنَ الجِنِّ / الشَّيْطَان .
mesxbeh	مَسْخَبَة
meşhûr(ħadîş): Hedîşek naskirî .	مَشْهُور (مَشْهُور) .
meşrû' :destûr, rewa .	مَشْرُوع .
meşrû'îyeh: qanûnî .	مَشْرُوعِيَّة .
meş'er (al-) al-heram: cihekê pîroz .	المَشْعَر الحَرَام .
meşadir at-teşrî':çavkaniyên şariy'eh a îslamî .	مَصَادِر التَّشْرِيْع .
meşaliħ murseleh: berjewendiyên şandî(baş bi giştî) .	مَصَالِح مُرْسَلَة .
meşleheh: berjewendî. qezenciya gel .	مَصْلَحَة .
meta' al-heyat ad-dunya: kêfên cîhanê .	مَتَاع الْحَيَاة الدُّنْيَا .
meţaf (al-): dorpêç kirina Ke'beyê .	المَطَاف .
metîn (al-): hêzdar .	المَتِين .
metn al-ħedîş: nivîstoka Hedîşê .	مَتْن الْحَدِيث .
mewaqît (tek. mîqat): dem û cihan hatine destnîşan kirin .	مَوَاقِيت (مِيقَات) .
mewdû' : xapandin . qelpî .	مَوْضُوع .
mewla (kom. mewalî) (مَوَالِي)	مَوْلَى (مَوَالِي)
mewlid (al-) an-nebewîy: rojbûna Pêxember .	المَوْلِد النَّبَوِي .

mew'izah (kom. mewa'iz): gotara şîret. (مَوَاعِظ) مَوْعِظَةٌ
mewqi'eh (kom. mewaqi'eh): şer . (مَوْقِعَةٌ) مَوْقِعَةٌ
mewqûzeh: bi lêdanê mirî . مَوْقُودَةٌ
mexîf: celê dirûtî . مَخِيطٌ
mexrej al-herf(kom. mexarij al-herûf):cihê bilêvkinê:(مَخْرَجِ الحُرُوفِ)
meẖazî مَغَازِي
meẖrib (al-): rojava . المَغْرِبُ
meyser: lîstikek şansê . مَيْسِرٌ
meyteh: silwanê miriyê . مَيْتَةٌ
mezhab (kom. mezahib): dibistanek ramaniyê. (مَذَاهِبِ مَذَهَبِ)
mezy: semen . مَذِي
mezamîr dawûd مَزَامِيرِ دَاوُودِ
mezlemeh(kom .mezalim): zordestî . gilî . مَظْلَمَةٌ (مَظَالِمِ)
me'arij (sûret al-): sûreta bilindahî . سُورَةُ المَعَارِجِ
me'rûf: qencî . مَعْرُوفٌ
me'sher : civak . المَعِشَرُ
me'siyeh (kom. me'asî): gûnehkirin. (مَعْصِيَّةٍ) مَعْصِيَّةٍ (مَعْاصِي)
me'sûm: parastin kirin . مَعْصُومٌ
me'ewwezetan (al-) المَعْوِذَاتِنِ
me'zûr: biborînin. مَعْذُورٌ
mihrab (kom. meharîb): nîskê dua . مِحْرَابِ (مِحَارِيبِ)
mikheleh (kom. mekahîl): kihldan . مِكْحَلَةٌ (مِكْحَالِ)
milleh (kom. milel): ol . مِلَّةٌ (مِلَلِ)
mina : mina مِينَى
minber (kom. menabir): holik . forumê axaftinê . مَنبَرِ (مَنَابِرِ)
miqdar al-medd: demajok dengdêr . مَقْدَارِ المَدِّ
mirwed (kom. merawid): liyayê kil . مِرْوَدِ (مِرَاوِدِ)
mişqal (kom. meşaqil) مِشْقَالِ (مِشْقَالِ)
miskîn: mirovekî belengaz e . مِسْكِينٌ
miswak (kom. mesawîk): darikê diranê . مِسْوَاكِ (مِسَاوِكِ)
mi'raj (al-): bilindahî (asmanbûn) . المِعْرَاجِ
mîka'yîl مِيكَائِيلِ
mîl: mîlana Islamî . مَيْلٌ
mîqat (kom. mewaqîf): dem û cîh hate destnîşankirin . مِيْقَاتِ (مَوَاقِفِ)
mîşaq (kom. mewaşîq): peyman, soz . مِشْقَاقِ (مِشْقَاقِ)
mu'ellefeh (al-) qulûbuhum: dilê wan berhev dike . المُوَلَّفَةُ قُلُوبِهِمْ
mu'min (al-): çavkaniya ewlehiyê . المُؤْمِنِ
mu'min (kom. mu'minûn): bawermend . مُؤْمِنِ (مُؤْمِنُونَ)
mu'minûn (sûret al-): sûreta bawermendan . سُورَةُ المُؤْمِنُونَ
mu'exxir (al-): paşîn (derenger) . المُوَخَّرِ
mu'exxer aş-şedaq: dravê dowîzê bi derengî ket . مُوَخَّرِ الصَّدَاقِ
mu'ezzin: muezzin (gazîkar) . مُؤَذِّنِ
mubaḥ (kom. mubaḥat): destûr (kirin an tişt) . مُبَاḤِ (مُبَاḤَاتِ)
mubaşereh: têkiliya sexî . مُبَاشَرَةٌ
mubdi' (al-): destpêker . المُبْدِئِ
mubehaleh: daxwaza beramberî . مُبَاهَلَةٌ
muberek: pîroz be . مُبَارَكٌ
mûbiqat (al-) (tek. mûbiqeh): gunehên têk diçin . المُوْبِقَاتِ (مُوْبِقَةٌ)

mubtedi':afirîner (nûveker) . مُبْتَدِع
mubtîl (kom. mubtîlat): betalkirin . مُبْطِل (مُبطِلات)
mudd : mudd مُدّ
muddeşîr (sûret al-): sûreta pêçandî . سُورَةُ الْمُدْتَرِّ
mudebber: azadî ya qedandî . مُدَبِّر
muðarebeh: hevaltiya bêdeng . مُضَارَبَةٌ
mufareqeh fîs-şelah: paradîxwaziya mejê (veqetandina imam) . مُفَارَقَةٌ فِي الصَّلَاةِ
mufessir: şiroveker . مُفَسِّر
mufeşşelat (al-) / al-mufeşşel: hûrguliyên . الْمُفَصَّلَات (المُفَصَّل)
muflih: serkeftî . مُفْلِح
muftîr: ne birojîyê . مُفْطِر
muftî مُفْتِي
mufexxem: berfireh kirin . مُفَخَّم
muhaj ir (kom. muhajirûn): koçber(an) . مُهَاجِر (مُهَاجِرُونَ)
muḥasebet an-nefs : ezmûna wijdanê . مُحَاسَبَةُ النَّفْس
muḥdiş: mamosteyê Hedîseyê . مُحْدِث
muḥdiş مُحَدِّث
Muḥemmed. Muhammed . مُحَمَّد
Muḥemmed (sûret -): sûreta Muhammed . سُورَةُ مُحَمَّد
muḥerrem مُحَرَّم
muḥerrem (kom. muḥerremat) (مُحَرَّمَات) مُحَرَّم
muḥkem (muḥkemat): parêzer . legalizer . مُحَكَّم (مُحَكَّمَات)
muḥrem (kom. meḥarim): pêwendiyek ne ya zewaciyê . مُحْرَم (مَحَارِم)
muḥrim: werzêra ihramê . مُحْرِم
muḥşer: asteng kirin . مُحْصَر
muḥşeneh: jina zewicî . مُحْصَنَةٌ
muḥşin: mêr zewicî . مُحْصِن
muḥşî (al--) الْمُحْصِي
muḥtesib مُحْتَسِب
muḥyî (al-): jiyanvan . الْمُحْيِي
muheymin (al-): kontrola(çavderîya) bilind . الْمُهَيِّمِينَ
mujadileh (sûret al-): sûreta gengeşê . سُورَةُ الْمُجَادِلَةِ
mujahre bil-ma'şiyeh: eşkerina gunehkar . مُجَاهِرَةٌ بِالْمَعْصِيَةِ
mujahid: şervanê ji bo doza Xwedê . مُجَاهِد
mujahir: gunehkarê wêrek . مُجَاهِر
mûjîb (kom. mûjîbat): sedema pêwest . مُوجِب (مُوجِبَات)
mujîb (al-): bersivanê bilind . الْمُجِيب
mujmel: tevahî . مُجْمَل
mujtehid: dadger serbixwe . مُجْتَهِد
mukateb: Xwe berdêl . مُكَاتَب
mukatebeh: xwe- azadbike . مُكَاتَبَةٌ
mukatib: Xwediyê xweyê azadkirrîn . مُكَاتِب
mukellef: berpirsiyarî . مُكَلَّف
mukerrer/ tekrîr: dubere . مُكْرَّر / تَكَرَّر
mukil ar-riba: xwarfayze . مُكِل الرِّبَا
mukreh: bi zorê . مُكْرَه
mula'eneh: nifirê beramberî . مُلَاعِنَةٌ
mulhid (kom. melaḥideh): xwedênenas . مُلْحِد (مُلَاحِدَةٌ)

mulk (sûret al-):	sûreta xwedane . xwedîtî . سُورَةُ الْمُلْكِ
multezem (al-):	sozdar . الْمُلتَزِم
multezim (kom. multezimûn):	kesê sozdar . ملتزم (ملتزمون)
mumît (al-):	kî mirinê kontrol dike . الْمُمَيِّت
mumtehih (sûret al-):	sûreta jina bi ezmûnî . سُورَةُ الْمُمتَحِنَةِ
munafiq (kom. munakhfiqûn):	durûtî . derewîn . مُنَافِق (مُنَافِقُونَ)
munafiqûn (sûret al-):	sûreta durûtî (derewîn) . سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ
munajeh:	(dua dike û gazî dike) . مُنَاجَاة
munejjim :	stêrnas . مُنَجِّم
munfetiḥ:	vekirî . مُنْفَتِح
munfiq:	xercikvan . مُنْفِق
munker (kom. munkerat):	kiryarên şermî , nebaş . مُنْكَر (مُنْكَرَات)
Munkir we Nekîr.	مُنْكَر و نَكِير
munteqim (al-):	heyfkarî . الْمُنتَقِم
muntisib:	têkildar . مُنْتَسِب
muqaḍet:	darizandin, dadgehkirin . مُقَاضَاة
muqeddim (al-):	pêşkêşvanê bilind . الْمُقَدِّم
muqerrebûn:	yên nêz . الْمُقَرَّبُونَ
muqellid:	şopinger . مُقَلِّد
muqette'at (al-):	tîpên veqetandî . الْمُقْتَطَعَات
muqeyadeh:	bihevghûherrandin . مُقَايِضَة
muqeyyed:	girêdan . sînorkirin . مُقَيَّد
muqît (al-):	nûnerê bilind . الْمُقِيَّت
muqsiṭ (al-):	dadperwerê mezin . wekheviyê bilind . الْمُقْسِط
muqtedir (al-):	bêtirîn kêrhatê bicîanîn . الْمُقْتَدِر
muqtedî:	şopdar . مُقْتَدِي
murabeḥeh:	parvekirina qezencê . مُرَابَعَة
murabiṭ:	parêzgarê sînoren musilmanan . مُرَابِط
muraqebet an-nefs:	çavderiya xweser . مُرَاقِبَة النَفْس
murdi'eh (kom. murdi'at):	hemşîreyê . مُرْضِعَة (مُرْضِعَات)
mureqqeq:	tenik (zirzv) . مُرَقَّق
murji'eh:	"bi derengî ketin" . مُرْجِيَة
murîd:	şagirtê sufi . مُرِيد
mursel (hedîs):	zincîra domdar (berdewamiyek) . مُرْسَل (حَدِيث)
murselat (sûret al-):	sûreta şandiyan . سُورَةُ الْمُرْسَلَات
murselîn:	peyamberên . peyamberên (agahbir) . الْمُرْسَلِينَ
murtedd:	renegade . مُرْتَدِّد
murteşî (al-):	lêgerîner bertîlê . الْمُرْتَشِي
murû'eh:	rindî, rûmet . مُرْوَعَة
musafir:	rêwîtiyê . مُسَافِر
musakeneh:	parvekirina xaniyek . مُسَاكِنَة
musaqah:	hevpariya avê . nersîrîkatiya avdanê . مُسَاقَاة
muskir (kom. muskirat):	ser xweş . rind . مُسْكِر (مُسْكِرَات)
musned (hedîs):	zincîra domdar . مُسْنَد (حَدِيث)
musta'men:	daxwazkarê ewlehiyê . مُسْتَأْمَن
mustefil :	nizm . مُسْتَفِيل
mustefîd (hedîs):	zanîn, naskirî, navdar . مُسْتَفِيد (حَدِيث)
mustehadeh:	jin bi mehana derewîn . مُسْتَحَاذَة

musteħebb (kom. musteħebbat):	çalaka pêşniyarkirî . مُسْتَحَبَّات (مُستَحَبَّات)
musteñil: kelekî . berberî .	مُسْتَطِيل . مُسْتَطِيل
musteşer (meştur):	nivîsandî (مَسْطُور) . مُسْتَشَر
must'îl :	bilind . مُسْتَعْلِي
muşebbiheh: wênekirin .	مُشَبِّهَة . مُشَبِّهَة
muşrik: butperestî . pagan .	مُشْرِك . مُشْرِك
muşella: cihê nimêjê .	مُصَلَّى . مُصَلَّى
muşewwir (al-): sêwirê bilind .	المُصَوِّر . المُصَوِّر
muşhef (al-): nivîska Qur'anê .	المُصْحَف . المُصْحَف
muşhef (al-) al-'imam: kopiya pîvanî ya Quranê 'an .	المُصْحَف الإِمَام . المُصْحَف الإِمَام
muşhef (al--) al'Oşimanîy: kopya Qur'ana Osmanî .	المُصْحَف العُثماني . المُصْحَف العُثماني
Muştefa: hilbijartin .	مصطفى . مصطفى
muşteleş al-ħedîş: zanista Hedîşê .	مُصْطَلَح (حديث) . مُصْطَلَح (حديث)
muşbeq: velar kirin .	مُطَبِّق . مُطَبِّق
muteberriheh: jina kincê vekirî yan xwe xemelandiyê .	مُتَبَرِّجَة . مُتَبَرِّجَة
muşeffifîn (sûret al-):	sûreta xapînokan . سُورَة المُطَفِّفِينَ . سُورَة المُطَفِّفِينَ
mutehejjibeh :	jina nuxomandî . مُتَحَجِّبَة . مُتَحَجِّبَة
mutekebbir (al-): gelek serbilind ê .	المُتَكَبِّر . المُتَكَبِّر
mutemetti' :	hec li dema azadî . مُتَمَتِّع . مُتَمَتِّع
mutereddiyeh: selewanê mirî ji daketinê .	مُتَرَدِّدَة . مُتَرَدِّدَة
muteşabih (kom. muteşabihat):	pir wate . مُتَشَابِه (مُتَشَابِهَات) . مُتَشَابِه (مُتَشَابِهَات)
muteşewwif: sufi .	مُتَصَوِّف . مُتَصَوِّف
mutewatir: domawatir (baş ragihandin) .	مُتَوَاتِر . مُتَوَاتِر
mutewlly: bawermendiyên weqfê .	مُتَوَلَّى . مُتَوَلَّى
mute'alî (al-): bilindehî .	المُتَعَالِي . المُتَعَالِي
muşleq: bêkêmasî (bê astengahî) .	مُطْلَق . مُطْلَق
muttefeq 'eleyh: lihevhati .	مُتَّفِق عَلَيْهِ . مُتَّفِق عَلَيْهِ
mutteqî (kom. mutteqûn):	ji Xwedê-bitirse . olî . مُتَّقِي (مُتَّقُونَ) . مُتَّقِي (مُتَّقُونَ)
muwalah: dilsozî .	مُؤَالَاة . مُؤَالَاة
muwalat al-a'da':	hevaltî bi dijmin . مُؤَالَاة الأعداء . مُؤَالَاة الأعداء
muwaqe'eh: tevhevkin .	مُؤَاقَعَة جماع . مُؤَاقَعَة جماع
muwehħid: yekparêz .	مُؤَحِّد . مُؤَحِّد
muwekkel: nûnerê .	مُؤَكَّل . مُؤَكَّل
muwekkil: nûnerê .	مُؤَكَّل . مُؤَكَّل
muweţta' (al-):	nûnerê . المُوَطَّأ . المُوَطَّأ
muxale'eh: daxwaza jinberdanê .	xwastina berdane . مُخَالَعَة . مُخَالَعَة
muħallezeh (yamîn / ' ayman --):	sondek (s) pir hestyar . مُعْظَمَة (يمين/ أيمان) . مُعْظَمَة (يمين/ أيمان)
muħnî (al-):	pir dewlemene . المُحْنِي . المُحْنِي
muzabeneh: firotanê ne diyarkirî .	مُزَابَنَة . مُزَابَنَة
muzare'eh: hevaltiya çandinî .	مُزَارَعَة . مُزَارَعَة
muzdalifeh :	muzdelifeh . مُزْدَلِفَة . مُزْدَلِفَة
muzzemmil(sûret al-):	sûreta pêçandin (şixulandin) . سُورَة المُزْمَل . سُورَة المُزْمَل
muzill (al-):	rûşandin . المُزِيل . المُزِيل
mu'ahid: parastin kirin .	مُعَاهِد . مُعَاهِد
mu'ameleh: danûstendinek .	مُعَامَلَة . مُعَامَلَة
mu'amelat: danûstendinan .	مُعَامَلَات . مُعَامَلَات
mu'aşereh bil-me'rûf: jiyana bi dadperwerî .	مُعَاشِرَة بالمعروف . مُعَاشِرَة بالمعروف
mu'elleqeh: rawestandin (bêserûber) .	مُعْلَقَة . مُعْلَقَة

mu'jiz: mirakûzî . مُعْجِزٌ
 mu'jizeh: mûcîze . مُعْجِزَةٌ
 mu'izz (al-): Xwedayê bilind . الْمُعِزُّ
 mu'îd (al-): nûvekerê (vejînera) bilind . المُعِيدُ
 mu'teddeh: jina di heyama bendewariyê de . مُعْتَدَّةٌ
 mu'tekif: di rewşa "i'tikaf" de . مُعْتَكِفٌ
 mu'temir: umrehger . مُعْتَمِرٌ
 mu'tezileh (al-). الْمُعْتَزِلَةُ
 mu'î (al-): giyanê bilind . المُعْطِي
 Mûsa : مُوسَى

(N)

nafileh (kom. newafil): pratîka vebijarkî . نَافِلَةٌ (نوافل)
 nafi' (an -): pêşkêşvanê berjewendiyê . النَافِعُ
 najiyeh (al-firqeh an-): koma parastî (rizgarî) . النَاجِيَةُ (الفرقة)
 nas (sûret an): sûreta mirovan . النَّاسُ (سورة)
 nasix (kom. newasix): betalkirin . نَاسِخٌ (نواسخ)
 naşiz: jina bêserûber (serhildanê) . نَاشِزٌ
 nazi'at (sûret an--): sûreta kişîneran . سُورَةُ النَّازِعَاتِ
 nazir al-weqf: nûnerê diyarî . نَازِرُ الْوَقْفِ
 neba' (sûret an-): sûreta agahdaran . سُورَةُ النَّبَاِ
 nebîy (kom. 'anbiya'): Pêxember . نَبِيٌّ (أنبياء)
 nebîy (an-) al-'ummîy: Pêxemberê nexwendî . النَّبِيُّ الْأُمِّيُّ
 nedb: hewar kirin . نَدَبٌ
 nefeqeh (kom. nefeqat) : lêçûnên . نَفَقَةٌ (نفقات)
 nefreh (an--) min 'erefeh: pêşde diçin ji 'Arefeh . النَّفْرَةُ مِنْ عَرَفَةَ
 nefs: giyan . نَفْسٌ
 nefs (an-) al-'ammereh: xweza xapînok . النَّفْسُ الْأَمَّارَةُ
 nefs (an-) al-lewwameh: wijdan . النَّفْسُ اللَّوَّامَةُ
 nefs (an-) al-mu'tme'inne: giyan bi aramiyê . النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ
 nehere (yenher): gorandina deveh . نَهْرٌ (ينهر)
 nehl (sûret an-): sûreta mêşa hûngivê . سُورَةُ النَّحْلِ
 nehar (kom. anhur): roj . نَهَارٌ (أنهر)
 nehy 'en al-munker: qedexe kirina xeletiyê . نَهَى عَنْ الْمُنْكَرِ
 nejah (an-): xelaskirin . rizgarkirin . النَّجَاةُ
 nejaseh (kom. nejasat): pisî . nepakbûnê . نَجَاسَةٌ (نجاسات)
 nejaşî (an-) : Nejaşî . النَّجَاشِيُّ
 neješ : mezinahî ya xapînok . نَجَّشٌ
 nejese (yunejjis): pisîkirin . نَجَّسَ (يُنَجِّسُ)
 nejim (sûret an-): sûreta stêr . سُورَةُ النَّجْمِ
 nejwa : gotûbêjek . نَجْوَى
 nekehe (yenkeh): zewicîne . نَكَحَ (ينكح)
 Nekir : نَكِيرٌ
 nemil (sûret an-): sûreta mîrok (milên) . سُورَةُ النَّمْلِ
 nemîmeh: vegotin, gotegot . نَمِيمَةٌ

nemmam:	agahdar . نَمَام
Nemrûd :	Nemrûd نَمْرُود
neqđ	نَقْض
neqîb (kom. nuqaba')	birêvebir . نَقِيب (نُقَبَاء)
neql (an-):	nivîsar . النَقْل
neqlîy:	veguhestinî (şandin) . نَقْلِي
neseb (kom. 'ansab):	têkiliya heman xwînê . نَسَب (أَنْسَاب)
neseb (şejeret an-):	dara malbatê . شَجَرَةُ النَّسَب
nesx:	betalkirin . نَسْخ
nesexe (yensexu):	qedex kirin . يَنْسَخ (نَسَخ)
nesîy'eh:	deyn paş xistin . نَسِيئَةٌ
nesr :	nesr نَسْر
neşir (sûret an-):	sûreta serkeftin (piştgiriye) . سُورَةُ النَّصْرِ
neşranîy (kom. neşara):	xirîstîyan . mesîhparêz . نَصْرَانِي (نَصَارَى)
neşranîyeh (an -):	xirîstîyanî . النَصْرَانِيَّة
neşş . nivîstok .	نَصَّ
neşş (kom. nuşûs):	biryara zelal . نَصَّ (نصوص)
neşîheh (kom. neşa'ih):	şîret . نَصِيحَةٌ (نصائح)
neşîheh li-a'immet al-muslimîn:	şîretê rêberên musulman . نَصِيحَةٌ لِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ
neşîheh li-llahi te'ela:	dilsozî bi Xwedayê mezin re . نَصِيحَةٌ لِلَّهِ تَعَالَى
neşûh:	paqij . dilrast . نَصُوح
neţîheh:	selwanê mirî bi pihînê . نَطِيحَةٌ
newahî:	qedexe . نَوَاهِي
neweqîd (tek. neqîdeh):	kairinên betal . karê xirab . نَوَاقِص (نَاقِصَةٌ)
nezere (yenzur) (kom. nuzûr):	soz kirin . نَذْر (يَنْذُر . ج: نذور)
nezîr:	hişyarker . نَذِير
nifaq:	durûtî . نِفَاق
nifaq akber:	durûtîyên mezin . نِفَاقٌ أَكْبَر
nifaq aşxer:	durûtî ya piçûk . نِفَاقٌ أَصْغَر
nifas:	zayinî . zayîna zarokan . نِفَاس
niheh (kom. nihel)	(نِحْل) نِحْلَةٌ
nikaħu al-istibda :	نِكَاحِ الْإِسْتِبْذَاعِ
nikaħ al-mut'eh:	zewaca demekî . نِكَاحِ الْمُتَعَةِ
nikaħ aş-şixar:	zewaca hevûdu . نِكَاحِ الشِّخَارِ
nikaħ fasid:	zewaca bêserûber(pûç) . نِكَاحِ فَاسِدٍ
niqab (anqibeh):	çarşef . نِقَاب (أَنْقِيَّة)
nisa' (sûret an-):	sûreta jinê . سُورَةُ النِّسَاءِ
nişab (kom. 'ansibeh):	mîqdara baca herî kême . نِشَاب (أَنْصِيْبَةٌ)
niyaheh:	hewar kirin . نِيَاحَةٌ
nîyeh (kom. nîyat):	mebest . نِيَّة (نِيَّات)
nubuwweh:	Pêxembertî . نُبُوَّة
nufesa':	jina zayînbûnê . نُفْسَاء
nusuk (kom. 'ansak):	awa . نُسُك (أَنْسَاك)
nuşûr (yawm an--):	roja qiyametê . نُشُور (يَوْمِ الْ...)
nuşûz:	bêguhdaî (gunehkar in) . نُشُوز
nuseyrîyeh:	nusayrê . نُصَيْرِيَّة
nuzûl al-qur'an:	Peyxemberê Qur'anê anîne . نُزُولُ الْقُرْآنِ
Nûh :	Nûh . نُوح

nûh (sûret): sûreta Nûh . سُورَةُ نُوح .
 nûn at-tenwîn نون التتوين
 nûn muteherrikeh: bilêvkirina (n) dengdar . نون مُتَحَرِّكَةٌ .
 nûn sakineh: bilêvkirina 'n' rewstî . نون ساكنة .
 nûr (an-): ronahî . نور .
 nûr (sûret an-): sûreta ronahiyê . سُورَةُ النور .

(Q)

qabîd (al-): bijartin . القابض .
 Qabîl قابيل
 qadir (al-): karîndar . القادر .
 qađî (kom. quđat): dadmend . قاض (قضاة) .
 qaf (sûret -): sûreta qaf . سُورَةُ قاف .
 qanit: dilnizm . bindest . قانیت .
 qari' (kom. qurra'): xwendevan . xwîner . قارئ (قراء) .
 qarîn: cotbûna hec û 'umreh . قارن .
 Qarûn قارون
 qari'eh (sûret al-): sûreta bûyera dijwarî . سُورَةُ القارعة .
 qaşîr (kom. quşser): temenê piçûk . قاصير (قصر) .
 qaşî r-rehim: qutkirina têkiliyên xîzanê : قاطع الرَّحْم .
 qaşî şerîq : dizê rê . قاطع طريق .
 qebr: goristan . قَبْر .
 qebûl: pejirandin . قَبُول .
 qedh: şermezarî . قَدْح .
 qeddere (yuqeddir) (يَقْدَر) . قَدْر .
 qedr: rûmeta bilind . قَدْر .
 leylet al-qedr: şeva çarenûs (hêzanê) . ليلة القدر .
 qedr (sûret al-): sûreta çarenûs e . سُورَةُ القدر .
 qederiy : bawerî bi vîna azad . قَدْرِي .
 qeđa' (al-): dadwer . القضاة .
 qeđa (yeqđî) (يَقْضِي) قَضَى .
 qeđa' ad-deyn: dana dayîn . قضاة الدين .
 qeđa' al-ħajeh: çûna destavê . قضاة الحاجة .
 qeđa' al-ħajat (al-ħewa'ij): hewcedariyên vale . قضاة الحاجات (حوائج) .
 qeđa' aš-şelah: nimêjkirin . قضاة الصلاة .
 qeđa' we qeder : biryarnameya Xwedayî . قضاة و قدر .
 qehhar (al--): herî hêzakar . القهار .
 qelem (sûret al-): sûreta pênuşê . سُورَةُ القلم .
 qelqeleh: bilêvkirina sivik . قَلْقَلَةٌ .
 qemer (sûret al-): sûreta heyv e . سُورَةُ القمر .
 qena'eh: pêbawer . قَنَاعَةٌ .
 qenete (yeqnutu): dilnizmî . قَنَت (يَقْنُت) .
 qeneşe (yeqnuş): bêhêvîti . قَنَط (يَقْنُط) .
 qeramîteh (tek. qurmuşiy): Karamitan . قَرَامِطَة (قَرْمُطِي) .
 qerđ : deyn . قَرْض .
 qerđ hesen: deynê baş . قَرْض حَسَن .

qerîn (kom. qurena'): hevrêyê domdar .	قَرِين (قَرْنَاء) .
qern al-menazil: Qern al-Manazil .	قَرْن المَنَازِل .
qerîneh (kom. qera'in): hevgirêk .	قَرِينَة (قَرَائِن) .
qesameh: sondxwarin .	قَسَامَة .
qesem: sond .	قَسَم .
qesm (bayn az-zawjat): dabeşbûna demê .	قَسَم (بَيْن الزَّوْجَات) .
qeşeş (sûret al-): sûreta çîrokên .	سُورَة القَصَص .
qeşr : kurtkirin .	قَصْر .
qetl al-'amd: kûştin bi mebest .	قَتَلَ العَمْد .
qetl al-xeşa' : kûştina na bi mebest .	قَتَلَ الخَطَأ .
qetl an-nefs: kûştin .	قَتَلَ النَّفْس .
qeşa'i' : zeviyên diravan dide .	قَطَاع .
qeş' ar-rehim: şikandina têkiliyên malbatê, xerîbkirina têkiliyên xizman .	قَطَعَ الرَّحْم .
qeş' aţ-terîq: dizîya li ser rêyan .	قَطَعَ الطَّرِيق .
qeş' al-yed: qutkirina destê .	قَطَعَ اليَد .
qeş'îy: dawîn, diyarker .	قَطَعِي .
qewed: cezayê heyfê .	قَوْد .
qewîy (al-): hêzdar .	القَوِي .
qeyîm (kom. qeyimûn): cerdevanî .	قَيِّم (قَيِّوم) .
qeyyûm (al-): herdemî .	القَيِّوم .
qezf : nabûkarî, devavêtin. rûreşkirin .	قَذْف .
qibleh : rêzeya Keybê .	قِبْلَة .
qimar : lîstika kumarê .	قِمَار .
qinţar (kom. qenaţîr) (قِنَاطِر) .	قِنَطَار (قِنَاطِر) .
qira'at (al--) as-seb':heft şêwazên xwendinê .	القِرَاءَات السَّبْع .
qiran ; cotbûnê .	قِرَان .
qîşaş: cezayê heyfê .	قِصَاص .
qiwameh	قِوَامَة
qiyafeh: xuyanga derveyî .	قِيَافَة .
qiyam: helwesta sekinandinê .	قِيَام .
qiyam al-leyl : rabûna (diperizina)şevê .	قِيَام اللَّيْلِ .
qiyameh (al-): vejîn .	القِيَامَة .
qiyameh (sûret al-): sûretê vejînê .	سُورَة القِيَامَة .
qiyas: pîvandin .	قِيَاس .
qiyas iqtiraniy: pîvandina rewşgiran .	قِيَاس اقْتِرَانِي .
qîle we qal: gotegotan .	قِيلَ وَقَالَ .
qîraţ (kom. qerarîţ): kerat .	قِيرَاط (قِرَارِيط) .
quba' : quba' .	قُبَاء' .
qubul : endamê zayendî .	قُبُل .
quddûs (al-): ya herî pîroz .	القُدُّوس .
qudweh : nimûne .	قُدْوَة .
qunût : dilnizmî û radestbûn .	قُنُوت .
Qur'an (al-)	القُرْآن
qur' (kom. qurû'): dema mehana jinan .	قُرْء (قُرُوء) .
qurban (kom. qerabîn): pêşkêşkirin .	قُرْبَان (قُرَابِين) .
qurbah (kom. qurubat); karê qenc .	قُرْبَة (قُرْبَات) .
qurra' (tek. qari'): xwendevan .	قُرَّاء (قَارِئ) .
qur'eh : pir avêtin .	قُرْعَة .

qureyš : Eşîra Quraysh . قُرَيْش
 qureyš (sûreta -): sûreta Qureyš . سُورَةُ قُرَيْش
 qu'ûd: rûniştin . قُعود

(R)

rafîdeh (tek. rafîdîy): nepejirandin, red kirin . رَافِضَة (رَافِضِي)
 rafî' (ar--): hilgir . الرَافِع
 ra'iş : navbeynkarê bertîlê . رَائِش
 ra'î (kom. ru'at): kesê berpirsiyar . رَاعِي (رُعَاة)
 rahib (kom. ruhban): keşê dêrê . رَاهِب (رُهْبَان)
 rañileh: siwarbûna devehê (hoştirê) . رَاخِلَة
 raki' : çokdanîn . رَاكِع
 rane : veşartî . astengkirin . رَانَ
 raqî (ar--): xwînerê sihêr . الرَّاقِي
 raşî (ar--): bertîldar . الرَّاشِي
 rawede : ceribandîn . رَاوَد
 rawî (kom. ruwat) al-ħedîs : ragihînerê Hedîsê . رَاوِي الْحَدِيث
 razîq (ar--) ar-rezzaq: pêşkêşvanê herî baş . رَازِق (رَزَاق)
 re'a' : xwenîşandan . durûfî : رِنَاء
 re'ûf (ar--): herî dilovan . الرَّؤُوف
 rebb (kom. 'arbab): Xwedî / xwedan . رَبِّ (أَرْبَاب)
 rebbanîy: mirovekî bitirse . رَبَّانِي
 rebî' al-' axar: rebi'ya Dîn. رَبِيعِ الْآخِر
 rebî' aš-šanî : Rabi 'ya Duyemîn . رَبِيعِ الثَّانِي
 rebî' al-awwal: Rabi'ya yekem . رَبِيعِ الْأَوَّل
 redd as-selam: silavveger . رَدَّ السَّلَام
 redd at-taħîyeh: veğerandina silavê . رَدَّ التَّحِيَّة
 ređ' eh (kom. ređ 'at): yek-care şîrdan . رَضْعَة (رَضَعَات)
 ređira allahu' anhu: Xuda bi wî razî be . رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
 ref' al-ħaraj : rakirina tûnebûnî (derxistina zehmet) . رَفَعَ الْحَرَج
 refeş: pîsêtiyê . xerabî . رَفَتْ
 rehbeh : tirsnak . رَهْبَة
 rehbanîyeh: keşetî . رَهْبَانِيَّة
 rehn (ruhûn)/ rihan: berdêl (misuger) . رَهْن (رَهُون/ رِهَان)
 rehş : malbet . xizan . رَهْط
 reħman (ar--): herî dilovan . الرَّحْمَن
 reħman (sûrtat ar--): sûreta rîhman . سُورَةُ الرَّحْمَن
 reħmeh: dilovan . رَحْمَة
 reħim (kom. arħam): zikê zayinê . رَحِم (أَرْحَام)
 rei' : berpirsiyar . رَعِي
 re'îyeh: gel . رَعِيَّة
 rejje : hejendin . رَجَّ
 reja' : hêvî . رَجَاء
 rejeb رَجَب
 rej'eh رَجْعَة
 rej'îy (telaq): betalkirina berdanê . رَجَعِي (طَلَاق)

- rejim: kevirdikin . رَجَم
 rejîm (ar--): derketî (derveyî) . الرَّجِيم
 rejim bi-L-ÿeyb: texmîn . رَجِم بِالْغَيْب
 rek'eh (kom. rek'at): lêvekirin . رَكْعَة (رَكَعَات)
 remeðan: remezan . رَمَضَان
 remel (ar--): meşa bîlez(sivik) . الرَّمَل
 remîm hilweşîn . رَمِيم
 remî ac-cimar : avêtina keviran . رَمِي الْجِمَار
 reqebêh: "qirrik" . رَقَبَة
 resûl (kom. rusul): agehbir . rêber . رَسُول (رُسُل)
 reşad: rêber . رَشَاد
 reşîd (ar--): herî rast e . الرَّشِيد
 reşed : rêya rast . رَشَد
 reşad: rêber . رَشَاد
 reşîd (ar--): herî rast e . الرَّشِيد
 re'd (sûrtat ar-) : sûreta gûrijî(qûrî) . رَعْد (سُورَة)
 reqîb (ar--): çavdêrî -temaşekirin . رَقِيب
 retqun: girtî . رَتَقُ
 rettele (yurettîl) . رَتَّل (يُرْتَل)
 rewa (yerwî): vegotin . رَوَى (يُرْوَى)
 rewdeh (ar--) aş-şerîfeh: Rewda pîroz . الرَّوْضَة الشَّرِيفَة
 rezîleh (kom. reza'il): xerabî . رَزِيلَة (رَزَائِل)
 riba : qezencî . berjewendî . zêdebûn . رِبَا
 riba al-bey': qezenca fîrotinê . رِبَا الْبَيْع
 riba al-nasiyeh: rîba pêşîn an dereng . رِبَا النَّاصِيَة
 ribaþ (ar-): li sersekinî . الرِّبَاط
 ribewî (bey'): qezencî(têkildarîya qezencî) . رَبَوِي
 rida' ('ardiyeh): cilê bedena (lihev pêçeyî) jorîn . رِدَاء (أَرْدِيَة)
 riddeh: paşvexistin . redkirin . رِدَّة
 riða: razîbûn . xweşbîn . رِضَا
 riða': vexwarina hemşîran . رِضَاع
 riðwan . رِضْوَان
 rihan(rehîn): ewlekarî, soz . رِهَان (رَهِين)
 riħun ,qim : bayê wêranker . رِيحٌ عَقِيم
 riħun şerşer : bayê dijwar . رِيحٌ صَرَّصَر
 rijal al-ħediþ : çîrokbêjên(bêjerên) Hedîsê . رِجَال الْحَدِيث
 rijs: nefretkirin . رِجْس
 rijsun : gemarî . gumandarî . رِجْس
 rikaz (kom. 'arkizeh): parzûna xezîneyê . رِكَاز (أَرْكَزَة)
 risaleh (kom. risalat): peyam . name . رِسَالَة (رِسَالَات)
 riwayat al-ħediþ : agahdayina Hedîsê . رِوَايَة الْحَدِيث
 riya' : pêşandana çêkirinê . رِيَاء
 rixw: nerm . sist . رِخْو
 rizq (kom. 'arzaq): domandin . رِزْق (أَرْزَاق)
 ru'ya: dîtine . رُؤْيَا
 ru'yet al-hilal: dîtina heyva nû . رُؤْيَة الْهَيْلَال
 ru'ya şaliħeh: dîtina baş . رُؤْيَا صَالِحَة
 rubûbîyeh: Xudan . serwerî . رُبُوبِيَّة

rukñ (kom. arkan): kevirê bingehê . stun . (أركان)
rukñ (ar--) al-yemanî: qozîya(çoşeya) Yemanî (başûr) . رُكْنُ الْيَمَانِي .
rukû': lêvekirin . رُكُوع .
ruq'a: رُقْعَة
ruqyeh (kom. ruqa): nîvêşt . tamîmeh . (رُقْيَة)
ruşd: hişmendî . رُشْد .
ruxşeh (kom. ruxeş): destûr . (رُخْصَة)
rûh (kom. 'arwaḥ): giyan . (رُوح (أرواح))
rûh (ar--) al-amîn : canê dilsoz . الروح الأمين
rûh al-quḍus: giyana pîroz . رُوحُ الْقُدُس .
rûm (ar--): Romayî, Bîzant . الرُّوم .
rûm (sûret ar-) : sûrtê romê/romiyan . سُورَةُ الرُّوم .

(S)

sa'eh: wextê vejîn . (الساعة)
sa'il: parsek . pîrsker . سَائِل .
sa'imeh (kom. sewa'im): şivankirina sêlwanan . (سَائِمَة)
sajid (kom. sujjed) (سَجَّد)
saḥîr (kom. seḥar): sêrbaz . (سَاحِر)
Samerî : Samirîy (as--) السامري
Sara : Sareh سارة
se'ele (yes'el) (سَأَلَ)
seba' (sûret -): sûreta Saba' . سُورَةُ سَبَأ .
sebab (kom. asbab) an-nuzûl : sedema (dexstinê) . سبب (أسباب) النزول .
sebbaha (yusabbiḥ): rûmet kirin . bilindkirin (Allah) . (يَسْبِج)
seb' (as--) al-meşanî: dubarebûna heftcarî . السبع مئاني .
seb'et 'aḥruf: heft rêszaz (awa) . (أَحْرُفُ سَبْعَة)
sebîl allah: rê (sedema) Xuda ye . سبيل الله .
sebîlan (as--): du derketin(ji bin çûn) . السبيلان .
sebr wa taqşîm: sedemên bandorbar . سَبْر وَتَقْسِيم .
sedd az-zera'i' : pêşîlêgirtina karan (pêşîlêgirtina gunehan) . سدّ الذرائع .
sedenet al-beyt / al-ke'beh: parêzvanên Ke'beyê . سَدَنَةُ الْبَيْتِ (الكعبة) .
sefîh (kom. sufeha'): bêaqil . سَفِيه (سُفْهَاء) .
sefk ad-dima': xwîn rijandin, kuştin . سَفْكُ الدِّمَاءِ .
seḥereh (tek. saḥîr): sêrbaz . (سَاحِر)
sehm (kom.' ashum): tîr (tîrkovan) . (سَهْم)
sehew : jibîrbûn . سَهْو .
sejede (yesjud): sejde kirin . (يَسْجُد)
sejdeh (kom. sejdât): Yek carekê sextebûn . (سَجْدَة)
sejdeh (sûrtat as-) : sûreta sejdê (tewandinê) . سُورَةُ السَّجْدَةِ .
sejdet at-tilaweh: xwendina sejdê (tewandinê) . سَجْدَةُ التِّلَاوَةِ .
sekîneh: aramî . سَكِينَة .
sekteh (kom. sektat): xwedîbûn . (سَكَاتَات)
selam : aşîti . سَلَام .
selaf: deyn . سَلْف .
selamu 'elayikum (as) : silav "aşîti" li ser we be . السَّلَامُ عَلَيْكُمْ .

selef (as--) aš-šaliḥ: pêşiyên me (dapîr û bapîr)(bav û kalên) baş. السَّلْفُ الصَّالِحُ
 selefî : nişên destpêkê . bi sunnetê Pêxember Muhemmed dişopînin . سَلْفِي
 seles al-bewl: nekarîna kontrola mîzê . سلس البول
 selleme (yusellim): silavkirin . سَلِّمْ (يُسَلِّمُ)
 selleme (yusellim) amreh : xwe radest kirin . سَلِّمْ (يُسَلِّمُ) أمره
 selsebîl: avkaniyek li buhiştê. سَلْسَبِيل
 semaḥet al-islam: bexşîna Islamî . سماحة الإسلام
 sem' (as--) waṭ-ṭa'eh: guhdarî kirin û bawerî pêkirin . السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ
 semi'a-llahu li-men ḥamd سمع الله لمن حمد
 semî' (as--): hemû guhdarî kirin . السَّمِيعُ
 semma (yusemmî) (يُسَمِّي) سَمَّى
 semum :agirê dojehê . سَمُوم
 sened al-ḥedîs : zincîra vegotina Hedîs zincîra vegotina Hedîs
 seqer: cehneme . سَقَر
 Seqifeh السَّقِيفَةُ
 serav(dîtina derewîn) . : serab(as-) . السَّرَابُ
 serîyeh (kom. seraya): (سرايا) سرية
 serra' (as--) waḍ-ḍarra': bifirehî û tengahî . السَّرَّاءُ وَالضَّرَّاءُ
 setr al-'awreh: veşartina endamên laş yên taybet . سِتْرُ الْعَوْرَةِ
 sexet-allah: Hêrsa Xwedayî . سَخَطَ اللَّهُ
 seyf allah: şûrê Xwedê . سَيْفُ اللَّهِ
 seyyi'eh (kom. sayyi'at): xirab . gûnehkirin . سَيِّئَةٌ (سَيِّئَاتُ)
 se'a (yes'a) سَعَى يسعى
 sidret al-munteha: dara Sînorê(tixûb). سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى
 şifaḥ: zina . na yasayî(ne şer'iy) . سِفَاحُ
 şîhaq: zayendî di navbera mêza de. سِحَاقُ
 sihr: sêrbazî . سِحْرُ
 sijn: zemîna heftemîn. سِجِّينُ
 sinn al-bulûx: temenê bilûx(gihiştinê) . سِنِّ الْبُلُوخِ
 sinn ar-ruşd: temenê pjekbûnê(têgihştinê) . سِنِّ الرُّشْدِ
 sinn at-teklîf: temenê dagirtî(qanûnî) . سِنِّ التَّكْلِيفِ
 sinn at-temyîz: temenê cûdabûnê . سِنِّ التَّمْيِيزِ
 siqayeh: avdanîn . سِقَايَةٌ
 sîreh: jînenîgarî . سِيرَةٌ
 sîreh (as-) an-nebewîyeh: rojnama Pêxember . السِّيْرَةُ النَّبَوِيَّةُ
 sirrîyeh (şelah -): nimêja veşartî . سِرِّيَّةُ (صَلَاةُ)
 siwak سِوَاكُ
 su'al : pirs . سُؤَالُ
 subḥan-allah: bilindkirina Xwedê . سُبْحَانَ اللَّهِ
 subḥanehu wa ta'ala: rûmet û pîrozkirina wî . سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
 subḥanek-allahumma سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ
 subḥeh (kom. subeh): tisbeh . سُبْحَةٌ (سُبْحُ)
 suḥqan :dûrbike . سُحْقًا
 suḥt (kom. ašhat): qezencîya neqanûnî . سُحْتٌ (أَسْحَتْ)
 suḥûr: xwerna passive. سُحُورُ
 sujjadeh (kom. seajîd): cilka nimêjê. سُجَّادَةٌ (سَجَّادِ)
 sujûd as-sehw: sujûda jibîrkirinê . سُجُودُ السَّهْوِ
 sujûd aš-şukur: sujûda sipasdarîyê . سُجُودُ الشُّكْرِ

sukur: serxweşî . سُكْر
 Suleyman : Suleyman سُليمان
 sulţan : desthilatdarî . سُلْطَان
 sulţan (kom. selařîn): sultan . سُلْطَان (سلاطين)
 sunneh (kom. sunan): adetên Pêxember Muhemmed . سُنَّة (ج: سُنَن)
 sunneh fi'liyeh: kevneşopiya pratîkî . سُنَّة فَعْلِيَّة
 sunneh mu'ekkedeh: sunnet tekez kirî . سُنَّة مُؤَكَّدَة
 sunneh qewlîyeh: kevneşopiya devkî (gotinekî). سُنَّة قَوْلِيَّة
 sunneh ratibeh (kom. sunan rewatib): sunneta rêzberêz . سُنَّة رَاتِيَّة (سُنَن رَوَاتِيْب)
 sunneh teqrîrîyeh: sunneta kevneşopiyên Pêxember . سُنَّة تَقْرِيْرِيَّة
 sunen: komkirina Hedîsan . سُنَن
 sunen abî dawûd: komkirina Hedîsê Ebû Dawûd . سُنَن أَبِي دَاوُد
 sunen ibn majeh: komkirina Hedîsê Ibin Majeh . سُنَن ابْن مَاجَة
 sunen an-nesa'iy: komkirina Hedîsê Al-Nesa'î . سُنَن النَّسَائِي
 sunen at-tirmizîy: komkirina Hedîsê Tirmizî . سُنَن التِّرْمِذِي
 sunnîy: sunî . سُنِّي
 surreh: navik . سُرَّة
 sutret al-muşellî: îbadeta astengdar e . سُنْتَرَة الْمُصَلِّي
 suwar al-medeniyeh(as-) : suretên medineh . السُّوْر الْمَدِيْنِيَّة
 suwar al-mekkiyeh(as-) : suretên mekkeh . السُّوْر الْمَكِّيَّة
 sûr : sûreh (kom. suwer) . سُورَة (سُوْر)

(Ş)

şebt (kom. şubûtşebt) : bîranînek pêbawer . ثَبِت (ثُبُوت)
 şemud : ثَمُود
 şenîyat al-weda' : şeniyyet al-weda' . ثَنِيَّة الْوَدَاع
 şeqelan : mirov û cînn . الثَّقَلَان
 şewab : xelat . ثَوَاب
 şeyib : ne qîze : ثَيْب
 şiqeh(kom. şiqat) : bawerî . ثِقَّة (ثِقَات)
 şubût al-şehr: tekiza meha . ثُبُوت الشَّهْرِ

(Ş)

şabi'eh (aş--) aş-şabi'ûn: Sabâyan . الصَّابِيَّة (الصَّابِيُون)
 şabir: bîhnfireh . صَابِر
 şad (sûreta -): sûreta şad . سُورَة الصَّاد
 şadiq: rastdar . صَادِق
 şa' (kom. aşwa'): Yekîneka pîvandina zuwa di îslamê de . صَاع (أَصْوَاع)
 şahib al-hût : zîlamê balîne . صَاحِب الْحُوت
 şaliğ : صَالِح
 şaliğ (kom. şaliğûn) : mirovê qenc, rastdar . صَالِح (صَالِحُون)
 şebûr (aş--): herî bîhnfireh . الصَّبُور
 şedaq : cihêz . مَهْر . صَدَاق
 şedaq mu'ejjel: cihêza paşandî . صَدَاق مُؤَجَّل

sdaq mu'ejjel : cihêza derhal . صدَق مُعْجَل .
 sdeqeh (yeşduqu) : ku rast were dîtin . صدَق (يصدُق) .
 sdeqeh (kom. sdeqat): mirovhezî . xêrxwazî . صدَقَة (صدَقَات) .
 sdeqeh jariyeh: xêrxwaziya bêdawî . صدَقَة جَارِيَة .
 sedr al-'islam : destpêka serdema Islamê . صدر الإسلام .
 sefa (aş--) we al-merweh: giravên Safa û Merweh . الصِّفَا والمَرْوَة .
 sefer : Sefer . صَفَر .
 seffat (sûrtat aş-) : sûreta rêzan . سُورَة الصِّفَات .
 seff (sûrtat aş): sûreta rêzan . سُورَة الصِّفِّ .
 sefiy allah: bijartina Xwedê . صَفِي الله .
 şehabeh (tek. şehabîy): têkildar . reheval . hevkar . صَحَابَة (صَحَابِي) .
 serf : الصرف .
 seşirreh (kom. seş'a'ir): gunehek piçûk . صَغِيرَة (صَعَانَر) .
 sidq صدِيق .
 sîfat al-ħurûf: taybetmendiye tîpan . صِفَات الحُرُوف .
 şihah (aş--) as-sitteh: şeş pirtûkên rastîn . الصِّحَاح السِّتَّة .
 şihheh : rastbûn . صِحَة .
 şehîfat al-a'mal: tomarkirina kirinên . صَحِيفَة الأَعْمَال .
 şehîh (kom. şihah): pirtûka rastîn . صَحِيح (صِحَاح) .
 şehîh al-buxarî : pirtûka rastîna Al-Buxarî . صَحِيح البُخَارِي .
 şehîh muslim: pirtûka rastîna Al-Musilm . صَحِيح المُسْلِم .
 şehîhan (aş--): du pirtûkên rastîn . الصِّحِحَان .
 se'id şeyb : xwelîya paqij . صَعِيد طَيِّب .
 şiraş (aş-) : pira teng . الصِّرَاط .
 şiraş (aş-) al-musteqîm: riya rastîn . الصِّرَاط المُسْتَقِيم .
 şuhuf (tek. şehîfeh): pirtûkên pîroz an tomar . صُحُف (صَحِيفَة) .

(Ş)

Şafi'îy شَافِعِي
 şarib al-xemr: vexwarina meyê(şeraba serweşîyê) . شَارِب الخمر .
 şari' (aş--): zagonşaz . الشَّارِع .
 şahîd : şahid (kom. şuhûd) (شُهُود) شاهد .
 şam (aş-) الشام .
 şedîd : xurt . hêz . شَدِيد .
 şe'ban شَعْبَان
 şefa'eh : navbeynkar . navgînker . شَفَاعَة .
 şefa'eh (ş--) al-kubra: navbeynkirina mezin . الشَّفَاعَة الكُبْرَى .
 şefeq: ro avayî . شَفَق .
 şefewîy: lêvî . شَفْوِي .
 şefî' : navbeynkar . شَفِيع .
 şe'îreh (kom. şe'a'ir): awayên(ahengên) olî . شَعِيرَة (شَعَانَر) .
 şehadet az-zûr: îfada derewîn . شَهَادَة الزُّور .
 şehedetan (aş-): du şehidî . الشَّهَادَاتَان .
 şehadeh (aş-) الشَّهَادَة .
 şehîd (aş-) : şehîd . الشَّهِيد .
 şehîd (kom. şuhada'): şehîd (شُهَدَاء) .

الشهر (الأشهر الحُرْم): Meha pîroz.: شهر (الأشهر الحُرْم)
 şehir (aş-) al-heram (kom. al-aşhur al-herum): شهر (الأشهر الحُرْم)
 şekûr (aş-): شكور . الشكور
 şems (sûrtat aş-): سؤرة الشمس . سُورَةُ الشَّمْسِ
 şere'e (yeşre'): qanûn kirin, rêzandin . شَرَع (يَشْرَع) .
 şerh (sûret aş-): sûreta xweşkirinê . سُورَةُ الشَّرْحِ .
 şerî'eh (kom. şara'i): zagon . mafdar . qanûn . شَرِيعَةُ (شَرَائِع) .
 şerîk (kom. şuraka'): hevpar . شَرِيكَ (شُرَكَاء) .
 şerr (kom. şurûr): nebaş . xirab . شَرٌّ (شُرُور) .
 şerţ (kom. şurût): şert û merc . rewş , شَرَط (شُرُوط) .
 şer' (aş-) الشرع
 şewwal سُوَال
 şeytan (aş-): Iblîs(Dêw) . الشَّيْطَان
 şeyx (kom. şuyûx / meşayix): zanyar an mamosteyên olî . شَيْخ (شَيْوخ / مَشَايِخ) .
 şirk: xwedakperest. pirperestî . شِرْك
 şirk akber: pirperestîya mezin . شِرْك أَكْبَر
 şirk al -'adeh: pir-xwedêtîya(pirperestîya) bi adet. شِرْك العادة
 şirk al-'ibadeh: pir-xwedak . pirperestî . شِرْك العِبَادَةِ
 şirk al -'ilm: pir-xwedak(pirperestîya zanîndar. شِرْك العِلْم
 şirk aş- şêr: pirperestîya piçûktir . شِرْك أَصْعَر
 şirk at-teşerruf: pir-xwedak(rêveberîya pirperestî) . شِرْك التَّصَرُّف
 şirk xeffî : pir-xwedêtîya(pirperestîya) veşartî . شِرْك خَفِي
 şiwra: şewirmendî . شورى
 şiwra (aş-) "sûret ": sûreta şewirdariyê . سُورَةُ الشورى
 şixar (nikaş aş--): الشَّغَار (نِكَاح)
 şî'îy (kom. aş-şî'eh) شَيْعِي (شَيْعَة)
 şubheh (kom. şubuhat): guman . شُبْهَة (شُبْهَات)
 şu'era' (sûret aş-): sûreta helbestan . سُورَةُ الشُّعْرَاء
 şuf'eh: pêşgirtin . شُفْعَة
 şurb al-xemr: vexwarina mestê(şerabê) . شُرْب الخَمْرِ
 şw'eyb شُعَيْب

(T)

tedbîr ar-reqîq: serbestkirina kesê kole piştî mirinê . تَدْبِير الرَّقِيق
 teđerre'(yeteđerre'): daxwazkirin bi dilnizmî . تَضَرَّع (يَتَضَرَّع)
 tefequh fî ad-dîn: fêrbûna olê ye . تَفَقُّهُ فِي الدِّين
 tefrîj al-kurubat: rakirina tengasiyê . تَفْرِيج الكُرْبَات
 tefrîq: dabeşkirina qanûnî . تَفْرِيق
 tefrîţ: paşguh kirin . تَفْرِيط
 tefsîr: şîrovekirin . تَفْسِير
 tefwîd: destûrdayîn . تَفْوِيض
 tefxîm: mezinkirin (stûrkirin) . تَفْخِيم
 tehellul: azadiya ji ihramê . تَحْلُل
 teħennuş: wê demê ji bo perizînê bikin . تَحْنُت
 teħiyyat: silavkirina nimêjê . التَّحِيَّات
 teħlîl: destûrdan, qanûndankirin . تَحْلِيل
 teħmîd" : gotina" al-hemdu li-Allah . تَحْمِيد

tehejjud: nimêja şevê . تَهْجُد
tehlîl : dibêjin" la ilaha illallah . تَهْلِيل
tekaful . تَكَافُل
tekaşur: zêdekirin . التَكَاشُر
tekbîr: dibêjin" allahahu ekber . تَكْبِير
tekbîret al-iħram: tekbîra(mezinkirina) destpêkê . تَكْبِيرَةُ الْإِحْرَام
tekfîn: kafen kirin . تَكْفِين
teklîf: erkpêdan/berpirsiyariyê hilînin . تَكْلِيف
tekebbur: pozbilindî . تَكْبُر
tekrîm al-insan: rûmetdar mirovan . تَكْرِيم الْإِنْسَان
tekwîr(sûreta) sûreta zivirînê . سُورَةُ التَّكْوِير
tekyîf . تَكْيِيف
telbiyeh: dibêjin" lebbeyk allahumma lebbeyk . تَلْبِيَّة
Telmud : telmûd . تَلْمُود
telqîn al-meyît: mirîyan bi bîr bîne ku şehadeh bêje . تَلْقِين الْمَيِّت
temîmeh (kom. tema'itemîmeh): nîveşt. تَمِيمَة (تَمَائِم)
temjîd :rûmetkirin . تَمْجِيد
temşîl: berhevkirin, mînak kirin . تَمْثِيل
tenajuş: danûstendina (pêşniyara) xapînok . تَنَاجُوس
ten'im . التَّنْعِيم
tenzîh: jê avêtin . Hildankirin . تَنْزِيه
te'wîzah (kom. ta'awîz): nivîşt . تَعْوِيذَة (تَعَاوِذ)
te'ewueze(yete'ewuez): parastî digere . تَعْوُذ (يَتَعَوَّذ)
teqerrub 'ila allah: nêzîkbûna ji Xwedê . تَقَرُّبٌ إِلَى اللَّهِ
teqîyeh: nasnameya veşarî . التَّقِيَّة
teqlîd : teqlîd . التَّقْلِيد
teqrîr(muwafeqeh): pejirandin . تَقْرِير (مُؤَافَقَة)
teqşîr aş-şe'r : kurtkirina pore . تَقْصِير الشَّعْر
teqwa: tirsî ji Xwedê . تَقْوَى
terahum :dilovanîya hevbeş . تَرَاهُوم
terebbuş: heyamek bendewariyê . تَرَبُّوس
terehhum: dua kirina dilovaniyê ji bo kesan . تَرَحُّوم
terjîh :serweriyê nîşan dide . تَرْجِيح
terjî :vegerandin . تَرْجِيح
terjîhat al-metn: pîvan / berhevkirina nivîsê . تَرْجِيحَات الْمَتْن
terjîhat as-sened: pîvandina / berhevdana çîrokbêjan . تَرْجِيحَات السَّنَد
terk aş-şelah: paşguh kirina nemêjên ferz . تَرْك الصَّلَاة
terqîq :ziravbûn . تَرْقِيق
tertîl : bi baldarî, xwendinê . تَرْتِيل
tesbîh: bi rûmetkirin . تَسْبِيح
teslîm : تَسْلِيم
tesmiyeh :navkirin . تَسْمِيَة
teşehhud : şehadetkirin . تَشْهَد
Tesnîm : تَسْنِيم
tesrîh: jêberdin . تَسْرِيح
teswiyet aş-şaff: rastikirina rêzê . تَسْوِيَة الصَّف
teşbîh : mînak kirin . تَشْبِيه
teşmît al - 'aţis: bersiv ji bo pişikê . تَشْمِيت الْعَاطِس

teşrî	: zagondan/qanûnda . تشريع
teşrîk	: parvekirina mîrasê . تشريك
teşyî' al-jenazeh:	gerandina cenazê . binerdkirin . تشييع الجنّازة
teşyî' al-meyit:	gerandina miriyan . تشييع الميّت
teşedduq	: xêrxwazî dayîn . تصدّق
teşewwuf:	dibe sufi, Sufîger(derwîş) . تصوّف
teţehhur	: paqijkirin . تطهّر
teţewwu'	: bi dilxwazî . تطوّع
teţeyub:	bihnxweşkirin . تطيّب
teţeyur:	baweriya bi hebûnên xirab . تطيّر
te'ala-llah:	Xweda were bilind kirin . تعالى الله
te'diyeh:	drêjkirin . تعدية
te'ebudîy	: rîwayet bi emrê Xwedê . تعبّدي
te'eddud az-zewjat:	pirjimara jinan . تعدّد الزوجات
te'dîl	: şehidiya dilsoziyê . şehidiya dilsoziyêrastbûn . تعديل
te'lîl	: dadperwerî . rastkirin . تعليل
te'fîl:	nebûna taybetmendiye . تعطيل
te'liq	: girêdayî bûn . تعليق
te'rîd	: pêşkêşî . تعرّض
te'zîm al-ħurumat:	rêzgirtina qedexeyan . تعظيم الحرّمات
te'zîr:	cezayê veqetandinê . texmînkirin . تعزير
te'ziyeh:	sersaxiyê . تعزية
tewbeh:	poşmanî . tobekirin . توبة
tewbeh neşûh:	poşmanîya bi dilrast . توبة نصوح
tewetur	: zincira domdar . تواتر
tewedda' a (yetewedda'a):	destav (يتوضأ) . توضأ
tewekkele (yetwekkel)	'ala-llah: ez bi Xuda bawer dikim . توكل (يتوكل) على الله
tewekkeltu' ala-llah :	bawerî û girêdayîn bi Xwedê re : توكلتُ على الله :
tewellî al-qeða':	bibe dadwer . تولى القضاء
tewerruk	: rûniştina li ser kûlîmek . تورك
tewfîq	: lihevkirin . توفيق
tewhîd:	yekbûn , teolojiya îslamî . توحيد
tewhîd al-asma' we ş-şifât:	yekbûna nav û taybetmendiye . توحيد الأسماء والصفات
tewhîd al-'ibadeh:	yekbûn . توحيد العبادة
tewhîd ar-rubûbiyeh:	yekdestiyê . توحيد الربوبية
tewhîd al-'ulûhiyeh:	yekbûna xwedaniyê . توحيد الألوهية
tewqîfîy:	biryara ku bi olê tê standin . توقيفي
Tewrat	: توراة
tewwab	: bexşînkari . التوّاب
tewessul	: dua germ û dilovan . توسّل
teẖabun:	windakirina(xapandina) beramberî . التّعابن
texaruj	: kirîna derve . تخارج
texyîr	: mafê bijartinê . تخيير
texlîl	: di nav tilîyan re derbas dibin . تخليل
texrîj al-ħedîş :	şopandina çavkaniyên hedîsê . تخريج الحديث
texrîj al-menaţ:	sedema binavkirinê diyar dike . تخريج المناط
teys al-musta'er:	mêrê demkî . التيس المستعار
teyemmum:	dest ava hişk . paqijkirina bi tozê . تيمّم

teyemmun: xwastina bextewarî . تَيْمُن .
 teyemun: bi rast ve diçin . تَيْمَن .
 teysîr: hêsenkirin . تَيْسِير .
 tezkîr : bîr xistin (bîr anîn) تَذْكَير
 tezkiyeh : تَزْكِيَّة
 tezkiyet an-nefs : xwe-dadperwerbûn(rastdarî). تَزْكِيَّة النَّفْس .
 tilaweh: xwendin . تِلَاوَة
 tîn(sûret): hêjîrê . سُورَة التِّين .

(T)

tafe (yeşûf) : dorpêçkirin . طَاف (يطوف)
 tahe (sûret -) : sûreta Ta-ha . سُورَة طه .
 tahir : nemaze, bi pak . طاهر .
 talib (kom. telebet) al-'ilm: lêgerîna zanînê . طَالِب (طلبة العلم) .
 talût طالوت
 ta'eh (kom. ta'at) : gûhliber. karê qenc . طاعة (طاعات) .
 tariq (sûret aţ-) : sûreta mêvanên şevê . stêrka ronahîyê . سُورَة الطَّارِق .
 ta'yf الطائف
 taxût (pi tewaxît): yên derewîn . طاغوت (طاغوت) .
 tehareh : pak kirin . طَهارة
 telaq: berdan . dabeşkirin . طَلاق
 telaq (sûret aţ-) : sûreta dabeşbûnê (berdanê . veqetandinê). سُورَة الطَّلَاق .
 telaq as-sunneh: berdendina(veqetîna) rast . طلاق السنة .
 telaq ba'in : jinberdana bêveger. berdena paşîn . طلاق بائن .
 telaq al-jelab : طلاق الجلاب
 telaq rej'îy: berdana bêserûber . hevberdanê nederbasdar . طلاق رَجعي .
 telqeh şalişeh: berdena sêyemîn . طَلقة الثالثة
 telqeh şaniyeh: berdena duyemîn . طَلقة ثانية
 telqeh 'ûla: berdena yekem . طَلقة أولي .
 tems (aţ-): kinc . mehane . الطَّمث .
 terîqeh şûfiyeh: awayê Sufî . طَرِيقَة صُوفِيَّة .
 tewaf : zîvronîkkirin (dorpêçkirin) . طَوَاف
 tewaf al-ifadeh الإفاضة طواف
 tewaf al-qudûm: zîvronîkirina (dorpêça) hatinê. طَوَاف القُدوم
 tewaf al-weda' : dorpêça xêr- xweşîyê . طَوَاف الوَداع
 tewaf az-ziyareh: dorpêça(zîvronîkirina) serdanê . طَوَاف الزِّيارة .
 tiyereh : pêşbînîya xirab . طِيرة .
 tîb (kom. tûyûb): bîhnxweş . mîsk . طيب (طيبوب) .
 tuhr: xwe paqijîya nimêjê . طَهْر .
 tuma'nîneh طَمَانِينَة
 tûbî: bila Xwedê bihişta bide . طُوبَى
 Tûr (jebel aţ-) : çiyayê Sîna . الطُّور (جَبَل)
 Tûr (sûret aţ-) : sûreta çiyayê Turê . سُورَة الطُّور .

(W)

wajib: mecbûrî . واجب
wajib al-wujûd: bê guman heye . واجب الوجود
waḥid (al-): yek . واحد
wajid (al-): dîtbar . واجد
w'id al- benat :Keçên pitika zindî veşartin . وأد البنات
walî (al-): piştgirvan . الوالي
walî (kom. wulat): walî . والي (ولاية)
waq'e (yuwaqi'): berhev kirin . واقع (يواقع)
waqi'eh (sûret al-): sûreta bûyera neçareser(neçar) . الواقعة
wariş (al-): mîratgir . الوارث
wariş (kom. wereşaeḥ): mîratgir(an) . وارث (ورثة)
wasi' (al-): fereh . الواسع
wa'iz (kom. wu'az): mizgînvân . واعظ (وعاظ)
wech Allah . وجه الله
wedî'eh: hilînina tiştêk . ودیعة
wedî'eh bid deman(al-) . الودیعة بالضمان
weq' (fil-ḥedîs): çêkirina Hedîs . وضع (في الحديث)
wefa': dilxewazkirin, dilsoz . وفاء
wefa' ad-deyn: deynek dayîna . وفاء الدين
wefa' bin-nazr: destkeftina sozde . وفاء بالندز
wehhab (al-): pêşkêşvanê herî mezin . الوهاب
wehhabîy (kom. wahhabîyeh): Wehhabî . وهابي (وهابية)
Wehhabîyeh (al-) . الوهابية
wekeleh: tewkîl . وكالة
wekîl (al-) . الوكيل
wekîl (kom. wukela') . وكيل (وكلاء)
wela' (al-): dilsoz, nîşana hev girtinê . الولاء
welîmeh (kom. wela'im) . وليمة (ولائم)
welîy (al-): patronîzekirin . الولي
welîy (kom. awlîya') . ولي (أولياء)
welîy (kom. 'walîya') al-'amir: parêzger, kesê berpirsiyar e . ولي (أولياء) الأمر
weyhek . وَيْحَكَ
weylek: wey li we . وَيْلَكَ
weqf (kom. 'awqaf): diyarî . xelat . وَقْف (أوقاف)
weqfeh (kom. weqfat): rewstendin . وَقْفَة (وقفات)
weqfeh (al-) . الوقفة . mayîn
were' : rastdar . xwedêgiravî . وَرَع
weşen (kom. awşan): Xûdayê putî . وَثَن (أوثان)
weşenîy: oldarê pût . وَثْنِي
weşenîyeh: pûtparêzî . وَثْنِيَّة
weswese (kom. wesawis): pêşniyarê xirab . وَسْوَيس (وساوس)
wesîleh: Nêzkatîya Xwedê . rêbazîya Xwedê . وَسِيلَة
weşîy: parêzvan . wekîl . وَصِي
weşîyeh (kom. weşaya): pêşniyaz . وَصِيَّة (وصايا)
weş': tevhev kirin . وَطَّء
we'd: soz . وَعْد
we'îd: gazî . hişyarî . وَعِيد

we'z: gotara şîret . وَعْظ
 wilayah ولاية
 wisq : wisq (kom. awsaq) وسق (أوساق)
 wişal : berdewam . وصال
 witr: hejmarê xerîb . وِتر
 wucûb: erkdar . وجوب
 wuđû' : destav . وضوء
 wuqûf: sekinî . وقوف
 wuqûf (al-) bi'erefeh : li Arefeyê bimînin . الوقوف بعرفة

(Y)

Ya'jûj we ma'jûj يأجوج ومأجوج
 Yasîn (sûret -): sûreta Yasîn . سُورَةُ يَسْ
 yed bi-yed: berdêla lezgîn . يَد بِيَد
 yuhteđer: nêzîkbûna mirin ê يُحْتَضِر .
 Yeħya يحيى
 Yehûdîy (kom. Yehûd): Cihû . يَهُودِي (يَهُود)
 Yehûdîyeh(al-): Cihûtî . الْيَهُودِيَّة
 Yelemlem يَلْمَم
 yemîn: destê rastê . يَمِين
 yemîn (kom. ayman): sond . يَمِين (أَيْمَان)
 yemîn al-leħw: sonda bêqesd . يَمِين اللُّغُو
 yemîn xemûs: sonda derew . يَمِين غَمُوس
 yeqîn (al-): bawerbûn . الْيَقِين
 Yeşrib: Medina . يَثْرِب
 yewm (kom. ayam): rojek (rojan). يَوْم (أَيَام)
 yewm ad-dîn: roja vejînê(olî) . يَوْم الدِّين
 yewm (al-) al-'axir: roja dawîn . اليوم الآخر
 yewm al-be's: roja vejîyandinê . يَوْم البَعْث
 yewm al-feşl: roja dawî(veqetandin) . يَوْم الفِصْل
 yewm al-hisab: roja hejmartin (hesibkirinê). يَوْم الحِسَاب
 yewm al-ħeşr: roja hevđîtinê . يَوْم الحَشْر
 yewm al-jeza' : roja cezayê . يوم الجزاء
 yewm al-jem' : roja komkirinê . يوم الجمع
 yewm-al-qiyameh: roja vejînê . يوم القيامة
 yewm al-waqfeh: roja rawestînin(li Arefeyê) . يَوْم الوَقْفَة
 yewm an-neħr: roja qûrbânê . يَوْم النَّحْر
 yewm at-terwiyeh: roja avkirin(avdanîn). يَوْم التَّرْوِيَّة
 yewm we leyleh: roj û şev . يَوْم وَلَيْلَة
 Yûnus يُونُس
 Yûnus (sûret -): sûreta Yûnus . سُورَةُ يُونُس
 Yûsuf يُوْسُف
 Yûsuf (sûret -): sûreta Yûsuf . سُورَةُ يُوْسُف
 yetîm (kom. aytam): sêwî . يَتِيم (أَيْتَام)
 Ye'qûb: Yeqûb . يَعْقُوب
 Ye'ûq يعوق

Yexûs يَغوث

(X)

- xebal : bobelat, gendelî . خَبَال .
xafîd (al--) . ne bilind . الخَافِض .
xale'et (tuxeli') (daxwaza) xul' . خَالَعَتْ (تُخَالِع) .
xalid : ne mir . خَالِد .
xaliq (al-) : afirîner . الخَالِق .
xaşî : dilnizm . bindest . radest . خَاشِع .
xatem al-' anbiya' / an-nebiyyîn : Dawiya Pêxemberan . خَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ / النَّبِيِّينَ .
xatem an-nubuwweh : dawîya Pêxemberîtiyê . خَاتَمُ النَّبُوَّةِ .
xaţib (kom. xuţtab) . destgirtî . خَاطِب (خُطَاب) .
xaţibeh . jina mêrxas . خَاطِبَةٌ .
xeber (kom. axbar) : rapor. Hedîs . خَبَر (أَخْبَار) .
xeber al' -aħad : bi yekcarî hatîye ragihandin . الْأَحَادِ خَبَر .
xeber mutewatir : raporeke baş pejirandî. nûçeyên pirjimar . خَبَرٌ مُتَوَاتِرٌ .
xebîr (al-) : herî zaniyar . الخَبِير .
xebîs : pîser . خَبِيث .
xefd : nizm . خَفْض .
xelef (al--) : nifşê dî . الخَلْف .
Xelîfê rast : xelîfeh (al--) ar-raşid . الخَلِيفَةُ الرَّاشِد .
xelîfeh (kom. xulefa') (خُلَفَاء) خَلِيفَةٌ .
xelîfên rastîn : xulefa' (al--) ar-raşidûn . الخُلَفَاءُ الرَّاشِدُونَ .
xelîl allah . hevalê Xwedê . خَلِيلُ اللَّهِ .
xekê fil' : aşhab al-fîl . أَصْحَابُ الْفِيلِ .
xelq : forma fizîkî . خَلْق .
xelweh (kom. xelawî) . cihê veşartî . خَلْوَةٌ (خَلَاوِي) .
xelweh (kom. xelewat) . bi tenê, tenêbûn . خَلْوَةٌ (خَلَوَات) .
xemr (kom. xumûr) . vexwarinê mêst . خَمْر (خُمُور) .
xemeşe : aramî . خَمَص .
xennas: gumanbar . dilxirab . خَنَّاس .
xeraj bi-đeman : baca misoger . الخَرَجُ بِالضَّمَانِ .
xeraj : baca axê . خَرَج .
xeşîy (kom. xişyan). rakirina gun . خَصِيٍّ (خَصِيَان) .
xeşyet allah : tirsê ji Xwedê . خَشْيَةُ اللَّهِ .
xeşîb (xuţuba') : axaftvanê giştî . خَطِيب (خُطْبَاء) .
xeşîbeh : jina destgirtî . خَطِيبَةٌ .
xeşî'eh (kom. xeşaya xeşî'at) . gunehkirin . خَطِيبَةٌ (خَطَايَا/خَطِيئَات) .
xetm al-qur'an : qedandina Qur 'anê . خَتَمَ الْقُرْآن .
xetm an-nubuwweh . dawiya Pêxemberan . خَتَمَ النَّبُوَّةِ .
xewarij (al--) : dijberên serhildêr/derveder . الخَوَارِج .
xewatîm al-' a'mal : kiryarên paşîn . خَوَاتِيمُ الْأَعْمَالِ .
xewatîm as-sûreh : ayetên dawiyê . خَوَاتِيمُ السُّورَةِ .
xeyr (kom. xeyrat) . karê qenc . خَيْر (خَيْرَات) .
xeyr al-qurûn . nifşê çetirîn . خَيْرُ الْقُرُونِ .
xeyşûm : Poz . bêvil . خَيْشُوم .
keytu al-abyed we al-aswed : roj û şev . الخَيْطُ الْأَبْيَضُ وَالْأَسْوَد .

xezrej (al-): الخَزْرَج
 xidr (al-) : xidr . الخضر
 xilafebûn : xilafeh . خِلافة
 ximar (kom. xumur) : vejîn . خِمَار (خُمْر)
 xitan : sinetbûn . خِتَان
 xiþbeh : destgirî(dergîstî) . veguhistin . خِطْبَة
 xiyaneh : bêbawerî . ne dilsozî . bêbextî . خِيَانَة
 xiyent al-'ahd/ al-' amaneh : bînpêkirina peymanê (sozê). خِيَانَة الْعَهْد / الْأَمَانَة
 xubûs (al-) wa al-xeba'îs : giyanên mêr û jinên xirab . (الْخُبَائِث)
 xuff (kom. axfaf) : pêlaveke sivik . (أَخْفَاف)
 xul' . خُلْع
 xuluq (axlaq): rêbaz . (أَخْلَاق)
 xumus (al-) : ya pêncemîn . الخُمْس
 xunûsa (kom. xenaûsî): bê zayend . خُنْثَى (خِنَائِي)
 xuşû' : dilnizm . bîndestî . خُشُوع
 xusûf : tarîreşîya heyvê . خُسُوف
 xuþbeh (kom. xuþeb) : gotar . axaftin . (خُطْبَة (خُطَب))
 xuþbet al-'îd : gotara cejne . الْعِيدِ خُطْبَة
 xuþbet al-ħajeh : gotara hewcedarîyê (dawetê) . الْحَاجَة خُطْبَة
 xuþbet al-jumu'eh : gotara îne . خُطْبَة الْجُمُعَة
 xuþbet al-weda' : gotara xatirbûnê . الْوِدَاعِ خُطْبَة
 xuþbet an-nikaħ : gotara zewacê . النِّكَاحِ خُطْبَة

(X)

xafil (kom. xafilûn): nezanîn , bê hemd . (غَافِلُون)
 xafir (sûret --): sûreta bexşînê . سُورَة غَافِر
 xala (yuçalî): zêdegavkirin . غَالِي (يَغَالِي)
 xar hira' : şikefta Hira' . غَار حِرَاء
 xar şewr: şikefta Sewr . غَار ثَوْر
 xarim (kom. xarimûn) : kesê di deyn de . (غَارِم (غَارِمُون))
 xaşiyeh (sûret al--): Roja Qiyametê . سُورَة الْغَاشِيَة
 xaz(in) (kom, xuzah): şerê ji bo sedema ola Xwedê . (غُزَاة)
 xebn: xapandin, xapînok . غِبْن
 xedr: xiyane . غَدْر
 xedq al-beşer: nizm kirina çav . غَضَّ النَّصْر
 xeffar (al-) : lêborînbarî . الْغَفَّار
 xefleh : nezanîn . غَفْلَة
 xefûr (al-): herî bexşîn . الْغَفُور
 xelbet az-żenn: egerîya mezintir . غَلْبَة الظَّن
 xenîm (kom. xana'im): (xenîmet) talankirinê şerê . (غَنَائِم (غَنَائِم))
 xenîy (al-): dewlemendî . الْغَنِي
 xerîm (kom: xerîmûn) : غريم (ج: غريمون)
 xerûr (al-): xapandin . الْغُرُور
 xerxerat al-mewt: gargilandina mirinê . عَرَّ عَرَّة الموت
 xesb: girtina bi zorê(neqanûnî) . غَصَب
 xeyb (kom. xuyûb): nedîtî . (غِيُوب)

xeyreh : nekêşî . çav neberî . غيرة .
 xeyz : hêrs . غَيْظ .
 xezweh : şer . bêşvekirin . غَزْوَة .
 xezwet al-aħzab : şerê qebîleyan (hevalbendan). غَزْوَة الأحزاب .
 xezwet al-xendeq: şerê kortikan . غَزْوَة الخندق .
 xezwet badr: şerê bedrê . غزوة بدر .
 xezwet benî neđîr: şerê dijî Benî nedîr : غزوة بني نضير .
 xezwet benî qeynuqa': şerê dijî Benî Qeynuqa' . غزوة بني قينقاع .
 xezawet benî qureyzeh: şerê li dijî Benî Qureyzeh . غزوة بني قريظة .
 xezwet ħuneyn : şerê ħuneyn . غَزْوَة حُنَيْن .
 xezwet mu'tihe: şerê Mû'teh . غَزْوَة مُوتَة .
 xezwet tebûk: şerê Tabût . غَزْوَة تَبُوك .
 xezwet Xeyber: şerê Xeyber . غزوة خيبر .
 xîbeh: paşgotinî (gotinên di pişt de) . غَيْبَة .
 xeybet al-'imam: (windabûn, nebûn, tunebûn) imamê . غَيْبَة الإمام .
 xîna an-nefs : xweşbîn . xwe têr kirin . غِنَى النفس .
 xîşş ar-re'îyeh: sextekarîya gel . عَشَّ الرعية .
 xufraan: bexşînkirin . غُفْرَان .
 xûlat : tundrew (tundrês) . غُلَاة .
 xûlûl: diziya destkeftiyan(xenîmetan) . غُلُول .
 xuluww: bingehparêzî . tundî . غُلُو .
 xunneh: pozkiran . غُنَّة .
 xusl : şuştin . غُسل .

(z)

zakir: bîranîna xwedê . ذَاكِر .
 zariyat (sûret aẓ-): sûrê bayî . سُورَة الذاريات .
 zat : kesayet . ذَات .
 zat al- beyn : gengeşa lihevhatina di navbera du mirovên de . ذَات البين .
 zat – al- allah: heyîn . bûnan . kesbûn . hebûn . ذَات الله .
 zat an- nitaqeyn: du qayîş (du kember) . ذَات النطاقين .
 zebîh : qorbantî . serjêkirin . ذَبِيح .
 zebîheh (kom. zebe'ih): ajelanê gurandî . ذَبِيحَة (ذَبَائِح) .
 zenb (kom. zunûh): gûnehkirin . ذَنْب (ذنوب) .
 zerî'eh (kom. zera'î): sedemek . hincet . ذَرِيعة (ذرائع) .
 zewû al-qurba: Xizm , mirov . ذَوو القُربى .
 zewû ar-rĥem (kom zû ar-rĥam): têkildariya bi xwînê(merov). ذَوو الرَّحْم .
 zikra : bîranîn . ذِكْرَى .
 zimmeħ : ذِمَّة .
 zimmiyy (kom. ahliz-zimmeħ) : hemwelatîyê parastî . ذِمِّي (أهل الذمّة) .
 zûl : ذُل .
 zû aj-jalal wa al-ikram: mezinahî û rûmetdar . ذُو الجلال والإكرام .
 zû al-ħijjeħ : ذُو الْحِجَّة .
 zû al-fiqar: Zul-fiqar . ذُو الفقار .
 zû al-qerneyn: bi du strûhan . ذُو القَرْنين .
 zû al-qi'dah : ذُو القَعْدَة .
 zû al-xuleyfeh : ذُو الخُلَيْفَة .

zû an-nûn: Yunus . ذو النون .
zû an-nûreyn: mirovê xwedanê du ronîyan . ذو النورين .

(Z)

zahid : zahid . زاهد .
zaniy/eh (kom. zuneh): zînakar . زاني (زناة) .
zawiyeh: dibistana mizgeftê . زاوية .
zaXe: pêşçavkirin . zivirandin . زاغ .
Zebûr : zebûr (az-) الزبور .
zebaniyeh: zejreh : derkirin . زجرة .
jehennem : زبانية .
zebaniyet jehennem: parêzvanên (cerdevanên=nobetgirên) dojehe . زبانية جهنم .
zeka (yezku): paqij be . زكا (يزكو) .
zekat : xercên bacê / baca . زكاة .
zekat al-fiṭr زكاة الفطر .
zekat al-ḥubub: zakata genim . زكاة الحبوب .
zekat al-Mal: zakata fonan . زكاة المال .
zekat al-Ma'adin: zakata kenz . زكاة المعادن .
zekat al-rikaz: zakata zêrên(xezînê) . زكاة الركا .
zekat al-tijareh: zakata bazirganî . زكاة التجارة .
Zekerîya زكريا .
zekka (yuzekkî) زكّي (بُزكّي) .
zelem (kom: 'azlam) : tîrên(tîr) . أزلام (زلم) .
zelzeleh : erdhejî . زلزلة .
zelzeleh (sûret az-) : sûreta erdhejê . سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ .
zemherîr : dijwar serma . زمهرير .
Zendeqeh : heresy . nûhî . زندقة .
zemzem : zemzem زمزم .
zeqûm : dara Zaqqum . زقوم .
zerabiyu mebsûsheh : sujjada belavkirî . زرابي مبنوثة .
zewaj : mehrî . زواج .
zewaj al-mut'eh: zewaca kêfê (demkî) . زواج المتعة .
zewal aş-şams: nîv nîvro . زوال الشمس .
zewaj / nikaḥ aş-şixar: zewaca veguherînê berdêlê(berdêlîyê) . زواج/ نِكَاحِ الشِّغَارِ .
zewj (kom. 'azwaj): cot (أزواج) . زوج (أزواج) .
zeydîyeh : mezheba Zeydî . زيدية .
zeyen xemilandin . زَيْن .
zina : zînbûn, zînayîn . زنى .
zindîq : bêbawer . زنديق .
zuhd: bêparbûn . bêhalîbûn . hişkbûn . زهد .
zulfeh : nêzîkî . زلفة .
zumer (sûret az-) : sûreta koman . سُورَةُ الزُّمَرِ .
zûr: derewîn, nerast . زور .
zuxruf (سورة) : sûreta xemilandinê . زُخْرُفِ (سورة) .

(Z)

zahir (az -): eşkere . الظاهر
 zahir al-mezheb: mezheba diyar. ظاهر المذهب
 zahiriyyeh (az-): xuyî . الظاهرية
 zalim: zordar : ظالم
 zenn (kom. zunûn) : gumanan dike . ظنَّ (ظنون)
 zennîy : gumanbar . ظني
 zuhr (az--): nîvroj . الظهر
 zulm: zordarî . ظلم
 zulumat . tarîfî . ظلمات

(‘ _)

‘abd (abîd): xulamê mêt . kole . عبد(عبيد)
 ‘ibed ullah : عبد الله
 ‘ebese : ênîqermişand . gumerî : عيس
 ‘abid (kom. 'ubbad) : olperest . عابد(عباد)
 ‘Ad: Add . عاد
 ‘adaleh : dad, yekrêzî . عدالة
 ‘adil : dadperwer . rastdar . عادل
 ‘adiyat : عاديات
 ‘adiyat (sûret al-) : sûreta hespên rihwalê bezok . سُورَةُ الْعَادِيَات
 ‘adl : dadmendî, dadperwerî, danûstendinek adîl . عدل
 ‘adl ((al-)) : dadperwerî . dadmendî . العدل
 ‘adl (kom. ‘udûl) : mirovê dadperwer (yekrêz) . عدل (عدول)
 ‘alem al-berzex : di navbera jiyânê de . عالم البرزخ
 ‘aleme ş- şehadeh: cîhana xuyang . عالم الشهادة
 ‘alem al-âayb: cihana nedîtbar (nedîtî) . عالم الغيب
 ‘alim (kom. ‘ulema) : zanyar(an) . عالم(علماء)
 ‘am al-bu'ûş : sala şandiyê . عام البعوث
 ‘am al-fîl : sala file . عام الفيل
 karkerek : ‘amil . عامل
 walî . : ‘amil (kom. 'ummal) . عامل(عَمَال)
 ‘aqib (al-): paşîn . العاقب
 ‘aqil : (hişmend, dadperwer, aqilmend) . عاقل
 ‘aqileh : dravê xwînê . عاقلة
 ‘ariyeh : dravê deyn kirî . عارية
 ‘aşûa' : dehê Muharrem . عاشوراء
 ‘aş (in) (kom. ‘uşat): gunehkar, serhildêr.(عصاة)
 ‘edil : pêşîlêgirtina zewacê . عضل
 ‘effif : dilpak . zelal . عفيف
 ‘ehid (tek. ‘uhûd) : peyman . soz . عهد(عهود)
 ‘eid : cejn . العيد
 ‘eid Al-Adha : cejna qurbanê . عيد الأضحى
 ‘eid Al-Fiţr : cejna remezanê . عيد الفطر
 ‘elamat an-nubuwweh : nişanên Pêxemberîtiyê . علامات النبوة

- ‘elamat as-sa‘eh : nîşanên Roja Vejînê . علامات الساعة .
 ‘elayhî s-salam : silava Xwedê li ser wî be . عليه السلام .
 ‘elayhî us-şalat was-salam: Silava Xwedê lê be û bereket li wî be. عليه الصلاة والسلام.
 ‘elîm (al-): zana . العليم .
 bilind : ‘eliyî (al-) . العليّ .
 ‘emel (kom. ‘emal) : kar . عمل (أعمال) .
 ‘emel (kom: ‘amal) aj-jewarih : karên hestyarî . عمل (أعمال) الجوارح .
 ‘emel al-lisan (kom. ‘amal al-lisan): karên bêje . عمل (أعمال) اللسان .
 ‘emel al-qalb (kom. a'mal al-qulûb): karên mejî(dil). عمل القلب (أعمال القلوب).
 ‘enkebût : dapîroşk . عنكبوت .
 ‘enkebût (sûret al-) : sûreta dapîroşkê . سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ .
 ‘eqa'id (tek. ‘aqîdeh): baweriya durust . عقائد (عقيدة) .
 ‘eqd al-qîran : beşdarîya zewacê, zewac kirin . عقد القران .
 ‘eqd an-nikaḥ : beşdarî zewacê, zewac kirin . عقدة النكاح .
 ‘eqil (‘uqûl) . عقل (عقول) .
 ‘eqîqeh : aqêgeh . عقيقة .
 ‘erraf : divîner . dirûvker . عرّاف .
 ‘erefeh / ‘erafat : Arefeh/Arefat . عرفة/ عرفات .
 ‘ereje (ye‘ruj): bi ser de çû . عرج (يعرج) .
 ‘erş (kom. ‘urûş) : rêya Xwedê . عروش (عرش) .
 ‘esîb : axa palm . عسيب .
 ‘eşarah (al-) al-mubeşşarûn : ew deh kesên ku bo wan soza bihuştê hatîye dayîn.
 العشرة المبشرون
 ‘eşa (ye‘şî) : gunehê kirina . عصى (يعصي) .
 ‘eşebiyeh: partîbûn . عصبية .
 ‘esir (al-) piştî nîvro. العصور .
 ‘eşr (sûret al-) : sûreta demê . سُورَةُ الْعَصْرِ .
 ‘eşur wuşta (العصور) الوسطى .
 ‘eyn al-yeqîn : piştrastîya bêkêmasî . عين اليقين .
 ‘ewrat (tek. 'ewrah): kêmasî . عورات (عورة) .
 ‘ewreh (kom. 'ewrat) : parçeyên jirîn . عورة (عورات) .
 ‘ezab : êşkence . عذاب .
 êşkencekirina gorê : ‘ezab al-qabr . عذاب القبر .
 ‘ezîmeh (kom. ‘eza'yim) . عزيمة (عزائم) .
 ‘ezîz (al-) : herdem-mindir . العزيز .
 ‘ezl : عزل .
 ‘ezzama allahu ajrekum : Xweda xelata we pir bike! عظم الله أجرك
 ‘ezîm (al-) : gelek mezin . العظيم .
 ‘ibadat (tek. ‘ibedeh) :xwedawendî, olperestî . عبادة(عبادات) .
 ‘ibadet al-awşan : perizîna pûtên. عبادة الأوثان .
 ‘iddeh (kom. ‘ided) :heyama bendewariyê . عدّة (عدد) .
 ‘iddet al-wefat : heyama bendewariyê jinebiyê . عدّة الوفاة .
 ‘iddet aţ-ţelaq :heyama bendewariyê berdandinê . عدّة الطلاق .
 ‘iffeh ‘ifaf :dîlpak . restbûnê . عِفَّة(عفاف) .
 ‘illeh (kom. 'ilel) :sedem . عِلَّة(علل) .
 ‘ilm al-ferai‘id: zanista mîrasê . علم الفرائض .
 ‘ilm al-fiqh :zanistiya dadrêsiyê . علم الفقه .
 ‘ilm al-firaseh : علم الفراسة .

- 'ilm al-ḥedîs : zanistiya hadisê . علم الحديث
 'ilm al-kelam: axftinanasî . علم الكلام
 'ilm al-yeqîn :zanînê baweriyê . علم اليقين
 'ilm al-uşûl: zanistî kokê . علم الأصول
 'imameh (kom. 'ema'im) : turban . dismal. kefi . عمامة(عمائم)
 'ilm at-tejwîd: zanistiya xwendina Qurânê / fonetîka Qur 'an. علم التجويد
 'ilm at-tewḥîd: Xwedênasî . علم التوحيد
 'ilmaniyeh : zanistî . علمانية
 'innîn: bêçare . عنين
 'irafeh : pêşbînî . عرافة
 'îsa ibn meryem: Îsa kurê Meryem. عيسى بن مريم
 'îşa' (al-) :danê êvarê , şev . العشاء
 'îsmeh . عصمة
 'îtret an-nebîy: malbata Pêxember . عترة النبي
 'itiq reqebêh :azadkirina xulamekî . عتق رقبة
 'iyadet al-merîd :serdana nexweşan . عيادة المريض
 Izra'eyl : 'izra'îl. عزرائيل
 'îzeh (kom. 'îzat): olîêşîret . عظة (عظات)
 'oşîman : عثمان
 'ubûdîyeh: xulamî . kolefî . عبودية
 'uhûd we mewaşîq: peyman . عهود ومواثيق
 Umer Ibn Al-xettab عمر بن الخطاب
 'umreh : heca piçûk . عمرة
 'unneh : bêhêzî . bêçaretî . عنة
 'uqdet an-nikaḥ : belgeya zewacê . peymana zewacê . عقدة النكاح
 'uqûq al-walideyn : nerazîbûna dêûbavan . حقوق الوالدين
 'urf (kom. a'eraf): adet . عرف (أعراف)
 'urûd at-tijareh : tiştên bazirganî . عروض التجارة
 'uşat (tek. 'aşî) : gunehkar, mirovên reben . عصاة (عاص)
 'usebeh : merivên bav û kalan . عصابة
 'uzeyr : Ezra . عزرا
 'uzren (kom. a'zar): borîn . عُذراً (أعذار)
 'uzûbeh : bêgarî . عزوبة
 'uzza (al-) العزى

النـاشـر:

المركز الديمقراطي العربي

للدراستات الاستراتيجية والسياسية والاقتصادية

ألمانيا/برلين

Democratic Arab Center

For Strategic, Political & Economic Studies

Berlin / Germany

لايسمح بإعادة إصدار هذا الكتاب أو أي جزء منه أو تخزينه

في نطاق استعادة المعلومات أو نقله بأي شكل من الأشكال، دون إذن مسبق خطي من الناشر.

جميع حقوق الطبع محفوظة

All rights reserved

No part of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, without the prior written permission of the publisher.

المركز الديمقراطي العربي

للدراستات الاستراتيجية والسياسية والاقتصادية ألمانيا/برلين



البريد الإلكتروني book@democraticac.de



المركز الديمقراطي العربي

لدراسات الاستراتيجية، الاقتصادية والسياسية

Democratic Arab Center
for Strategic, Political & Economic Studies

الكتاب : مُعْجَمُ الْمُصْطَلَحَاتِ الْإِسْلَامِيَّةِ

كردي - عربي

تأليف:

د. صافية زفني ، بالاشتراك مع أ.د. رفيق سليمان

رئيس المركز الديمقراطي العربي: أ. عمار شرعان

رقم تسجيل الكتاب: B . 6779 - 3383 . VR

الطبعة الأولى

2023م



